Zoltán

Wincentyák

Zadar 23-X 1893.

OFFICIUM
MAJORIS HEBDOMADÆ

A DOMINICA IN PALMIS
USQUE AD SABBATUM IN ALBIS

JUXTA ORDINEM

BREVIARII, MISSALIS ET PONTIFICALIS ROMANI

CUM CANTU EMENDATO

EDITUM

SUB AUSPICIIS SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

PII PP. IX.

CURANTE SACR. RITUUM CONGREGATIONE.

CUM PRIVILEGIO.

30-III-18.

EDITIO ALTERA.

RATISBONÆ, NEO EBORACI ET CINCINNATII.
SUMPTIBUS, CHARTIS & TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET SACR. RITUUM CONGREG. TYPOGRAPHI.
MDCCCLXXXII.

Adprobatio.

Attenta fide Censorum deputatorum poterit imprimi.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sacr. Rituum Congregationis.

Die 11. Septembris 1875.

(L. S.)

Plac. Ralli S. R. C. Secretar.

IGNATIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOST. GRATIA
EPISCOPUS RATISBONENSIS
PATRICIUS ROMANUS
SS. D. N. LEONIS PP. XIII. PRÆLATUS DOMESTICUS
ET SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS etc. etc.

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM A DOMINO.

Fridericus Pustet, Bibliopola Ratisbonensis et Sanctæ Apostolicæ Sedis necnon Sacrorum Rituum Congregationis Typographus, **Officium Majoris Hebdomadæ** ad majorem tum Sacerdotum quum Cantorum commoditatem edere curavit, atque ut librum istum Nostra auctoritate probaremus, ecclesiasticæ disciplinæ memor, a Nobis flagitavit. Itaque Sacerdotis a Nobis ad libri hujus revisionem destinati testimonio certiores facti, quod Officia Missæque in eo contenta cum Breviario a S. R. C. die 30. Junii 1879, necnon cum novissima Missalis editione ab eadem S. R. C. die 26. Septembris 1881 adprobata, et Benedictiones Feriæ V. in Cœna Domini ex Pontificali Romano depromptæ cum eodem Pontificali a Benedicto XIV. edito in omnibus concordent; scientes insuper, cantum hujus libri Censores specialiter a Sacr. Rit. Congregatione deputatos revidisse: Nos prædictam editionem a Friderico Pustet adornatam tenore præsentium adprobamus, evulgandique licentiam impertimus.

In quorum fidem has Nostras litteras, manu Nostra subscriptas, atque majori Nostro sigillo munitas, expediri mandavimus.

Ratisbonæ, die 18. Martii 1882.

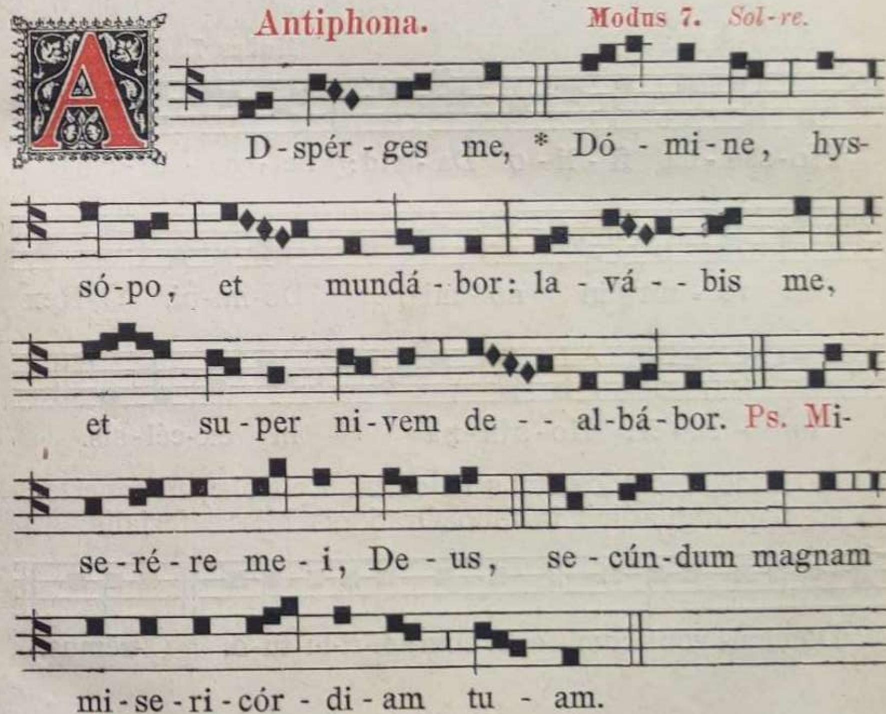
(L. S.) + Ignatius Epps Ratisbon.

DOMINICA IN PALMIS.

Ad Adspersionem Aquæ Benedictæ.

Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

Et repetitur Antiph. Adspérges me.

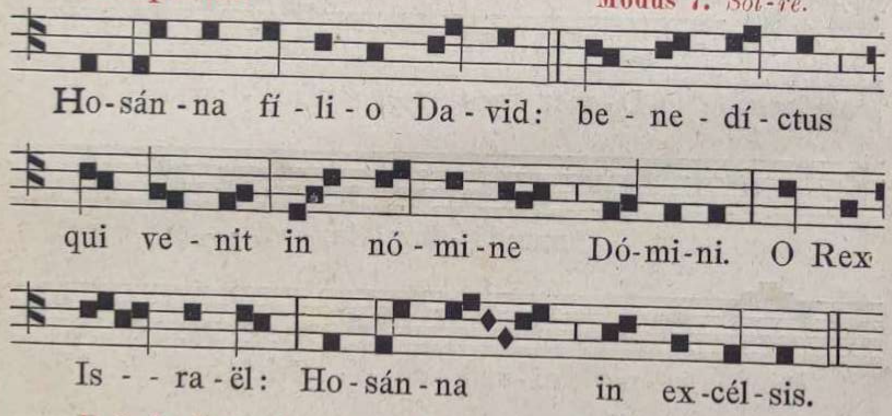
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

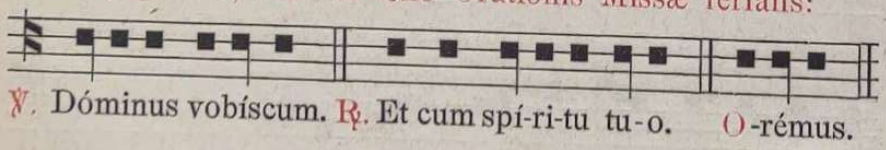
Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completa Tertia, et facta adspersione aquæ, more solito, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolæ positos. Et primo cantatur a Choro

Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit in tono Orationis Missæ ferialis:

Oratio.

Deus, quem dilígere et amáre justítia est, ineffábilis grátiæ tuæ in nobis dona multíplica: et qui fecísti nos in morte Fílii tui speráre quæ crédimus; fac nos eódem resurgénte perveníre quo téndimus. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

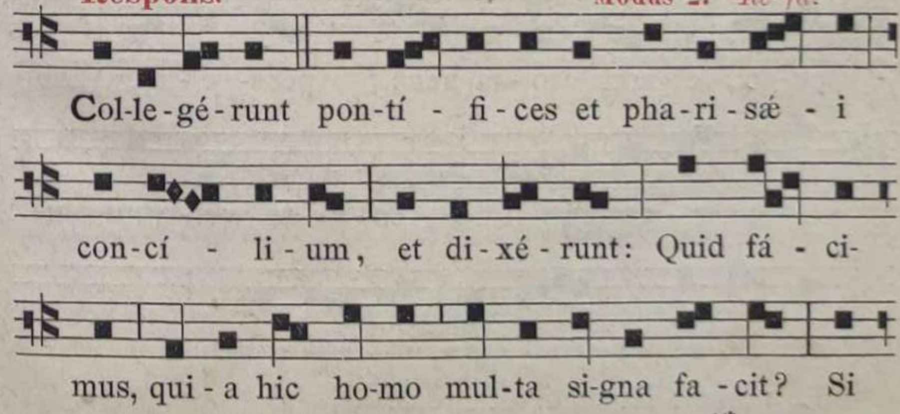
Postea Subdiaconus in loco solito cantat sequ. Lectionem in tono Epistolæ, et in fine osculatur manum Sacerdotis.

Léctio libri Exodi. Cap. 15. d. et 16.

In diébus illis: Venérunt fílii Israël in Elim, ubi erant duódecim fontes aquárum, et septuagínta palmæ: et castrametáti sunt juxta aquas. Profectíque sunt de Elim, et venit omnis multitúdo filiórum Israël in desértum Sin, quod est inter Elim et Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Ægýpti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israël contra Móysen et Aaron in solitúdine. Dixerúntque fílii Israël ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitáte: cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, et cólligat quæ suffíciunt per síngulos dies: ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: et sit duplum, quam collígere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses et Aaron ad omnes fílios Israël: Véspere sciétis, quod Dóminus edúxerit vos de terra Ægýpti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

Deinde cantatur pro Graduali

Respons. Modus 2. *Re-fa.*

di-mít-ti-mus e - um sic, o - - mnes cre -

dent in e - um: * Et vé-ni-ent Ro-má - - ni,

et tol-lent nostrum lo-cum, et gen - -

tem. ℣. U - nus au-tem ex il - - lis, Cá - i-phas

nó-mi-ne, cum es-set pón-ti-fex an-ni il - lí-

us, prophe-tá - vit di - cens: Ex - pe-dit vo -

bis, ut u-nus mo-ri-á - tur ho-mo pro pó -

pu-lo, et non to-ta gens pér - e - at. Ab

il-lo er - go di - e co-gi-ta-vé - runt in-

ter-fí - ce-re e - um, di - cén-tes.

Et vénient Románi. ut supra.

Vel aliud **Respons.** **Modus 8.** *Sol-ut.*

In mon - te O-li-vé - - ti o-rá -

vit ad Pa - - trem: Pa - ter, si fí - e-

ri pot - est, tráns-e - at a me ca - lix

i - - ste. * Spí - ri-tus qui-dem prom - - ptus

est, ca-ro au-tem in-fír - - ma: fi - at vo-

lún - - tas tu - a. ℣. Vi-gi-lá - - - -

te, et o-rá - - te, ut non in-tré-tis in

ten - - ta - ti - ó - - - - nem. Spíritus. ut supra.

Interim dum cantatur ℟., Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare: et Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit: Munda cor meum. accipit librum de Altari, petit benedictionem a Sacerdote: postea, Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, et cantat Evangelium, ut infra, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum osculandum Sacerdoti, qui et incensatur a Diacono.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Cap. 21.

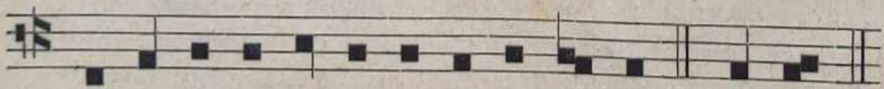
In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Bétphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, fílium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

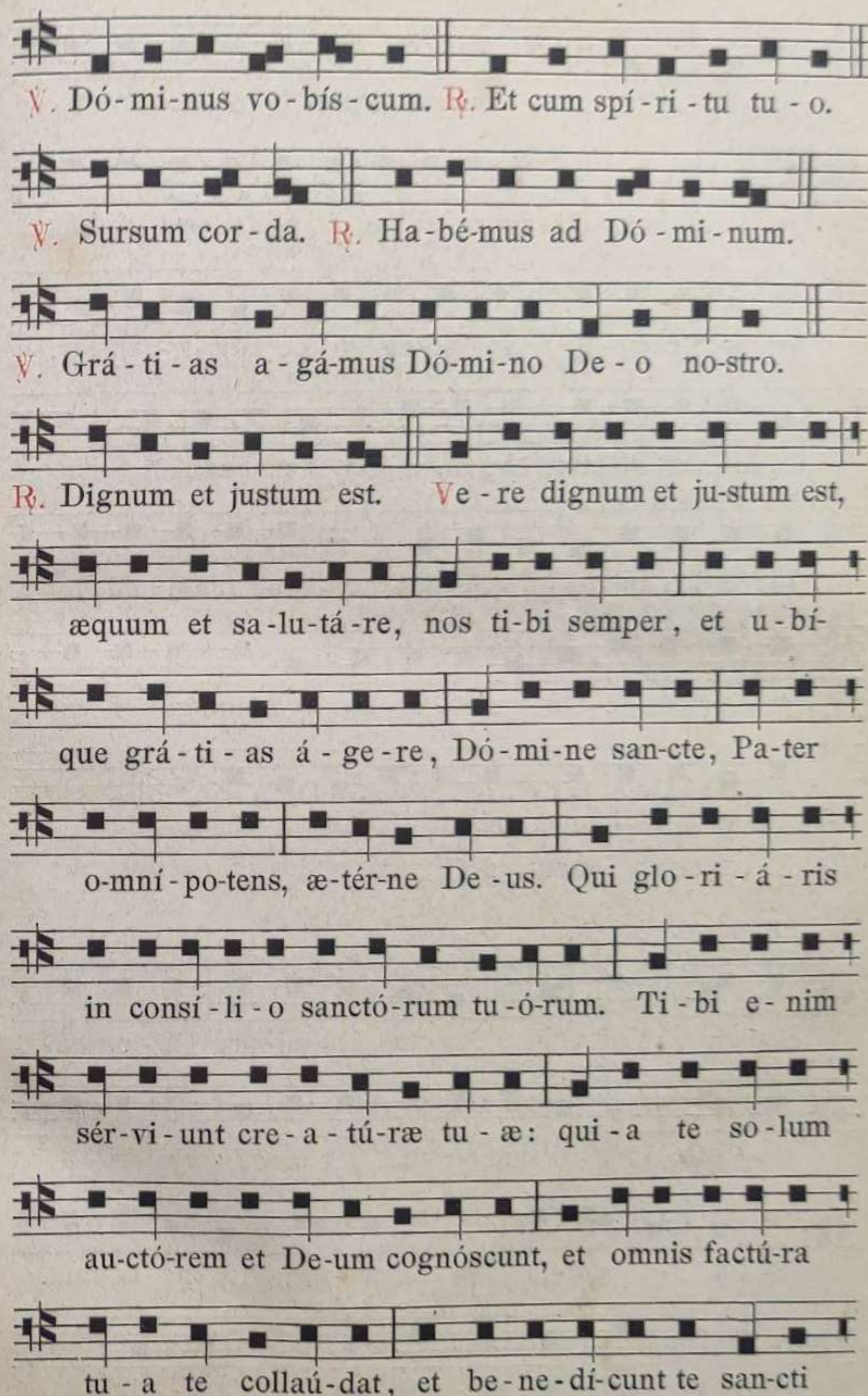
Post hæc benedicuntur rami. Sacerdos stans in eodem cornu Epistolæ, dicit in tono Orationis ferialis:

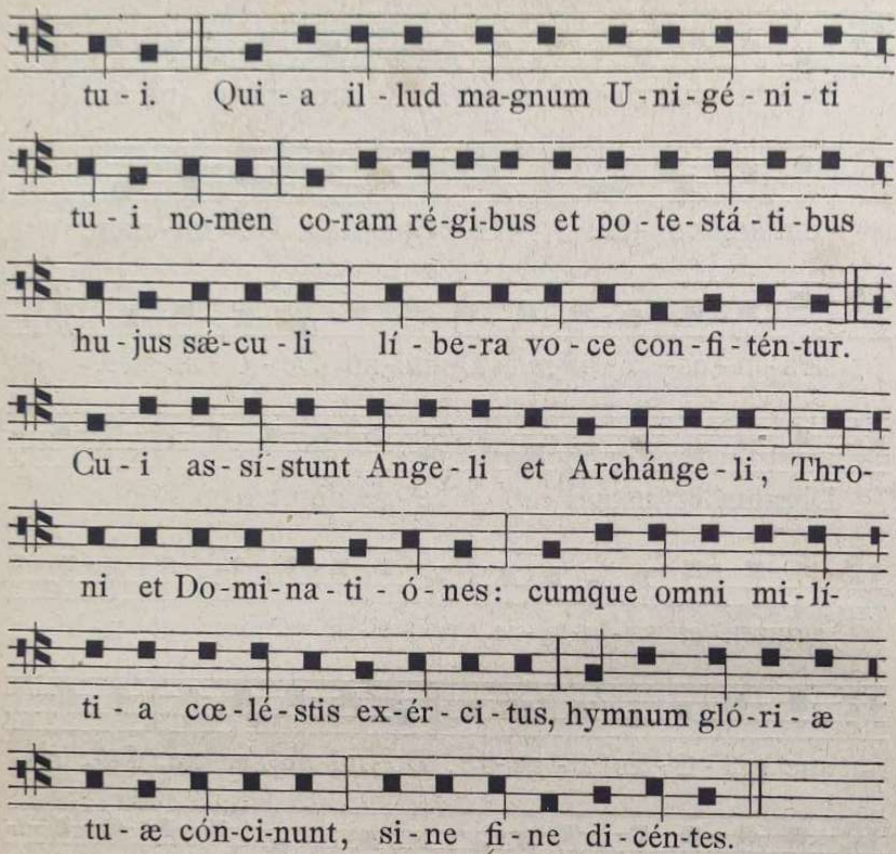
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Auge fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exaúdi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene ✠ dicántur et hi pálmites palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra Ecclésiæ multiplicásti Noë egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem de Ægýpto cum fíliis Israël; ita nos portántes palmas, et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviam Christo: et per ipsum in gaúdium introeámus ætérnum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

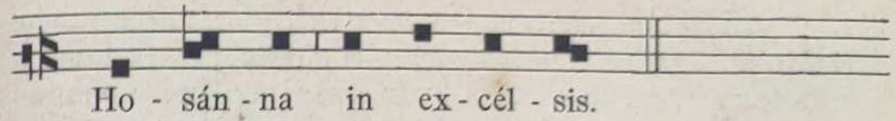

Et cantatur Sanctus a Choro.

Modus 6. *Fa-la.*

Sequitur ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Petimus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatúram olívæ, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectiónem ánimæ et córporis: fiátque, Dómine, nostræ salútis remédium, tuæ grátiæ sacraméntum. Per Dóminum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui dispérsa côngregas, et congregáta consérvas: qui pópulis óbviam Jesu ramos portántibus benedixísti: béne ✠ dic étiam hos ramos palmæ et olívæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt; ut in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illíus consequántur: et omni adversitáte effugáta, déxtera tua prótegat quos redémit Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit.

Orémus.

Deus, qui miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus, dispensatiónem nostræ salútis osténdere voluísti: da, quǽsumus; ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mýstice desígnet in facto, quod hódie cœlésti lúmine affláta, Redemptóri óbviam procédens, palmárum atque olivárum ramos vestígiis ejus turba substrávit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos exspéctant; súrculi vero olivárum, spirituálem unctiónem advenísse quodámmodo clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redémptor noster humánis cóndolens misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbsequens administrávit, quæ in

illo, et triúmphos victóriæ, et misericórdiæ pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorámus: ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fíeri voluísti, de mortis império victóriam reportántes, ipsíus gloriósæ resurrectiónis partícipes esse mereámur: Qui tecum vivit.

Orémus.

Deus, qui per olívæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussísti: præsta quæsumus; ut hos olívæ ceterarúmque árborum ramos, cœlésti bene ✠ dictióne sanctífices: ut cuncto pópulo tuo profíciant ad salútem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Béne ✠ dic, quæsumus Dómine, hos palmárum, seu olivárum ramos: et præsta; ut quod pópulus tuus in tui veneratiónem hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perfíciat, de hoste victóriam reportándo, et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Dóminum.

Hic celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter adspergit ramos aqua benedicta, dicendo Antiph. Adspérges me. sine cantu, et sine Psalmo: et ter adolet incenso.

Postea dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

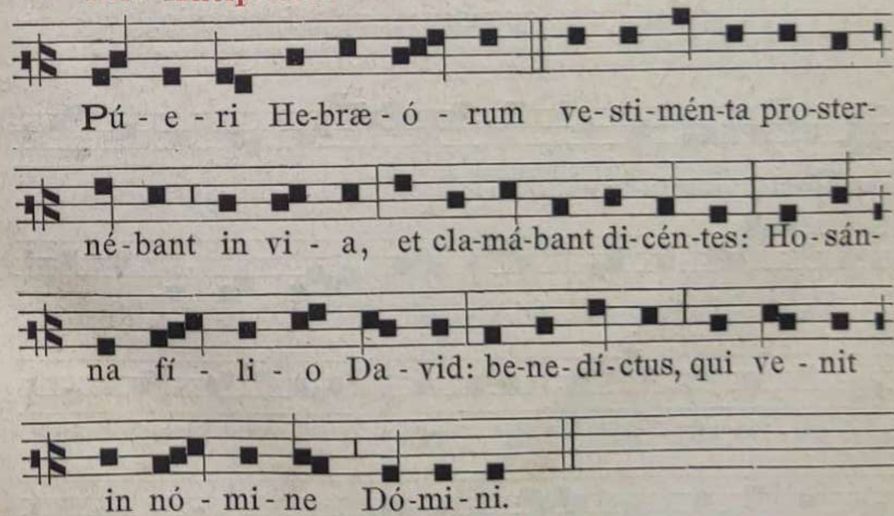
Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum, pro salúte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba, fidelíssima devotióne vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant: præsta, quæsumus; ut illi fídei viam præparémus, de qua, remóto lápide offensiónis, et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiæ ramis: ut ejus vestígia sequi mereámur: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Completa benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, et dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit, nec osculatur manum dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuat ramos, primum digniori, a quo ipse accepit, deinde Diacono et Subdiacono paratis, et aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimo laicis: omnibus genuflectentibus, et ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cum incœperit distribuere, a Choro cantantur sequentes Antiphonæ.

Antiphona. Modus 1. Re-la.

Alia **Antiphona.** Modus 1. Re-la.

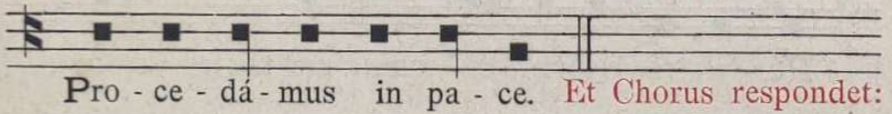
Quæ si non sufficiant, repetantur, quousque ramorum distributio finiatur. Deinde Sacerdos dicit:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

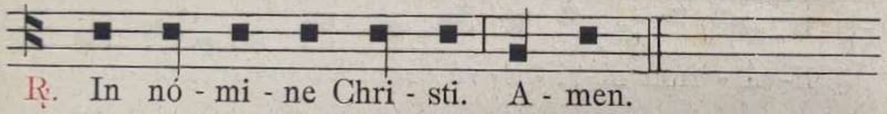
Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedére fecísti, et turbas populórum vestiménta, vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da, quǽsumus; ut illórum innocéntiam imitári possímus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum: et Diaconus vertens se ad populum, dicit:

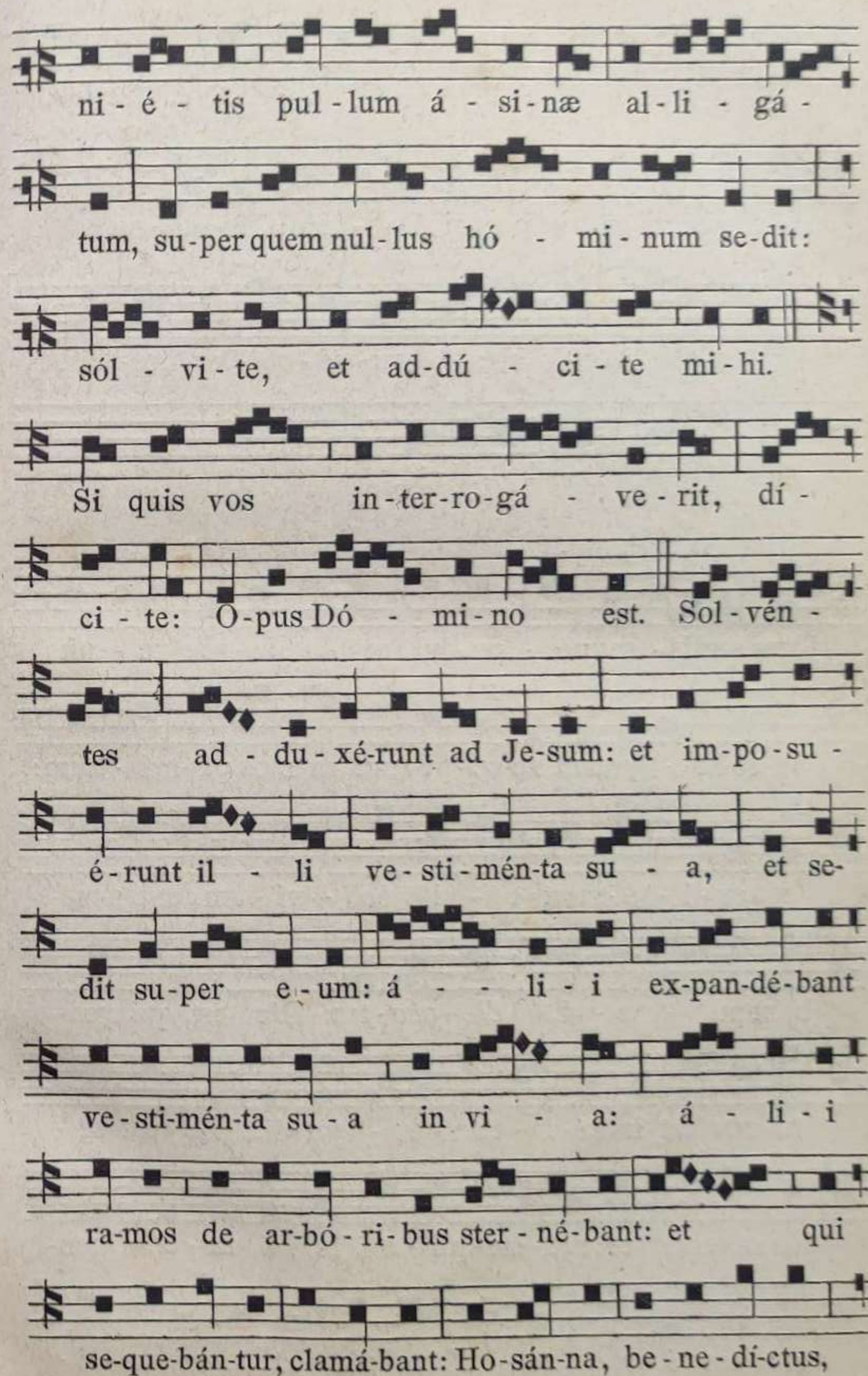
Et Chorus respondet:

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus: et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

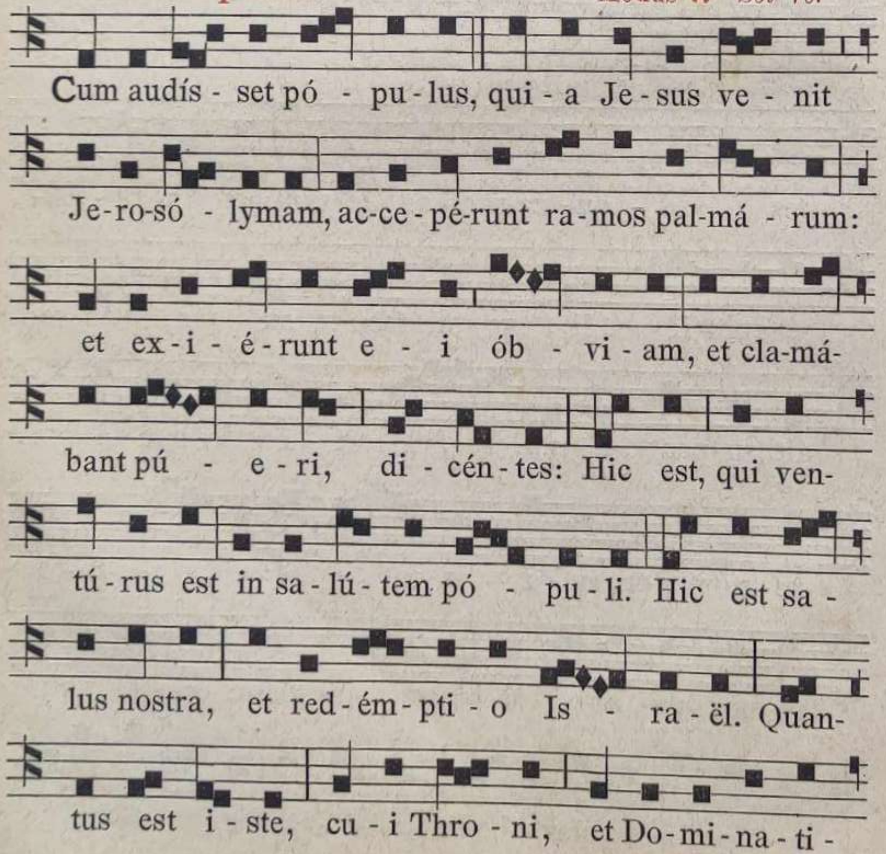
Antiphona. Modus 7. et 8. (mixtus.) *Sol-ut.— Sol-re.*

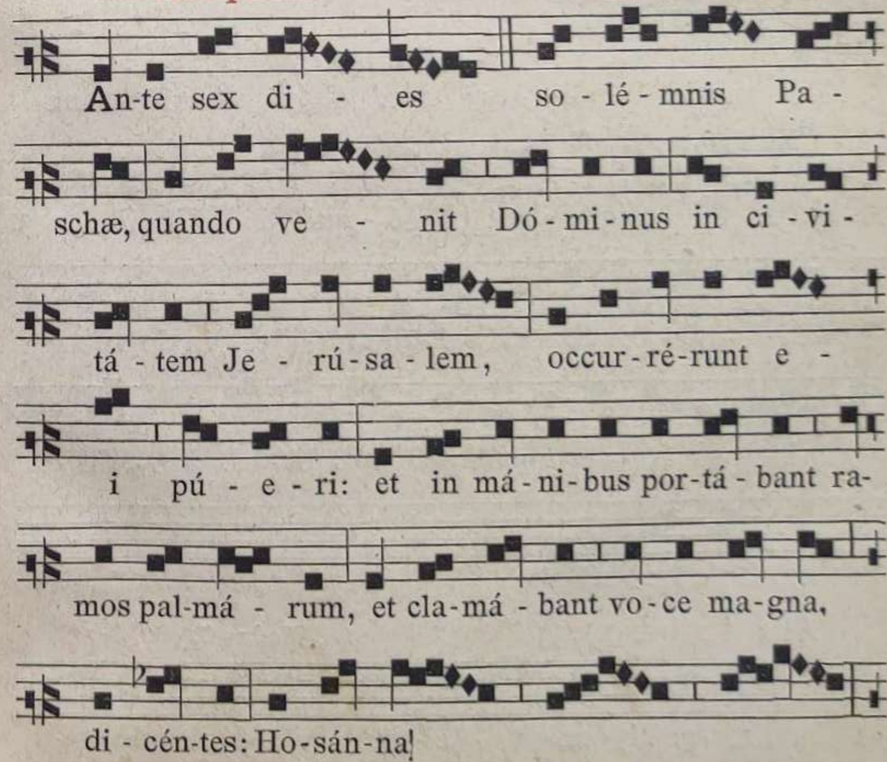

Alia **Antiphona.** **Modus 7.** *Sol-re.*

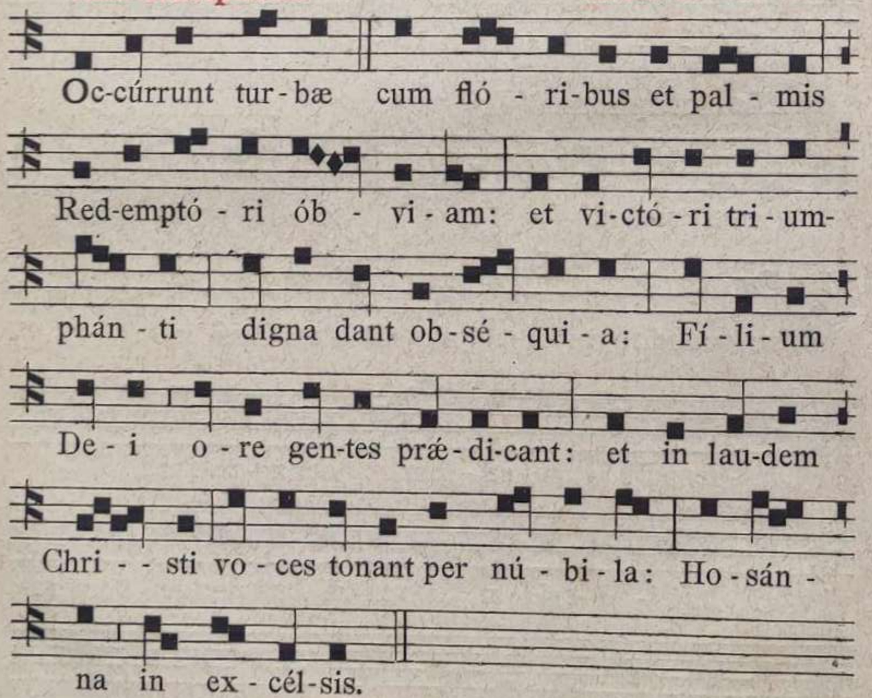

Alia **Antiphona.** **Modus 8.** *Sol-ut.*

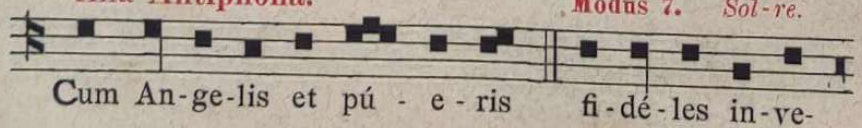

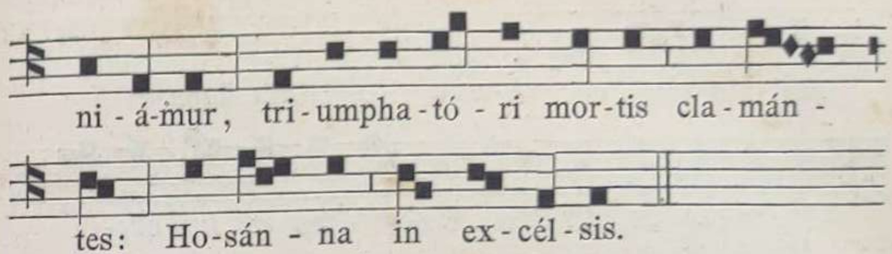

Alia Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

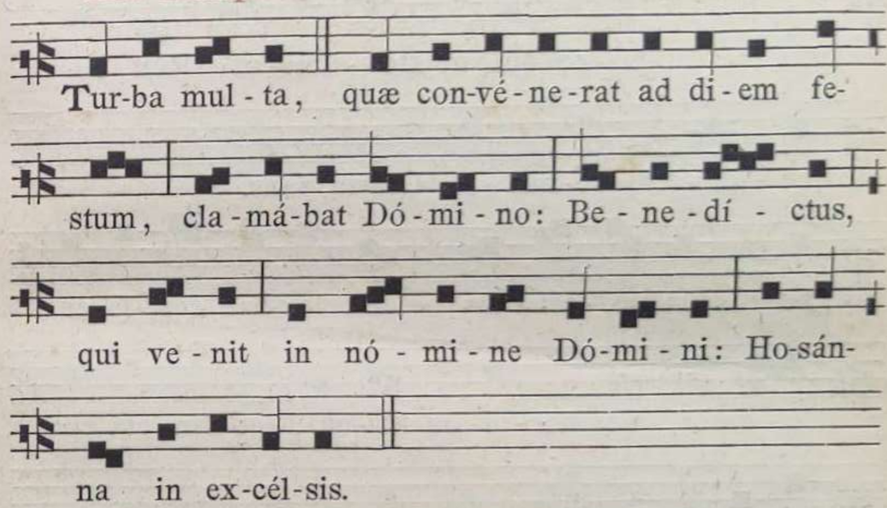

Alia Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

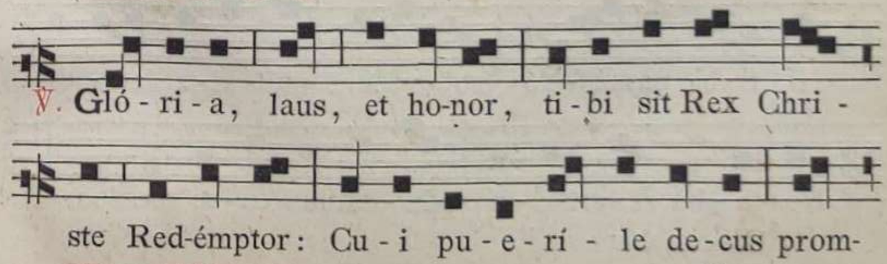
Alia Antiphona. Modus 4. *Mi-la.*

℟ In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. Glória, laus. et decantant duos primos versus. Sacerdos vero, cum aliis extra ecclesiam, repetit eosdem.

Deinde qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent: Glória, laus. sicut a principio.

Modus 1. *Re-la.*

psit Ho-sán-na pi-um. ℟. Glória, laus.

Is-ra-ël es tu Rex, Da-ví-dis et ín-cly-ta pro-les: Nó-mi-ne qui in Dó-mi-ni Rex be-ne-dí-cte ve-nis. ℟. Glória, laus.

Cœ-tus in ex-cél-sis te laudat cœ́-li-cus o-mnis, Et mor-tá-lis ho-mo, et cun-cta cre-á-ta si-mul. ℟. Glória, laus.

Plebs Hebrǽ-a ti-bi cum palmis ób-vi-a ve-nit: Cum pre-ce, vo-to, hymnis, ád-su-mus ec-ce ti-bi.
℟. Glória, laus.

Hi ti-bi passú-ro sol-vébant mú-ni-a lau-dis: Nos ti-bi re-gnán-ti pán-gimus ec-ce me-los.
℟. Glória, laus.

Hi pla-cu-é-re ti-bi, plá-ce-at de-vó-ti-o no-stra: Rex bo-ne, Rex clemens, cu-i bo-na cuncta pla-cent.
℟. Glória, laus.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat ecclesiam, cantando:

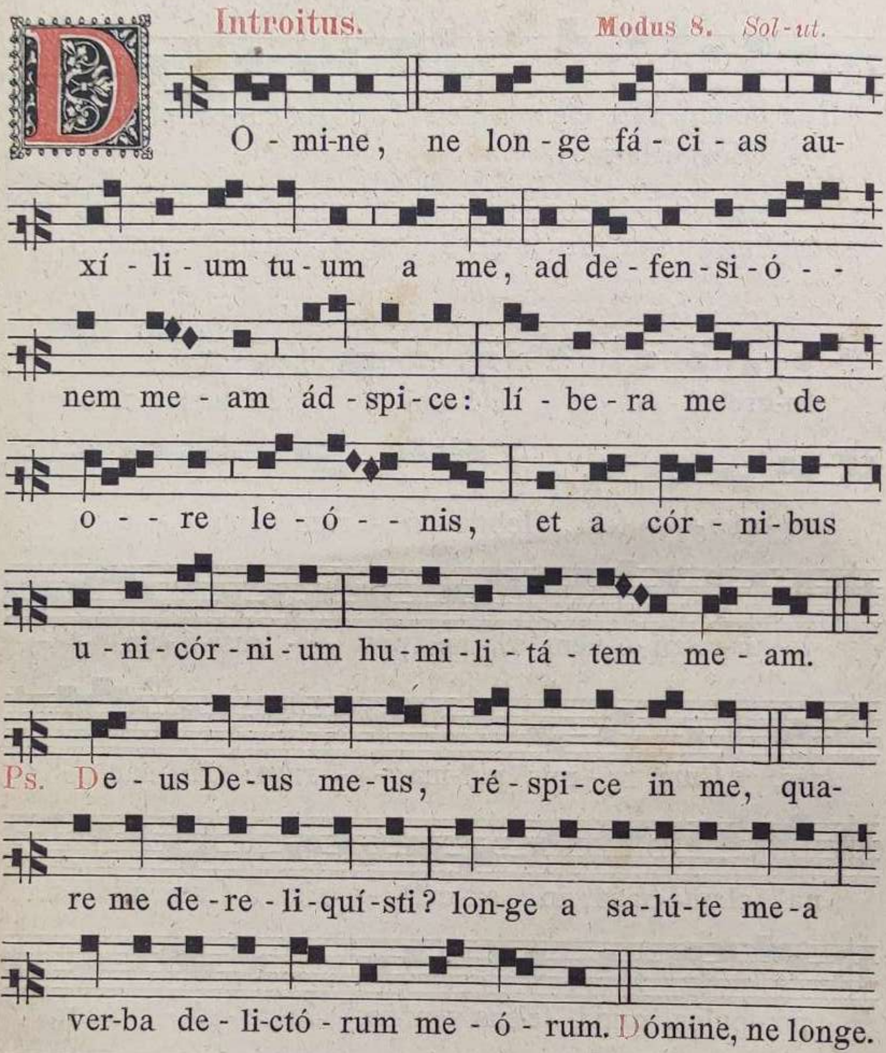
Respons. **Modus 2.** *Re-fa.*

In-gre-di-én-te Dó-mi-no in sanctam ci-vi-tá-tem, Hebræ-ó-rum pú-e-ri re-sur-re-cti-ó-nem vi-tæ pro-nun-ti-án-tes, * Cum ra-mis pal-má-rum: Ho-sán-na, clamá-bant, in ex-cél-sis. ℣. Cum audís-set pó-pulus, quod Je-sus vení-ret Je-ro-só-lymam, ex-i-é-runt ób-vi-am e-i.
Cum ramis. ut supra.
Et non dicitur Glória Patri.
Deinde celebratur Missa, et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio et Evangelium tantum.

Ad Missam.

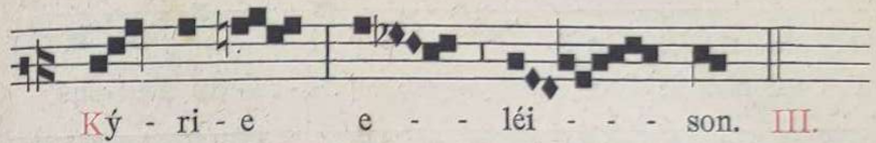
Statio ad Sanctum Joannem in Laterano.

Introitus. Modus 8. *Sol-ut.*

Modus 6. *Fa-la.*

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.
Philipp. 2.

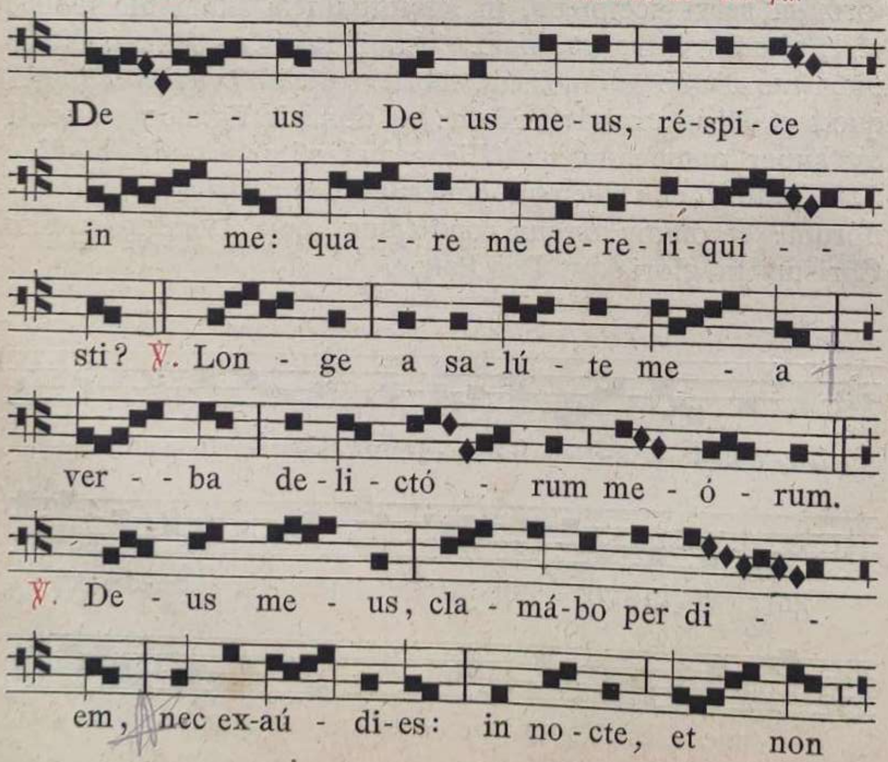
Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (Hic genuflectitur) ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

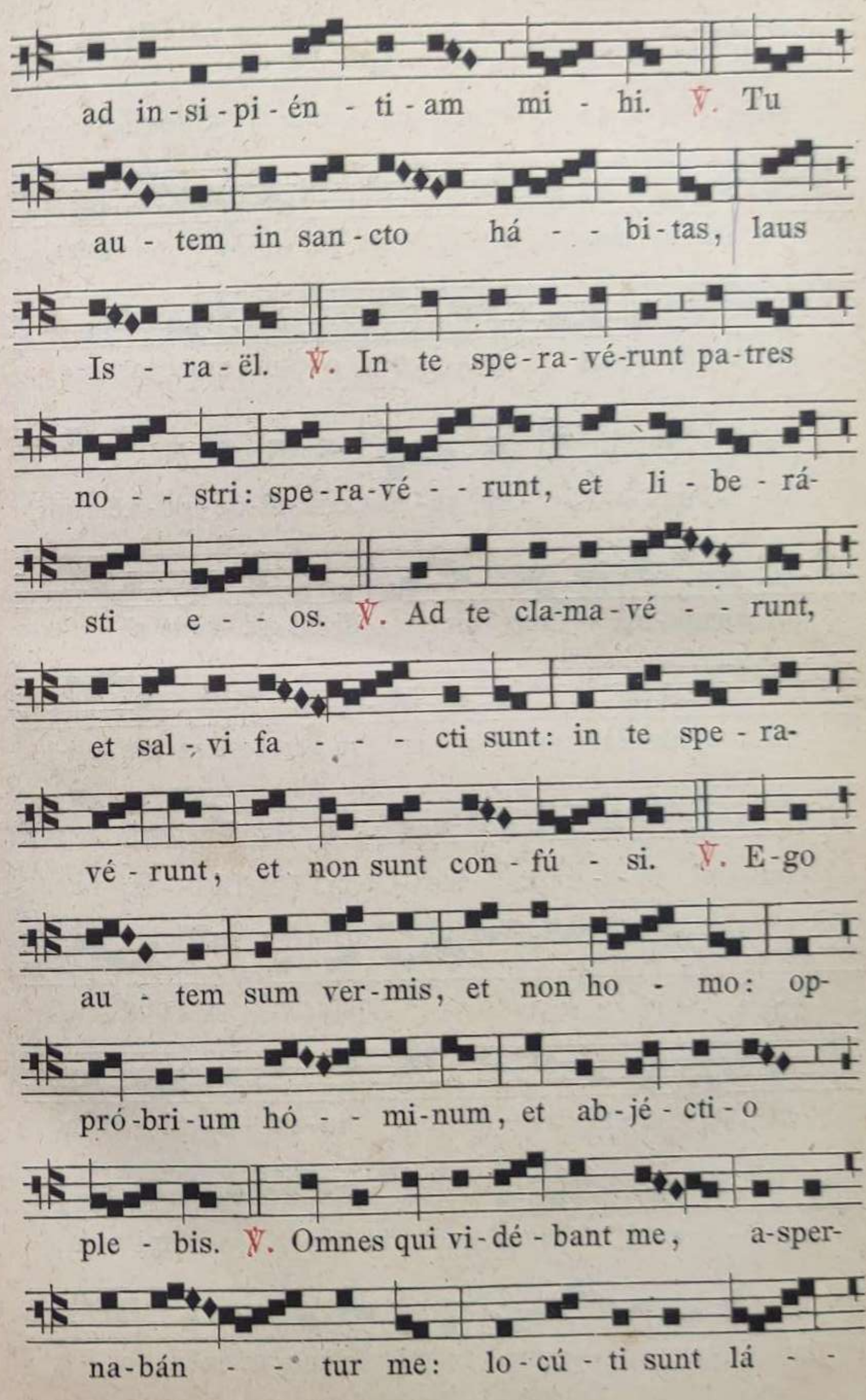
Graduale. Modus 4. *Mi-la.*

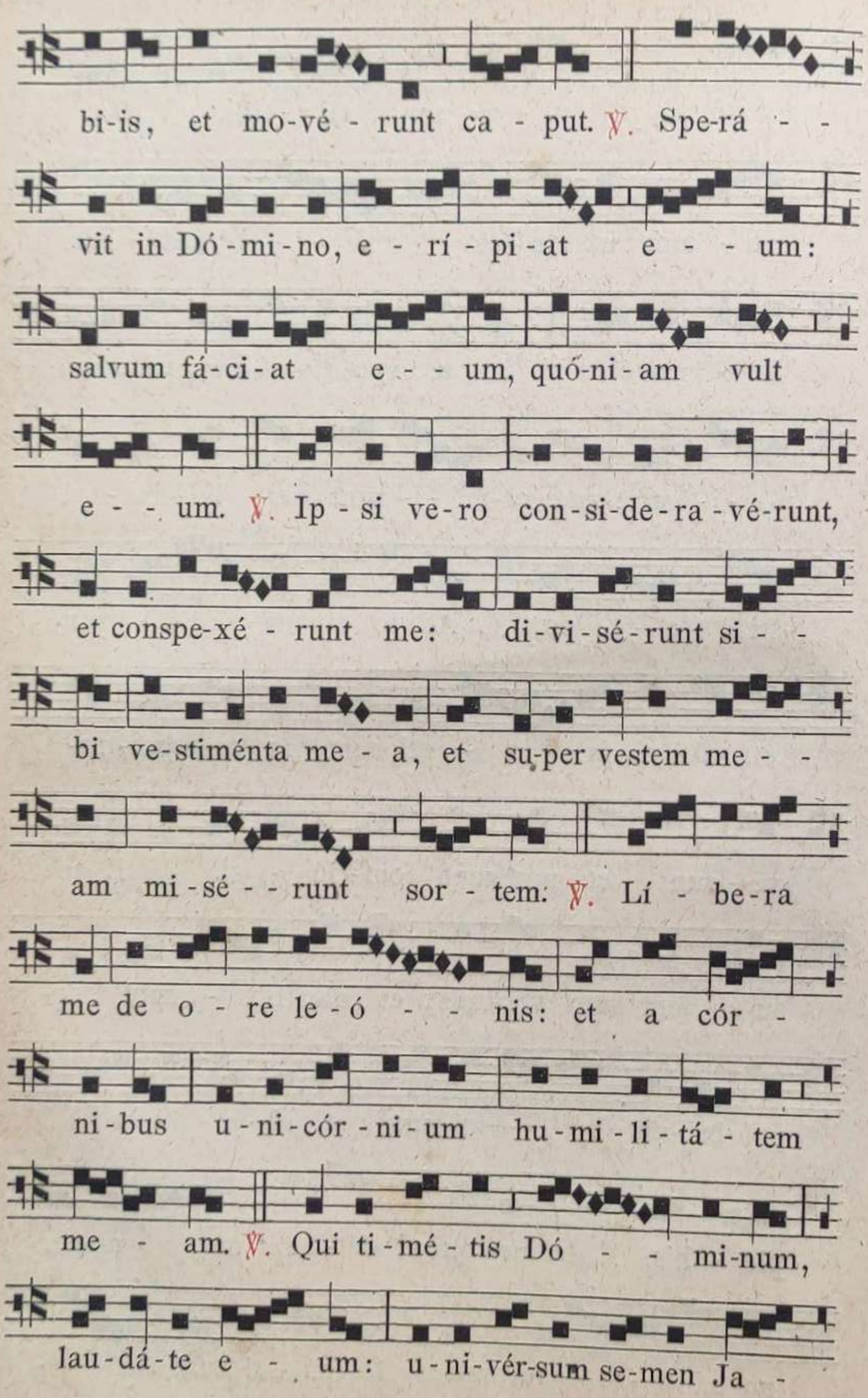

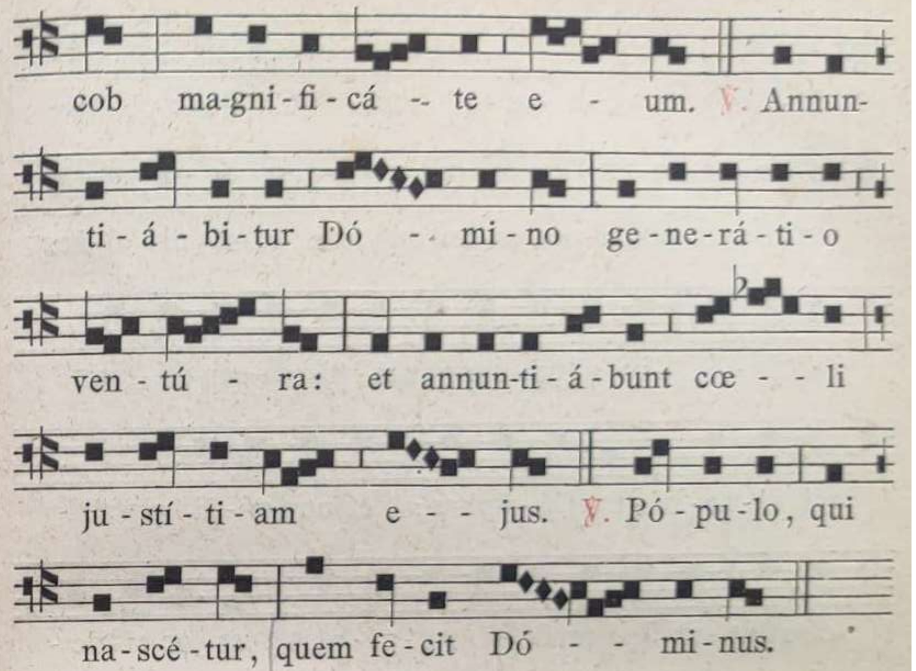

Tractus. **Modus 2.** *Re-fa.*

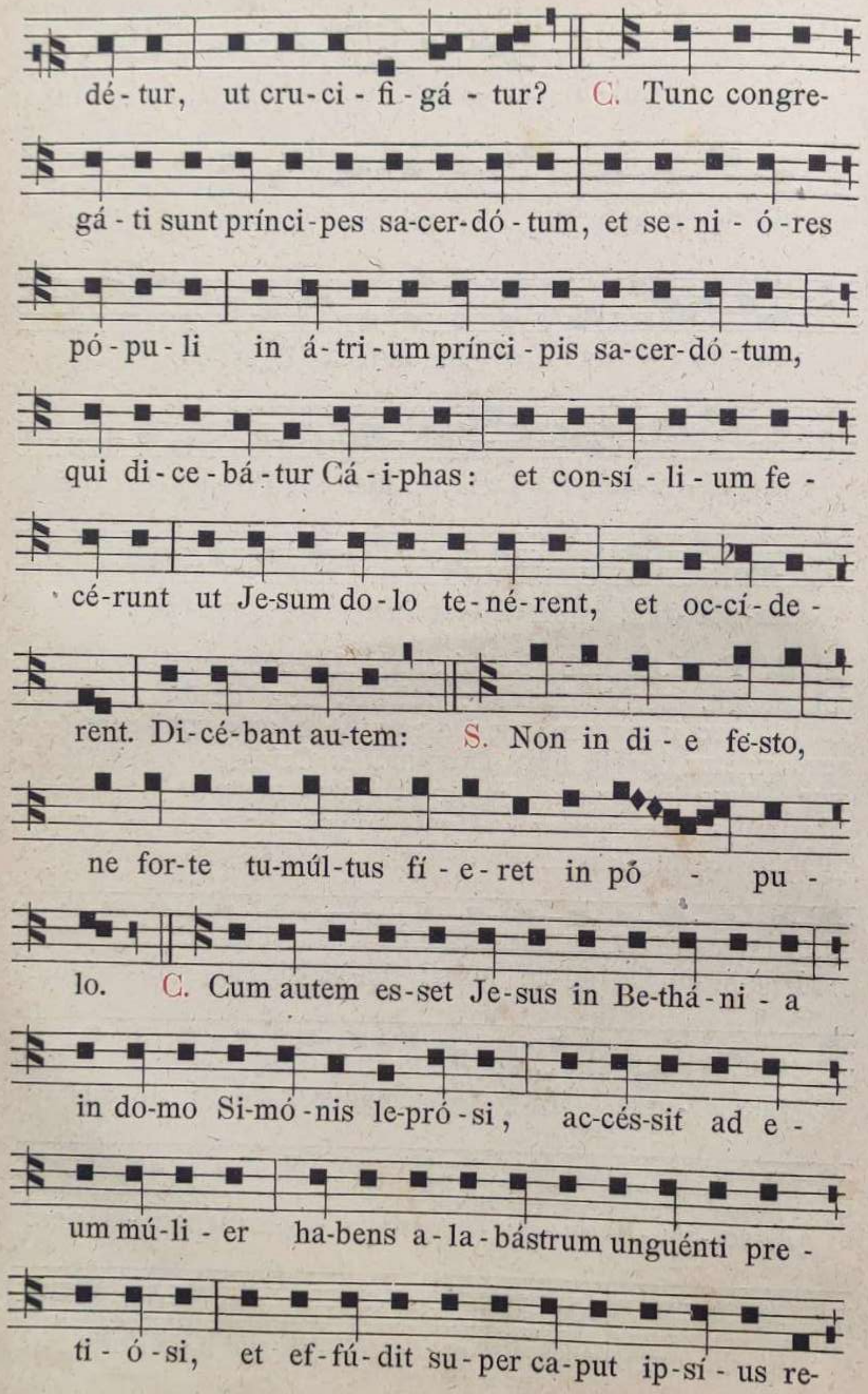

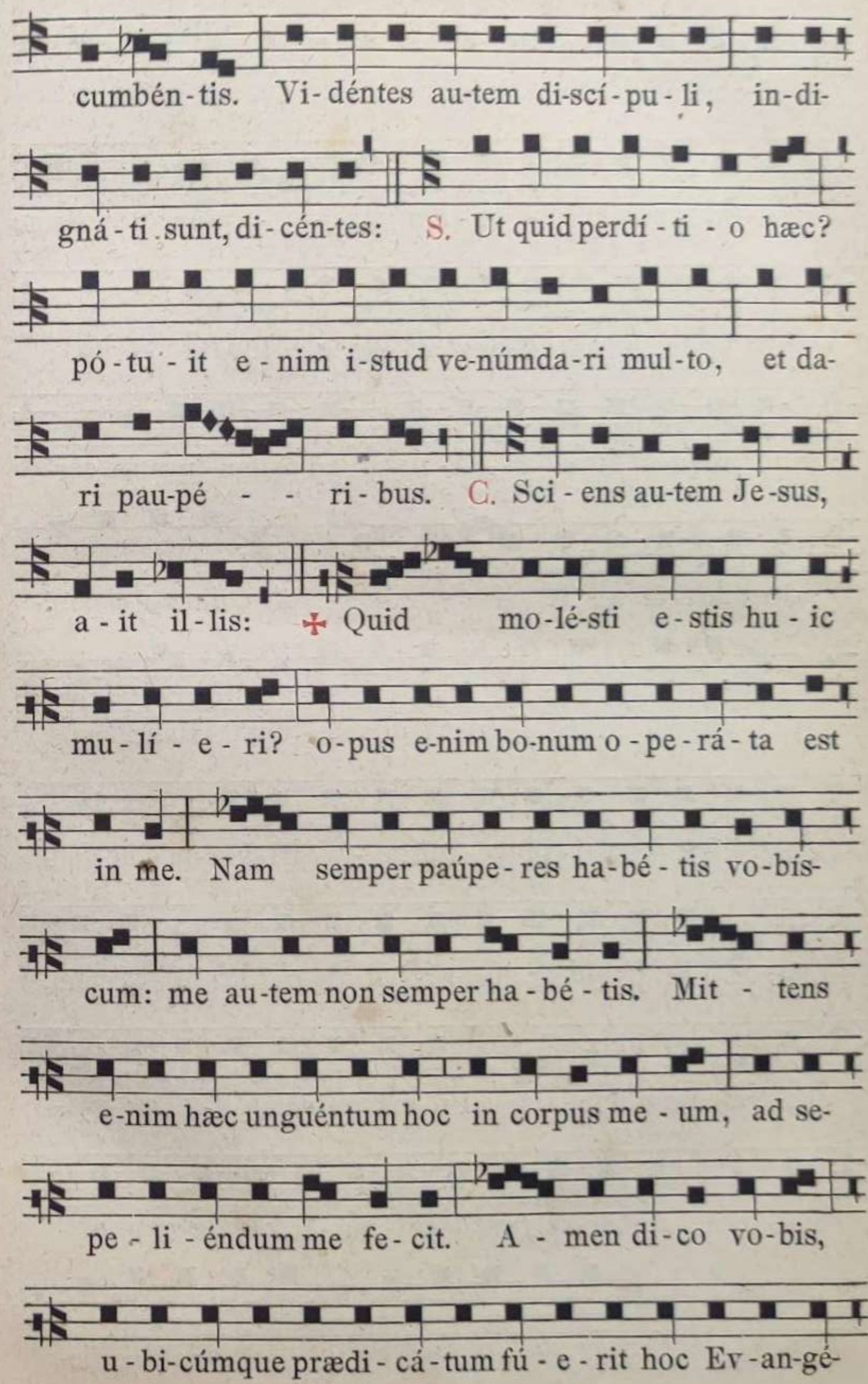

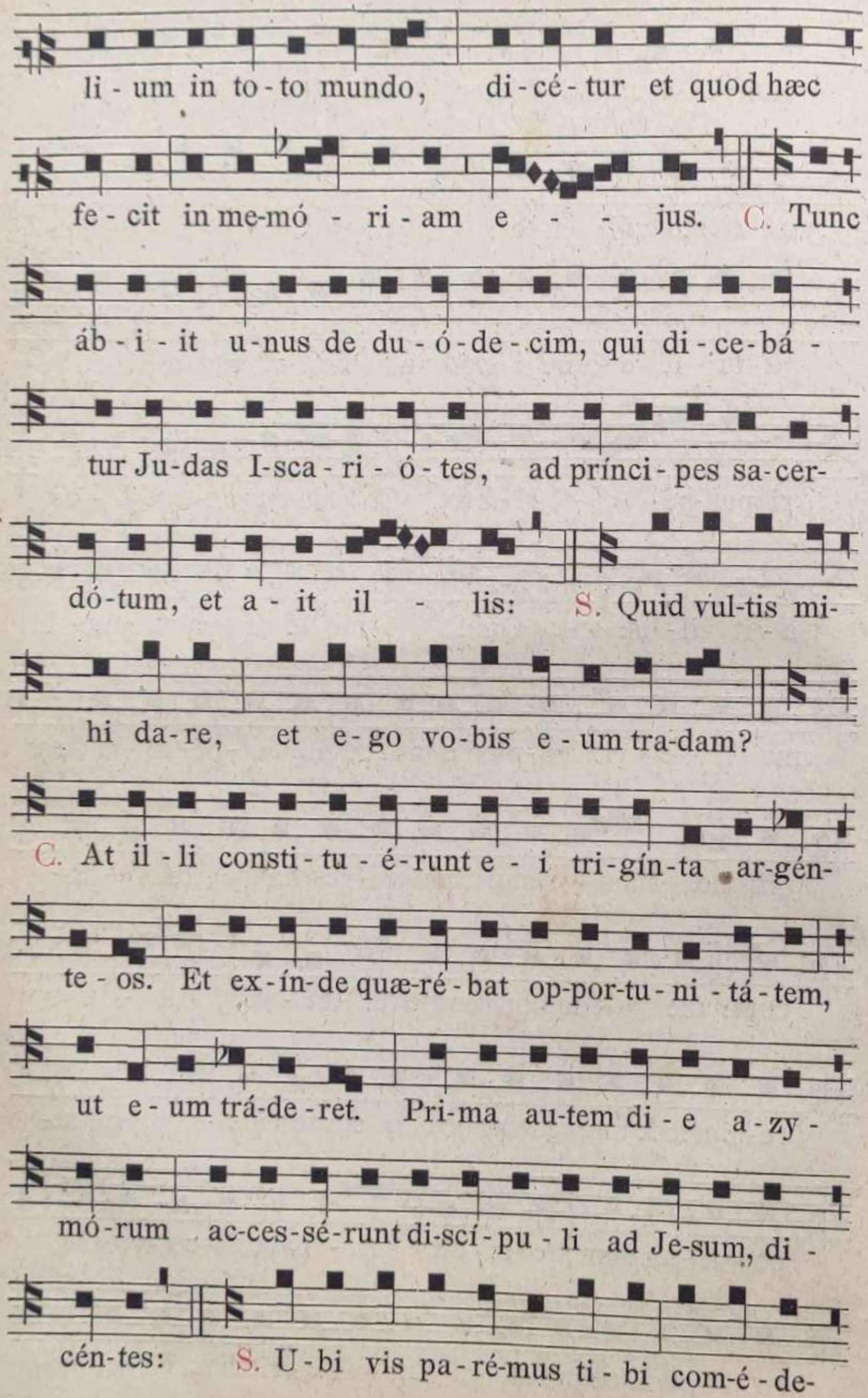

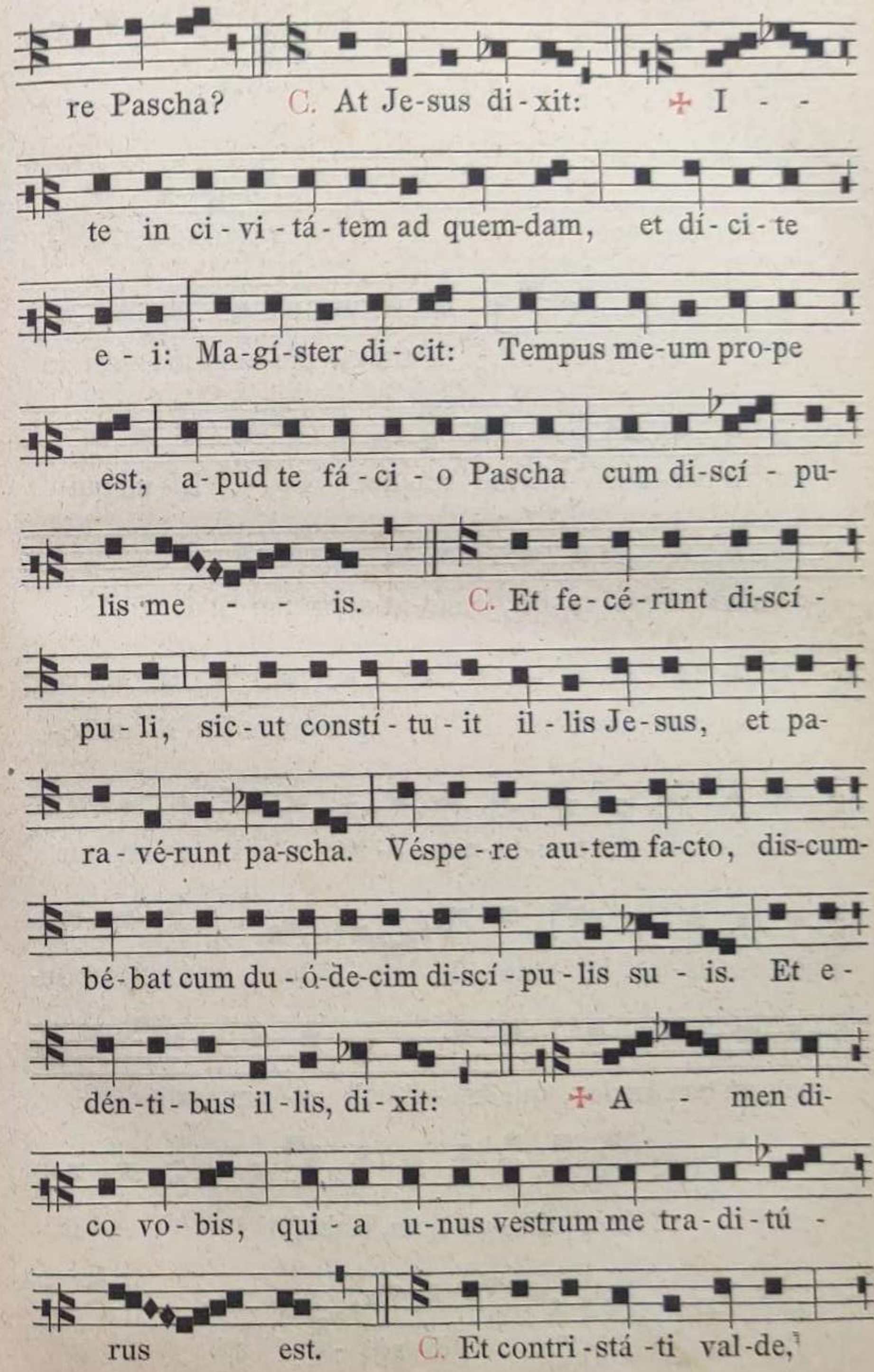
℣ Passio Domini incipitur absolute: non dicitur Munda cor meum. non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur Dóminus vobíscum. nec respondetur Glória tibi, Dómine. et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat Pássio Dómini nostri. non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.

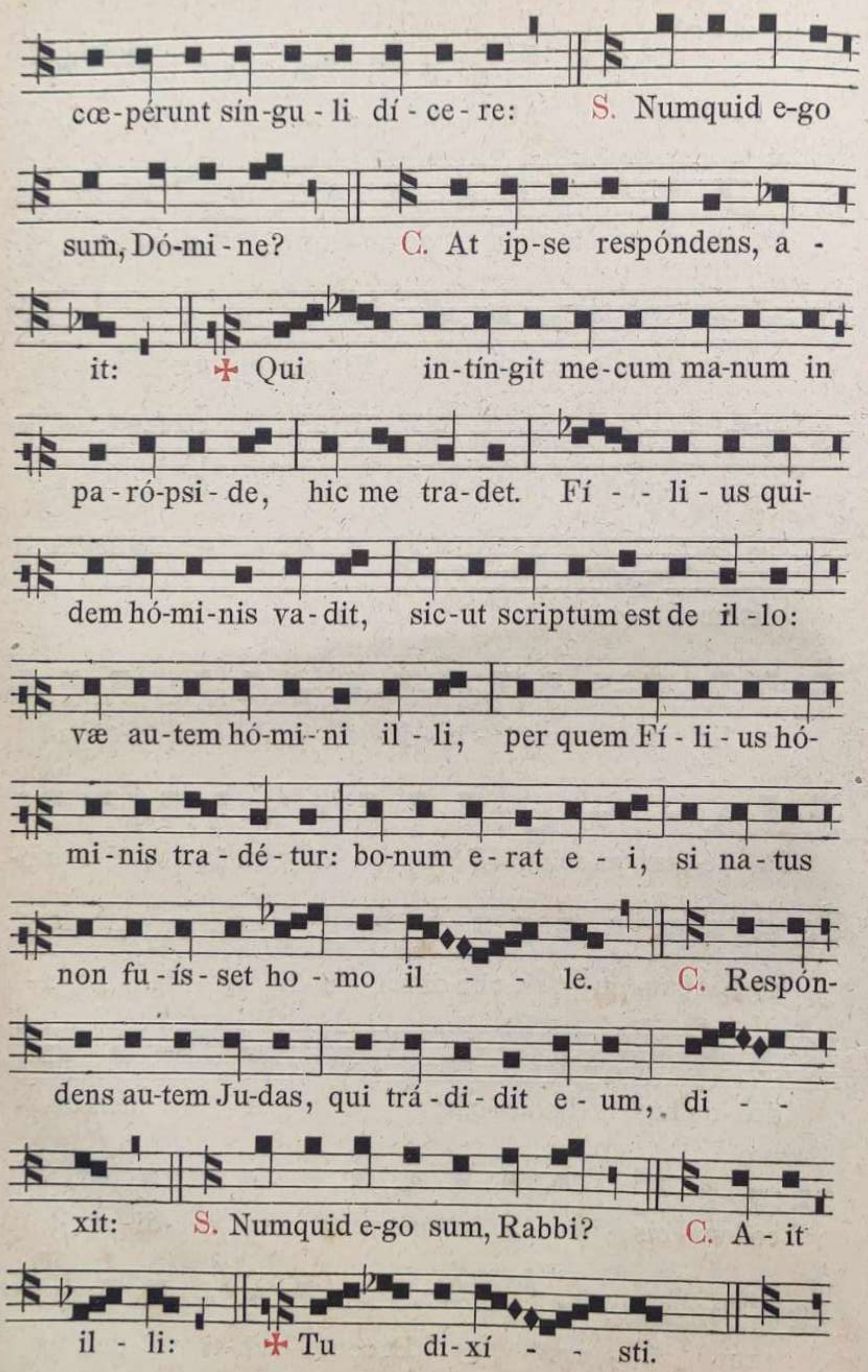

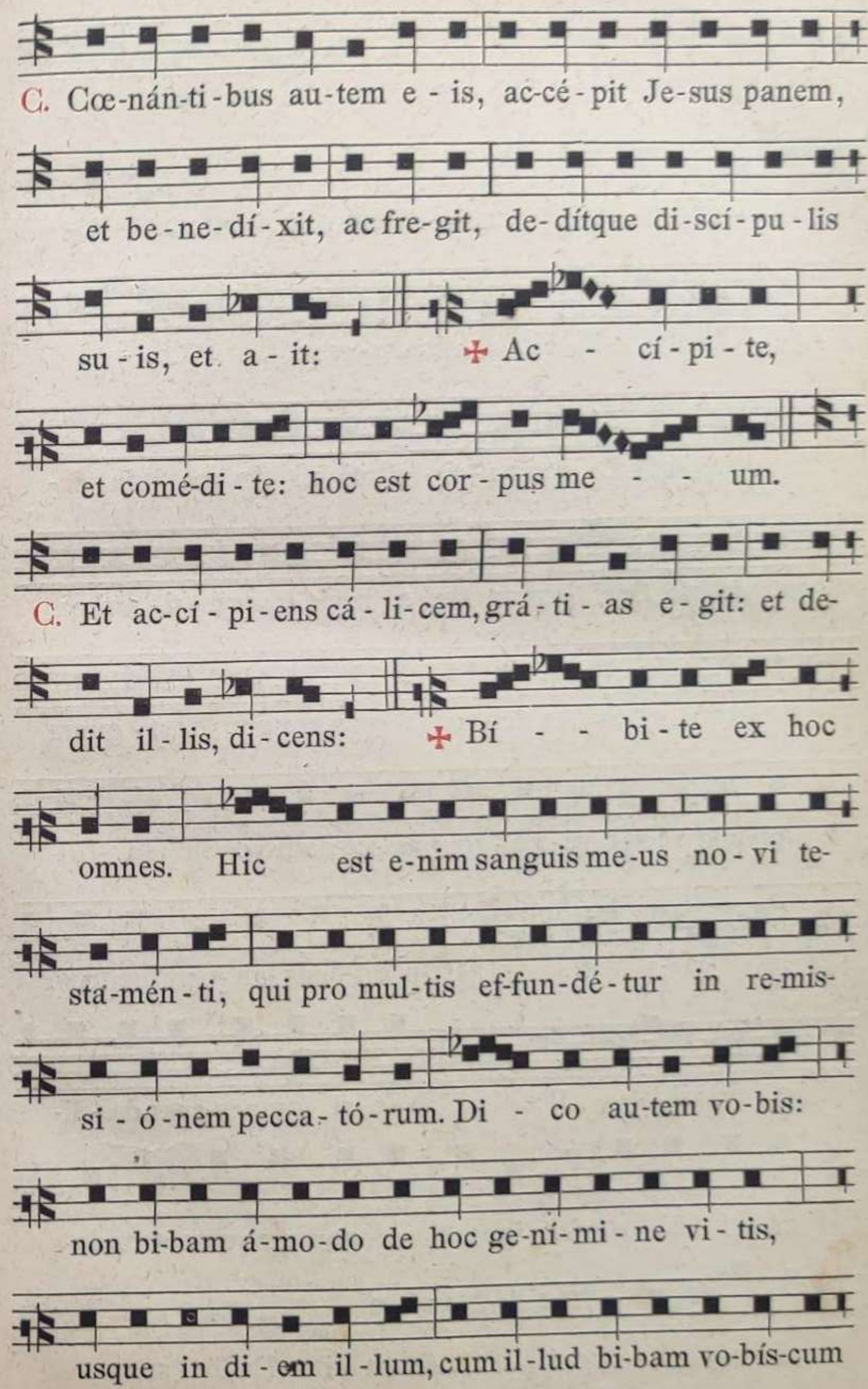

dé - tur, ut cru-ci - fi - gá - tur? C. Tunc congre-
gá - ti sunt prínci-pes sa-cer-dó - tum, et se - ni - ó -res
pó - pu - li in á - tri - um prínci - pis sa-cer-dó -tum,
qui di - ce - bá - tur Cá - i-phas: et con-sí - li - um fe -
cé-runt ut Je-sum do - lo te - né- rent, et oc-cí - de -
rent. Di-cé-bant au-tem: S. Non in di - e fe-sto,
ne for-te tu-múl-tus fí - e - ret in pó - pu -
lo. C. Cum autem es-set Je-sus in Be-thá - ni - a
in do-mo Si-mó - nis le-pró - si , ac-cé-sit ad e -
um mú-li - er ha-bens a - la - bástrum unguénti pre -
ti - ó -si, et ef-fú-dit su-per ca-put ip-sí - us re-

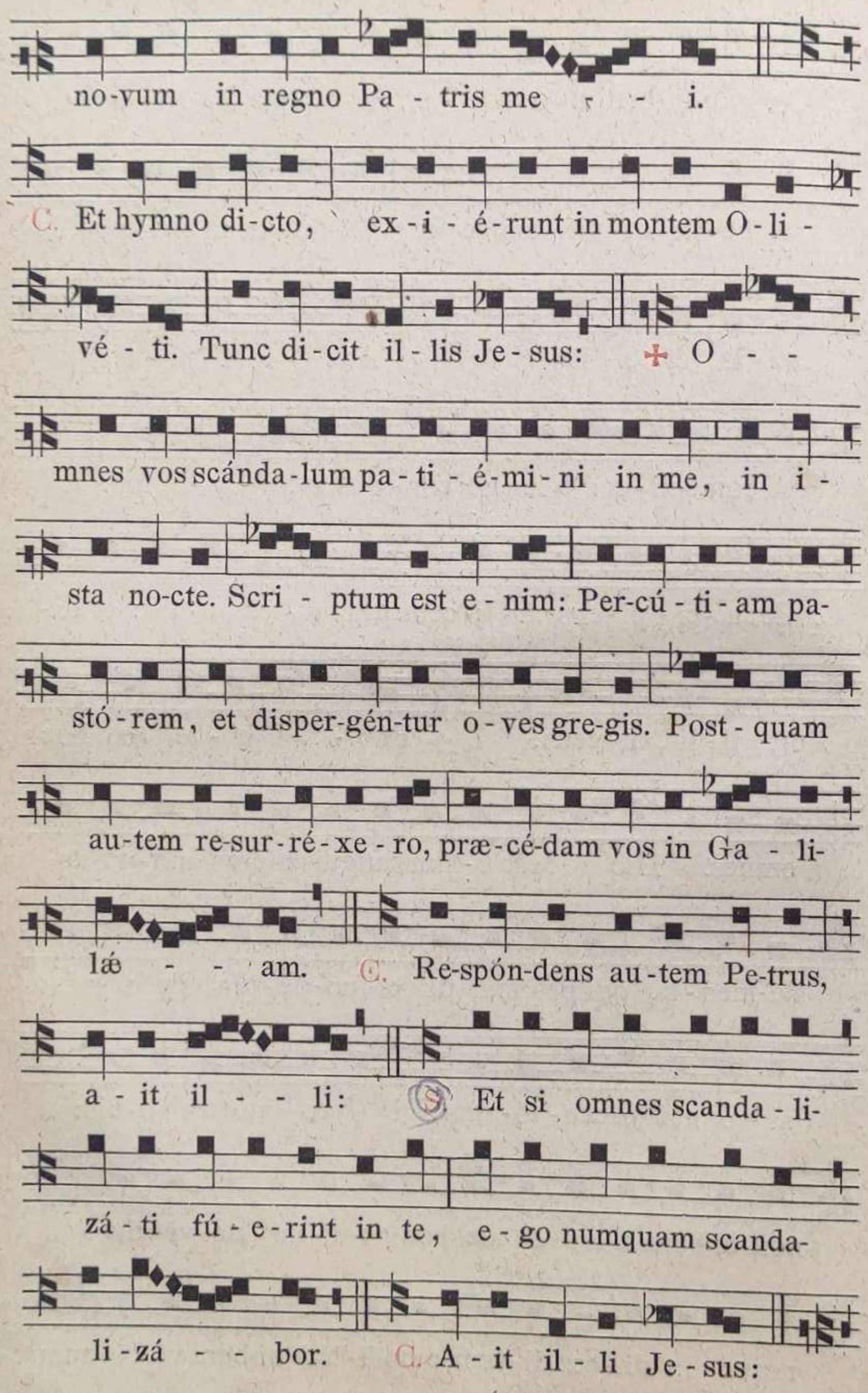

cumbén-tis. Vi-déntes au-tem di-scí-pu-li, in-di-
gná - ti sunt, di - cén-tes: S. Ut quid perdí - ti - o hæc?
pó - tu - it e - nim i-stud ve-númda-ri mul-to, et da-
ri pau-pé - - ri - bus. C. Sci - ens au-tem Je-sus,
a - it il - lis: ✠ Quid mo-lé-sti e - stis hu - ic
mu - lí - e - ri? o-pus e-nim bo-num o - pe - rá - ta est
in me. Nam semper paúpe - res ha - bé - tis vo-bís-
cum: me au-tem non semper ha - bé - tis. Mit - tens
e-nim hæc unguéntum hoc in corpus me - um, ad se-
pe - li - éndum me fe - cit. A - men di - co vo-bis,
u - bi-cúmque prædi - cá - tum fú - e - rit hoc Ev - an-gé-

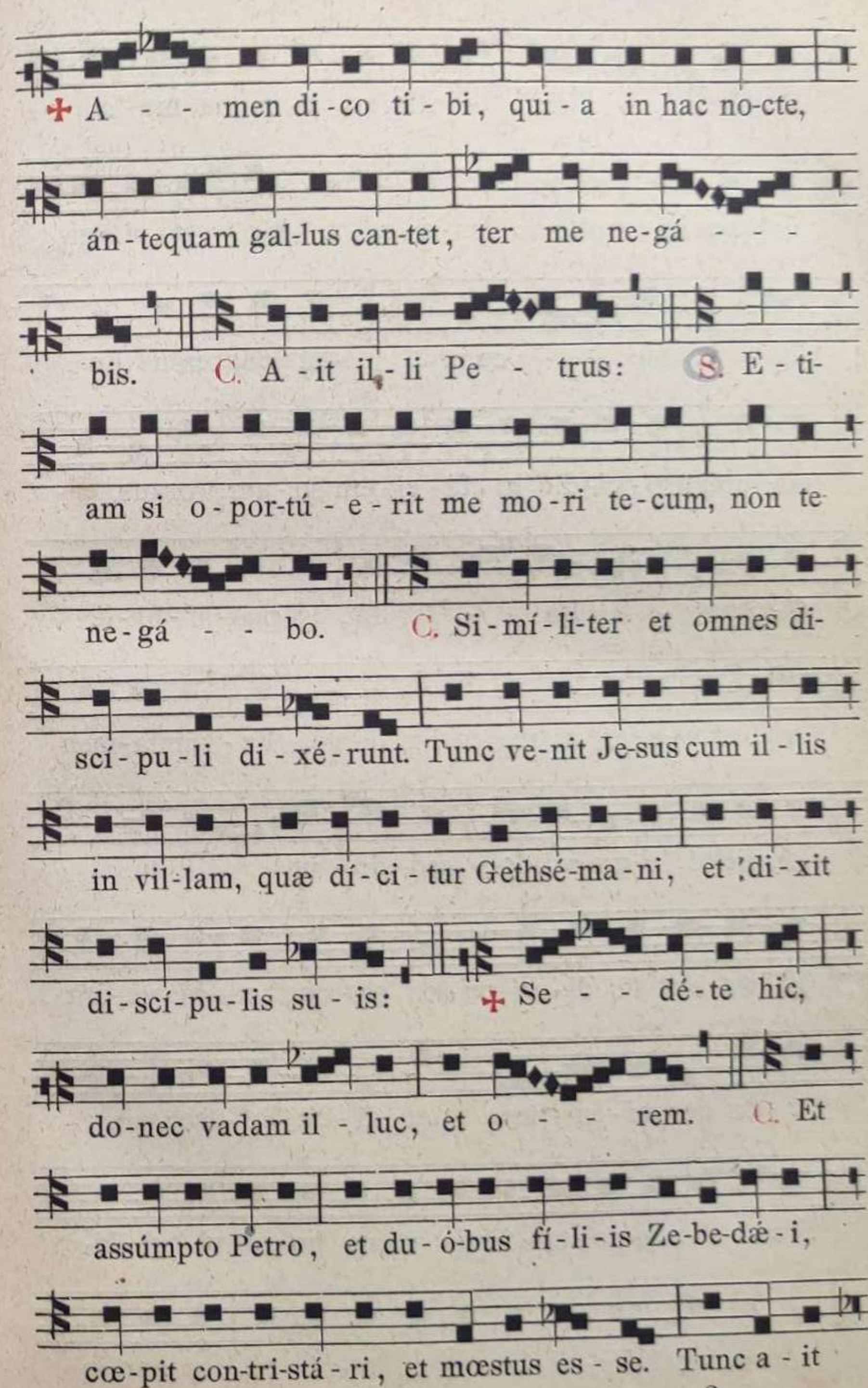

li - um in to - to mundo, di - cé - tur et quod hæc
fe - cit in me-mó - ri - am e - - jus. C. Tunc
áb - i - it u-nus de du - ó - de - cim, qui di - ce - bá -
tur Ju - das I-sca - ri - ó - tes, ad prínci - pes sa - cer-
dó-tum, et a - it il - lis: S. Quid vul-tis mi-
hi da-re, et e - go vo-bis e - um tra-dam?
C. At il - li consti - tu - é - runt e - i tri-gín-ta ar-gén-
te - os. Et ex - ín-de quæ-ré - bat op-por-tu - ni - tá - tem,
ut e - um trá-de - ret. Pri-ma au-tem di - e a - zy -
mó-rum ac-ces-sé-runt di-scí - pu - li ad Je-sum, di -
cén-tes: S. U - bi vis pa - ré-mus ti - bi com-é - de-

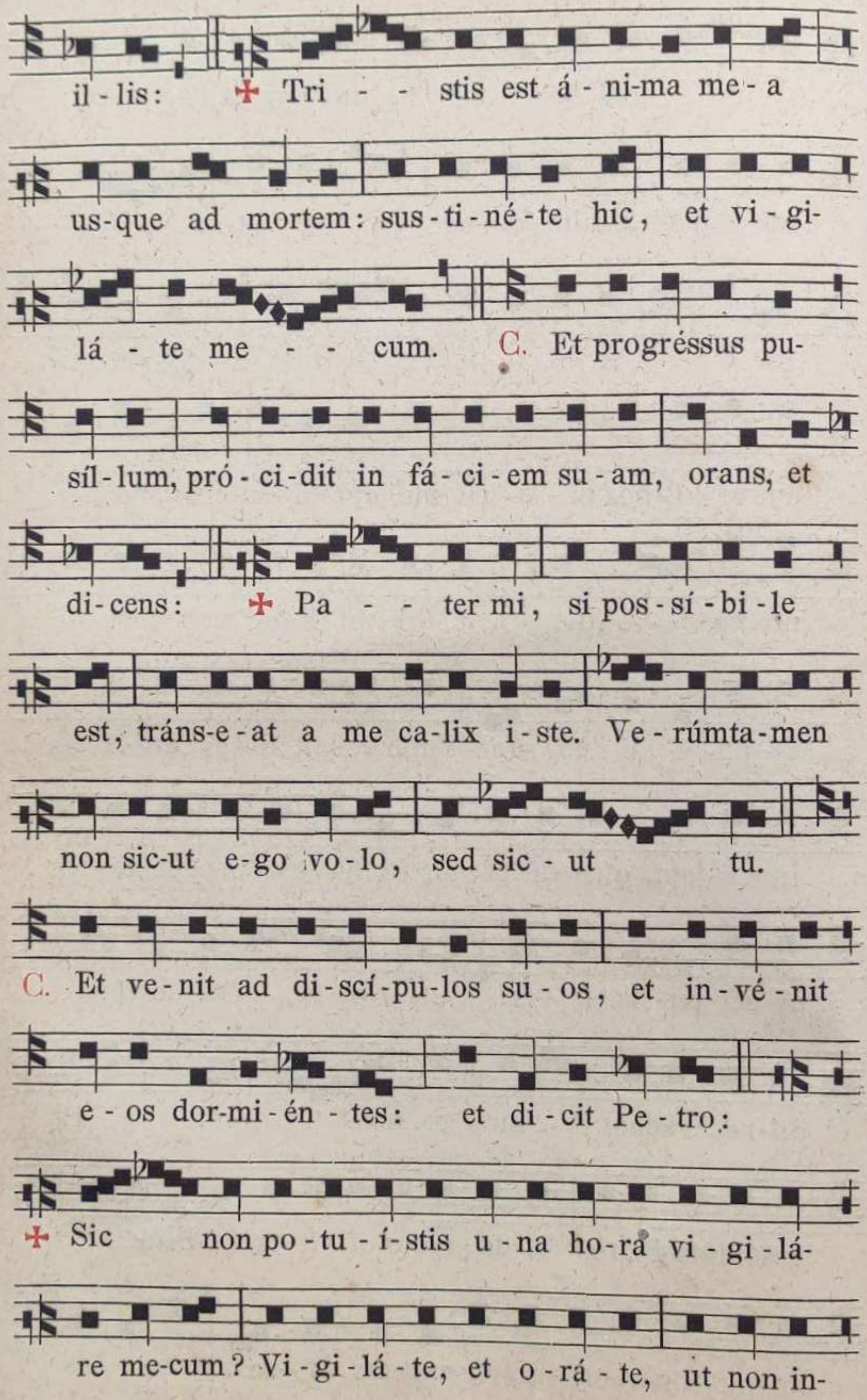

re Pascha? C. At Je-sus di - xit: ✠ I - -
te in ci - vi - tá - tem ad quem-dam, et dí - ci - te
e - i: Ma-gí-ster di - cit: Tempus me-um pro-pe
est, a - pud te fá - ci - o Pascha cum di-scí - pu-
lis me - - is. C. Et fe-cé-runt di-scí -
pu - li, sic-ut constí - tu - it il - lis Je-sus, et pa-
ra - vé-runt pa-scha. Véspe - re au-tem fa-cto, dis-cum-
bé-bat cum du - ó-de-cim di-scí - pu - lis su - is. Et e -
dén-ti - bus il - lis, di - xit: ✠ A - men di-
co vo - bis, qui - a u-nus vestrum me tra - di - tú -
rus est. C. Et contri - stá - ti val-de,

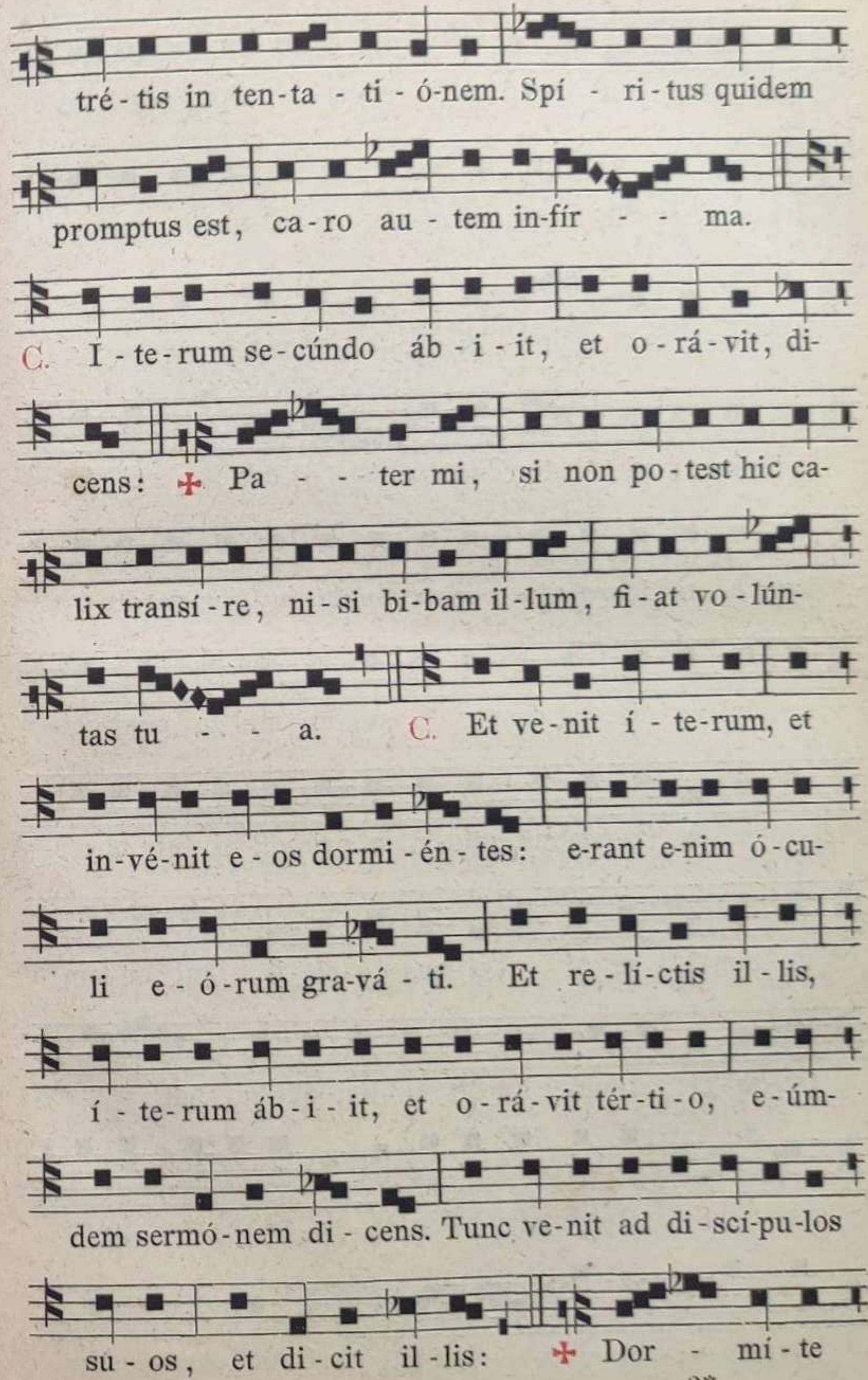

cœ-pérunt sín-gu-li dí-ce-re: S. Numquid e-go
sum, Dó-mi-ne? C. At ip-se respóndens, a-
it: ✠ Qui in-tín-git me-cum ma-num in
pa-ró-psi-de, hic me tra-det. Fí - - li-us qui-
dem hó-mi-nis va-dit, sic-ut scriptum est de il-lo:
væ au-tem hó-mi-ni il-li, per quem Fí-li-us hó-
mi-nis tra-dé-tur: bo-num e-rat e - i, si na-tus
non fu-ís-set ho-mo il - - le. C. Respón-
dens au-tem Ju-das, qui trá-di-dit e-um, di - -
xit: S. Numquid e-go sum, Rabbi? C. A-it
il-li: ✠ Tu di-xí - - sti.

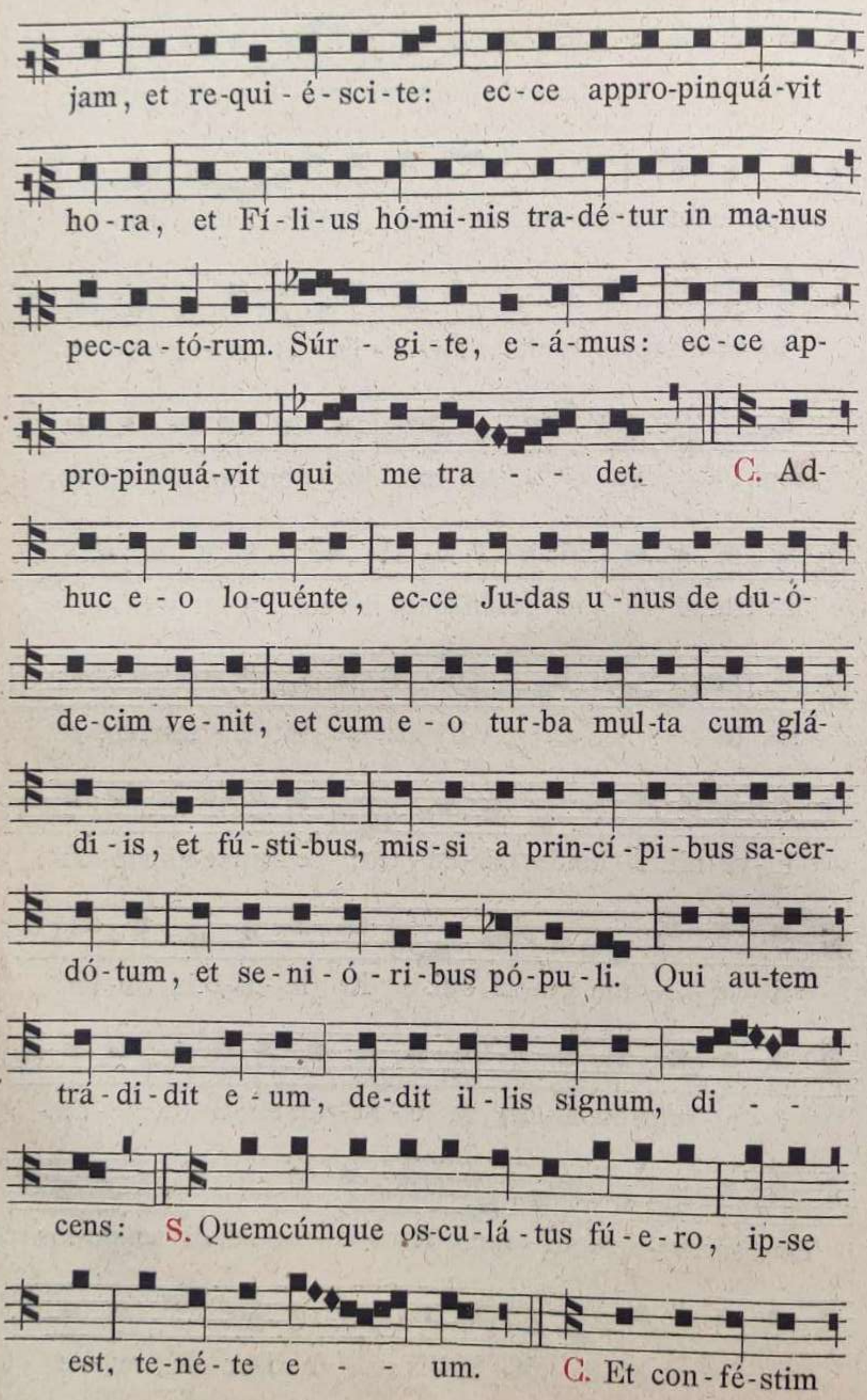

C. Cœ-nán-ti-bus au-tem e-is, ac-cé-pit Je-sus panem,
et be-ne-dí-xit, ac fre-git, de-dítque di-scí-pu-lis
su-is, et a-it: ✠ Ac - cí-pi-te,
et comé-di-te: hoc est cor-pus me - - um.
C. Et ac-cí-pi-ens cá-li-cem, grá-ti-as e-git: et de-
dit il-lis, di-cens: ✠ Bí - - bi-te ex hoc
omnes. Hic est e-nim sanguis me-us no-vi te-
sta-mén-ti, qui pro mul-tis ef-fun-dé-tur in re-mis-
si-ó-nem pecca-tó-rum. Di - co au-tem vo-bis:
non bi-bam á-mo-do de hoc ge-ní-mi-ne vi-tis,
usque in di-em il-lum, cum il-lud bi-bam vo-bís-cum

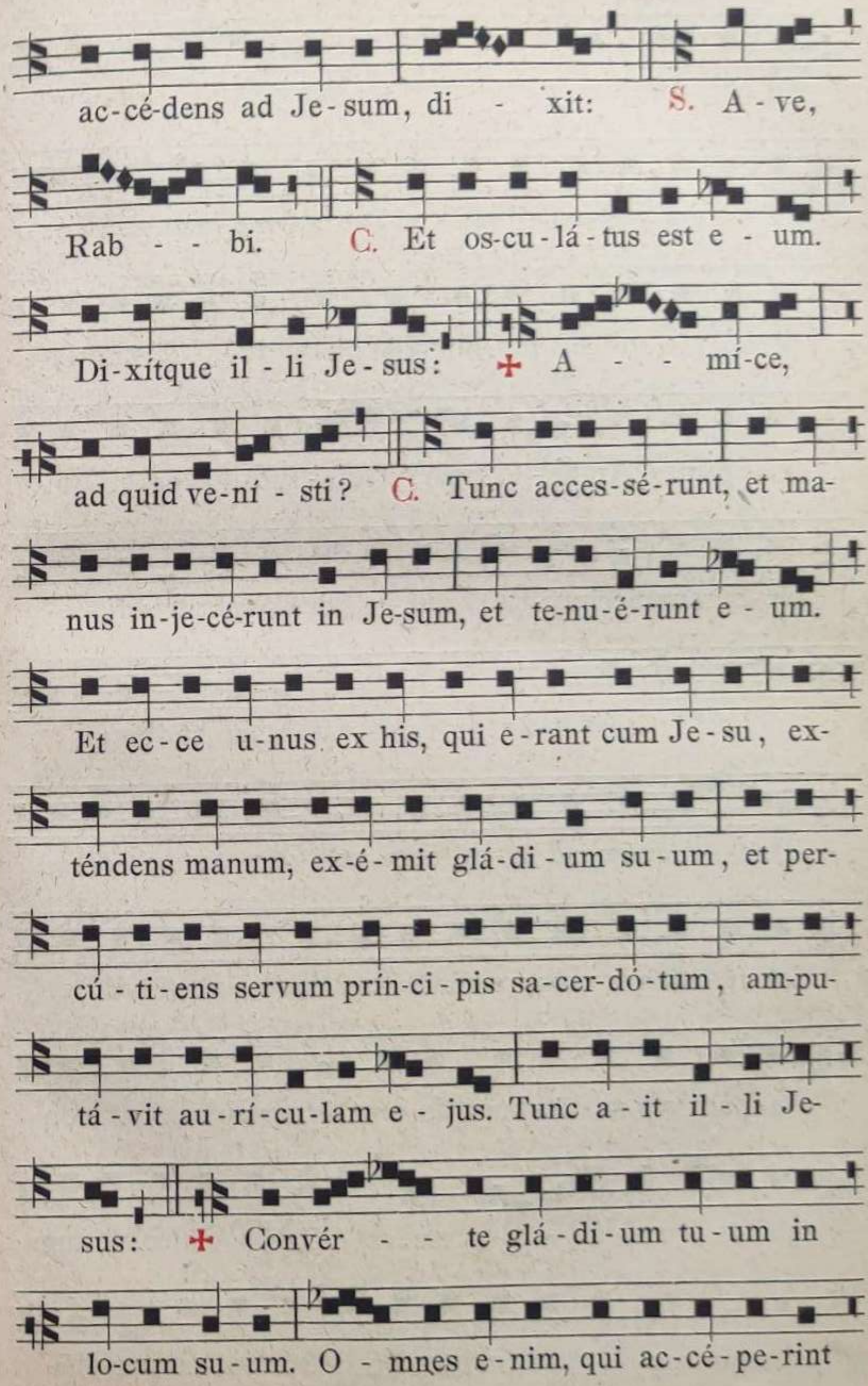

no-vum in regno Pa - tris me - - i.
C. Et hymno di-cto, ex-i-é-runt in montem O-li-
vé - ti. Tunc di-cit il-lis Je-sus: ✠ O - -
mnes vos scánda-lum pa-ti-é-mi-ni in me, in i-
sta no-cte. Scri - ptum est e-nim: Per-cú-ti-am pa-
stó-rem, et disper-gén-tur o-ves gre-gis. Post-quam
au-tem re-sur-ré-xe-ro, præ-cé-dam vos in Ga - li-
læ - - am. C. Re-spón-dens au-tem Pe-trus,
a - it il - - li: S. Et si omnes scanda-li-
zá-ti fú-e-rint in te, e-go numquam scanda-
li-zá - - bor. C. A-it il-li Je-sus:

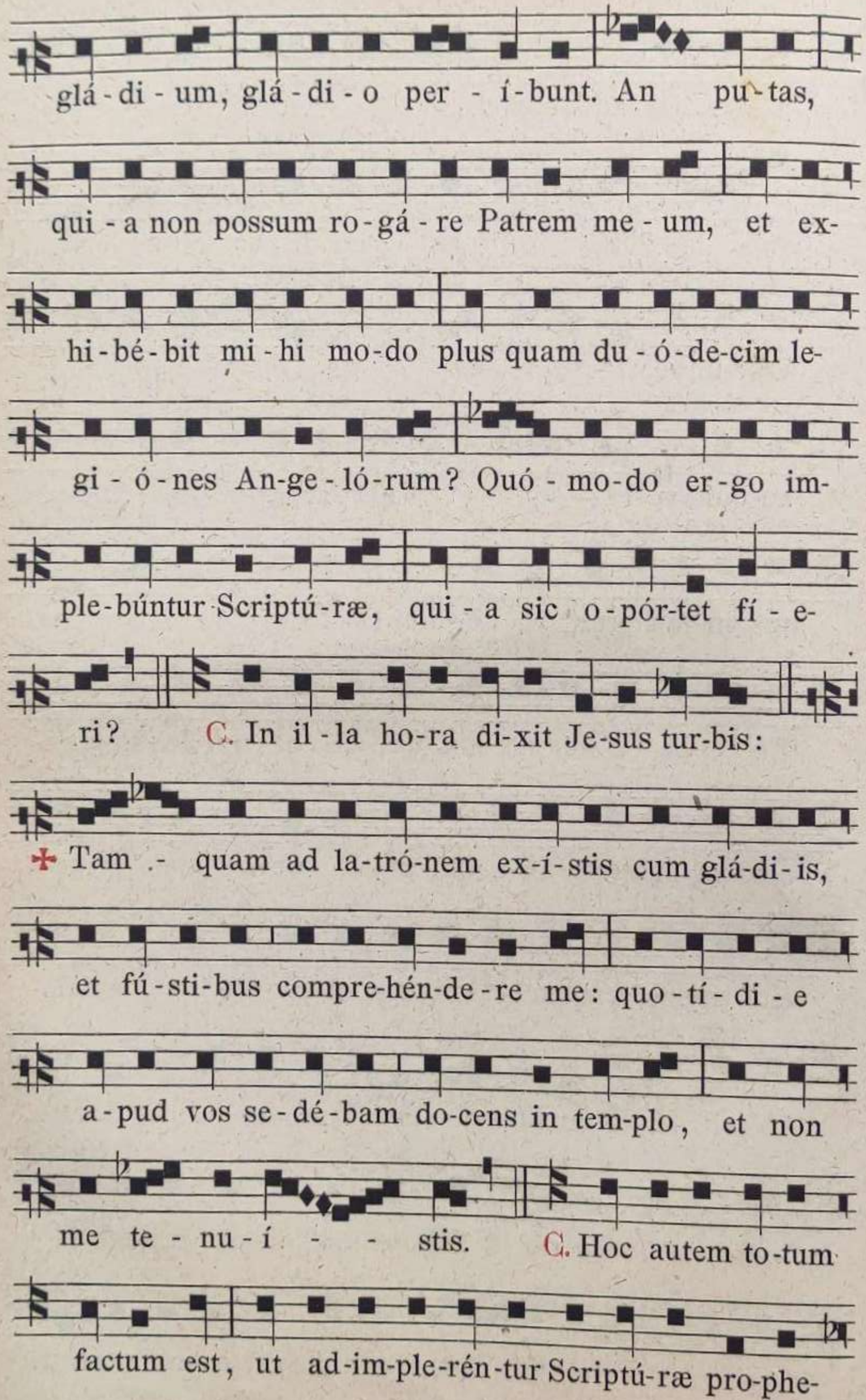

✠ A - - men di-co ti-bi, qui-a in hac no-cte,
án-tequam gal-lus can-tet, ter me ne-gá - - -
bis. C. A-it il-li Pe - trus: S. E-ti-
am si o-por-tú-e-rit me mo-ri te-cum, non te
ne-gá - - bo. C. Si-mí-li-ter et omnes di-
scí-pu-li di-xé-runt. Tunc ve-nit Je-sus cum il-lis
in vil-lam, quæ dí-ci-tur Gethsé-ma-ni, et di-xit
di-scí-pu-lis su-is: ✠ Se - - dé-te hic,
do-nec vadam il-luc, et o - - rem. C. Et
assúmpto Petro, et du-ó-bus fí-li-is Ze-be-dæ-i,
cœ-pit con-tri-stá-ri, et mœstus es-se. Tunc a-it

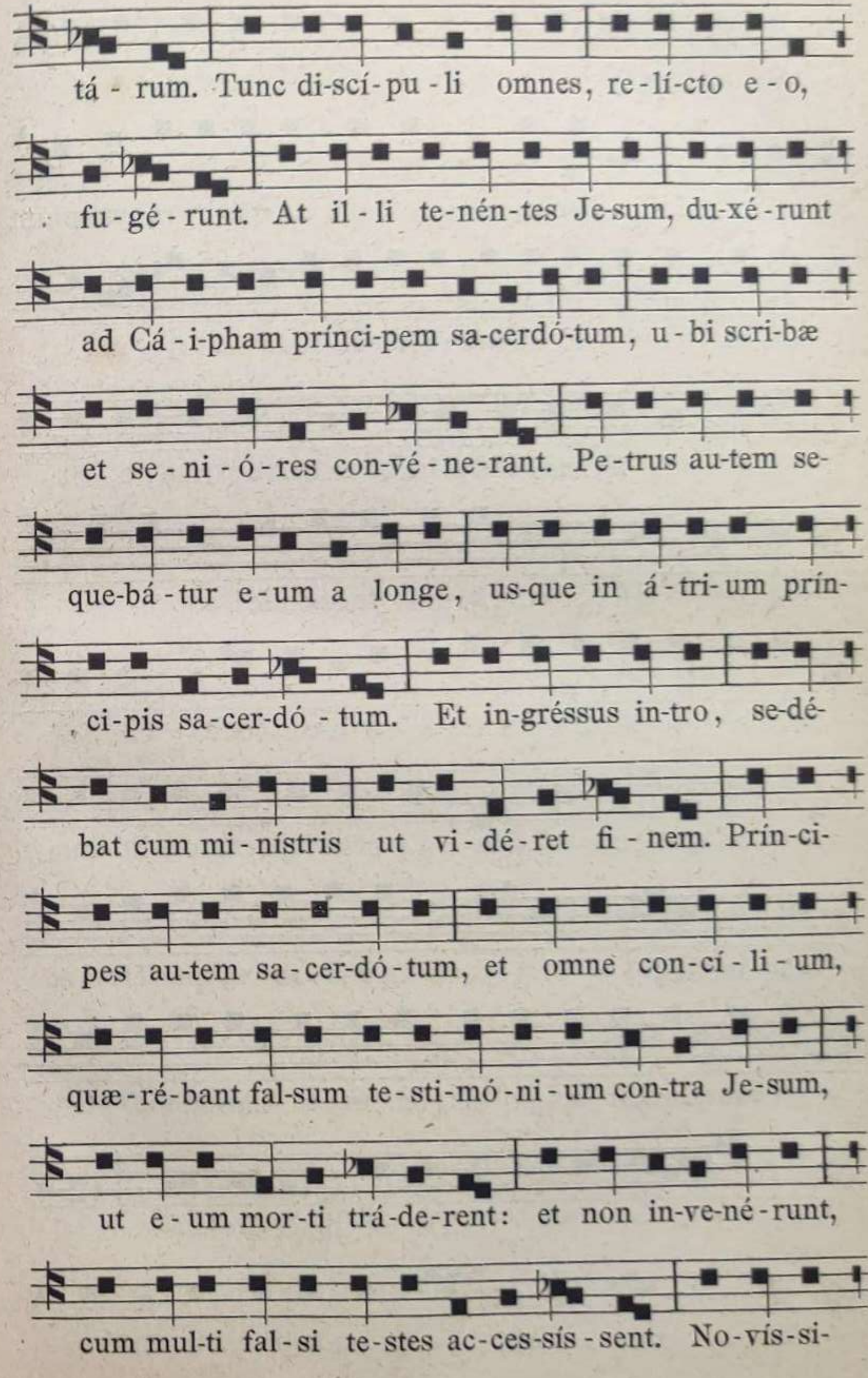

il - lis: ✠ Tri - - stis est á - ni-ma me - a
us-que ad mortem: sus - ti - né - te hic, et vi - gi-
lá - te me - - cum. C. Et progréssus pu-
síl - lum, pró - ci - dit in fá - ci - em su - am, orans, et
di - cens: ✠ Pa - - ter mi, si pos - sí - bi - le
est, tráns-e - at a me ca-lix i - ste. Ve - rúmta-men
non sic-ut e-go vo - lo, sed sic - ut tu.
C. Et ve - nit ad di - scí - pu-los su - os, et in - vé - nit
e - os dor-mi - én - tes: et di - cit Pe - tro:
✠ Sic non po - tu - í - stis u - na ho - rá vi - gi - lá-
re me-cum? Vi - gi - lá - te, et o - rá - te, ut non in-

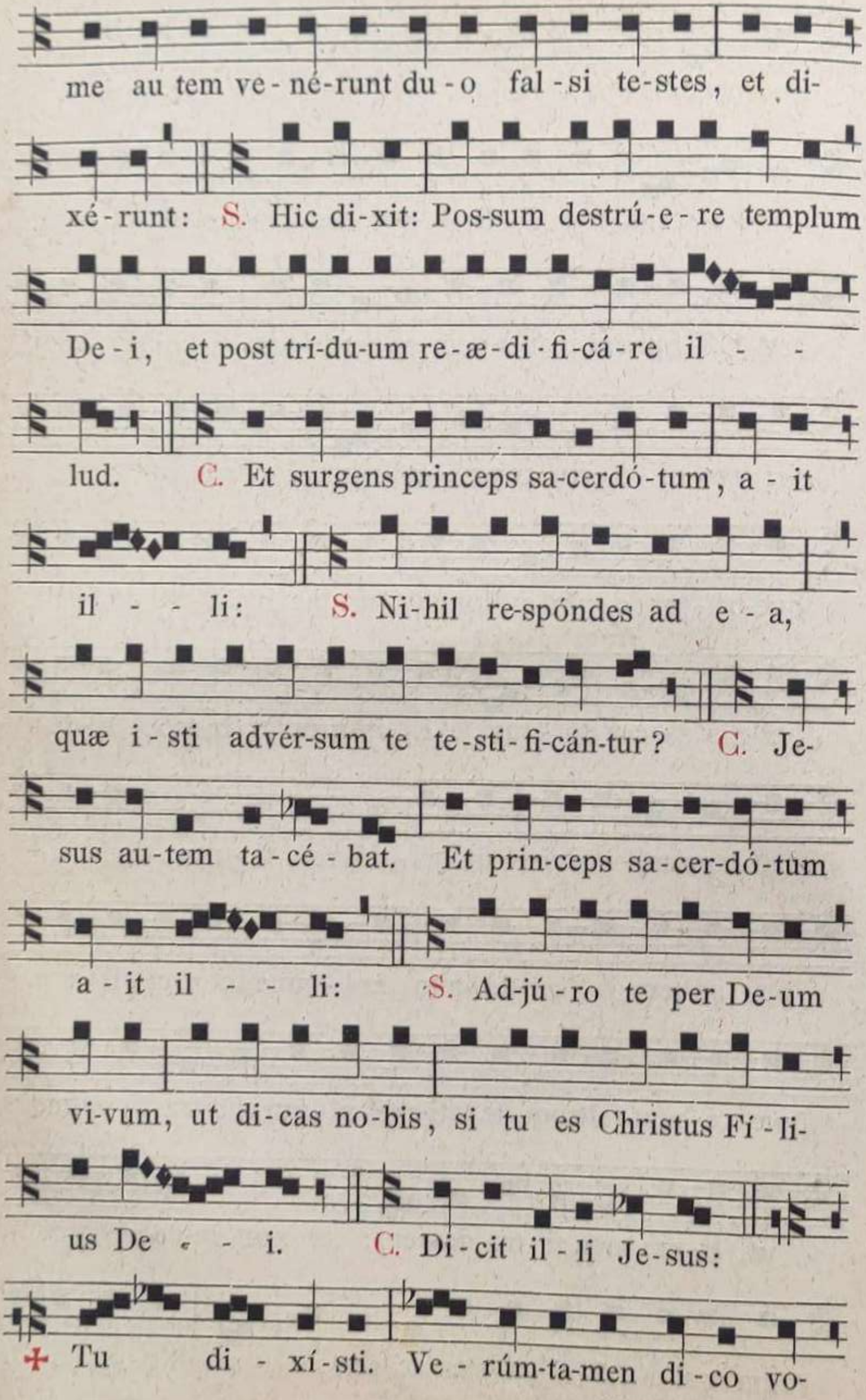

tré - tis in ten-ta - ti - ó-nem. Spí - ri - tus quidem
promptus est, ca - ro au - tem in-fír - - ma.
C. I - te - rum se - cúndo áb - i - it, et o - rá - vit, di-
cens: ✠ Pa - - - ter mi, si non po - test hic ca-
lix transí - re, ni - si bi-bam il-lum, fi - at vo - lún-
tas tu - - - a. C. Et ve - nit í - te-rum, et
in-vé-nit e - os dormi - én - tes: e-rant e-nim ó - cu-
li e - ó-rum gra-vá - ti. Et re - lí - ctis il - lis,
í - te-rum áb - i - it, et o - rá - vit tér - ti - o, e - úm-
dem sermó - nem di - cens. Tunc ve - nit ad di - scí-pu-los
su - os, et di - cit il - lis: ✠ Dor - mí - te

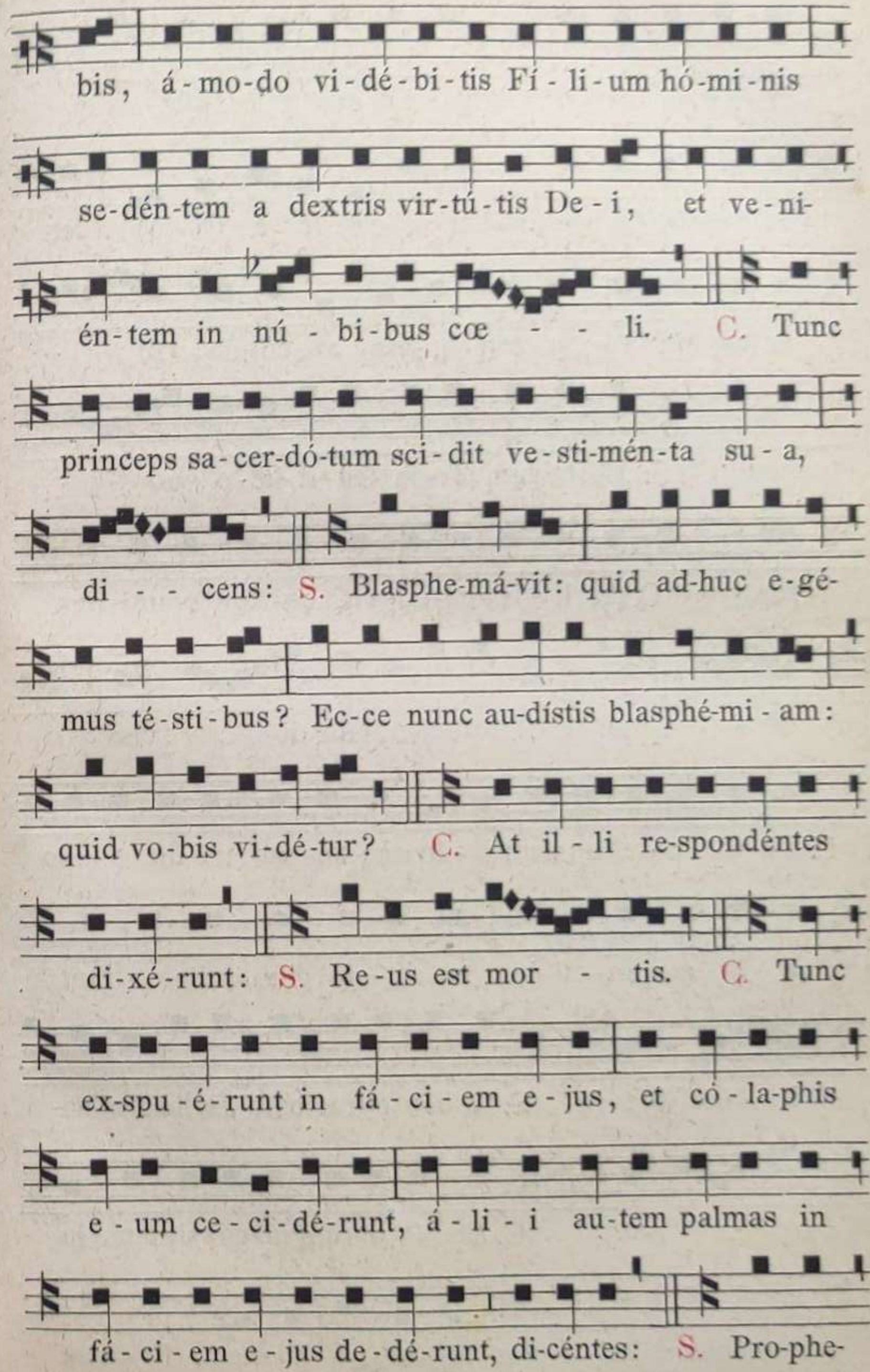

jam, et re-qui-é-sci-te: ec-ce appro-pinquá-vit
ho-ra, et Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur in ma-nus
pec-ca-tó-rum. Súr - gi-te, e-á-mus: ec-ce ap-
pro-pinquá-vit qui me tra - - det. C. Ad-
huc e-o lo-quénte, ec-ce Ju-das u-nus de du-ó-
de-cim ve-nit, et cum e-o tur-ba mul-ta cum glá-
di-is, et fú-sti-bus, mis-si a prin-cí-pi-bus sa-cer-
dó-tum, et se-ni-ó-ri-bus pó-pu-li. Qui au-tem
trá-di-dit e-um, de-dit il-lis signum, di - -
cens: S. Quemcúmque os-cu-lá-tus fú-e-ro, ip-se
est, te-né-te e - - um. C. Et con-fé-stim

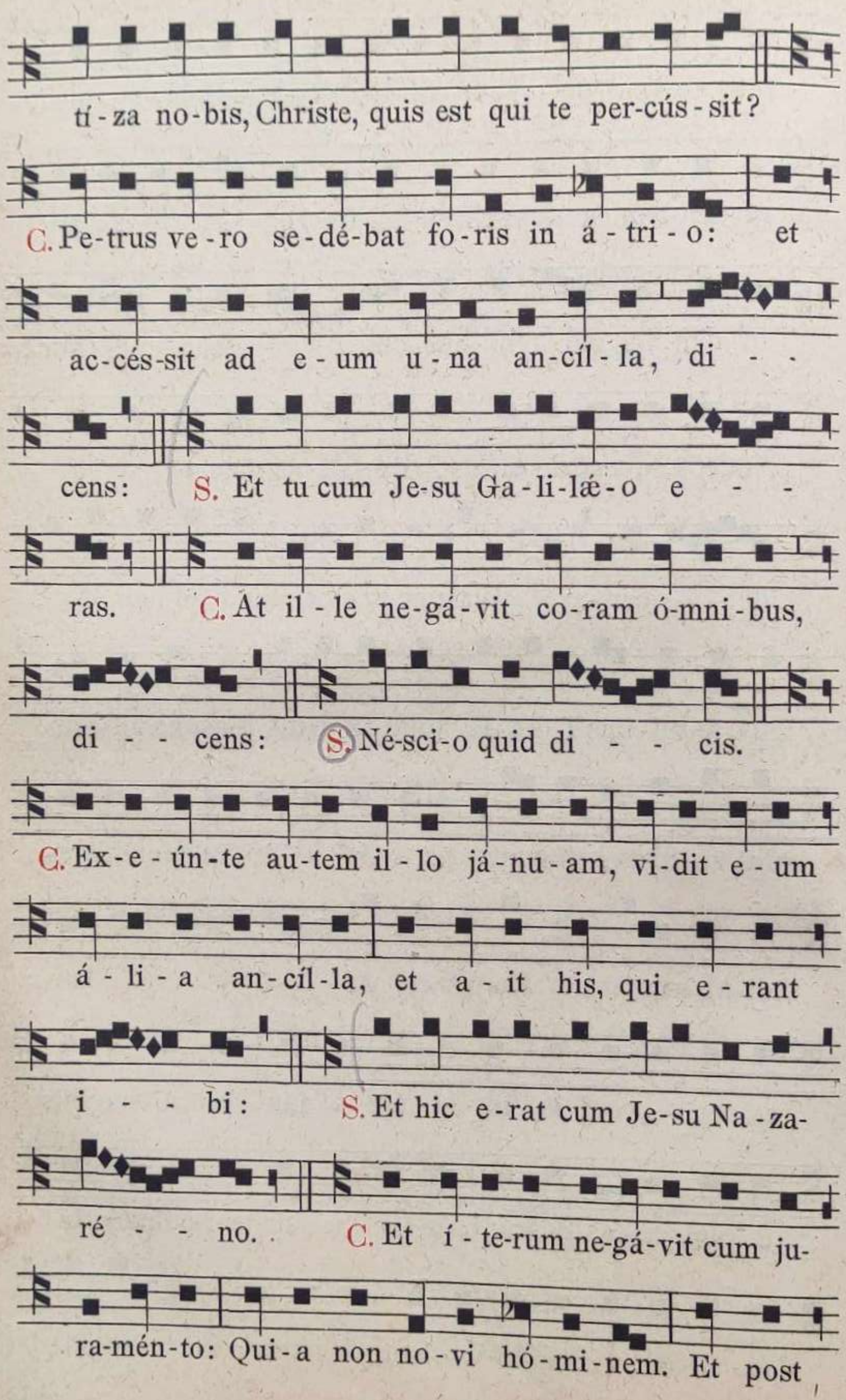

ac-cé-dens ad Je-sum, di - xit: S. A-ve,
Rab - - bi. C. Et os-cu-lá-tus est e - um.
Di-xítque il-li Je-sus: ✠ A - - mí-ce,
ad quid ve-ní - sti? C. Tunc acces-sé-runt, et ma-
nus in-je-cé-runt in Je-sum, et te-nu-é-runt e - um.
Et ec-ce u-nus ex his, qui e-rant cum Je-su, ex-
téndens manum, ex-é-mit glá-di-um su-um, et per-
cú-ti-ens servum prín-ci-pis sa-cer-dó-tum, am-pu-
tá-vit au-rí-cu-lam e - jus. Tunc a-it il-li Je-
sus: ✠ Convér - - te glá-di-um tu-um in
lo-cum su-um. O - mnes e-nim, qui ac-cé-pe-rint

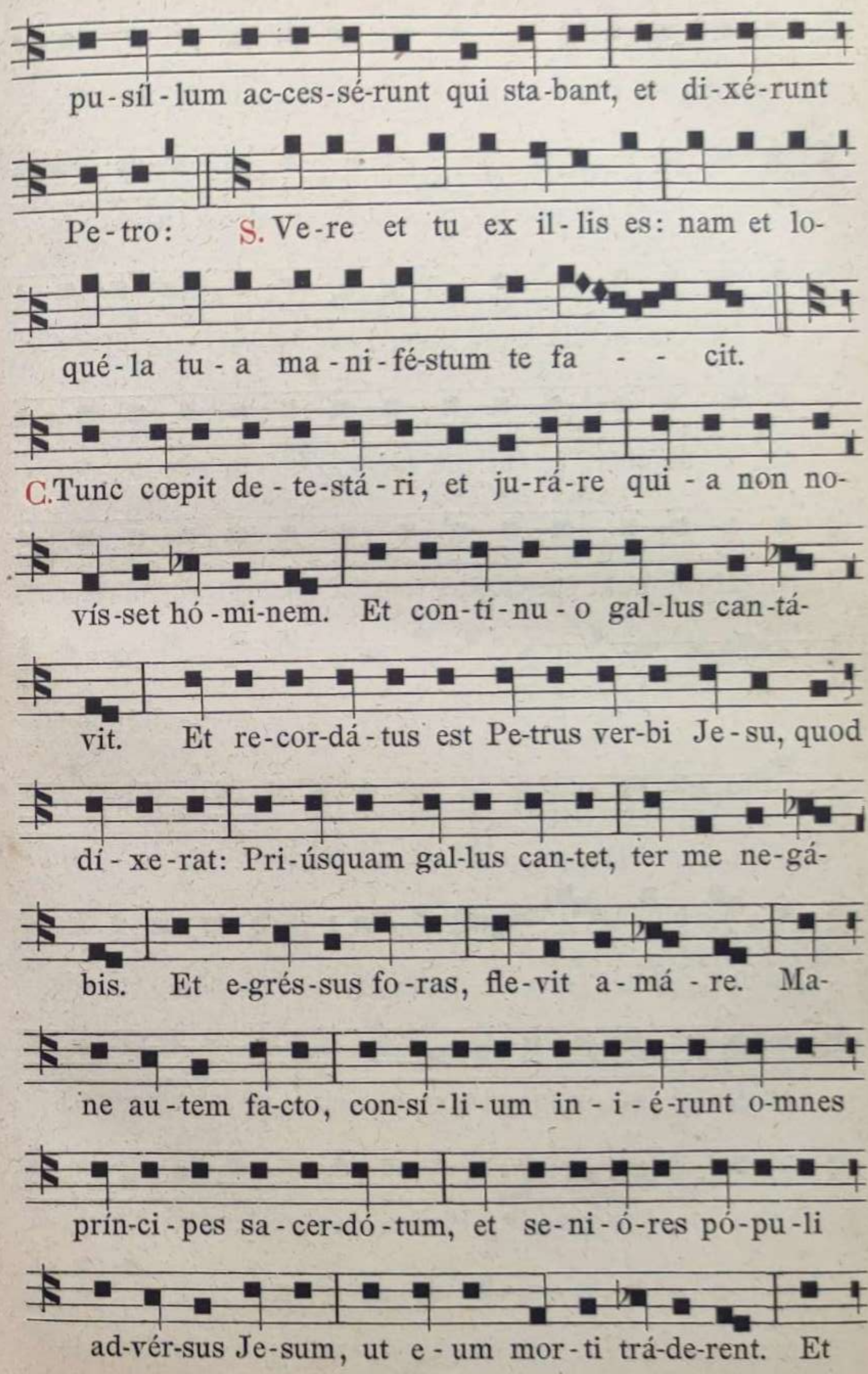

glá-di-um, glá-di-o per-í-bunt. An pu-tas,
qui-a non possum ro-gá-re Patrem me-um, et ex-
hi-bé-bit mi-hi mo-do plus quam du-ó-de-cim le-
gi-ó-nes An-ge-ló-rum? Quó-mo-do er-go im-
ple-búntur Scriptú-ræ, qui-a sic o-pór-tet fí-e-
ri? C. In il-la ho-ra di-xit Je-sus tur-bis:
✠ Tam-quam ad la-tró-nem ex-í-stis cum glá-di-is,
et fú-sti-bus compre-hén-de-re me: quo-tí-di-e
a-pud vos se-dé-bam do-cens in tem-plo, et non
me te-nu-í-stis. C. Hoc autem to-tum
factum est, ut ad-im-ple-rén-tur Scriptú-ræ pro-phe-

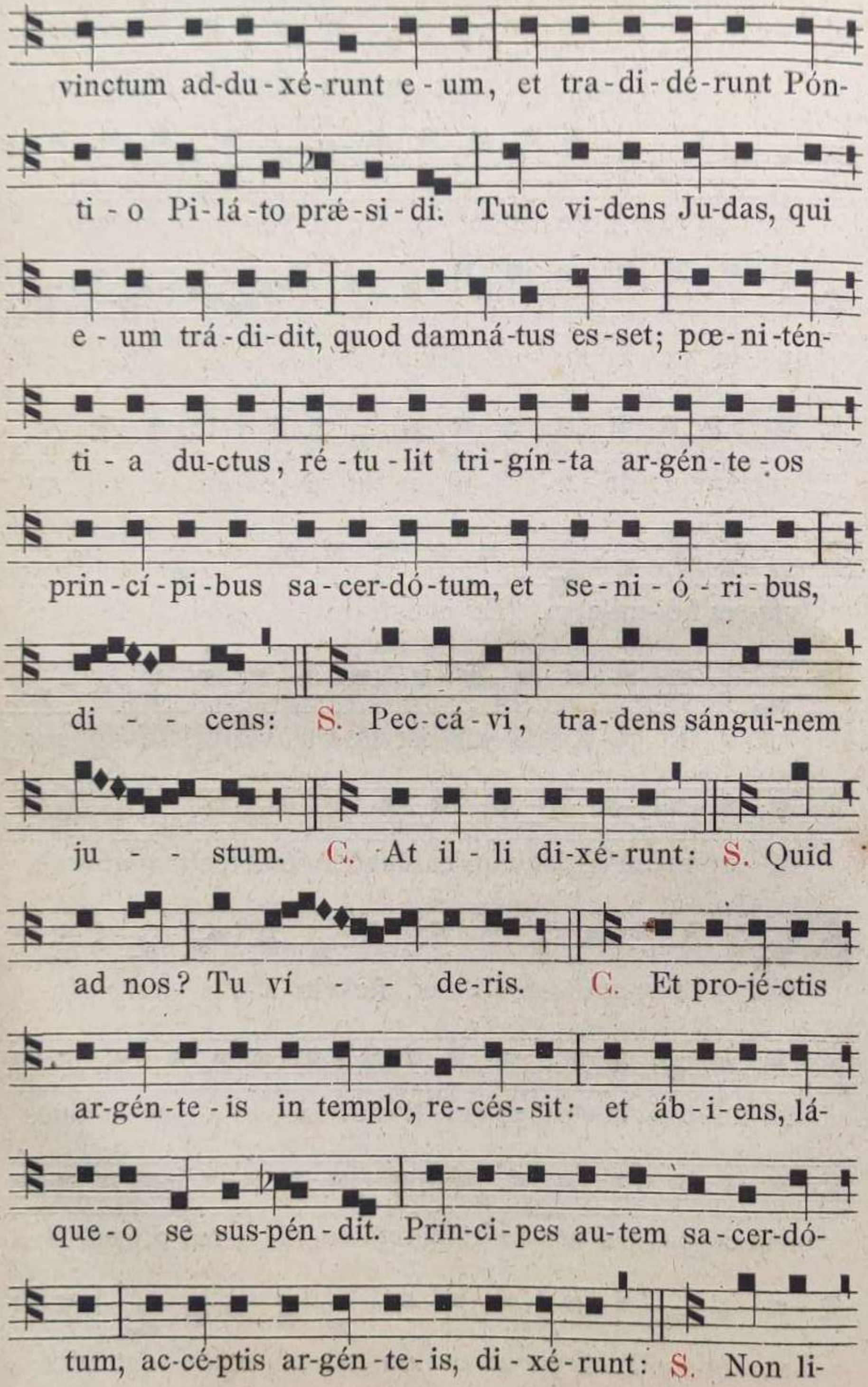

tá-rum. Tunc di-scí-pu-li omnes, re-lí-cto e-o,
fu-gé-runt. At il-li te-nén-tes Je-sum, du-xé-runt
ad Cá-i-pham prínci-pem sa-cerdó-tum, u-bi scri-bæ
et se-ni-ó-res con-vé-ne-rant. Pe-trus au-tem se-
que-bá-tur e-um a longe, us-que in á-tri-um prín-
ci-pis sa-cer-dó-tum. Et in-gréssus in-tro, se-dé-
bat cum mi-nístris ut vi-dé-ret fi-nem. Prín-ci-
pes au-tem sa-cer-dó-tum, et omne con-cí-li-um,
quæ-ré-bant fal-sum te-sti-mó-ni-um con-tra Je-sum,
ut e-um mor-ti trá-de-rent: et non in-ve-né-runt,
cum mul-ti fal-si te-stes ac-ces-sís-sent. No-vís-si-

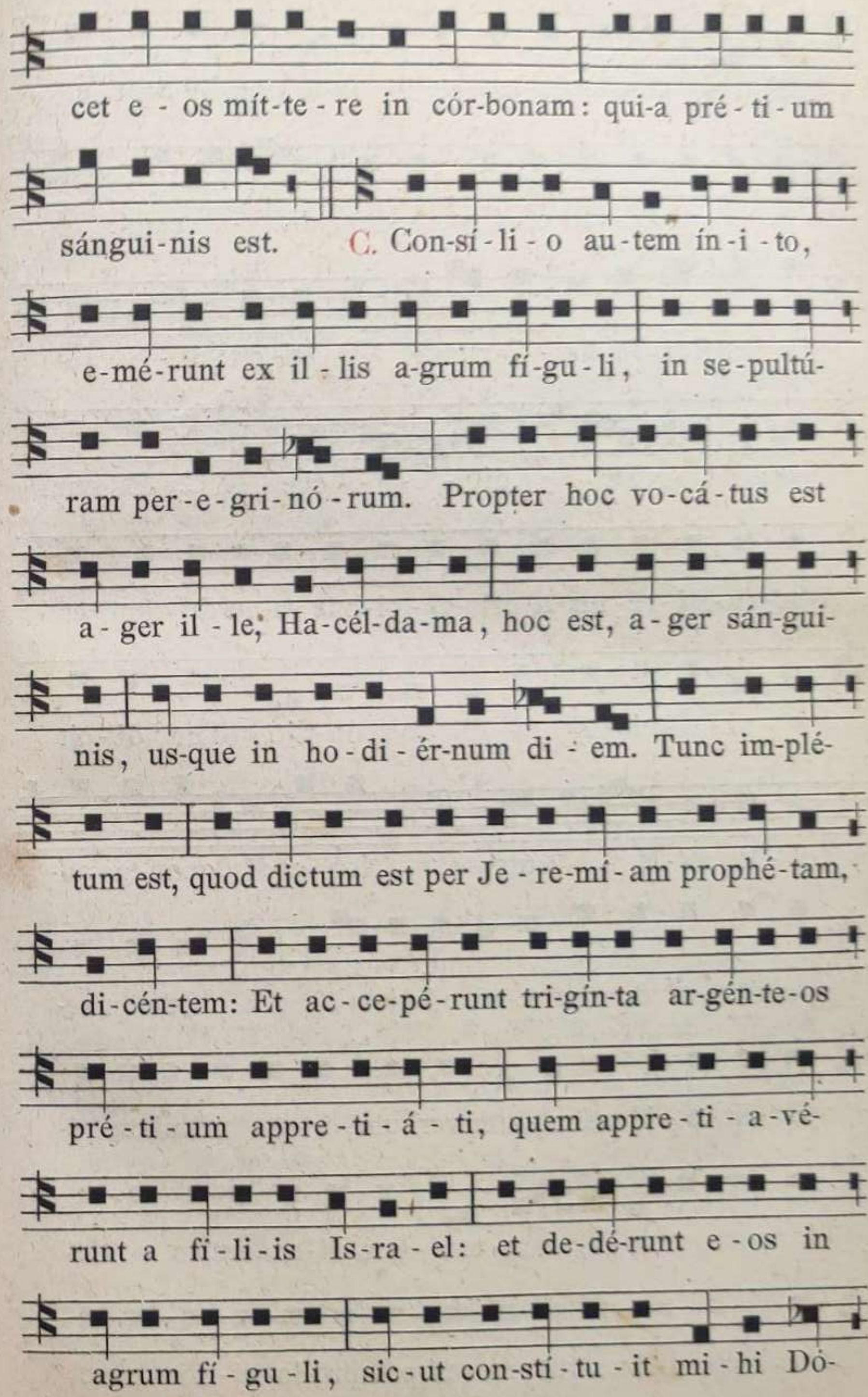

me au tem ve-né-runt du-o fal-si te-stes, et di-
xé-runt: S. Hic di-xit: Pos-sum destrú-e-re templum
De-i, et post trí-du-um re-æ-di-fi-cá-re il - -
lud. C. Et surgens princeps sa-cerdó-tum, a - it
il - - li: S. Ni-hil re-spóndes ad e - a,
quæ i-sti advér-sum te te-sti-fi-cán-tur? C. Je-
sus au-tem ta-cé - bat. Et prin-ceps sa-cer-dó-tum
a-it il - - li: S. Ad-jú-ro te per De-um
vi-vum, ut di-cas no-bis, si tu es Christus Fí-li-
us De - - i. C. Di-cit il-li Je-sus:
✠ Tu di - xí-sti. Ve - rúm-ta-men di-co vo-

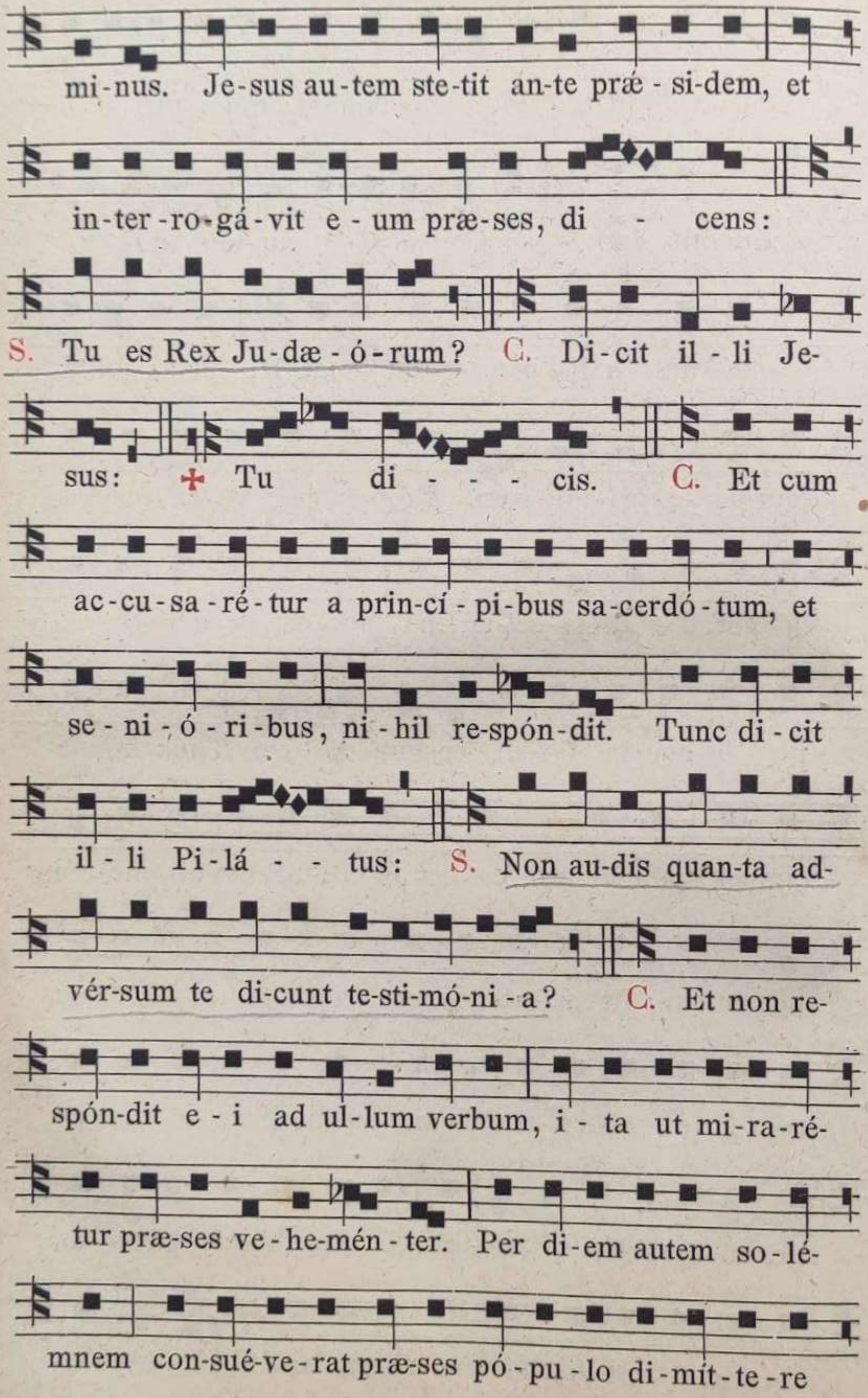

bis, á-mo-do vi-dé-bi-tis Fí-li-um hó-mi-nis
se-dén-tem a dextris vir-tú-tis De-i, et ve-ni-
én-tem in nú - bi-bus cœ - - li. C. Tunc
princeps sa-cer-dó-tum sci-dit ve-sti-mén-ta su - a,
di - - cens: S. Blasphe-má-vit: quid ad-huc e-gé-
mus té-sti-bus? Ec-ce nunc au-dístis blasphé-mi-am:
quid vo-bis vi-dé-tur? C. At il-li re-spondéntes
di-xé-runt: S. Re-us est mor - tis. C. Tunc
ex-spu-é-runt in fá-ci-em e-jus, et có-la-phis
e-um ce-ci-dé-runt, á-li-i au-tem palmas in
fá-ci-em e-jus de-dé-runt, di-céntes: S. Pro-phe-

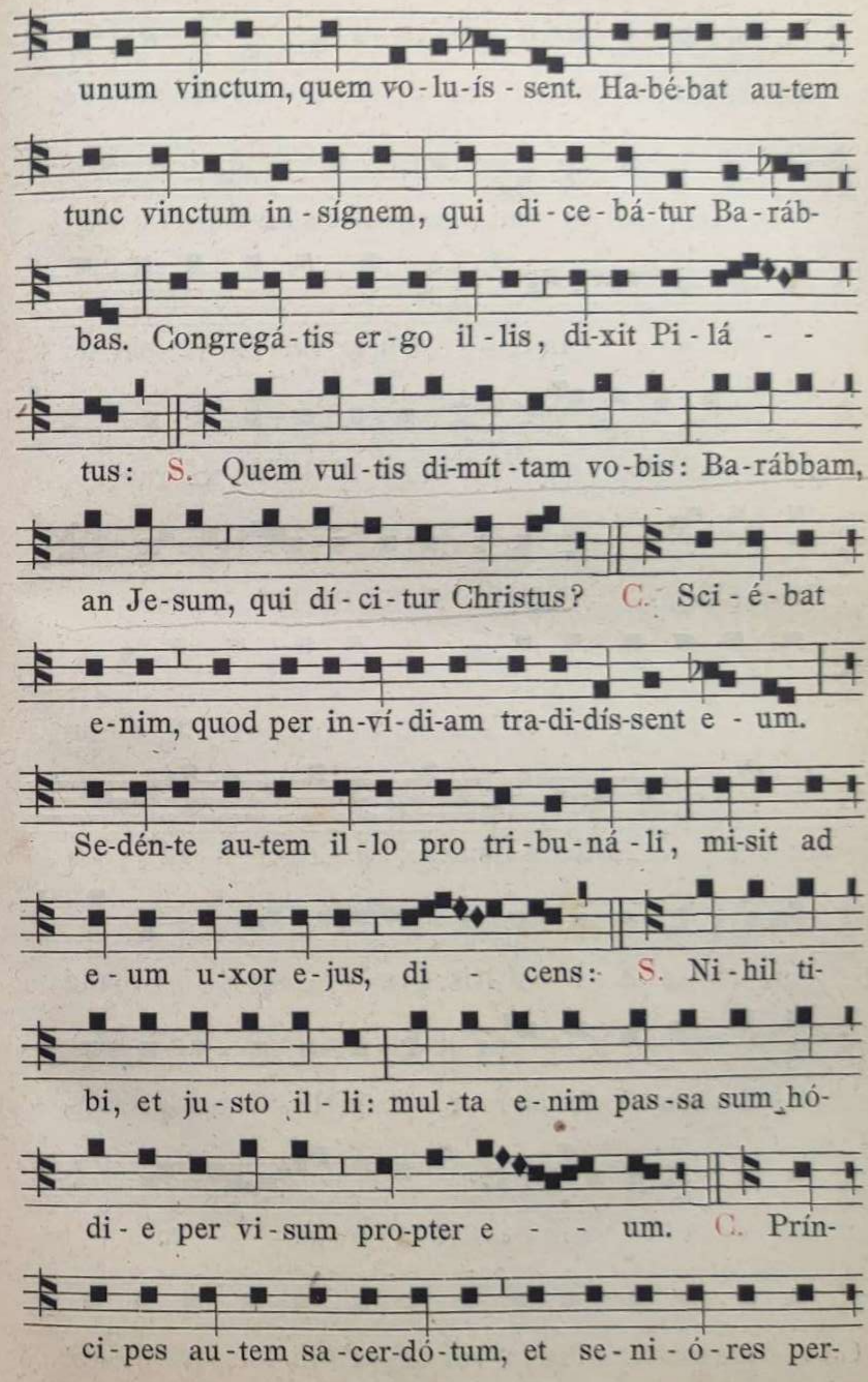

tí - za no-bis, Christe, quis est qui te per-cús - sit?
C. Pe-trus ve - ro se - dé-bat fo - ris in á - tri - o: et
ac-cés-sit ad e - um u - na an-cíl - la, di - -
cens: S. Et tu cum Je-su Ga - li - lǽ - o e - -
ras. C. At il - le ne-gá - vit co-ram ó-mni-bus,
di - - cens: S. Né-sci-o quid di - - cis.
C. Ex - e - ún - te au-tem il - lo já - nu - am, vi-dit e - um
á - li - a an-cíl-la, et a - it his, qui e - rant
i - - bi: S. Et hic e - rat cum Je-su Na - za-
ré - - no. C. Et í - te-rum ne-gá-vit cum ju-
ra-mén-to: Qui - a non no - vi hó - mi - nem. Et post

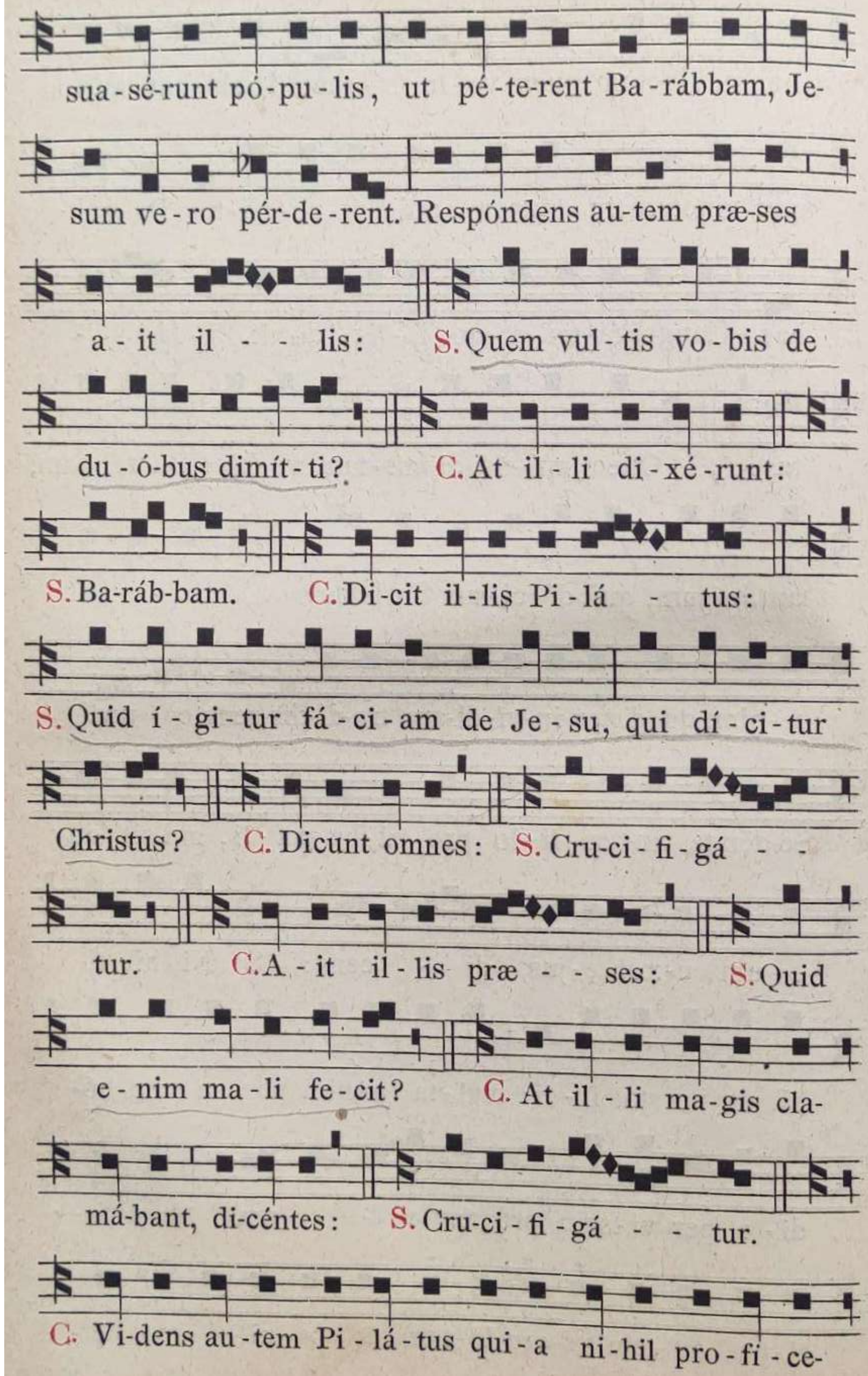

pu - síl - lum ac-ces-sé-runt qui sta - bant, et di - xé - runt
Pe - tro: S. Ve - re et tu ex il - lis es: nam et lo-
qué - la tu - a ma - ni - fé-stum te fa - - cit.
C. Tunc cœpit de - te-stá - ri, et ju-rá - re qui - a non no-
vís-set hó - mi-nem. Et con-tí - nu - o gal-lus can-tá-
vit. Et re-cor-dá - tus est Pe-trus ver-bi Je - su, quod
dí - xe - rat: Pri - úsquam gal-lus can-tet, ter me ne-gá-
bis. Et e-grés-sus fo - ras, fle-vit a - má - re. Ma-
ne au - tem fa-cto, con-sí - li - um in - i - é-runt o-mnes
prín-ci - pes sa - cer-dó - tum, et se - ni - ó-res pó-pu - li
ad-vér-sus Je-sum, ut e - um mor - ti trá-de-rent. Et

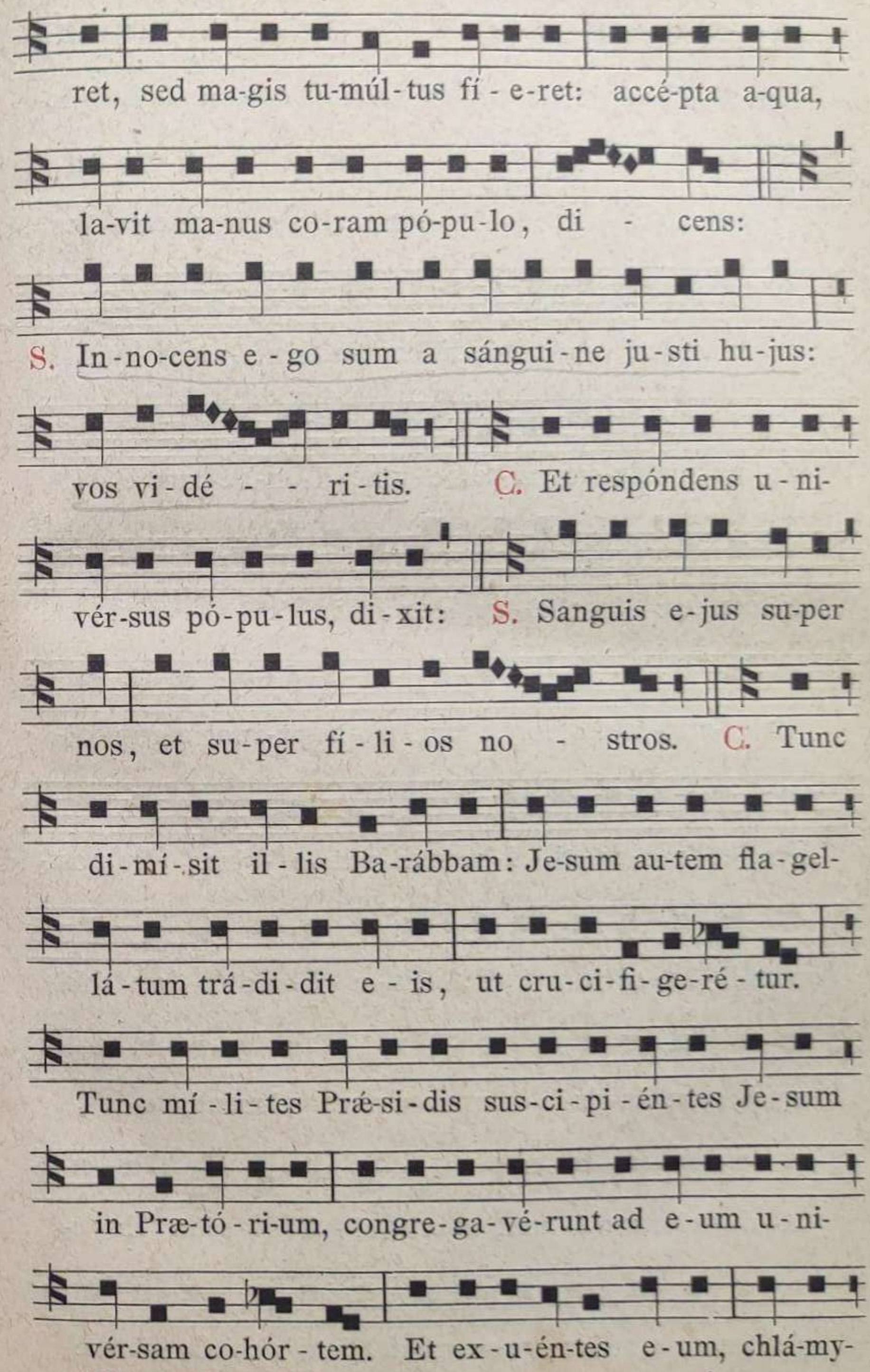

vinctum ad-du-xé-runt e-um, et tra-di-dé-runt Pón-
ti-o Pi-lá-to præ-si-di. Tunc vi-dens Ju-das, qui
e-um trá-di-dit, quod damná-tus es-set; pœ-ni-tén-
ti-a du-ctus, ré-tu-lit tri-gín-ta ar-gén-te-os
prin-cí-pi-bus sa-cer-dó-tum, et se-ni-ó-ri-bus,
di - - cens: S. Pec-cá-vi, tra-dens sángui-nem
ju - - stum. C. At il-li di-xé-runt: S. Quid
ad nos? Tu ví - - de-ris. C. Et pro-jé-ctis
ar-gén-te-is in templo, re-cés-sit: et áb-i-ens, lá-
que-o se sus-pén-dit. Prín-ci-pes au-tem sa-cer-dó-
tum, ac-cé-ptis ar-gén-te-is, di-xé-runt: S. Non li-

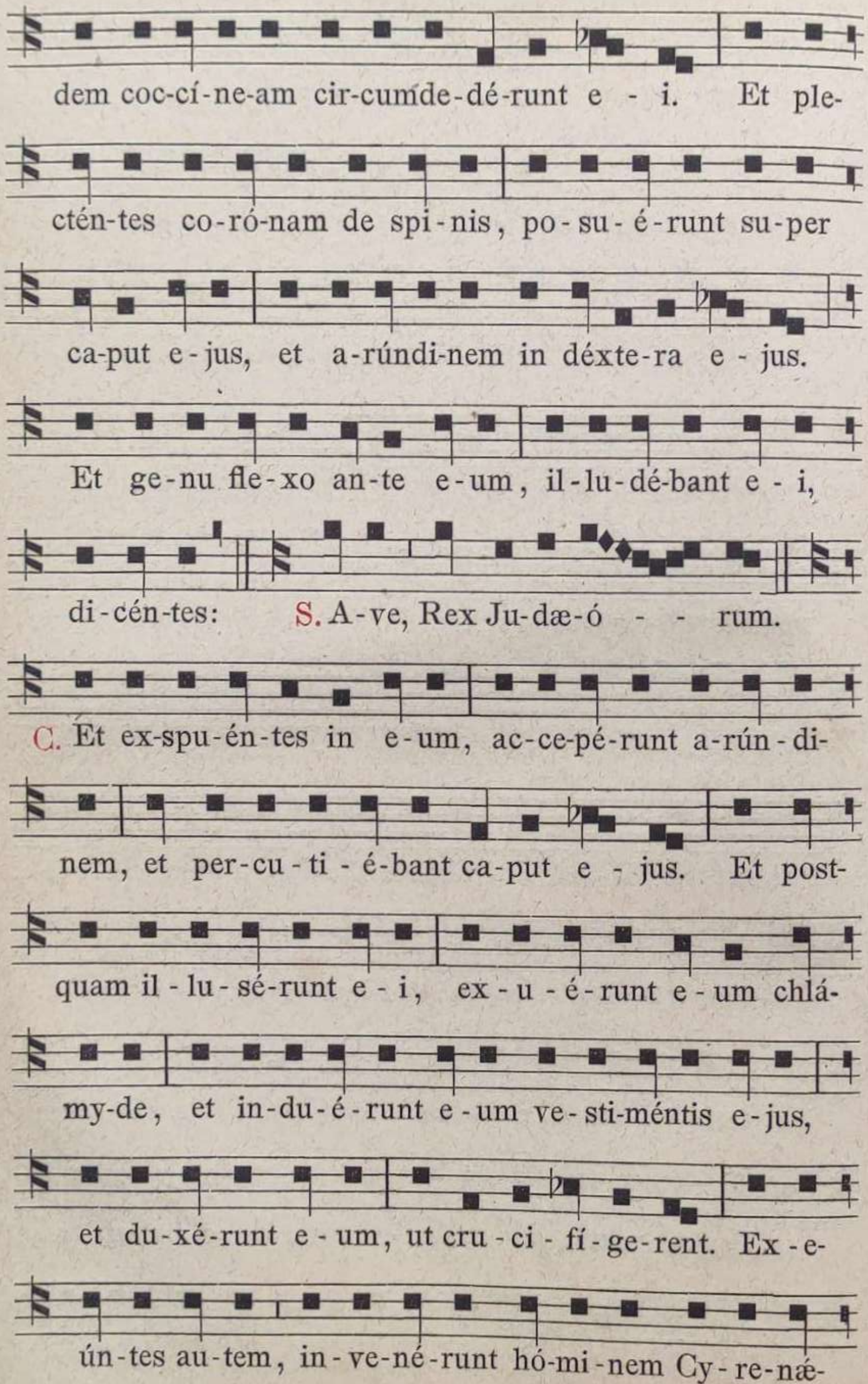

cet e-os mít-te-re in cór-bonam: qui-a pré-ti-um
sángui-nis est. C. Con-sí-li-o au-tem ín-i-to,
e-mé-runt ex il-lis a-grum fí-gu-li, in se-pultú-
ram per-e-gri-nó-rum. Propter hoc vo-cá-tus est
a-ger il-le, Ha-cél-da-ma, hoc est, a-ger sán-gui-
nis, us-que in ho-di-ér-num di-em. Tunc im-plé-
tum est, quod dictum est per Je-re-mí-am prophé-tam,
di-cén-tem: Et ac-ce-pé-runt tri-gín-ta ar-gén-te-os
pré-ti-um appre-ti-á-ti, quem appre-ti-a-vé-
runt a fí-li-is Is-ra-el: et de-dé-runt e-os in
agrum fí-gu-li, sic-ut con-stí-tu-it mi-hi Dó-

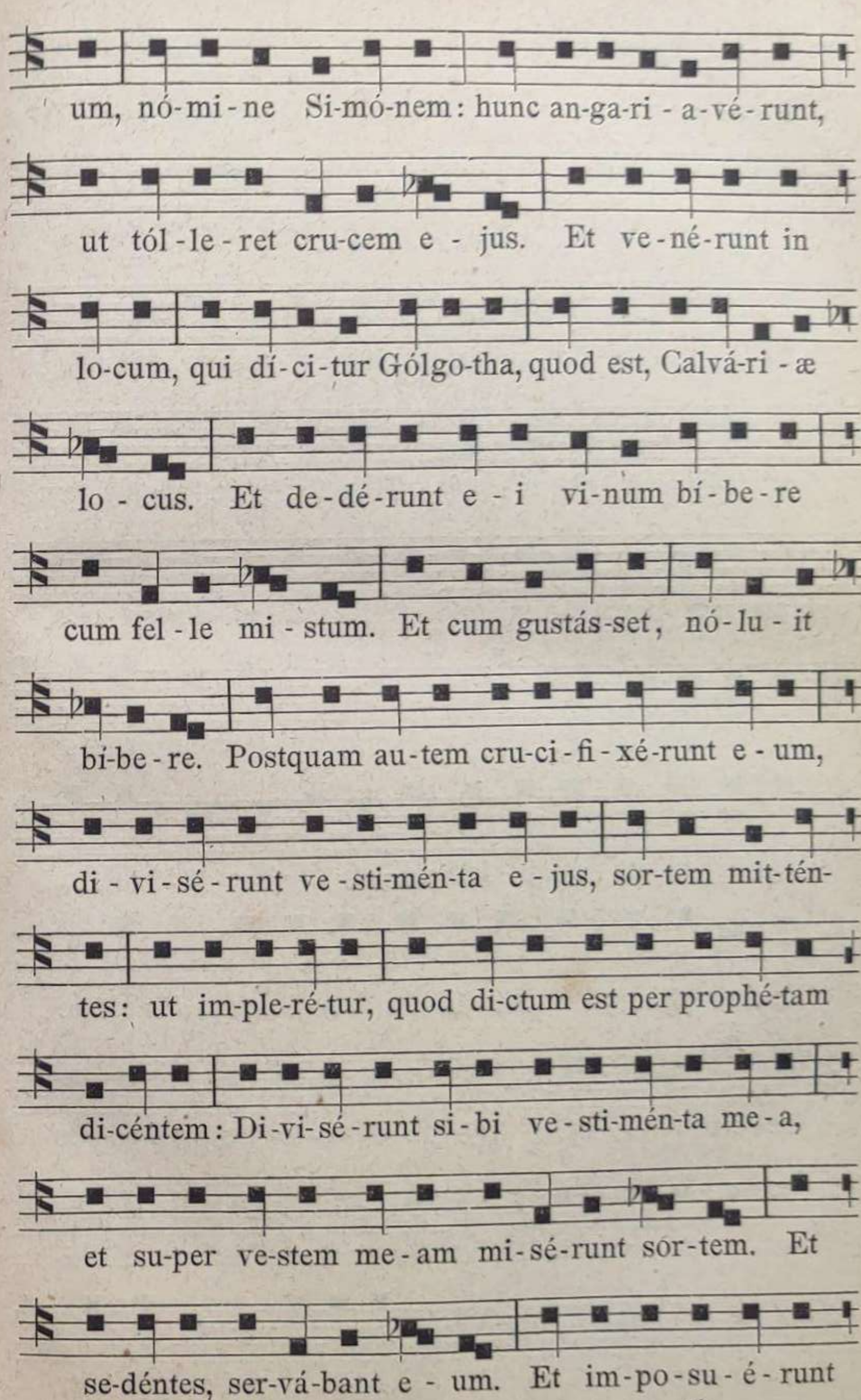

mi-nus. Je-sus au-tem ste-tit an-te præ - si-dem, et
in-ter-ro-gá-vit e - um præ-ses, di - cens:
S. Tu es Rex Ju-dæ - ó - rum? C. Di-cit il - li Je-
sus: ✠ Tu di - - - cis. C. Et cum
ac-cu-sa-ré-tur a prin-cí - pi-bus sa-cerdó-tum, et
se - ni - ó - ri-bus, ni - hil re-spón-dit. Tunc di - cit
il - li Pi-lá - - tus: S. Non au-dis quan-ta ad-
vér-sum te di-cunt te-sti-mó-ni - a? C. Et non re-
spón-dit e - i ad ul-lum verbum, i - ta ut mi-ra-ré-
tur præ-ses ve - he-mén - ter. Per di-em autem so - lé-
mnem con-sué-ve-rat præ-ses pó - pu - lo di-mít-te-re

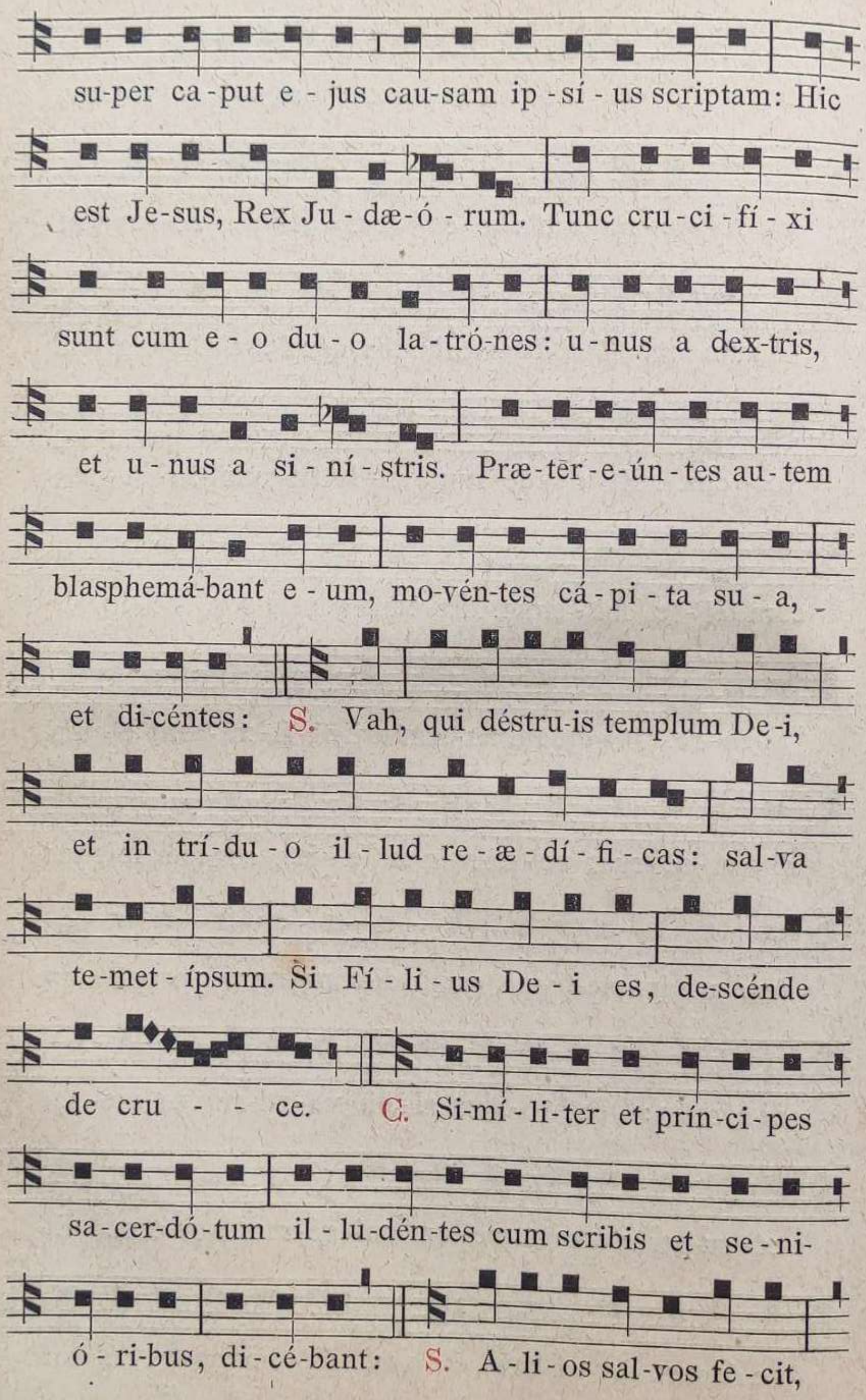

unum vinctum, quem vo - lu-ís - sent. Ha-bé-bat au-tem
tunc vinctum in - sígnem, qui di - ce - bá-tur Ba - ráb-
bas. Congregá-tis er-go il - lis, di-xit Pi - lá - -
tus: S. Quem vul-tis di-mít-tam vo-bis: Ba-rábbam,
an Je-sum, qui dí - ci - tur Christus? C. Sci - é - bat
e-nim, quod per in-ví-di-am tra-di-dís-sent e - um.
Se-dén-te au-tem il - lo pro tri-bu-ná - li, mi-sit ad
e - um u-xor e-jus, di - cens: S. Ni-hil ti-
bi, et ju-sto il - li: mul-ta e-nim pas-sa sum hó-
di - e per vi-sum pro-pter e - - um. C. Prín-
ci-pes au-tem sa-cer-dó-tum, et se - ni - ó - res per-

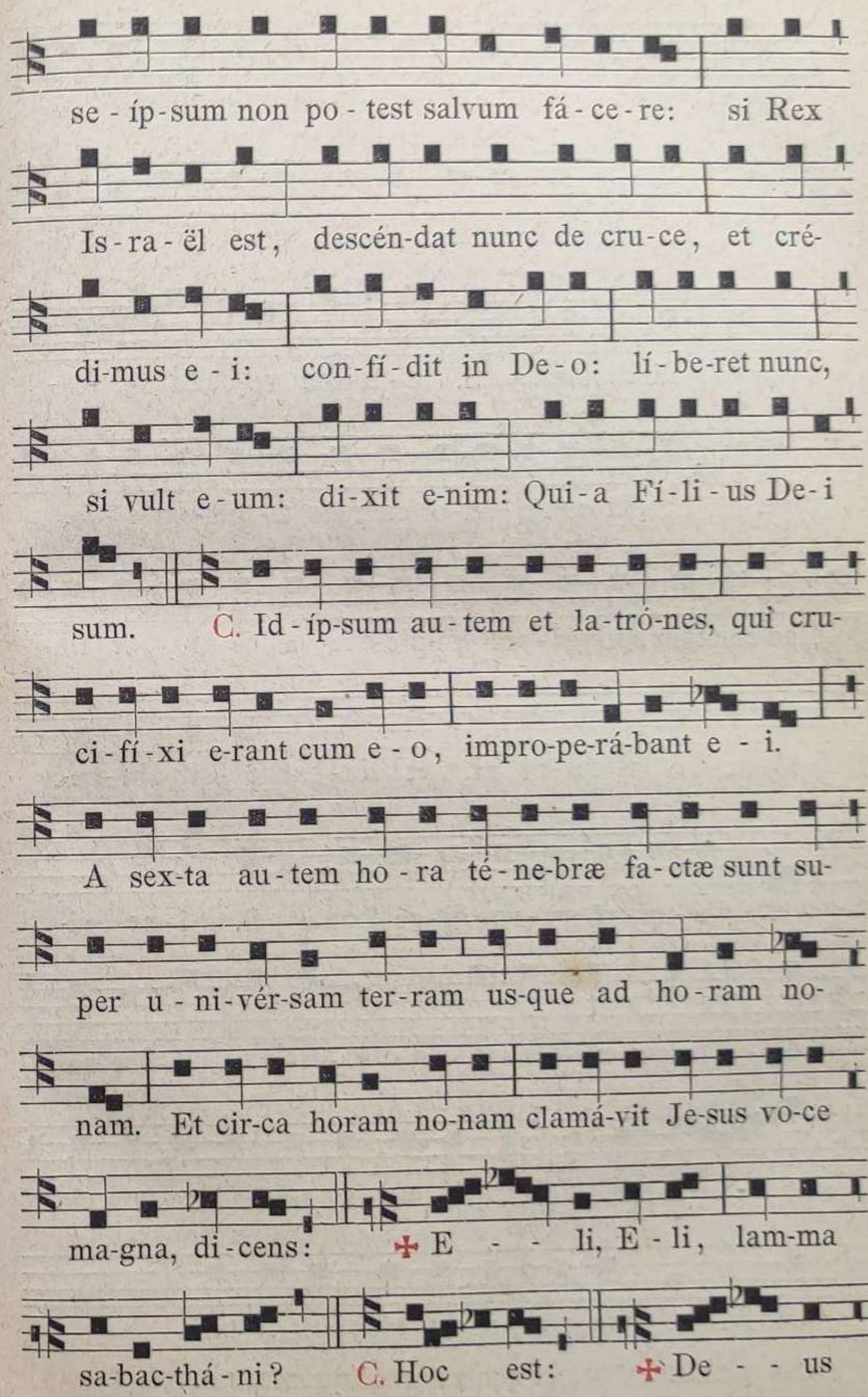

sua-sérunt pó-pu-lis, ut pé-te-rent Ba-rábbam, Je-
sum ve-ro pér-de-rent. Respóndens au-tem præ-ses
a-it il - - lis: S. Quem vul-tis vo-bis de
du-ó-bus dimít-ti? C. At il-li di-xé-runt:
S. Ba-ráb-bam. C. Di-cit il-lis Pi-lá - tus:
S. Quid í-gi-tur fá-ci-am de Je-su, qui dí-ci-tur
Christus? C. Dicunt omnes: S. Cru-ci-fi-gá - -
tur. C. A-it il-lis præ - - ses: S. Quid
e-nim ma-li fe-cit? C. At il-li ma-gis cla-
má-bant, di-céntes: S. Cru-ci-fi-gá - - tur.
C. Vi-dens au-tem Pi-lá-tus qui-a ni-hil pro-fi-ce-

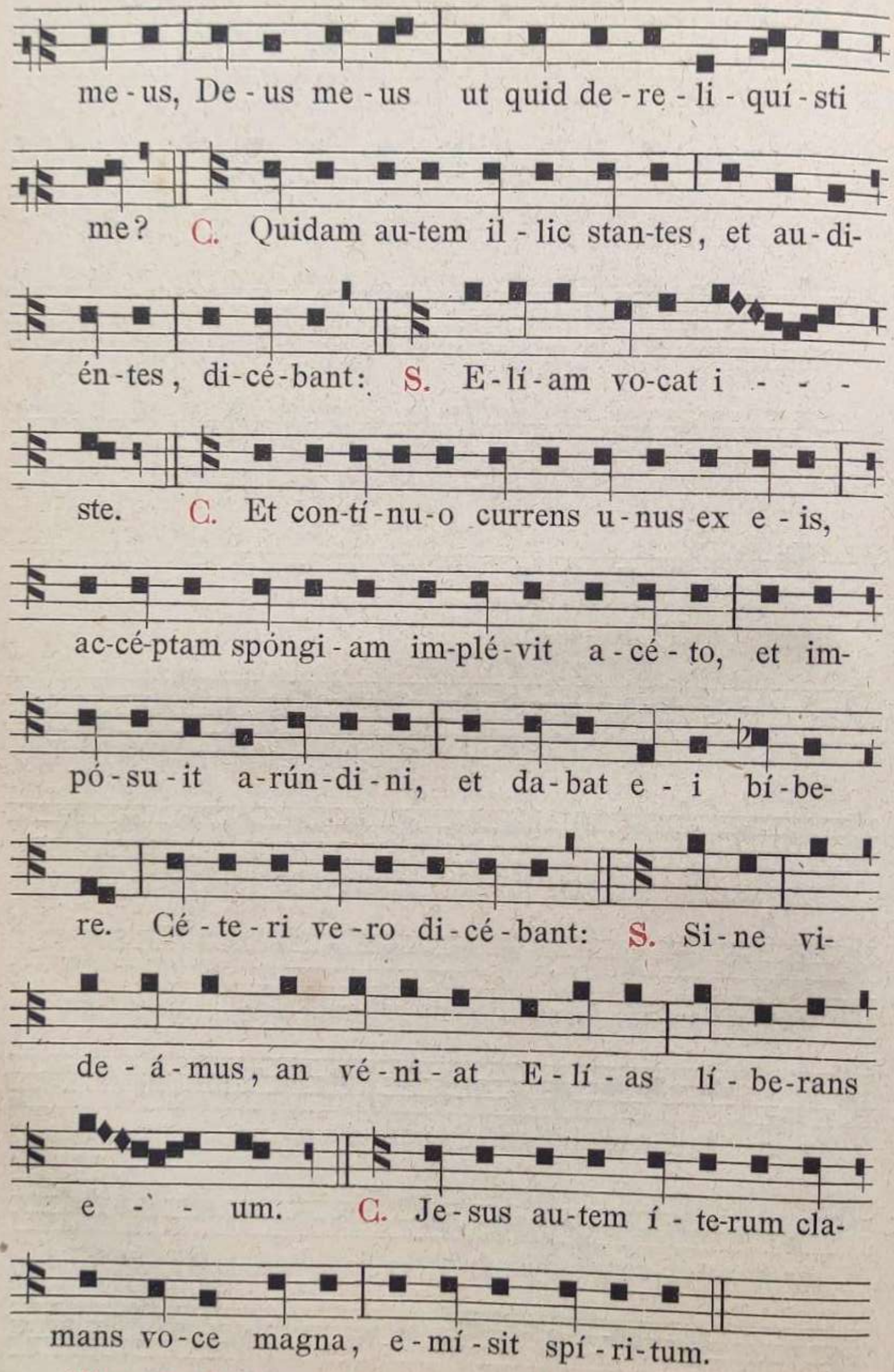

ret, sed ma-gis tu-múl-tus fí-e-ret: accé-pta a-qua,
la-vit ma-nus co-ram pó-pu-lo, di - cens:
S. In-no-cens e-go sum a sángui-ne ju-sti hu-jus:
vos vi-dé - - ri-tis. C. Et respóndens u-ni-
vér-sus pó-pu-lus, di-xit: S. Sanguis e-jus su-per
nos, et su-per fí-li-os no - stros. C. Tunc
di-mí-sit il-lis Ba-rábbam: Je-sum au-tem fla-gel-
lá-tum trá-di-dit e-is, ut cru-ci-fi-ge-ré-tur.
Tunc mí-li-tes Præ-si-dis sus-ci-pi-én-tes Je-sum
in Præ-tó-ri-um, congre-ga-vé-runt ad e-um u-ni-
vér-sam co-hór-tem. Et ex-u-én-tes e-um, chlá-my-

dem coc-cí-ne-am cir-cumde-dé-runt e - i. Et ple-
ctén-tes co-ró-nam de spi-nis, po-su-é-runt su-per
ca-put e-jus, et a-rúndi-nem in déxte-ra e-jus.
Et ge-nu fle-xo an-te e-um, il-lu-dé-bant e-i,
di-cén-tes: S. A-ve, Rex Ju-dæ-ó - - rum.
C. Et ex-spu-én-tes in e-um, ac-ce-pé-runt a-rún-di-
nem, et per-cu-ti-é-bant ca-put e-jus. Et post-
quam il-lu-sé-runt e-i, ex-u-é-runt e-um chlá-
my-de, et in-du-é-runt e-um ve-sti-méntis e-jus,
et du-xé-runt e-um, ut cru-ci-fí-ge-rent. Ex-e-
ún-tes au-tem, in-ve-né-runt hó-mi-nem Cy-re-næ-

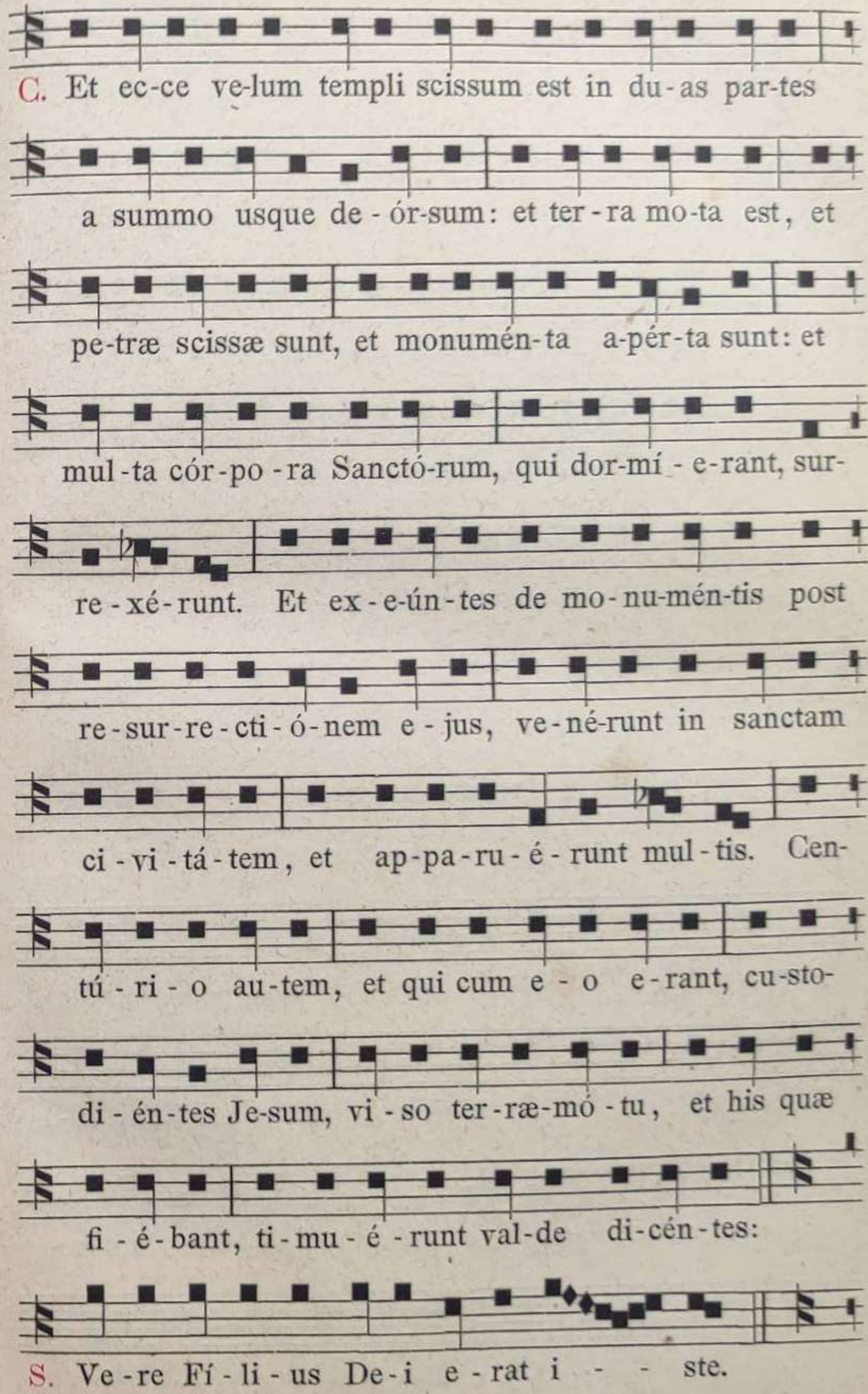

um, nó-mi-ne Si-mó-nem: hunc an-ga-ri-a-vé-runt,
ut tól-le-ret cru-cem e-jus. Et ve-né-runt in
lo-cum, qui dí-ci-tur Gólgo-tha, quod est, Calvá-ri-æ
lo - cus. Et de-dé-runt e-i vi-num bí-be-re
cum fel-le mi-stum. Et cum gustás-set, nó-lu-it
bí-be-re. Postquam au-tem cru-ci-fi-xé-runt e-um,
di-vi-sé-runt ve-sti-mén-ta e-jus, sor-tem mit-tén-
tes: ut im-ple-ré-tur, quod di-ctum est per prophé-tam
di-céntem: Di-vi-sé-runt si-bi ve-sti-mén-ta me-a,
et su-per ve-stem me-am mi-sé-runt sor-tem. Et
se-déntes, ser-vá-bant e-um. Et im-po-su-é-runt

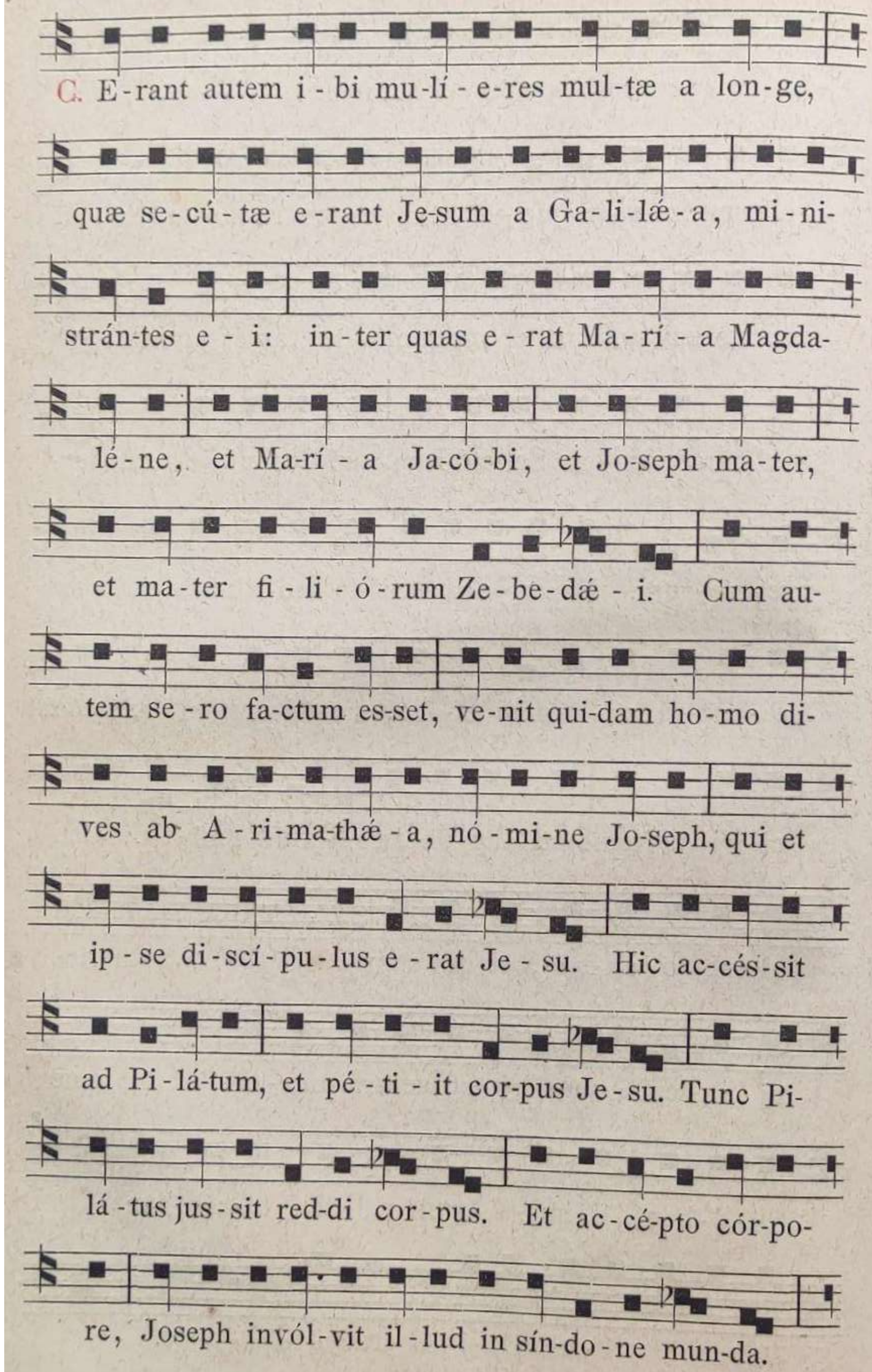

su-per ca-put e - jus cau-sam ip - sí - us scriptam: Hic
est Je-sus, Rex Ju - dæ-ó - rum. Tunc cru - ci - fí - xi
sunt cum e - o du - o la-tró-nes: u - nus a dex-tris,
et u - nus a si - ní - stris. Præ-ter - e-ún - tes au - tem
blasphemá-bant e - um, mo-vén-tes cá - pi - ta su - a,
et di-céntes: S. Vah, qui déstru-is templum De-i,
et in trí-du - o il - lud re - æ - dí - fi - cas: sal-va
te-met - ípsum. Si Fí - li - us De - i es, de-scénde
de cru - - ce. C. Si-mí - li-ter et prín-ci-pes
sa-cer-dó-tum il - lu-dén-tes cum scribis et se - ni-
ó - ri-bus, di - cé-bant: S. A - li - os sal-vos fe - cit,

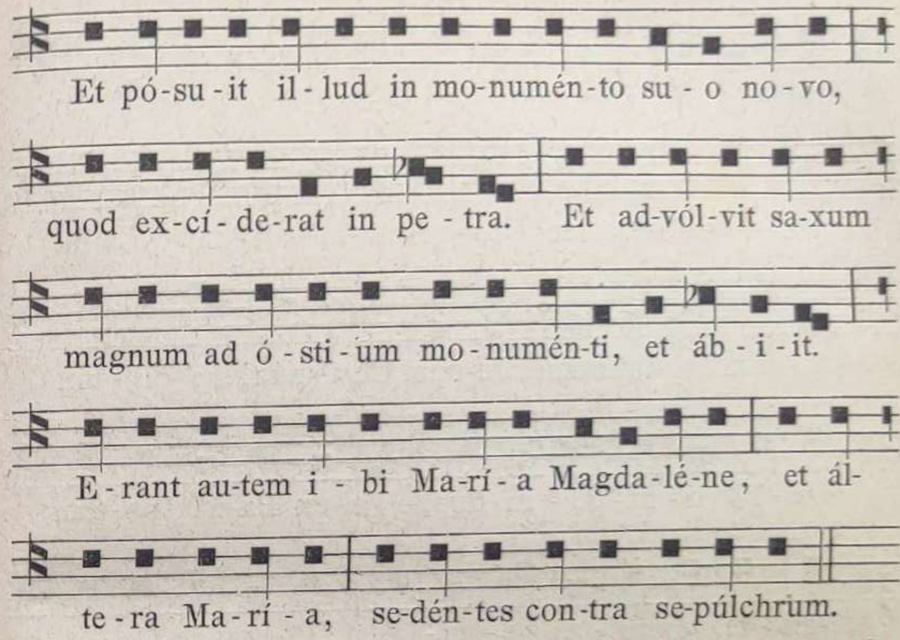

se - íp-sum non po - test salvum fá - ce - re: si Rex
Is - ra - ël est, descén-dat nunc de cru-ce, et cré-
di-mus e - i: con-fí - dit in De - o: lí - be-ret nunc,
si vult e - um: di-xit e-nim: Qui - a Fí - li - us De - i
sum. C. Id - íp-sum au - tem et la-tró-nes, qui cru-
ci - fí - xi e-rant cum e - o, impro-pe-rá-bant e - i.
A sex-ta au - tem ho - ra té - ne-bræ fa - ctæ sunt su-
per u - ni-vér-sam ter-ram us-que ad ho-ram no-
nam. Et cir-ca horam no-nam clamá-vit Je-sus vo-ce
ma-gna, di-cens: ✠ E - - li, E - li, lam-ma
sa-bac-thá - ni? C. Hoc est: ✠ De - - us

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

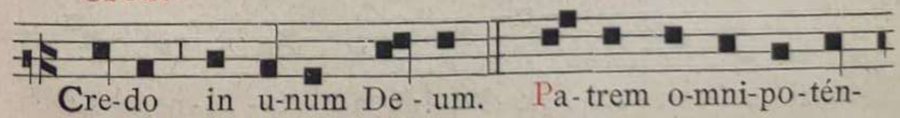

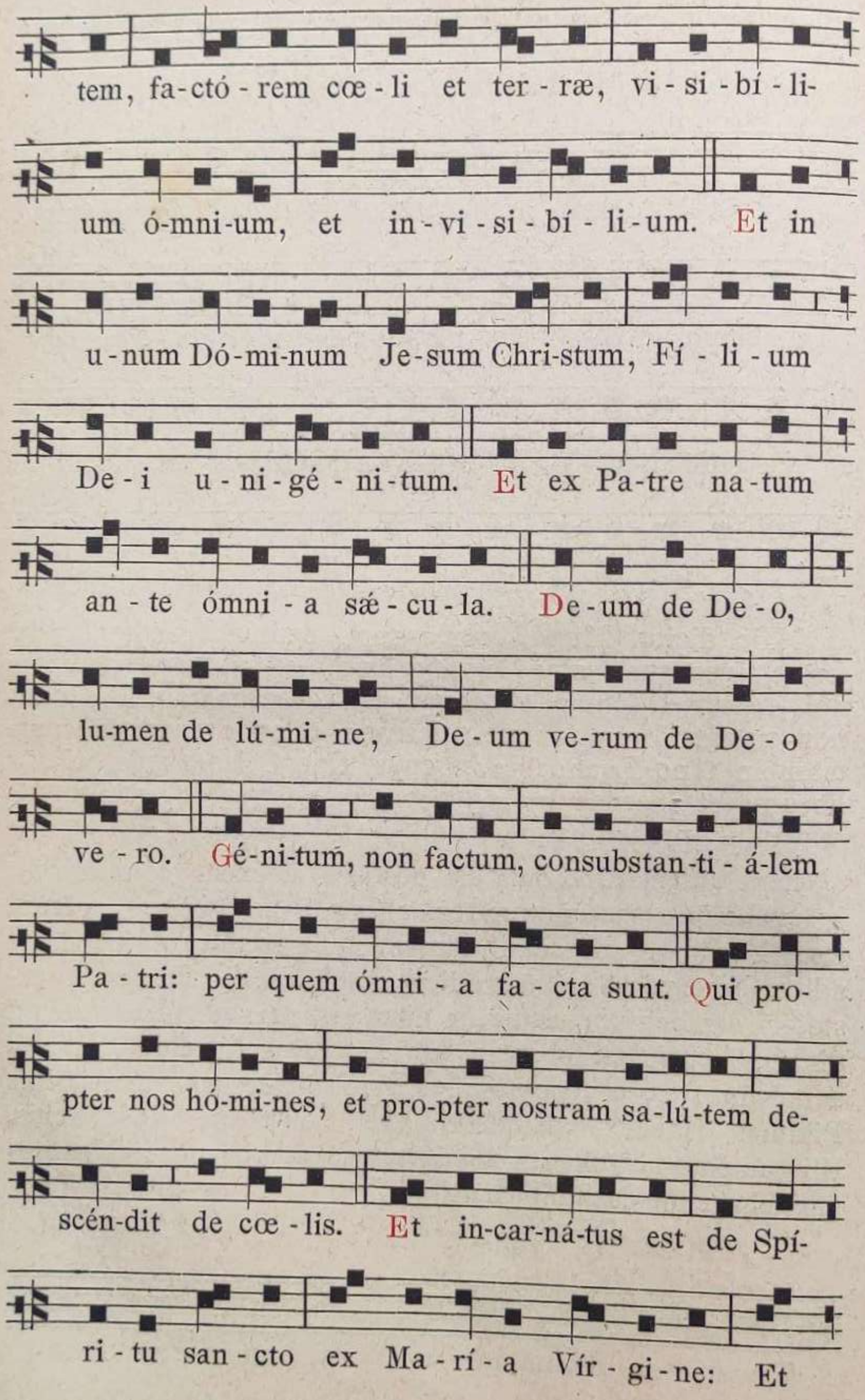

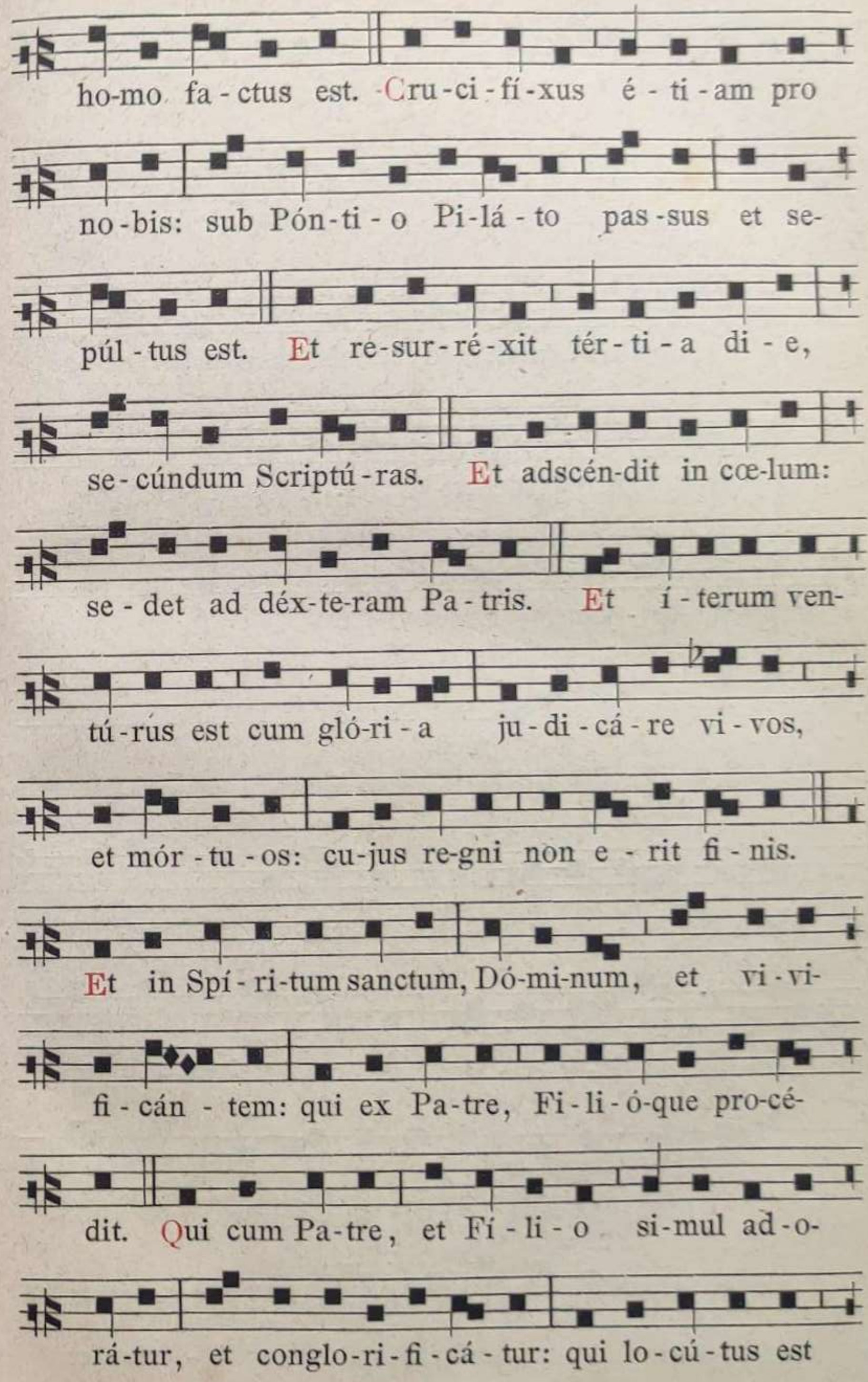
Hic dicitur Munda cor meum. petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, et incensatur liber: non dicitur Dóminus vobíscum. et Celebrans aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: in cujus fine Celebrans osculatur librum, et incensatur. Quæ omnia et in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria VI. in Parasceve.

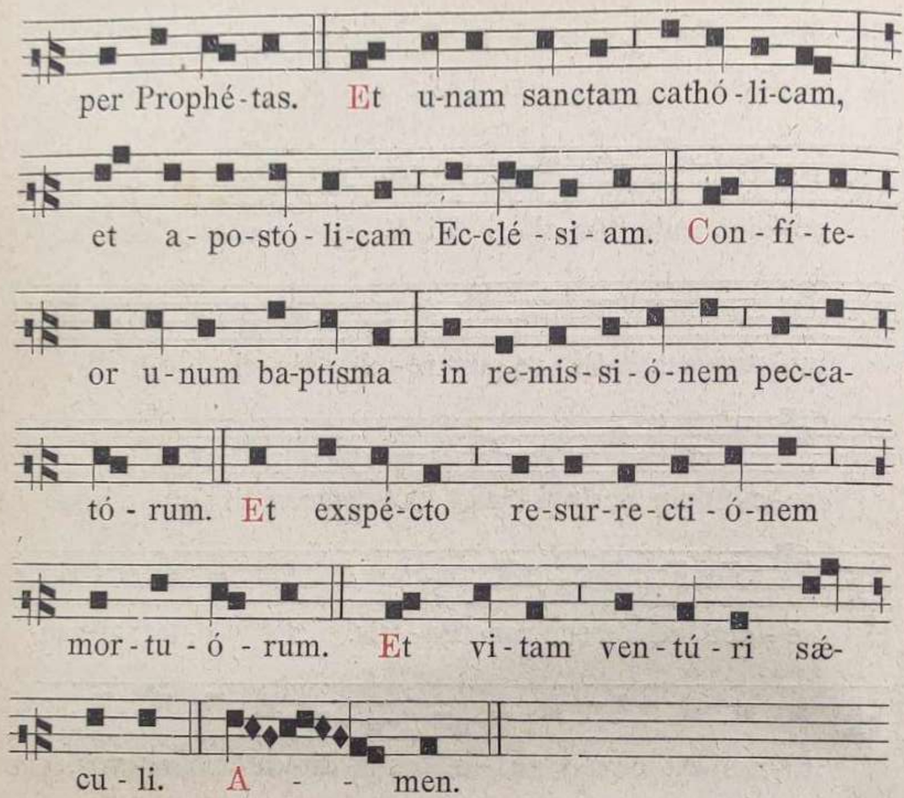
Altera autem die, quæ est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdótum, et pharisæi ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium: ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum: et dicant plebi: Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

Credo. *Modus 4. Mi-la.*

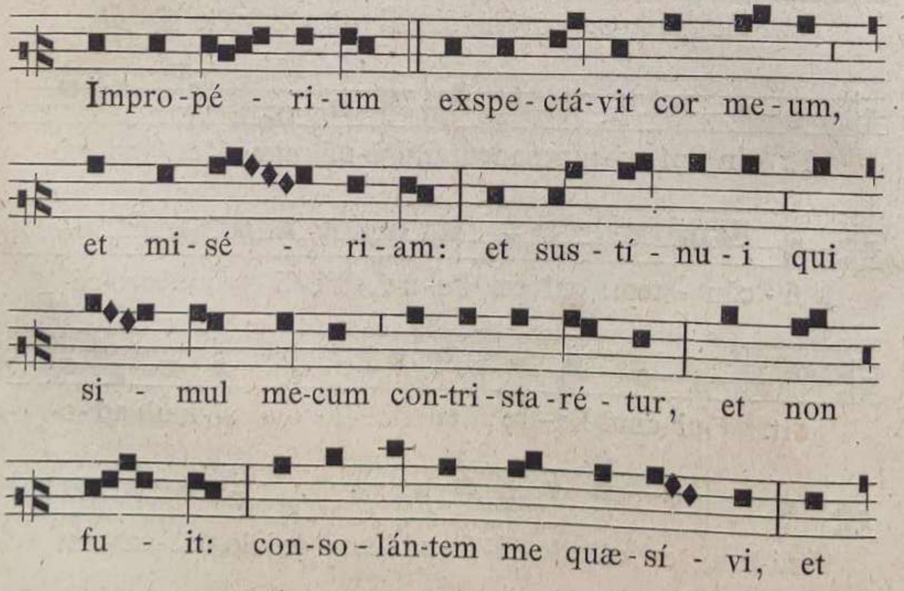

tem, fa-ctó-rem cœ-li et ter-ræ, vi-si-bí-li-
um ó-mni-um, et in-vi-si-bí-li-um. Et in
u-num Dó-mi-num Je-sum Chri-stum, Fí-li-um
De-i u-ni-gé-ni-tum. Et ex Pa-tre na-tum
an-te ómni-a sǽ-cu-la. De-um de De-o,
lu-men de lú-mi-ne, De-um ve-rum de De-o
ve-ro. Gé-ni-tum, non factum, consubstan-ti-á-lem
Pa-tri: per quem ómni-a fa-cta sunt. Qui pro-
pter nos hó-mi-nes, et pro-pter nostram sa-lú-tem de-
scén-dit de cœ-lis. Et in-car-ná-tus est de Spí-
ri-tu san-cto ex Ma-rí-a Vír-gi-ne: Et

ho-mo fa-ctus est. Cru-ci-fí-xus é-ti-am pro
no-bis: sub Pón-ti-o Pi-lá-to pas-sus et se-
púl-tus est. Et re-sur-ré-xit tér-ti-a di-e,
se-cúndum Scriptú-ras. Et adscén-dit in cœ-lum:
se-det ad déx-te-ram Pa-tris. Et í-terum ven-
tú-rus est cum gló-ri-a ju-di-cá-re vi-vos,
et mór-tu-os: cu-jus re-gni non e-rit fi-nis.
Et in Spí-ri-tum sanctum, Dó-mi-num, et vi-vi-
fi-cán-tem: qui ex Pa-tre, Fi-li-ó-que pro-cé-
dit. Qui cum Pa-tre, et Fí-li-o si-mul ad-o-
rá-tur, et conglo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est

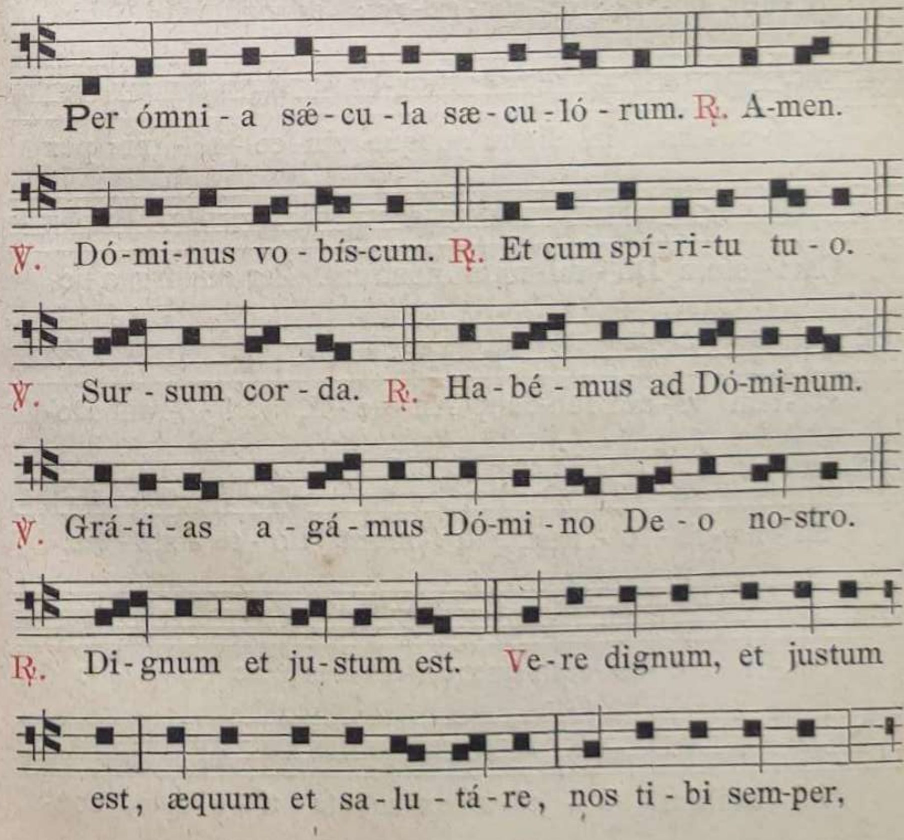
Offertorium. **Modus 8.** ***Sol-ut.***

Secreta.

Concéde, quæsumus Dómine: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum.

et u-bíque grá-ti-as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte,

Pa-ter o-mní-po-tens, æ-tér-ne De-us. Qui sa-

lú-tem humá-ni gé-ne-ris in li-gno cru-cis con-sti-

tu-í-sti: ut un-de mors o-ri-e-bá-tur,

in-de vi-ta re-súr-ge-ret: et qui in li-gno

vin-cé-bat, in ligno quoque vin-ce-ré-tur: per

Chri-stum Dó-mi-num nostrum. Per quem ma-je-

stá-tem tu-am lau-dant An-ge-li, ad-ó-rant Do-

mi-na-ti-ó-nes, tre-munt Po-te-stá-tes.

Cœ-li cœ-lo-rúm-que vir-tú-tes, ac be-á-ta

Sé-raphim, só-ci-a ex-sul-ta-ti-ó-ne con-

cé-lebrant. Cum qui-bus et nostras vo-ces, ut ad-

mít-ti jú-be-as, de-pre-cá-mur, súp-pli-ci con-

fes-si-ó-ne di-cén-tes.

Modus 2. *Re-fa.*

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dó-mi-nus

De-us Sá-ba-oth. Ple-ni sunt cœ-li, et

ter-ra gló-ri-a tu-a. Ho-sán-

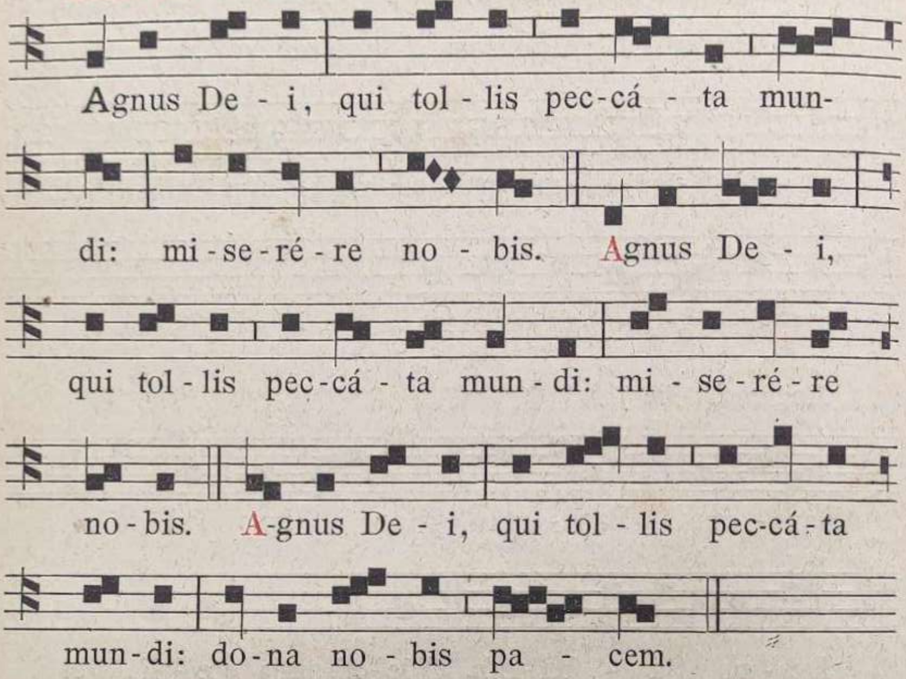
na in ex-cél-sis.

Be-ne-dí-ctus qui ve-nit in nó-mi-

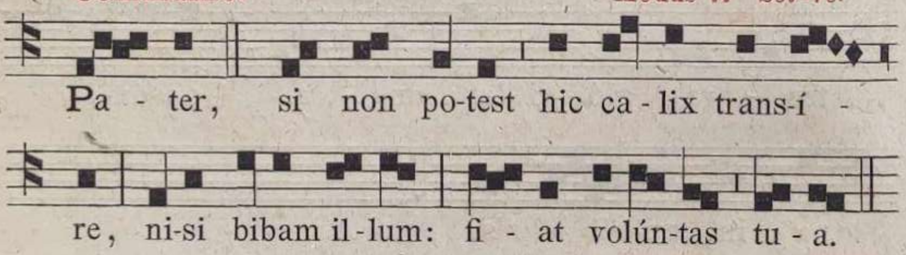
ne Dó-mi-ni. Ho-sán-na in ex-

cél-sis.

Modus 10. *La-ut.*

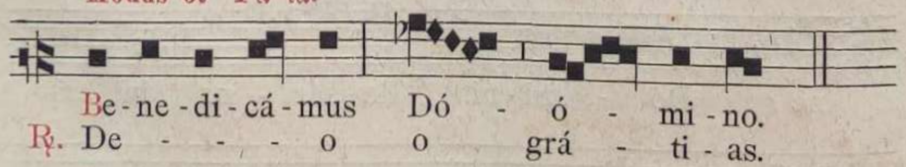
Communio. Modus 7. *Sol-re.*

Postcommunio.

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii: et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

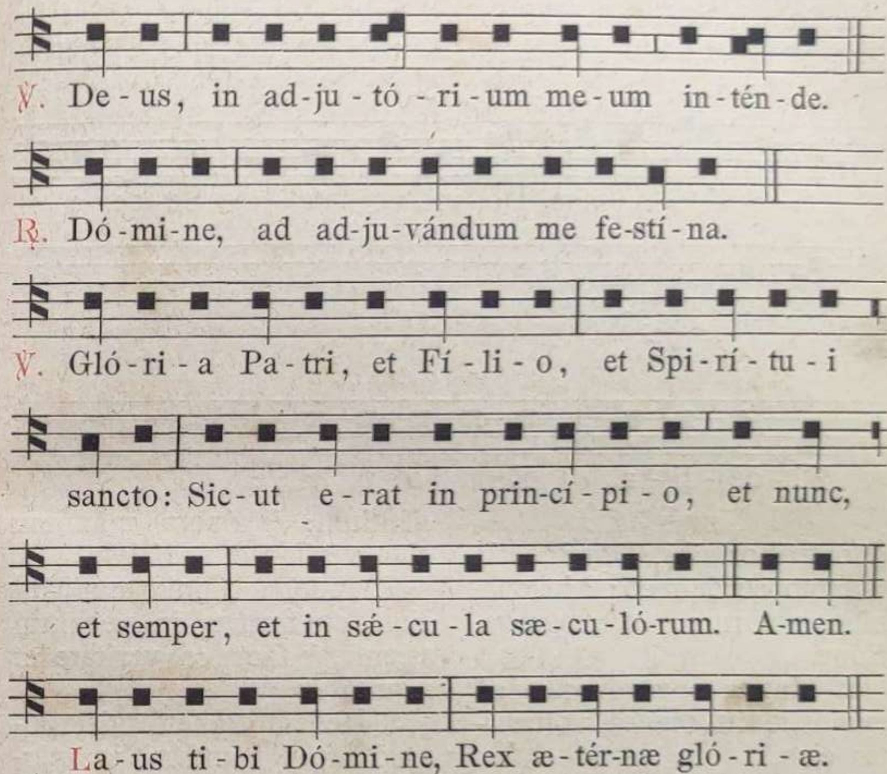
Modus 6. *Fa-la.*

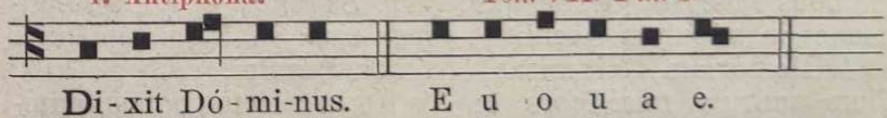
In Missis privatis legitur in fine Evangelium, Cum appropinquásset. ut supra in benedictione Palmarum. p. 4.

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.

1. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 4.*

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

2. Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

5. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech.

6. Dóminus a dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

7. Judicábit in natiónibus,

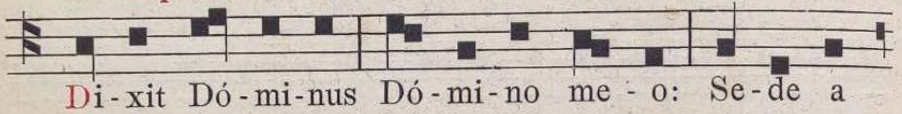
implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

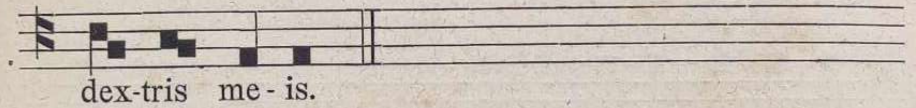
8. De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

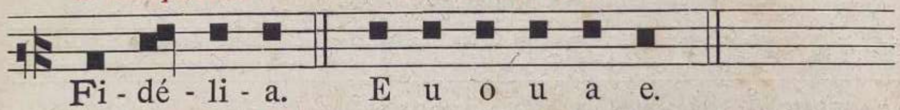
10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 3.*

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

2. Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

5. Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

6. Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

7. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

8. Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

9. Sanctum et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

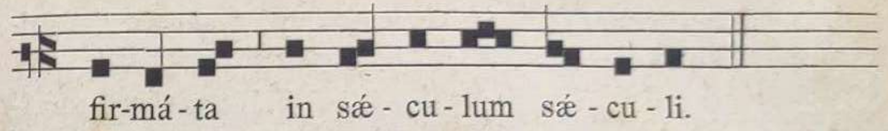
10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

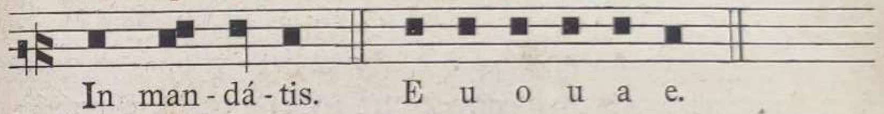
12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 3.*

Psalmus 111.

Beátus vir qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

3. Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

5. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

6. In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

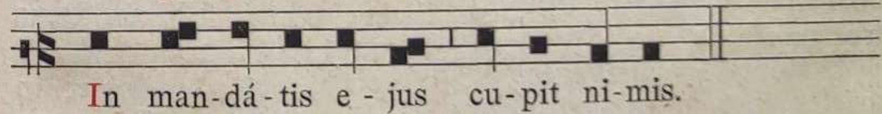
8. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

9. Peccátor vidébit, et irascétur: déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

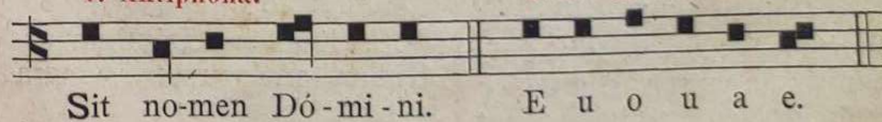
10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

3. Antiphona.

4. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Psalmus 112.

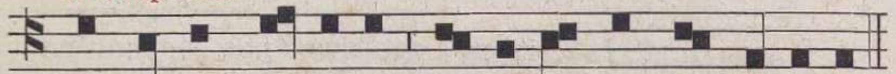
Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

2. Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dñi.

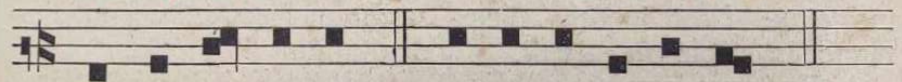
4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
5. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?
6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:
7. Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
8. Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
10. Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

4. Antiphona.

Sit no-men Dó-mi-ni be-ne-dí-ctum in sǽ-cu-la.

5. Antiphona. *Tonus irregul.*

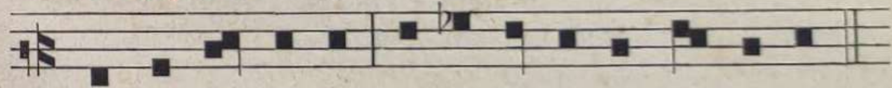
Nos qui ví - vi-mus. E u o u a e.

Psalmus 113.

In éxitu Israël de Ægýpto,* domus Jacob de pópulo bárbaro:
2. Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.
3. Mare vidit et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
4. Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
5. Quid est tibi mare, quod fugísti? * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
6. Montes exsultátis sicut aríetes,* et, colles, sicut agni óvium.
7. A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob:
8. Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
9. Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.
10. Super misericórdia tua et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?
11. Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
12. Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.
13. Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
14. Aures habent, et non

aúdient: * nares habent, et non odorábunt.
15. Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
16. Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.
17. Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
18. Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
19. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
20. Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis.
21. Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.
22. Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
23. Adjíciat Dóminus super vos: * super vos et super fílios vestros.
24. Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
25. Cœlum cœli Dómino:* terram autem dedit fíliis hóminum.
26. Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes qui descéndunt in inférnum.
27. Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino,* ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
28. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
29. Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

5. Antiphona.

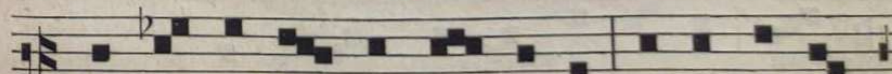

Nos qui ví - vi-mus, be-ne-dí - ci-mus Dó-mi-no.

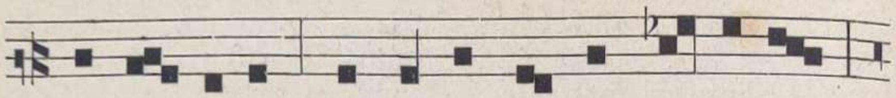
Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. ℟. Deo grátias.

Hymnus. Modus 1. *Re-la.*

1. Ve - xíl - la Re - gis pród - e - unt, ful-get Cru-cis
2. Quæ vul - ne-rá - ta lán - ce - æ mu-cró - ne di-

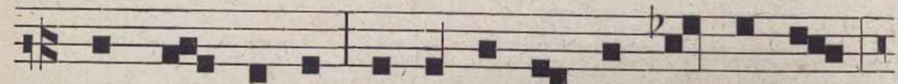
1. my-sté - ri-um, qua vi-ta mor-tem pér-tu-lit,
2. ro crí - mi-num ut nos la-vá - ret sór-di-bus,

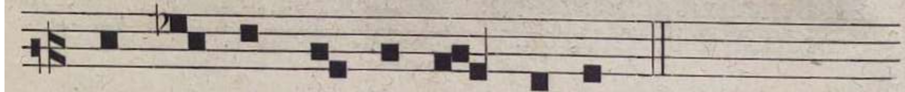
1. et mor-te vi - tam pró - tu - lit.
2. ma - ná - vit un-da et sán-gui-ne.

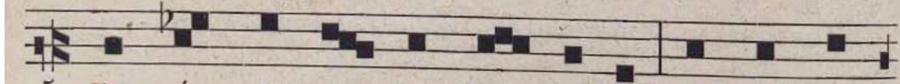
3. Im-plé - ta sunt, quæ cón - ci-nit, Da-vid fi-dé-
4. Ar-bor de-có - ra et fúl - gi-da, or-ná - ta Re-

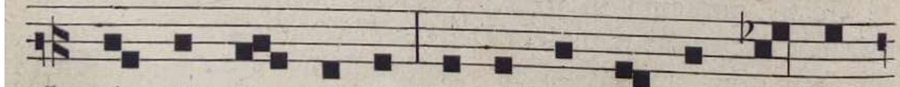
3. li cár - mi-ne, di-cén-do na - ti - ó - ni-bus:
4. gis púr - pu-ra, e - lé-cta di-gno stí - pi-te

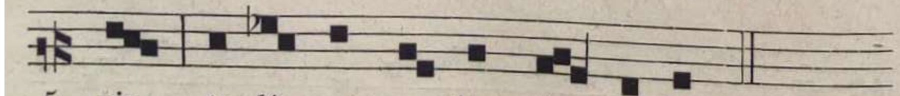
3. re - gná - vit a li-gno De-us.
4. tam san-cta mem-bra tán - ge-re.

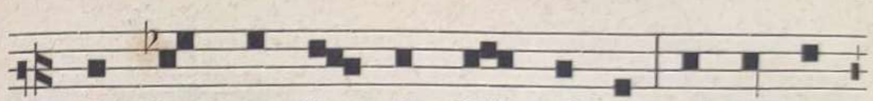
5. Be - á - ta cu - jus brá - chi-is préti-um pe-
6. O Crux, a - ve, spes ú - ni-ca, hoc pas-si-

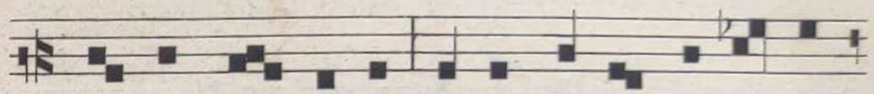
5. pén-dit sǽ - cu-li, sta-té-ra fa-cta cór-po-
6. ó - nis tém-po-re pi-is ad-aú-ge grá-ti-

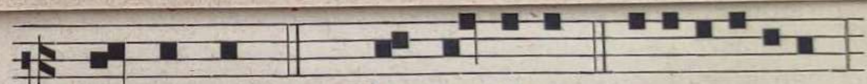
5. ris, tu-lít-que præ-dam tár - ta-ri.
6. am, re-ís-que de-le crí - mi-na.

7. Te, fons sa - lú - tis, Trí - ni-tas, col-laú-det

o-mnis spí - ri-tus: qui-bus Cru-cis vi-ctó - ri-

Scri-ptum est. Cant. Ma - gní-fi-cat. E u o u a e.

Canticum B. Mariæ Virg.
Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:

2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

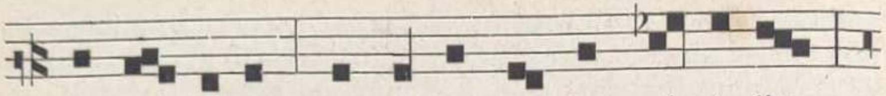
8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

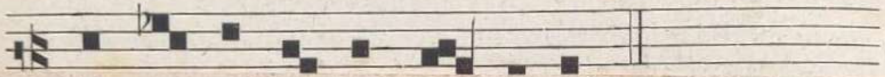
10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

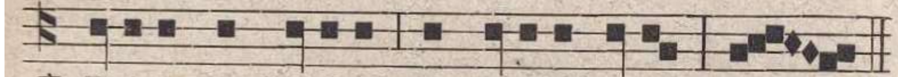
12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

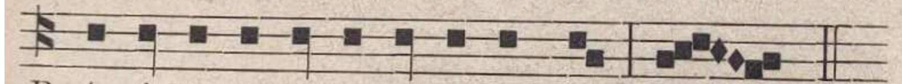
1. my - sté - ri - um, qua vi - ta mor - tem pér - tu - lit,
2. ro crí - mi-num ut nos la - vá - ret sór - di - bus,

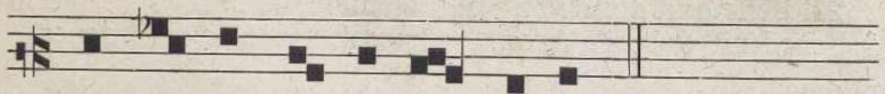
Ad Offic. maj. hebd. pag. 71. lin. 4.

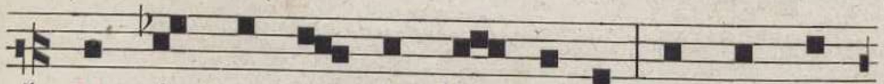
℣. E-ri-pe me, Dómine, ab hómine ma-lo, o.

℟. A vi - ro i - ní-quo é - ri - pe me, e.

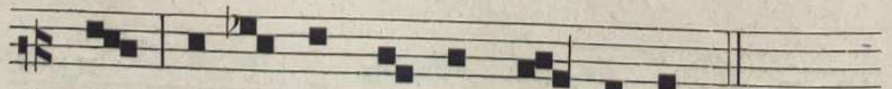
3. re - gná - vit a li - gno De - us.
4. tam san - cta mem-bra tán - ge - re.

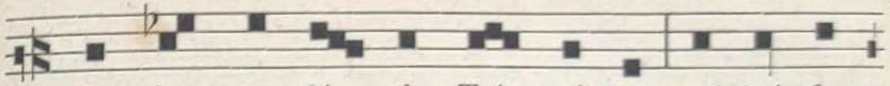
5. Be - á - ta cu - jus brá - chi - is préti-um pe-
6. O Crux, a - ve, spes ú - ni - ca, hoc pas - si-

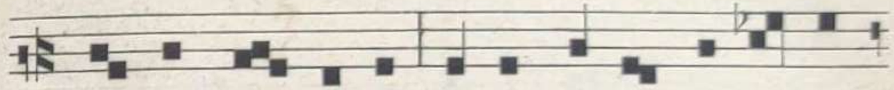
5. pén - dit sæ - cu - li, sta - té - ra fa - cta cór - po-
6. ó - nis tém - po - re pi - is ad - aú - ge grá - ti-

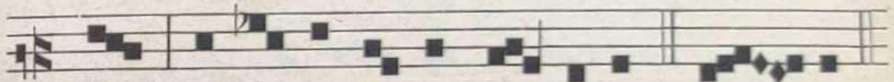
5. ris, tu - lít - que præ-dam tár - ta - ri.
6. am, re - ís - que de - le crí - mi - na.

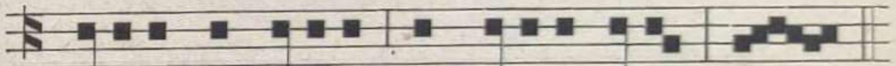
7. Te, fons sa - lú - tis, Trí - ni - tas, col - laú - det

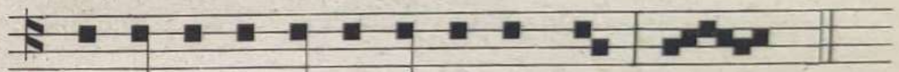
o - mnis spí - ri - tus: qui-bus Cru-cis vi - ctó - ri-

am lar - gí - ris, ad - de præ - mi - um. A - men.

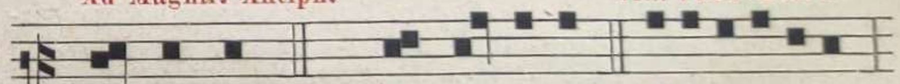

℣. E-ri-pe me, Dómine, ab hómine ma-lo, o.

℟. A vi - ro in - í - quo é - ri - pe me, e.

Ad Magnif. Antiph. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Scri-ptum est. Cant. Ma - gní - fi - cat. E u o u a e.

Canticum B. Mariæ Virg.
Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:

2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

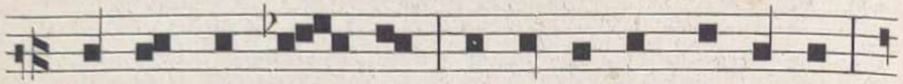
9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

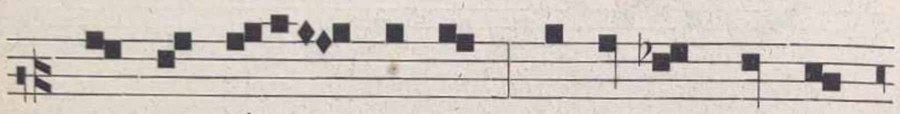
Antiphona.

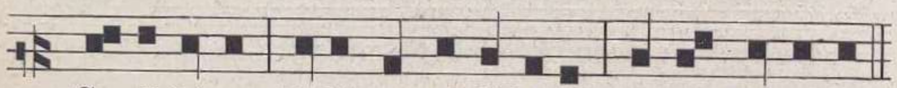
Scriptum est e - nim: Per-cú - ti - am pa-stó-rem,

et di-spergén-tur o - ves gre-gis: postquam au - tem

re - sur - ré - - xe - ro, præ-cé - dam vos in

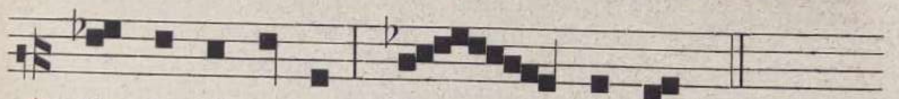
Ga - li-læ-am: i - bi me vi-dé-bi-tis, di-cit Dó-mi-nus.

Oratio.

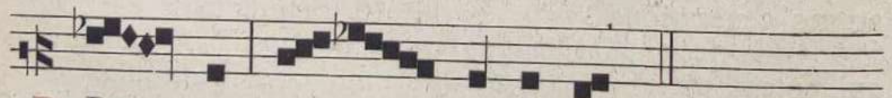
Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be - ne - di - cá-mus Dó - - mi - no.

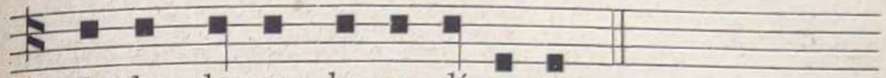
℟. De - o o grá - ti - as.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

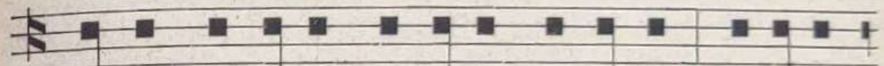
Ad Completorium.

Lector incipit

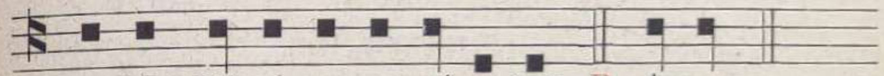

℣. Ju - be domne be - ne - dí - ce - re.

Hebdomadarius prosequitur. Benedictio.

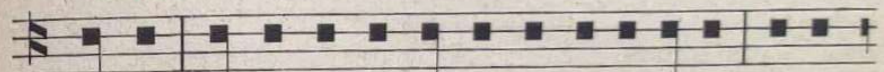

Noctem qui - é - tam, et fi-nem per-fé-ctum, concé-dat

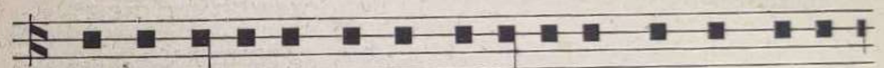

no - bis Dó-mi - nus o-mní-po - tens. ℟. A-men.

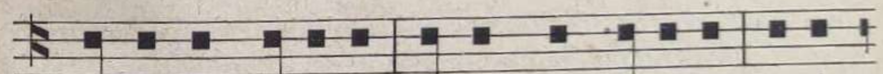
Lector.

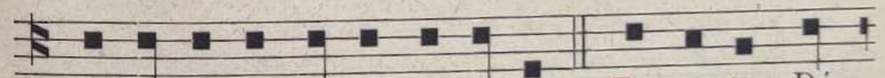
Fra-tres, só-bri - i e - stó - te, et vi-gi-lá - te, qui - a

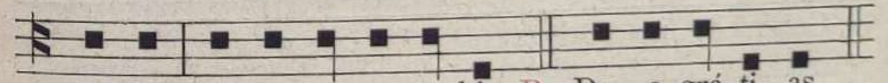
ad-ver-sá - ri - us ve-ster di - á - bo-lus tamquam le - o

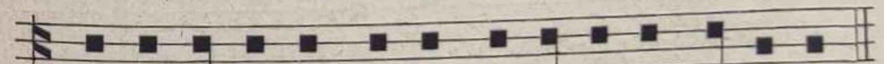
rú - gi - ens cír-cu - it: quærens, quem dé-vo-ret: cu - i

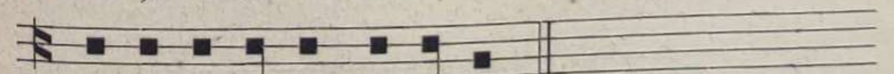
re - sí - sti - te for-tes in fi - de. Tu au-tem Dó-

mi-ne, mi - se - ré - re no-bis. ℟. De - o grá - ti - as.

℣. Ad-ju - tó - ri - um nostrum in nó-mi - ne Dó - mi - ni.

℟. Qui fe - cit cœ-lum et ter-ram.

Pater noster, dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

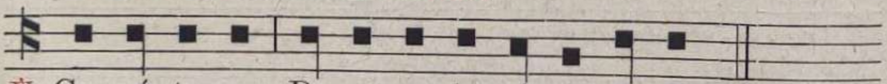
Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres et vos fratres, dicatur: tibi pater, et te pater.

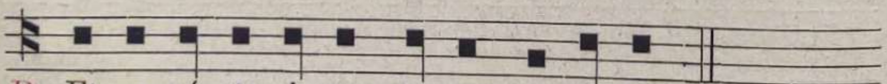
Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

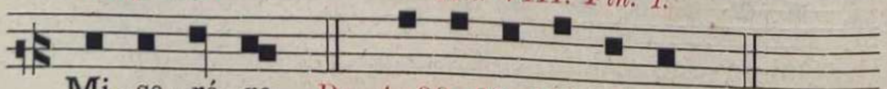
Et facta absolutione dicitur:

℣. Deus in adjutórium. pag. 65. sequ.

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ps. 4, 30, 90, 133. ut infra.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

2. Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * Ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

4. Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me, cum clamávero ad eum.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

6. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino; * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine, * dedísti lætítiam in corde meo.

8. A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace, in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

2. Inclína ad me aurem tuam: * accélera, ut éruas me.

3. Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

4. Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

5. Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

6. In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

7. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

8. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

2. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum, * Deus meus, sperábo in eum:

3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

4. Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

5. Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

6. A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

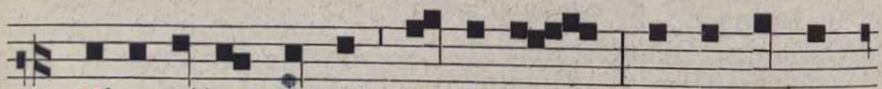
7. Cadent a látere tuo mille,

et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.
8. Verúmtamen óculis tuis considerábis, * et retributiónem peccatórum vidébis.
9. Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.
10. Non accédet ad te malum, * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo.
11. Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
12. In mánibus portábunt te, * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
13. Super áspidem et basilíscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.
14. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
15. Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.
16. Longitúdine diérum replébo eum, * et osténdam illi salutáre meum.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

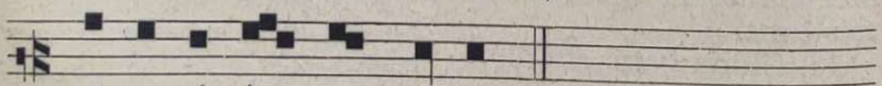
Psalmus 133.

Ecce, nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:
2. Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
3. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
4. Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona.

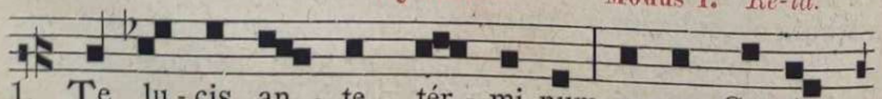

Mi-se-ré-re mi-hi, Dó-mi-ne, et ex-aú-di

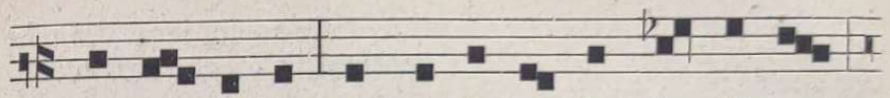

o-ra-ti-ó-nem me-am.

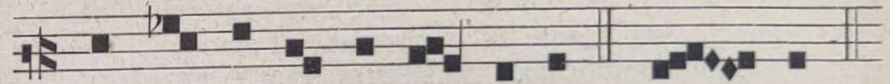
Hymnus. Modus 1. *Re-la.*

1. Te lu-cis an-te tér-mi-num, re-rum Cre-á-
2. Pro-cul re-cé-dant só-mni-a, et nó-cti-um
3. Præ-sta, Pa-ter pi-ís-si-me, Pa-trí-que com-

1. tor, pó-sci-mus, ut pro tu-a cle-mén-ti-a
2. phan-tá-sma-ta; ho-stémque nostrum cóm-pri-me,
3. par U-ni-ce, cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to

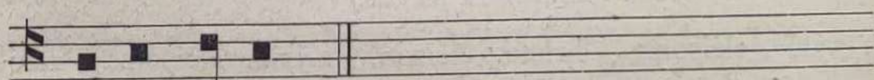
1. sis præ-sul et cu-stó-di-a.
2. ne pol-lu-án-tur cór-po-ra.
3. regnans per o-mne sǽ-cu-lum. A-men.

Capitulum. Jerem. 14. b.

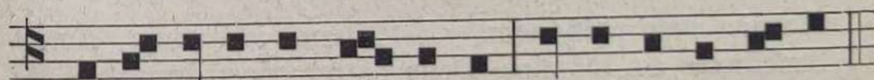
Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.

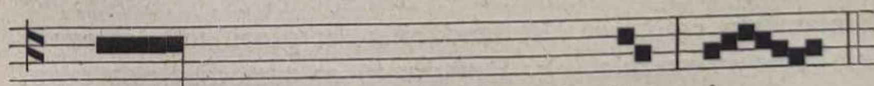
℟. br. In ma-nus tu-as, Dó-mi-ne, * Commén-do spí-

ri-tum me-um. In manus.

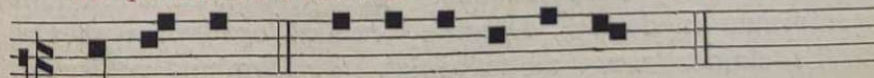

℣. Red-e-mí-sti nos, Dó-mi-ne De-us ve-ri-tá-tis.
Commméndo. In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam ócu-li, i.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, o - - s.

Antiph. ad Cant. Simeon. *Ton. III. Fin. 1.*

Sal-va nos. E u o u a e.

Canticum Simeonis.
Luc. 2. c.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

2. Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

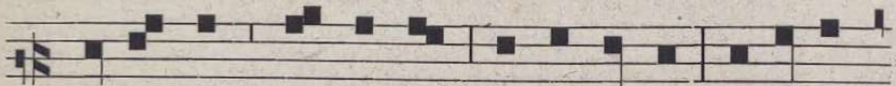
3. Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

4. Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

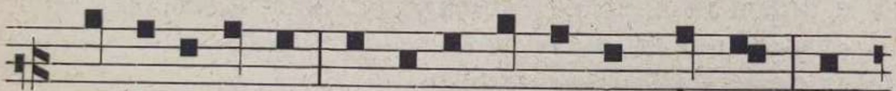
5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

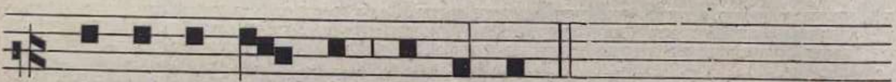
Antiphona.

Sal-va nos, Dó-mi-ne, vi-gi-lán-tes: cu-stó-di

nos dormi-én-tes, ut vi-gi-lé-mus cum Christo, et

re-qui-e-scá-mus in pa-ce.

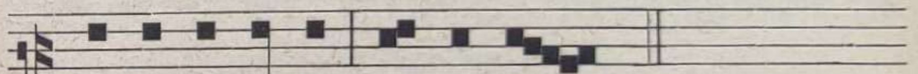
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. secreto.

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam, Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis, et gloriósus in sǽcula. ℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula. ℣. Benedícat, et custódiat nos omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quǽsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

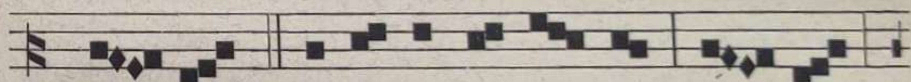
℣. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no.
℟. De-o grá-ti-as.

Benedictio.

Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ; sed immediate dicitur

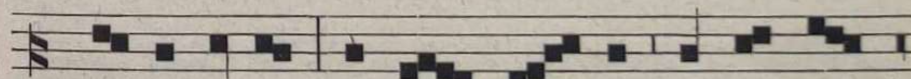
Antiphona. **Modus 12.**

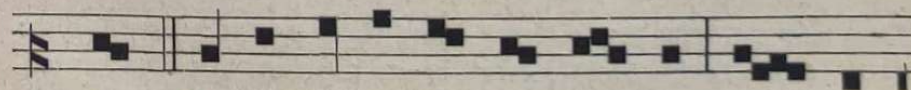
A-ve, Re-gí-na cœ-ló-rum, A-ve,

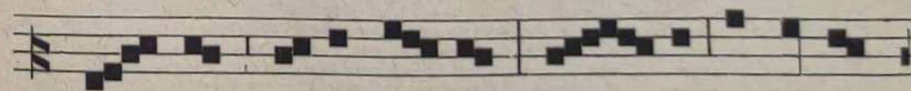
Dó-mi-na An-ge-ló-rum: Sal-ve ra-dix,

sal-ve por-ta, ex qua mun-do lux est or-

ta: Gaude, Vir-go glo-ri-ó-sa, su-per

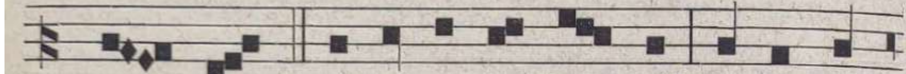

o-mnes spe-ci-ó-sa! Va-le, o val-de

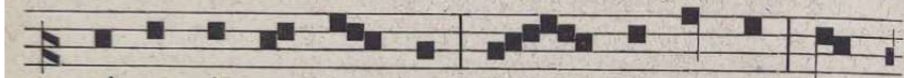

de-có-ra, et pro no - bis Chri - stum ex - ó - ra.

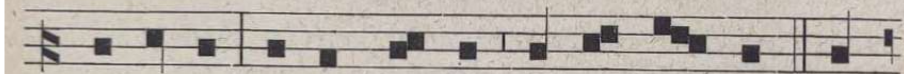
Modus simplex. **Modus 12.** *Ut-mi.*

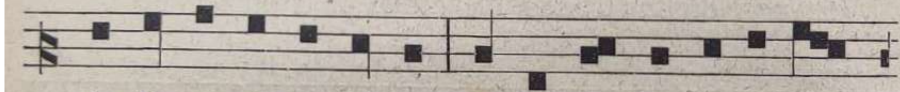
A - ve, Re-gí-na cœ - ló - rum, A-ve Dó-

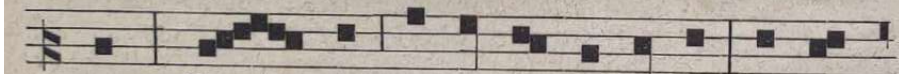
mi-na An-ge - ló - rum: Sal - ve, ra-dix, sal-

ve, por-ta, ex qua mun-do lux est or - ta: Gau-

de, Vir-go glo-ri - ó - sa, su-per o-mnes spe-ci-ó-

sa: Va - - le, o val-de de-có-ra, et pro

no - bis Chri-stum ex - ó - ra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

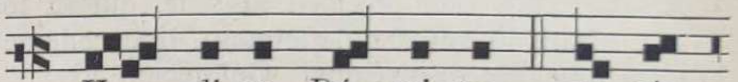
Orémus. Oratio.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.
Deinde dicitur Pater noster, Ave María et Credo.

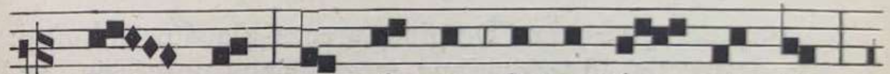
Feria II. majoris Hebdomadæ.

Statio ad Sanctam Praxedem.

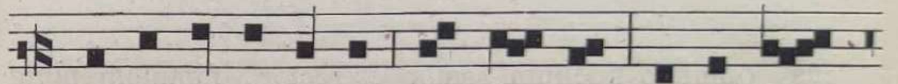
Introitus. **Modus 4.** *Mi-la.*

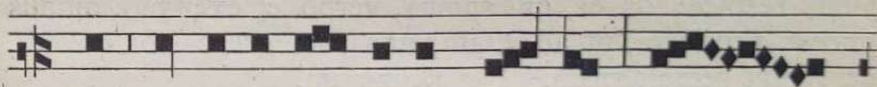
JU - di-ca Dó - mi-ne no-cén-

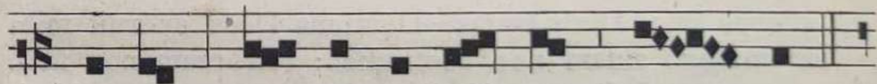
tes me, ex-pú-gna impugnán - tes me:

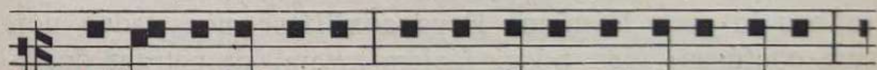
appre-hén-de ar-ma, et scu - tum, et exsúr-

ge in ad-ju-tó - ri-um me - um, Dó - - -

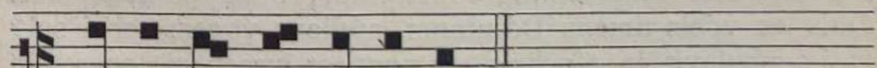
mi-ne, vir - tus sa-lú - tis me - - æ.

Ps. Ef-fún-de frá-me-am, et conclú-de advér-sus e-os,

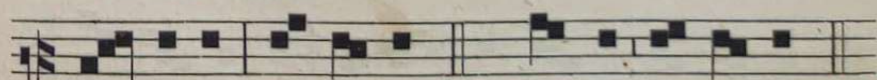

qui per-se-quún-tur me: dic á - ni-mæ me-æ:

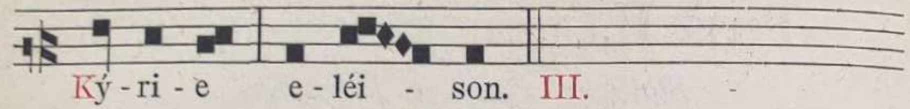

Sa-lus tu - a e-go sum. Júdica Dómine.

Modus 3. *Mi-ut.*

Ký - ri-e e - léi-son. III. Chri-ste e - léi-son. III.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit.

Contra persecutores Ecclesiæ. Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

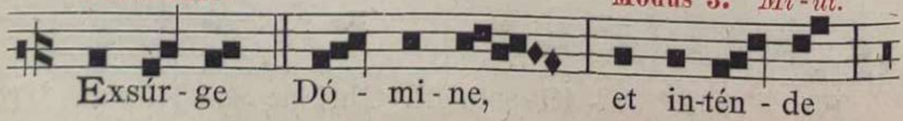
Vel pro Papa. Oratio.

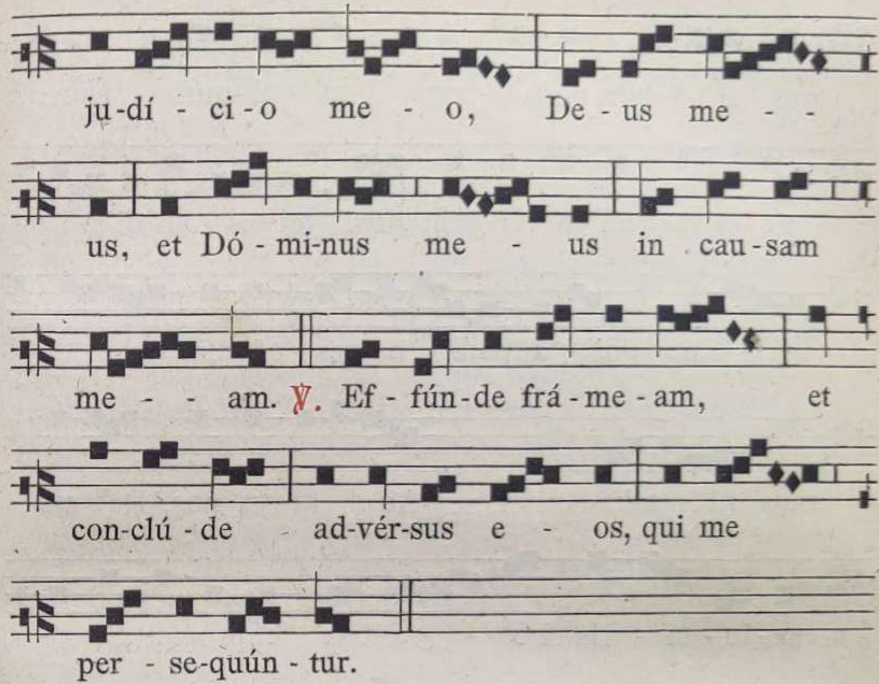
Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quæsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere, ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

Léctio Isaíæ Prophétæ. Isaiæ 50. b.

IN diébus illis: Dixit Isaías: Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus: ídeo pósui fáciem meam, ut petram duríssimam, et scio, quóniam non confúndar. Juxta est, qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est, qui condémnet me? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, aúdiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, et non est lumen ei, speret in nómine Dómini, et innitátur super Deum suum.

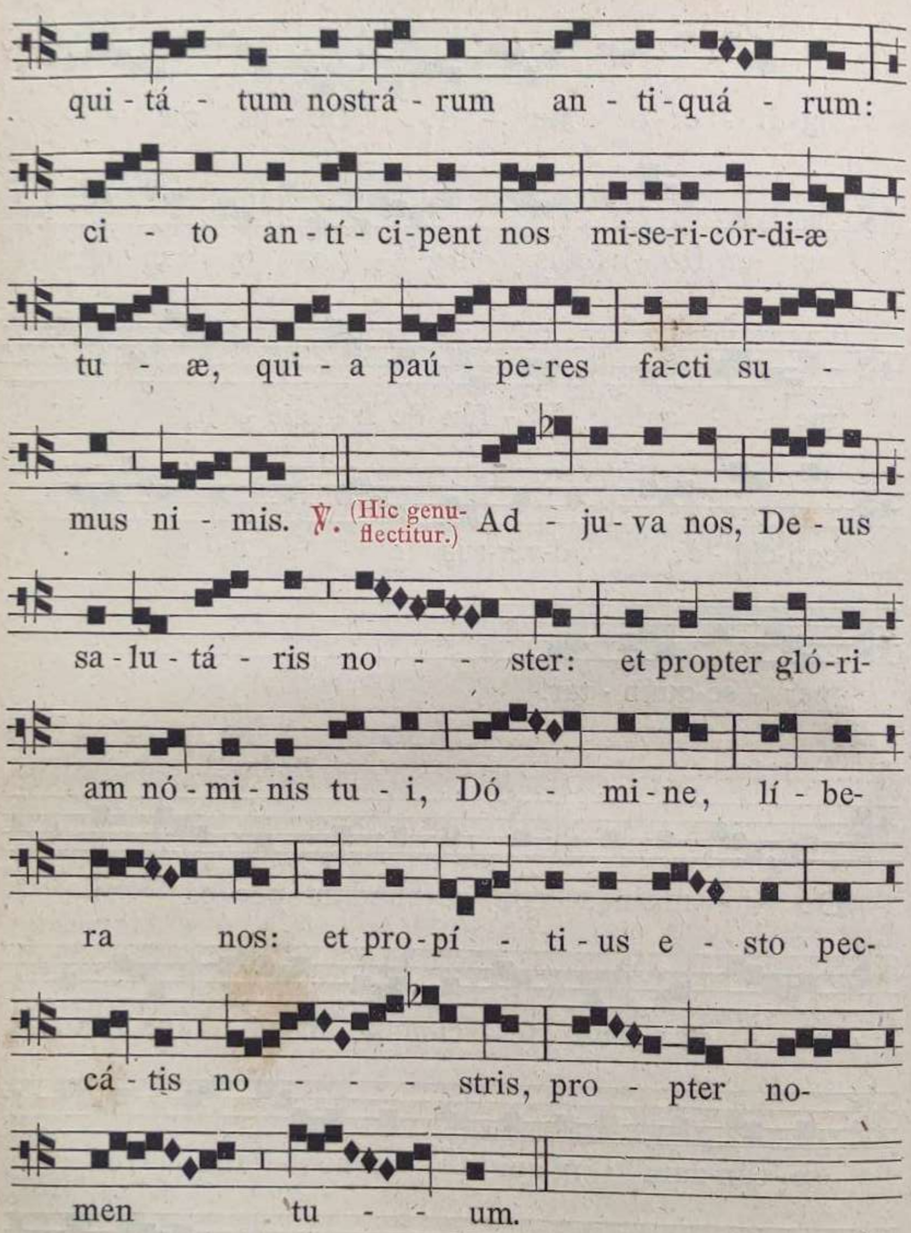
Graduale. **Modus 3.** *Mi-ut.*

Tractus. **Modus 2.** *Re-fa.*

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 12.

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Fecérunt autem ei cœnam ibi: et Martha ministrábat, Lázarus vero

unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici prétiosi, et unxit pedes Jesu, et extérsit pedes ejus capíllis suis: et domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex discípulis ejus, Judas Iscariótes, qui erat eum traditúrus: Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, et datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat, et lóculos habens, ea quæ mittebántur portábat. Dixit ergo Jesus: Sínite illam, ut in diem sepultúræ meæ servet illud. Paúperes enim semper habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Judǽis, quia illic est: et venérunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lázarum vidérent, quem suscitávit a mórtuis.

Offertorium. **Modus 3.** *Mi-ut.*

Secreta.

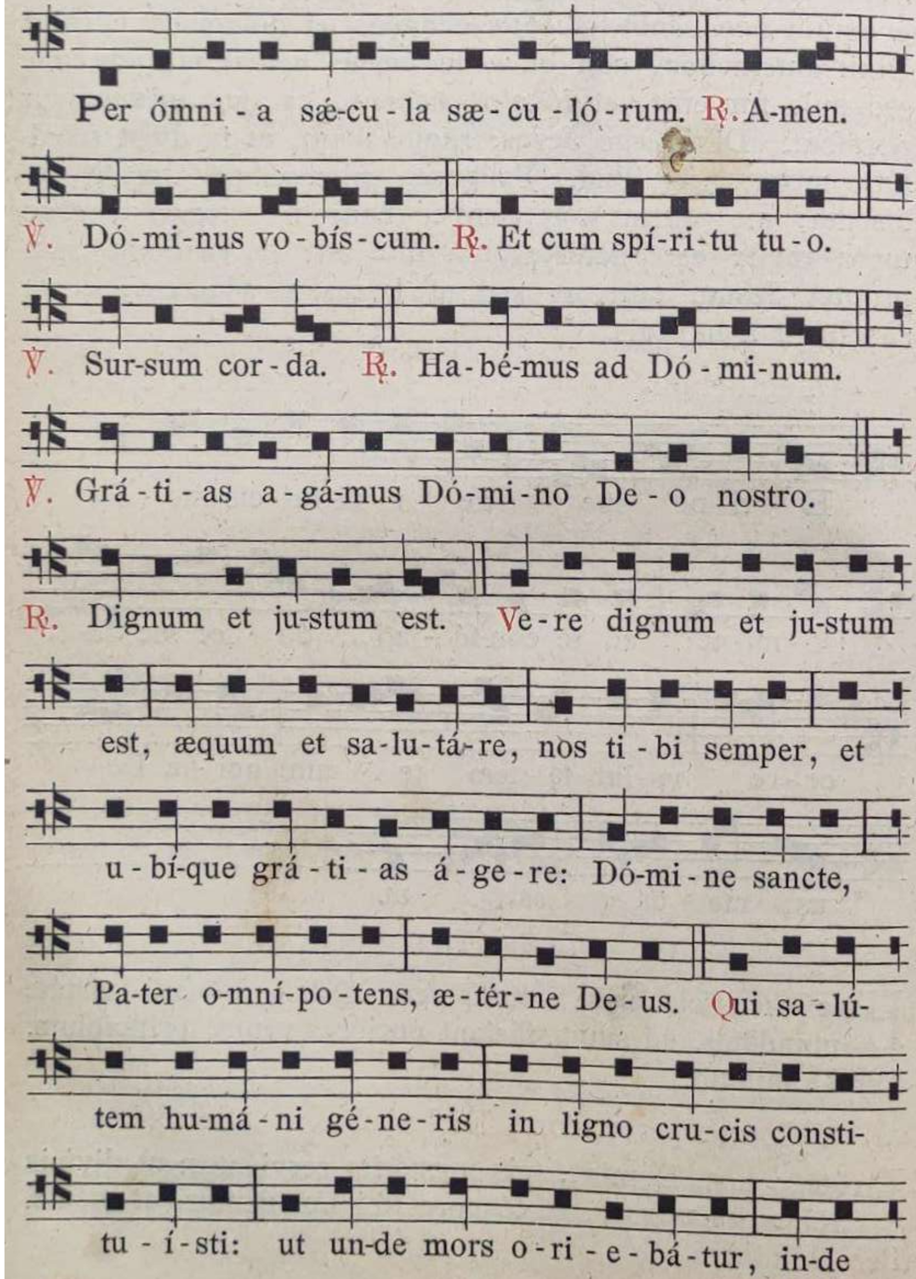
Hæc sacrifícia nos, omnípotens Deus, poténti virtúte mundátos, ad suum fáciant publiores veníre princípium. Per Dóminum.

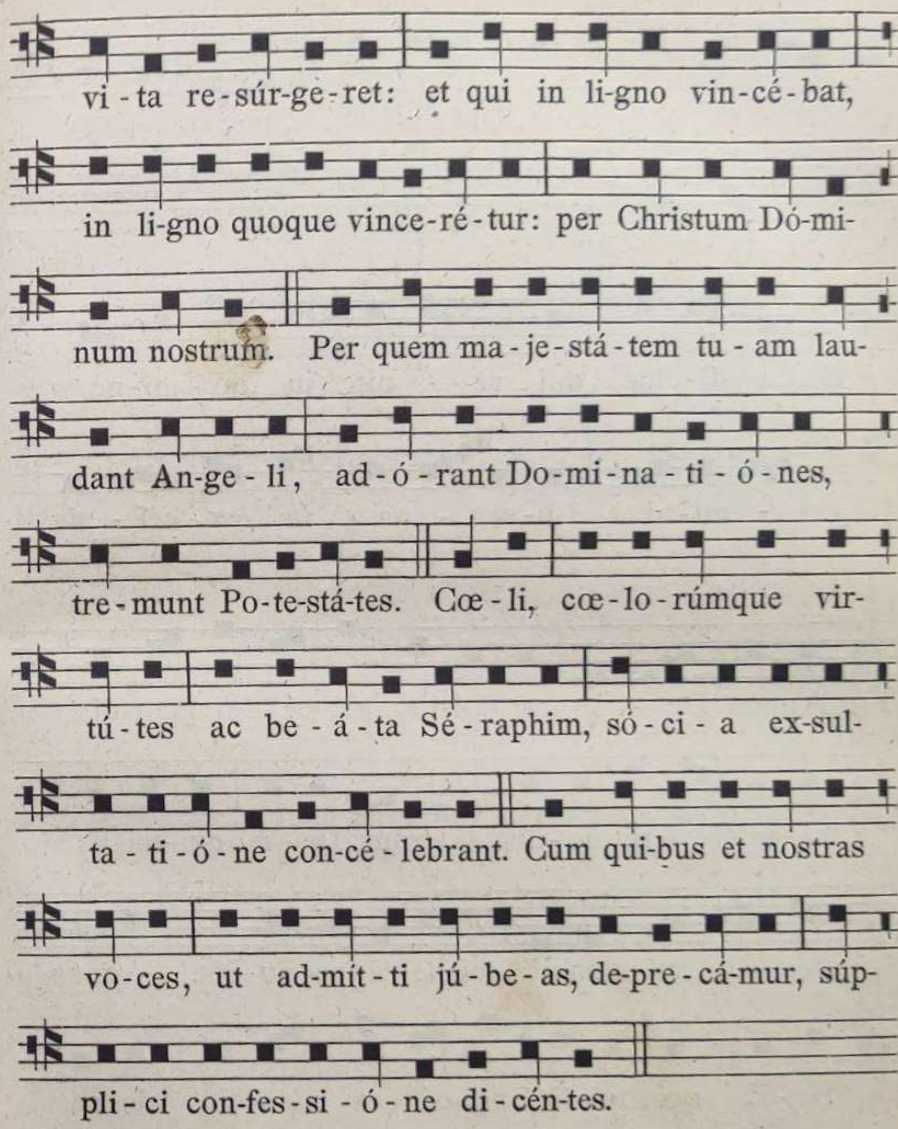
Contra persecutores Ecclesiæ. Secreta.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

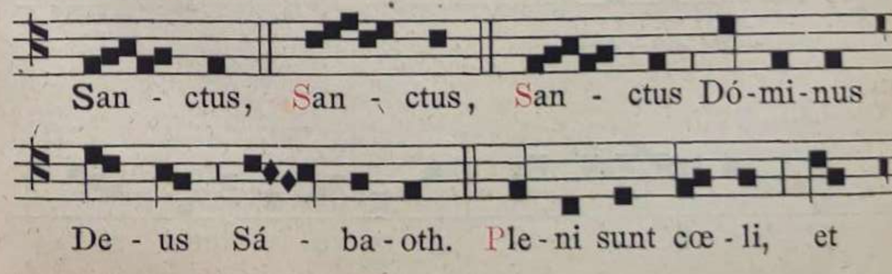
Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus, et fámulum tuum N. quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum.

Modus 7. *Sol-re.*

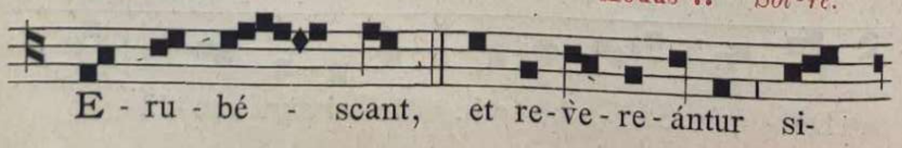

Modus 8. *Sol-ut.*

Communio. **Modus 7.** *Sol-re.*

Postcommunio.

Præbeant nobis, Dómine, divínum tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per Dóminum.

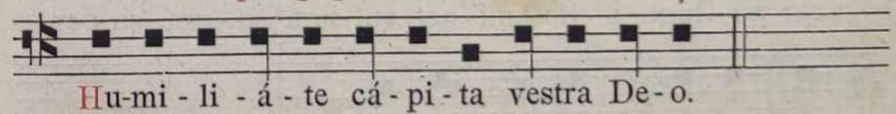
Contra persecutores Ecclesiæ. Postcommunio.

Quæsumus, Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Postcommunio.

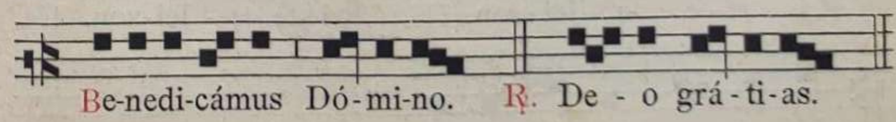
Hæc nos, quæsumus Dómine, divíni Sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, una cum commísso sibi grege, salvet semper et múniat. Per Dóminum.

Super populum. Orémus.

Oratio.

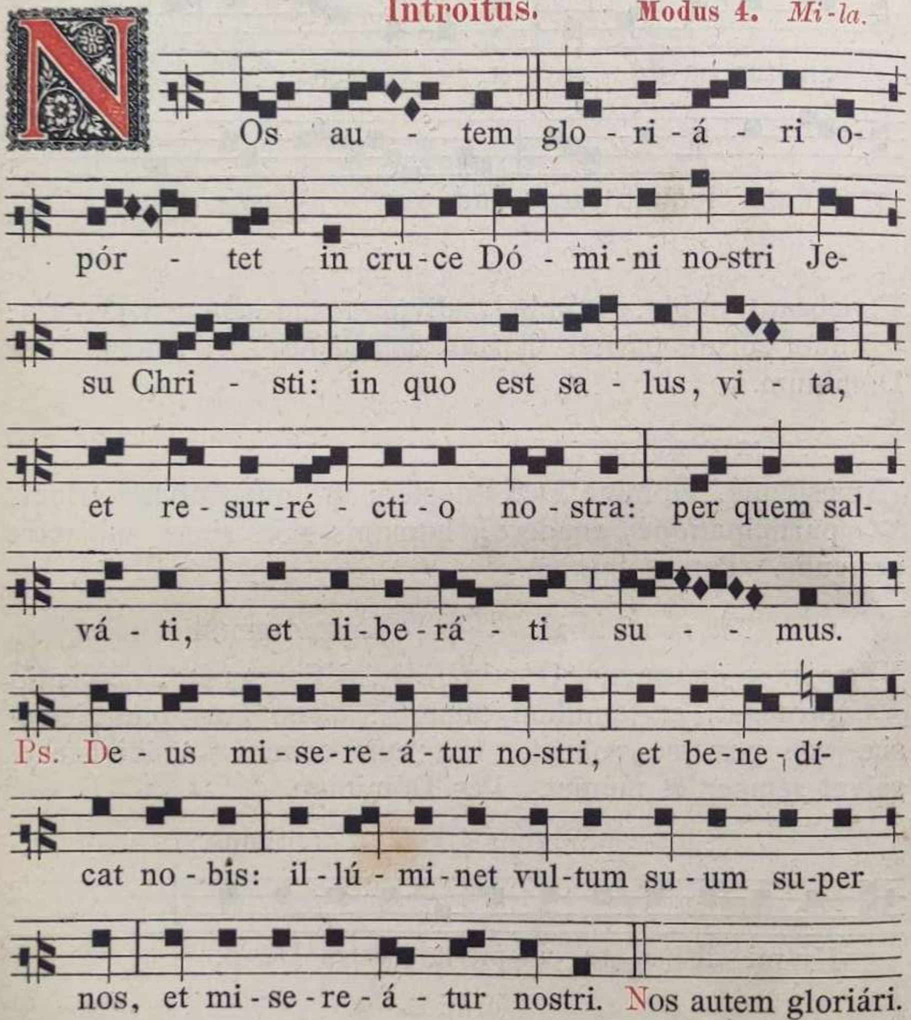
Adjuva nos, Deus salutáris noster: et ad benefícia recoléndα, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

Feria III. majoris Hebdomadæ.

Statio ad Sanctam Priscam.

Introitus. **Modus 4.** *Mi-la.*

Modus 3. *Mi-ut.*

Oratio.

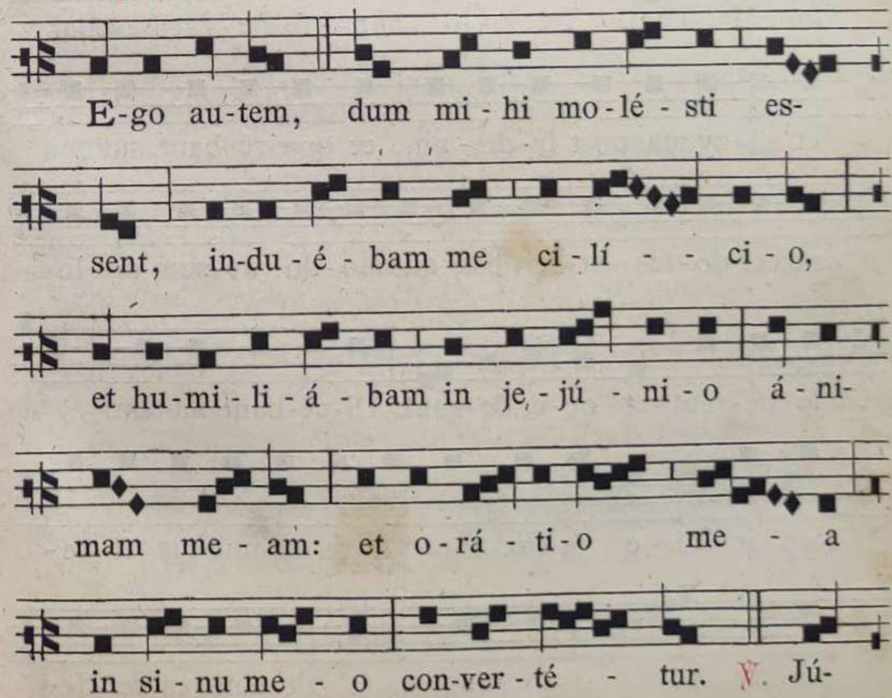
Omnípotens sempitérne Deus, da nobis ita domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

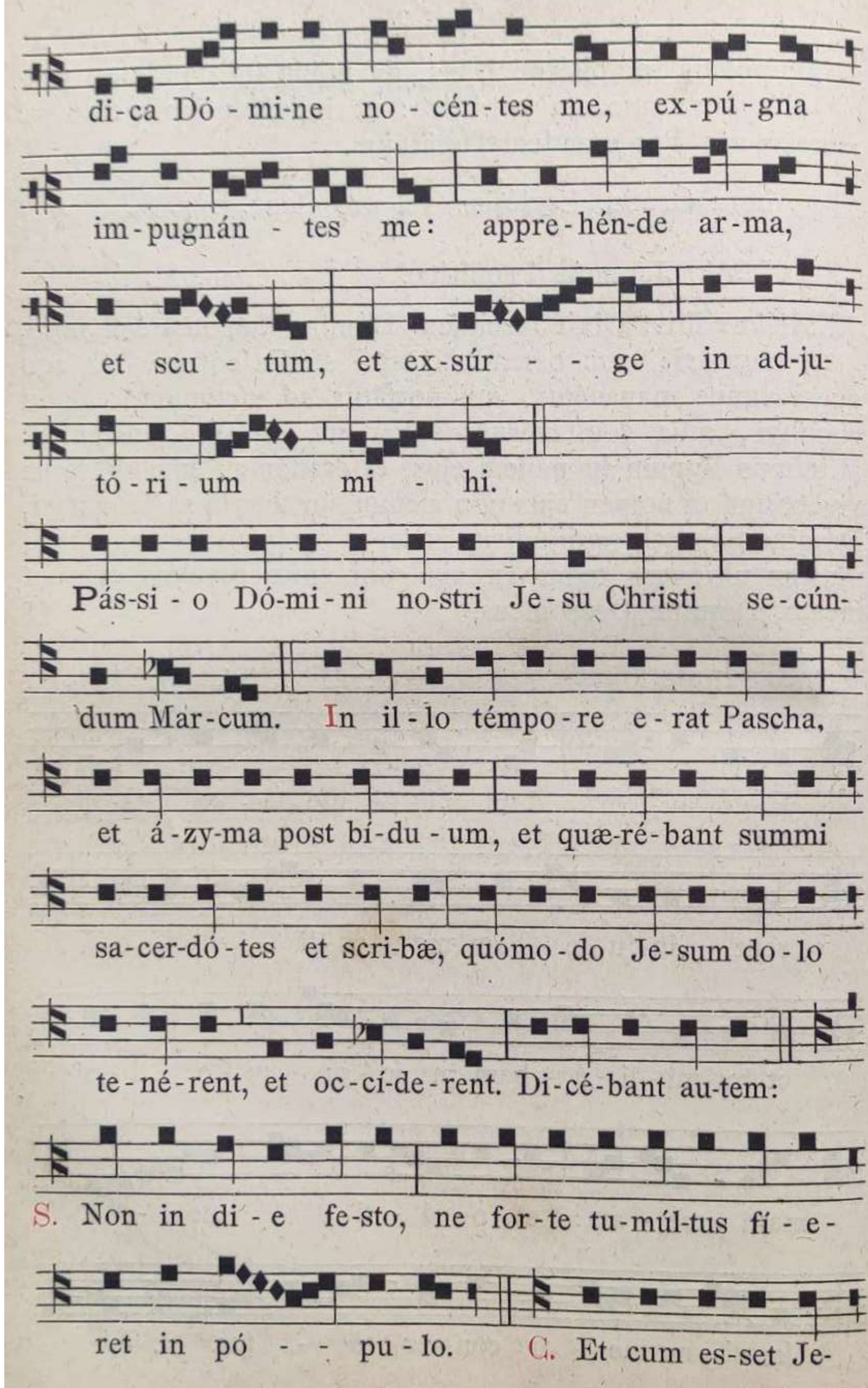
Altera Oratio. Ecclésiæ. vel pro Papa. pag. 82.

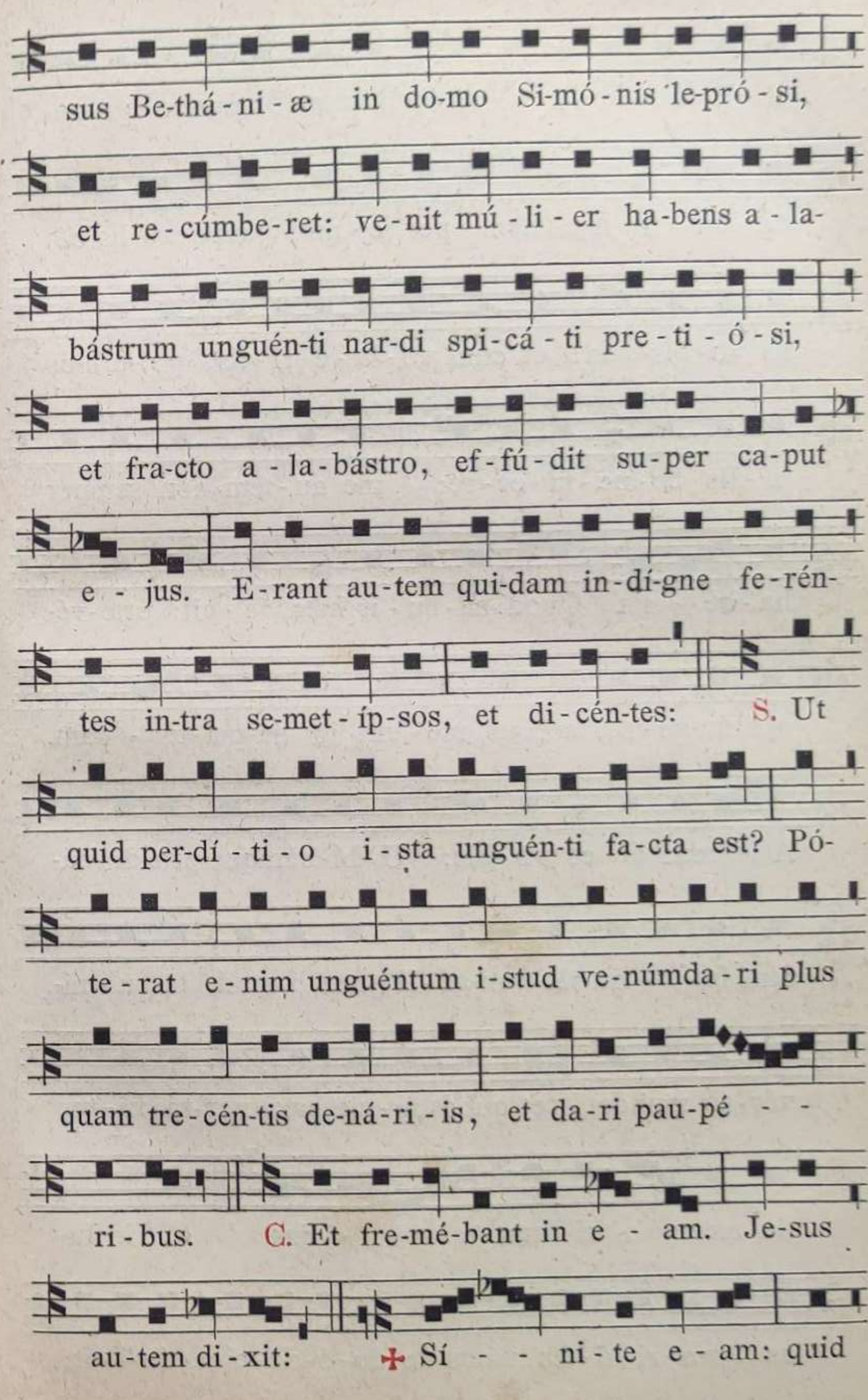
Léctio Jeremíæ Prophétæ. Jerem. 11. d.

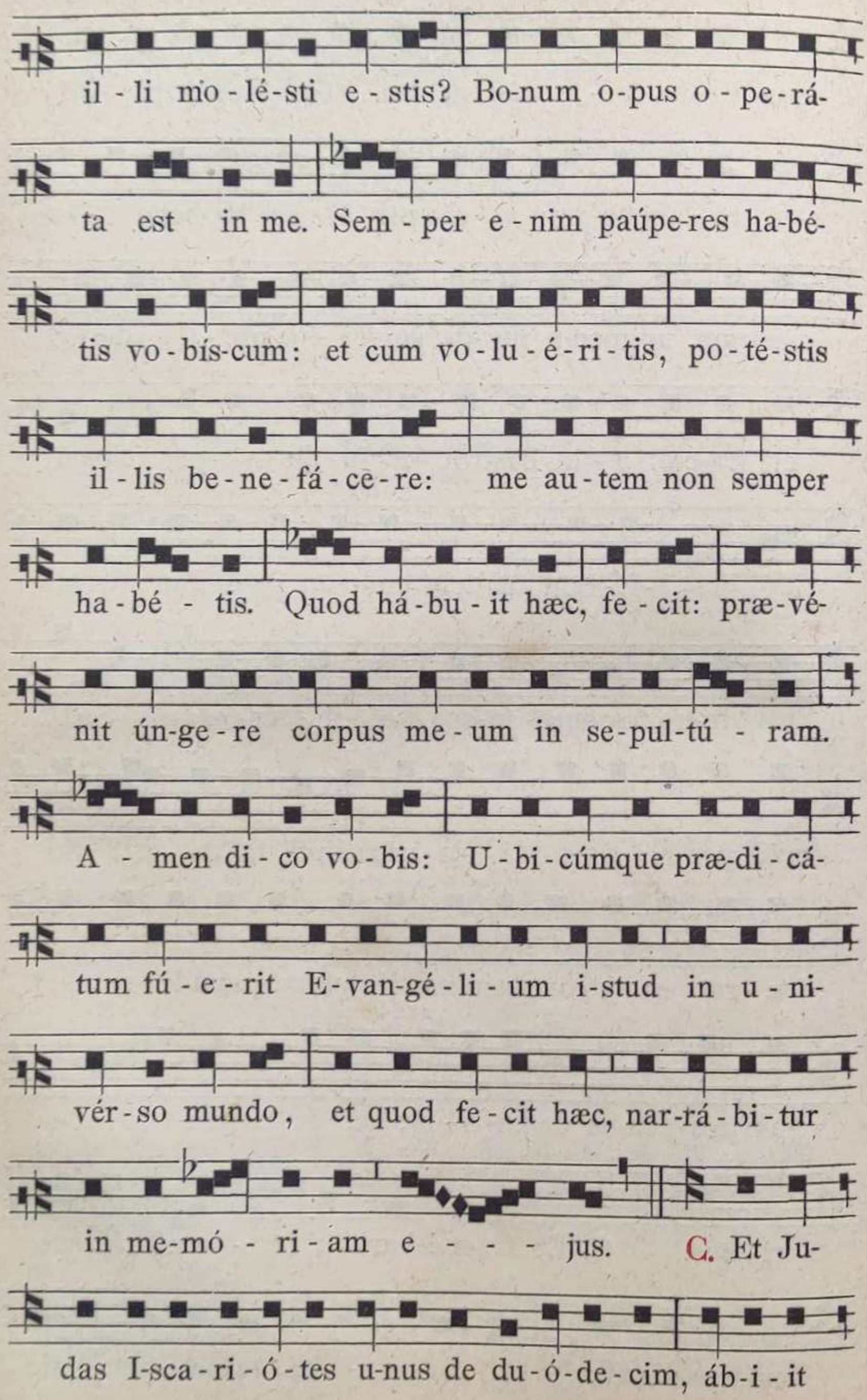
In diébus illis: Dixit Jeremías: Dómine demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim reveláví causam meam, Dómine Deus meus.

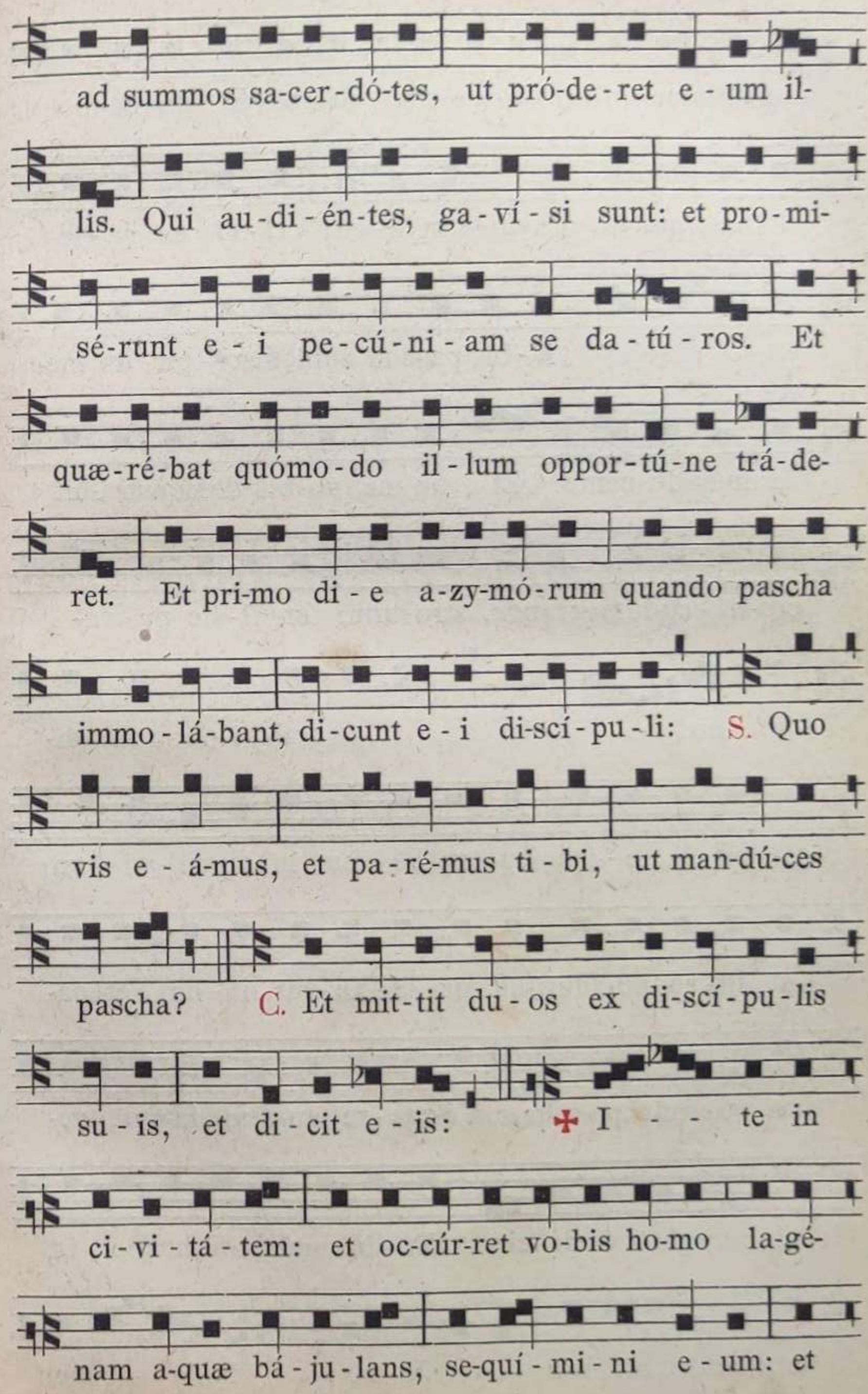
Graduale. **Modus 3.** (mixtus.) *Mi-ut.*

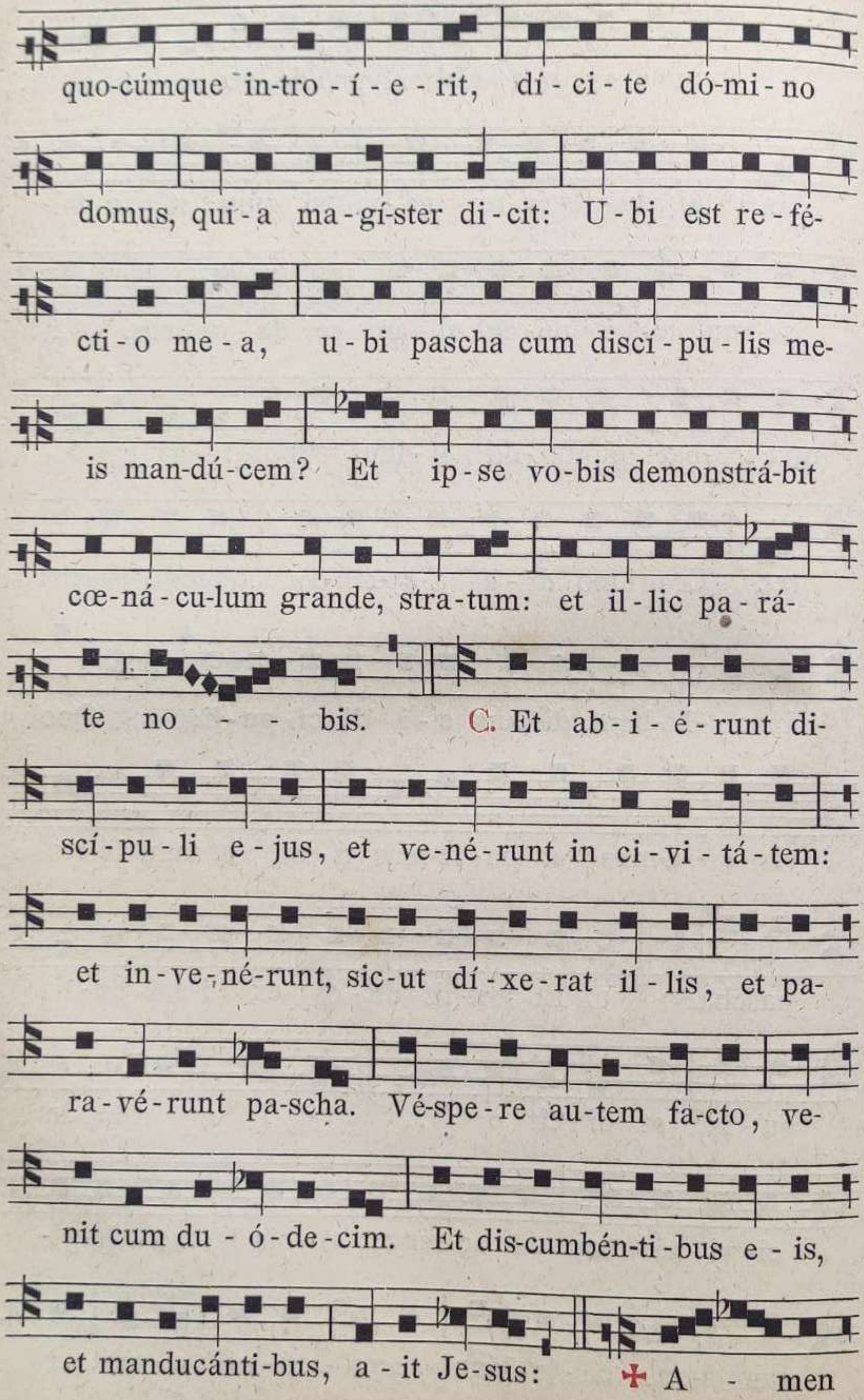

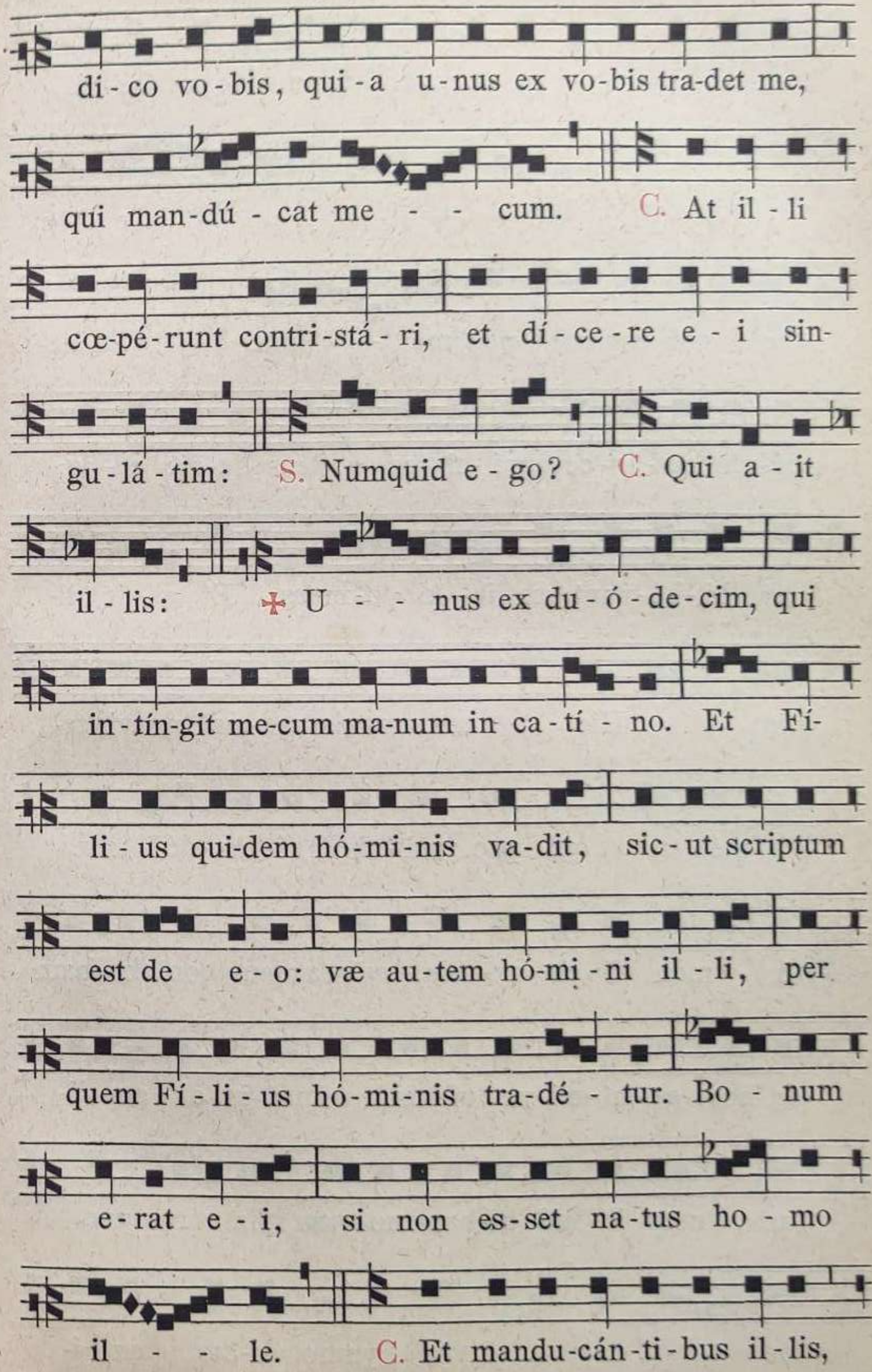

di-ca Dó - mi-ne no - cén-tes me, ex-pú-gna
im-pugnán - tes me: appre-hén-de ar-ma,
et scu - tum, et ex-súr - - ge in ad-ju-
tó-ri-um mi - hi.
Pás-si-o Dó-mi-ni no-stri Je-su Christi se-cún-
dum Mar-cum. In il-lo témpo-re e-rat Pascha,
et á-zy-ma post bí-du-um, et quæ-ré-bant summi
sa-cer-dó-tes et scri-bæ, quómo-do Je-sum do-lo
te-né-rent, et oc-cí-de-rent. Di-cé-bant au-tem:
S. Non in di-e fe-sto, ne for-te tu-múl-tus fí-e-
ret in pó - - pu-lo. C. Et cum es-set Je-

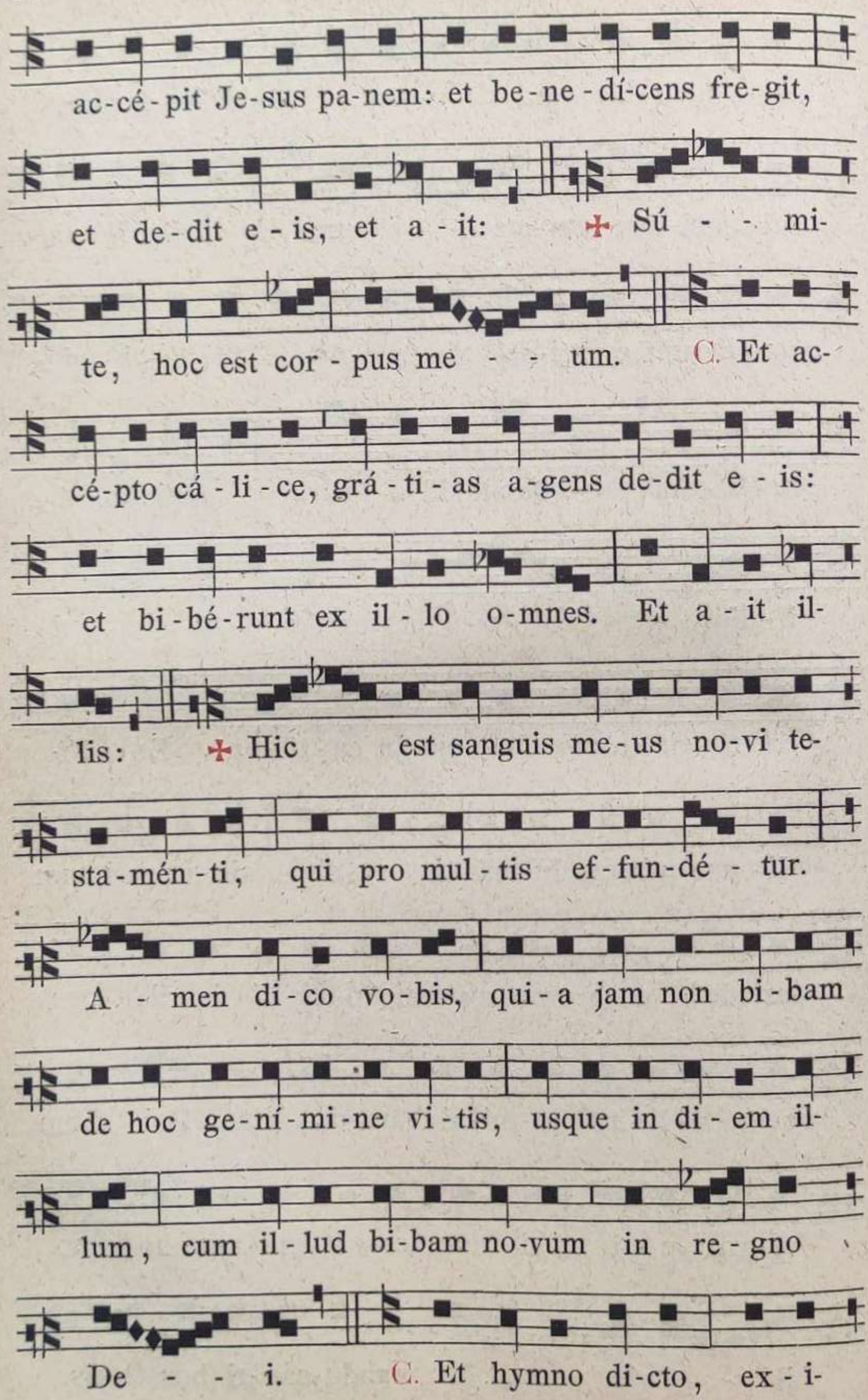

sus Be-thá-ni-æ in do-mo Si-mó-nis le-pró-si,
et re-cúmbe-ret: ve-nit mú-li-er ha-bens a-la-
bástrum unguén-ti nar-di spi-cá-ti pre-ti-ó-si,
et fra-cto a-la-bástro, ef-fú-dit su-per ca-put
e - jus. E-rant au-tem qui-dam in-dí-gne fe-rén-
tes in-tra se-met-íp-sos, et di-cén-tes: S. Ut
quid per-dí-ti-o i-sta unguén-ti fa-cta est? Pó-
te-rat e-nim unguéntum i-stud ve-númda-ri plus
quam tre-cén-tis de-ná-ri-is, et da-ri pau-pé - -
ri-bus. C. Et fre-mé-bant in e - am. Je-sus
au-tem di-xit: ✠ Sí - - ni-te e-am: quid

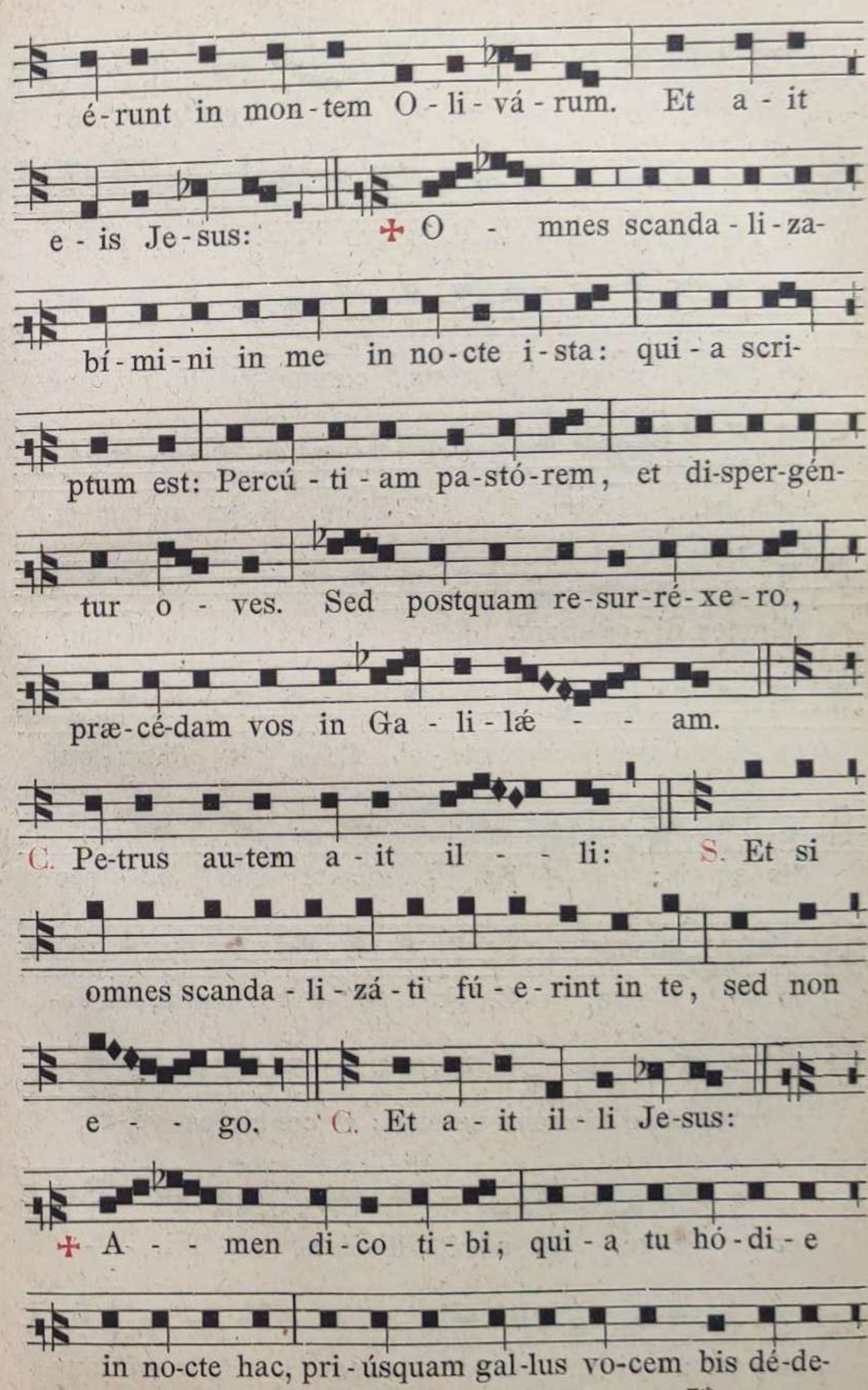

il - li mo - lé - sti e - stis? Bo-num o - pus o - pe - rá-
ta est in me. Sem - per e - nim paúpe-res ha-bé-
tis vo - bís-cum: et cum vo - lu - é - ri - tis, po - té - stis
il - lis be - ne - fá - ce - re: me au - tem non semper
ha - bé - tis. Quod há - bu - it hæc, fe - cit: præ - vé-
nit ún-ge - re corpus me - um in se - pul - tú - ram.
A - men di - co vo - bis: U - bi - cúmque præ-di - cá-
tum fú - e - rit E - van-gé - li - um i-stud in u - ni-
vér - so mundo, et quod fe - cit hæc, nar-rá - bi - tur
in me-mó - ri - am e - - - jus. C. Et Ju-
das I-sca - ri - ó - tes u-nus de du - ó - de - cim, áb-i - it

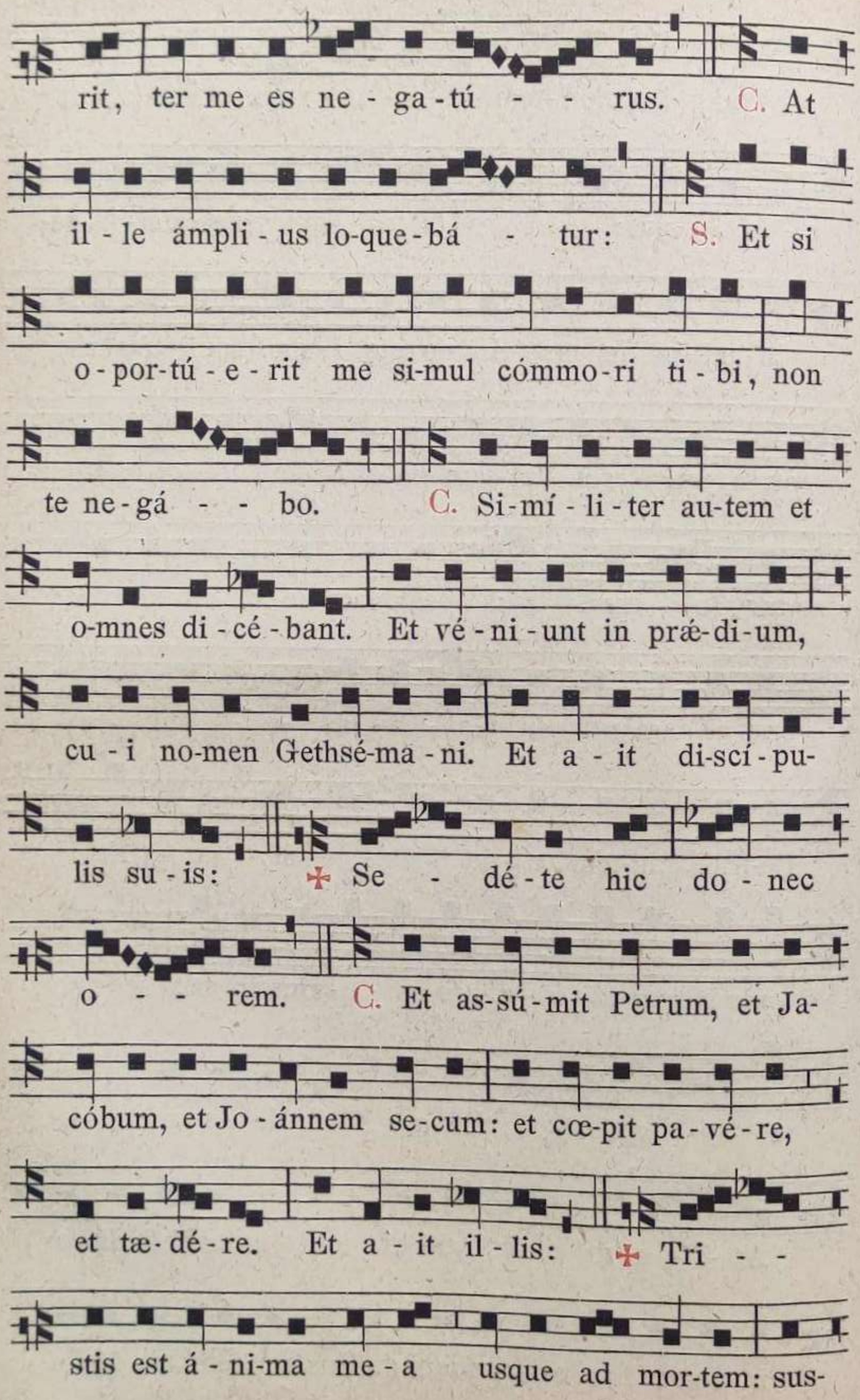

ad summos sa-cer-dó-tes, ut pró-de-ret e - um il-
lis. Qui au-di-én-tes, ga-ví - si sunt: et pro-mi-
sé-runt e - i pe-cú-ni - am se da - tú - ros. Et
quæ-ré-bat quómo-do il - lum oppor-tú-ne trá-de-
ret. Et pri-mo di - e a-zy-mó-rum quando pascha
immo - lá-bant, di-cunt e - i di-scí-pu-li: S. Quo
vis e - á-mus, et pa-ré-mus ti - bi, ut man-dú-ces
pascha? C. Et mit-tit du - os ex di-scí-pu-lis
su - is, et di - cit e - is: ✠ I - - te in
ci-vi-tá-tem: et oc-cúr-ret vo-bis ho-mo la-gé-
nam a-quæ bá-ju-lans, se-quí-mi-ni e - um: et

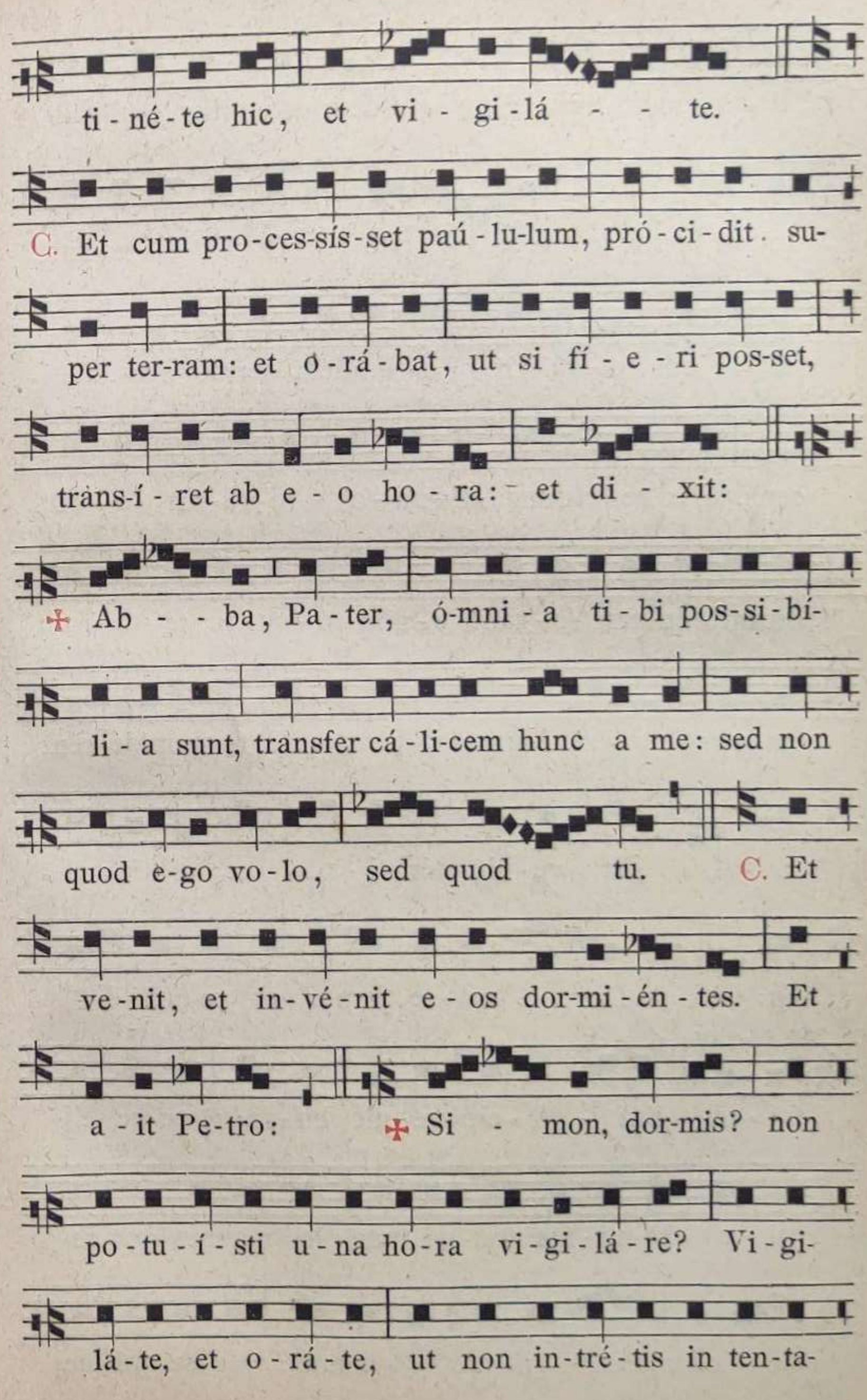

quo-cúmque in-tro - í - e - rit, dí - ci - te dó-mi - no
domus, qui - a ma - gí-ster di - cit: U - bi est re - fé-
cti - o me - a, u - bi pascha cum discí - pu - lis me-
is man-dú-cem? Et ip - se vo-bis demonstrá-bit
cœ-ná - cu-lum grande, stra-tum: et il-lic pa - rá-
te no - - bis. C. Et ab - i - é - runt di-
scí - pu - li e - jus, et ve-né - runt in ci - vi - tá - tem:
et in - ve - né-runt, sic-ut dí - xe - rat il - lis, et pa-
ra - vé - runt pa-scha. Vé-spe - re au-tem fa-cto, ve-
nit cum du - ó - de - cim. Et dis-cumbén-ti - bus e - is,
et manducánti-bus, a - it Je-sus: ✠ A - men

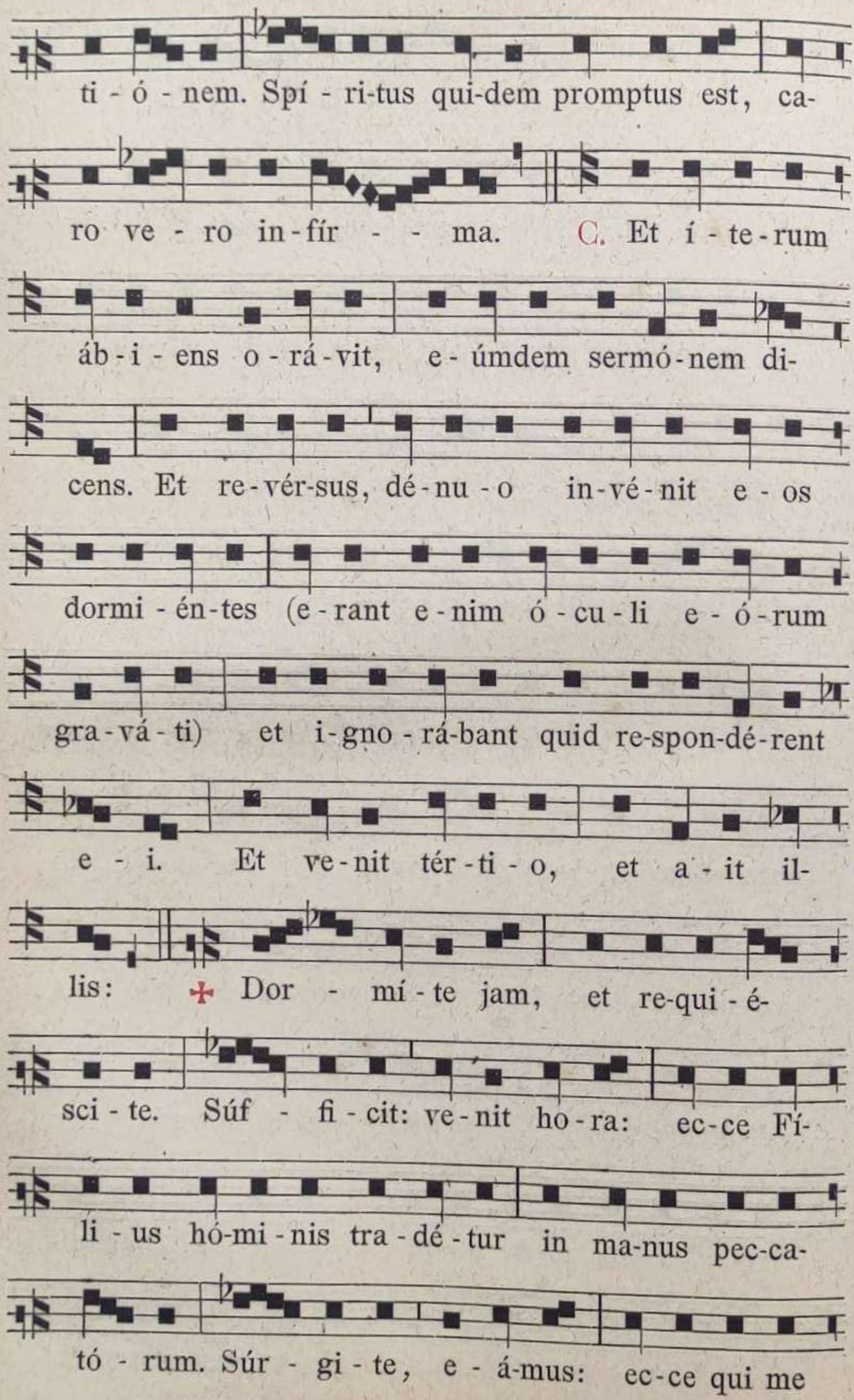

di - co vo - bis, qui - a u - nus ex vo - bis tra-det me,
qui man-dú - cat me - - cum. C. At il - li
cœ-pé - runt contri - stá - ri, et dí - ce - re e - i sin-
gu - lá - tim: S. Numquid e - go? C. Qui a - it
il - lis: ✠ U - - nus ex du - ó - de - cim, qui
in - tín-git me-cum ma-num in ca - tí - no. Et Fí-
li - us qui-dem hó-mi-nis va-dit, sic - ut scriptum
est de e - o: væ au-tem hó-mi-ni il - li, per
quem Fí - li - us hó-mi-nis tra-dé - tur. Bo - num
e - rat e - i, si non es-set na-tus ho - mo
il - - le. C. Et mandu-cán-ti-bus il-lis,

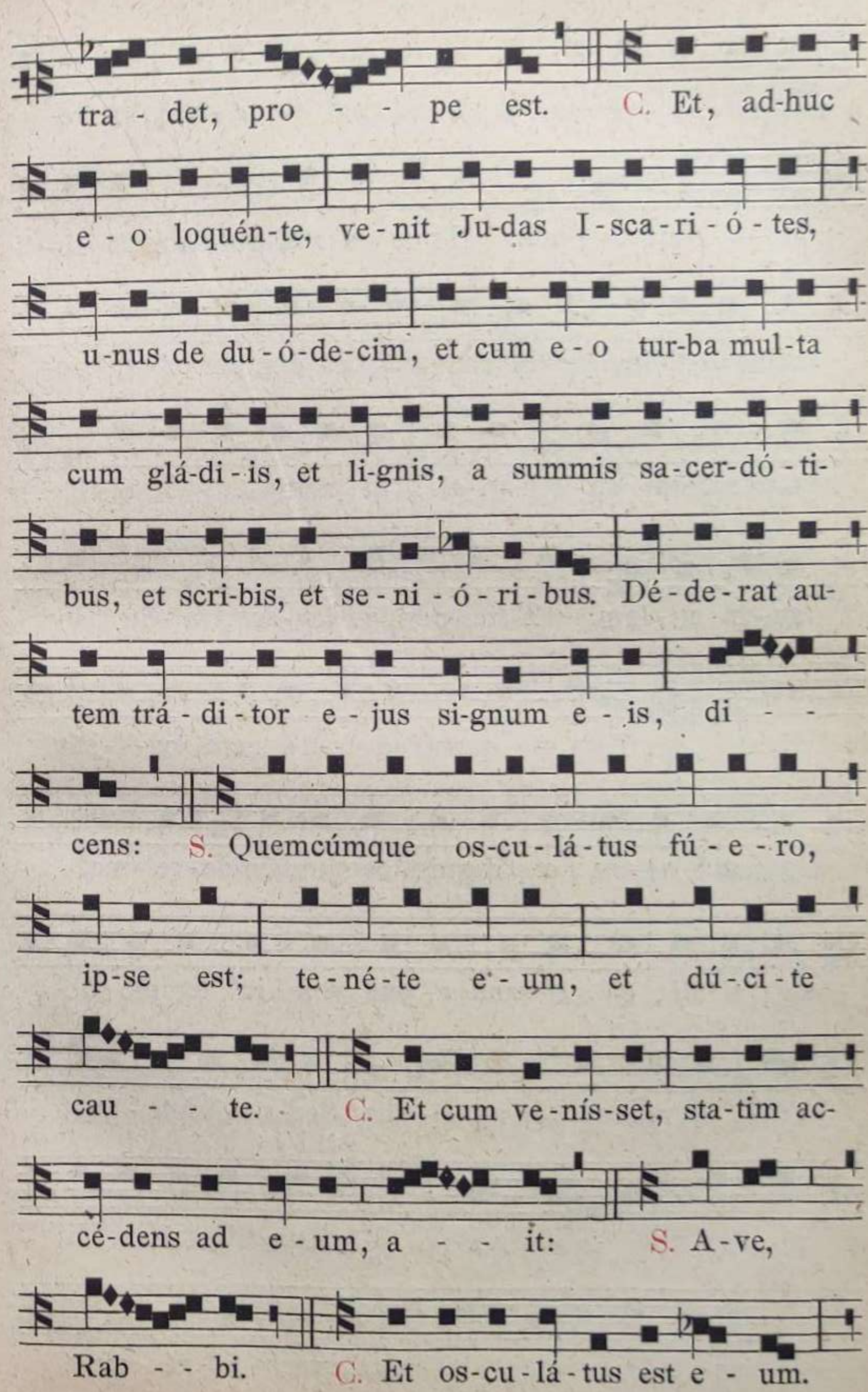

ac-cé-pit Je-sus pa-nem: et be-ne-dí-cens fre-git,
et de-dit e-is, et a-it: ✠ Sú - - mi-
te, hoc est cor-pus me - - um. C. Et ac-
cé-pto cá-li-ce, grá-ti-as a-gens de-dit e-is:
et bi-bé-runt ex il-lo o-mnes. Et a-it il-
lis: ✠ Hic est sanguis me-us no-vi te-
sta-mén-ti, qui pro mul-tis ef-fun-dé - tur.
A - men di-co vo-bis, qui-a jam non bi-bam
de hoc ge-ní-mi-ne vi-tis, usque in di-em il-
lum, cum il-lud bi-bam no-vum in re-gno
De - - i. C. Et hymno di-cto, ex-i-

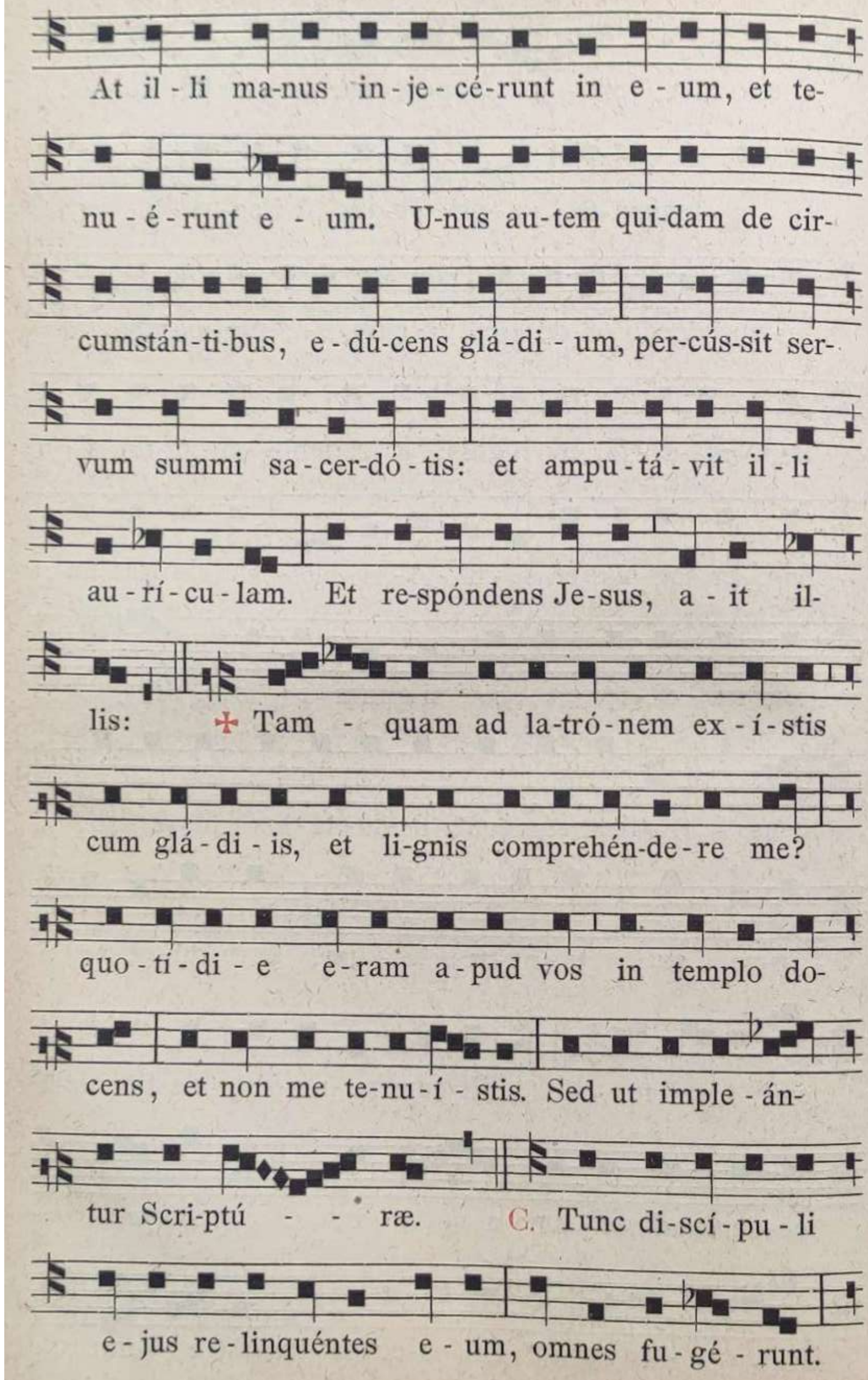

é-runt in mon-tem O-li-vá-rum. Et a-it
e-is Je-sus: ✠ O - mnes scanda-li-za-
bí-mi-ni in me in no-cte i-sta: qui-a scri-
ptum est: Percú-ti-am pa-stó-rem, et di-sper-gén-
tur o - ves. Sed postquam re-sur-ré-xe-ro,
præ-cé-dam vos in Ga-li-lǽ - - am.
C. Pe-trus au-tem a-it il - - li: S. Et si
omnes scanda-li-zá-ti fú-e-rint in te, sed non
e - - go. C. Et a-it il-li Je-sus:
✠ A - - men di-co ti-bi, qui-a tu hó-di-e
in no-cte hac, pri-úsquam gal-lus vo-cem bis dé-de-

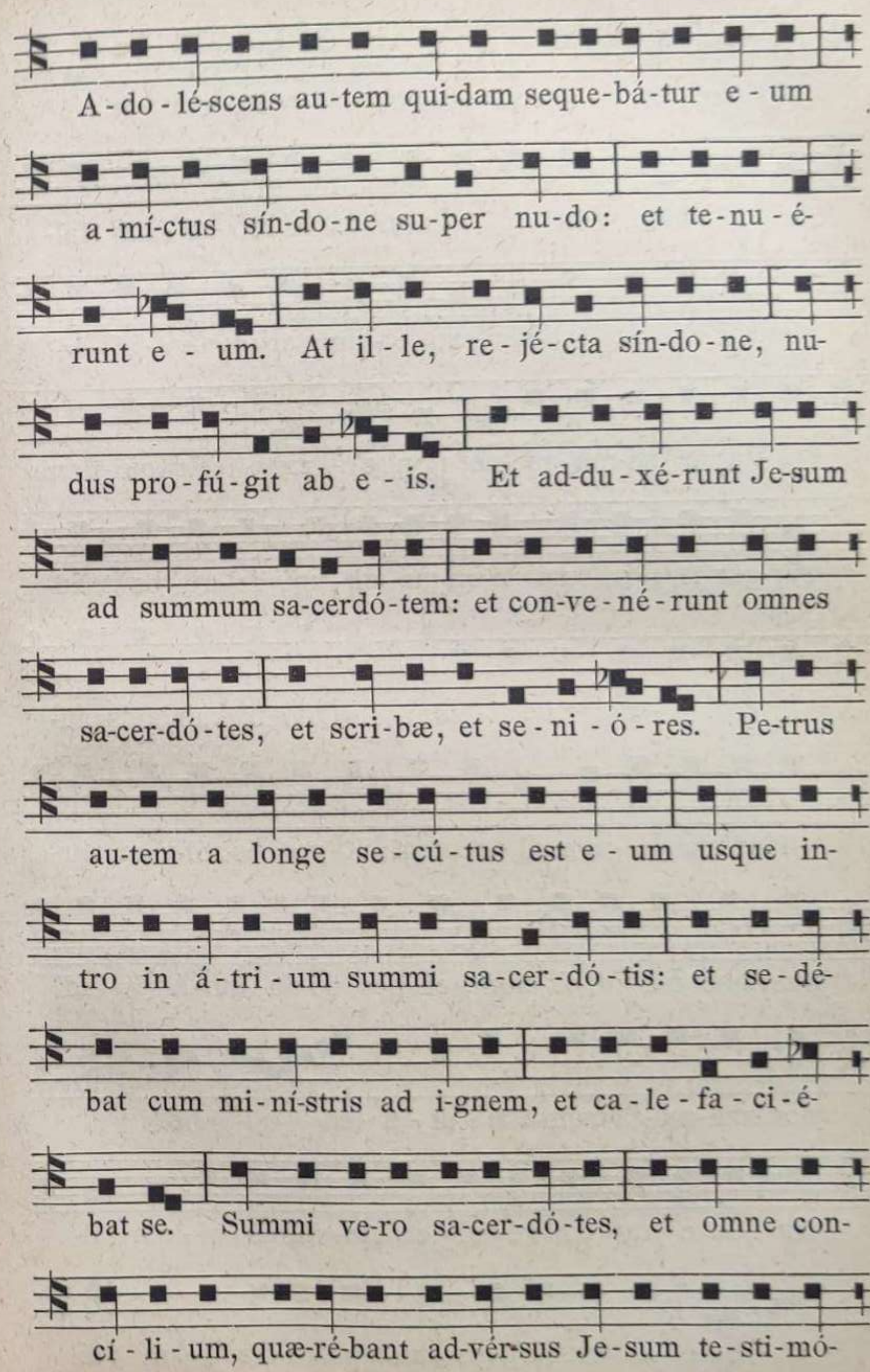

rit, ter me es ne - ga - tú - - rus. C. At
il - le ámpli - us lo-que - bá - tur: S. Et si
o - por - tú - e - rit me si-mul cómmo - ri ti - bi, non
te ne - gá - - bo. C. Si - mí - li - ter au - tem et
o-mnes di - cé - bant. Et vé - ni - unt in præ - di - um,
cu - i no-men Gethsé-ma - ni. Et a - it di - scí - pu-
lis su - is: ✠ Se - dé - te hic do - nec
o - - rem. C. Et as - sú - mit Petrum, et Ja-
cóbum, et Jo - ánnem se-cum: et cœpit pa - vé - re,
et tæ - dé - re. Et a - it il - lis: ✠ Tri - -
stis est á - ni-ma me - a usque ad mor-tem: sus-

ti - né - te hic, et vi - gi - lá - - te.
C. Et cum pro - ces - sís - set paú - lu-lum, pró - ci - dit su-
per ter-ram: et o - rá - bat, ut si fí - e - ri pos-set,
trans-í - ret ab e - o ho - ra: et di - xit:
✠ Ab - - ba, Pa - ter, ómni - a ti - bi pos - si - bí-
li - a sunt, transfer cá - li-cem hunc a me: sed non
quod e-go vo - lo, sed quod tu. C. Et
ve - nit, et in - vé - nit e - os dor-mi - én - tes. Et
a - it Pe - tro: ✠ Si - mon, dor-mis? non
po - tu - í - sti u - na ho - ra vi - gi - lá - re? Vi - gi-
lá - te, et o - rá - te, ut non in - tré - tis in ten - ta-

ti - ó - nem. Spí - ri-tus qui-dem promptus est, ca-
ro ve - ro in-fír - - ma. C. Et í - te-rum
áb-i - ens o - rá-vit, e - úmdem sermó-nem di-
cens. Et re-vér-sus, dé-nu - o in-vé-nit e - os
dormi - én-tes (e - rant e - nim ó - cu - li e - ó-rum
gra-vá - ti) et i-gno - rá-bant quid re-spon-dé-rent
e - i. Et ve-nit tér-ti - o, et a - it il-
lis: ✠ Dor - mí - te jam, et re-qui - é-
sci - te. Súf - fi - cit: ve-nit ho-ra: ec-ce Fí-
li - us hó-mi-nis tra - dé - tur in ma-nus pec-ca-
tó - rum. Súr - gi - te, e - á-mus: ec-ce qui me

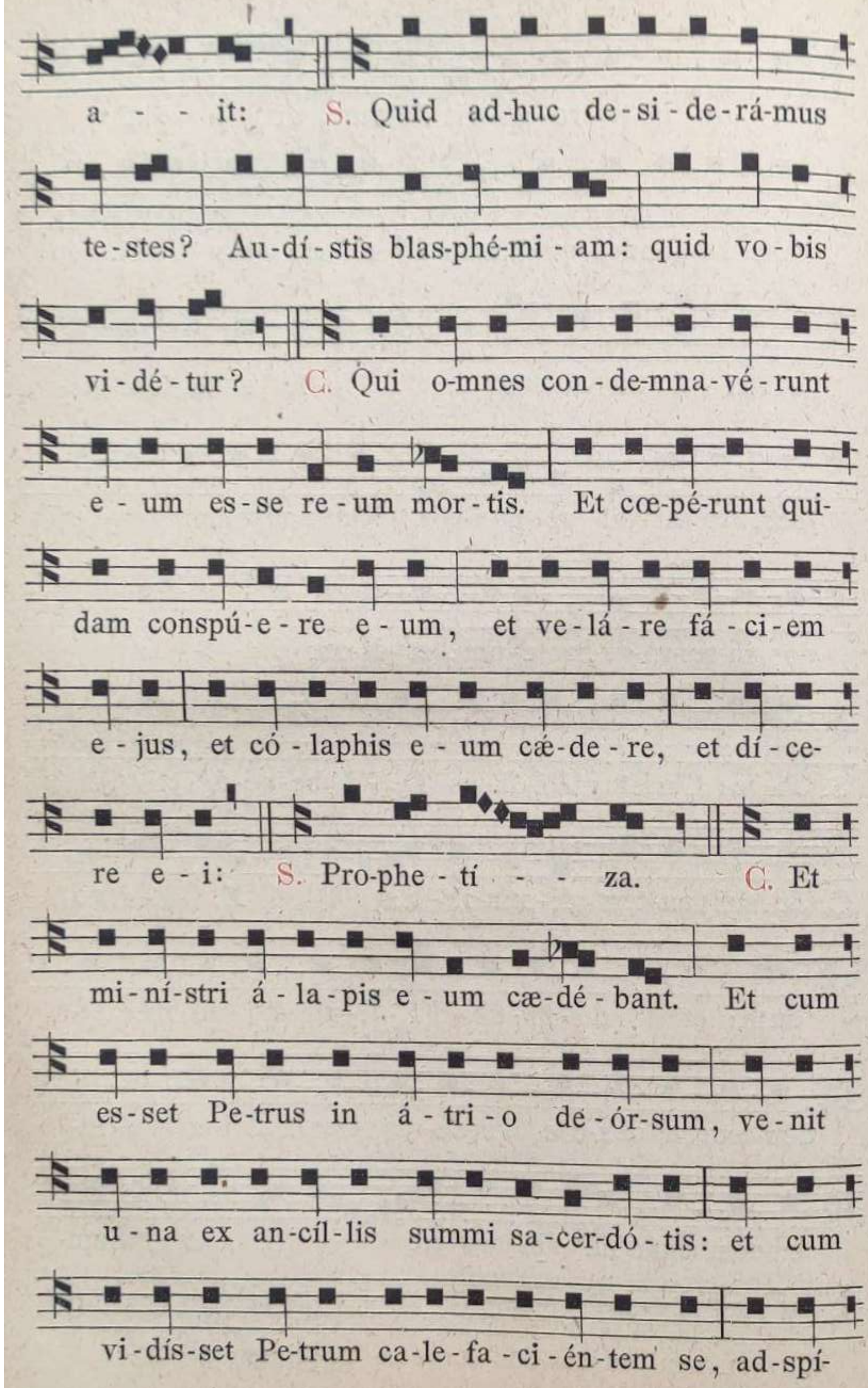

tra - det, pro - - pe est. C. Et, ad-huc
e - o loquén-te, ve-nit Ju-das I-sca-ri - ó - tes,
u-nus de du - ó-de-cim, et cum e - o tur-ba mul-ta
cum glá-di - is, et li-gnis, a summis sa-cer-dó - ti-
bus, et scri-bis, et se-ni - ó - ri - bus. Dé-de-rat au-
tem trá - di-tor e - jus si-gnum e - is, di - -
cens: S. Quemcúmque os-cu-lá-tus fú - e - ro,
ip-se est; te-né-te e - um, et dú-ci-te
cau - - te. C. Et cum ve-nís-set, sta-tim ac-
cé-dens ad e - um, a - - it: S. A-ve,
Rab - - bi. C. Et os-cu-lá-tus est e - um.

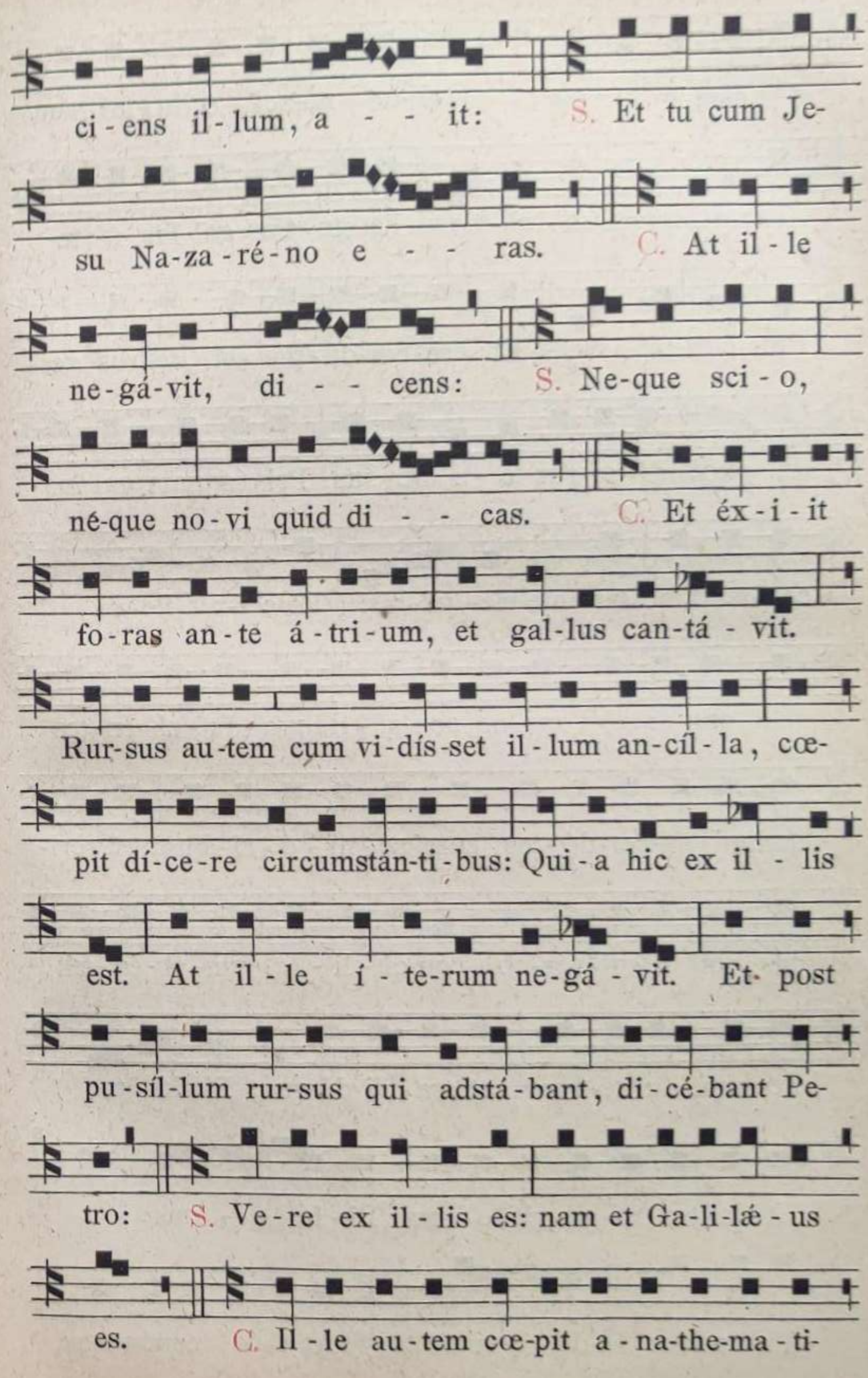

At il - li ma-nus in - je - cé - runt in e - um, et te-
nu - é - runt e - um. U-nus au-tem qui-dam de cir-
cumstán-ti-bus, e - dú-cens glá - di - um, per-cús-sit ser-
vum summi sa - cer - dó - tis: et ampu - tá - vit il - li
au - rí - cu - lam. Et re-spóndens Je-sus, a - it il-
lis: ✠ Tam - quam ad la-tró-nem ex - í - stis
cum glá - di - is, et li-gnis comprehén-de - re me?
quo - tí - di - e e - ram a - pud vos in templo do-
cens, et non me te-nu - í - stis. Sed ut imple - án-
tur Scri-ptú - - ræ. C. Tunc di-scí - pu - li
e - jus re - linquéntes e - um, omnes fu - gé - runt.

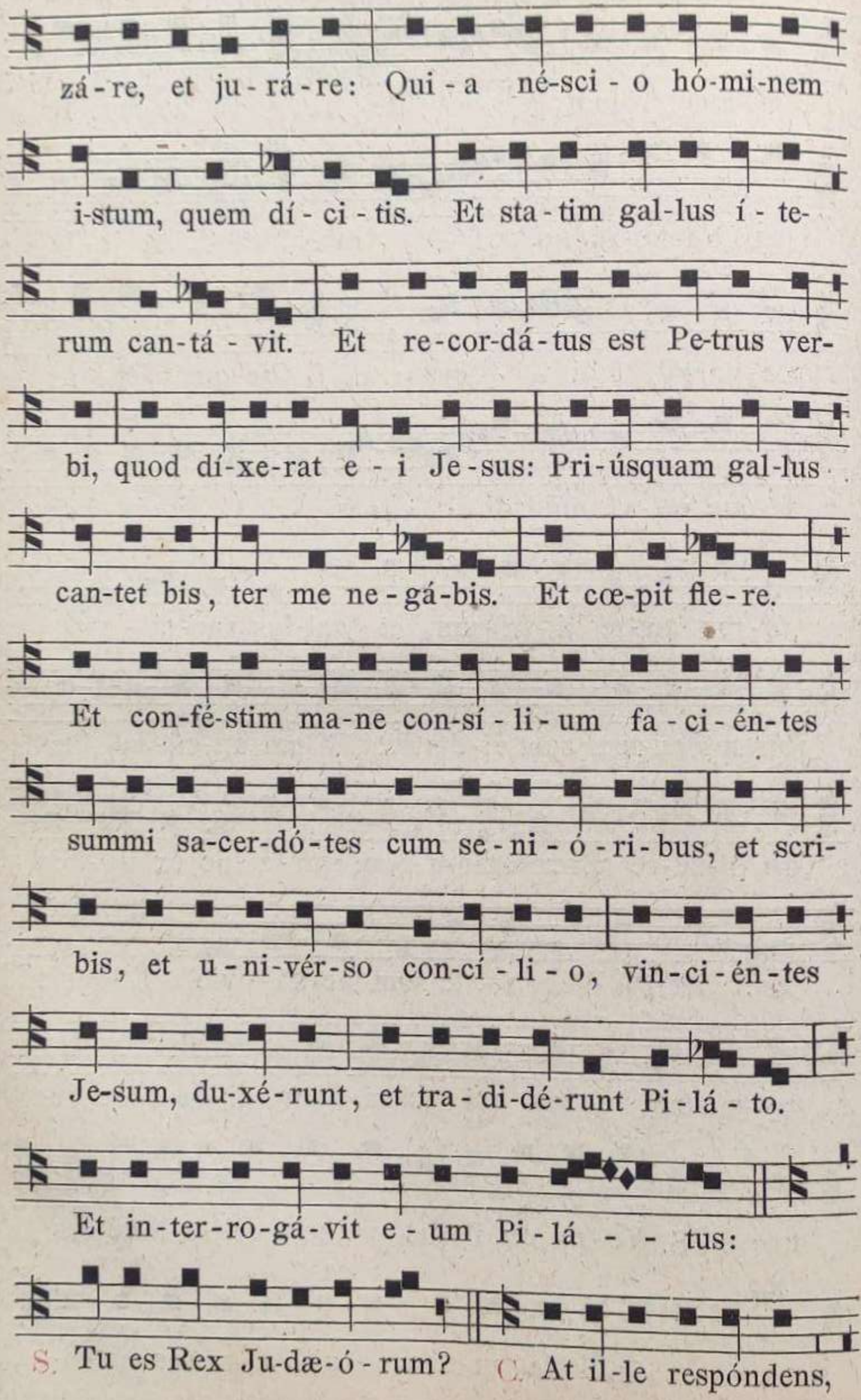

A - do - lé-scens au-tem qui-dam seque-bá-tur e - um
a - mí-ctus sín-do - ne su-per nu-do: et te - nu - é-
runt e - um. At il - le, re - jé - cta sín-do - ne, nu-
dus pro - fú - git ab e - is. Et ad-du - xé-runt Je-sum
ad summum sa-cerdó-tem: et con-ve - né - runt omnes
sa-cer-dó - tes, et scri - bæ, et se - ni - ó - res. Pe-trus
au-tem a longe se - cú - tus est e - um usque in-
tro in á - tri - um summi sa-cer - dó - tis: et se - dé-
bat cum mi-ní-stris ad i-gnem, et ca - le - fa - ci - é-
bat se. Summi ve-ro sa-cer-dó-tes, et omne con-
cí - li - um, quæ-ré-bant ad-vér-sus Je - sum te - sti - mó-

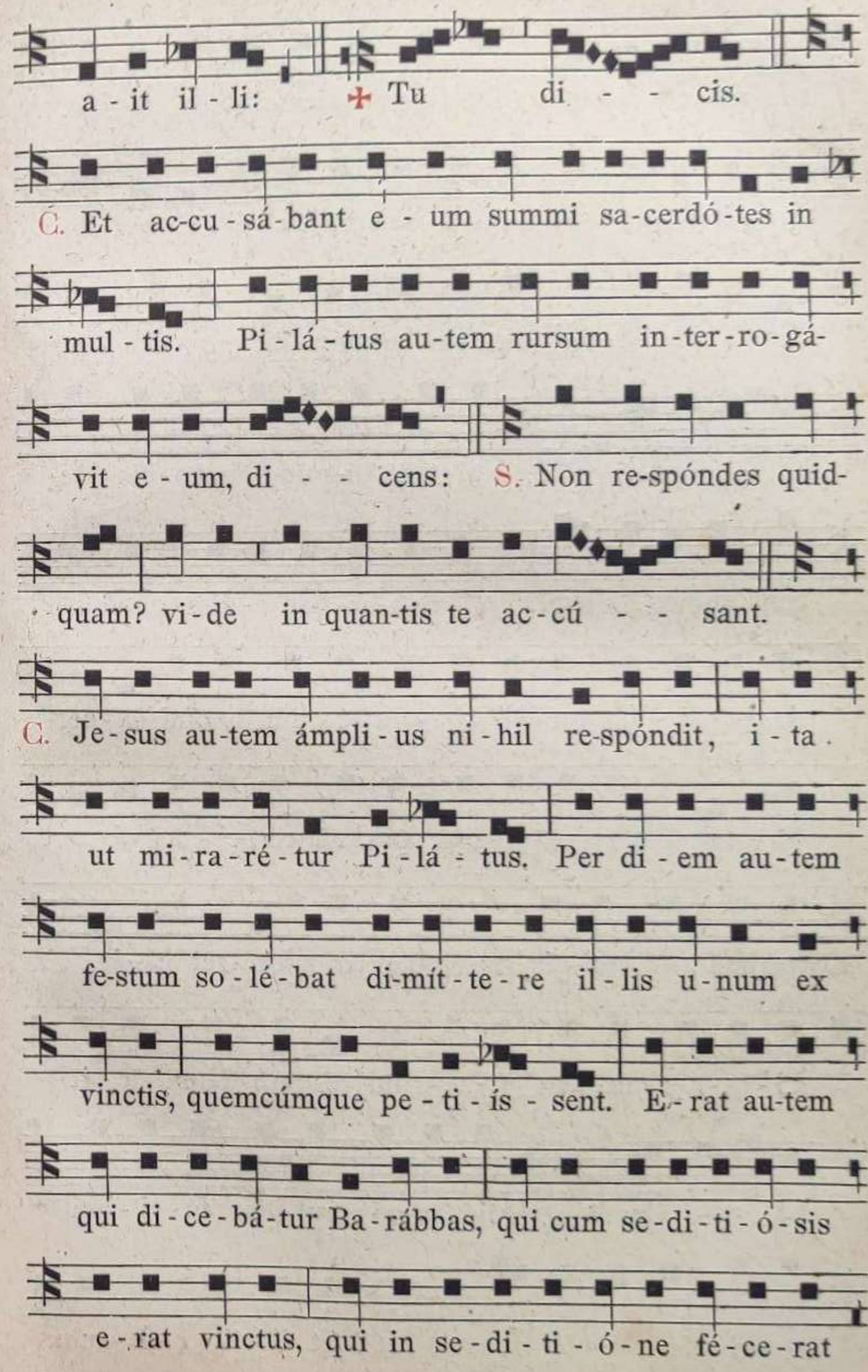
ni - um, ut e - um mor-ti trá - de-rent, nec in-ve-
ni - é - bant. Mul - ti e - nim te - sti-mó - ni - um fal-
sum di - cé-bant ad-vér-sus e - um: et con-ve - ni - én-
ti - a te - sti-mó - ni - a non e - rant. Et qui-dam
sur-gén-tes, fal-sum te-sti-mó - ni - um fe - ré - bant ad-
vér-sus e - um, di-cén - tes: S. Quó-ni - am nos au-
dí - vi-mus e - um di - céntem: E - go dis-sól-vam tem-
plum hoc ma - nu - fá-ctum, et per trí-du - um á - li - ud
non ma-nu - fá-ctum æ - di - fi - cá - - bo.
C. Et non e - rat con-vé - ni - ens te - sti-mó - ni - um il-
ló - rum. Et ex-súrgens summus sa-cérdos in mé-

di - um, in-ter-ro - gá - vit Je-sum, di - cens:
S. Non respóndes quidquam ad e - a, quæ ti - bi ob-
ji - ci - ún-tur ab his? C. Il - le au-tem ta - cé-
bat, et ni - hil re-spón-dit. Rursum summus sa - cér-
dos in-ter-ro-gá-bat e - um, et di - xit e - - i:
S. Tu es Christus Fí - li - us De - i be-ne-dí - cti?
C. Je - sus au-tem di - xit il - li: ✠ E - - go
sum: et vi - dé - bi - tis Fí - li - um hó - mi - nis se-
dén-tem a dex-tris vir-tú - tis De - i, et ve - ni-
én-tem cum nú - bi-bus cœ - - li. C. Sum-
mus au-tem sa - cér-dos scindens ve-stimén-ta su - a,

a - - it: S. Quid ad-huc de-si-de-rá-mus
te-stes? Au-dí-stis blas-phé-mi-am: quid vo-bis
vi-dé-tur? C. Qui o-mnes con-de-mna-vé-runt
e-um es-se re-um mor-tis. Et cœ-pé-runt qui-
dam conspú-e-re e-um, et ve-lá-re fá-ci-em
e-jus, et có-laphis e-um cæ-de-re, et dí-ce-
re e-i: S. Pro-phe-tí - - za. C. Et
mi-ní-stri á-la-pis e-um cæ-dé-bant. Et cum
es-set Pe-trus in á-tri-o de-ór-sum, ve-nit
u-na ex an-cíl-lis summi sa-cer-dó-tis: et cum
vi-dís-set Pe-trum ca-le-fa-ci-én-tem se, ad-spí-

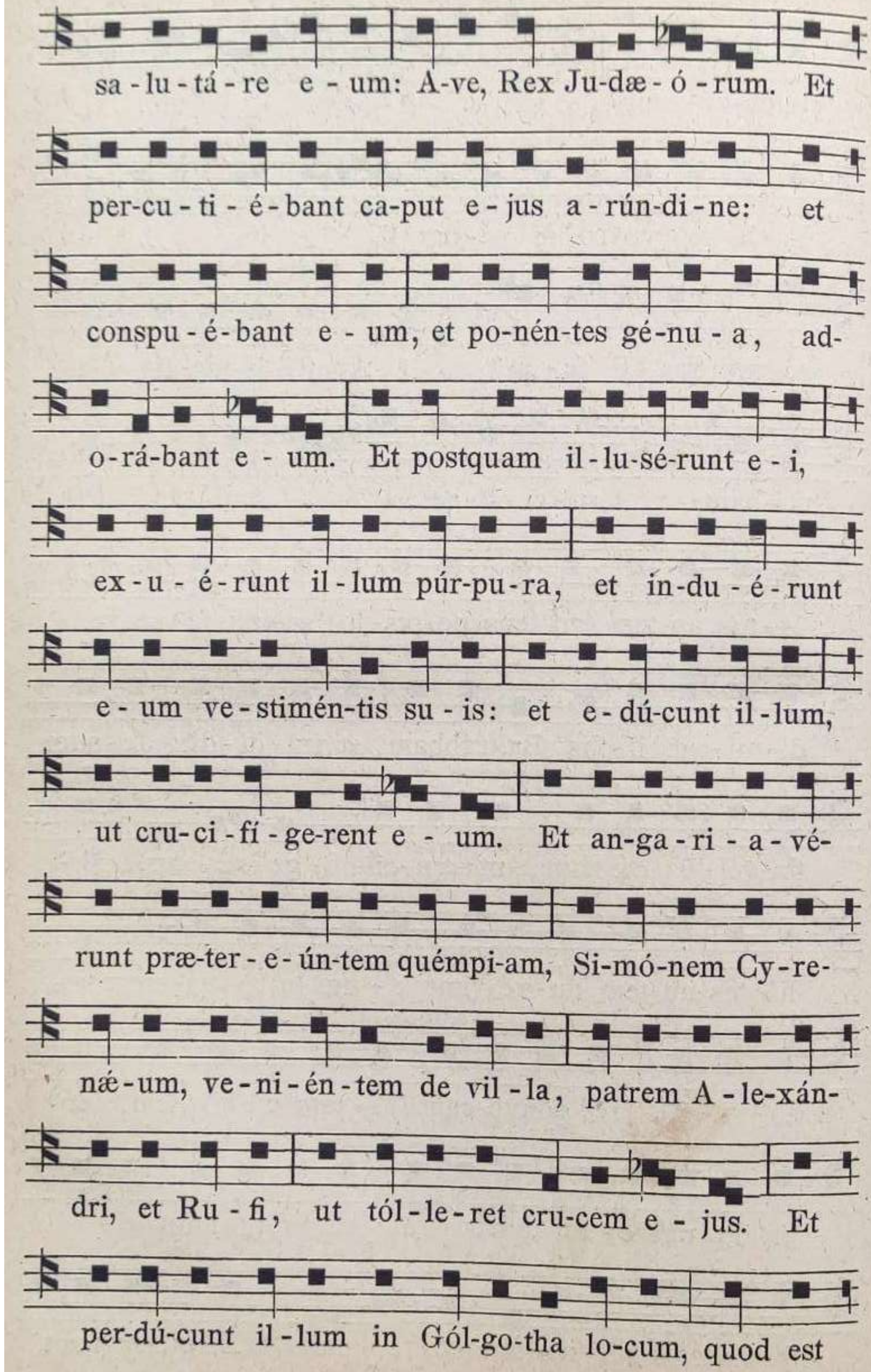

ci-ens il-lum, a - - it: S. Et tu cum Je-
su Na-za-ré-no e - - ras. C. At il-le
ne-gá-vit, di - - cens: S. Ne-que sci-o,
né-que no-vi quid di - - cas. C. Et éx-i-it
fo-ras an-te á-tri-um, et gal-lus can-tá-vit.
Rur-sus au-tem cum vi-dís-set il-lum an-cíl-la, cœ-
pit dí-ce-re circumstán-ti-bus: Qui-a hic ex il-lis
est. At il-le í-te-rum ne-gá-vit. Et post
pu-síl-lum rur-sus qui adstá-bant, di-cé-bant Pe-
tro: S. Ve-re ex il-lis es: nam et Ga-li-lǽ-us
es. C. Il-le au-tem cœ-pit a-na-the-ma-ti-

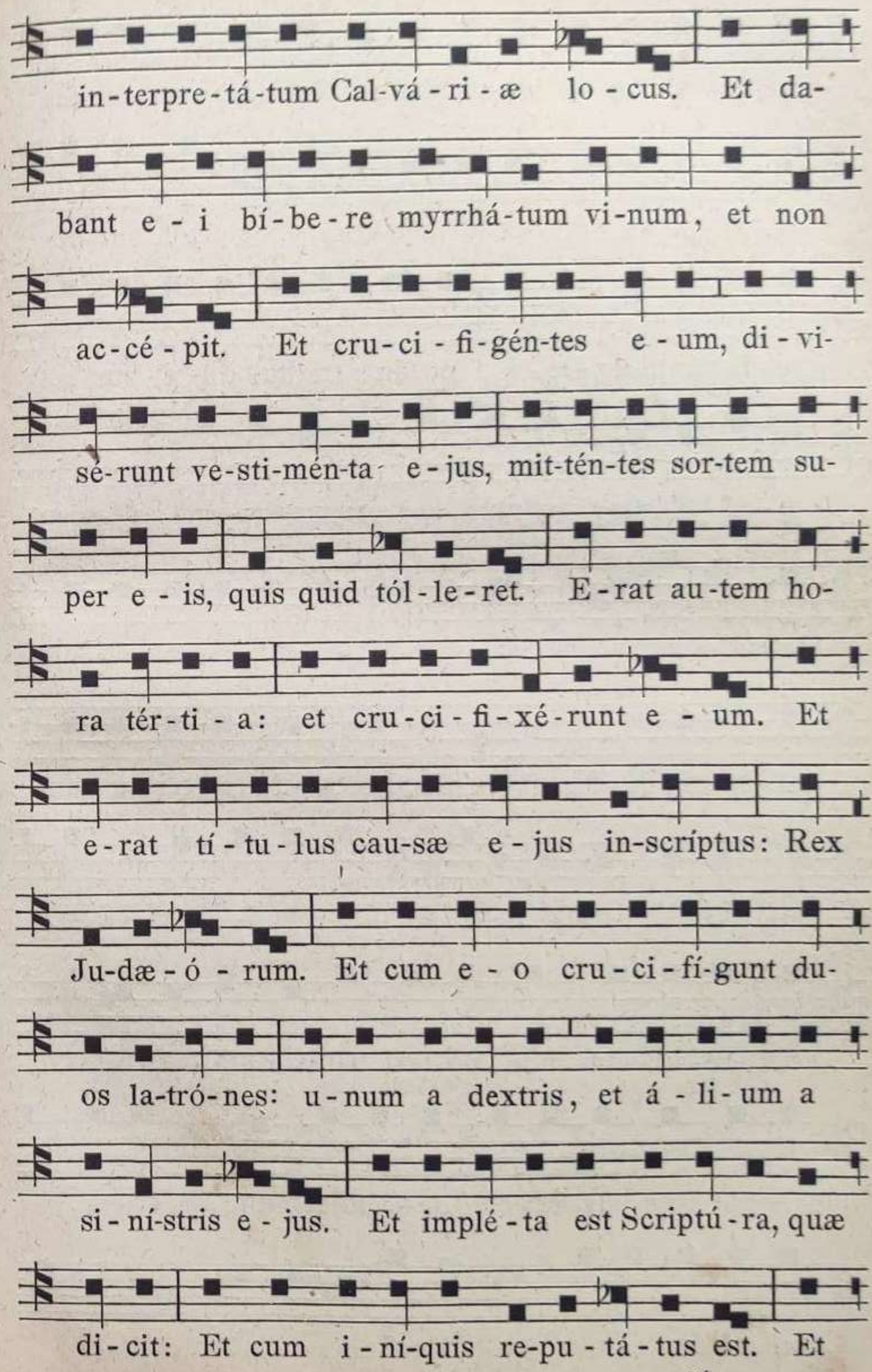

zá-re, et ju-rá-re: Qui-a né-sci-o hó-mi-nem
i-stum, quem dí-ci-tis. Et sta-tim gal-lus í-te-
rum can-tá-vit. Et re-cor-dá-tus est Pe-trus ver-
bi, quod dí-xe-rat e-i Je-sus: Pri-úsquam gal-lus
can-tet bis, ter me ne-gá-bis. Et cœ-pit fle-re.
Et con-fé-stim ma-ne con-sí-li-um fa-ci-én-tes
summi sa-cer-dó-tes cum se-ni-ó-ri-bus, et scri-
bis, et u-ni-vér-so con-cí-li-o, vin-ci-én-tes
Je-sum, du-xé-runt, et tra-di-dé-runt Pi-lá-to.
Et in-ter-ro-gá-vit e-um Pi-lá-tus:
S. Tu es Rex Ju-dæ-ó-rum? C. At il-le respóndens,

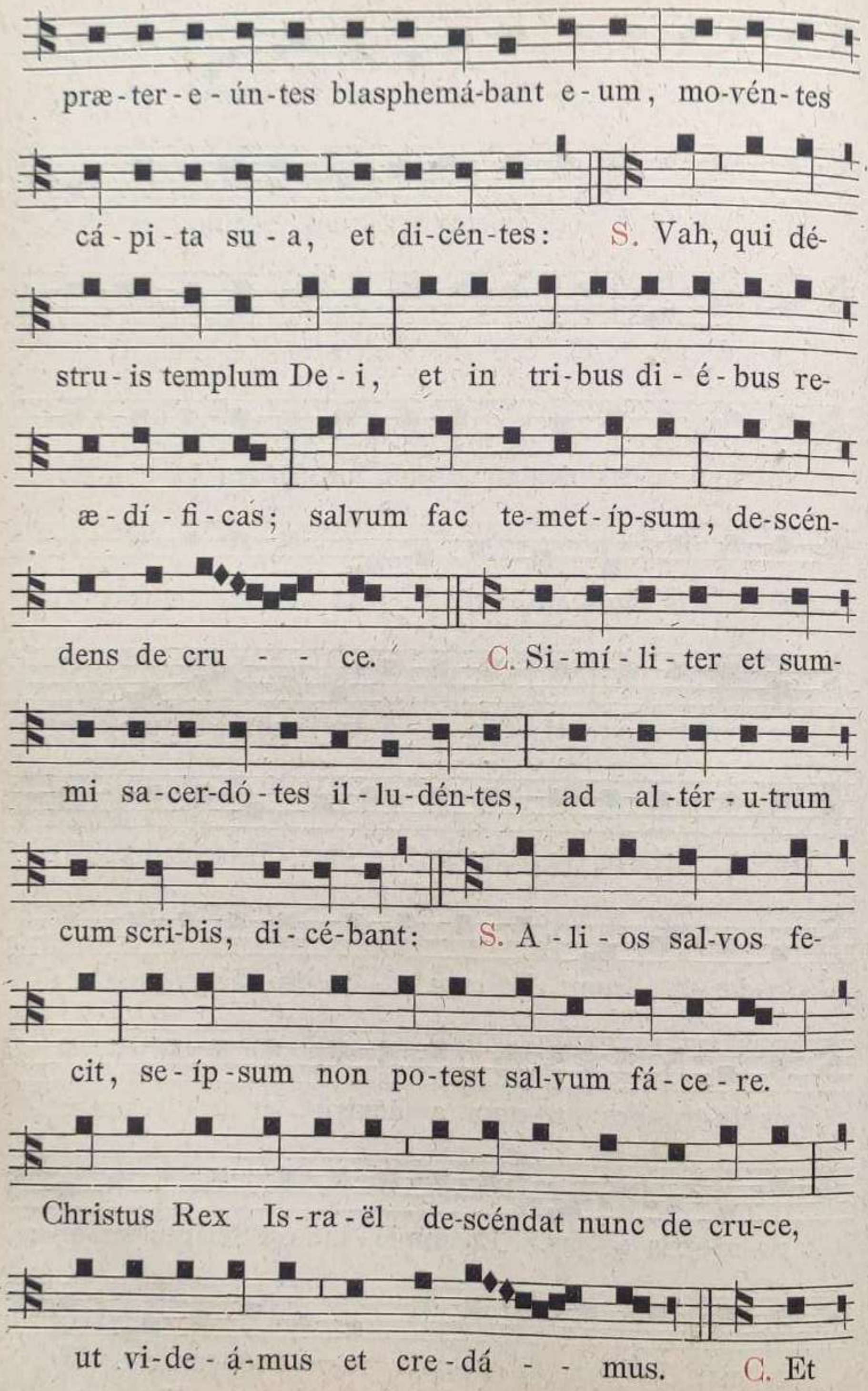

a-it il-li: ✠ Tu di-cis.
C. Et ac-cu-sá-bant e-um summi sa-cerdó-tes in
mul-tis. Pi-lá-tus au-tem rursum in-ter-ro-gá-
vit e-um, di-cens: S. Non re-spóndes quid-
quam? vi-de in quan-tis te ac-cú-sant.
C. Je-sus au-tem ámpli-us ni-hil re-spóndit, i-ta
ut mi-ra-ré-tur Pi-lá-tus. Per di-em au-tem
fe-stum so-lé-bat di-mít-te-re il-lis u-num ex
vinctis, quemcúmque pe-ti-ís-sent. E-rat au-tem
qui di-ce-bá-tur Ba-rábbas, qui cum se-di-ti-ó-sis
e-rat vinctus, qui in se-di-ti-ó-ne fé-ce-rat

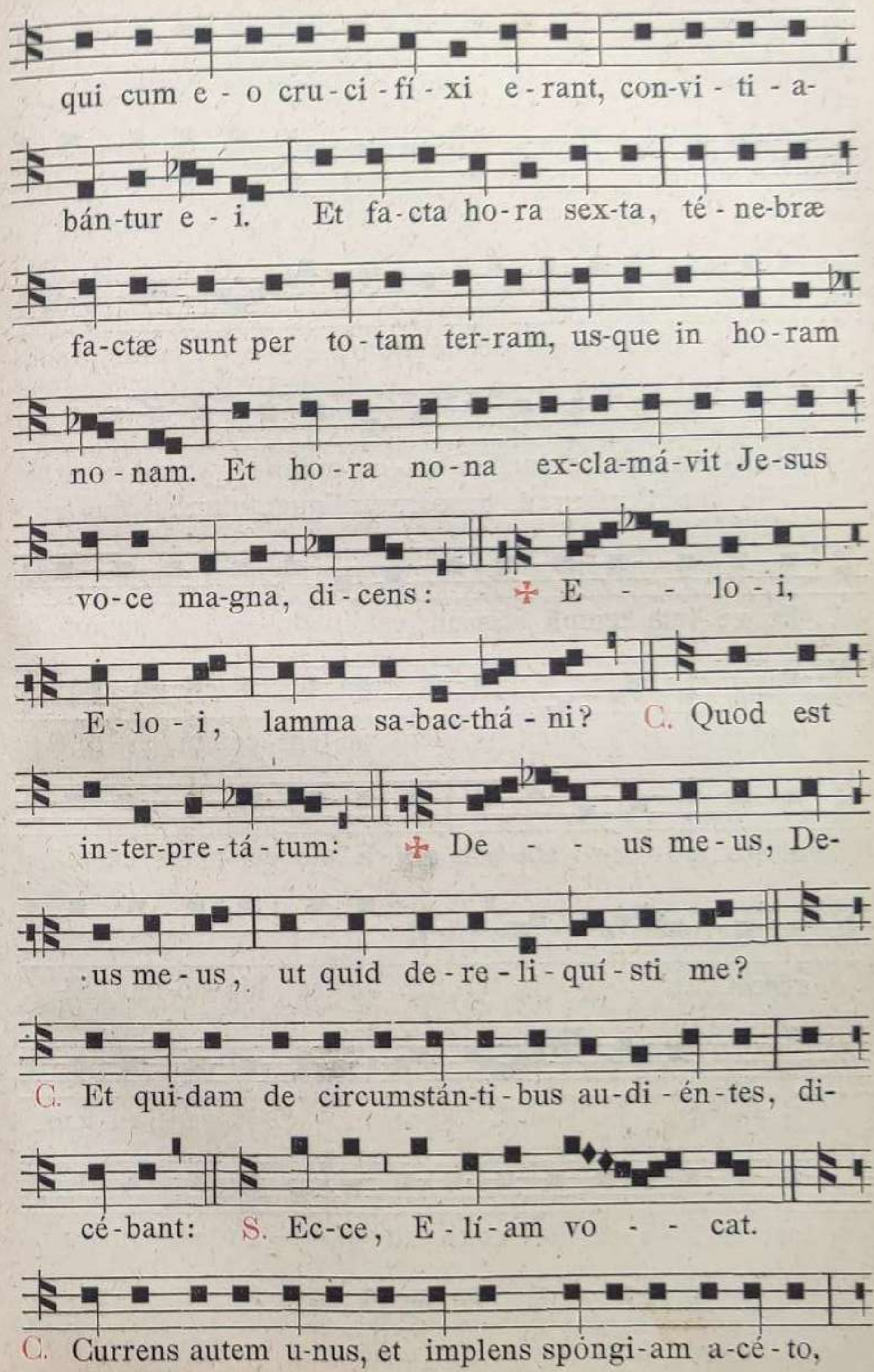

ho-mi-cí-di-um. Et cum ad-scen-dís-set tur-ba,
cœ-pit ro-gá-re, sic-ut semper fa-ci-é-bat il-
lis. Pi-lá-tus au-tem re-spón-dit e-is, et
di - - xit: S. Vul-tis di-mít-tam vo-bis Re-
gem Judæ-ó-rum? C. Sci-é-bat e-nim quod per
in-ví-di-am tra-di-dís-sent e-um summi sa-cer-
dó-tes. Pon-tí-fi-ces au-tem con-ci-ta-vé-runt
tur-bam, ut ma-gis Ba-rábbam di-mít-te-ret e-is.
Pi-lá-tus au-tem í-te-rum re-spón-dens, a-it
il - - lis: S. Quid er-go vul-tis fá-ci-am
Re-gi Ju-dæ-ó-rum? C. At il-li í-te-rum

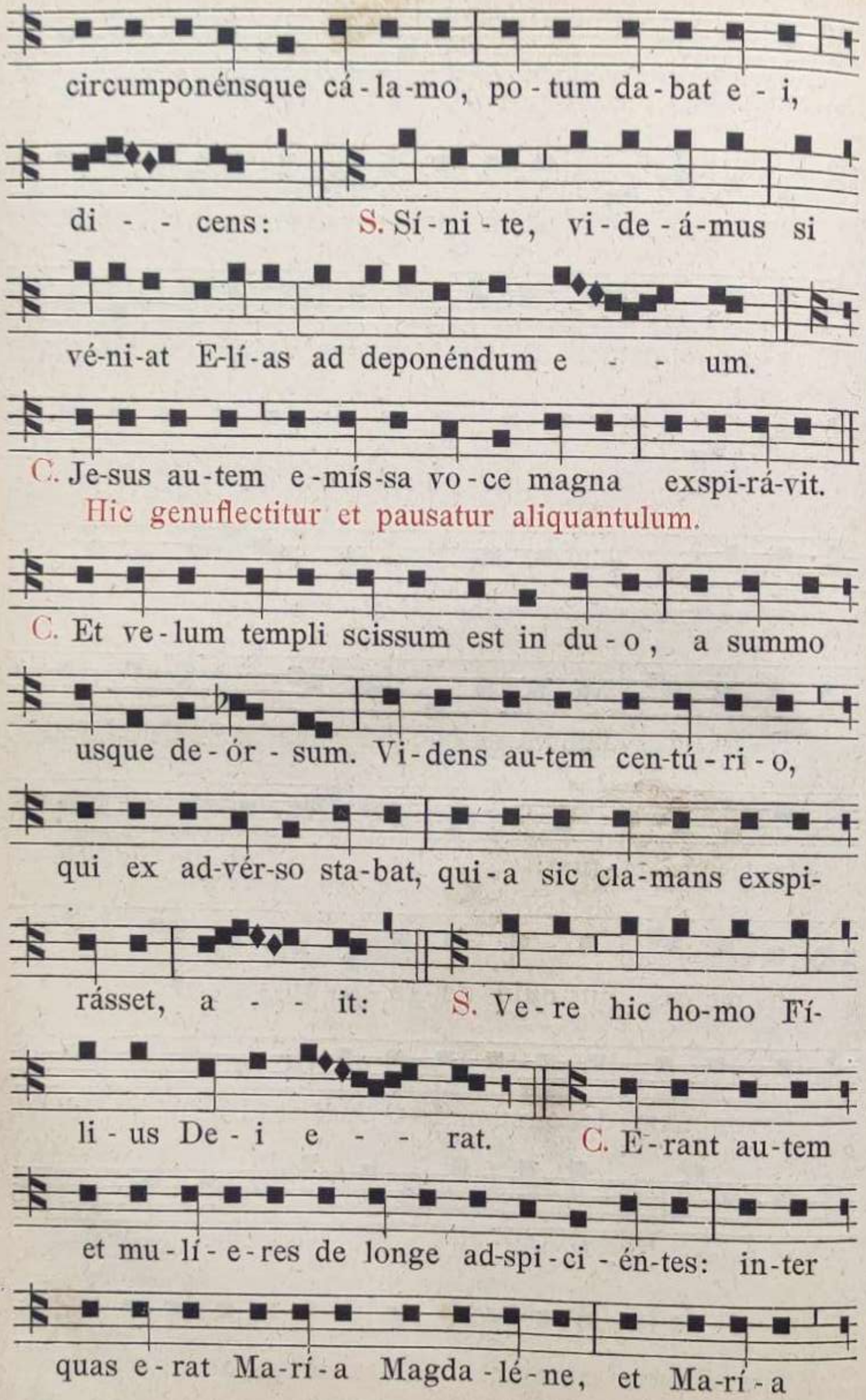

clama-vé-runt: S. Cru-ci-fí-ge e - - um.
C. Pi-lá-tus ve-ro di-cé-bat il - - lis: S. Quid
e-nim ma-li fe-cit? C. At il-li ma-gis cla-
má-bant: S. Cru-ci-fí-ge e - - um. C. Pi-
lá-tus au-tem vo-lens pó-pu-lo sa-tis-fá-ce-re,
di-mí-sit il-lis Ba-rábbam, et trá-di-dit Je-sum
fla-gél-lis cæ-sum, ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Mí-
li-tes au-tem du-xé-runt e-um in á-tri-um præ-
tó-ri-i, et cónvo-cant to-tam co-hór-tem, et
ín-du-unt e-um púrpu-ra, et im-pó-nunt e-i
ple-ctén-tes spí-ne-am co-ró-nam. Et cœ-pé-runt

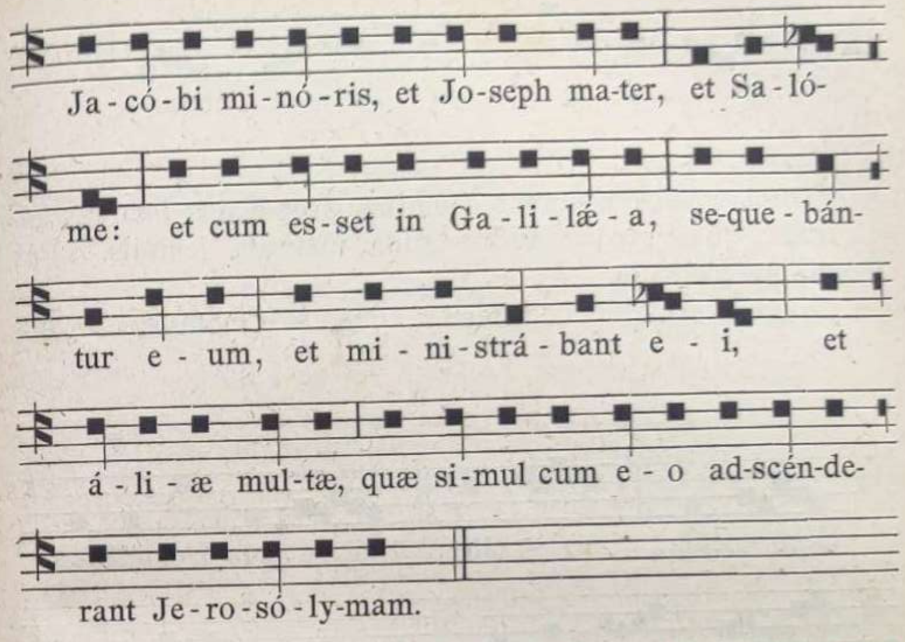

sa-lu-tá-re e-um: A-ve, Rex Ju-dæ-ó-rum. Et
per-cu-ti-é-bant ca-put e-jus a-rún-di-ne: et
conspu-é-bant e-um, et po-nén-tes gé-nu-a, ad-
o-rá-bant e-um. Et postquam il-lu-sé-runt e-i,
ex-u-é-runt il-lum púr-pu-ra, et in-du-é-runt
e-um ve-stimén-tis su-is: et e-dú-cunt il-lum,
ut cru-ci-fí-ge-rent e-um. Et an-ga-ri-a-vé-
runt præ-ter-e-ún-tem quémpi-am, Si-mó-nem Cy-re-
næ-um, ve-ni-én-tem de vil-la, patrem A-le-xán-
dri, et Ru-fi, ut tól-le-ret cru-cem e-jus. Et
per-dú-cunt il-lum in Gól-go-tha lo-cum, quod est

in-terpre-tá-tum Cal-vá-ri-æ lo-cus. Et da-
bant e-i bí-be-re myrrhá-tum vi-num, et non
ac-cé-pit. Et cru-ci-fi-gén-tes e-um, di-vi-
sé-runt ve-sti-mén-ta e-jus, mit-tén-tes sor-tem su-
per e-is, quis quid tól-le-ret. E-rat au-tem ho-
ra tér-ti-a: et cru-ci-fi-xé-runt e-um. Et
e-rat tí-tu-lus cau-sæ e-jus in-scríptus: Rex
Ju-dæ-ó-rum. Et cum e-o cru-ci-fí-gunt du-
os la-tró-nes: u-num a dextris, et á-li-um a
si-ní-stris e-jus. Et implé-ta est Scriptú-ra, quæ
di-cit: Et cum i-ní-quis re-pu-tá-tus est. Et

præ-ter-e-ún-tes blasphemá-bant e-um, mo-vén-tes
cá-pi-ta su-a, et di-cén-tes: S. Vah, qui dé-
stru-is templum De-i, et in tri-bus di-é-bus re-
æ-dí-fi-cas; salvum fac te-met-íp-sum, de-scén-
dens de cru - - ce. C. Si-mí-li-ter et sum-
mi sa-cer-dó-tes il-lu-dén-tes, ad al-tér-u-trum
cum scri-bis, di-cé-bant: S. A-li-os sal-vos fe-
cit, se-íp-sum non po-test sal-vum fá-ce-re.
Christus Rex Is-ra-ël de-scéndat nunc de cru-ce,
ut vi-de-á-mus et cre-dá - - mus. C. Et

qui cum e-o cru-ci-fí-xi e-rant, con-vi-ti-a-
bán-tur e-i. Et fa-cta ho-ra sex-ta, té-ne-bræ
fa-ctæ sunt per to-tam ter-ram, us-que in ho-ram
no-nam. Et ho-ra no-na ex-cla-má-vit Je-sus
vo-ce ma-gna, di-cens: ✠ E - - lo-i,
E-lo-i, lamma sa-bac-thá-ni? C. Quod est
in-ter-pre-tá-tum: ✠ De - - us me-us, De-
us me-us, ut quid de-re-li-quí-sti me?
C. Et qui-dam de circumstán-ti-bus au-di-én-tes, di-
cé-bant: S. Ec-ce, E-lí-am vo - - cat.
C. Currens autem u-nus, et implens spóngi-am a-cé-to,

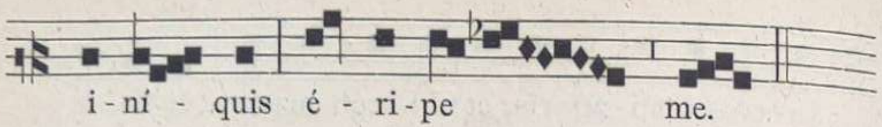

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica.

ET cum jam sero esset factum (quia erat Parascéve, quod est ante sábbatum) venit Joseph ab Arimathǽa nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Pilátus autem mirabátur si jam obiísset. Et accersíto centurióne, interrogávit eum si jam mórtuus esset. Et cum cognovísset a centurióne, donávit corpus Joseph. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto, quod erat excísum de petra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti.

Offertorium. **Modus 1.** *Re-la.*

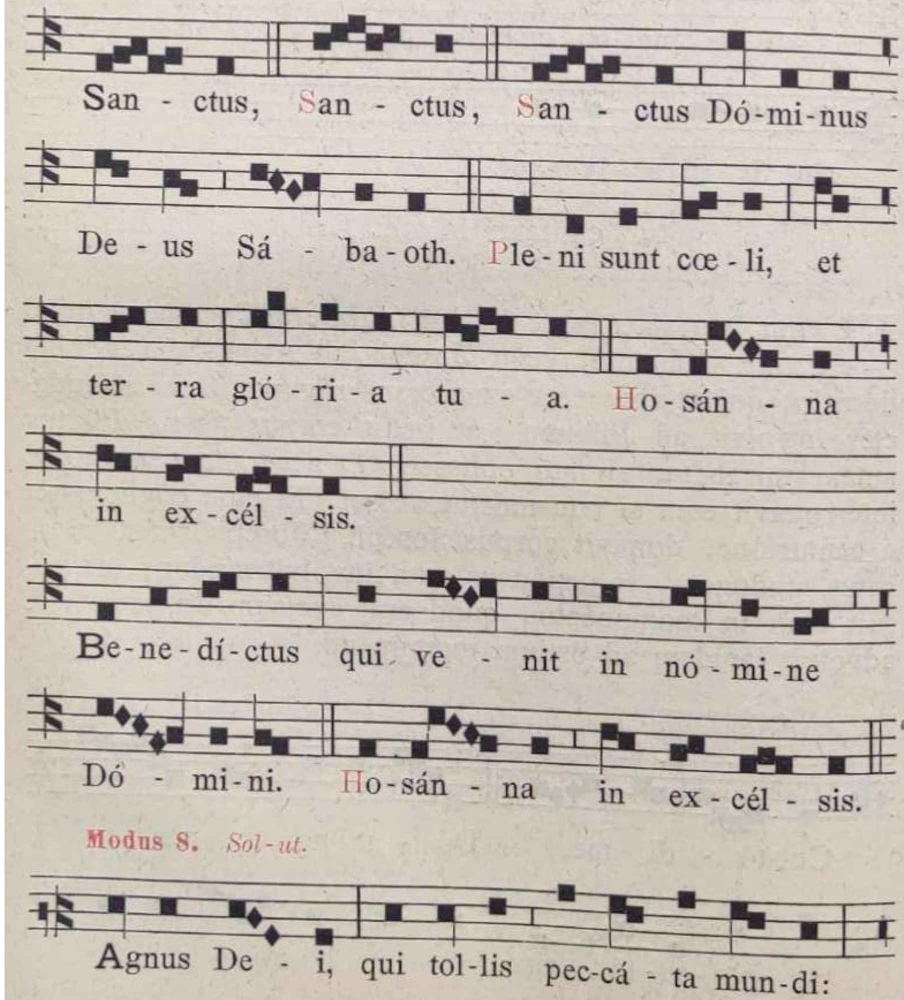

Secreta.

Sacrifícia nos, quǽsumus Dómine, propénsiùs ista restaúrent: quæ medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóminum nostrum.

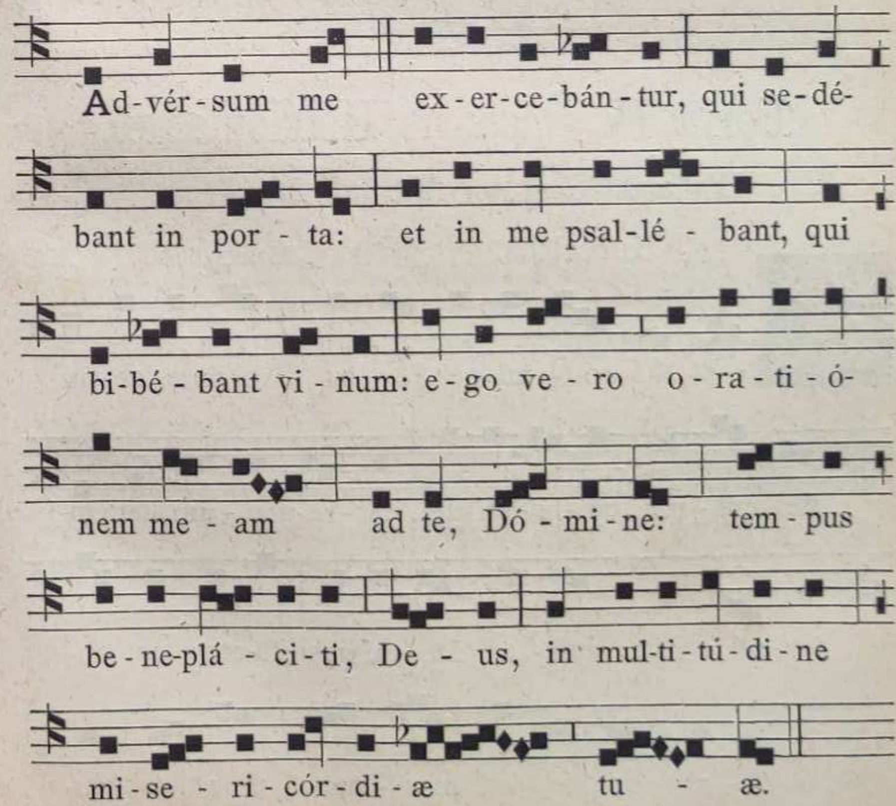
Altera Secreta, vel Prótege. pag. 85. vel Oblátis. pag. 86.
Præfatio de Cruce. pag. 86.

Modus 7. *Sol-re.*

Communio. Modus 5. *Fa-ut.*

Postcommunio.

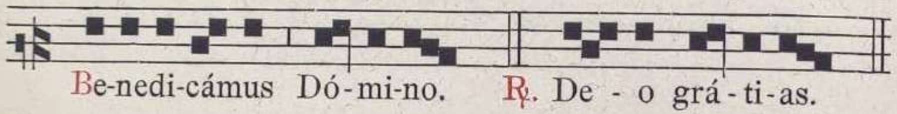
Sanctificatiónibus tuis, omnípotens Deus: et vítia nostra curéntur, et remédia nobis sempitérna provéniant. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. vel Hæc nos, quæsumus. pag. 89.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum nostrum.

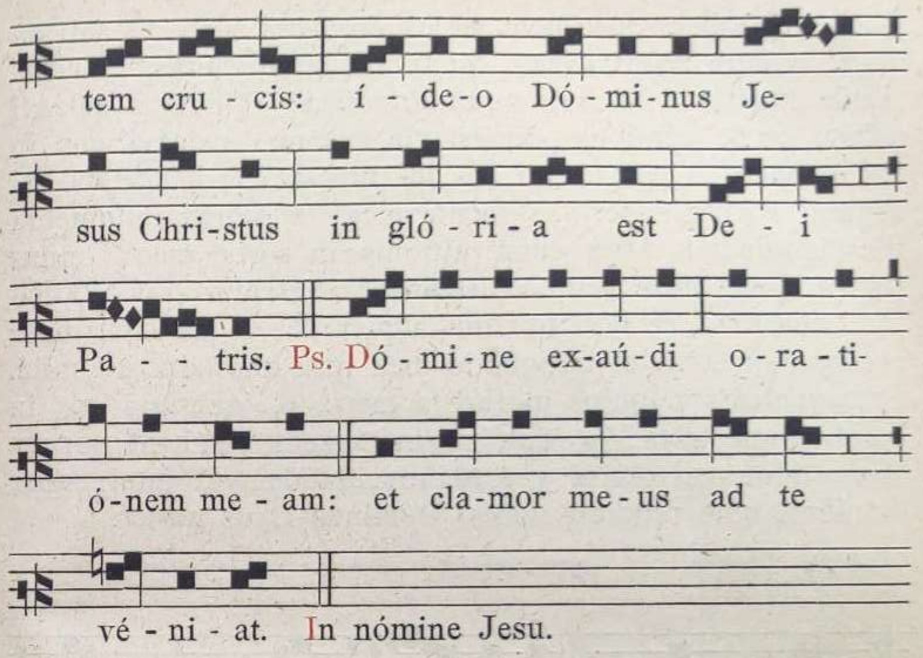
Feria IV. majoris Hebdomadæ.

Statio ad Sanctam Mariam Majorem.

Introitus.

Modus 3. *Mi-ut.*

Modus 3. *Mi-ut.*

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

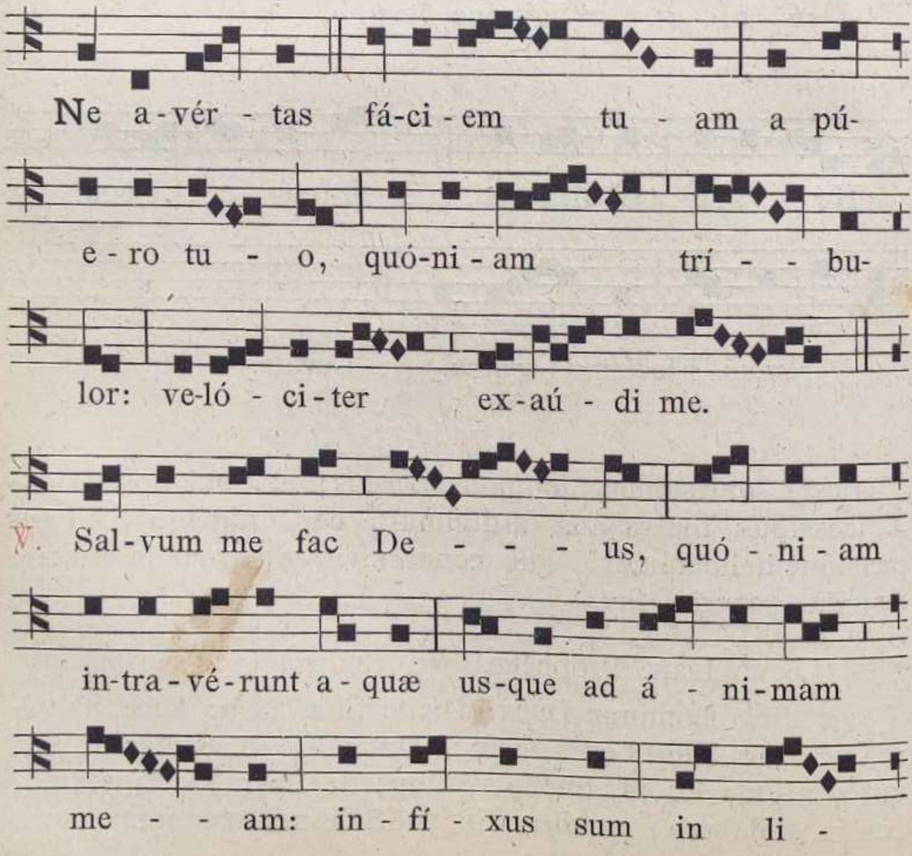
Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Léctio Isaíæ Prophétæ. Isaiæ 62. d. et 63.

Hæc dicit Dóminus Deus: Dícite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea: et adspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea: et detráxi in terram virtútem eórum. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis, Dóminus Deus noster.

Graduale. **Modus 10.** *La-ut.*

Hic dic. ℣. Dóminus vobíscum. sine Flectámus génua.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

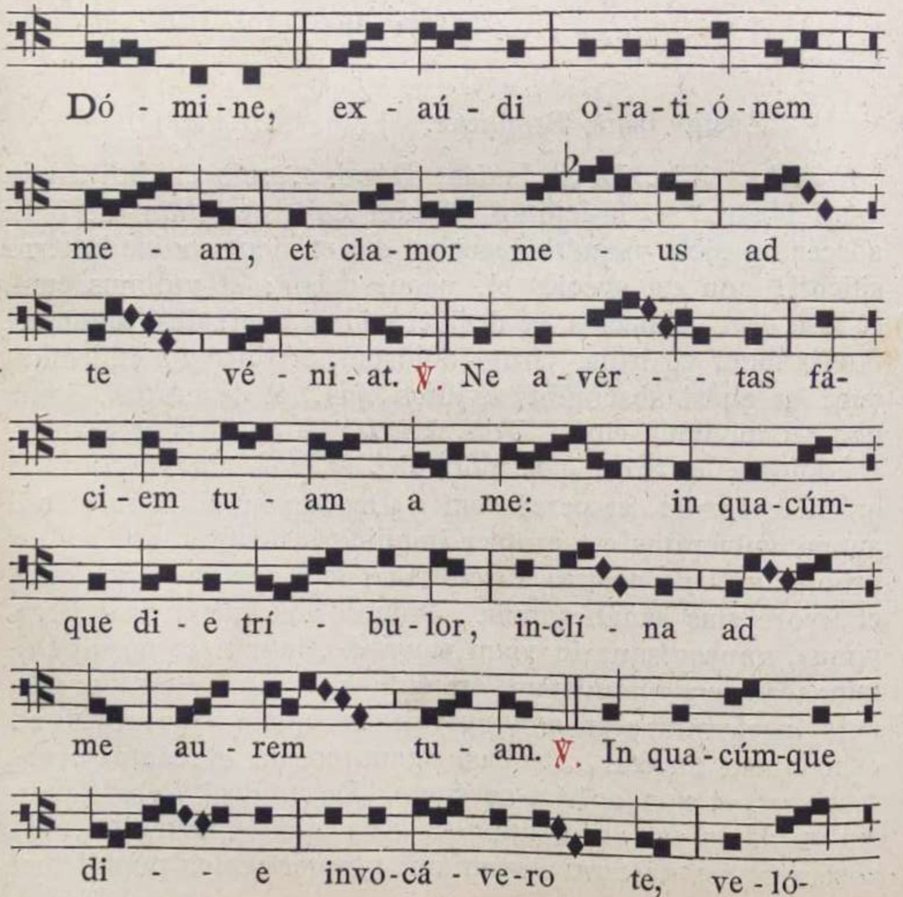
Altera Oratio, vel Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. pag. 82.

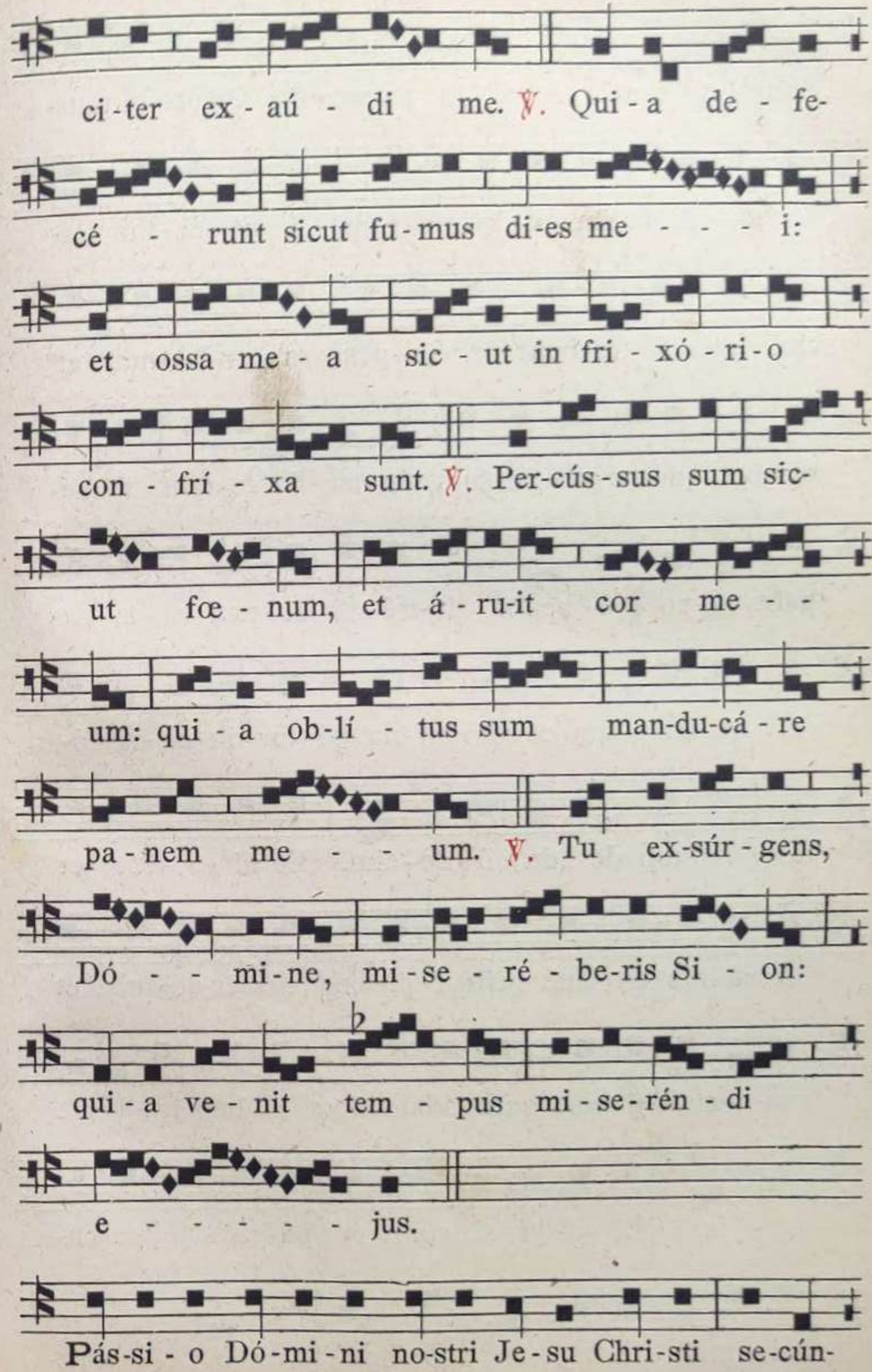
Léctio Isaíæ Prophétæ. Isaiæ 53.

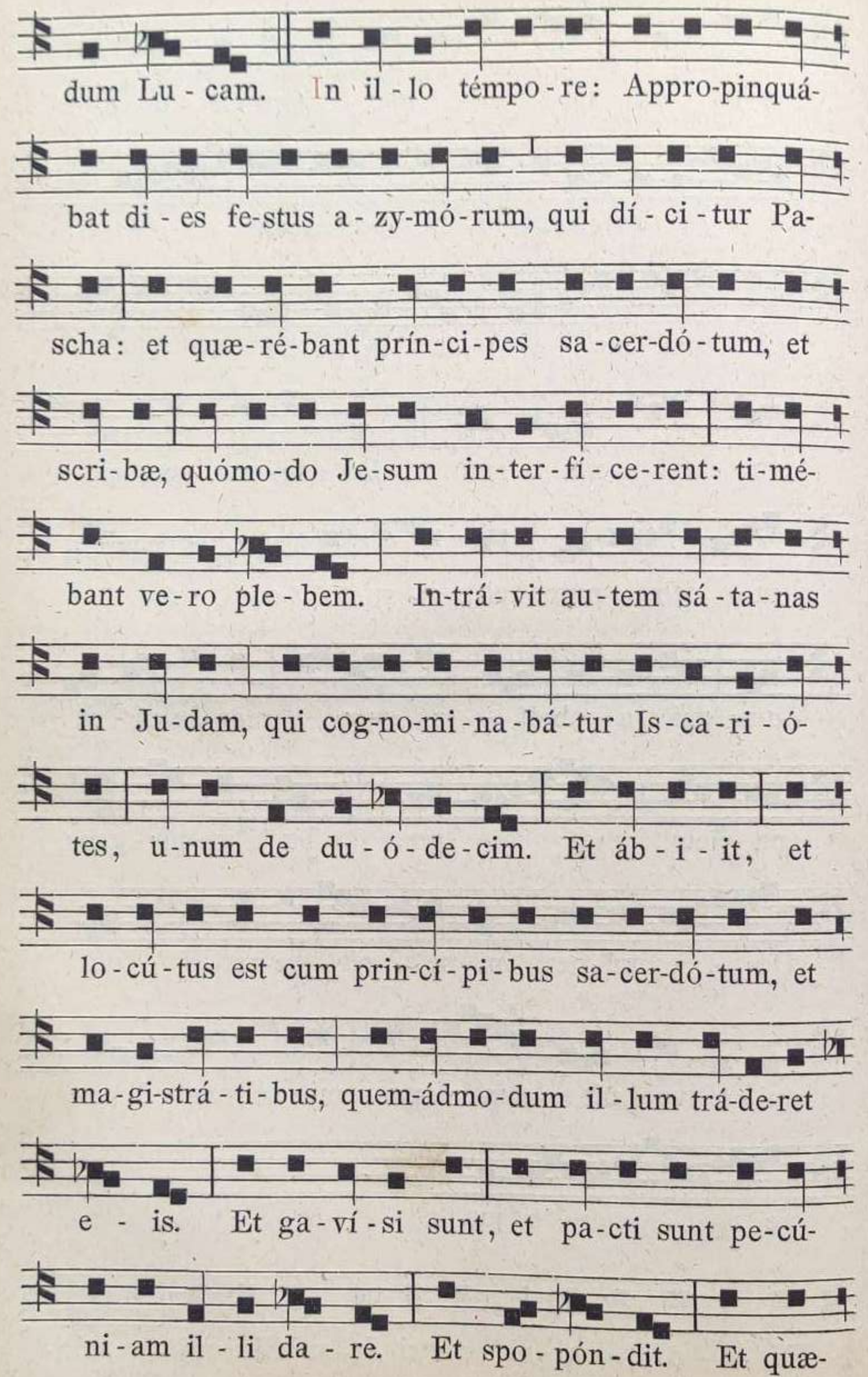
In diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et adscéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat adspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei

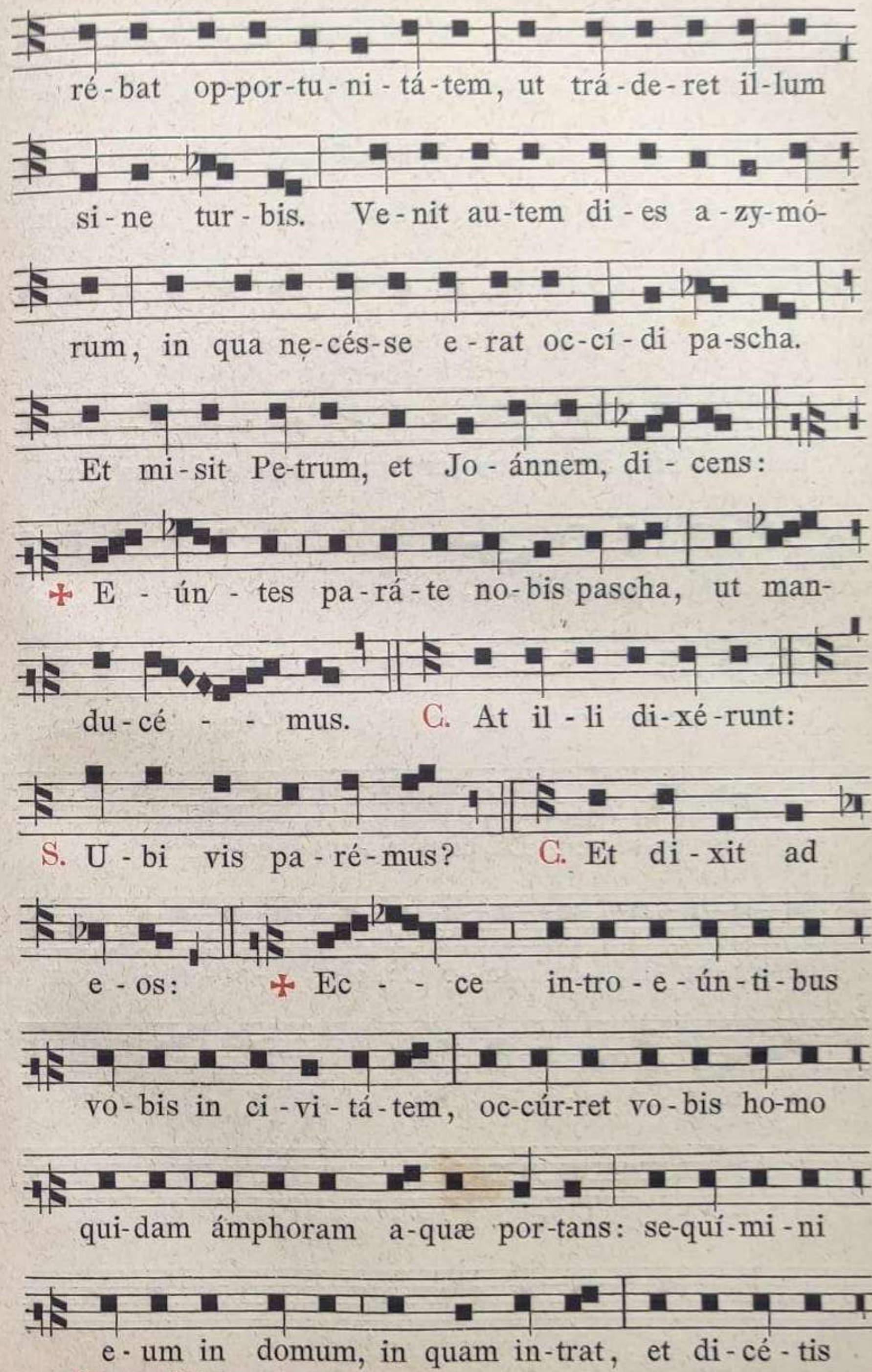
percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos: et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

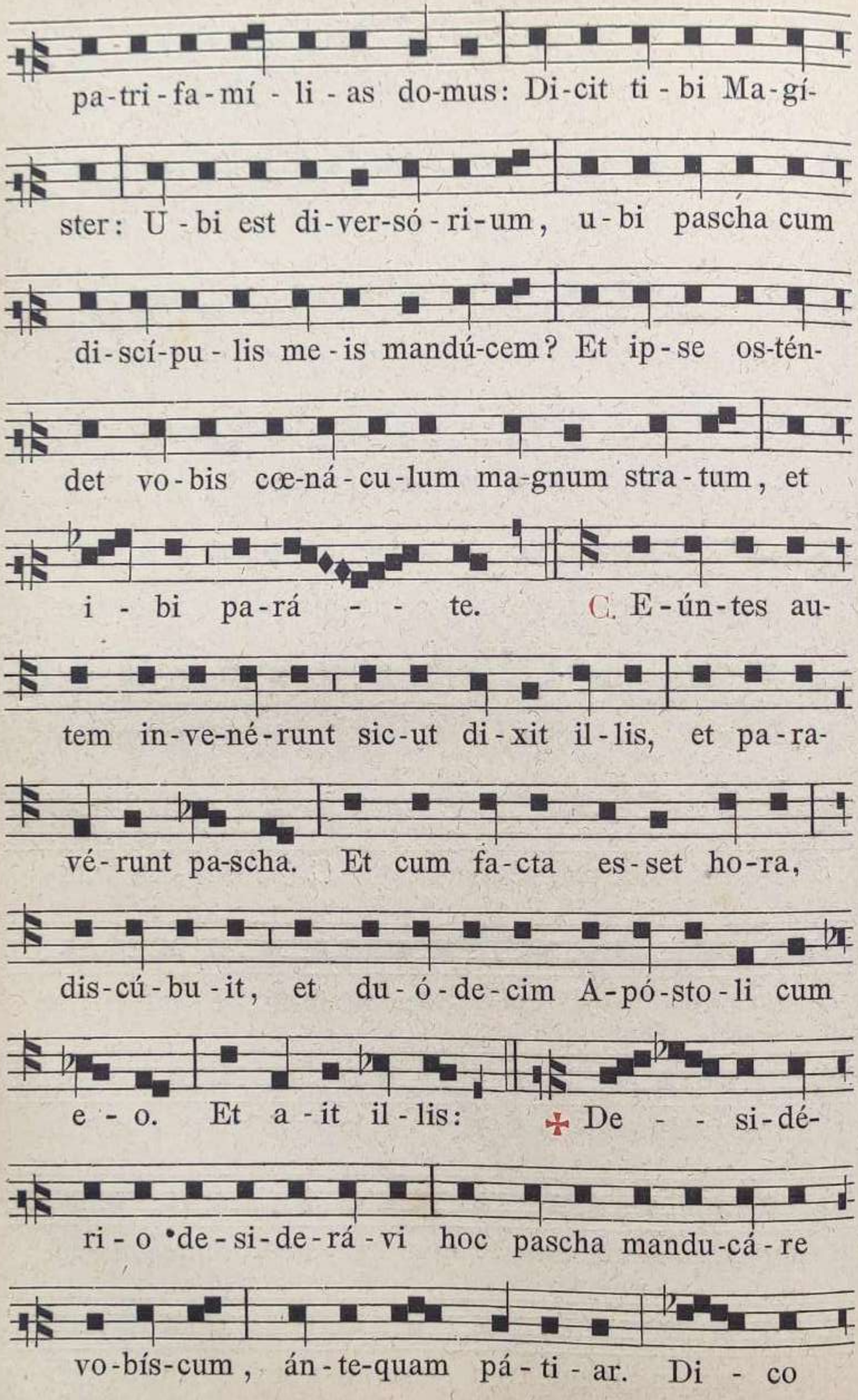
Tractus. **Modus 2.** *Re-fa.*

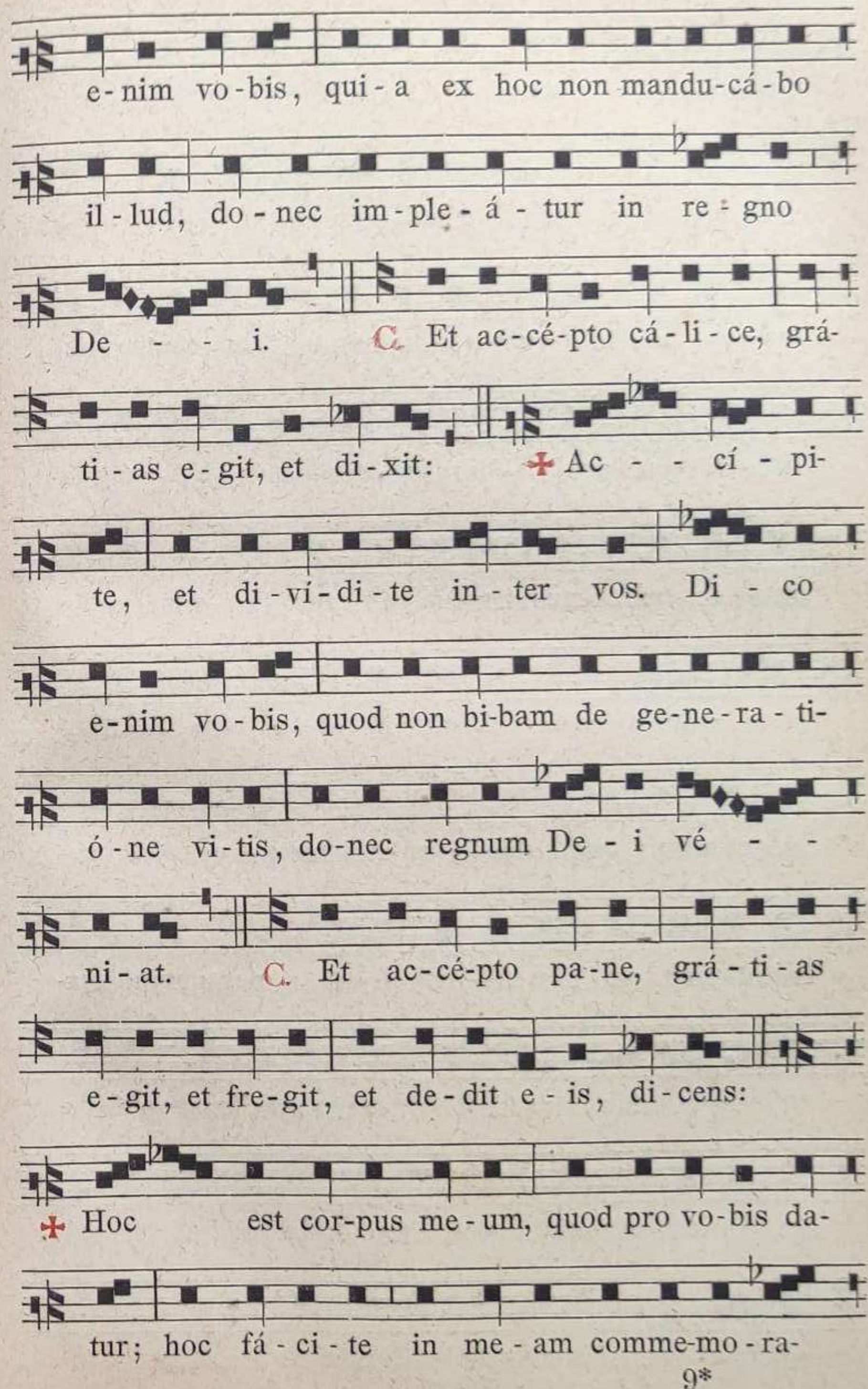

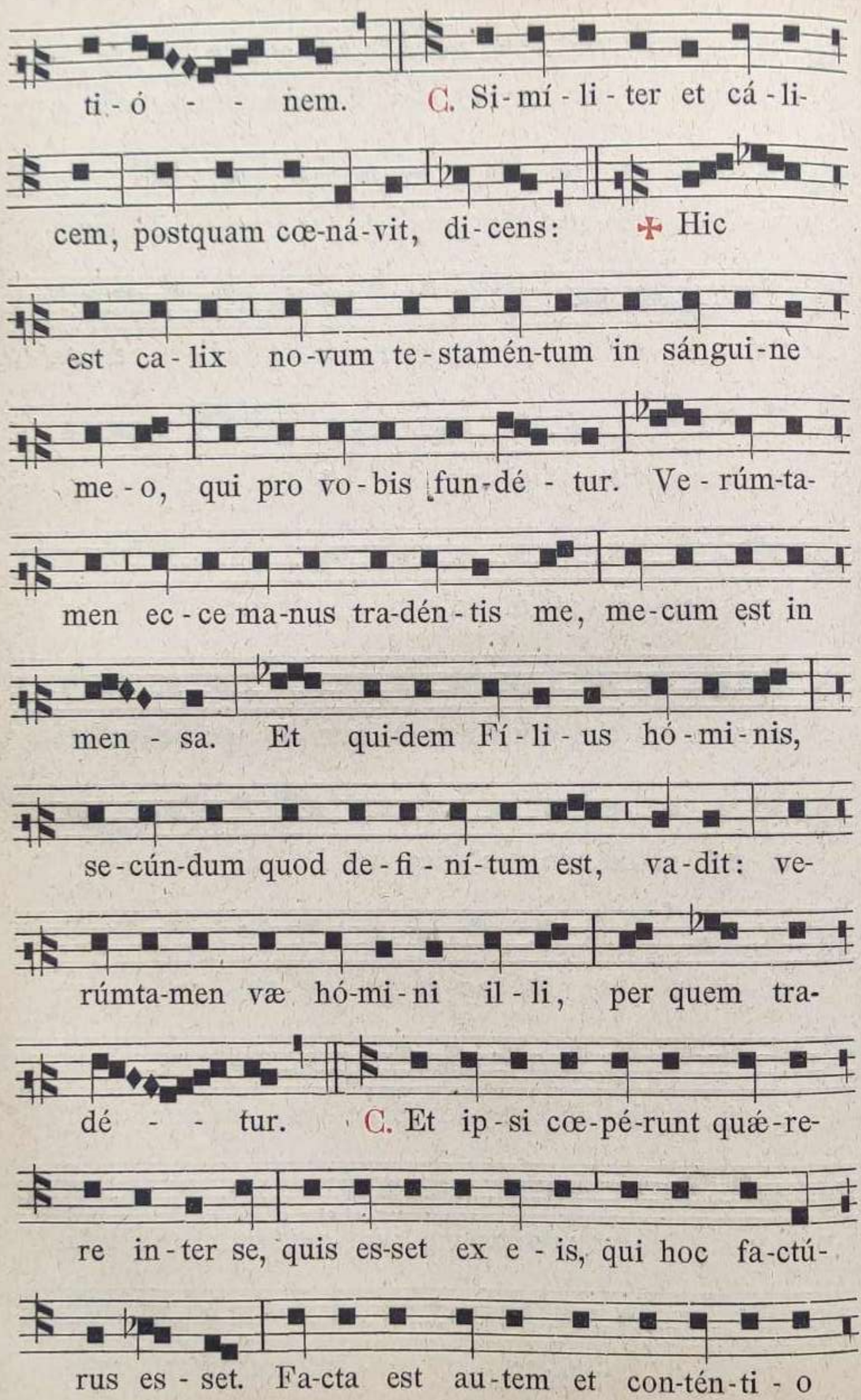

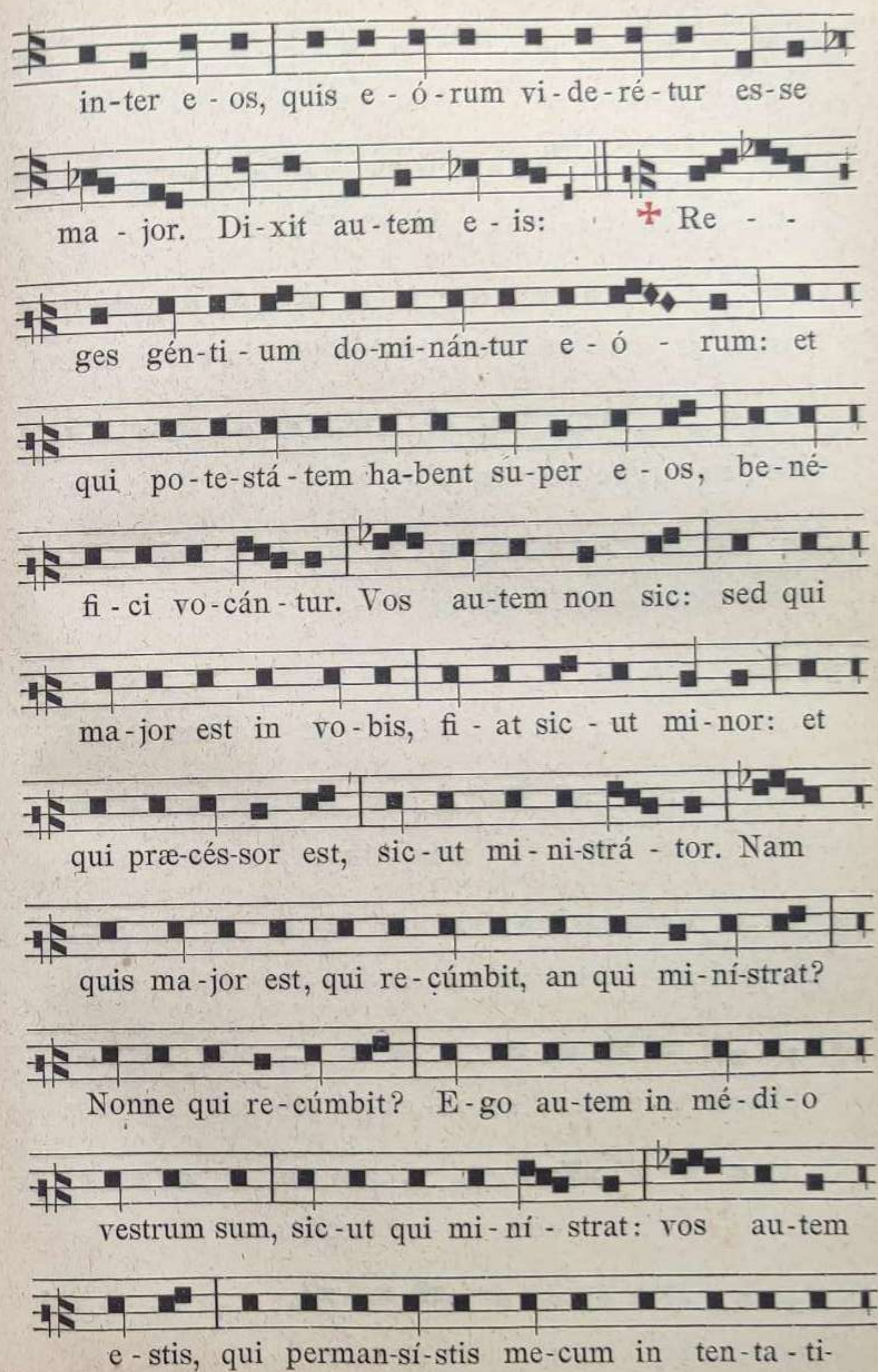

dum Lu - cam. In il - lo témpo - re: Appro-pinquá-
bat di - es fe-stus a - zy-mó - rum, qui dí - ci - tur Pa-
scha: et quæ - ré - bant prín - ci - pes sa - cer - dó - tum, et
scri - bæ, quómo - do Je - sum in - ter - fí - ce - rent: ti - mé-
bant ve - ro ple - bem. In - trá - vit au - tem sá - ta - nas
in Ju - dam, qui cog - no - mi - na - bá - tur Is - ca - ri - ó-
tes, u - num de du - ó - de - cim. Et áb - i - it, et
lo - cú - tus est cum prin - cí - pi - bus sa - cer - dó - tum, et
ma - gi - strá - ti - bus, quem - ádmo - dum il - lum trá - de - ret
e - is. Et ga - ví - si sunt, et pa - cti sunt pe - cú-
ni - am il - li da - re. Et spo - pón - dit. Et quæ-

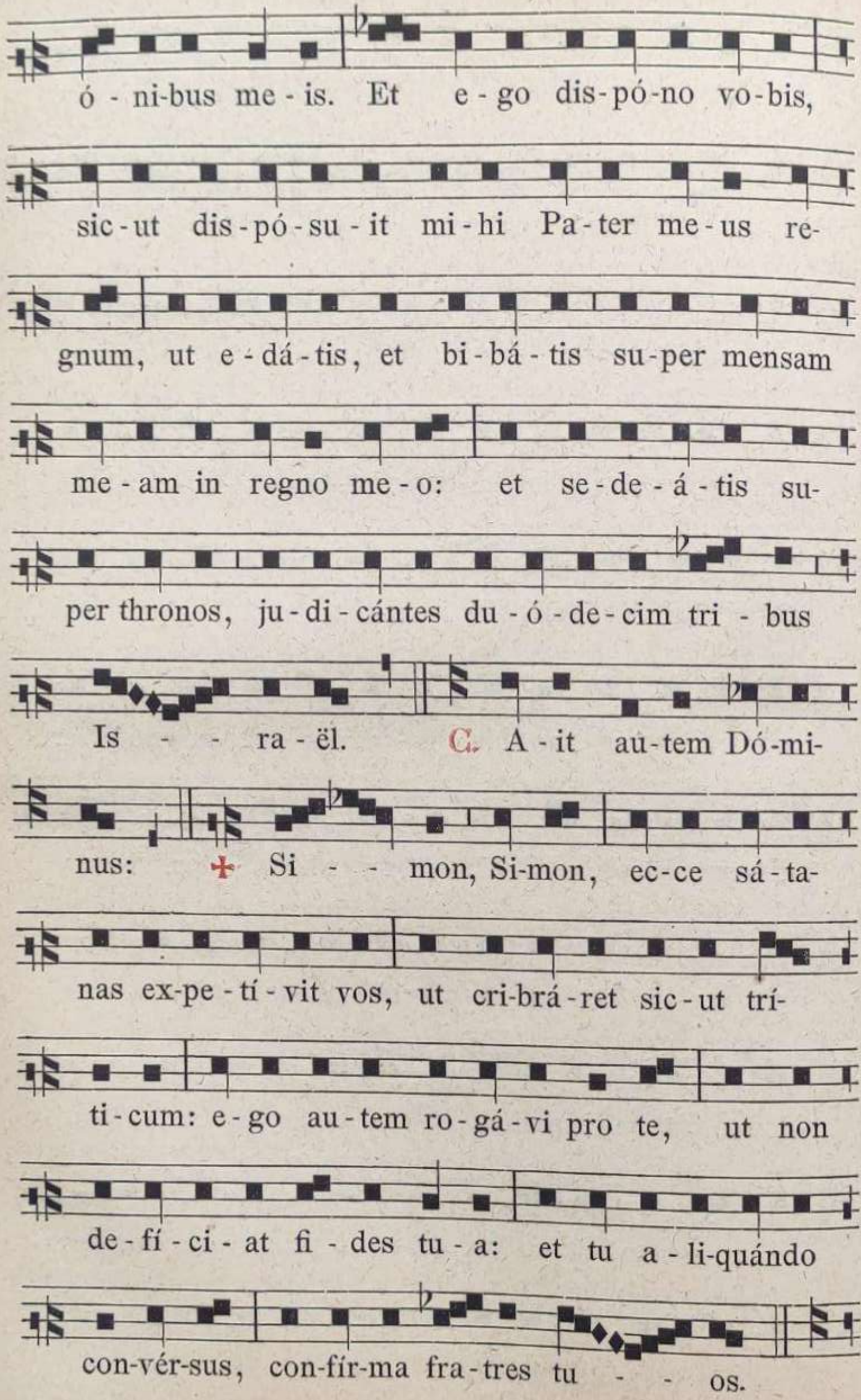

ré - bat op - por - tu - ni - tá - tem, ut trá - de - ret il - lum
si - ne tur - bis. Ve - nit au - tem di - es a - zy - mó-
rum, in qua ne - cés - se e - rat oc - cí - di pa - scha.
Et mi - sit Pe - trum, et Jo - ánnem, di - cens:
✠ E - ún - tes pa - rá - te no - bis pascha, ut man-
du - cé - - mus. C. At il - li di - xé - runt:
S. U - bi vis pa - ré - mus? C. Et di - xit ad
e - os: ✠ Ec - - ce in - tro - e - ún - ti - bus
vo - bis in ci - vi - tá - tem, oc - cúr - ret vo - bis ho - mo
qui - dam ámphoram a - quæ por - tans: se - quí - mi - ni
e - um in domum, in quam in - trat, et di - cé - tis

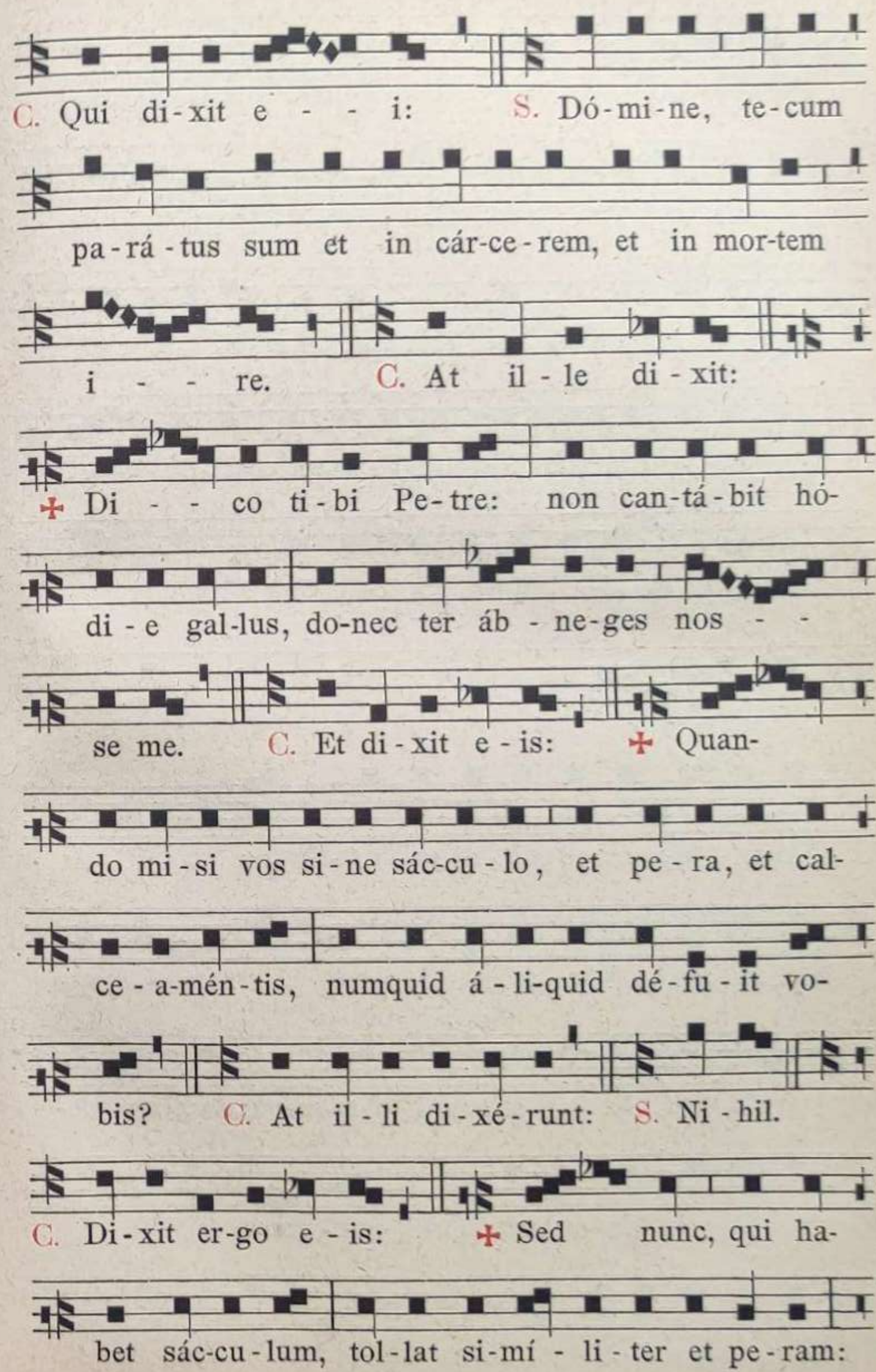

pa-tri-fa-mí - li - as do-mus: Di-cit ti - bi Ma-gí-
ster: U - bi est di-ver-só - ri-um, u-bi pascha cum
di-scí-pu - lis me - is mandú-cem? Et ip - se os-tén-
det vo-bis cœ-ná - cu-lum ma-gnum stra - tum, et
i - bi pa-rá - - te. C. E-ún-tes au-
tem in-ve-né-runt sic-ut di - xit il - lis, et pa-ra-
vé-runt pa-scha. Et cum fa-cta es-set ho-ra,
dis-cú-bu-it, et du-ó-de-cim A-pó-sto-li cum
e - o. Et a-it il-lis: ✠ De - - si-dé-
ri - o *de-si-de-rá-vi hoc pascha mandu-cá-re
vo-bís-cum, án-te-quam pá-ti-ar. Di - co

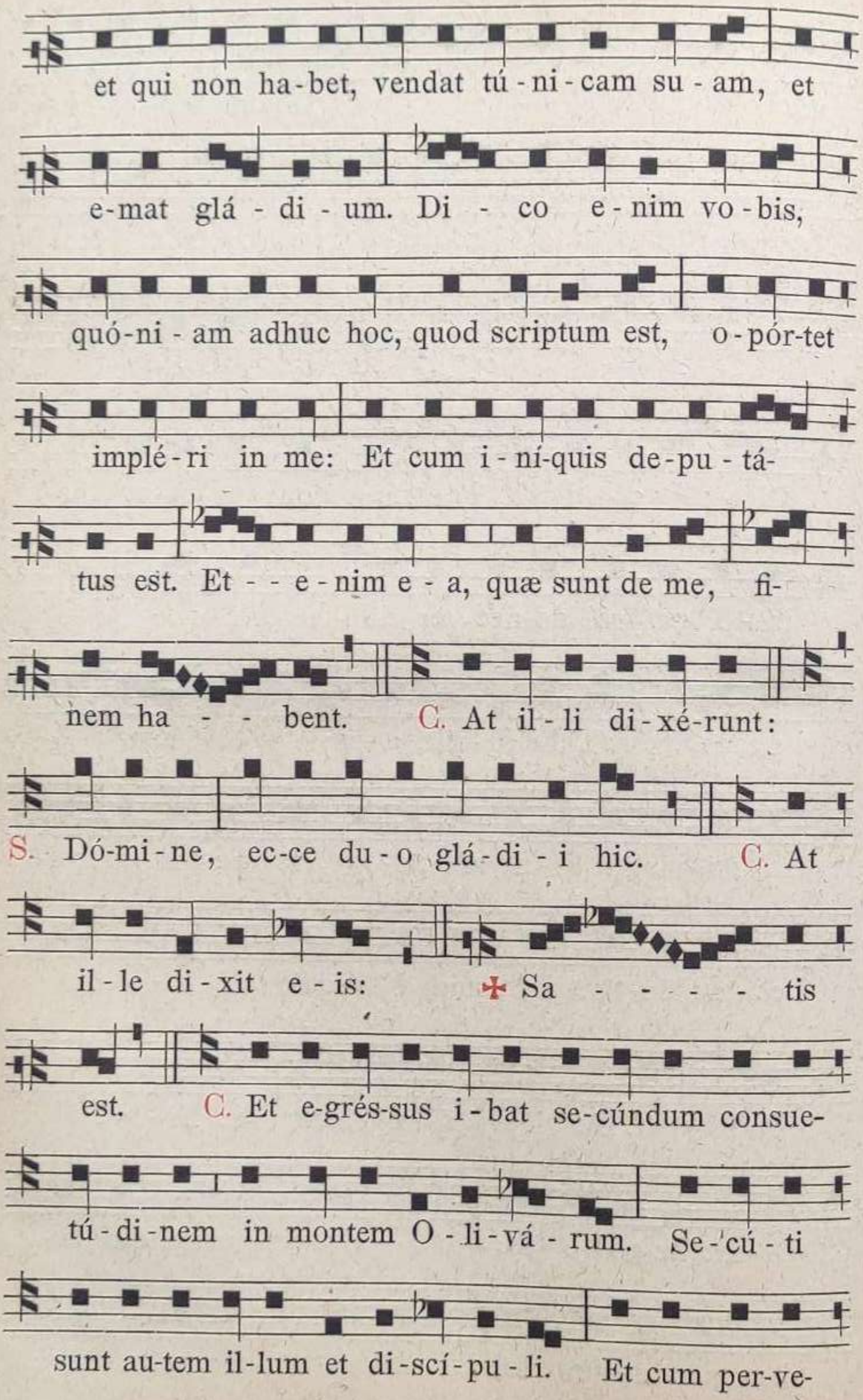

e-nim vo-bis, qui-a ex hoc non mandu-cá-bo
il-lud, do-nec im-ple-á - tur in re-gno
De - - - i. C. Et ac-cé-pto cá-li-ce, grá-
ti - as e-git, et di-xit: ✠ Ac - - cí - pi-
te, et di-ví-di-te in - ter vos. Di - co
e-nim vo-bis, quod non bi-bam de ge-ne-ra-ti-
ó-ne vi-tis, do-nec regnum De - i vé - -
ni - at. C. Et ac-cé-pto pa-ne, grá - ti - as
e-git, et fre-git, et de-dit e - is, di-cens:
✠ Hoc est cor-pus me-um, quod pro vo-bis da-
tur; hoc fá - ci - te in me - am comme-mo-ra-

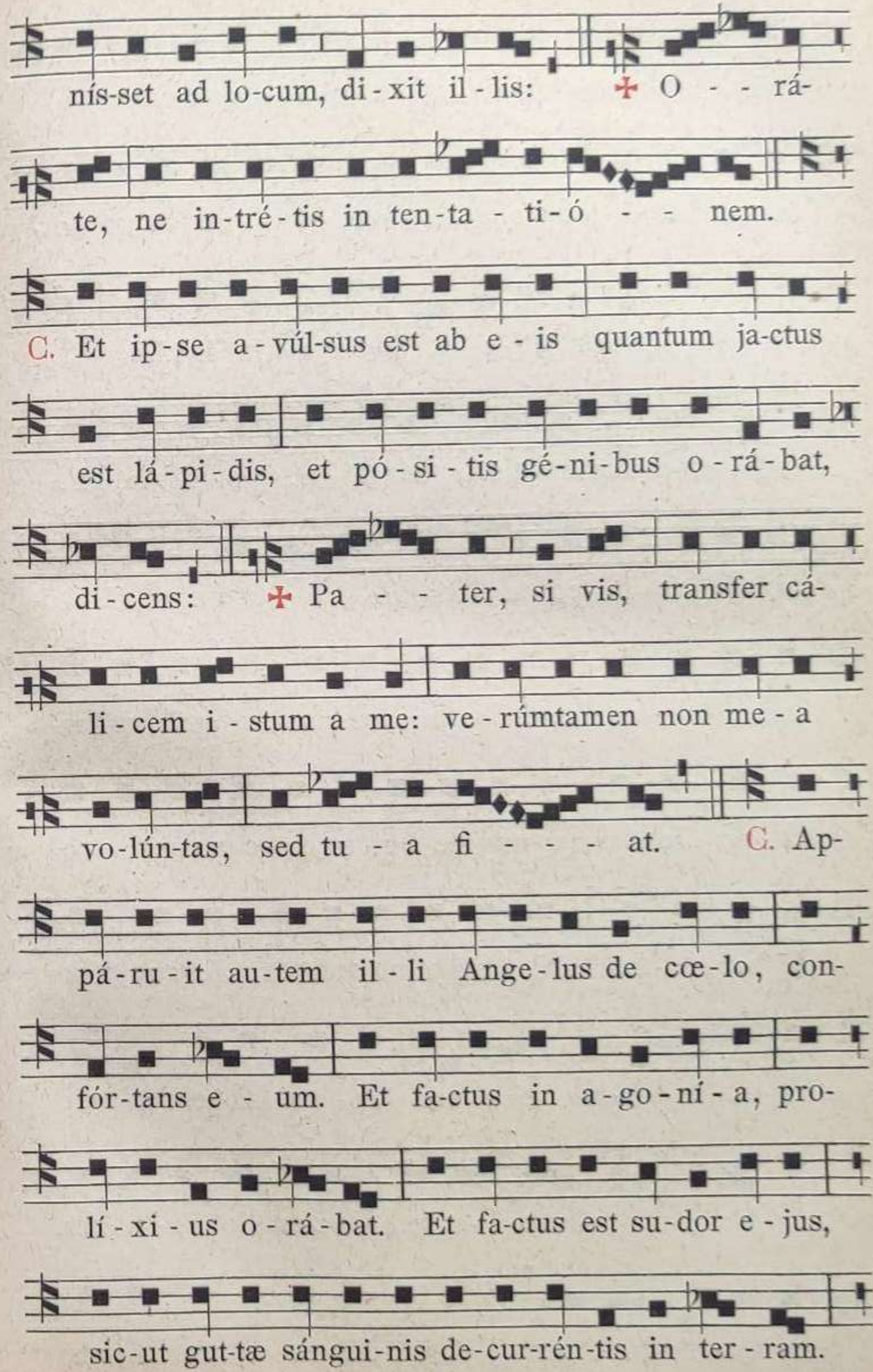

ti-ó - - nem. C. Si-mí-li-ter et cá-li-
cem, postquam cœ-ná-vit, di-cens: ✠ Hic
est ca-lix no-vum te-stamén-tum in sángui-ne
me-o, qui pro vo-bis fun-dé - tur. Ve-rúm-ta-
men ec-ce ma-nus tra-dén-tis me, me-cum est in
men - sa. Et qui-dem Fí-li-us hó-mi-nis,
se-cún-dum quod de-fi-ní-tum est, va-dit: ve-
rúmta-men væ hó-mi-ni il-li, per quem tra-
dé - - tur. C. Et ip-si cœ-pé-runt quæ-re-
re in-ter se, quis es-set ex e-is, qui hoc fa-ctú-
rus es-set. Fa-cta est au-tem et con-tén-ti-o

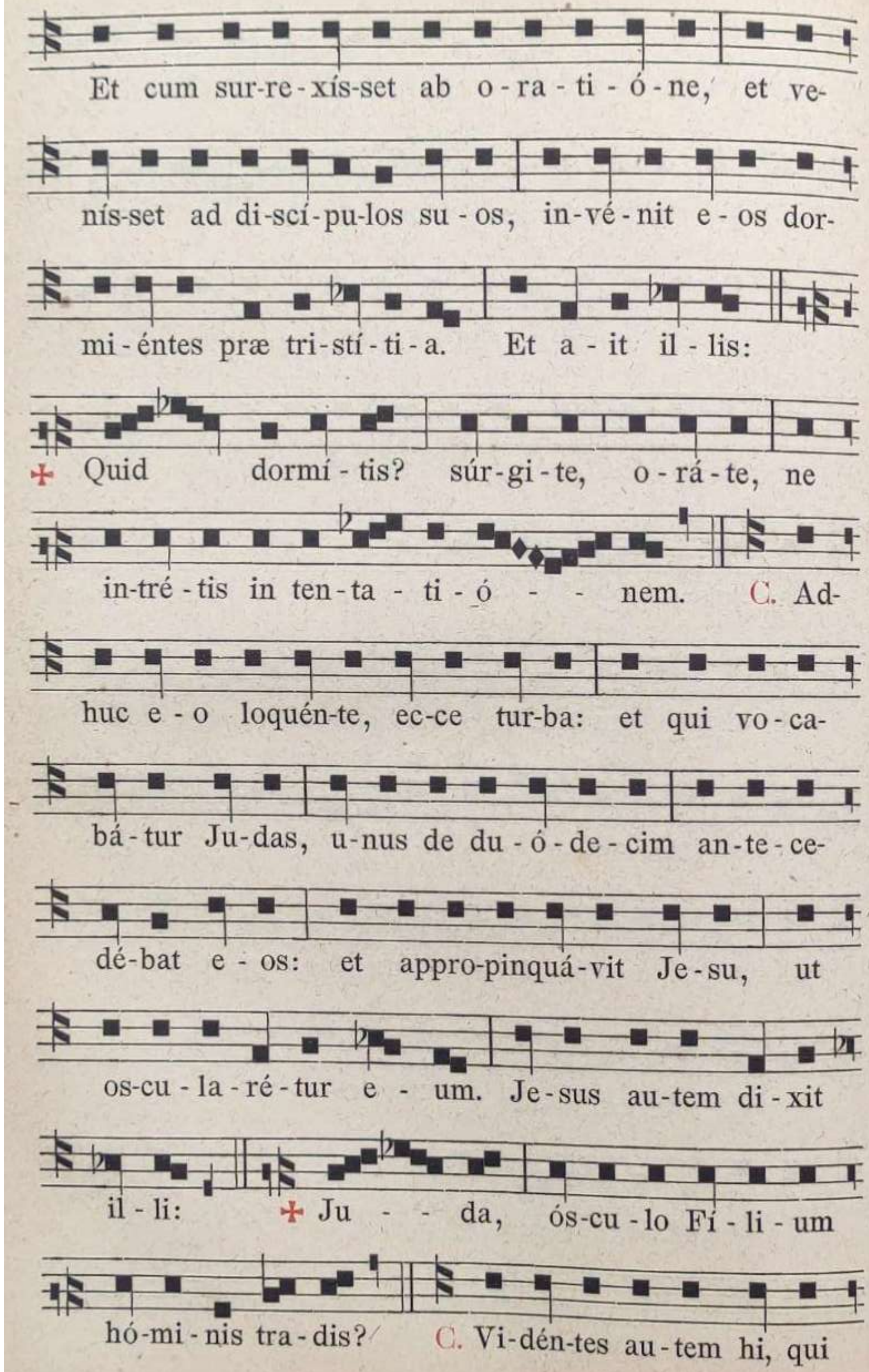

in-ter e-os, quis e-ó-rum vi-de-ré-tur es-se
ma-jor. Di-xit au-tem e-is: ✠ Re - -
ges gén-ti-um do-mi-nán-tur e-ó - rum: et
qui po-te-stá-tem ha-bent su-per e-os, be-né-
fi-ci vo-cán-tur. Vos au-tem non sic: sed qui
ma-jor est in vo-bis, fi-at sic-ut mi-nor: et
qui præ-cés-sor est, sic-ut mi-ni-strá-tor. Nam
quis ma-jor est, qui re-cúmbit, an qui mi-ní-strat?
Nonne qui re-cúmbit? E-go au-tem in mé-di-o
vestrum sum, sic-ut qui mi-ní-strat: vos au-tem
e-stis, qui perman-sí-stis me-cum in ten-ta-ti-

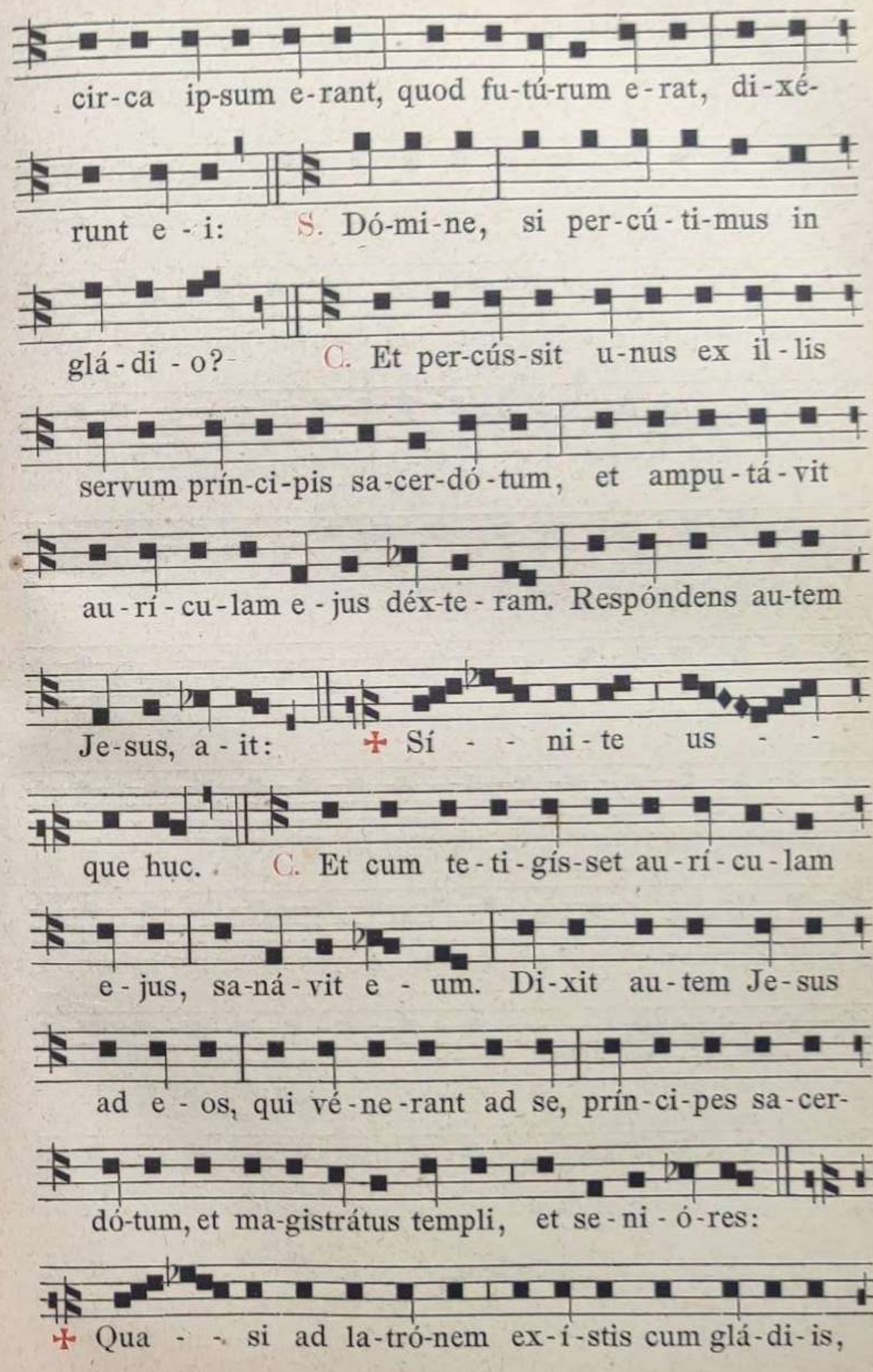

ó - ni-bus me - is. Et e - go dis-pó-no vo-bis,
sic-ut dis-pó-su - it mi-hi Pa-ter me-us re-
gnum, ut e - dá - tis, et bi - bá - tis su-per mensam
me - am in regno me - o: et se - de - á - tis su-
per thronos, ju - di - cántes du - ó - de - cim tri - bus
Is - - ra - ël. C. A - it au-tem Dó-mi-
nus: ✠ Si - - mon, Si-mon, ec-ce sá - ta-
nas ex-pe - tí - vit vos, ut cri-brá - ret sic-ut trí-
ti - cum: e - go au - tem ro - gá - vi pro te, ut non
de - fí - ci - at fi - des tu - a: et tu a - li-quándo
con-vér-sus, con-fír-ma fra-tres tu - - os.

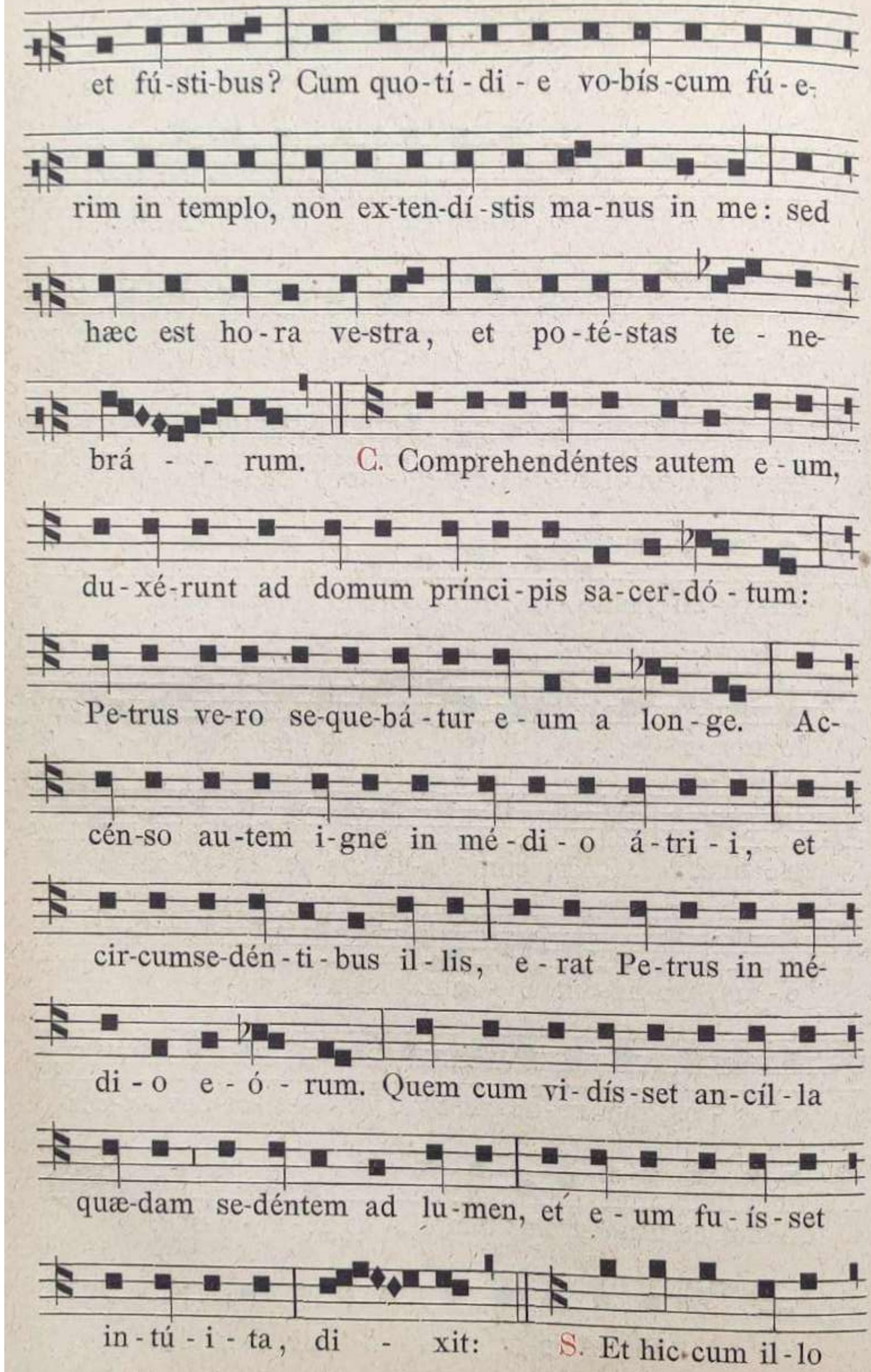

C. Qui di-xit e - - i: S. Dó-mi-ne, te-cum
pa-rá - tus sum et in cár-ce - rem, et in mor-tem
i - - re. C. At il - le di - xit:
✠ Di - - co ti - bi Pe-tre: non can-tá - bit hó-
di - e gal-lus, do-nec ter áb - ne-ges nos - -
se me. C. Et di - xit e - is: ✠ Quan-
do mi - si vos si - ne sác-cu - lo, et pe - ra, et cal-
ce - a-mén-tis, numquid á - li-quid dé - fu - it vo-
bis? C. At il - li di - xé - runt: S. Ni - hil.
C. Di - xit er-go e - is: ✠ Sed nunc, qui ha-
bet sác-cu - lum, tol-lat si-mí - li - ter et pe-ram:

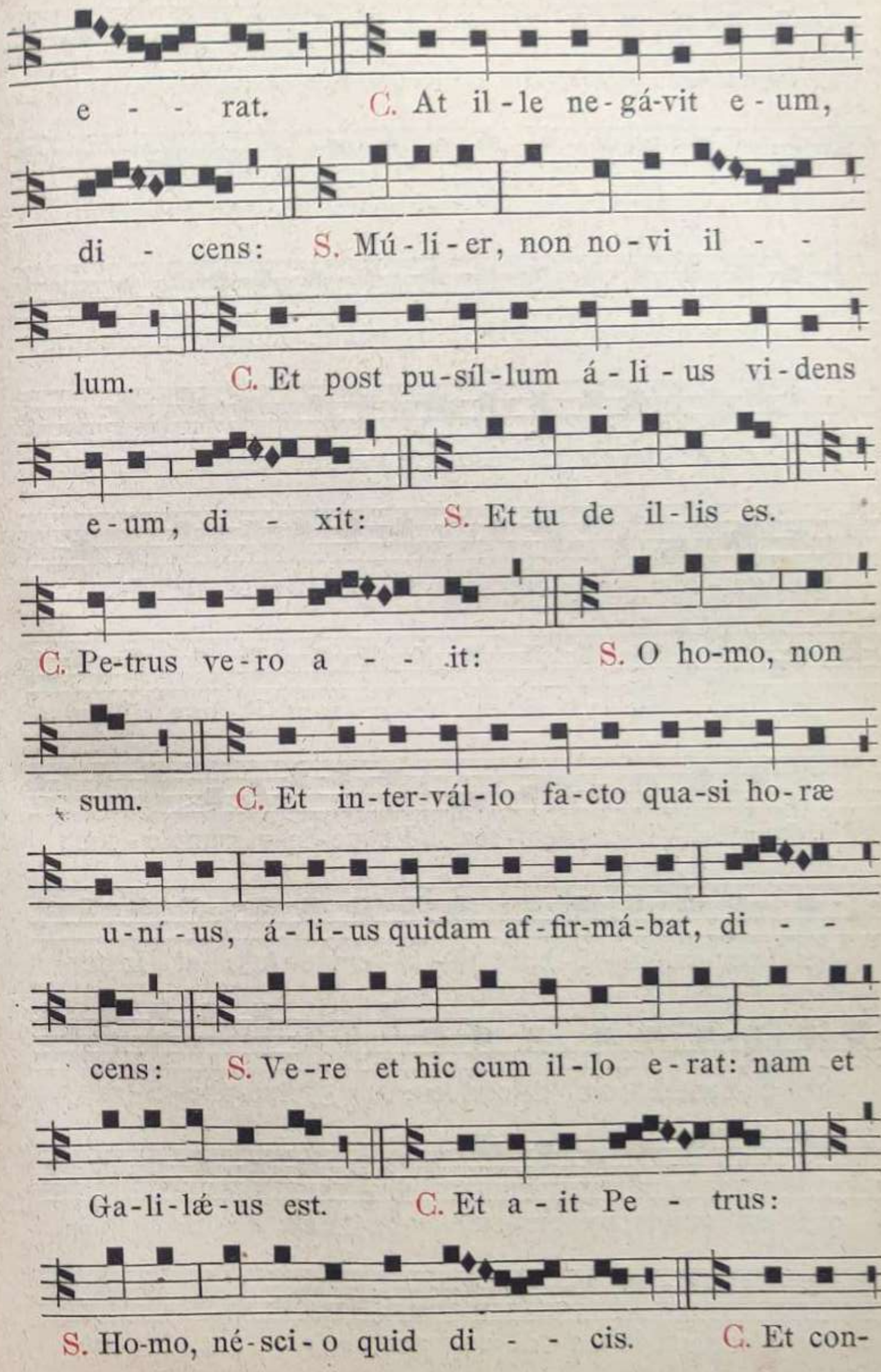

et qui non ha-bet, vendat tú-ni-cam su-am, et
e-mat glá-di-um. Di-co e-nim vo-bis,
quó-ni-am adhuc hoc, quod scriptum est, o-pór-tet
implé-ri in me: Et cum i-ní-quis de-pu-tá-
tus est. Et - - e-nim e-a, quæ sunt de me, fi-
nem ha - - bent. C. At il-li di-xé-runt:
S. Dó-mi-ne, ec-ce du-o glá-di-i hic. C. At
il-le di-xit e-is: ✠ Sa - - - - - tis
est. C. Et e-grés-sus i-bat se-cúndum consue-
tú-di-nem in montem O-li-vá-rum. Se-cú-ti
sunt au-tem il-lum et di-scí-pu-li. Et cum per-ve-

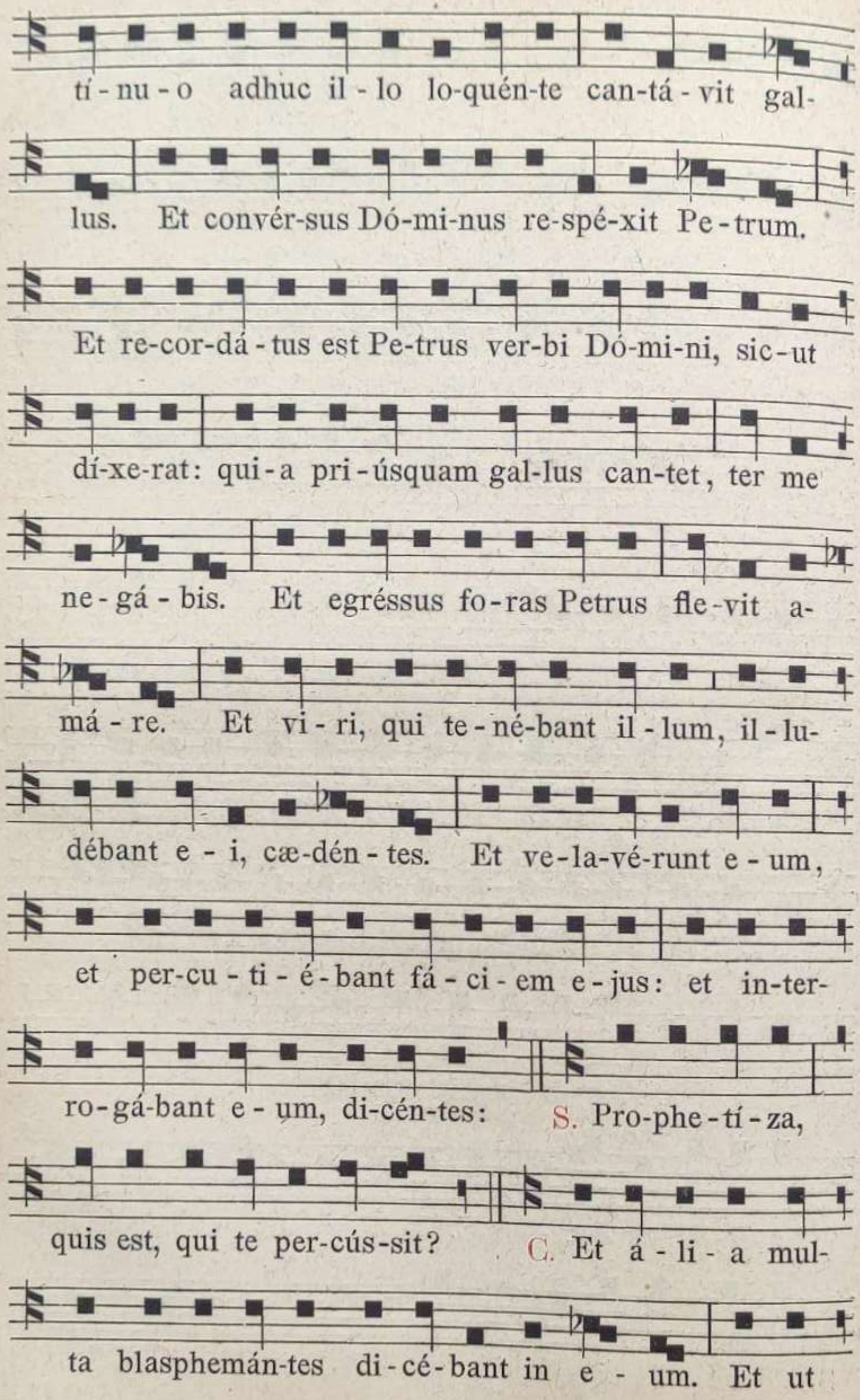

nís-set ad lo-cum, di-xit il-lis: ✠ O - - rá-
te, ne in-tré-tis in ten-ta-ti-ó - - nem.
C. Et ip-se a-vúl-sus est ab e-is quantum ja-ctus
est lá-pi-dis, et pó-si-tis gé-ni-bus o-rá-bat,
di-cens: ✠ Pa - - ter, si vis, transfer cá-
li-cem i-stum a me: ve-rúmtamen non me-a
vo-lún-tas, sed tu-a fi - - - at. C. Ap-
pá-ru-it autem il-li Ange-lus de cœ-lo, con-
fór-tans e-um. Et fa-ctus in a-go-ní-a, pro-
lí-xi-us o-rá-bat. Et fa-ctus est su-dor e-jus,
sic-ut gut-tæ sángui-nis de-cur-rén-tis in ter-ram.

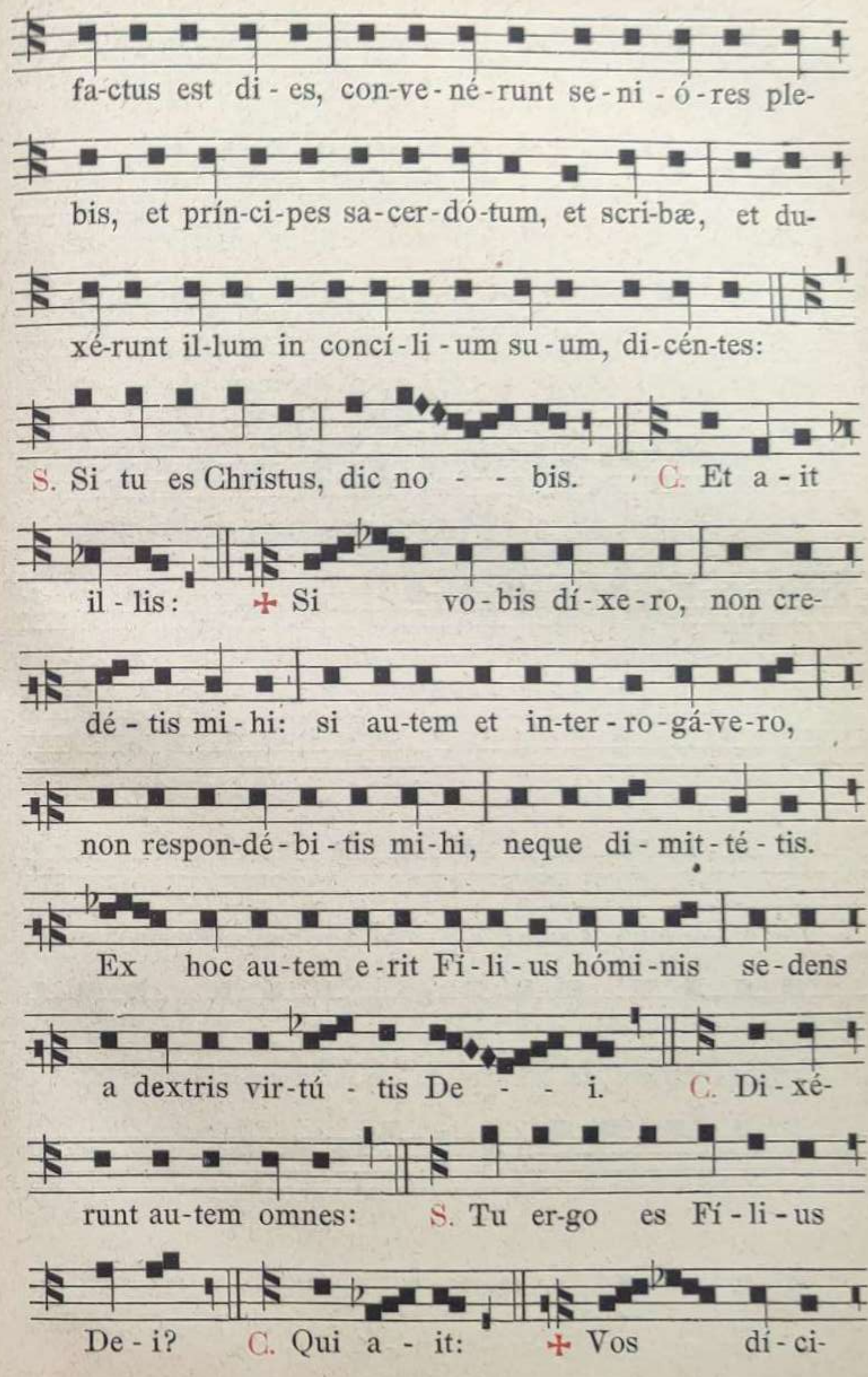

Et cum sur-re-xís-set ab o-ra-ti-ó-ne, et ve-
nís-set ad di-scí-pu-los su-os, in-vé-nit e-os dor-
mi-éntes præ tri-stí-ti-a. Et a-it il-lis:
✠ Quid dormí-tis? súr-gi-te, o-rá-te, ne
in-tré-tis in ten-ta-ti-ó- - - nem. C. Ad-
huc e-o loquén-te, ec-ce tur-ba: et qui vo-ca-
bá-tur Ju-das, u-nus de du-ó-de-cim an-te-ce-
dé-bat e-os: et appro-pinquá-vit Je-su, ut
os-cu-la-ré-tur e- - um. Je-sus au-tem di-xit
il-li: ✠ Ju- - da, ós-cu-lo Fí-li-um
hó-mi-nis tra-dis? C. Vi-dén-tes au-tem hi, qui

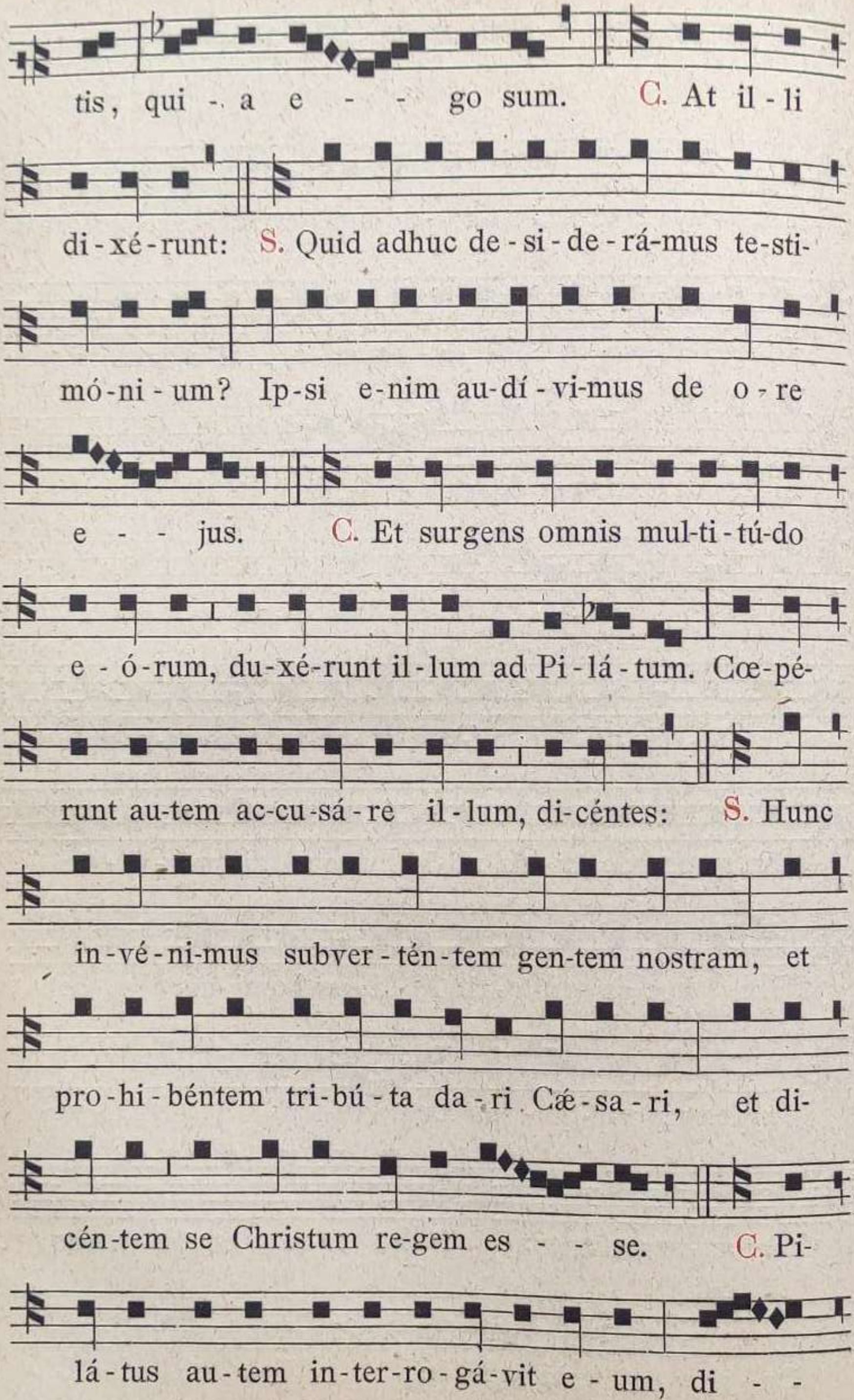

cir-ca ip-sum e-rant, quod fu-tú-rum e-rat, di-xé-
runt e-i: S. Dó-mi-ne, si per-cú-ti-mus in
glá-di-o? C. Et per-cús-sit u-nus ex il-lis
servum prín-ci-pis sa-cer-dó-tum, et ampu-tá-vit
au-rí-cu-lam e-jus déx-te-ram. Respóndens au-tem
Je-sus, a-it: ✠ Sí- - ni-te us- -
que huc. C. Et cum te-ti-gís-set au-rí-cu-lam
e-jus, sa-ná-vit e- um. Di-xit au-tem Je-sus
ad e-os, qui vé-ne-rant ad se, prín-ci-pes sa-cer-
dó-tum, et ma-gistrátus templi, et se-ni-ó-res:
✠ Qua- - si ad la-tró-nem ex-í-stis cum glá-di-is,

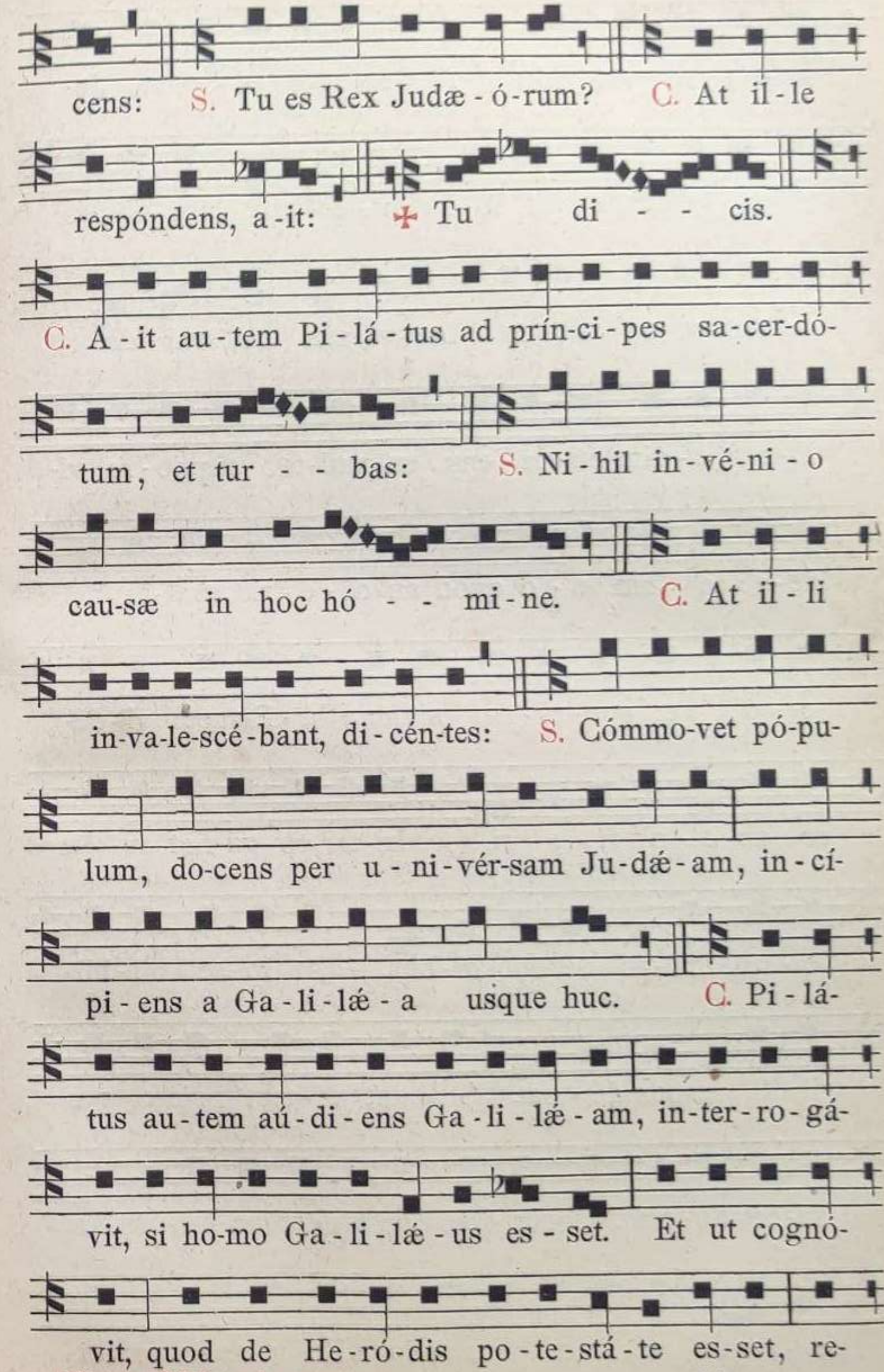

et fú-sti-bus? Cum quo-tí-di-e vo-bís-cum fú-e-
rim in templo, non ex-ten-dí-stis ma-nus in me: sed
hæc est ho-ra ve-stra, et po-té-stas te-ne-
brá - - rum. C. Comprehendéntes autem e-um,
du-xé-runt ad domum prínci-pis sa-cer-dó-tum:
Pe-trus ve-ro se-que-bá-tur e-um a lon-ge. Ac-
cén-so au-tem i-gne in mé-di-o á-tri-i, et
cir-cumse-dén-ti-bus il-lis, e-rat Pe-trus in mé-
di-o e-ó-rum. Quem cum vi-dís-set an-cíl-la
quæ-dam se-déntem ad lu-men, et e-um fu-ís-set
in-tú-i-ta, di - xit: S. Et hic cum il-lo

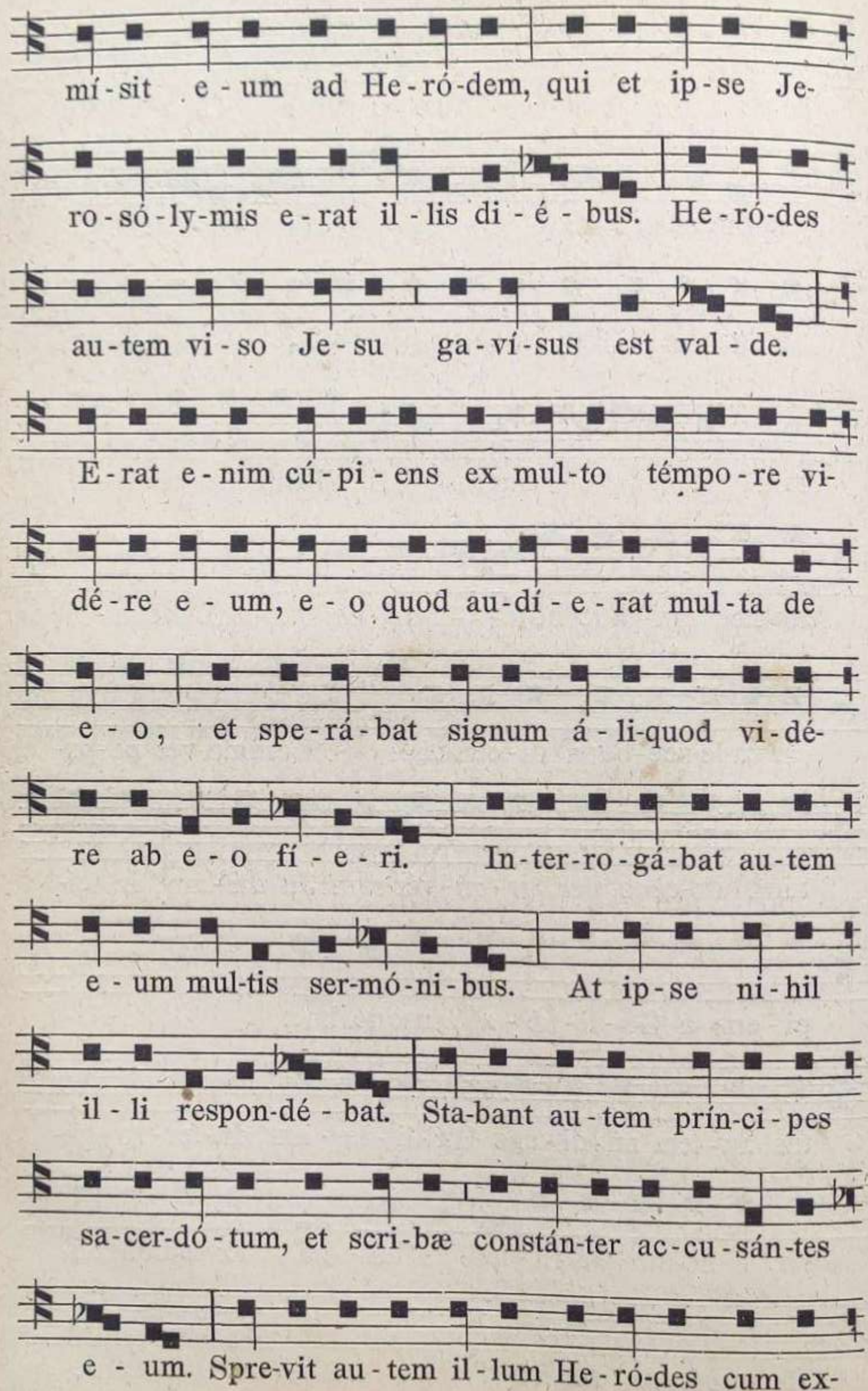

e - - rat. C. At il-le ne-gá-vit e-um,
di - cens: S. Mú-li-er, non no-vi il - -
lum. C. Et post pu-síl-lum á-li-us vi-dens
e-um, di - xit: S. Et tu de il-lis es.
C. Pe-trus ve-ro a - - it: S. O ho-mo, non
sum. C. Et in-ter-vál-lo fa-cto qua-si ho-ræ
u-ní-us, á-li-us quidam af-fir-má-bat, di - -
cens: S. Ve-re et hic cum il-lo e-rat: nam et
Ga-li-lǽ-us est. C. Et a-it Pe - trus:
S. Ho-mo, né-sci-o quid di - - cis. C. Et con-

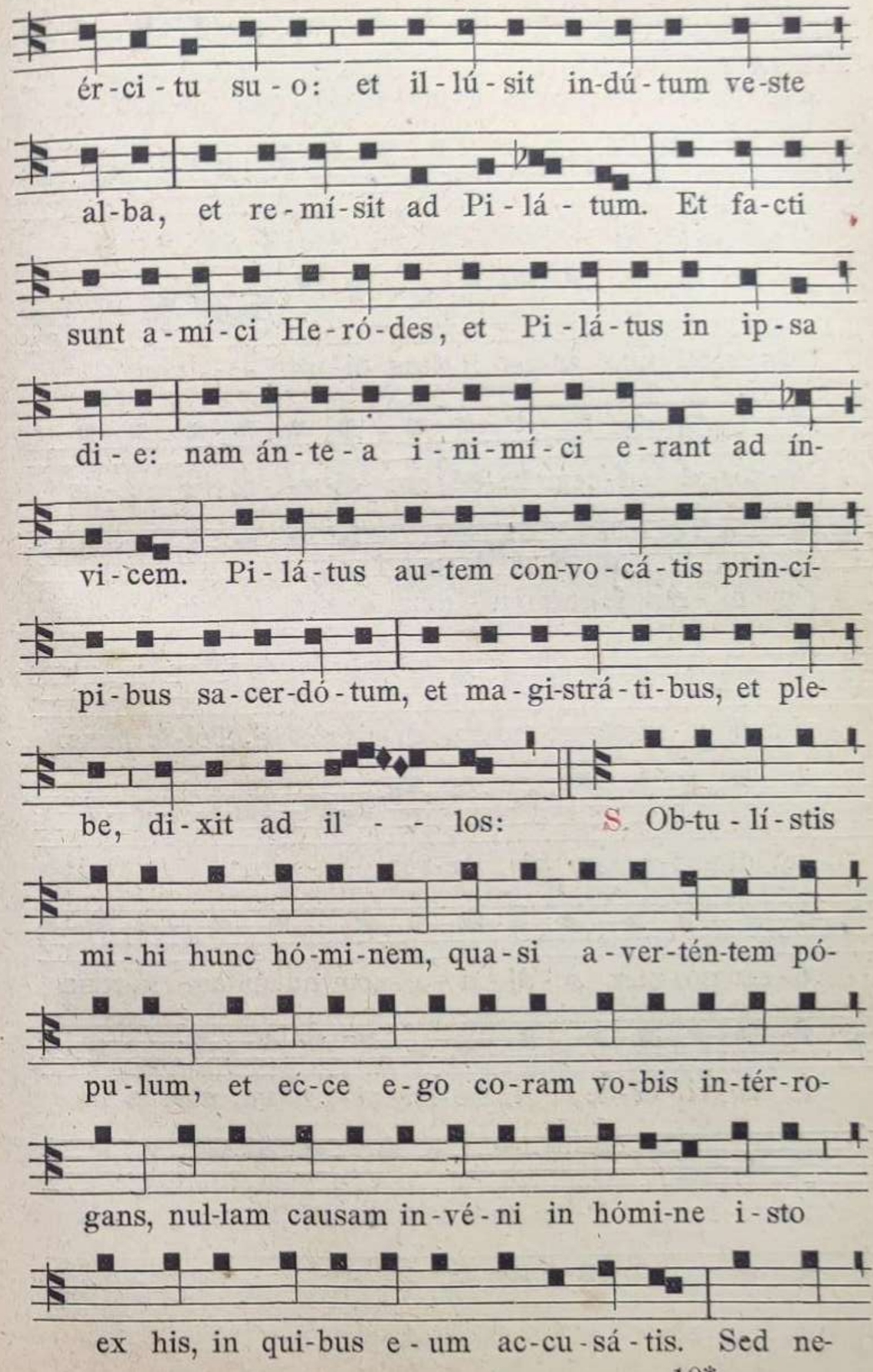

tí - nu - o adhuc il - lo lo-quén-te can-tá - vit gal-
lus. Et convér-sus Dó-mi-nus re-spé-xit Pe - trum.
Et re-cor-dá - tus est Pe-trus ver-bi Dó-mi-ni, sic - ut
dí-xe-rat: qui - a pri - úsquam gal-lus can-tet, ter me
ne - gá - bis. Et egréssus fo - ras Petrus fle - vit a-
má - re. Et vi - ri, qui te - né-bant il - lum, il - lu-
débant e - i, cæ-dén - tes. Et ve - la-vé-runt e - um,
et per-cu - ti - é - bant fá - ci - em e - jus: et in-ter-
ro - gá-bant e - um, di-cén-tes: S. Pro-phe - tí - za,
quis est, qui te per-cús-sit? C. Et á - li - a mul-
ta blasphemán-tes di - cé - bant in e - um. Et ut

fa-ctus est di - es, con-ve - né - runt se - ni - ó - res ple-
bis, et prín-ci-pes sa - cer - dó - tum, et scri-bæ, et du-
xé-runt il-lum in concí - li - um su - um, di - cén-tes:
S. Si tu es Christus, dic no - - bis. C. Et a - it
il - lis: ✠ Si vo - bis dí - xe - ro, non cre-
dé - tis mi - hi: si au-tem et in-ter - ro - gá-ve-ro,
non respon-dé - bi - tis mi - hi, neque di - mit - té - tis.
Ex hoc au-tem e - rit Fi - li - us hómi - nis se - dens
a dextris vir-tú - tis De - - i. C. Di - xé-
runt au-tem omnes: S. Tu er-go es Fí - li - us
De - i? C. Qui a - it: ✠ Vos dí - ci-

tis, qui - a e - - go sum. C. At il - li
di - xé - runt: S. Quid adhuc de - si - de - rá - mus te - sti-
mó - ni - um? Ip - si e - nim au - dí - vi - mus de o - re
e - - jus. C. Et surgens omnis mul - ti - tú - do
e - ó - rum, du - xé - runt il - lum ad Pi - lá - tum. Cœ - pé-
runt au - tem ac - cu - sá - re il - lum, di - céntes: S. Hunc
in - vé - ni - mus subver - tén - tem gen - tem nostram, et
pro - hi - béntem tri - bú - ta da - ri Cæ - sa - ri, et di-
cén - tem se Christum re - gem es - - se. C. Pi-
lá - tus au - tem in - ter - ro - gá - vit e - um, di - -

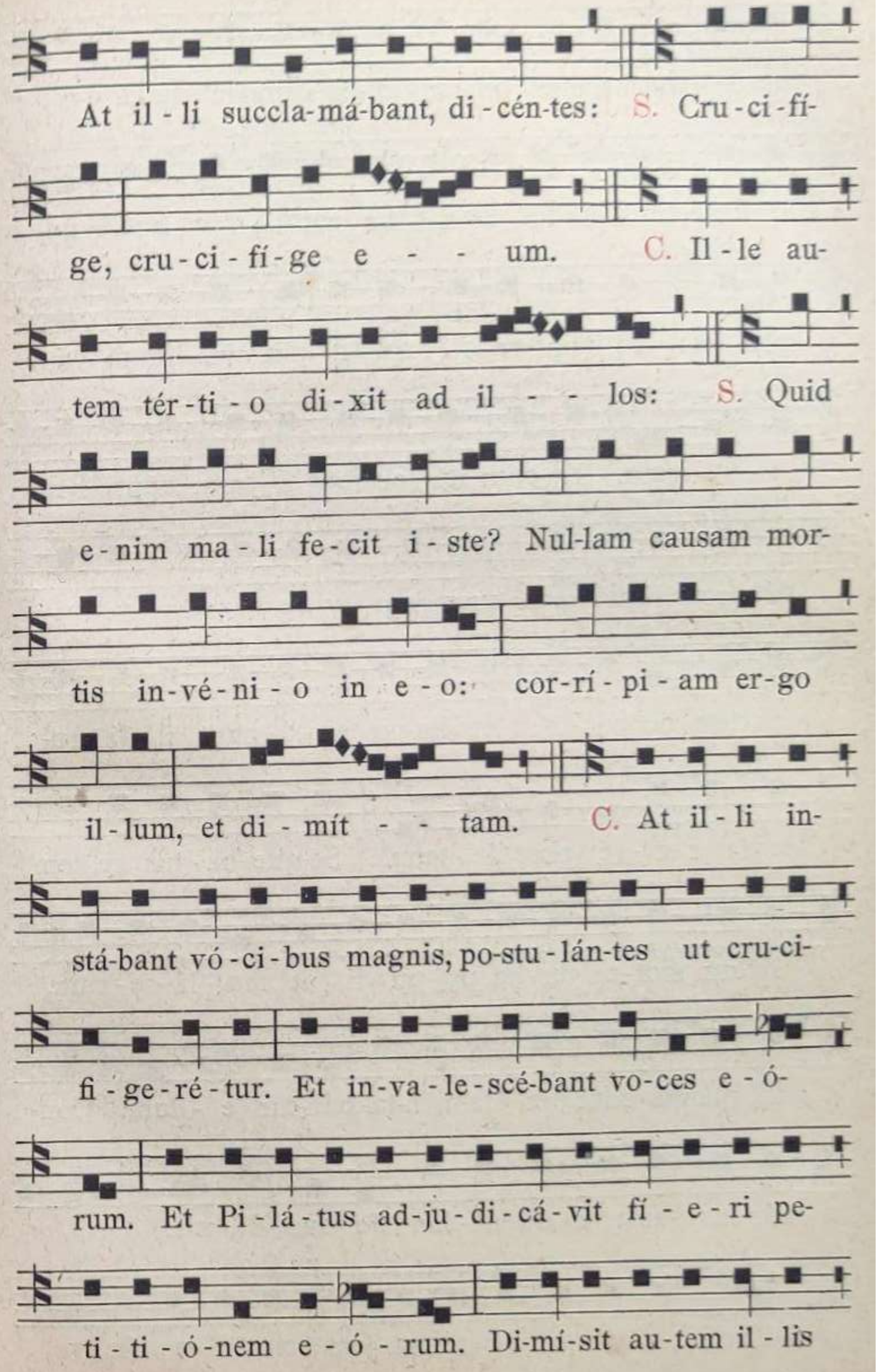

cens: S. Tu es Rex Judæ - ó - rum? C. At il - le
respóndens, a - it: ✠ Tu di - - cis.
C. A - it au - tem Pi - lá - tus ad prín - ci - pes sa - cer - dó-
tum, et tur - - bas: S. Ni - hil in - vé - ni - o
cau - sæ in hoc hó - - mi - ne. C. At il - li
in - va - le - scé - bant, di - cén - tes: S. Cómmo - vet pó - pu-
lum, do - cens per u - ni - vér - sam Ju - dǽ - am, in - cí-
pi - ens a Ga - li - lǽ - a usque huc. C. Pi - lá-
tus au - tem aú - di - ens Ga - li - lǽ - am, in - ter - ro - gá-
vit, si ho - mo Ga - li - lǽ - us es - set. Et ut cognó-
vit, quod de He - ró - dis po - te - stá - te es - set, re-

mí-sit e-um ad He-ró-dem, qui et ip-se Je-
ro-só-ly-mis e-rat il-lis di-é-bus. He-ró-des
au-tem vi-so Je-su ga-ví-sus est val-de.
E-rat e-nim cú-pi-ens ex mul-to témpo-re vi-
dé-re e-um, e-o quod au-dí-e-rat mul-ta de
e-o, et spe-rá-bat signum á-li-quod vi-dé-
re ab e-o fí-e-ri. In-ter-ro-gá-bat au-tem
e-um mul-tis ser-mó-ni-bus. At ip-se ni-hil
il-li respon-dé-bat. Sta-bant au-tem prín-ci-pes
sa-cer-dó-tum, et scri-bæ constán-ter ac-cu-sán-tes
e-um. Spre-vit au-tem il-lum He-ró-des cum ex-

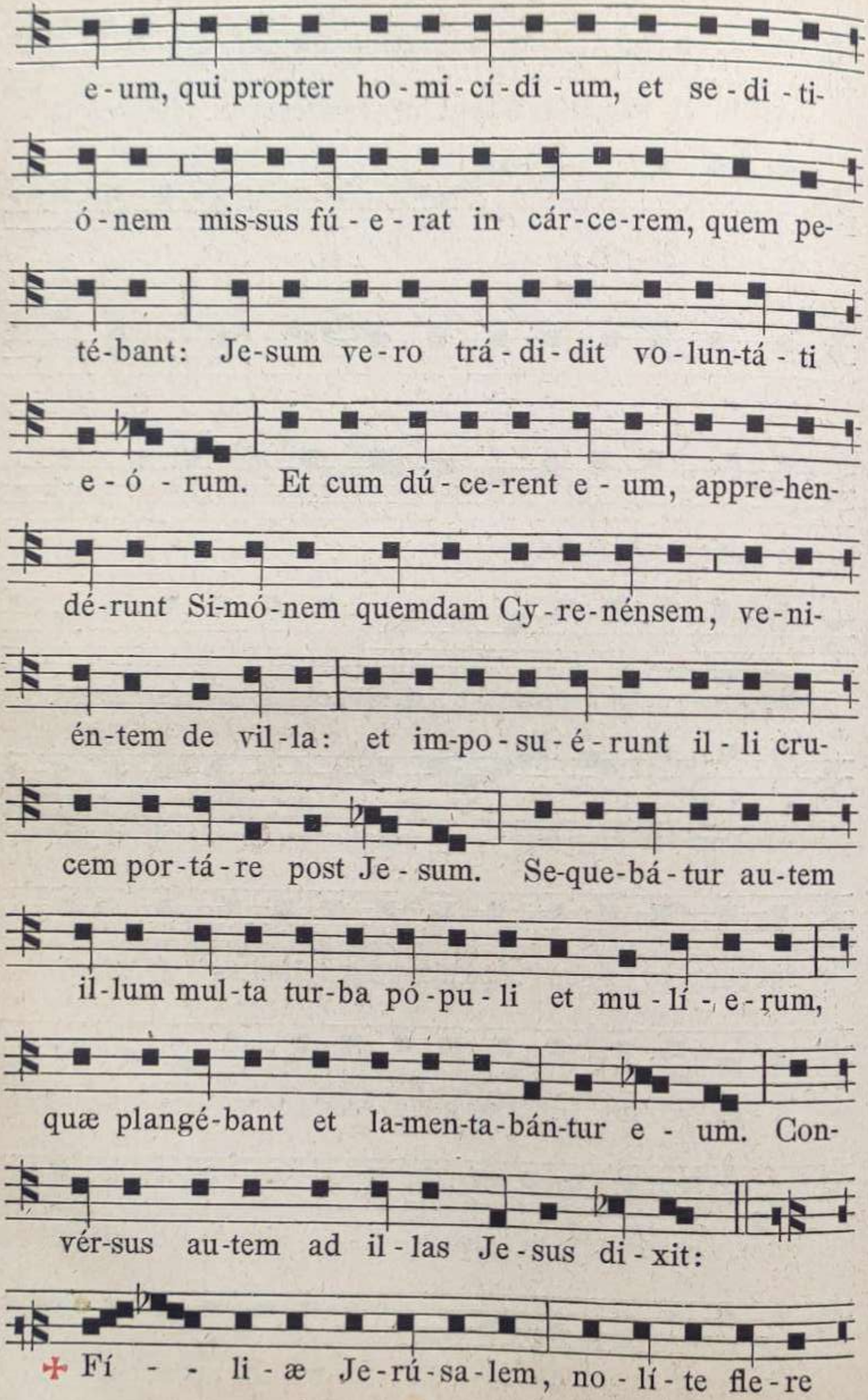

ér-ci-tu su-o: et il-lú-sit in-dú-tum ve-ste
al-ba, et re-mí-sit ad Pi-lá-tum. Et fa-cti
sunt a-mí-ci He-ró-des, et Pi-lá-tus in ip-sa
di-e: nam án-te-a i-ni-mí-ci e-rant ad ín-
vi-cem. Pi-lá-tus au-tem con-vo-cá-tis prin-cí-
pi-bus sa-cer-dó-tum, et ma-gi-strá-ti-bus, et ple-
be, di-xit ad il-los: S. Ob-tu-lí-stis
mi-hi hunc hó-mi-nem, qua-si a-ver-tén-tem pó-
pu-lum, et ec-ce e-go co-ram vo-bis in-tér-ro-
gans, nul-lam causam in-vé-ni in hómi-ne i-sto
ex his, in qui-bus e-um ac-cu-sá-tis. Sed ne-

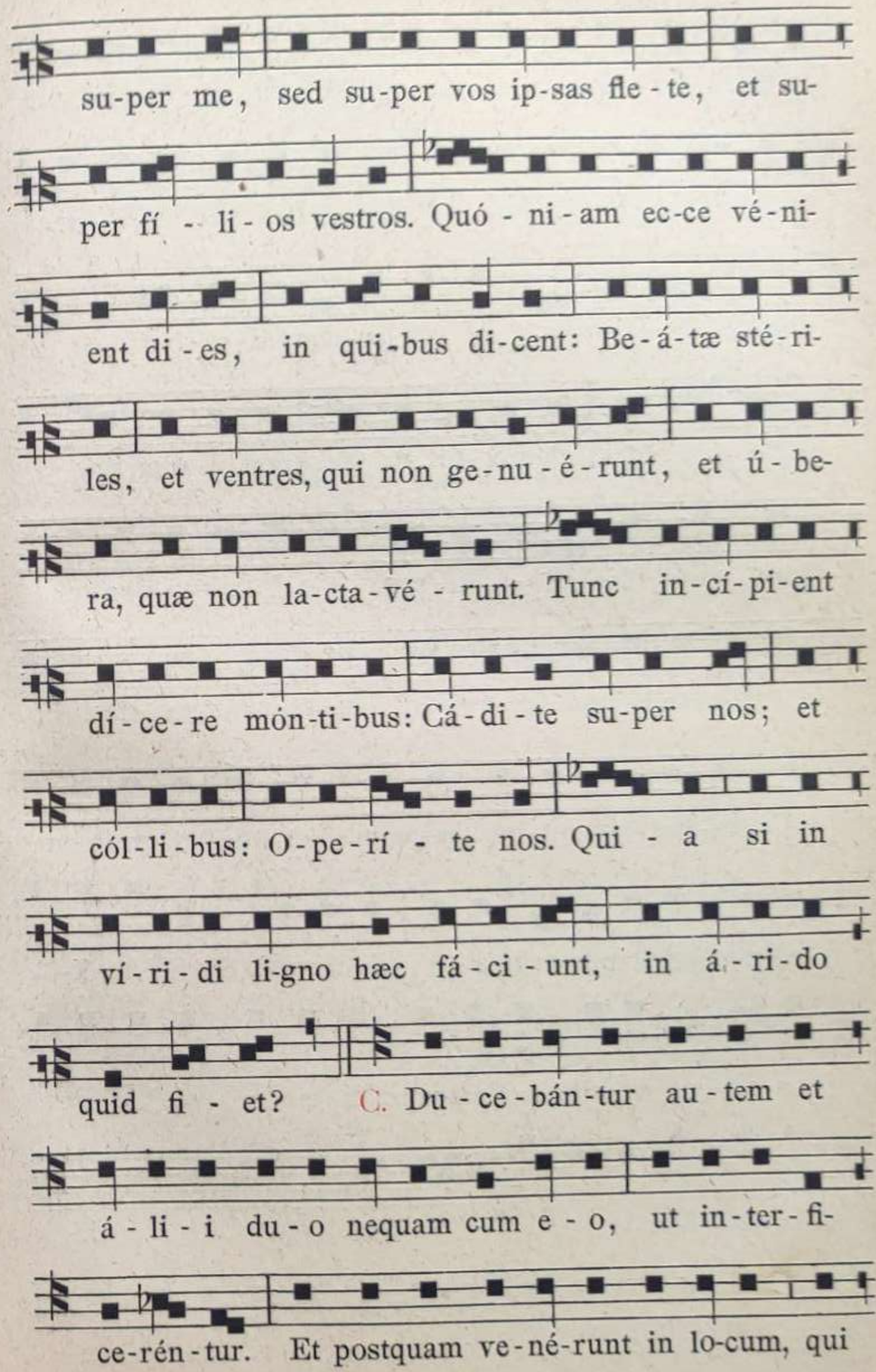

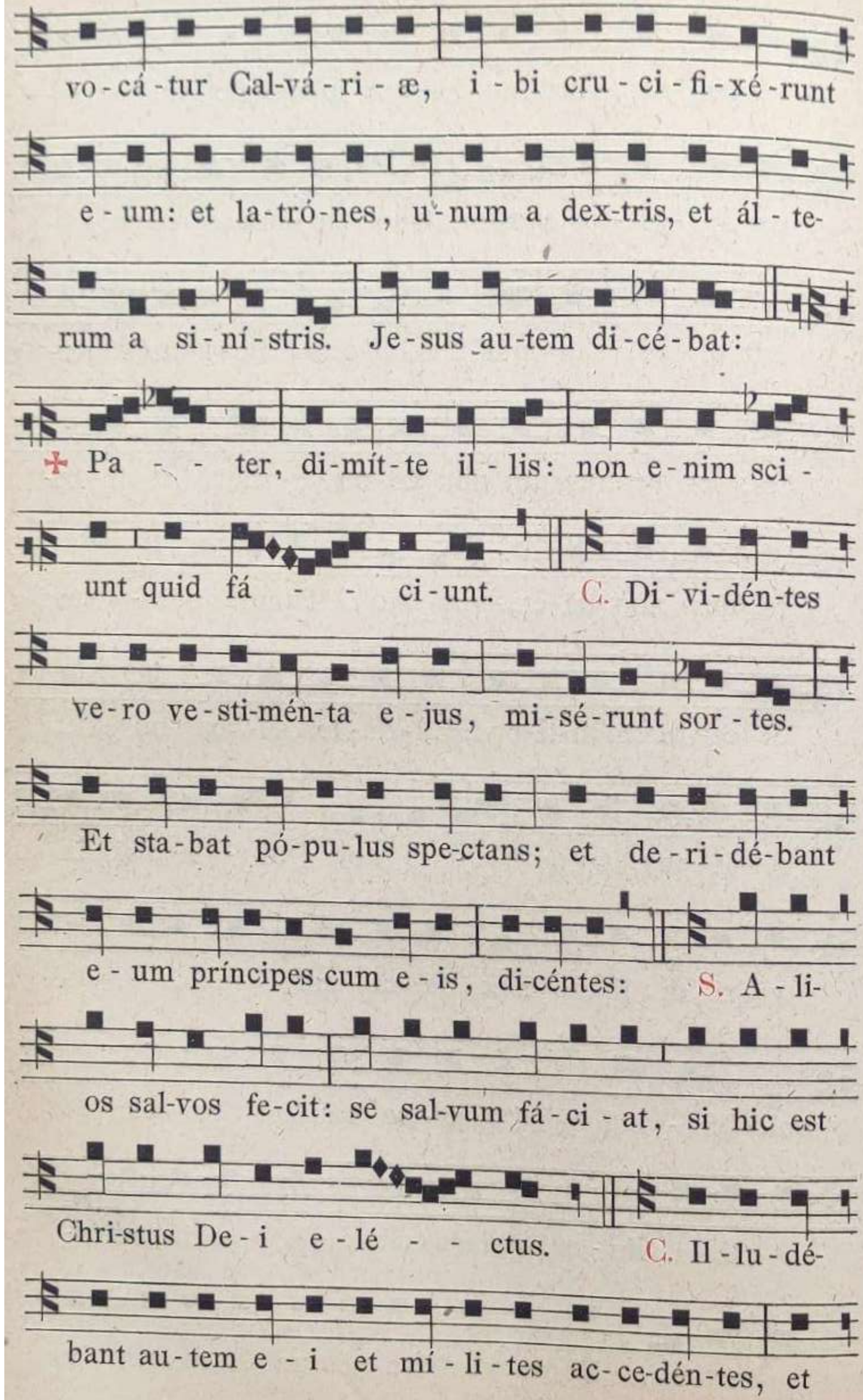
que He-ró-des: nam re-mí-si vos ad il-lum, et
ec-ce ni-hil dignum mor-te a-ctum est e-i.
E-men-dá-tum er-go il-lum di-mít - - tam.
C. Ne-cés-se au-tem ha-bé-bat di-mít-te-re e-is
per di-em fe-stum u-num. Excla-má-vit au-tem
si-mul u-ni-vér-sa tur-ba, di-cens: S. Tol-le hunc,
et di-mít-te no-bis Ba-ráb - - bam. C. Qui
e-rat pro-pter se-di-ti-ó-nem quamdam fa-ctam
in ci-vi-tá-te, et ho-mi-cí-di-um, missus in
cár-ce-rem. I-te-rum au-tem Pi-lá-tus lo-cú-
tus est ad e-os, vo-lens di-mít-te-re Je-sum.

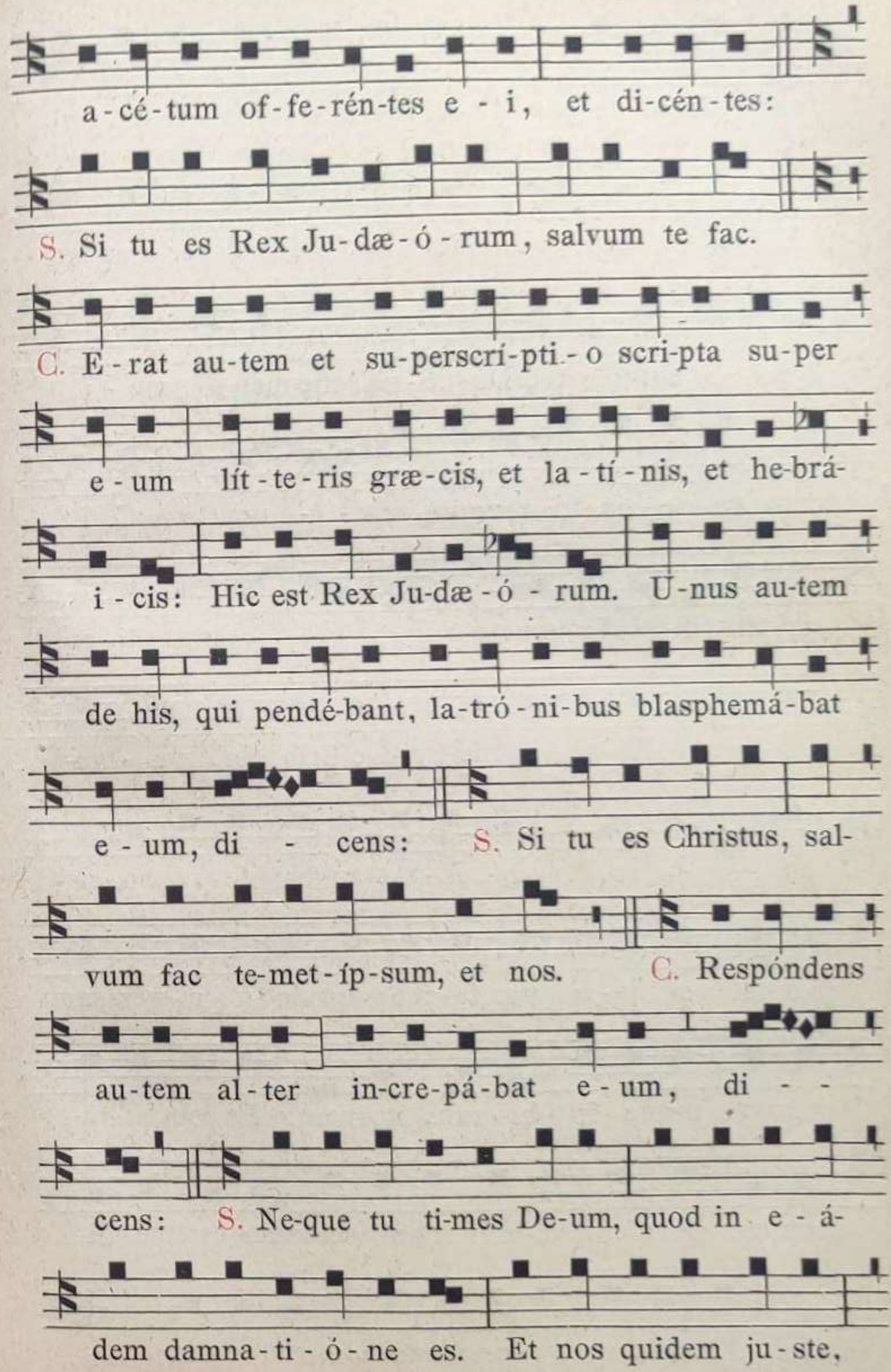

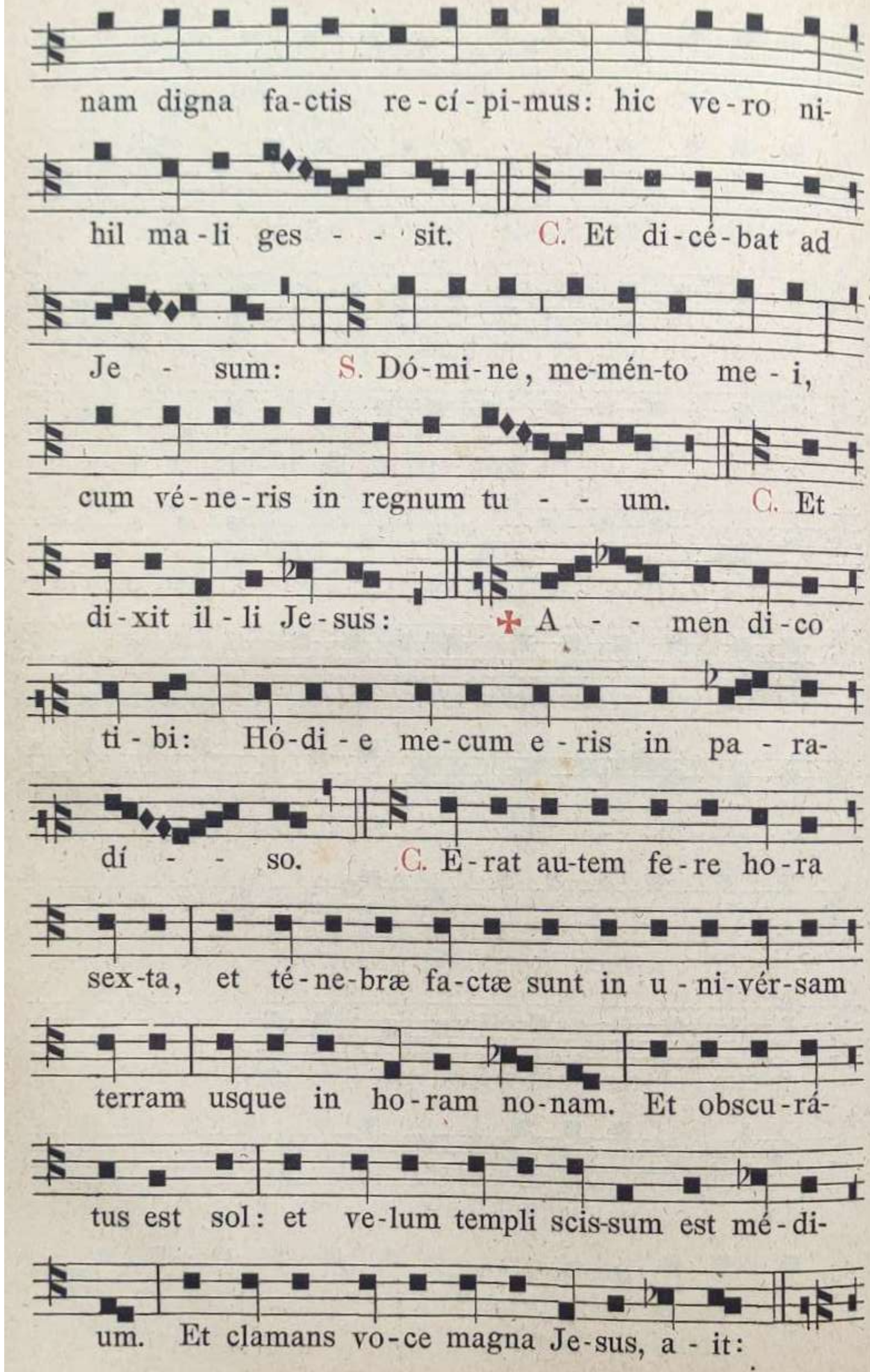
At il-li succla-má-bant, di-cén-tes: S. Cru-ci-fí-
ge, cru-ci-fí-ge e - - um. C. Il-le au-
tem tér-ti-o di-xit ad il - - los: S. Quid
e-nim ma-li fe-cit i-ste? Nul-lam causam mor-
tis in-vé-ni-o in e-o: cor-rí-pi-am er-go
il-lum, et di-mít - - tam. C. At il-li in-
stá-bant vó-ci-bus magnis, po-stu-lán-tes ut cru-ci-
fi-ge-ré-tur. Et in-va-le-scé-bant vo-ces e-ó-
rum. Et Pi-lá-tus ad-ju-di-cá-vit fí-e-ri pe-
ti-ti-ó-nem e-ó-rum. Di-mí-sit au-tem il-lis

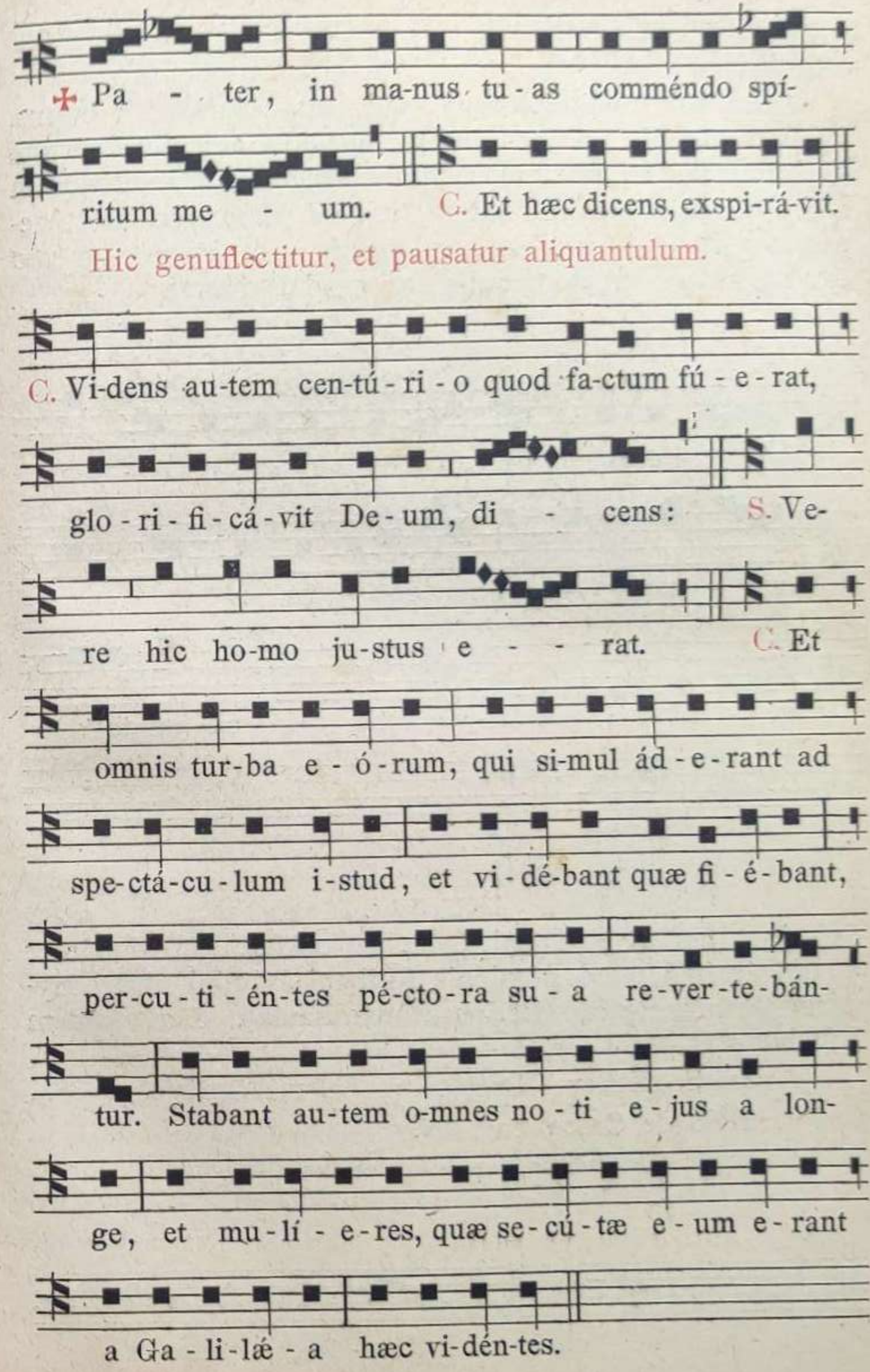

e-um, qui propter ho-mi-cí-di-um, et se-di-ti-
ó-nem mis-sus fú-e-rat in cár-ce-rem, quem pe-
té-bant: Je-sum ve-ro trá-di-dit vo-lun-tá-ti
e-ó-rum. Et cum dú-ce-rent e-um, appre-hen-
dé-runt Si-mó-nem quemdam Cy-re-nénsem, ve-ni-
én-tem de vil-la: et im-po-su-é-runt il-li cru-
cem por-tá-re post Je-sum. Se-que-bá-tur au-tem
il-lum mul-ta tur-ba pó-pu-li et mu-lí-e-rum,
quæ plangé-bant et la-men-ta-bán-tur e-um. Con-
vér-sus au-tem ad il-las Je-sus di-xit:
✠ Fí-li-æ Je-rú-sa-lem, no-lí-te fle-re

su-per me, sed su-per vos ip-sas fle-te, et su-
per fí-li-os vestros. Quó-ni-am ec-ce vé-ni-
ent di-es, in qui-bus di-cent: Be-á-tæ sté-ri-
les, et ventres, qui non ge-nu-é-runt, et ú-be-
ra, quæ non la-cta-vé-runt. Tunc in-cí-pi-ent
dí-ce-re món-ti-bus: Cá-di-te su-per nos; et
cól-li-bus: O-pe-rí-te nos. Qui-a si in
ví-ri-di li-gno hæc fá-ci-unt, in á-ri-do
quid fi-et? C. Du-ce-bán-tur au-tem et
á-li-i du-o nequam cum e-o, ut in-ter-fi-
ce-rén-tur. Et postquam ve-né-runt in lo-cum, qui

vo-cá-tur Cal-vá-ri-æ, i-bi cru-ci-fi-xé-runt
e-um: et la-tró-nes, u-num a dex-tris, et ál-te-
rum a si-ní-stris. Je-sus au-tem di-cé-bat:
✠ Pa - - ter, di-mít-te il-lis: non e-nim sci-
unt quid fá - - ci-unt. C. Di-vi-dén-tes
ve-ro ve-sti-mén-ta e-jus, mi-sé-runt sor-tes.
Et sta-bat pó-pu-lus spe-ctans; et de-ri-dé-bant
e-um príncipes cum e-is, di-céntes: S. A-li-
os sal-vos fe-cit: se sal-vum fá-ci-at, si hic est
Chri-stus De-i e-lé - - ctus. C. Il-lu-dé-
bant au-tem e-i et mí-li-tes ac-ce-dén-tes, et

a-cé-tum of-fe-rén-tes e-i, et di-cén-tes:
S. Si tu es Rex Ju-dæ-ó-rum, salvum te fac.
C. E-rat au-tem et su-perscrí-pti-o scri-pta su-per
e-um lít-te-ris græ-cis, et la-tí-nis, et he-brá-
i-cis: Hic est Rex Ju-dæ-ó - rum. U-nus au-tem
de his, qui pendé-bant, la-tró-ni-bus blasphemá-bat
e-um, di - cens: S. Si tu es Christus, sal-
vum fac te-met-íp-sum, et nos. C. Respóndens
au-tem al-ter in-cre-pá-bat e-um, di - -
cens: S. Ne-que tu ti-mes De-um, quod in e-á-
dem damna-ti-ó-ne es. Et nos quidem ju-ste,

nam digna fa-ctis re-cí-pi-mus: hic ve-ro ni-
hil ma-li ges - - - sit. C. Et di-cé-bat ad
Je - sum: S. Dó-mi-ne, me-mén-to me - i,
cum vé-ne-ris in regnum tu - - - um. C. Et
di-xit il-li Je-sus: ✠ A - - men di-co
ti-bi: Hó-di-e me-cum e-ris in pa - ra-
dí - - so. C. E-rat au-tem fe-re ho-ra
sex-ta, et té-ne-bræ fa-ctæ sunt in u-ni-vér-sam
terram usque in ho-ram no-nam. Et obscu-rá-
tus est sol: et ve-lum templi scis-sum est mé-di-
um. Et clamans vo-ce magna Je-sus, a - it:

✠ Pa - ter, in ma-nus tu-as commèndo spí-
ritum me - um. C. Et hæc dicens, exspi-rá-vit.
Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.
C. Vi-dens au-tem cen-tú-ri-o quod fa-ctum fú-e-rat,
glo-ri-fi-cá-vit De-um, di - cens: S. Ve-
re hic ho-mo ju-stus e - - - rat. C. Et
omnis tur-ba e-ó-rum, qui si-mul ád-e-rant ad
spe-ctá-cu-lum i-stud, et vi-dé-bant quæ fi-é-bant,
per-cu-ti-én-tes péc-to-ra su-a re-ver-te-bán-
tur. Stabant au-tem o-mnes no-ti e-jus a lon-
ge, et mu-lí-e-res, quæ se-cú-tæ e-um e-rant
a Ga-li-lǽ-a hæc vi-dén-tes.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica.

ET ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus, et justus: hic non consénserat consílio, et áctibus eórum, ab Arimathæa civitáte Judææ, qui exspectábat et ipse regnum Dei. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu: et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Offertorium. Modus 8. *Sol-ut.*

Secreta.

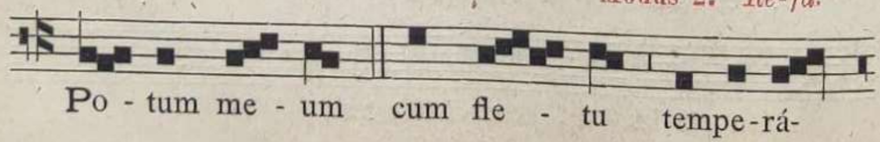
Súscipe, quæsumus Dómine, munus oblátum, et dignánter operáre: ut quod passiónis Fílii tui Dómini nostri mystério gérimus, piis affédctibus consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prótege. p. 85. vel Oblátis. p. 86.

Præfatio de Cruce. pag. 86.

Sanctus, Benedíctus, Agnus Dei. pag. 87.

Communio. Modus 2. *Re-fa.*

Postcommunio.

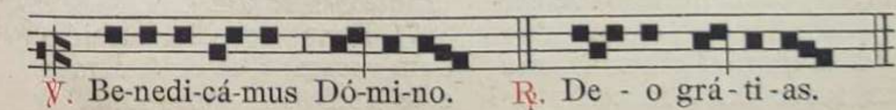
Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus: ut, per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. vel Hæc nos, quæsumus. pag. 89.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit et regnat.

Tribus sequentibus diebus, dicto secreto Pater noster, Ave María, et ad Matutinum et in principio Primæ, Credo, omnibus aliis prætermissis, absolute incipitur Officium, ad Matutinum et Vesperas, ab Antiphona primi Psalmi, et Antiphonæ duplicantur sicut in Festo Duplici.

In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri per omnes Horas, nec in Responsoriis: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum exstinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.

Feria V. in Cœna Domini.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Psalmus 68.

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

2. Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

3. Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

5. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

6. Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

7. Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

8. Non erubéscant in me, qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

9. Non confundántur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

10. Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

11. Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

12. Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

13. Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

14. Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

15. Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

16. Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

17. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaúdi me: * in veritáte salútis tuæ.

18. Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

19. Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

20. Exaúdi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

21. Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me.

22. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

23. Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

26. Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

27. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

28. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

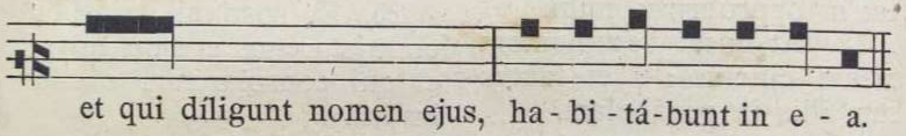
29. Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

30. Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

31. Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.
33. Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.
34. Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.
35. Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude.
36. Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem et úngulas.
37. Vídeant paúperes, et læténtur: * quǽrite Deum, et vivet ánima vestra.
38. Quóniam exaudívit paúperes Dóminus, * et vinctos suos non despéxit.
39. Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.
40. Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.
41. Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.
42. Et semen servórum ejus possidébit eam: *

Tractus.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

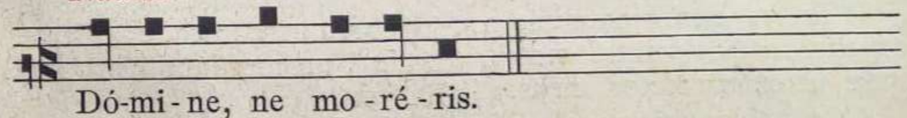

Ps. 69. Deus, in adjutórium.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.
2. Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.
4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
6. Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.
7. Adjútor meus et liberátor meus es tu: *

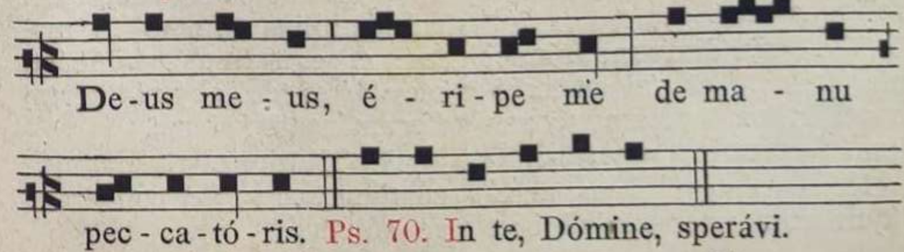
Tractus.

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Psalmus 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

2. Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

3. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum, * ut salvum me fácias.

4. Quóniam firmaméntum meum * et refúgium meum es tu.

5. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui.

6. Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

7. In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

8. In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis, et tu adjútor fortis.

9. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

10. Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

11. Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

12. Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini et comprehéndite eum: * quia non est, qui erípiat.

13. Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

14. Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

15. Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

16. Os meum annuntiábit justítiam tuam, * tota die salutáre tuum.

17. Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

18. Deus, docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

19. Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me:

20. Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est:

21. Poténtiam tuam et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

22. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me.

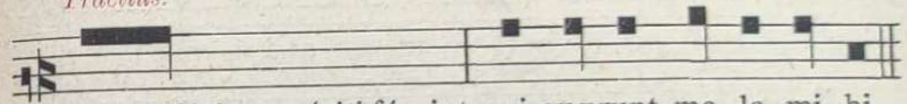
23. Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

24. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

25. Exsultábunt lábia mea, cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti:

26. Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: *

Tractus.

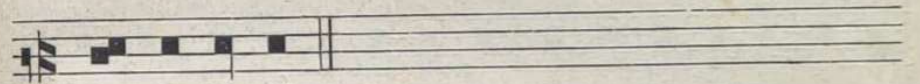

cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt ma-la mi-hi.

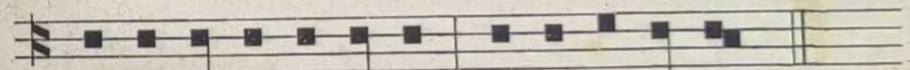
3. Antiphona.

De-us me-us, é-ri-pe me de ma-nu

pec-ca-tó-ris.

℣. A-ver-tán-tur re-trór-sum, et e-ru-bé-scant,

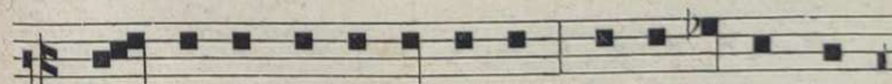

℟. Qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

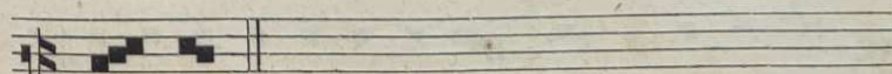
Hoc triduo, post ℣℣. Noct., dicitur secreto Pater noster. nec pronuntiatur Et ne nos. nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones.

In fine Lectionum non dicitur Tu autem, Dómine. sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.

Modus 6. *Fa-la.*

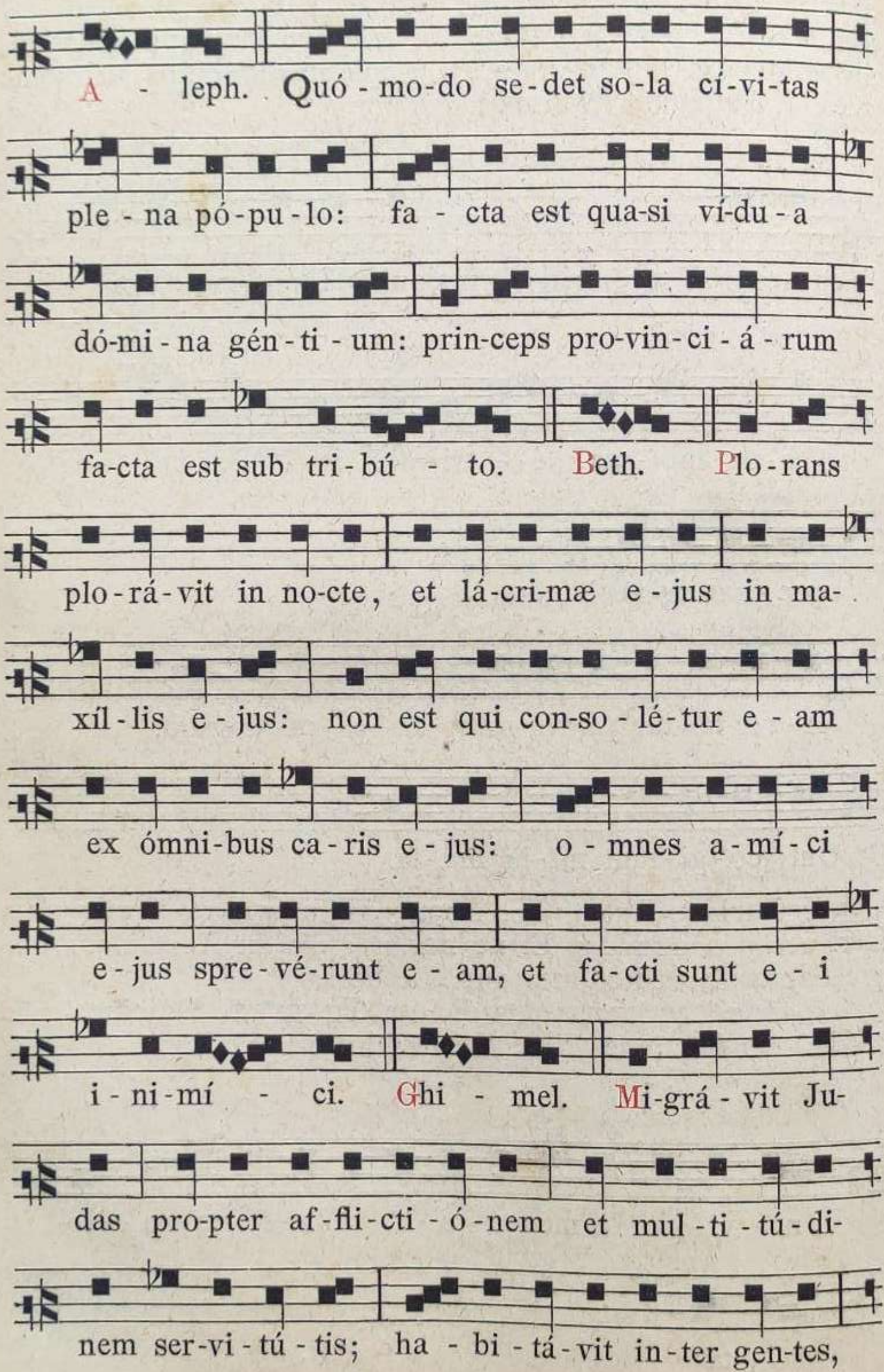

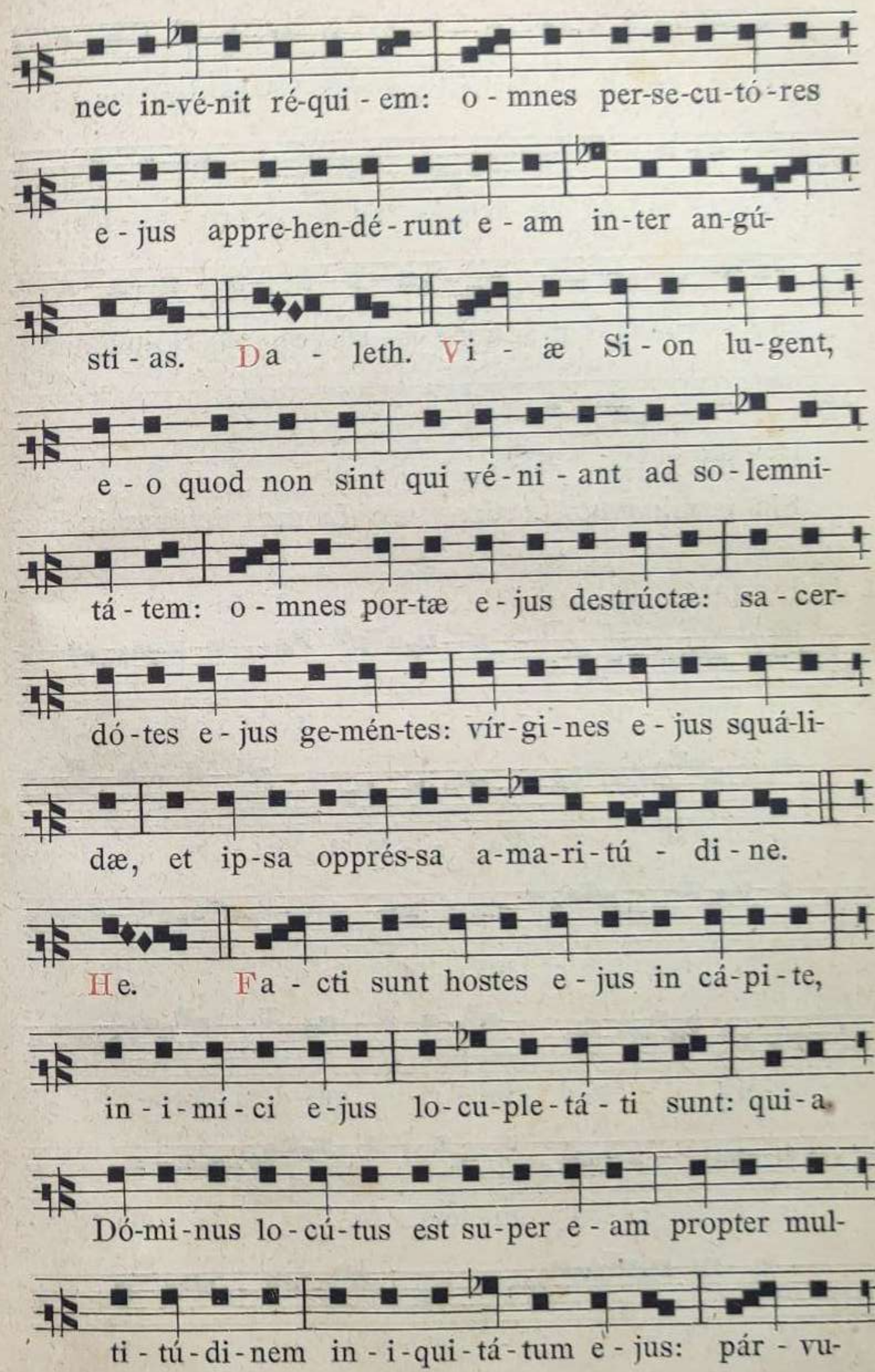
In-ci-pit La-men-tá-ti-o Je-re-mí-æ Pro-

phé-tæ.

Lectio I.

A - leph. Quó - mo-do se-det so-la cí-vi-tas
ple - na pó-pu-lo: fa - cta est qua-si ví-du - a
dó-mi - na gén - ti - um: prin-ceps pro-vin-ci - á - rum
fa-cta est sub tri - bú - to. Beth. Plo-rans
plo - rá - vit in no-cte, et lá-cri-mæ e - jus in ma-
xíl - lis e - jus: non est qui con-so - lé - tur e - am
ex ómni-bus ca - ris e - jus: o - mnes a - mí - ci
e - jus spre - vé-runt e - am, et fa - cti sunt e - i
i - ni-mí - ci. Ghi - mel. Mi-grá - vit Ju-
das pro-pter af-fli-cti - ó-nem et mul - ti - tú - di-
nem ser-vi - tú - tis; ha - bi - tá - vit in-ter gen-tes,

nec in-vé-nit ré-qui - em: o - mnes per-se-cu-tó-res
e - jus appre-hen-dé - runt e - am in-ter an-gú-
sti - as. Da - leth. Vi - æ Si - on lu-gent,
e - o quod non sint qui vé - ni - ant ad so-lemni-
tá - tem: o - mnes por-tæ e - jus destrúctæ: sa - cer-
dó - tes e - jus ge-mén-tes: vír-gi-nes e - jus squá-li-
dæ, et ip-sa opprés-sa a-ma-ri-tú - di-ne.
He. Fa - cti sunt hostes e - jus in cá-pi-te,
in - i - mí - ci e-jus lo-cu-ple-tá - ti sunt: qui-a
Dó-mi-nus lo-cú-tus est su-per e - am propter mul-
ti - tú-di-nem in - i-qui-tá-tum e - jus: pár - vu-

li e-jus du-cti sunt in ca-pti-vi-tá-tem an-te

fá-ci-em tri-bu-lán - tis. Je-rú-sa-lem,

Je - rú-sa-lem, con-vér-te-re ad Dó-mi-num

De-um tu - um.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

Respons. I.

Modus 8. *Sol-ut.*

In mon - te O-li-vé - - ti o-rá-

vit ad Pa - trem: Pa - ter, si fí-

e-ri pot - est, tráns-e-at a me

ca-lix i - ste: * Spí - ri-tus qui-dem prom-

ptus est, ca-ro au-tem in-fír - - ma.

℣. Vi-gi-lá - - - te, et o-rá - te,

ut non in-tré-tis in ten - - ta-ti-

ó - - nem. Spíritus quidem. ut supra.

Lectio II.

Vau. Et e-grés-sus est a fí-li-a Si-on

omnis de-cor e-jus: fa-cti sunt prín-ci-pes

e-jus vel-ut a-rí-e-tes non in-ve-ni-én-tes

pá-scu-a: et ab-i-é-runt absque for-ti-tú-

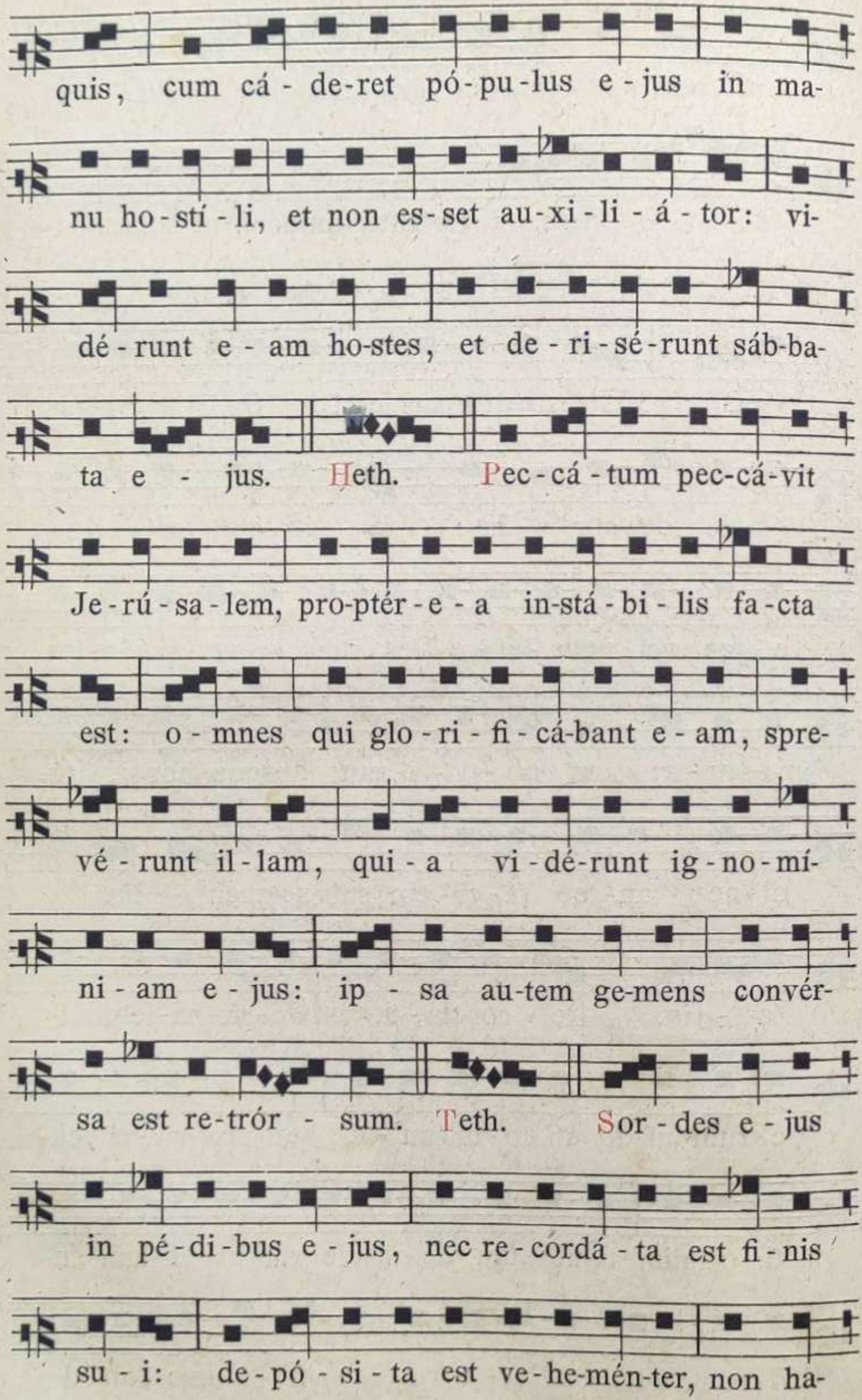
di-ne an-te fá-ci-em sub-se-quén - tis.

Za - in. Re - cor-dá-ta est Je-rú-sa-lem di-

é-rum af-fli-cti-ó-nis su-æ, et præ-va-ri-ca-

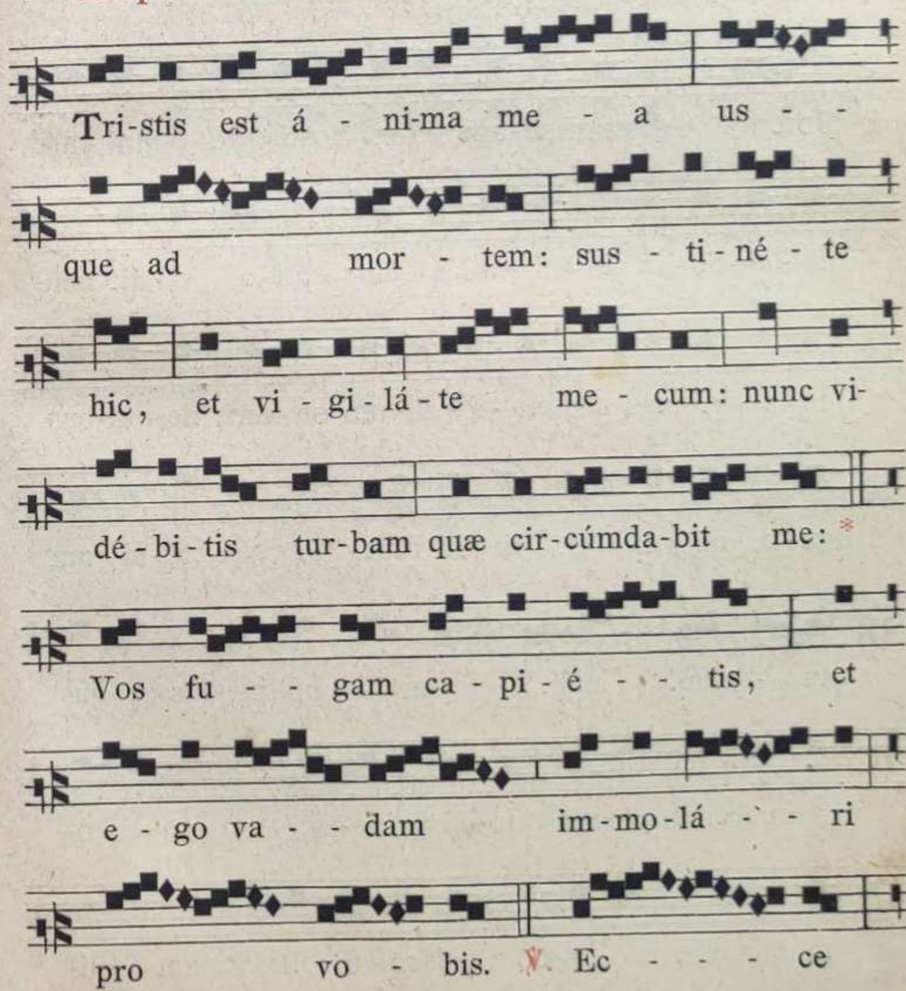
ti-ó-nis ó-mni-um de-si-de-ra-bí-li-um su-

ó-rum, quæ ha-bú-e-rat a di-é-bus an-ti-

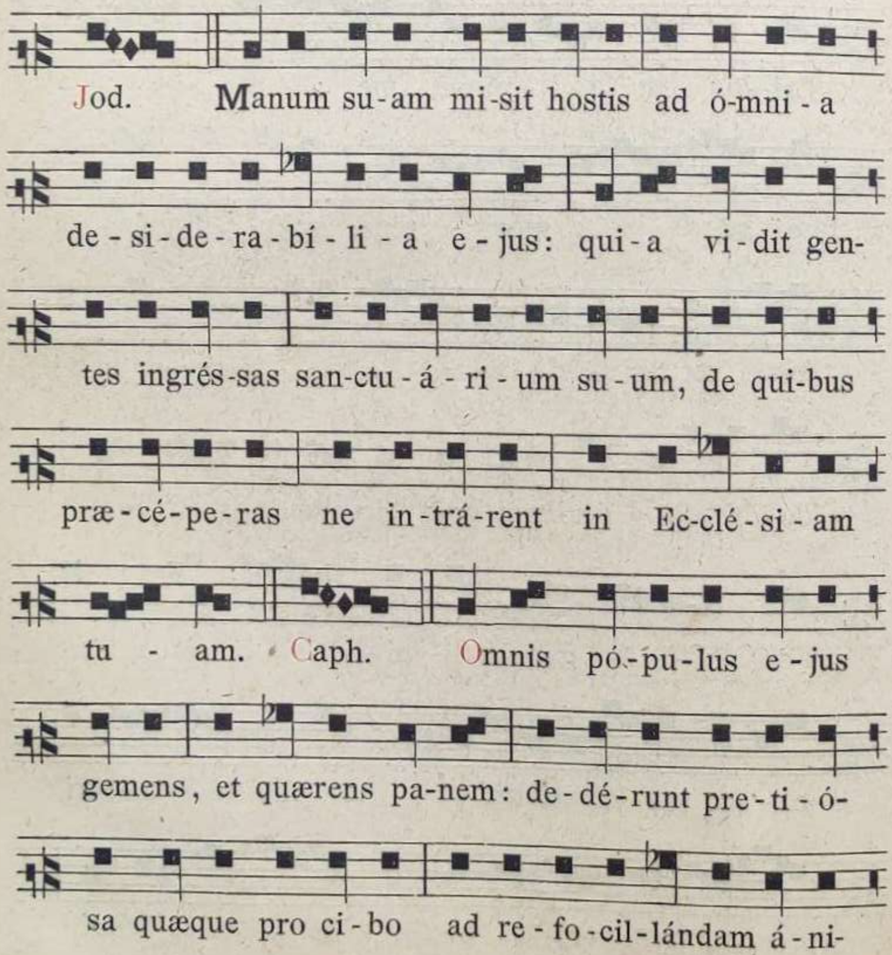

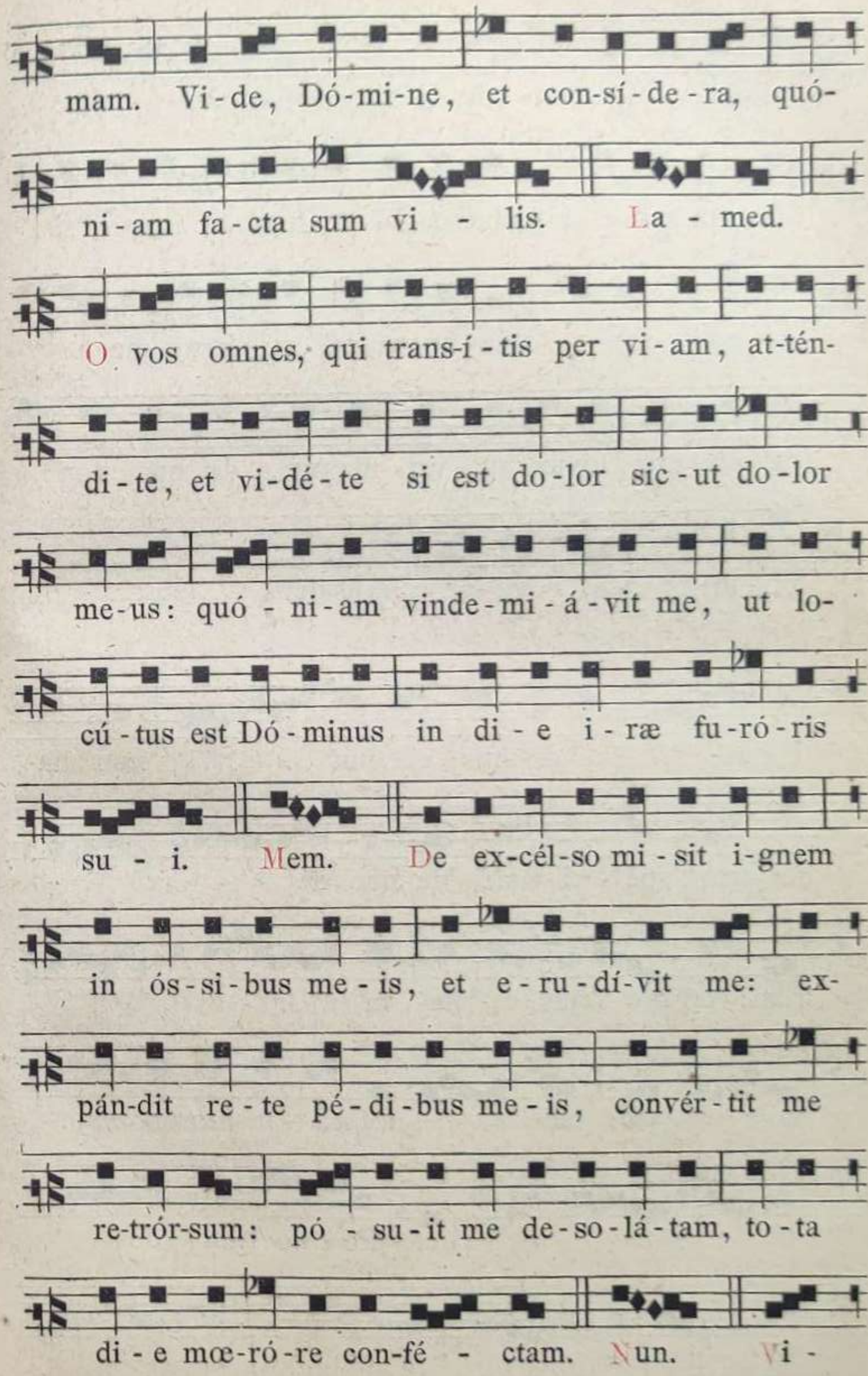
Respons. II. Modus 8. *Sol-ut.*

ap-pro-pín - quat ho - ra, et Fí - li - us
hó-mi-nis tra-dé - tur in ma-nus pec - ca-
tó - - rum. Vos fugam. ut supra. pag. 169.

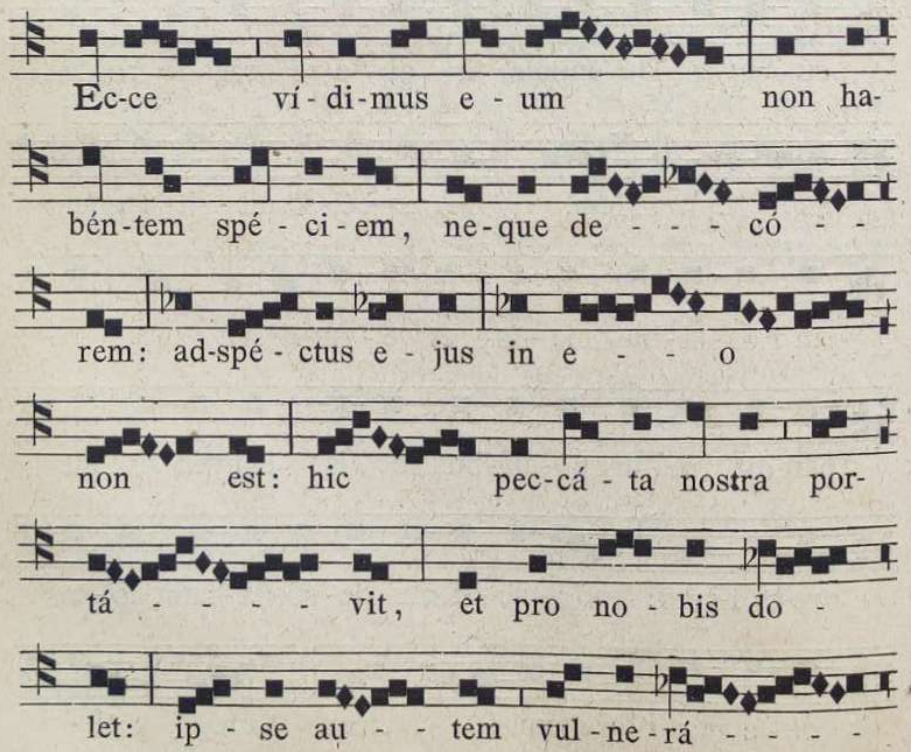
Lectio III.

Jod. Manum su-am mi-sit hostis ad ómni - a
de - si - de - ra - bí - li - a e - jus: qui - a vi - dit gen-
tes ingrés-sas san-ctu - á - ri - um su - um, de qui-bus
præ - cé - pe - ras ne in - trá - rent in Ec-clé - si - am
tu - am. Caph. Omnis pó-pu-lus e - jus
gemens, et quærens pa-nem: de - dé - runt pre - ti - ó-
sa quæque pro ci - bo ad re - fo - cil - lándam á - ni-

mam. Vi - de, Dó - mi - ne, et con-sí - de - ra, quó-
ni - am fa - cta sum vi - lis. La - med.
O vos omnes, qui trans-í - tis per vi - am, at-tén-
di - te, et vi - dé - te si est do - lor sic - ut do - lor
me - us: quó - ni - am vinde - mi - á - vit me, ut lo-
cú - tus est Dó - minus in di - e i - ræ fu - ró - ris
su - i. Mem. De ex-cél-so mi - sit i-gnem
in ós - si - bus me - is, et e - ru - dí - vit me: ex-
pán-dit re - te pé - di - bus me - is, convér - tit me
re-trór-sum: pó - su - it me de - so - lá - tam, to - ta
di - e mœ - ró - re con-fé - ctam. Nun. Vi -

Respons. III. *Modus 5. Fa-ut.*

Cujus livóre. ut supra. Ecce vídimus. ib. usque ad ℣.

In II. Nocturno.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Psalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

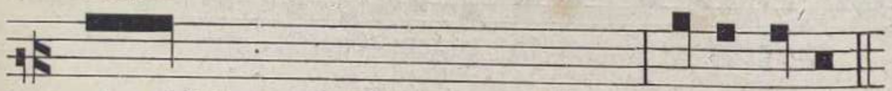
2. Judicáre pópulum tuum in justítia, * et paúperes tuos in judício.

3. Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

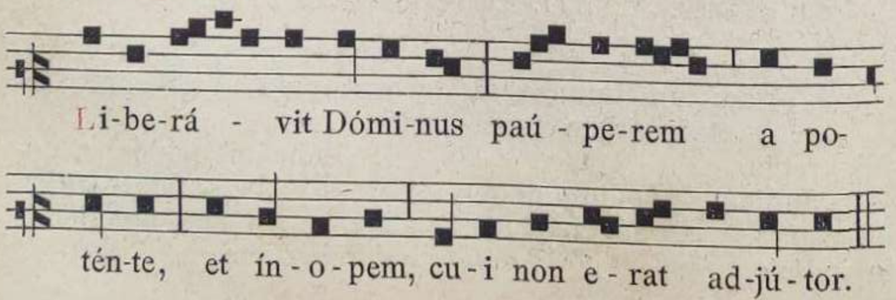
4. Judicábit paúperes pópuli, et salvos fáciet fílios paúperum: * et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.
6. Descéndet sicut plúvia in vellus, * et sicut stillicídia stillántia super terram.
7. Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis: * donec auferátur luna.
8. Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
9. Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.
10. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.
11. Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei.
12. Quia liberábit paúperem a poténte: * et paúperem, cui non erat adjútor.
13. Parcet paúperi et ínopi: * et ánimas paúperum salvas fáciet.
14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.
15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.
16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
17. Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.
18. Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.
19. Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus:
20. Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: *

Tractus.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Ps. 72. Quam bonus Israël.

Psalmus 72.

Quam bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!
2. Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.
3. Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.
4. Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.
5. In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.
6. Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.
7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affféctum cordis.
8. Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.
9. Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.
10. Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.
11. Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et, si est sciéntia in excélso?
12. Ecce ipsi peccatóres et abundántes in sǽculo * obtinuérunt divítias.
13. Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:
14. Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.
15. Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.
17. Donec intrem in sanctuárium Dei, * et intélligam in novíssimis eórum.
18. Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos, dum allevaréntur.
19. Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecé-

runt: * periérunt propter iniquitátem suam.

20. Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

22. Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

23. Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

24. Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

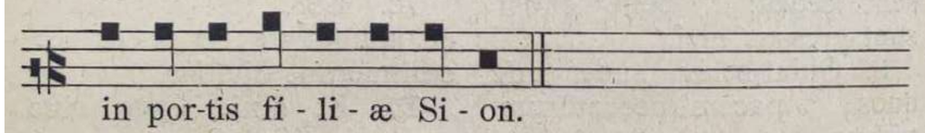
25. Defécit caro mea et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

26. Quia ecce qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

27. Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas *

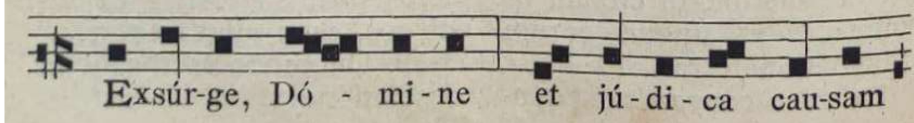
Tractus.

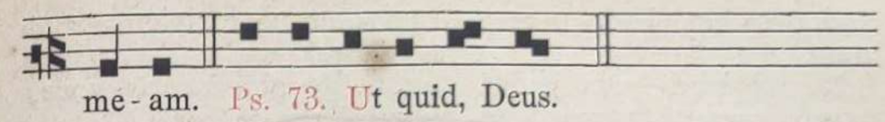

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. I. Fin. 1.*

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

2. Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

3. Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

4. Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

5. Et gloriáti sunt, qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

6. Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

7. Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

8. Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

9. Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

10. Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

11. Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

12. Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

13. Deus autem rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.

14. Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

15. Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

16. Tu dirupísti fontes et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

17. Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

18. Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

19. Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

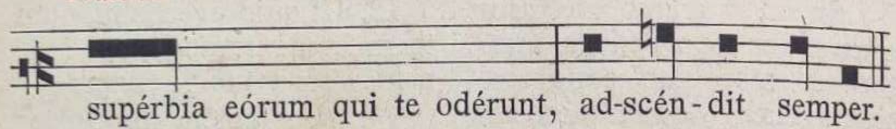
20. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: * et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.

21. Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

22. Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper

et inops laudábunt nomen tuum.
23. Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.
24. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: *

Tractus.

3. Antiphona.

Pater noster. secreto.

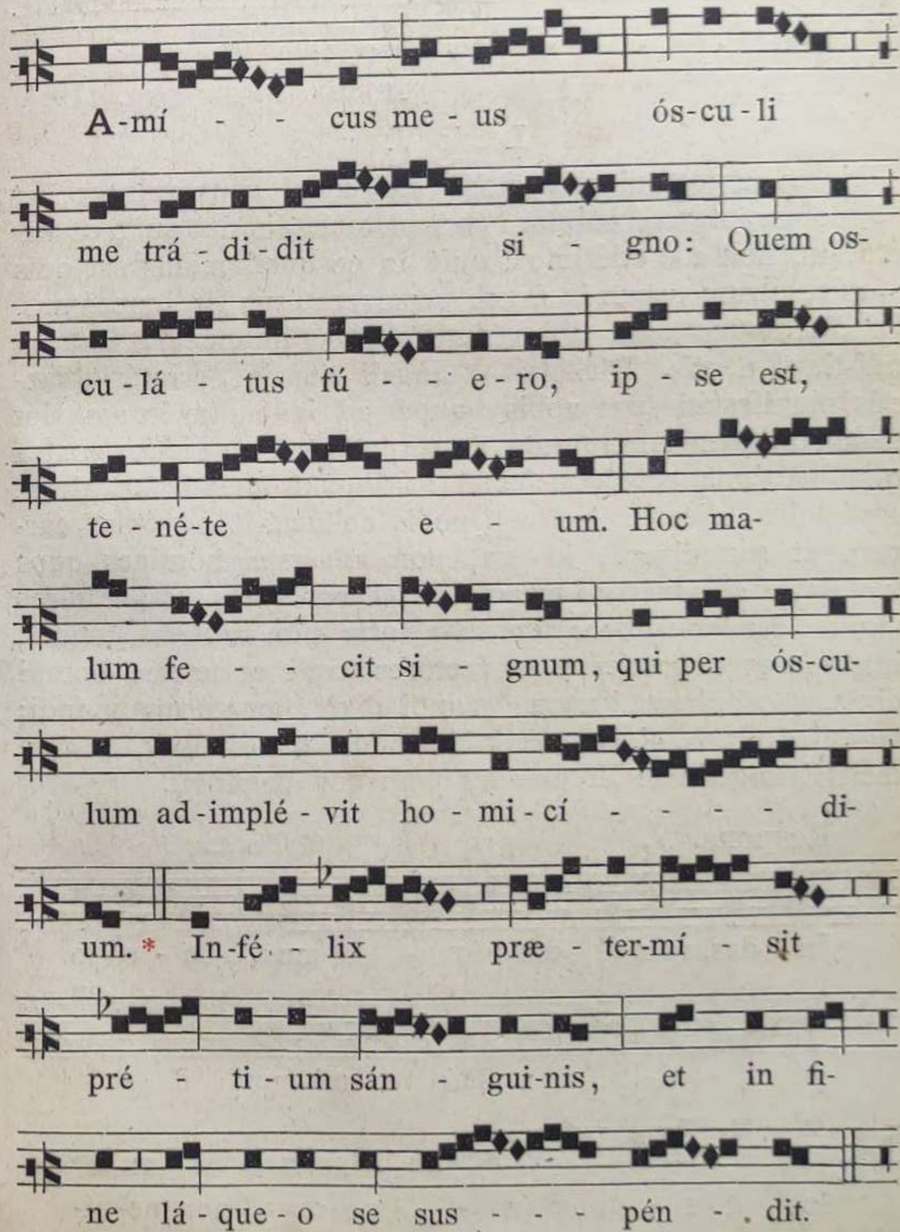
Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

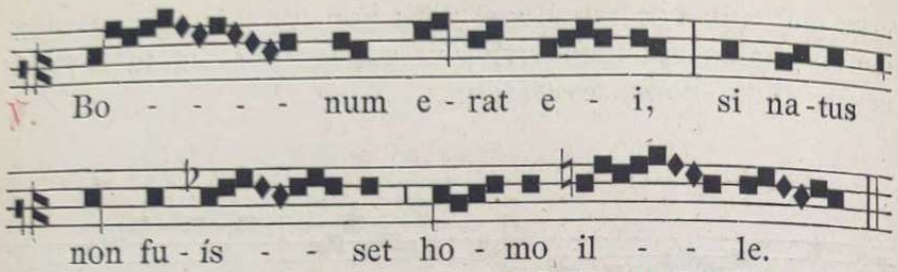
In Psalm. 54. ad 1. Versum.

Lectio IV.

Exaúdi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exaúdi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Superest ut videámus in quo malo sit: et cum dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut communicáta tribulatióne conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est, eamdémque passiónem malórum hóminum exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur: aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

Respons. IV. Modus 8. *Sol-ut.*

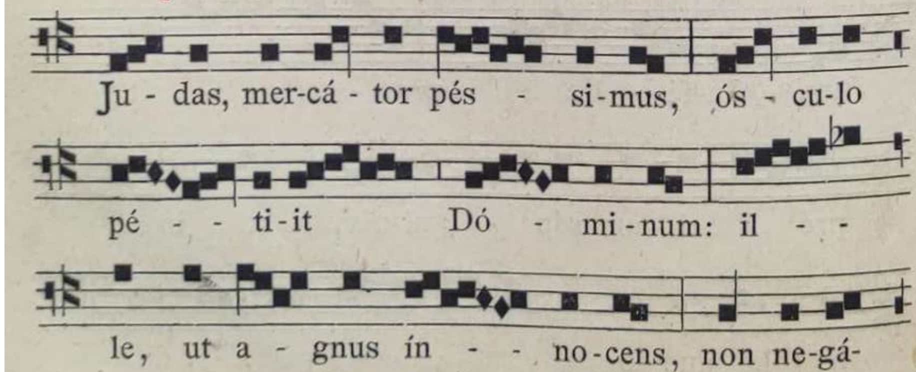

Infélix. ut supra p. 179.

Lectio V.

Utinam ergo qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi víderis odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem, id est, non advérsus hómines quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellígeres dæmones esse rectóres cœli et terræ: mundi dixit, tenebrárum harum; mundi dixit, amatórum mundi; mundi dixit, impiórum et iniquórum; mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

Respons. V. **Modus 2.** *Re-fa.*

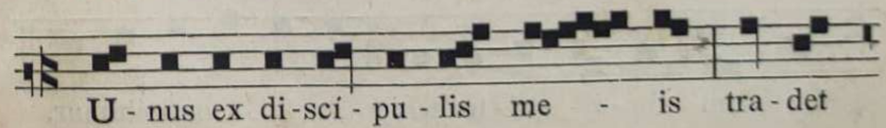

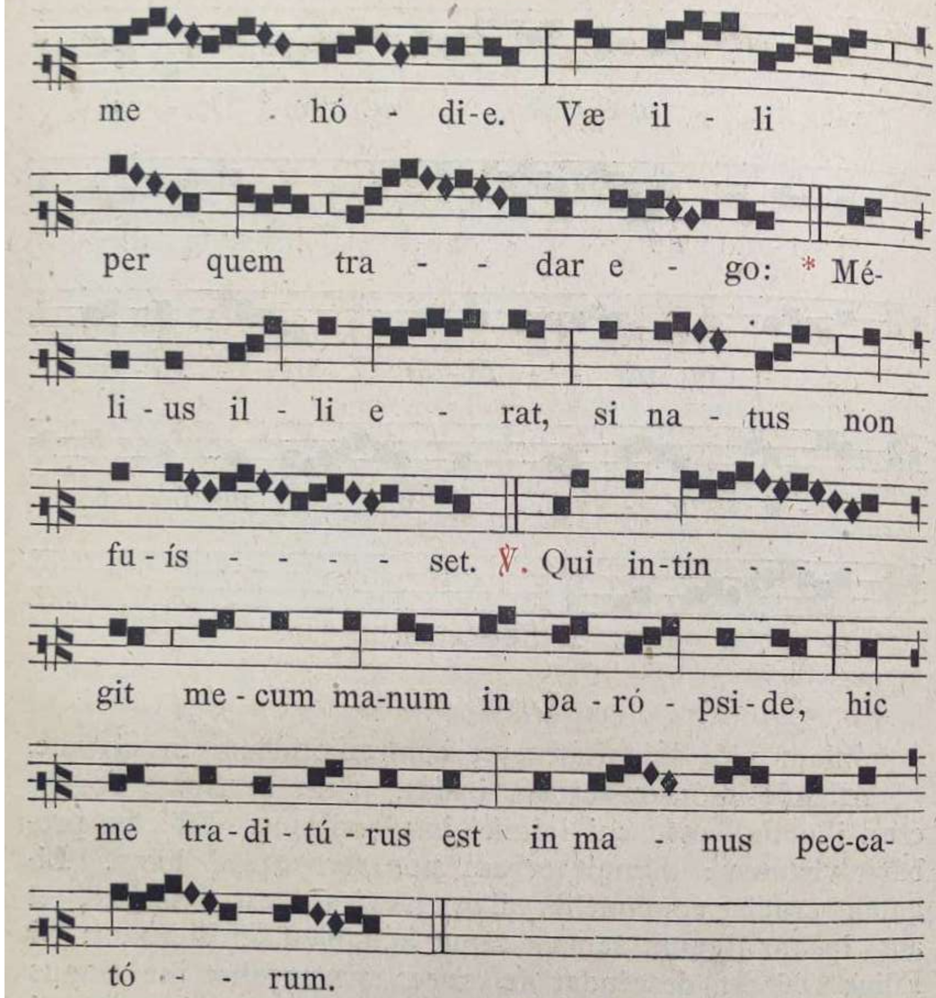

Lectio VI.

Quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. Si enim justus est qui ex fide vivit, iníquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait iniquitátem, perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem; et tamen et ipsos exspéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

Respons. VI. **Modus 8.** *Sol-ut.*

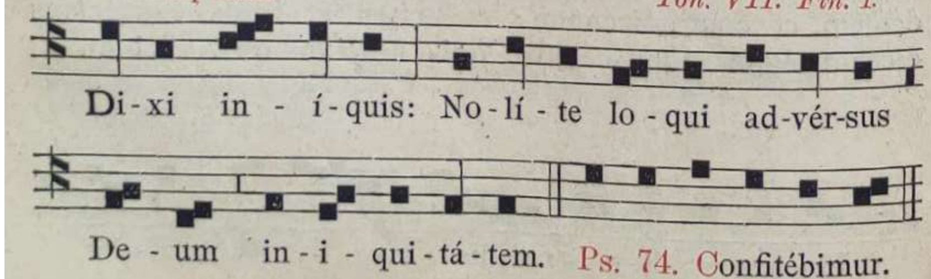

Mélius illi erat. ut supra. Unus ex discípulis meis. pag. 181. usque ad ℣.

In III. Nocturno.

1. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Psalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

2. Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

4. Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

5. Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

6. Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

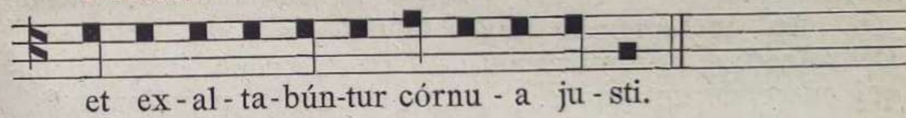
7. Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dñi vini meri plenus misto.

8. Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

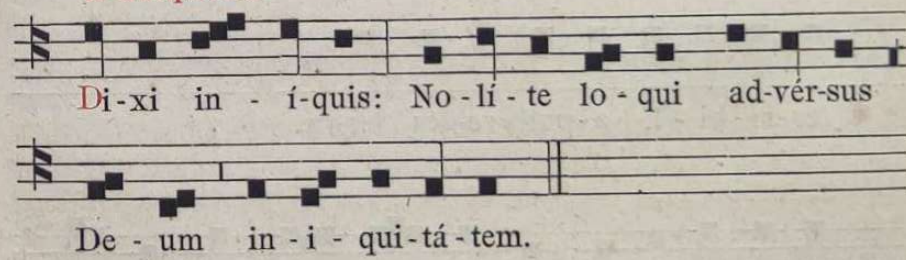
9. Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam: *

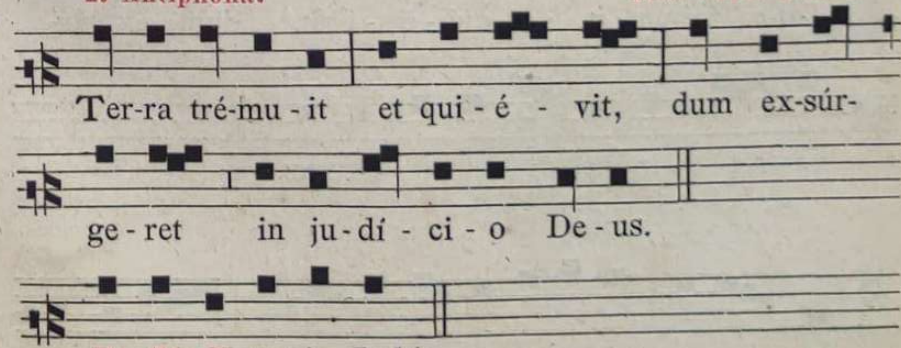
Tractus.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Ps. 75. Notus in Judæa.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

6. Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui adscendérunt equos.

7. Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

8. De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit.

9. Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

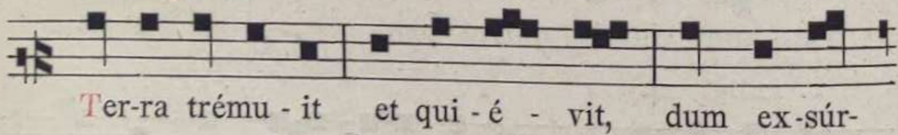
11. Vovéte, et rédite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

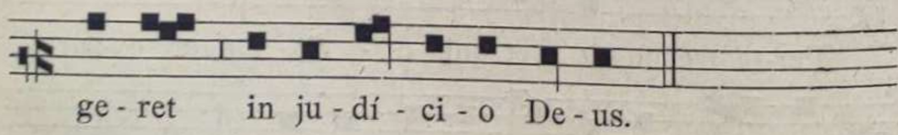
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, *

Tractus.

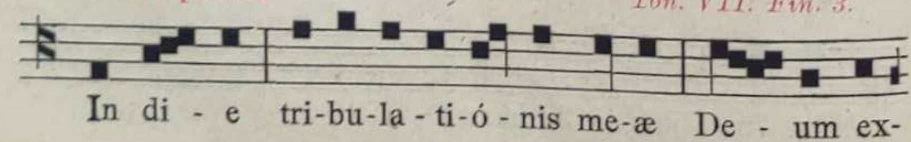

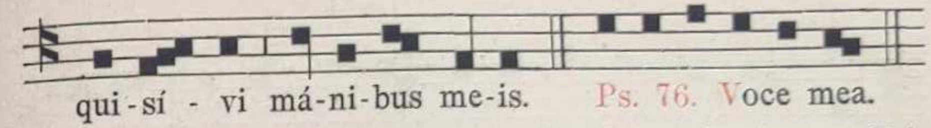
2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 3.*

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

3. Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

4. Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

5. Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

6. Et meditátus sum nocte cum corde meo: * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

7. Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

8. Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

9. Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

10. Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

11. Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

12. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

13. Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

14. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

15. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.

16. Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

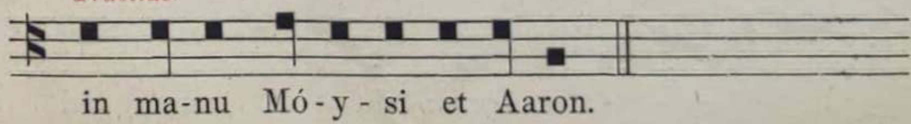
17. Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

18. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

20. Deduxísti sicut oves pópulum tuum: *

Tractus.

3. Antiphona.

Pater noster. secreto.

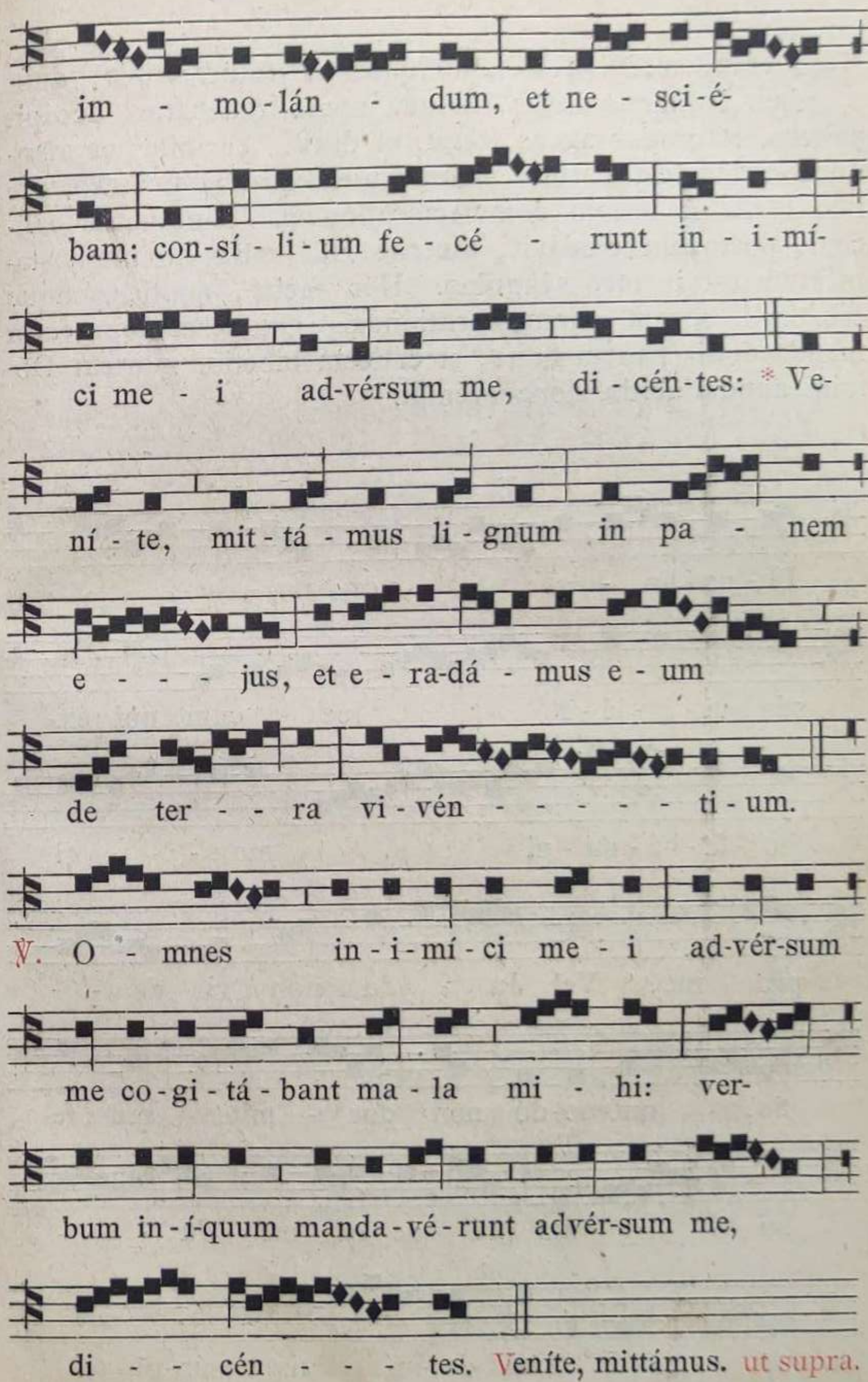
De Epístola prima Beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio VII. Cap. 11. d.

Hoc autem præcípio, non laudans, quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, aúdio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

Respons. VII. Modus 7. *Sol-re.*

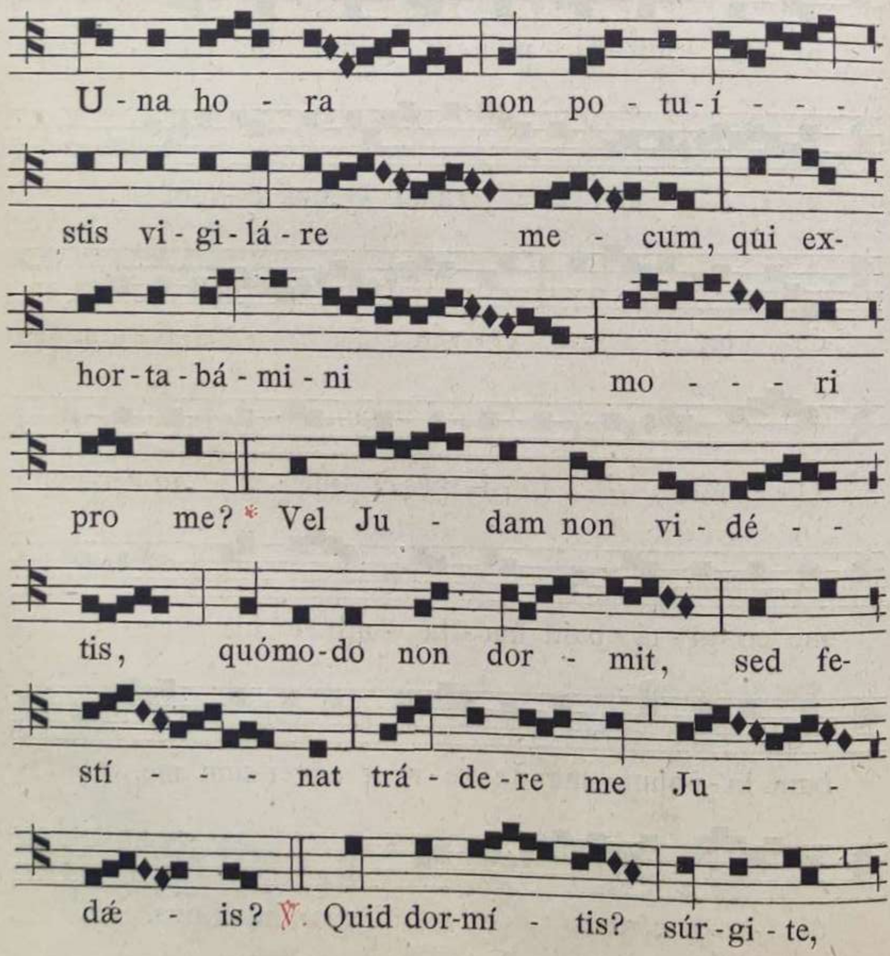

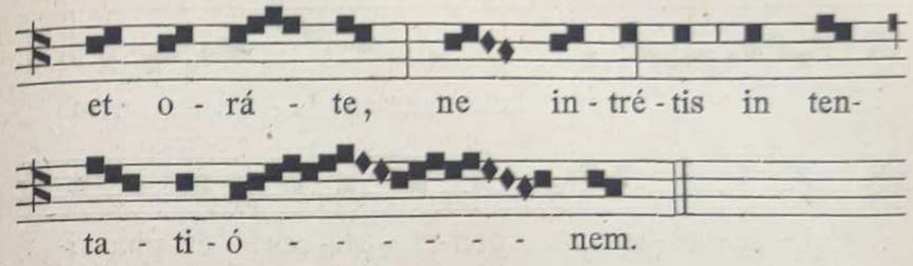

Lectio VIII.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

Respons. VIII. Modus 7. *Sol-re.*

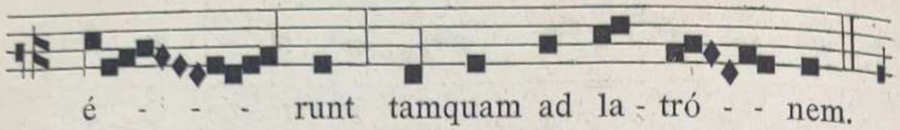
Vel Judam. ut supra.

Lectio IX.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet, ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Respons. IX. Modus 1. *Re-la.*

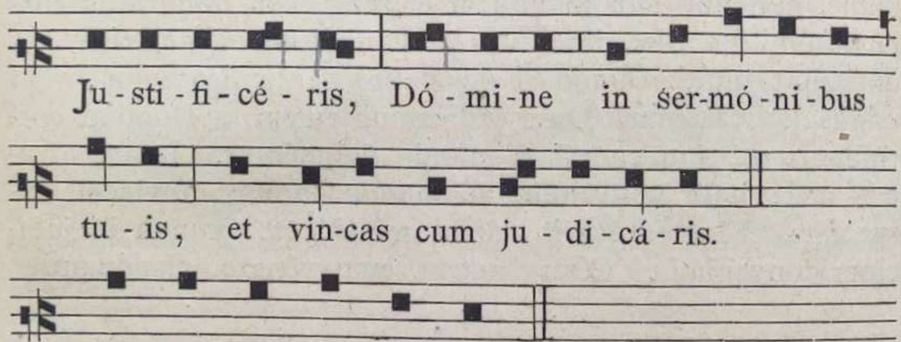

Ut Jesum. pag. 189. Senióres. ibid. usque ad ℣.

Ad Laudes.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ps. 50. Miserére mei.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Adspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te convertántur.

15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

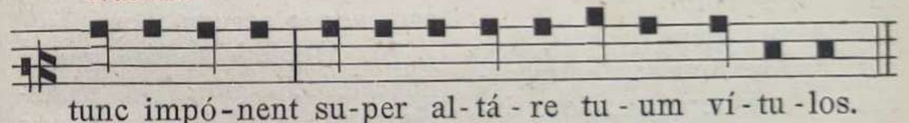
17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

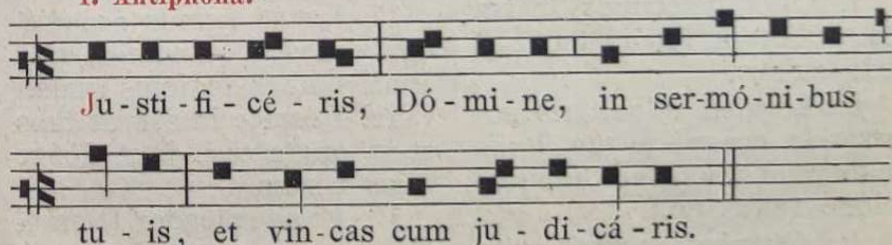
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocaústa: *

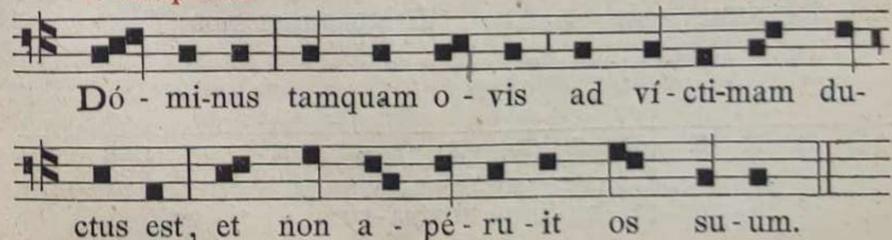
Tractus.

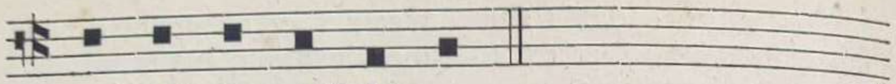

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. II.*

Ps. 89. Dómine, refúgium.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis; * a generatióne in generatiónem.

2. Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis, * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

3. Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

4. Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna quæ prætériit.

5. Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

6. Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret, et aréscat.

7. Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

8. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

9. Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

10. Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

11. Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

12. Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

13. Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

14. Déxteram tuam sic notam fac, * et erudítos corde in sapiéntia.

15. Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

16. Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

17. Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti, * annis quibus vídimus mala.

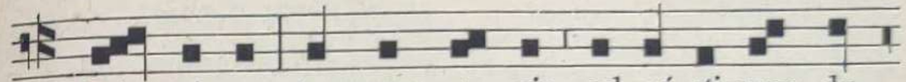
18. Réspice in servos tuos et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

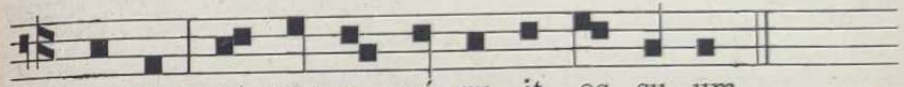
19. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: *

Tractus.

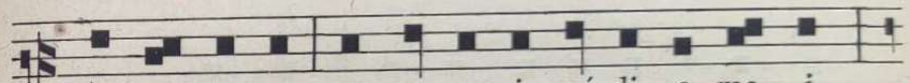

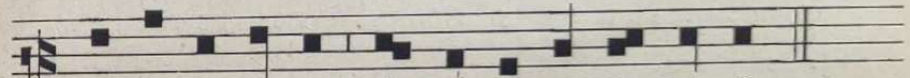
2. Antiphona.

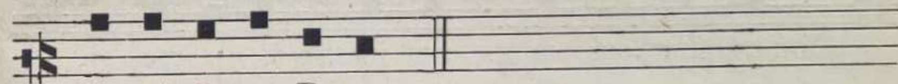

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ps. 62. Deus, Deus meus.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

2. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

5. Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea, * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo, * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

11. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: *

illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

12. Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

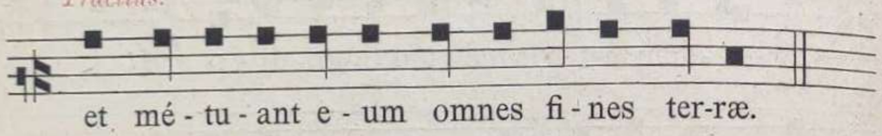
13. Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

14. Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

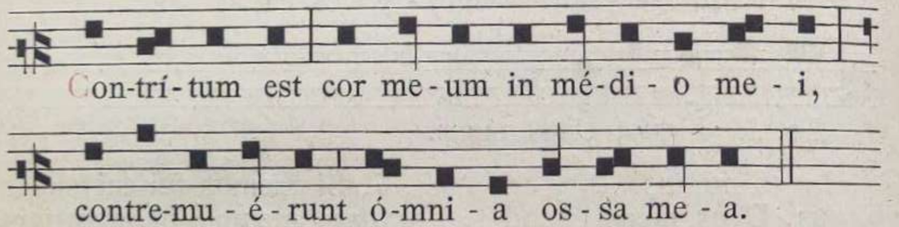
15. Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

16. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: *

Tractus.

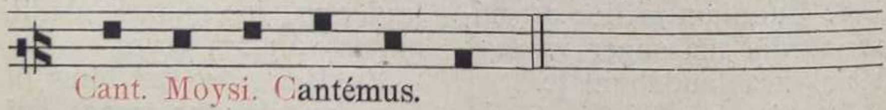

3. Antiphona.

4. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Canticum Moysi.
Exod. 15.

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est: * equum et adscensórem dejécit in mare.

2. Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

3. Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

4. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

5. Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari rubro: * abýssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

6. Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

7. Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

8. Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

9. Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

10. Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

11. Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

12. Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

13. Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

14. Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

15. Adscendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

16. Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

17. Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

18. Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

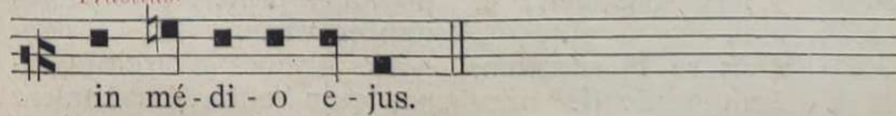
19. Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:

20. Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

21. Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

22. Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum *

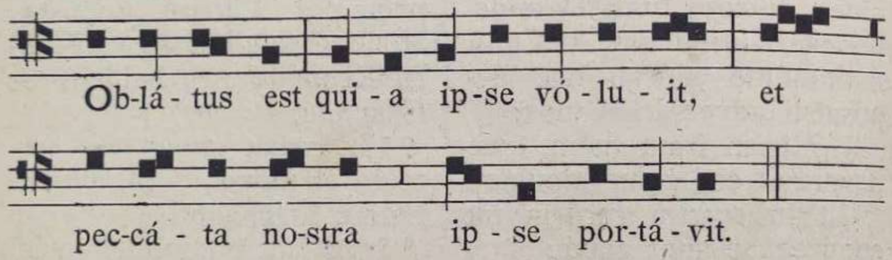
Tractus.

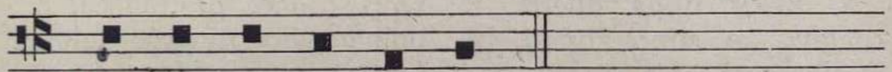

4. Antiphona.

5. Antiphona. *Ton. II.*

Ps. 148, 149, 150.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

2. Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

4. Laudáte eum, cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7. Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi:

8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes et omnes colles, * ligna fructífera et omnes cedri:

10. Béstiæ et univérsa pécora, * serpéntes et vólucres pennátæ:

11. Reges terræ et omnes pópuli, * príncipes et omnes júdices terræ.

12. Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

13. Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

14. Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

15. Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

16. Lætétur Israël in eo qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

17. Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

18. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * et exaltábit mansuétos in salútem.

19. Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

20. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

21. Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis:

22. Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis:

23. Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

24. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

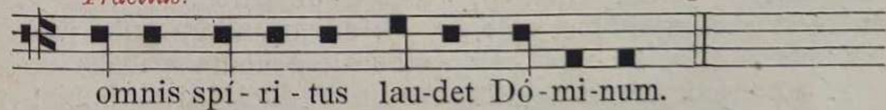
25. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

26. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

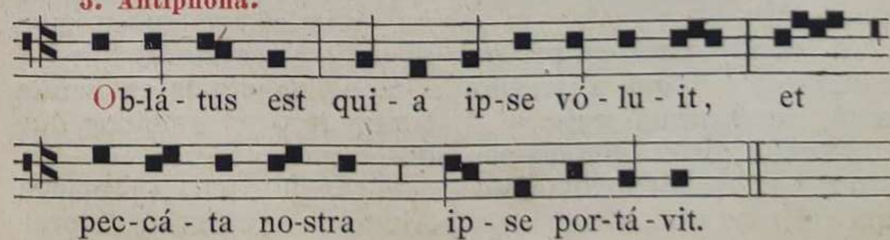
27. Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

28. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: *

Tractus.

5. Antiphona.

Capitulum et Hymnus non dicuntur.

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. I. Fin. 2.*

Cant. Zach. Benedíctus.

Canticum Zachariæ.
Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israël: * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

2. Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi:

8. In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

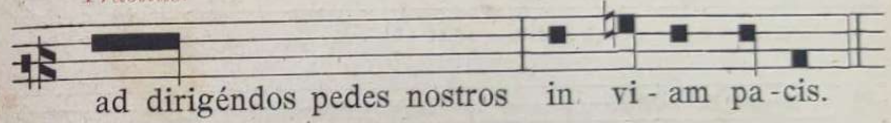
9. Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:

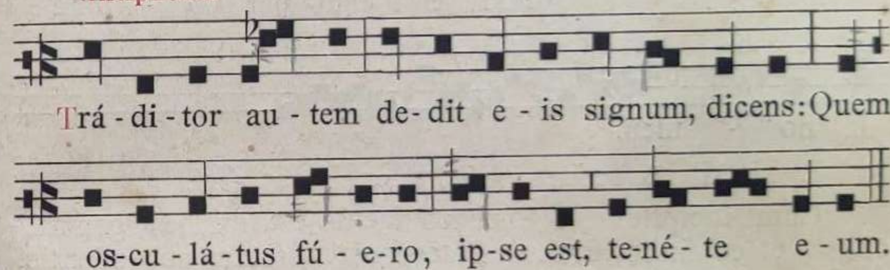
11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos óriens ex alto:

12. Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: *

Tractus.

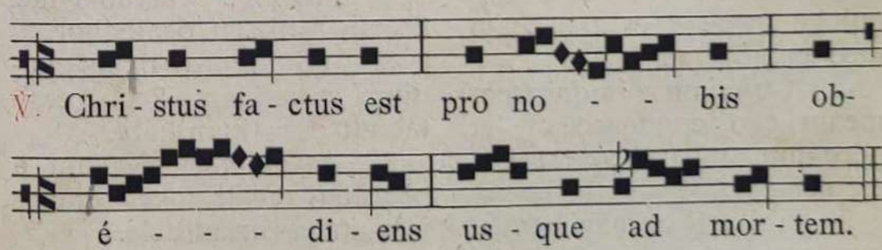

Antiphona.

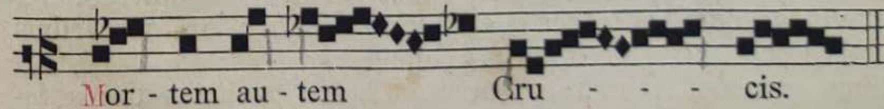

Interim, dum dicitur Cant. Benedíctus, exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo Versu exstinguatur ultima candela: similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam.

Cum repetitur Antiph. Tráditor. accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ. Repetita Antiph. post Benedíctus, dicitur

Secunda nocte additur

Tertiâ nocte additur

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur ℣. Christus factus est. omnes genuflectunt, et eo finito, dicitur Pater noster, totum sub silentio.

Postea aliquantulum altius

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Adspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te convertêntur.

15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

19. Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Quo finito, sine Orémus. dicitur simili voce

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Sed Qui tecum vivit. dicitur sub silentio.

Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

Sic terminantur omnes Horæ hoc Triduo usque ad Vesperas Sabbati sancti.

Ad Primam.

Dictis secreto Pater noster, Ave María, et Credo, absolute inchoatur a Psalmis consuetis, qui sunt ut in Festis.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis:

* et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo, quod dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.
Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis:
Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vías meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Deinde dicitur flexis genibus ℣. Christus factus est. Pater noster., Psalm. Miserére. et Oratio Réspice. ut ad Laudes. pag. 199.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiósa.

Ad Tertiam.

Dictis secreto Pater noster, Ave María. absolute inchoatur a Psalmis consuetis.

Psalmus.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.
Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua, * et non in avarítiam.
Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.
Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.
Et custódiam legem tuam semper, * in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum, * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu, * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et

plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Deinde Christus factus est. cum reliquis ut supra ad Laudes, pag. 199.

Ad Sextam.

Dictis secreto Pater noster, Ave María. absolute inchoatur a Psalmis consuetis.

Psalmus.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * Quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est, * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt pecca-

tóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia faúcibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.
Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui, * et legem tuam diléxi.
Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.
Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in

salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: *, dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua * super aurum et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Deinde Christus factus est. cum reliquis ut supra ad Laudes. pag. 199.

Ad Nonam.

Dictis secreto Pater noster, Ave María. absolute inchoatur a Psalmis consuetis.

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.
Declarátio sermónum tuórum illúminat, * et intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.
Adspice in me, et miserére mei * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.
Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.
Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.
Justus es, Dómine, * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua, * et veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter, * et servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.
Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.
Clamávi in toto corde meo, exaúdi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac, * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, et

clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

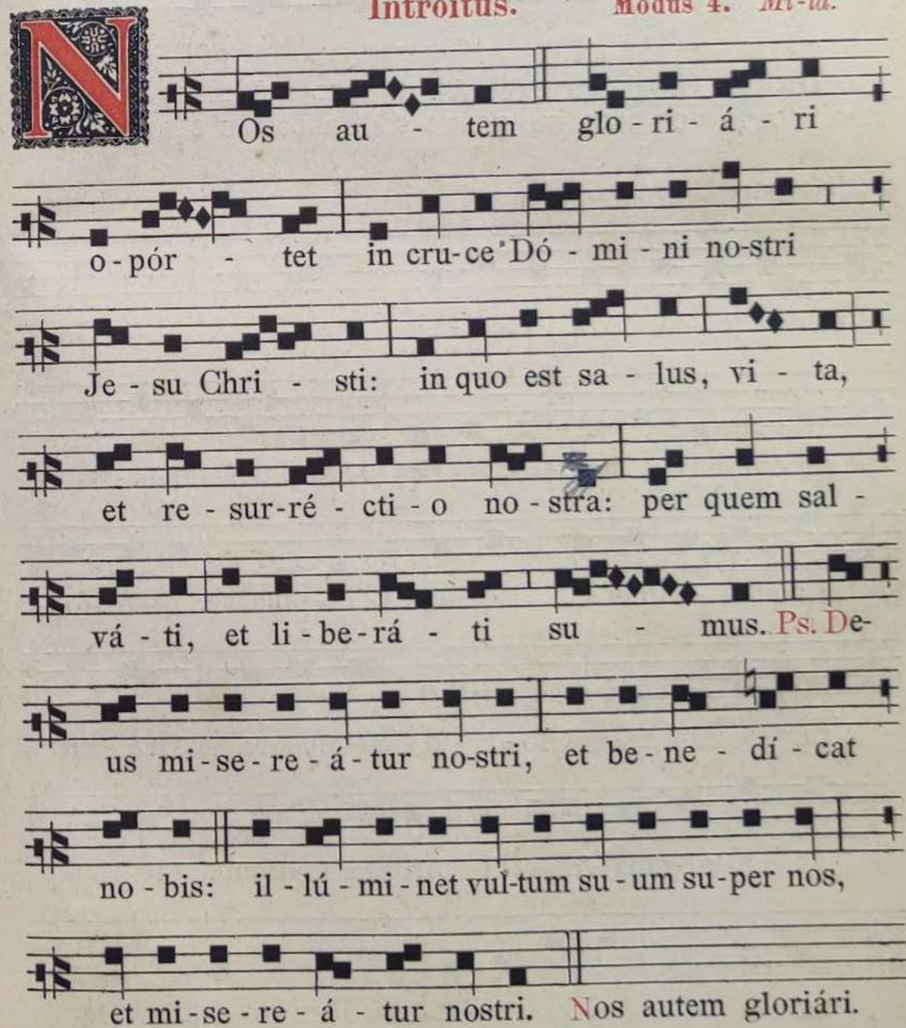
Errávi, sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Deinde dicitur Christus factus est. cum reliquis ut supra ad Laudes. pag. 199.

Ad Missam.

Statio ad Sanctum Joannem in Laterano.

Introitus. **Modus 4.** *Mi-la.*

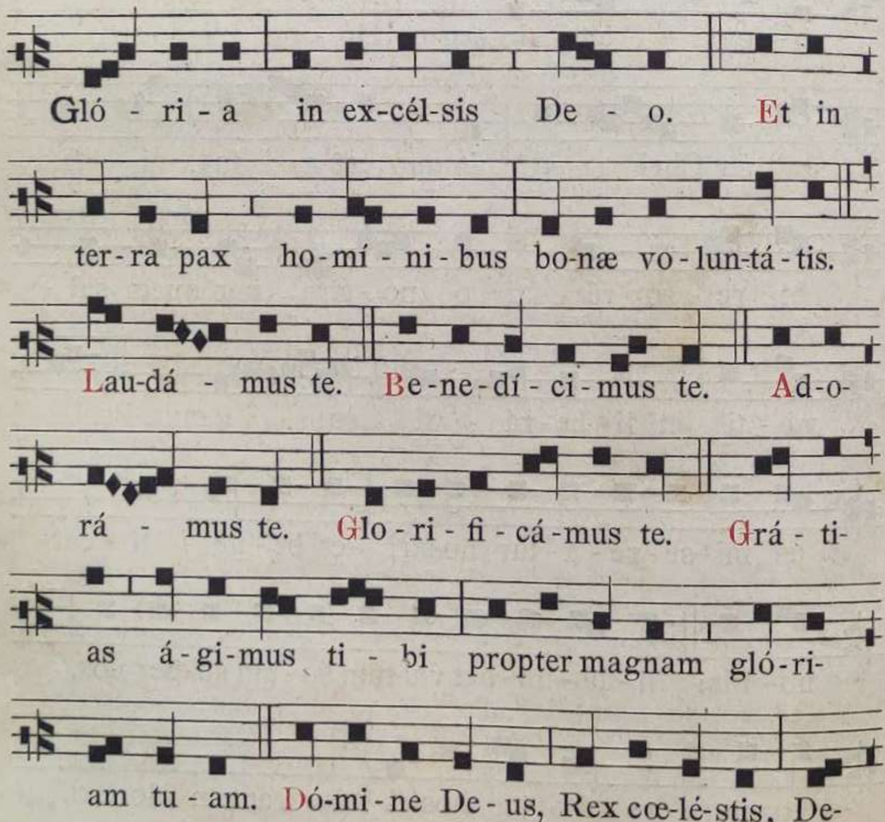

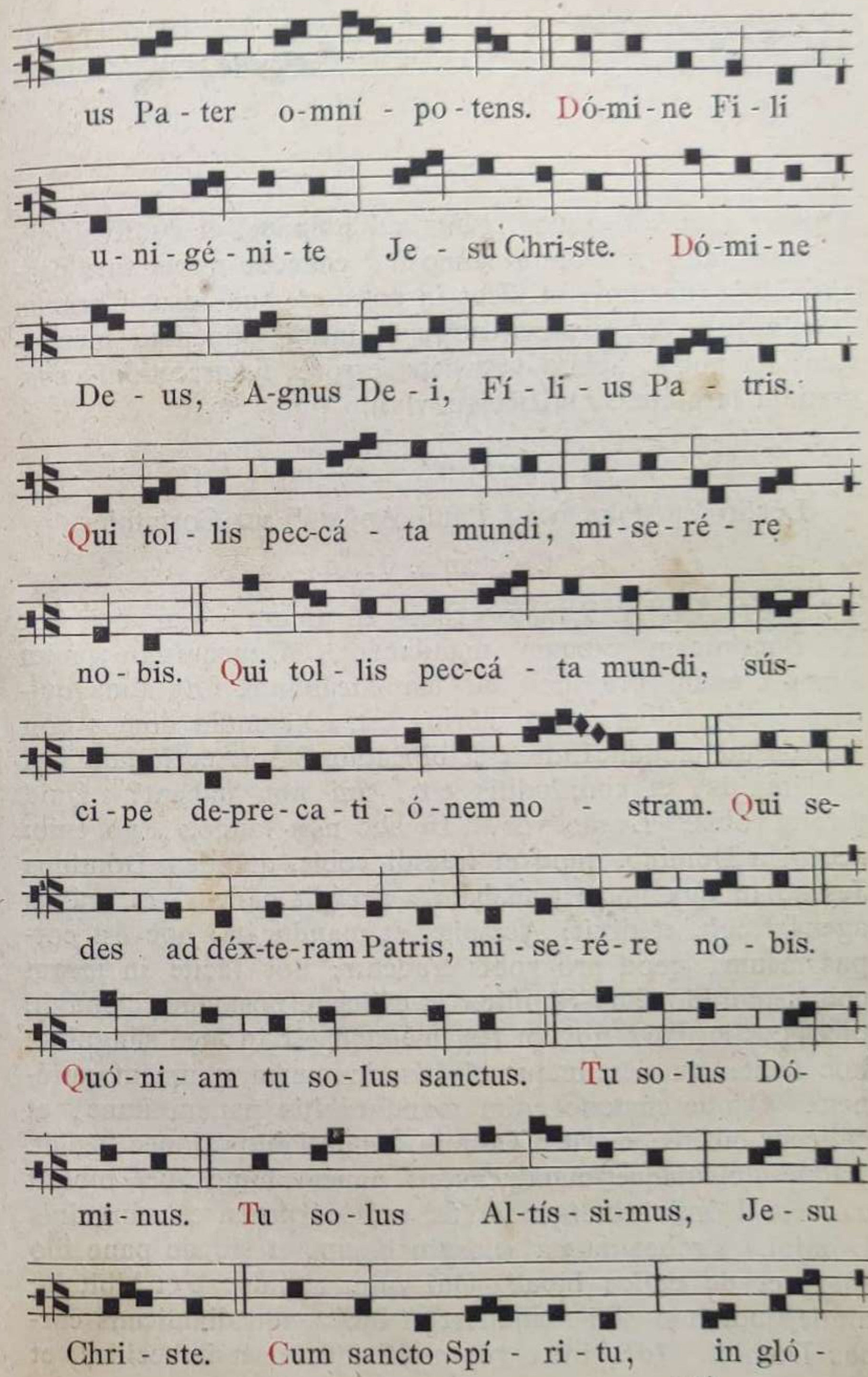
Modus 11. (13.) *Ut-sol.*

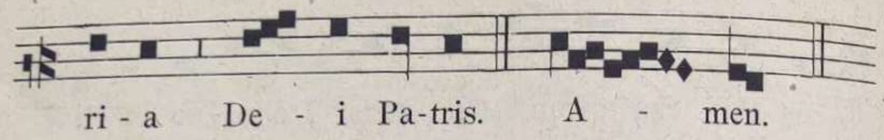

Dicitur Glória in excélsis. et tunc pulsantur campanæ, et deinceps non amplius usque ad Sabbatum sanctum.

Modus 11. (13.) *Ut-sol.*

Oratio.

Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum; ut sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

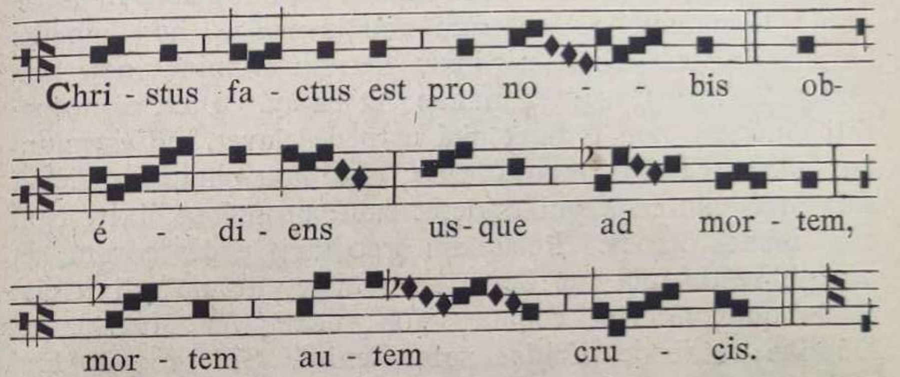
Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

I. Corinth. 11. d.

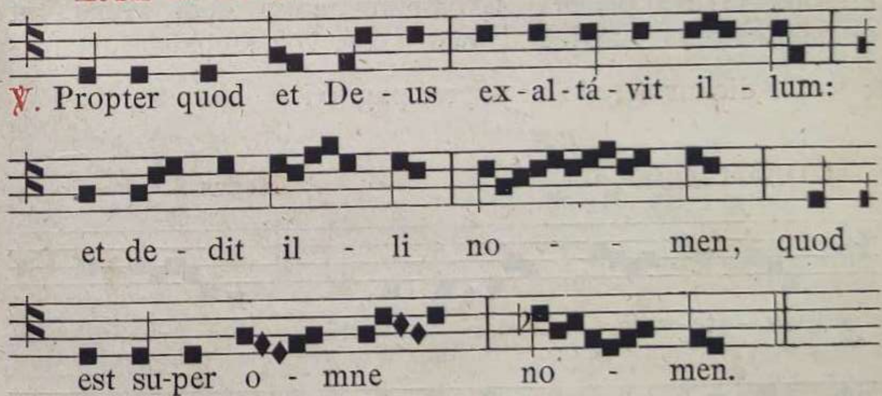
Fratres: Conveniéntibus vobis in unum, jam non est domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et

dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Graduale. Modus 6. *Fa-la.*

Modus 5. *Fa-ut.*

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

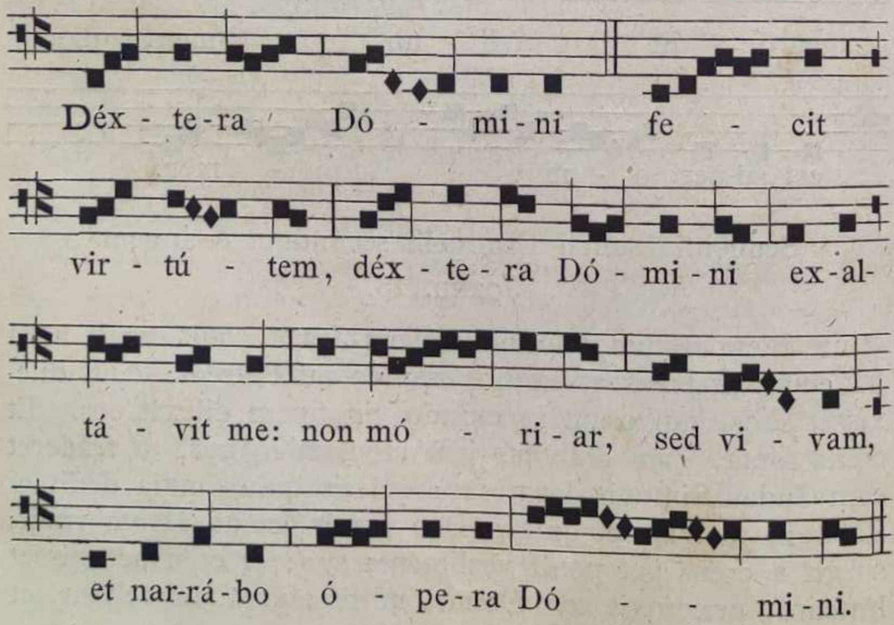
Joann. 13.

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cœna facta, cum diábolus jam misísset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a cœna, et ponit vestiménta sua: et cum accepísset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et

cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: proptérea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubuísset íterum, dixit eis: Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster et Dómine: et bene dícitis: sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster: et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

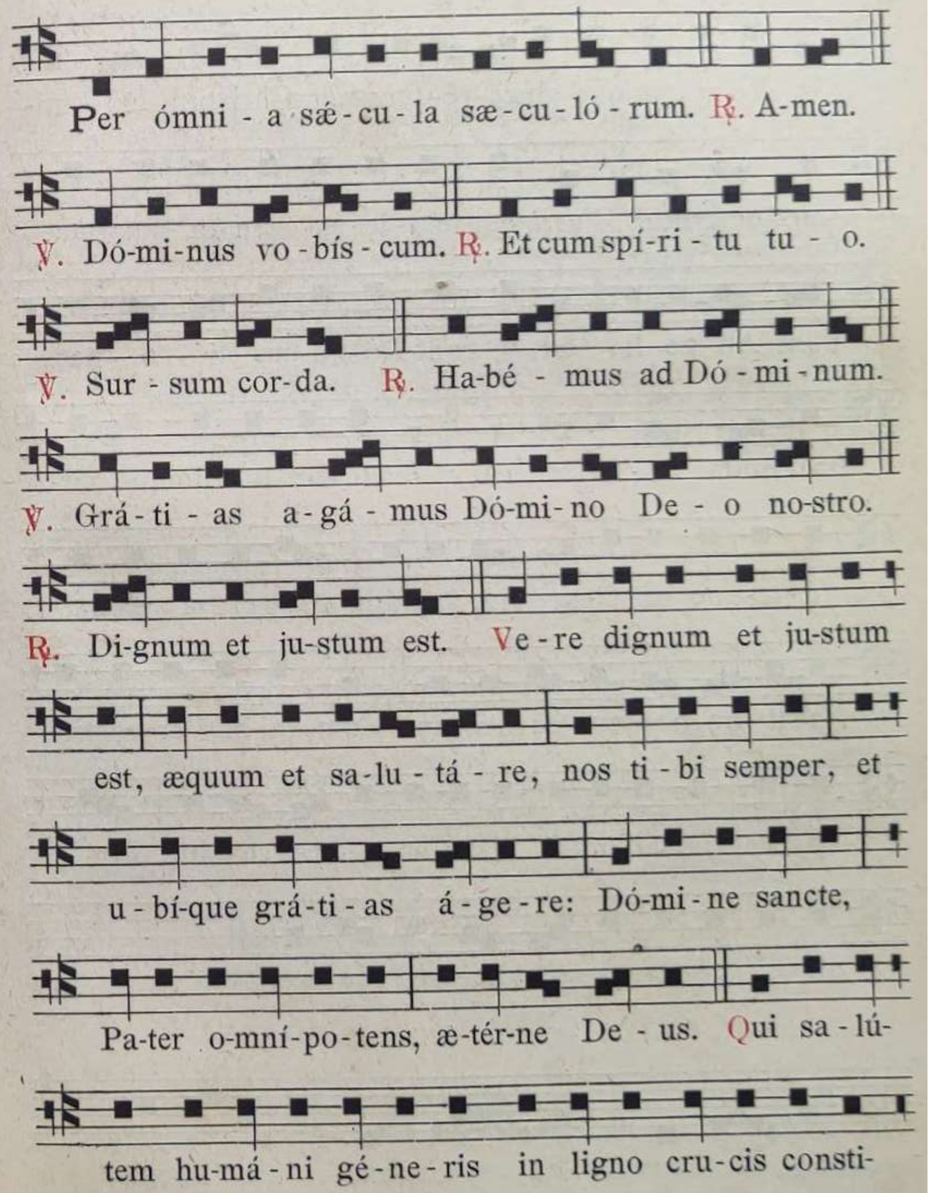
Et dicitur Credo ut supra. pag. 57.

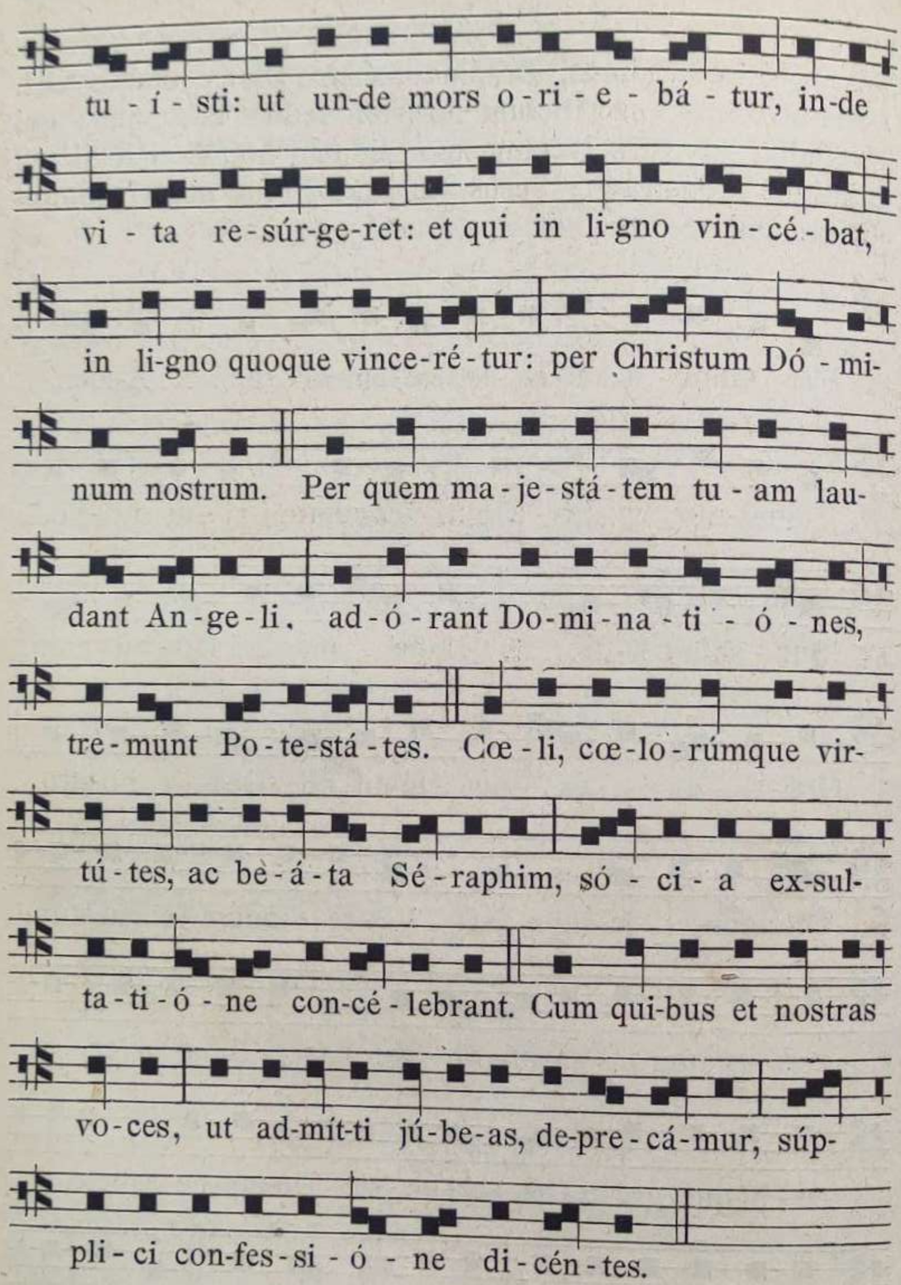
Offertorium. **Modus 2.** *Re-fa.*

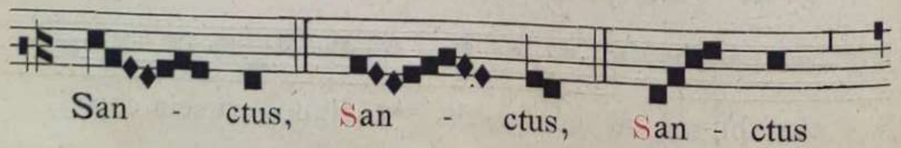
Secreta.

Ipse tibi, quǽsumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, sacrifícium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemoratiónem hoc fíeri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat.

Modus 11. (13.) *Ut-sol.*

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est tráditus: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Sequitur.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noster Jesus Christus trádidit discípulis suis córpo-

ris et sánguinis sui mystéria celebránda: quæsumus Dómine, ut placátus accípias; diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem tu Deus in ómnibus, quæsumus, bene ✠ díctam, adscrí ✠ ptam, ra ✠ tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor ✠ pus, et San ✠ guis fiat dilectíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi.

Qui prídie, quam pro nostra omniúmque salúte paterétur, hoc est, hódie, accépit panem. et reliqua ut in Canone.

Agnus Dei dicitur de more, sed pax non datur. Dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

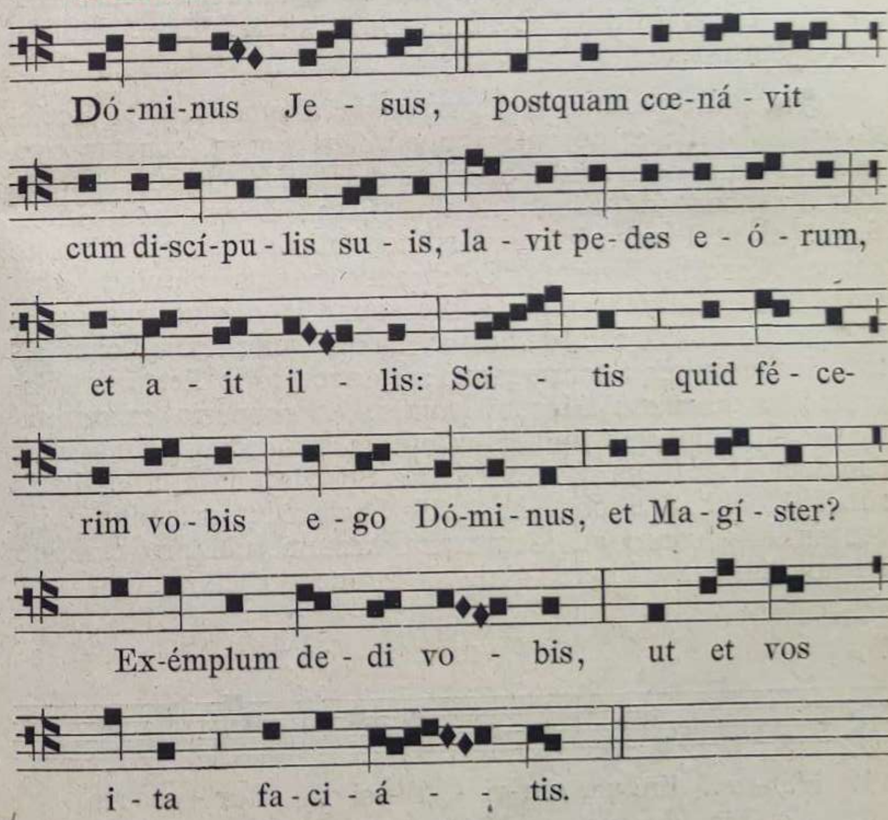
Modus 11. (13.) *Ut-sol.*

℟ Hodie sacerdos consecrat duas Hostias, quarum unam sumit, alteram reservat pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum: reservat etiam aliquas particulas consecratas, si opus fuerit pro infirmis: Sanguinem vero

totum sumit: et ante ablutionem digitorum ponit Hostiam reservatam in alio calice, quem Diaconus palla et patena cooperit, et desuper velum expandit, et in medio Altaris collocat. Deinde fit Communio, et completur Missa. Sacerdos autem genuflectit, quandocumque accedit, vel recedit a medio Altaris, vel transit ante Sacramentum in calice reservatum: et cum dicere debet Dóminus vobíscum, non vertit se ad populum in medio Altaris, ne terga vertat Sacramento, sed a latere Evangelii: et in fine ibidem dat benedictionem, et non perficit circulum.

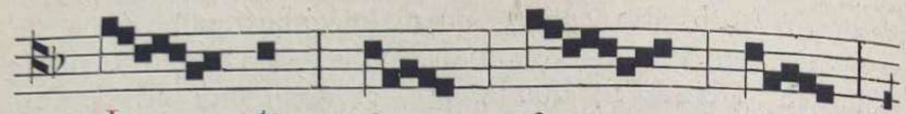
Communio. **Modus 2.** *Re-fa.*

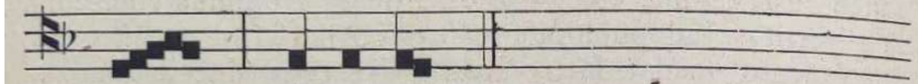
Postcommunio.

Reftcti vitálibus aliméntis, quæsumus Dómine Deus noster: ut, quod témpore nostræ mortalitátis exséquimur, immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.

Modus 11. (13). *Transp. Ut-sol.*

I - - te e e e
℟. De - - o o o o

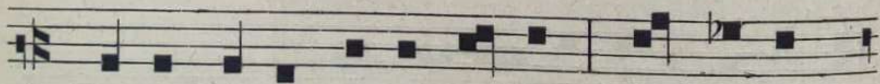
e mis-sa est.
o grá - ti - as.

Et datur benedictio, et legitur Evangelium sancti Joannis, in cujus initio Sacerdos non signat Altare, sed seipsum tantum.

℣ Hodie paretur locus aptus in aliqua Capella Ecclesiæ, vel Altari: et decenter quoad fieri potest, ornetur cum velis et luminibus: ubi calix cum Hostia, ut supra reservata, reponatur. Finita autem Missa, accenduntur intorticia, et fit Processio more solito, alio tamen Subdiacono parato Crucem ferente. Celebrans indutus pluviali albo, stans ante Altare, imponit incensum in duobus thuribulis absque benedictione: deinde in medio genuflexus, cum altero incensat ter Sacramentum: et accepto calice cum Sacramento de manu Diaconi stantis, et cooperto extremitatibus veli, quo ejus humeri teguntur, procedit medius inter eumdem Diaconum a dextris, et Subdiaconum a sinistris sub baldachino, duobus Acolythis Sacramentum continue incensantibus, usque ad locum præparatum, ubi pro crastino servandum est. Interea dum fit Processio, cantatur

Hymnus.

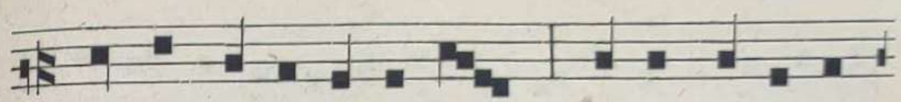
Modus 1. *Re-la.*

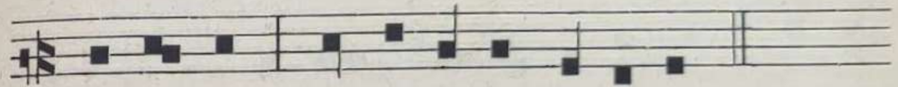
1. Pan-ge, lingua, glo-ri - ó - si Cór - po-ris
2. No - bis da-tus, no-bis na - tus ex in-tá-

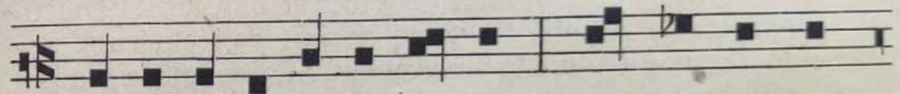
1. my-sté - ri - um, Sangui - nís-que pre - ti - ó - si,
2. cta Vír-gi - ne, et in mundo conver-sá - tus,

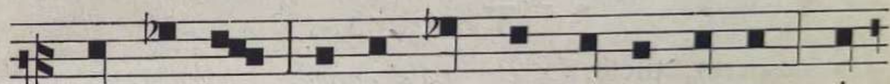
1. quem in mun-di pré - ti - um fructus ventris ge-
2. spar-so ver-bi sé-mi - ne, su - i mo - ras in-

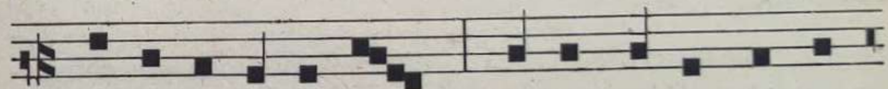
1. ne - ró - si Rex ef - fú - dit gén-ti - um.
2. co - lá - tus mi - ro clau-sit ór-di - ne.

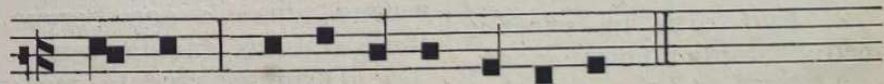
3. In su-pré-mæ no-cte cœ - næ re - cúmbens cum
4. Ver-bum ca-ro, pa-nem ve-rum ver - bo car - nem

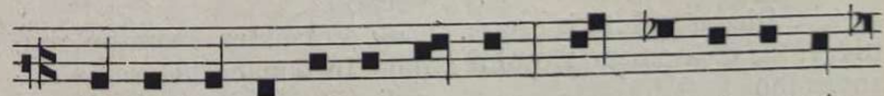
3. frá - tri - bus, ob-ser - vá - ta le - ge ple - ne ci-
4. éf - fi - cit: fitque sanguis Chri-sti me - rum: et

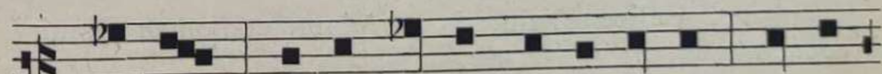
3. bis in le - gá - li - bus, ci - bum tur-bæ du - o-
4. si sensus dé - fi - cit, ad fir - mándum cor sin-

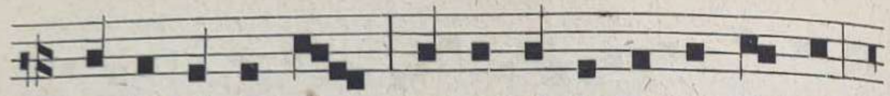
3. dé - næ se dat su - is má - ni - bus.
4. cé - rum so - la fi-des súf - fi - cit.

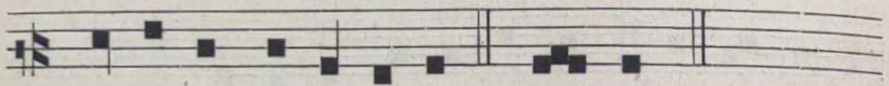
5. Tan-tum er-go Sa-cra-mén - tum ve - ne - ré-mur cér-
6. Ge - ni - tó - ri, Ge - ni - tó - que laus et ju - bi - lá-

5. nu - i; et an - tíquum do-cu-mén-tum no - vo
6. ti - o, sa - lus, ho-nor, vir-tus quoque sit et

5. ce-dat rí-tu-i: præ-stet fi-des supplemén-tum
6. be-ne-dí-cti-o, pro-ce-dén-ti ab utró-que

5. sén-su-um de-fé-ctu-i.
6. compar sit lau-dá-ti-o. A-men.

Cum autem ventum fuerit ad locum paratum, Diaconus genuflexus a Sacerdote stante accipit calicem cum Sacramento, et ponit illum primo super Altare, ubi a Sacerdote genuflexo incensatur, ut supra: deinde reponit in capsula. Postea in Choro dicuntur Vesperæ sine cantu.

Ad Vesperas.

Vesperæ, dicto secreto Pater noster, Ave María, inchoantur absolute a prima Antiph. sine cantu.

Antiph. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

2. Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

3. Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

4. Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

5. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

6. O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

7. Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

8. Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiph. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Antiph. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

2. Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

3. Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

4. Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

5. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! Habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

6. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

2. Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

3. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

4. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

5. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

6. Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

7. Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

8. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

9. Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

10. Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

11. Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

12. Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

13. Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindíctam paúperum.

14. Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiph. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Antiph. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine, clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

2. Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

3. Pone, Dómine, custódiam ori meo, * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

4. Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

5. Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

6. Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

7. Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

8. Aúdient verba mea, quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

9. Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non aúferas ánimam meam.

10. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, * et a scándalis operántium iniquitátem.

11. Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Antiph. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Antiph. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

2. Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

3. In deficiéndo ex me spíritum meum: * et tu cognovísti sémitas meas.

4. In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

5. Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

6. Périit fuga a me: * et non est qui requírat ánimam meam.

7. Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

8. Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

9. Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

10. Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiph. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et ℣℣. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnificat Antiph. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

Magníficat, * ánima mea Dóminum:

2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Antiph. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, et fregit, dedítque discípulis suis.

Deinde dicitur, Christus factus est, cum reliquis ut supra ad Laudes. pag. 199.

Sacerdos cum ministris denudat Altaria, legendo Antiph. Ps. 21. Divisérunt sibi vestiménta mea: et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exaúdies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis,

et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

10. De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.

11. Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

13. Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus sum, * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faúcibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

17. Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

18. Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

21. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, * et de manu canis únicam meam.

22. Salva me ex ore leónis, * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis:

26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum, * et ipse dominábitur géntium.

32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

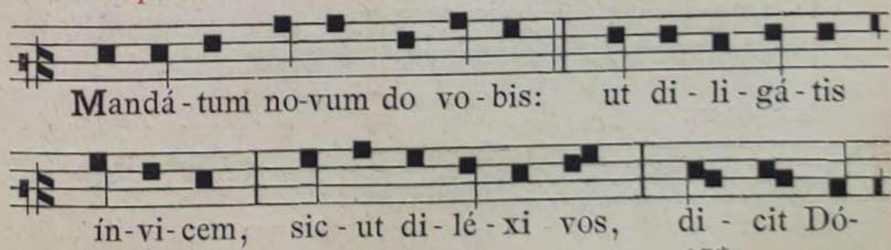
33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

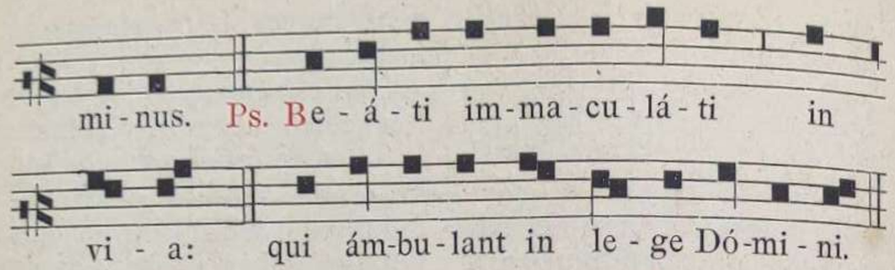
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Antiph. Divisérunt sibi vestiménta mea: et super vestem meam misérunt sortem.

℟ Post denudationem Altarium, hora competenti facto signo cum tabula, conveniunt Clerici ad faciendum Mandatum. Prælatus, seu Superior, super amictu et alba induitur stola, et pluviali violaceis, et in loco ad id deputato, ministrante Diacono (qui paratus cum Subdiacono, ut in Missa, paramentis albis, ei assistit), imponit incensum in thuribulo: deinde Diaconus librum Evangeliorum ante pectus tenens, genuflexus ante Superiorem, petit benedictionem: qua accepta, adstantibus duobus Acolythis cum candelabris accensis, et Subdiacono librum tenente, signat librum, et incensat, et cantat, ut moris est, Evangelium: Ante diem festum Paschæ, ut in Missa. pag. 213. Quo finito, Subdiaconus portat librum apertum osculandum Superiori, et Diaconus eum de more incensat. Postea Superior exuitur pluviali, et per Diaconum et Subdiaconum præcingitur linteo, et sic præcinctus, assistentibus sibi iisdem Diacono et Subdiacono, accedit ad lotionem pedum, et per ordinem dispositis iis qui lavandi sunt, Clericis pelvim et aquam ministrantibus, Subdiacono singulorum pedem dextrum tenente, genuflectens singulis, illorum pedem lavat, extergit, et osculatur, Diacono præbente linteum ad abstergendum. Et interim hæc subscripta cantantur.

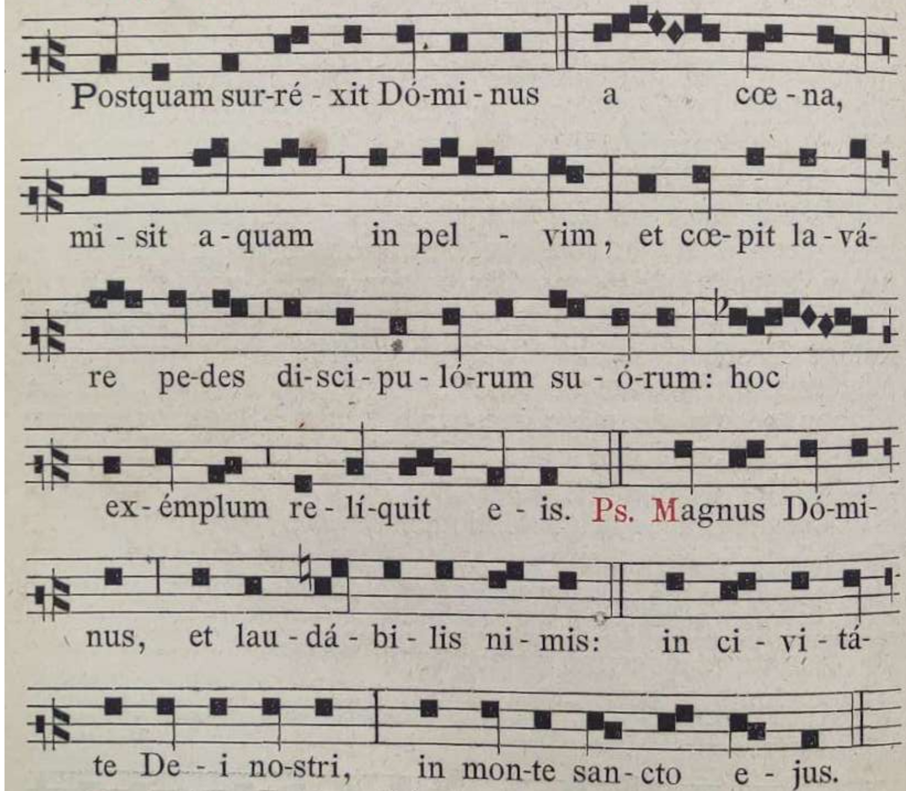
Antiphona. Modus 3. Mi-ut.

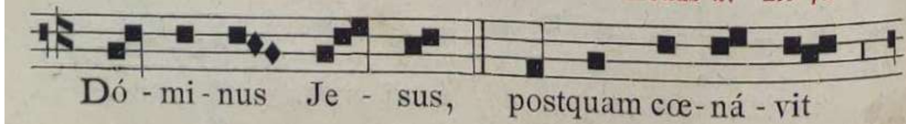
Et repetitur immediate Antiph. Mandátum novum. Et sic aliæ Antiph. quæ habent Psalmos, vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.

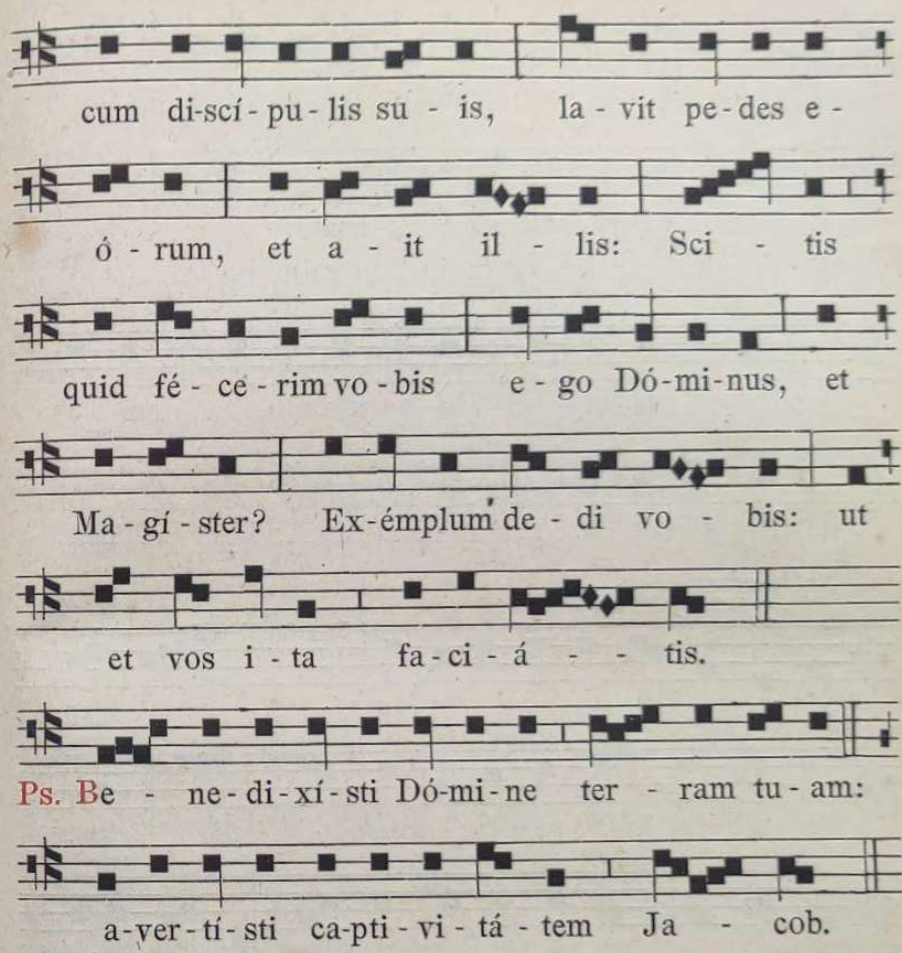
Antiphona. **Modus 4.** *Mi-la.*

Postquam surréxit Dóminus.

Antiphona. **Modus 2.** *Re-fa.*

Dóminus Jesus.

Antiphona. **Modus 5.** *Fa-ut.*

par-tem me-cum. ℣. Ve-nit er-go ad Si-mó-nem

Pe-trum, et di-xit e-i Pe-trus.

Et repetitur Antiph. Dómine, tu mihi lavas.

℣. Quod e-go fá-ci-o, tu ne-scis mo-do: sci-es

au-tem póst-e-a. Tertio repetitur Antiph. Dómine.

Antiphona. **Modus 4.** *Mi-la.*

Si e-go Dó-mi-nus, et Ma-gí-ster ve-ster

la-vi vo-bis pe-des: quan-to ma-gis

de-bé-tis al-ter al-té-ri-us la-vá-re

pe-des? Ps. Au-dí-te hæc o-mnes gen-tes: aú-

ri-bus per-cí-pi-te qui ha-bi-tá-tis or-bem.

Si ego Dóminus.

Antiphona. **Modus 7.** *Sol-re.*

In hoc cog-nó-scent o-mnes, qui-a di-scí-pu-

li me-i e-stis, si di-le-cti-ó-nem ha-bu-

é-ri-tis ad ín-vi-cem. ℣. Di-xit Je-

sus di-scí-pu-lis su-is. In hoc cognóscent.

Antiphona. **Modus 7.** *Sol-re.*

Má-ne-ant in vo-bis fi-des, spes, cá-ri-tas,

tri-a hæc: ma-jor au-tem ho-rum est cá-ri-tas.

℣. Nunc au-tem ma-nent fi-des, spes, cá-ri-tas,

tri-a hæc: ma-jor ho-rum est cá-ri-tas.

Máneant in vobis.

Antiphona. **Modus 2.** *Re-fa.*

Be-ne-dí-cta sit sancta Trí-ni-tas, at-que

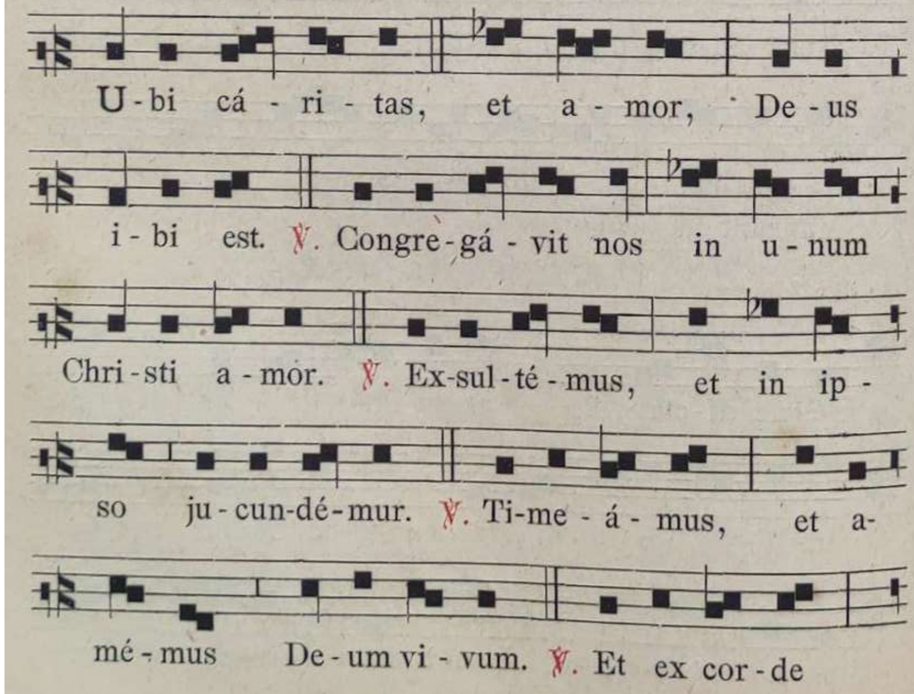
in-di-ví-sa ú-ni-tas: con-fi-té-bi-mur e-i,

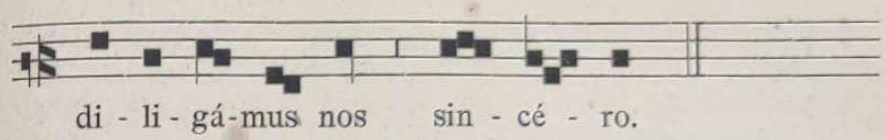
qui-a fe-cit no-bís-cum mi-se-ri-cór-di-am

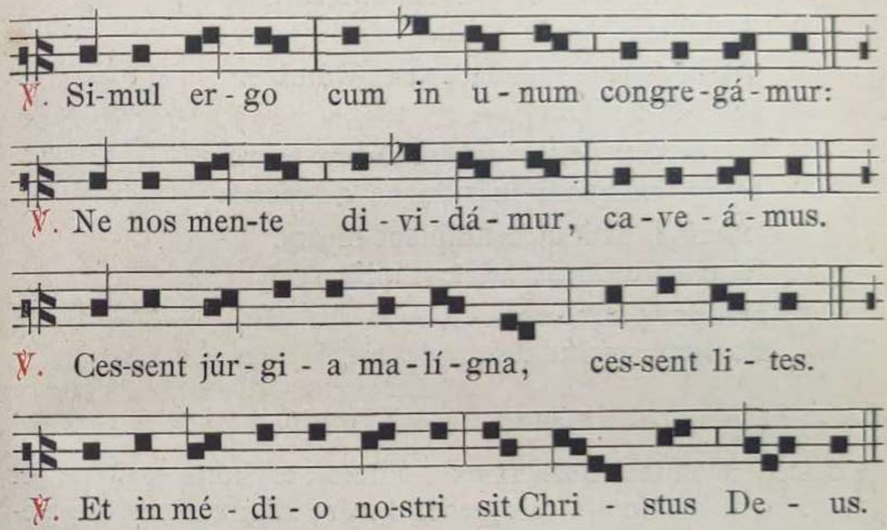
Benedícta sit.

Antiphona. **Modus 6.** *Fa - la.*

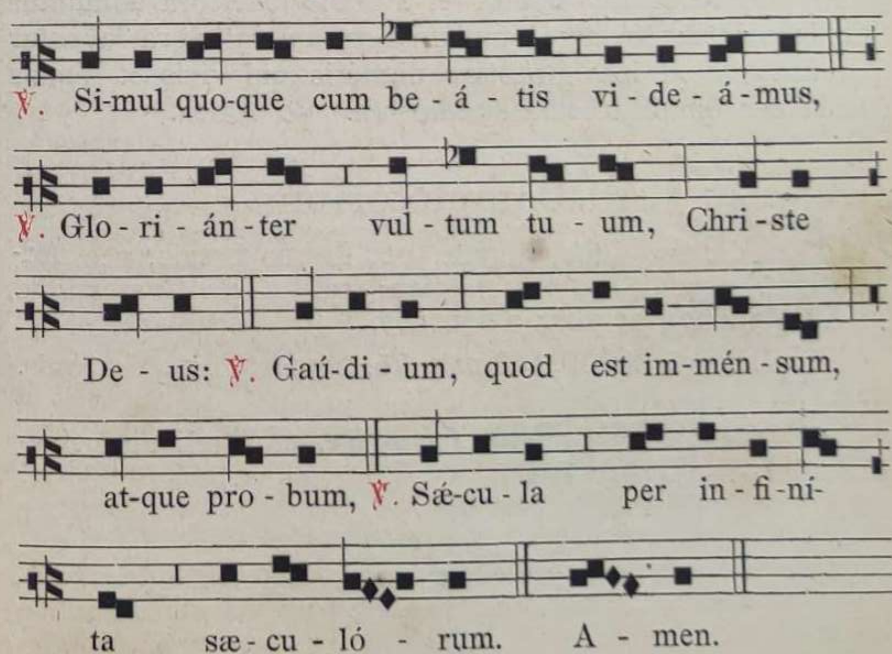

Et repetitur Antiph. Ubi cáritas.

Et repetitur Antiph. Ubi cáritas.

Post lotionem Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, et abstergit alio linteo; deinde rediens ad locum, ubi prius fuerat, accipit pluviale, et stans capite detecto dicit: Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Tu mandásti mandáta tua, Dómine.
℟. Custodíri nimis.
℣. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.
℟. Opera mánuum tuárum ne despícias.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Adésto, Dómine quǽsumus, offício servitútis nostræ: et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti: ut, sicut hic nobis, et a nobis exterióra abluúntur inquinaménta; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse præstáre dignéris qui vivis et regnas Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Ad Completorium.

Non dicitur Jube, domne. nec Lectio brevis, nec Adjutórium. neque Oratio Dominica; sed, facta Confessione et Absolutione, incipitur a Psalmis.

Psalmus 4, 30, 90, 133 pag. 75. sequ. et Cant. Simeonis. pag. 78.

Deinde dicitur Christus factus est. cum reliquis ut supra ad Laudes. pag. 199.

DE OFFICIO

IN FERIA V. CŒNÆ DOMINI, CUM BENEDICITUR OLEUM CATECHUMENORUM ET INFIRMORUM, ET CONFICITUR CHRISMA.

Hac die singulis annis benedicitur Oleum Catechumenorum, et Infirmorum, et conficitur Chrisma. Mane itaque Sacrista, vel ille ad quem spectat, omnia quæ ad Oleorum benedictionem, et Chrismatis confectionem necessaria sunt, parat, videlicet: Tres ampullas oleo mundissimo plenas, quas in sacrario ponit, et diligenter custodit; unam ad Oleum Infirmorum, aliam ad Oleum Catechumenorum, tertiam quæ major sit, ad Chrisma: Et hæc tertia cooperiri debet de panno sericeo albo; prima autem et secunda de sericeo panno alterius coloris sint copertæ: Duas mappulas mundas, sive vela, pro Diaconis, qui ampullas oleorum pro Chrismate, et oleo Catechumenorum de sacristia ad Chorum portare debent; et ultra hæc sedem, seu faldistorium, et credentiam consuetam. Paratur etiam alia sedes in presbyterio ab opposito Altaris, juxta gradus circa finem presbyterii; et ante ipsam sedem versus Altare paratur mensa mappis ornata, quæ sit juxta sedem, inter ipsam, et Altare. Juxta dictam sedem hinc, et inde, magis tamen ad finem presbyterii, posita sint scamna pro duodecim Sacerdotibus, ita ut ibidem sedentes facies vertant ad Altare.

Deinde hora competenti Pontifex venit ad Ecclesiam, ubi parat se ad Missam omnibus Pontificalibus ornamentis pretiosis albi coloris. Parant se etiam ministri Pontificis, et ultra illos duodecim Presbyteri, septem Diaconi, septem Subdiaconi, Acolythi, et alii necessarii, omnes vestibus albi coloris Ordini suo congruentibus. Quibus omnibus paratis, procedunt ad Altare processionaliter, hoc modo:

In primis procedit thuriferarius, quem sequuntur duo ceroferarii, post hos septem Subdiaconi, bini et bini, et in tertio loco tres simul vadunt; tum septem Diaconi, etiam bini et bini, et in tertio loco tres; post hos duodecim Presbyteri, bini et bini, quos sequitur Subdiaconus librum Evangeliorum portans ante pectus, cum manipulo in eo reposito; deinde Diaconus, et a dextris ejus Capellanus Assistens,

quos demum Pontifex sequitur incedens medius inter duos digniores Canonicos Ecclesiæ, aut in dignitate constitutos, si Pontifex sit in Ecclesia sua, alioquin ibit medius inter Diaconum, et Assistentem. Et si Pontifex sit Archiepiscopus, vel Patriarcha, et in Ecclesia sua, portatur etiam in hujusmodi processione crux per unum ex ministris, ad hoc ordinatum, qui medius inter ceroferarios incedit.

Duodecim Presbyteri suo ordine juxta sedilia, in fine presbyterii posita, hinc et inde stabunt, vel sedebunt aut genuflectent, prout tempus postulabit, facies semper ad Altare vertentes; post eos stabunt septem Diaconi, et post Diaconos septem Subdiaconi in gradibus presbyterii. Pontifex vero, postquam ante Altare pervenerit, facit Confessionem; incipitur Introitus, et proceditur in Missa more consueto, usque ad illum locum Canonis, ubi dicitur: **Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas.** exclusive.

Priusquam ergo Pontifex verba ipsa dicat, facta reverentia Sacramento in Altari consecrato, retrahit se ad partem Epistolæ Altaris, ubi super alium Calicem vacuum abluit digitos, et ad purificatorium extergit, et ablutio usque post communionem Pontificis reservatur. Tum facta iterum Sacramento reverentia, descendit primum gradum Altaris, et ibidem accepta mitra, vadit ad dictam sedem sibi paratam in presbyterio, ab opposito Altaris; et sedet super ipsam, versa facie ad Altare, dictam mensam ante se habens, circumstantibus ministris, Sacerdotibus, et aliis paratis prædictis, in suis locis manentibus. Tunc Archidiaconus stans apud Pontificem dicit alta voce in tono Lectionis:

Et mox unus Subdiaconus ex septem paratis prædictis cum duobus Acolythis, hinc et inde associatus, vadit ad sacristiam, ubi accipiens ampullam olei, quod pro infirmis consecrari debet, coopertam, ut invenit, portet eam sinistro brachio circumdatam ante Pontificem, ubi eam tradit in manibus Archidiaconi, plane dicens: **Oleum infirmórum.**

Archidiaconus præsentat illam Pontifici ad benedicendum, idem dicens, collocans eam coram eo supra mensam supradictam.

Pontifex surgens cum mitra exorcizat, et benedicit illud voce demissa, ita tamen quod a circumstantibus Sacerdotibus audiri possit, absolute dicens:

Exorcízo te, immundíssime spíritus, omnísque incúrsio sátanæ, et omne phantásma. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti; ut recédas ab hoc óleo, ut possit éffici únctio spiritális ad corroborándum templum Dei vivi: ut in eo possit Spíritus sanctus habitáre, per nomen Dei Patris omnipoténtis, et per nomen dilectíssimi Fílii ejus Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde deposita mitra, benedicit ipsum Oleum, dicens eadem voce:

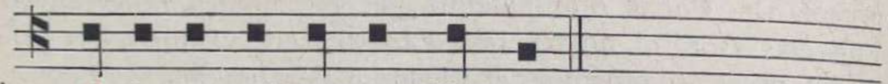
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Emítte, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum tuum Paráclitum de cœlis in hanc pinguédinem olívæ, quam de víridi ligno prodúcere dignátus es, ad refectiónem mentis, et córporis; et tua sancta bene ✠ dictióne, sit omni hoc unguénto cœléstis medicínæ perúncto tutámen mentis et córporis, ad evacuándos omnes dolóres, omnes infirmitátes, omnémque ægritúdinem mentis et córporis, unde unxísti Sacerdótes, Reges, Prophétas et Mártyres, sit Chrisma tuum perféctum, Dómine, nobis a te benedíctum, pérmanens in viscéribus nostris. In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

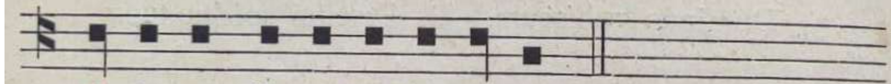
His expletis, Oleum ipsum eo modo, quo apportatum fuit, ad sacrarium reportatur, et diligentissime conservatur. Tunc Pontifex, reassumpta mitra, sedet, et lavat manus; tum surgit, et cum mitra, et cum ministris suis (ceteris Sacerdotibus, et aliis paratis in locis suis manentibus) accedit usque ad gradum Altaris, ubi, deposita mitra, facit reverentiam Sacramento; tum adscendit ad Altare, et incipiens ubi dimiserat, videlicet, **Per quem hæc ómnia etc.** procedit in Missa usque ad communionem Corporis, et Sanguinis inclusive, quam Pontifex ipse solus sumit. Quo facto, Diaconus ponit Hostiam consecratam pro crastina die reservandam in Calicem, seu vasculum ad hoc paratum, et reve-

renter collocat ipsam super medium Altaris. Deinde Pontifex communicat Diaconum et Subdiaconum, ac alios de Clero, et postquam se purificaverit, ac etiam primam digitorum ablutionem ex alio Calice sumpserit, facta reverentia Sacramento in Altari posito, in secundo gradu Altaris mitram accipit, et redit ad prædictam sedem cum ministris suis, et aliis Assistentibus, eo ordine quo præmissum est, et ibi cum mitra sedet. Tunc Archidiaconus stans apud Pontificem dicit alta voce in tono Lectionis:

O - le - um ad sanctum Chrisma.

Et mox eadem voce, in tono subjungit:

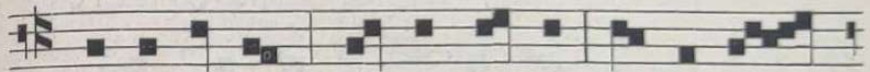

O - le - um Ca - te-chu-me - nó -rum.

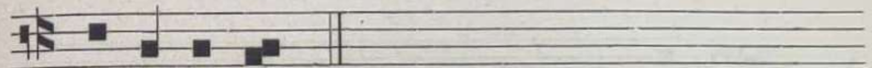
Quo dicto, oblato Pontifici thuribulo, Pontifex imponit incensum, et benedicit more solito. Tum duodecim Presbyteri, septem Diaconi, et septem Subdiaconi parati prædicti, et alii ministri, quot necessarii fuerint, eo ordine quo venerunt, pergunt ad sacrarium ad deferendum cum omni decore et reverentia Oleum Chrismale, et Oleum Catechumenorum, ministris tamen Pontificis cum eo remanentibus. Incedunt autem redeuntes ad Chorum cum ampullis, hoc ordine: Primo thuriferarius cum thuribulo fumigante, quem sequitur Subdiaconus crucem deferens, medius inter duos Acolythos cum cereis ardentibus; tum duo Cantores cantantes Versus: **O Redémptor.** ut infra habentur; quos sequuntur, bini et bini, Subdiaconi et Diaconi; deinde unus Subdiaconus portans vasculum cum balsamo, tum duo Diaconi ampullas olei ad sanctum Chrisma et pro oleo Catechumenorum portantes, qui habent mappulas mundas, sive vela ad collum, quorum extremitates ante pectus dependent, tenentes ipsas ampullas sinistris brachiis circumdatas, et extremitatibus mappularum, quæ a dextris dependent, involutas, et coopertas; ita tamen, ut a medio supra videri possint. Diaconus autem, qui Oleum ad sanctum Chrisma portat, a dexteris vadit; hos sequuntur duodecim Sacerdotes, Diaconi, et Subdiaconi prædicti, bini et bini. Quibus

sic a sacristia versus Pontificem procedentibus, duo Cantores prædicti cantant Versus sequentes:

Modus 2. *Re-fa.*

O Red-émptor, su - me car-men te - met con-

ci - nén - ti - um.

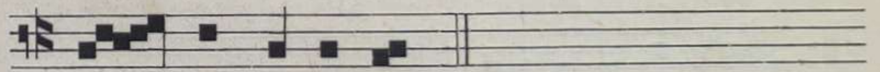
Et Chorus idem replicat. Deinde dicti duo Cantores prosequuntur sequentes Versus:

Au-di Ju - dex mortu-ó - rum, u-na spes mor-tá-

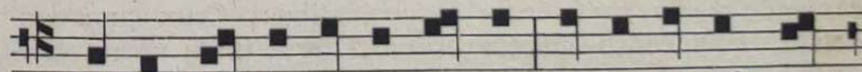
li - um, au-di vo - ces pro - fe - rén - tum do - num

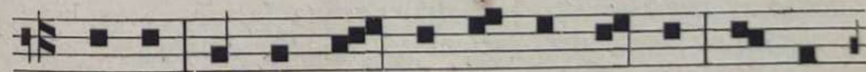
pa - cis præ-vi - um.

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

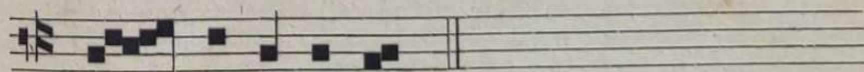
Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

Ar-bor fœ - ta al-ma lu - ce hoc sacrándum pró-

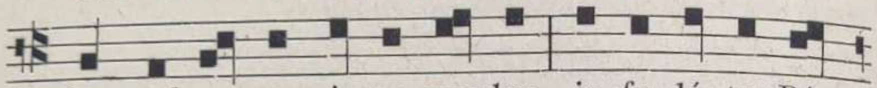
tu - lit: fert hoc pro - na præ-sens tur - ba Sal - va-

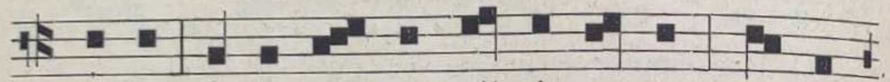
tó - ri sæ-cu - li.

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

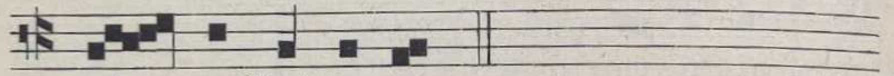
Tum illi duo Cantores prosequuntur ℣.

Stans ad a - ram immo supplex in-fu-lá-tus Pón-

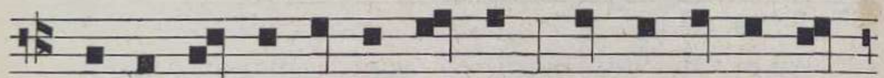
ti-fex, dé-bi-tum per-sól-vit o-mne, con-se-

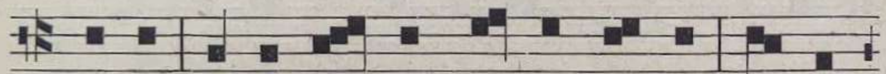
crá - to Chrísma-te.

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

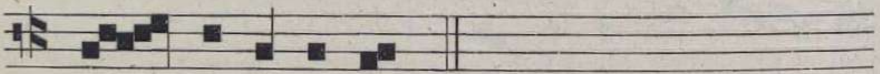
Deinde illi duo Cantores prosequuntur ℣.

Conse-crá-re tu di-gná-re, Rex per-én-nis pá-

tri-æ, hoc o-lí - vum, si-gnum vi-vum, ju-ra

con - tra dǽ-mo-num.

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

Eis igitur ordine præmisso in Presbyterium Ecclesiæ cantando versus præmissos pervenientibus, Crux cum candelabris et incenso situatur prope Altare, juxta cornu Epistolæ; Archidiaconus, Diaconus, et Subdiaconus, ministrantes, sint circa Pontificem, hinc et inde. Sacerdotes vero duodecim parati juxta eos duo cornua faciunt, sex hinc, et sex illinc, vertentes faciem ad Altare, a lateribus assistentes Pontifici, tamquam ejus testes, et ministerii sacri Chrismatis cooperatores. Diaconi vero post tergum Pontificis, et post eos, Subdiaconi parati stant, tamquam ministri, et inspectores. Interim Diaconi ampullas olei Chrismalis, et olei Catechumenorum portantes, et Subdiaconus cum balsamo subsistunt, quousque omnes prædicti in suis locis fuerint ordinati. Omnibus itaque dispositis, Diaconus

ampullam olei Chrismalis ferens venit ante Pontificem, et Archidiaconus illam involutam cum mappula, quam Diaconus ipse circa collum portavit, de manu ejus accipiens, eam sic involutam ostendit Pontifici sedenti, et illam super mensam ante Episcopum positam collocat diligenter, alio Diacono ampullam aliam assidue inter brachia tenente. Tunc Subdiaconus vasculum cum balsamo portans, illud tradit Archidiacono, qui balsamum Pontifici similiter ostendens ipsum supra mensam collocat. Tum Pontifex, deposita mitra, surgit, et versus ad Altare, habens ante se super mensam ampullam olei Chrismalis, et balsamum, ante omnia benedicit ipsum balsamum, dicens:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, mysteriórum cœléstium et virtútum ómnium præparátor, nostras, quǽsumus, preces exaúdi, hanc odoríferam sicci córticis lácrimam (quæ felícis virgæ profluéndo sudórem, sacerdotáli nos opímat unguénto) acceptábilem tuis mystériis, et concéssa benedictióne sancti ✠ fica. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Creaturárum ómnium, Dómine, procreátor, qui per Móysen fámulum tuum permístis herbis arómatum fíeri præcepísti sanctificatiónem unguénti; cleméntiam tuam supplíciter depóscimus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpea, spirituálem grátiam largiéndo, plenitúdinem sancti ✠ ficatiónis infúndas. Sit nobis, Dómine, fídei hilaritáte condítum; sit sacerdotális unguénti Chrisma perpétuum; sit ad cœléstis vexílli impressiónem digníssimum; ut quicúmque Baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúncti, córporum atque animárum benedictiónem pleníssimam consequántur, et beátæ fídei colláto múnere perénniter ampliéntur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde accepta mitra, stans adhuc Pontifex miscet super Patenam, vel in aliquo parvo vasculo balsamum cum modico olei de ampulla Chrismali sumpti, dicens:

Orémus Dóminum Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehensíbilem unigéniti Fílii sui sibíque coætérni divinitátem mirábili dispositióne veræ humanitáti inseparabíliter conjúnxit, et cooperánte grátia Spíritus sancti, óleo exsultatiónis præ partícipibus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans matéria, perénni redderétur, de qua excíderat, hæreditáti; quátenus hos ex divérsis creaturárum speciébus liquóres creátos sanctæ Trinitátis perfectióne bene ✠ dícat, et benedicéndo sanctí ✠ ficet, concedátque, ut simul permísti unum fiant; et quicúmque extérius inde perúnctus fúerit, ita intérius liniátur, quod ómnibus sórdibus corporális matériæ carens, se partícipem regni cœléstis éffici gratulétur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

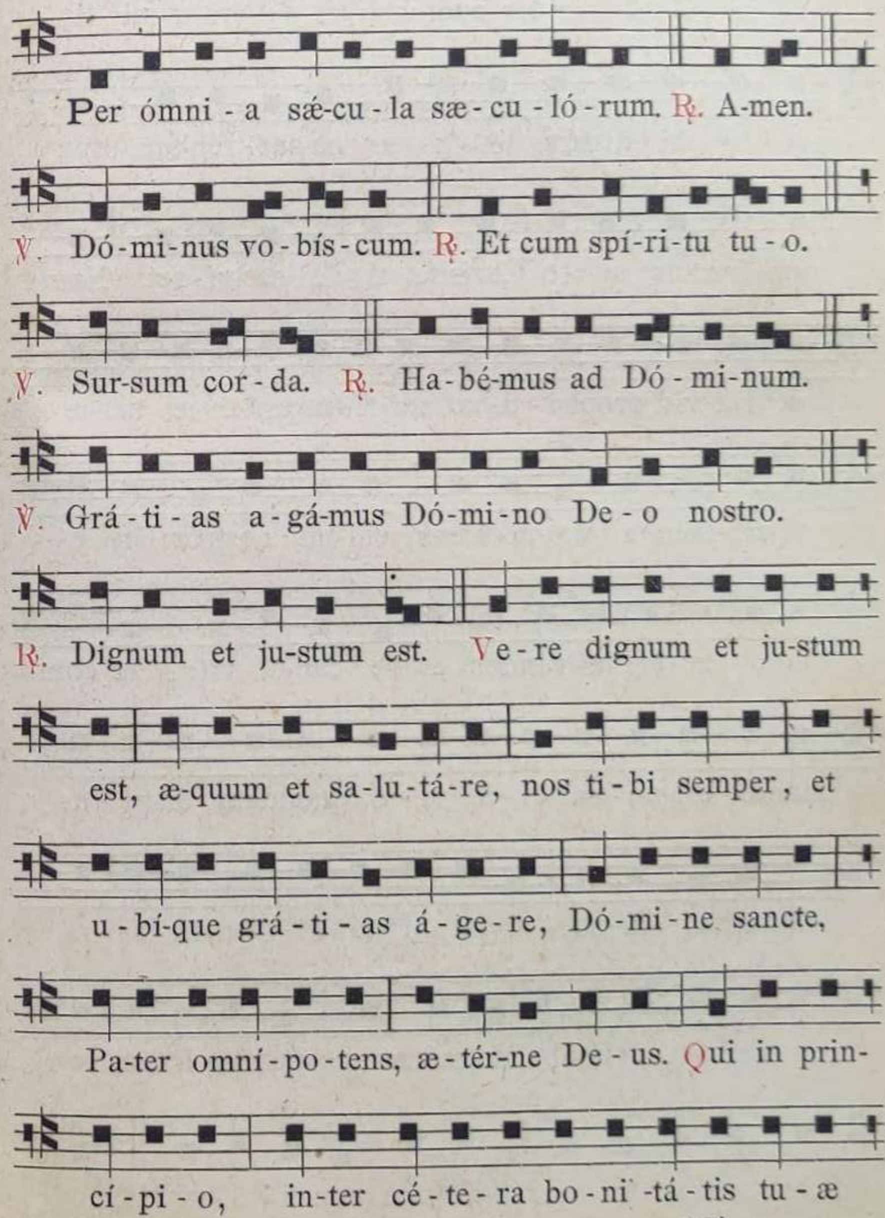
Quo facto, sedet Pontifex, retenta mitra, et halat plane tertio, in modum Crucis, super os ampullæ Chrismalis involutæ ante se super mensam stantis. Deinde duodecim Sacerdotes parati, qui juxta eum sunt, ordinatim facientes reverentiam Sacramento in Altari posito, et Pontifici, ad mensam prædictam accedunt, et stantes ante eam singuli successive eodem modo, ut Pontifex fecerat, in modum Crucis super os ampullæ prædictæ halant. Tum reverentiam, ut supra, facientes, ad loca sua revertuntur. Quo facto, surgit Pontifex, et stans, cum mitra, legendo dicit exorcismum Chrismalem, absolute dicens:

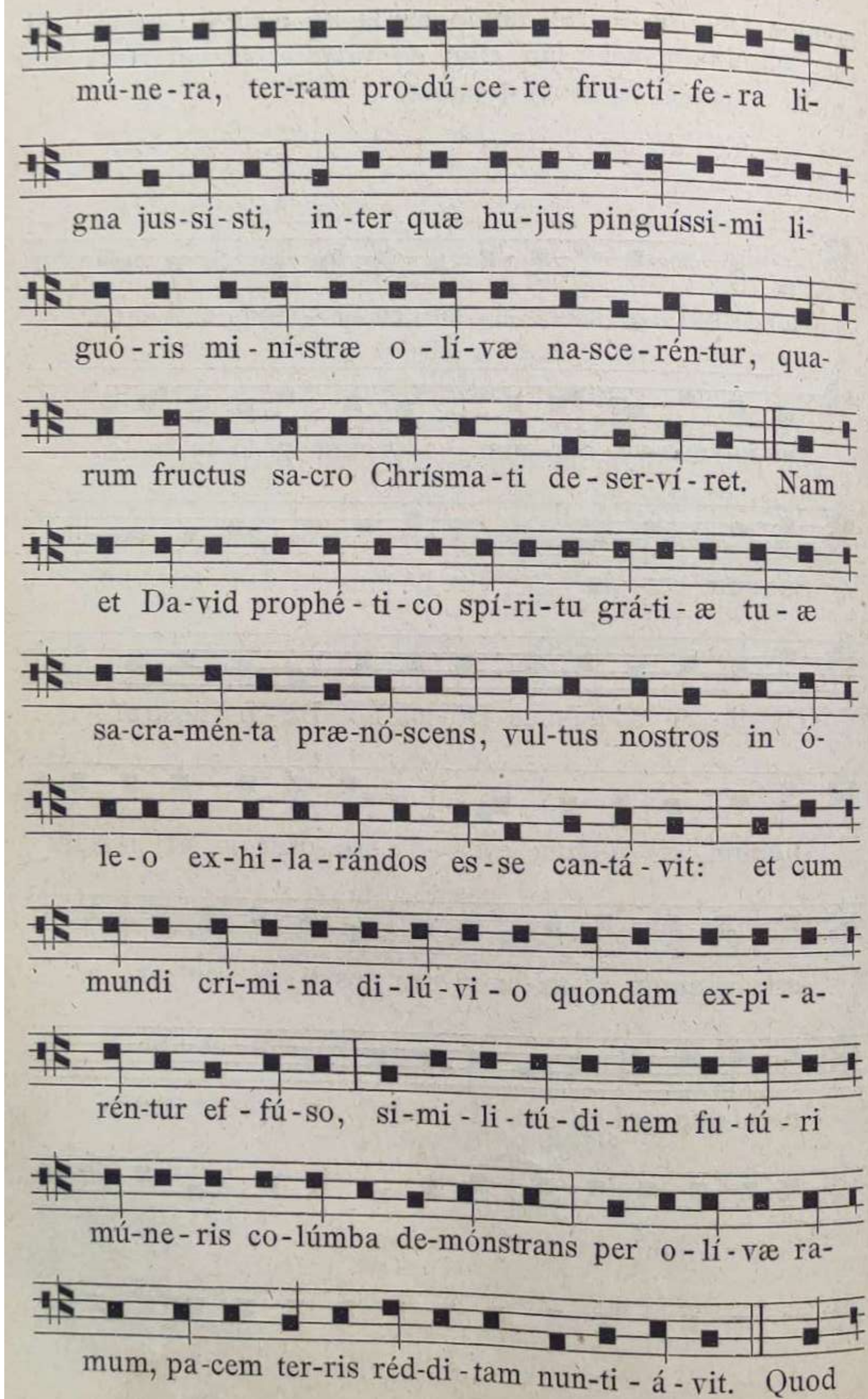
Benedictio Chrismatis.

Exorcízo te, creatúra ólei, per Deum Patrem omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt, ut omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, omnísque incúrsio, et omne phantásma sátanæ eradicétur, et effugétur a te; ut fias ómnibus qui ex te ungéndi sunt, in adoptiónem filiórum, per Spíritum sanctum. In

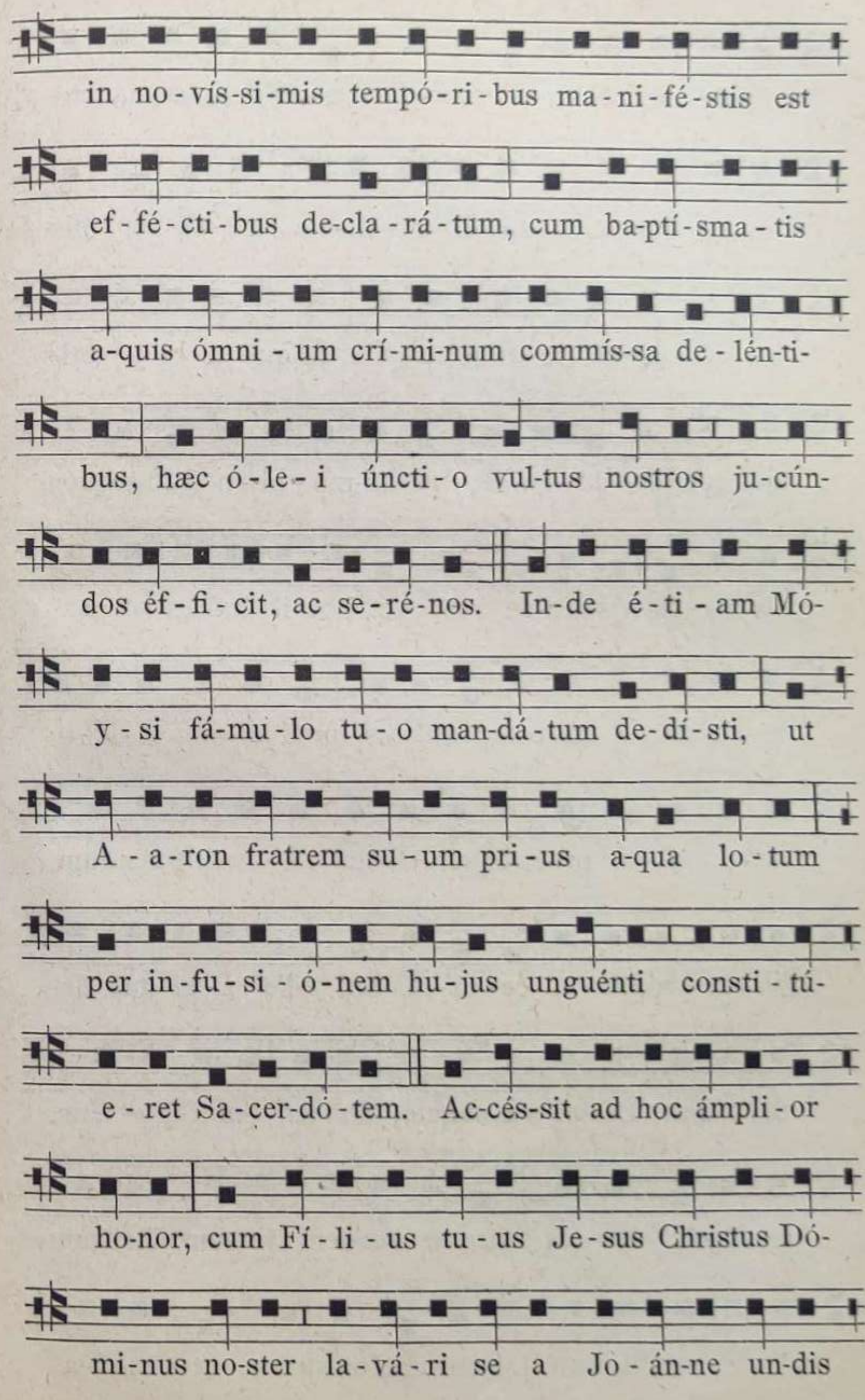
nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitáte ejúsdem Spíritus ✠ sancti.

Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem.

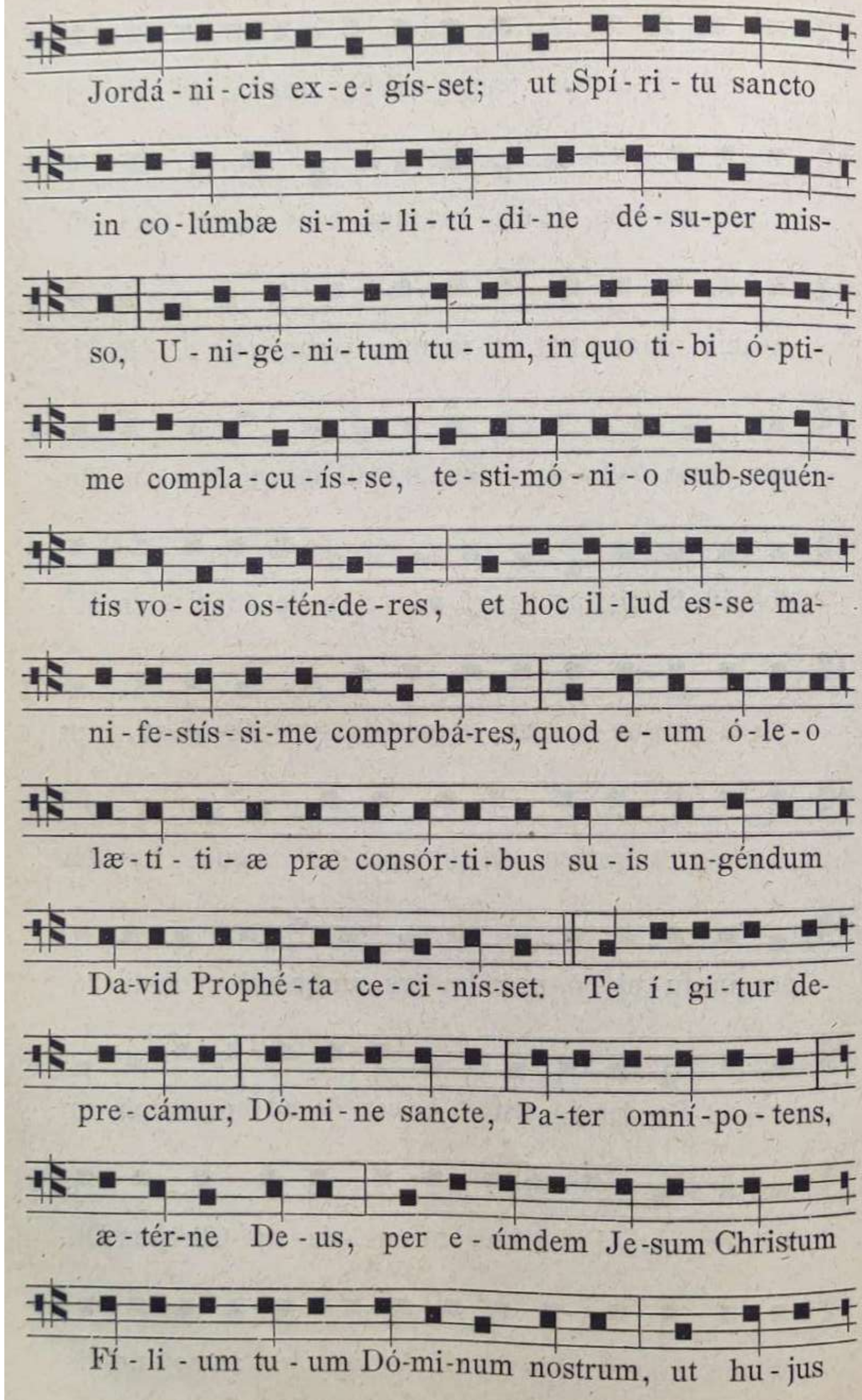

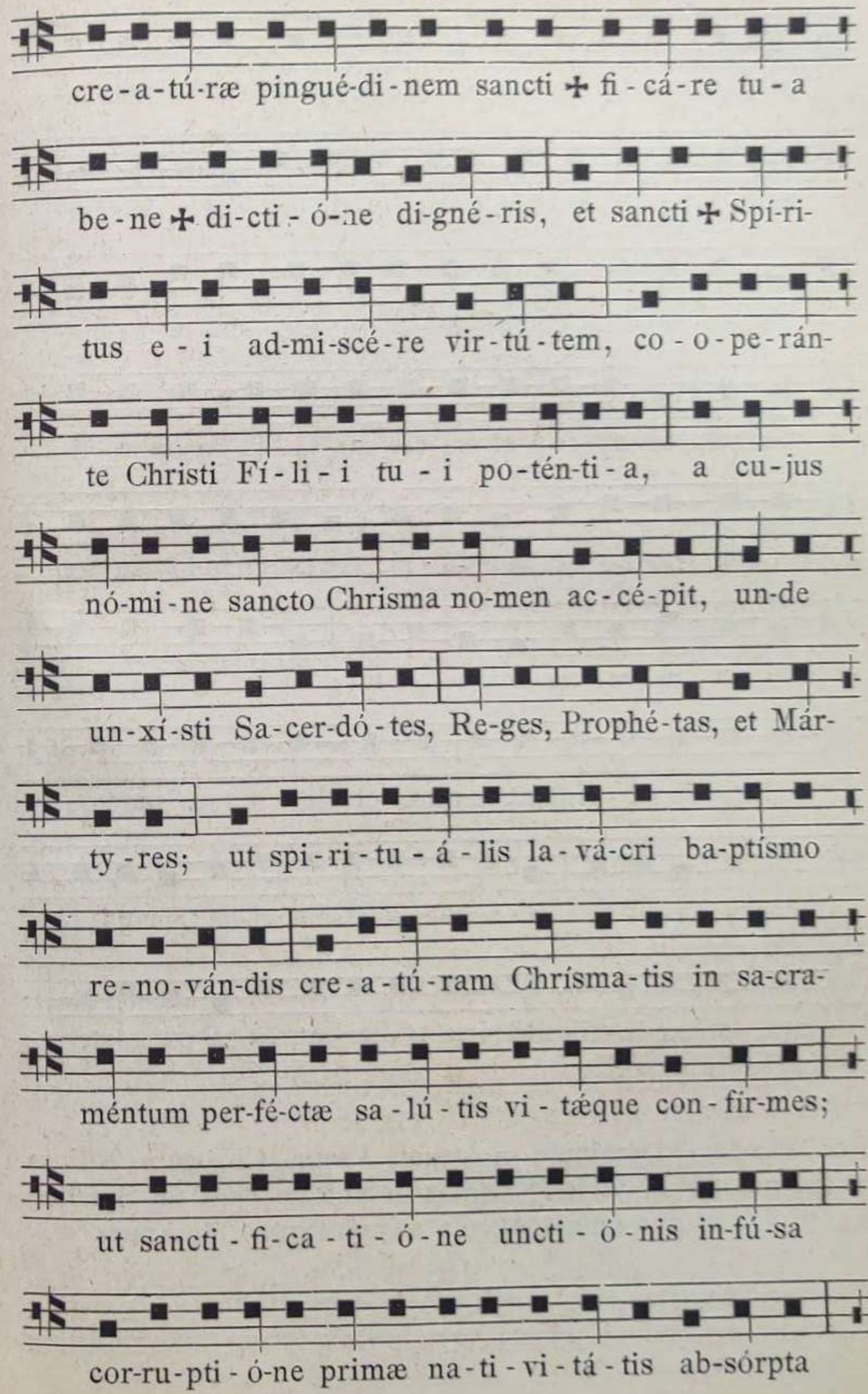

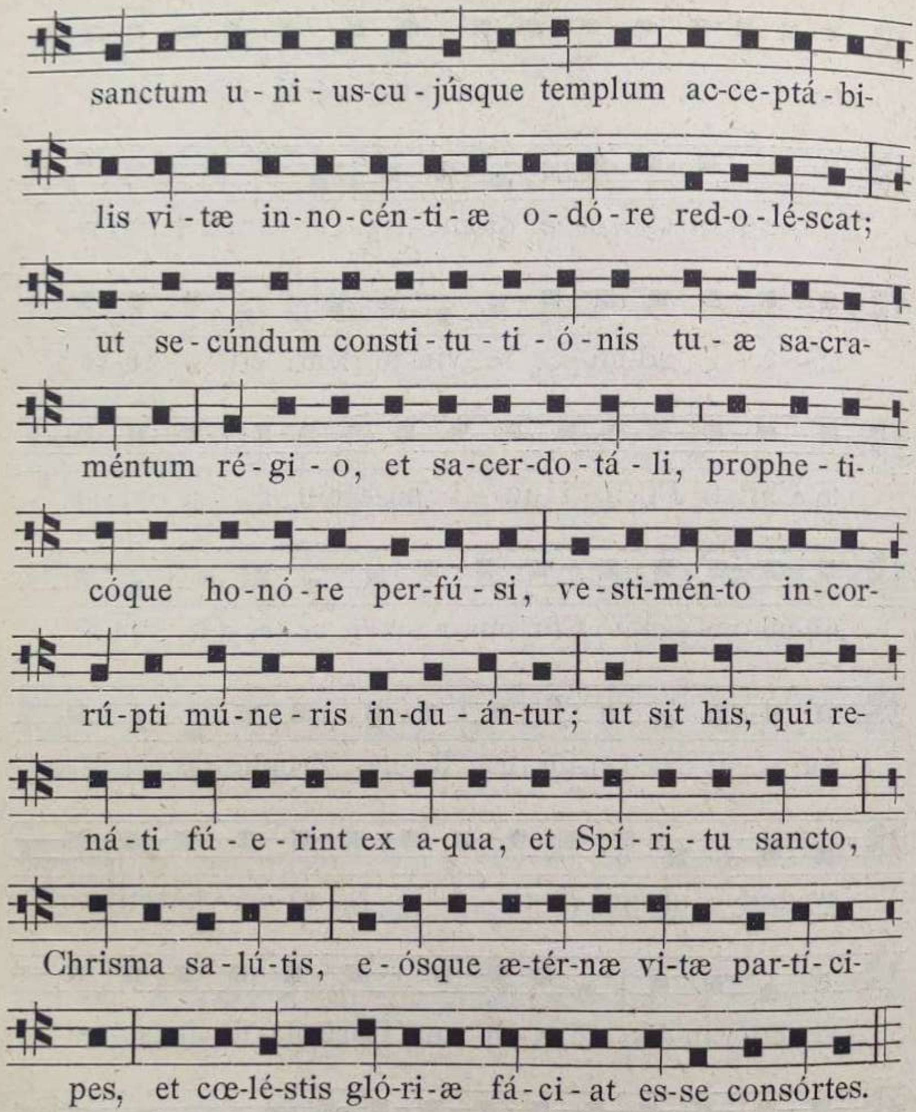
mú-ne-ra, ter-ram pro-dú-ce-re fru-ctí-fe-ra li-
gna jus-sí-sti, in-ter quæ hu-jus pinguíssi-mi li-
guó-ris mi-ní-stræ o-lí-væ na-sce-rén-tur, qua-
rum fructus sa-cro Chrísma-ti de-ser-ví-ret. Nam
et Da-vid prophé-ti-co spí-ri-tu grá-ti-æ tu-æ
sa-cra-mén-ta præ-nó-scens, vul-tus nostros in ó-
le-o ex-hi-la-rándos es-se can-tá-vit: et cum
mundi crí-mi-na di-lú-vi-o quondam ex-pi-a-
rén-tur ef-fú-so, si-mi-li-tú-di-nem fu-tú-ri
mú-ne-ris co-lúmba de-mónstrans per o-lí-væ ra-
mum, pa-cem ter-ris réd-di-tam nun-ti-á-vit. Quod

in no-vís-si-mis tempó-ri-bus ma-ni-fé-stis est
ef-fé-cti-bus de-cla-rá-tum, cum ba-ptí-sma-tis
a-quis ómni-um crí-mi-num commís-sa de-lén-ti-
bus, hæc ó-le-i úncti-o vul-tus nostros ju-cún-
dos éf-fi-cit, ac se-ré-nos. In-de é-ti-am Mó-
y-si fá-mu-lo tu-o man-dá-tum de-dí-sti, ut
A-a-ron fratrem su-um pri-us a-qua lo-tum
per in-fu-si-ó-nem hu-jus unguénti consti-tú-
e-ret Sa-cer-dó-tem. Ac-cés-sit ad hoc ámpli-or
ho-nor, cum Fí-li-us tu-us Je-sus Christus Dó-
mi-nus no-ster la-vá-ri se a Jo-án-ne un-dis

Jordá - ni - cis ex - e - gís-set; ut Spí - ri - tu sancto
in co - lúmbæ si - mi - li - tú - di - ne dé - su-per mis-
so, U - ni - gé - ni - tum tu - um, in quo ti - bi ó-pti-
me compla - cu - ís - se, te - sti-mó - ni - o sub-sequén-
tis vo - cis os-tén-de-res, et hoc il - lud es-se ma-
ni - fe - stís - si-me comprobá-res, quod e - um ó - le - o
læ - tí - ti - æ præ consór-ti-bus su - is un-géndum
Da-vid Prophé - ta ce - ci - nís-set. Te í - gi - tur de-
pre - cámur, Dó-mi - ne sancte, Pa-ter omní-po - tens,
æ - tér-ne De - us, per e - úmdem Je-sum Christum
Fí - li - um tu - um Dó-mi-num nostrum, ut hu - jus

cre - a - tú-ræ pingué-di - nem sancti ✠ fi - cá-re tu - a
be - ne ✠ di-cti - ó-ne di-gné - ris, et sancti ✠ Spí-ri-
tus e - i ad-mi-scé - re vir - tú - tem, co - o - pe - rán-
te Christi Fí - li - i tu - i po-tén-ti - a, a cu-jus
nó-mi - ne sancto Chrisma no-men ac - cé - pit, un-de
un-xí-sti Sa-cer-dó - tes, Re-ges, Prophé - tas, et Már-
ty - res; ut spi - ri - tu - á - lis la - vá-cri ba-ptísmo
re - no - ván-dis cre - a - tú - ram Chrísma - tis in sa-cra-
méntum per-fé-ctæ sa - lú - tis vi - tǽque con - fír-mes;
ut sancti - fi - ca - ti - ó - ne uncti - ó - nis in-fú-sa
cor-ru-pti - ó-ne primæ na - ti - vi - tá - tis ab-sórpta

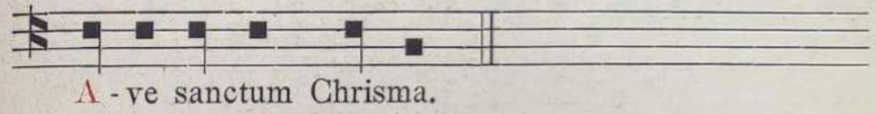
Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit:

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Præfatione hujusmodi finita, Pontifex balsamum cum illo modico oleo ex ampulla Chrismali sumpto mistum commiscet sancto Chrismati, reponens ipsum in ampullam Chrismalem, et dicens:

Hæc commíxtio liquórum fiat ómnibus ex ea perúnctis propitiátio, et custódia salutáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Diaconus, qui ampullam Chrismalem de sacristia portavit, deponit mappulam, sive velum de ipsa ampulla, dimissa ei sua serica veste alba, quam antea habebat, et Pontifex capite inclinato, salutat Chrisma dicens:

Et hoc secundo, et tertio facit, semper altius dicendo; quod postquam tertio dixerit, osculatur labium ampullæ; quo facto, sedet Pontifex, et accipit mitram. Tum singuli duodecim Sacerdotes parati prædicti accedunt successive per ordinem ad mensam, supra quam posita est ampulla Chrismatis, et factis reverentiis Sacramento in Altari posito, et Pontifici, tertio in varia distantia genuflectunt coram ampulla, qualibet vice semper altius dicendo in tono prædicto: Ave sanctum Chrisma.

Quo tertio dicto, labium ampullæ reverenter osculantur, et ad sua loca revertuntur. Quo peracto, ampulla in uno latere mensæ prædictæ collocatur. Et mox Diaconus aliam ampullam sua veste coopertam cum oleo Catechumenorum ferens, accedit ad præsentiam Pontificis, et ampullam ipsam sine mappula, quam Diaconus ipse circa collum retinet, tradit Archidiacono, qui illam suscipiens, eam ostendit Pontifici, et collocat supra mensam prædictam in medio ante Pontificem; super quam ampullam statim tam ipse Pontifex, quam etiam duodecim Presbyteri prædicti halant, prout supra de ampulla Chrismatis factum est. Quo facto, Pontifex surgens cum mitra, submissa voce legendo absolute exorcismum olei Catechumenorum, dicit:

Benedictio olei Catechumenorum.

Exorcízo te, creatúra ólei. In nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi, et Spíritus ✠ sancti, ut in hac invocatióne indivíduæ Trinitátis, atque unius virtúte Deitátis, omnis nequíssima virtus adversárii, omnis inveteráta malítia diáboli, omnis violénta incúrsio,

omne confúsum et cæcum phantásma eradicétur, et effugétur, et discédat a te; ut divínis Sacraméntis purificáta fias in adoptiónem carnis et spíritus, eis qui ex te ungéndi sunt, in remissiónem ómnium peccatórum; ut efficiántur eórum córpora ad omnem grátiam spirituálem accipiéndam sanctificáta. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

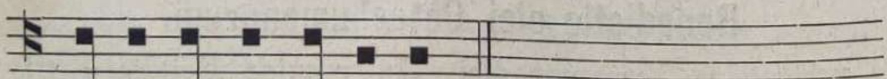
Deinde, deposita mitra, Pontifex stans benedicit dictum oleum Catechumenorum eadem voce dicens:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, incrementórum ómnium et proféctuum spirituálium remunerátor, qui virtúte sancti Spíritus imbecillárum méntium rudiménta confírmas, te orámus, Dómine, ut emíttere dignéris tuam bene ✠ dictiónem super hoc óleum, et ventúris ad beátæ regeneratiónis lavácrum tríbuas per unctiónem hujus creatúræ purgatiónem mentis et córporis; ut si quæ illis adversántium spirítuum inhæsére máculæ, ad tactum sanctificáti ólei hujus abscédant; nullus spirituálibus nequítiis locus, nulla réfugis virtútibus sit facúltas, nulla insidiántibus malis laténdi licéntia relinquátur. Sed veniéntibus ad fidem servis tuis, et sancti Spíritus tui operatióne mundándis, sit unctiónis hujus præparátio útilis ad salútem, quam étiam cœléstis regeneratiónis nativitáte in Sacraménto sunt Baptísmatis adeptúri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde Pontifex, et successive duodecim Sacerdotes prædicti reverenter salutant oleum ipsum, dicentes tertio in tono Lectionis:

A - ve sanctum ó - le - um.

Et postquam tertio id fecerint, osculantur os ipsius ampullæ, prout supra de Chrismate positum est. His itaque peractis, ambæ ampullæ per dictos duos Diaconos, eo

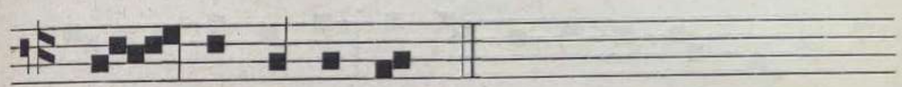
ordine et decore, quo delatæ fuerant, ad sacrarium sive sacristiam processionaliter reportantur. Interim dum reportantur, duo præmissi Cantores cantant hos ℣℣.:

Ut no-vé - tur se-xus o-mnis un-cti - ó - ne Chrí-

sma - tis: ut sa - né - tur sau - ci - á - ta di - gni-

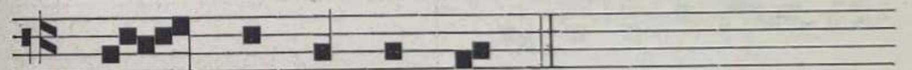

tá - tis gló - ri - a.

Chorus replicat ℣.

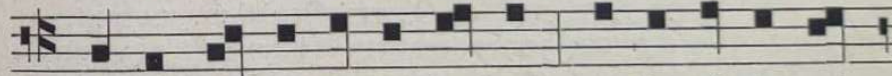

O Red - ém - ptor, su - me car - men te - met

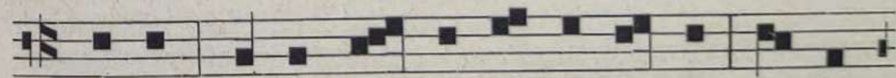

con - ci - nén - ti - um.

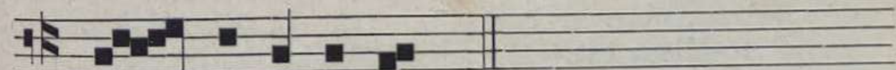
Tum dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

Lo - ta men - te sa-cro fon - te au - fu - gán-tur crí-

mi-na, un-cta fron - te, sa - cro-sán-cta ín - flu-

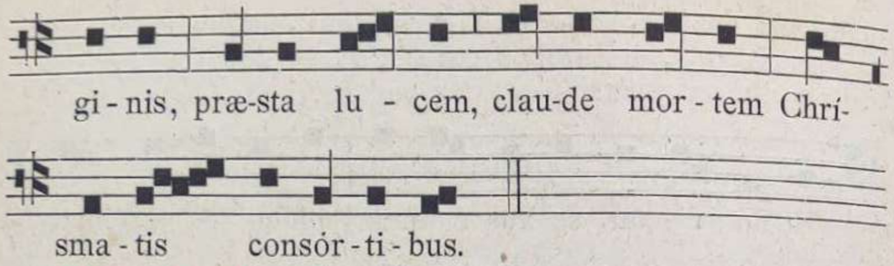
unt cha - rísma - ta.

Chorus replicat ℣. O Redémptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

Corde na - tus ex Pa - rén - tis al-vum implens Vír-

Chorus replicat ℣. O Redémptor.

Quo replicato, dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

Chorus replicat ℣. O Redémptor.

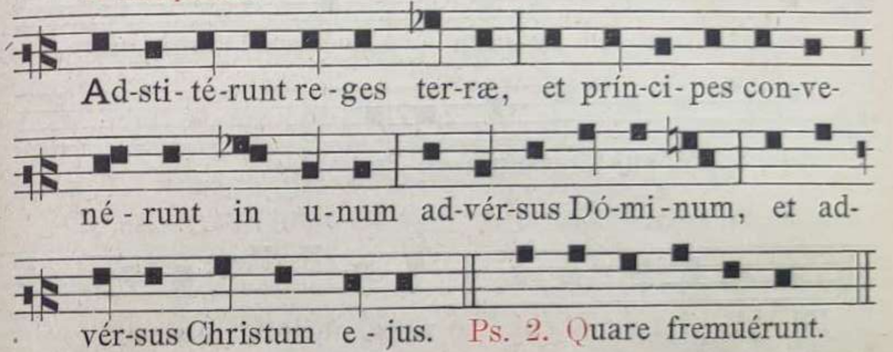
Vetus autem Chrisma, et Oleum Catechumenorum, ac Infirmorum, si quod remánserat in ampullis, ponitur in lampadibus Ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur. Reliquum autem, quod est in pyxidibus, sive capsulis cum bombyce, igni comburitur; et novum deinde cum nova bombyce in pyxidibus, sive capsulis imponitur. Interim dum Chrisma, et Oleum Catechumenorum ad sacristiam portantur, Pontifex sedens cum mitra lavat manus, deinde redit ad Altare, prosequitur Missam, ut in Missali habetur, et dicto Ite Missa est, dat benedictionem, et dicens Evangelium sancti Joannis, accedit ad faldistorium, ubi sedet cum mitra, et jubet Presbyteros attente, ut juxta Canonum traditionem Chrisma et Olea fideliter custodiant, et nulli sub prætextu medicinæ, vel maleficii tradere præsumant: alioquin honore priventur.

Feria VI. in Parasceve.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ps. 2. Quare fremuérunt.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

2. Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

4. Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

10. Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

11. Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

13. Cum exárserit in brevi ira ejus, *

Tractus.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ps. 21. Deus, Deus meus.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exaúdies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

10. De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.

11. Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

13. Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus sum, * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faúcibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

17. Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

18. Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

21. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, * et de manu canis únicam meam.

22. Salva me ex ore leónis, * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis:

26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

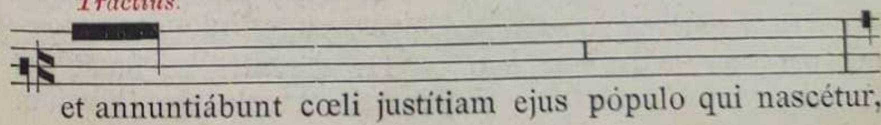
31. Quóniam Dómini est regnum, * et ipse dominábitur géntium.

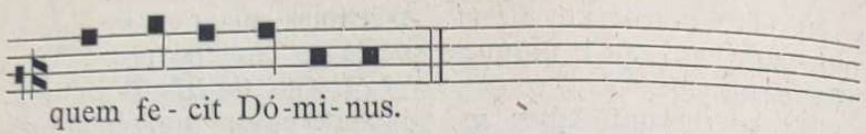
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

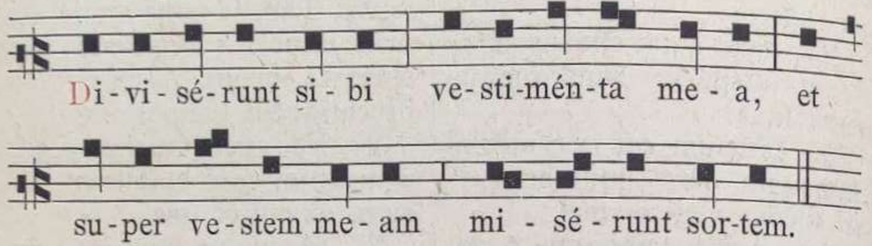
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: *

Tractus.

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ps. 26. Dóminus illuminátio.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea et salus mea: * quem timébo?

2. Dóminus protéctor vitæ meæ: * a quo trepidábo?

3. Dum appròpiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

4. Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

5. Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

6. Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

11. Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

12. Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

14. Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

15. Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

16. Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

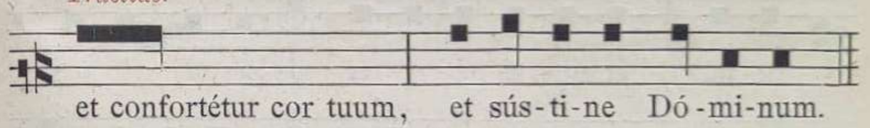
17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

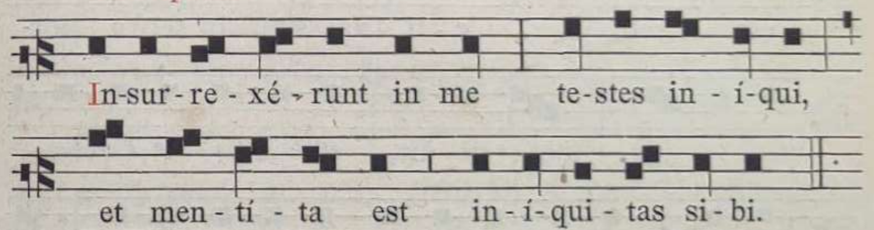
19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter age: *

Tractius.

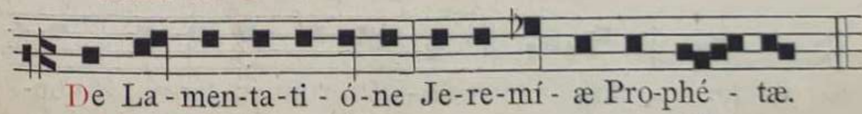
3. Antiphona.

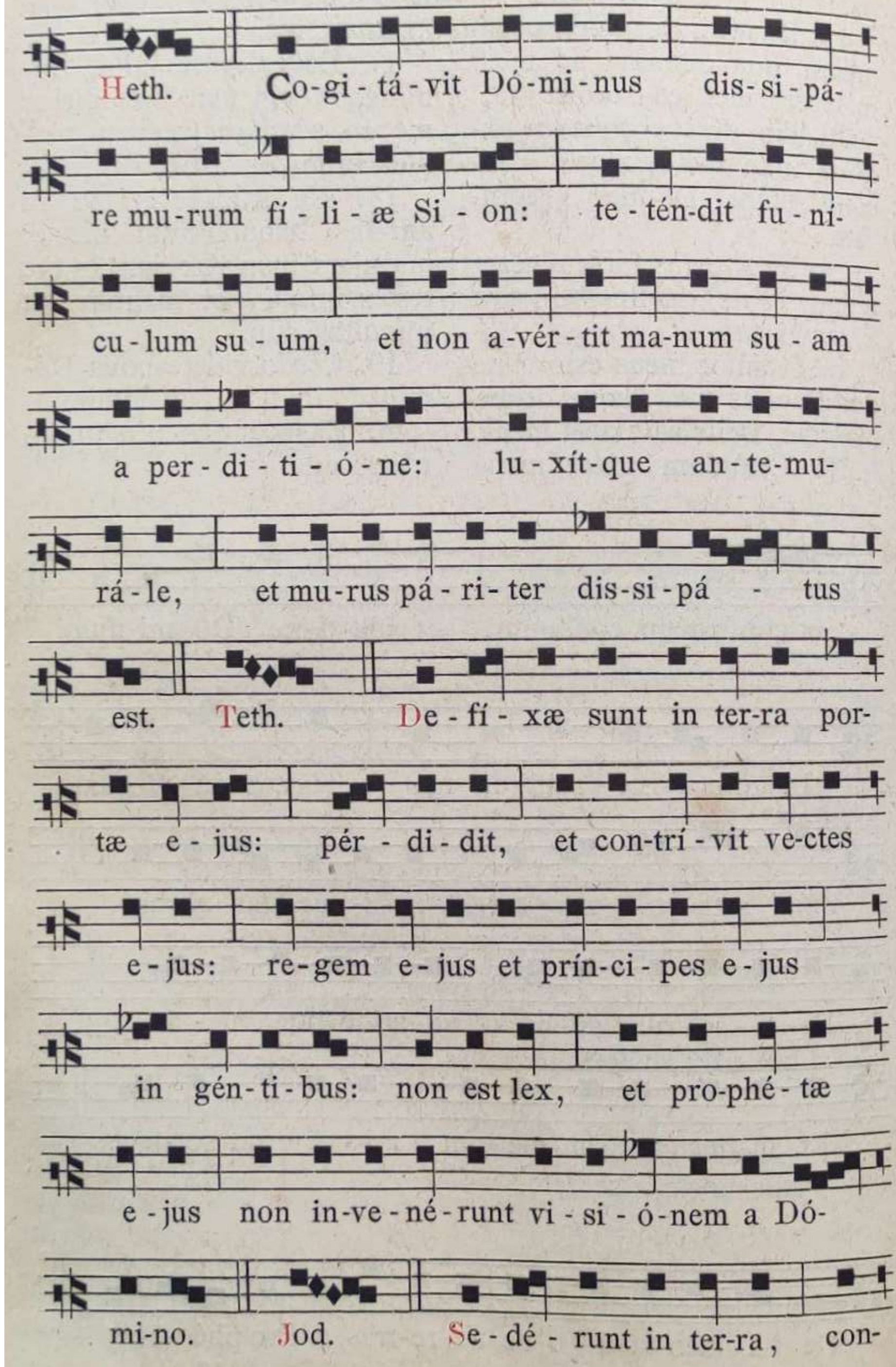

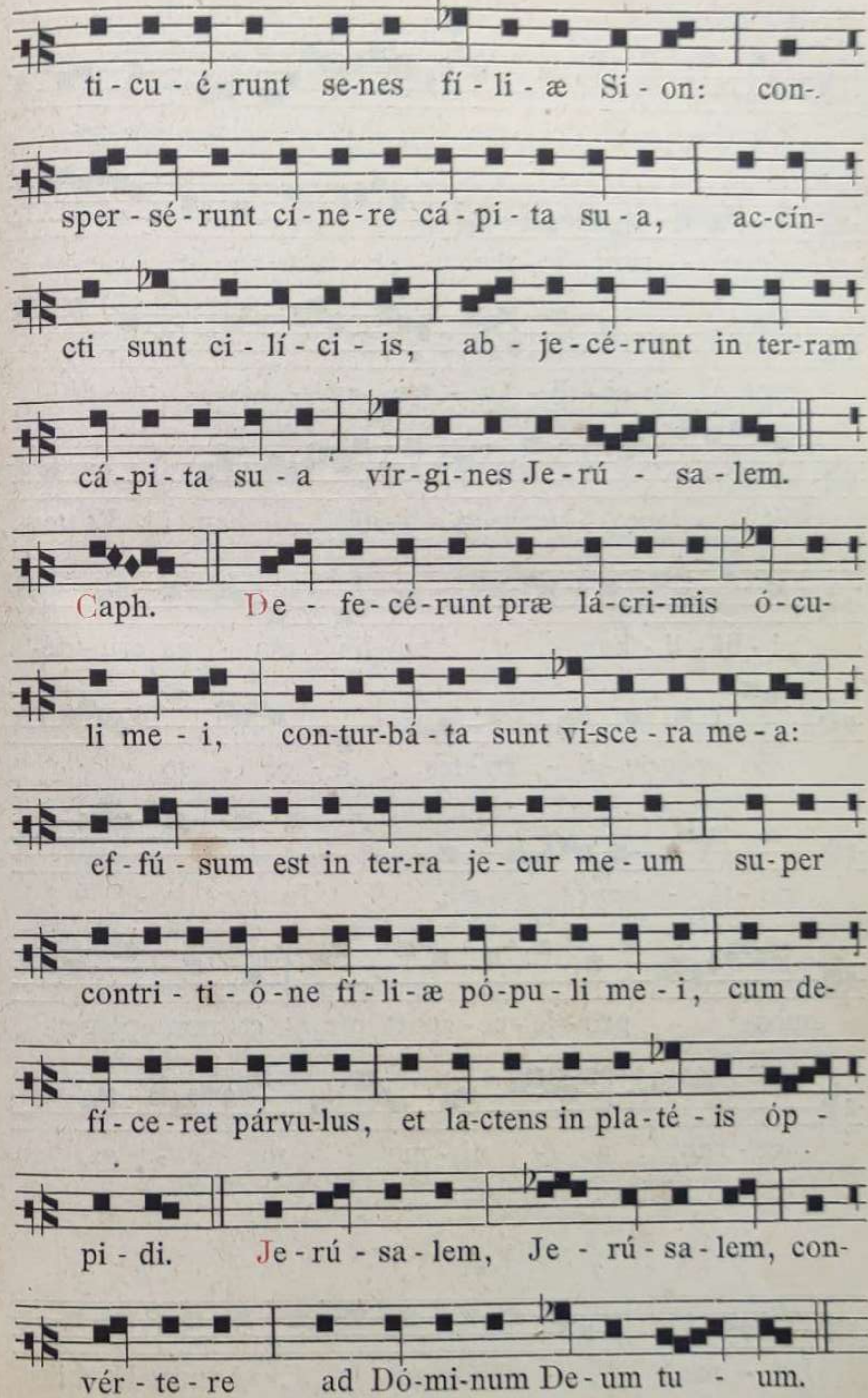
Pater noster. *secreto.*

Modus 6. *Fa-la.*

Lectio I.

Heth. Co-gi-tá-vit Dó-mi-nus dis-si-pá-
re mu-rum fí-li-æ Si-on: te-tén-dit fu-ní-
cu-lum su-um, et non a-vér-tit ma-num su-am
a per-di-ti-ó-ne: lu-xít-que an-te-mu-
rá-le, et mu-rus pá-ri-ter dis-si-pá-tus
est. Teth. De-fí-xæ sunt in ter-ra por-
tæ e-jus: pér-di-dit, et con-trí-vit ve-ctes
e-jus: re-gem e-jus et prín-ci-pes e-jus
in gén-ti-bus: non est lex, et pro-phé-tæ
e-jus non in-ve-né-runt vi-si-ó-nem a Dó-
mi-no. Jod. Se-dé-runt in ter-ra, con-

ti-cu-é-runt se-nes fí-li-æ Si-on: con-
sper-sé-runt cí-ne-re cá-pi-ta su-a, ac-cín-
cti sunt ci-lí-ci-is, ab-je-cé-runt in ter-ram
cá-pi-ta su-a vír-gi-nes Je-rú-sa-lem.
Caph. De-fe-cé-runt præ lá-cri-mis ó-cu-
li me-i, con-tur-bá-ta sunt ví-sce-ra me-a:
ef-fú-sum est in ter-ra je-cur me-um su-per
contri-ti-ó-ne fí-li-æ pó-pu-li me-i, cum de-
fí-ce-ret párvu-lus, et la-ctens in pla-té-is óp-
pi-di. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, con-
vér-te-re ad Dó-mi-num De-um tu-um.

Respons. I.

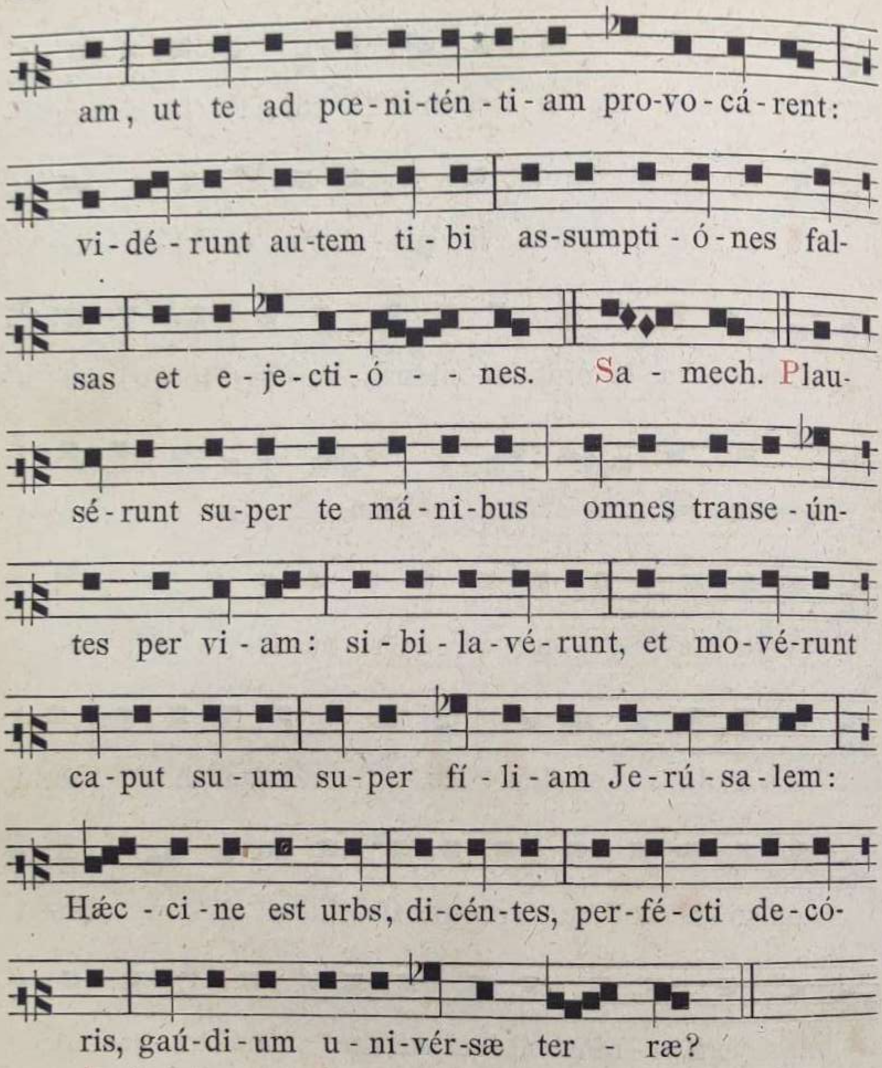
Modus 3. *Mi-ut.*

Omnes a-mí-ci me - - - i de-re-
li-qué - runt me, et præ-va-lu-é - -
runt in-si-di-án - tes mi - hi: trá-di -
dit me quem di-li-gé - bam: * Et ter-
ri-bí-li-bus ó - cu-lis pla - ga cru-dé-
li per-cu-ti - én-tes, a - cé - to
po-tá - bant me. ℣. In-ter in-í -
quos pro-je-cé-runt me, et non pe-per-
cé-runt á - ni-mæ me - - æ.
Et terribílibus. ut supra.

Lectio II.

La - med. Má - tri-bus su - is di-xé-runt: U - bi

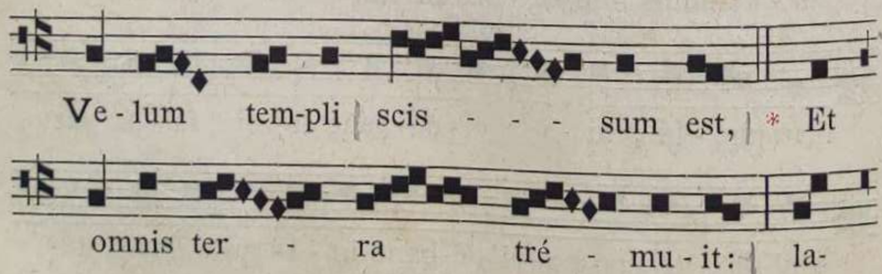
est trí - ti-cum et vi-num? cum de-fí - ce-rent
qua - si vul-ne-rá - ti in pla-té - is ci-vi-tá - tis:
cum ex-ha-lá-rent á - ni-mas su - as in si-nu
ma-trum su - á - rum. Mem. Cu - i compa-
rá-bo te? vel cu - i as-si-mi-lá-bo te, fí-
li - a Je-rú-sa-lem? cu - i ex-æ-quá-bo te, et
con-so-lá-bor te, vir-go fí - li - a Si - on? Ma-
gna est e-nim vel-ut ma - re con-trí - ti - o
tu - a: quis me-dé-bi-tur tu - - i? Nun.
Pro-phé - tæ tu - i vi-dé-runt ti - bi fal-sa et
stul-ta, nec a-pe-ri-é-bant in-i-qui-tá-tem tu-

Jerúsalem. ut supra. pag. 259.

Respons. II.

Modus 2. *Re-fa.*

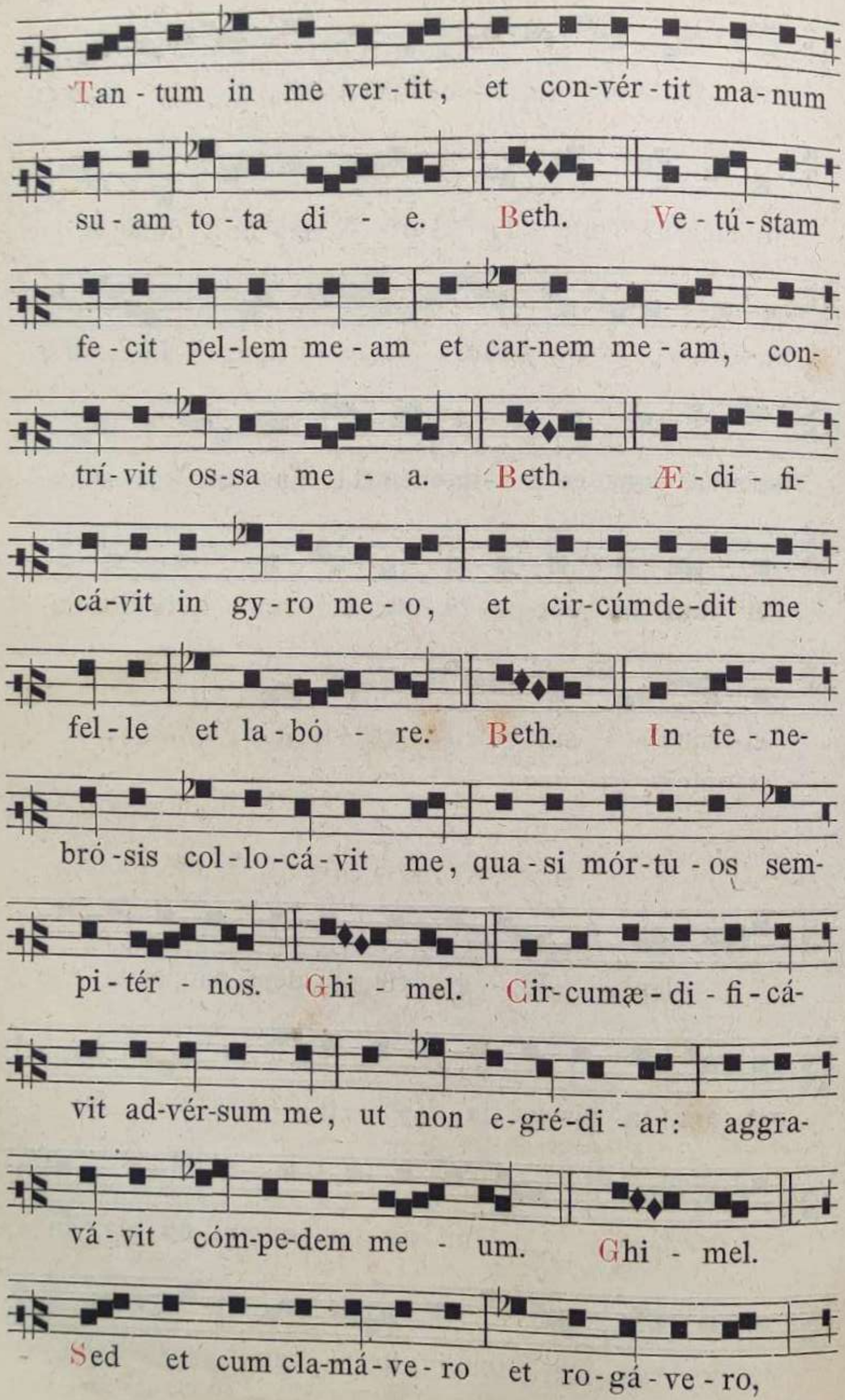

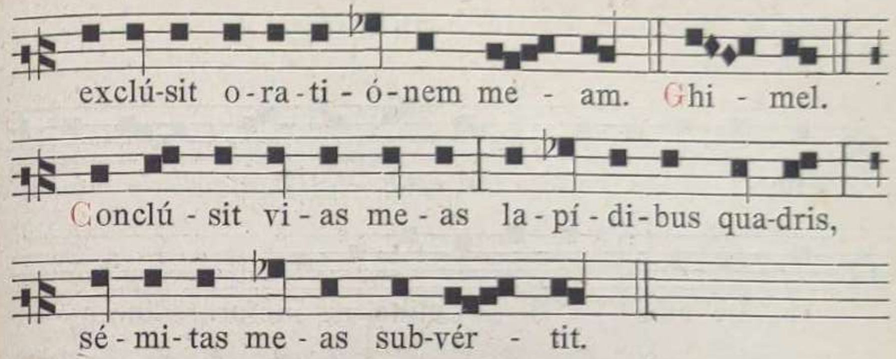

Et omnis. ut supra.

Lectio III.

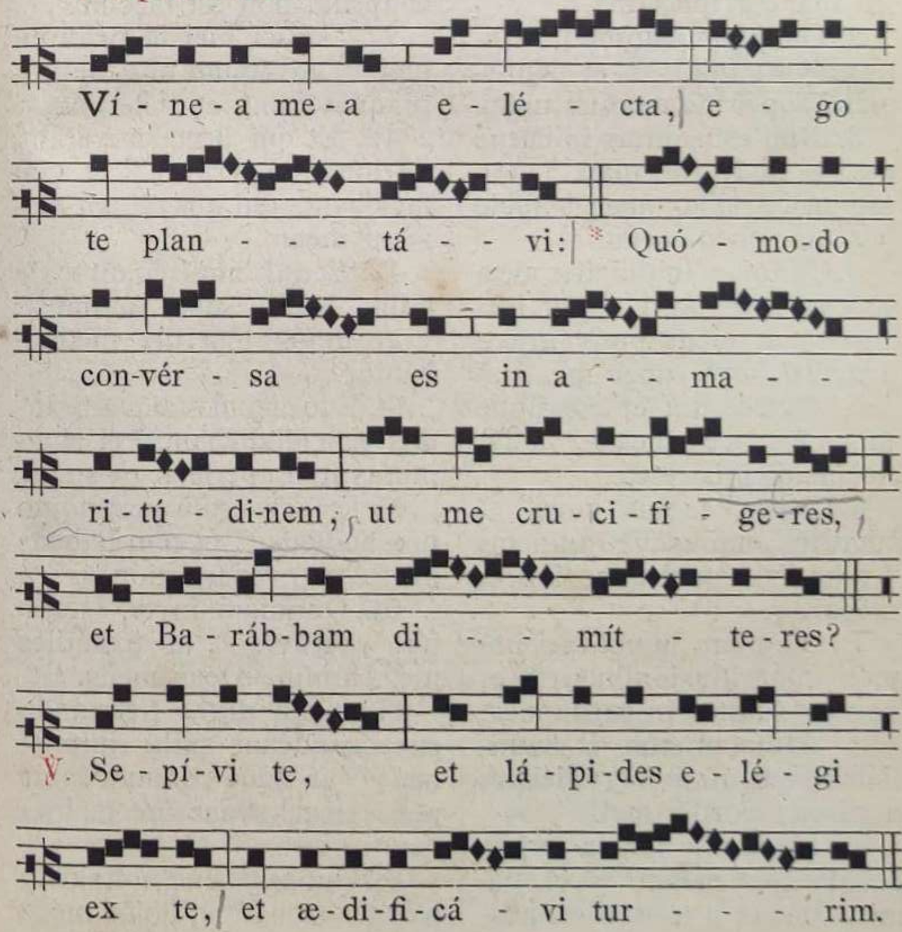

Jerúsalem. ut supra. pag. 259.

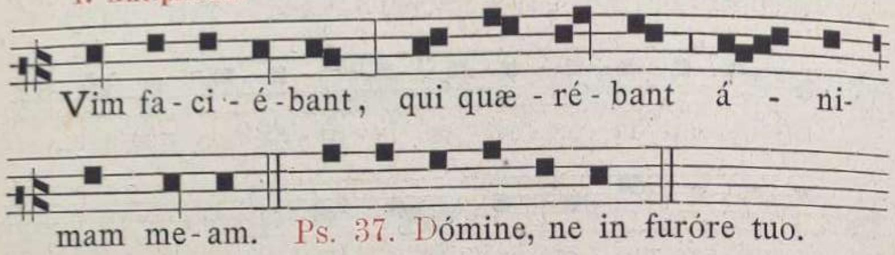
Respons. III. **Modus 8.** *Sol-ut.*

Quómodo. ut supra. Vínea mea. ibid. usque ad ℣.

In II. Nocturno.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

8. Afflíctus sum et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

9. Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

10. Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

11. Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

12. Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

14. Ego autem tamquam surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

15. Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exaúdies me, Dómine Deus meus.

17. Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

18. Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

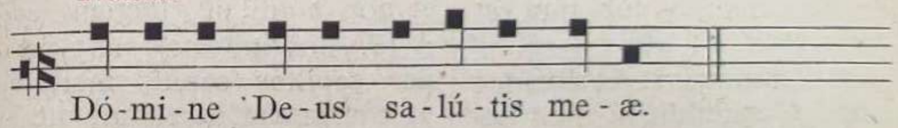
20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

22. Ne derelínquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

23. Inténde in adjutórium meum, *

Tractus.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Ps. 39. Exspéctans.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

2. Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

3. Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

4. Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

5. Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

6. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

7. Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

8. Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

9. Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

10. Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

11. In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

12. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

13. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

14. Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

17. Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

18. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

19. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut aúferant eam.

20. Convertántur retrórsum et revereántur, * qui volunt mihi mala.

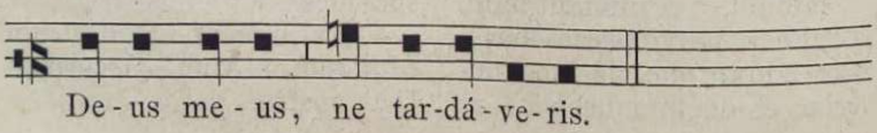
21. Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

22. Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

23. Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

24. Adjútor meus et protéctor meus tu es: *

Tractus.

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

2. Deus, exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advèrsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

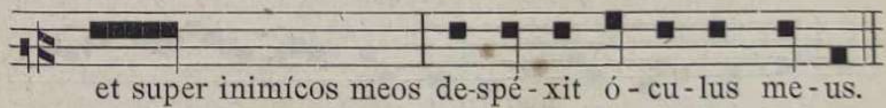
4. Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

5. Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

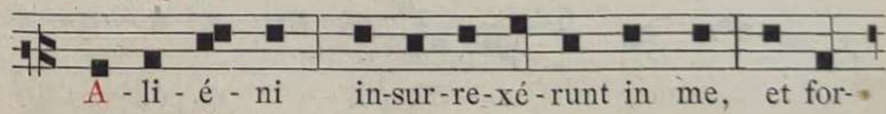
6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

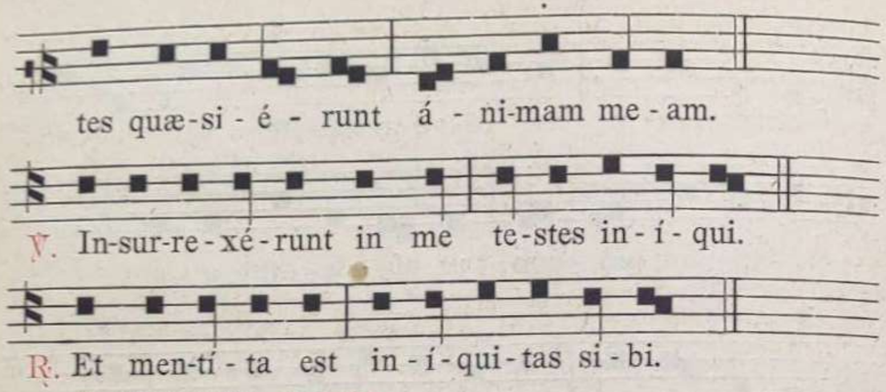
7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: *

Tractus.

3. Antiphona.

Pater noster. secreto.

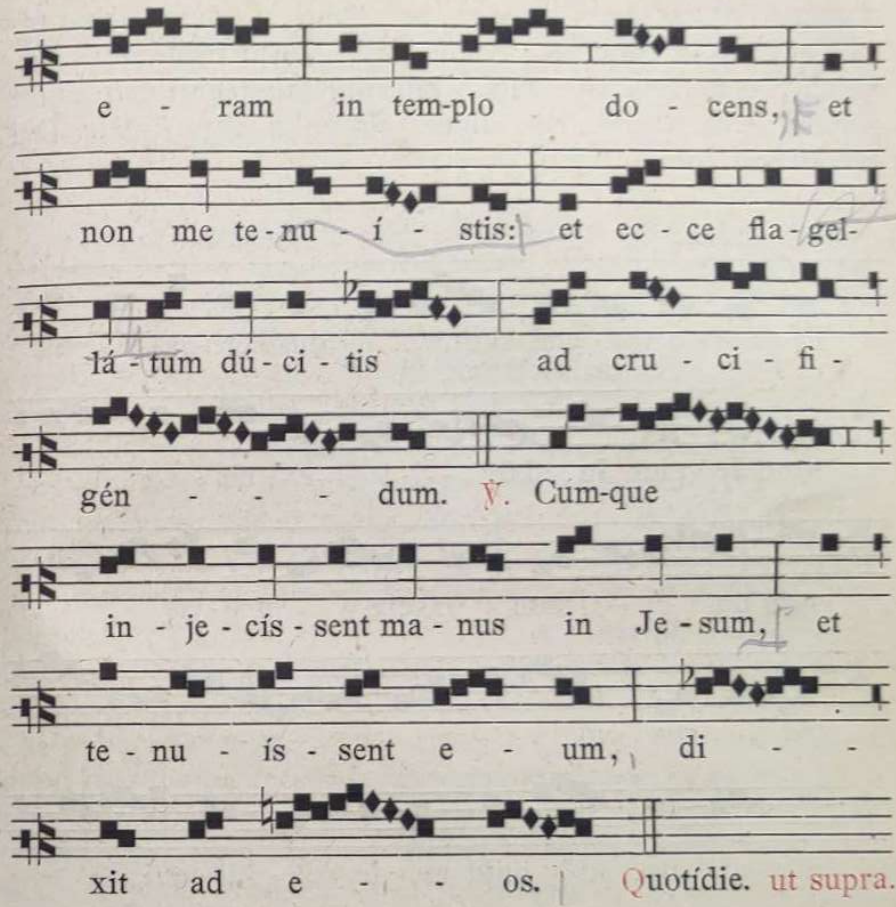
Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio IV. In Ps. 63. ad Vers. 2.

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártyres tália passi sunt; sed nihil sic elúcet, quómodo caput mártyrum: ibi mélius intuémur quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine quem gerébat: quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei; fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat Dóminum hortári mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

Respons. IV. Modus 8. Sol-ut.

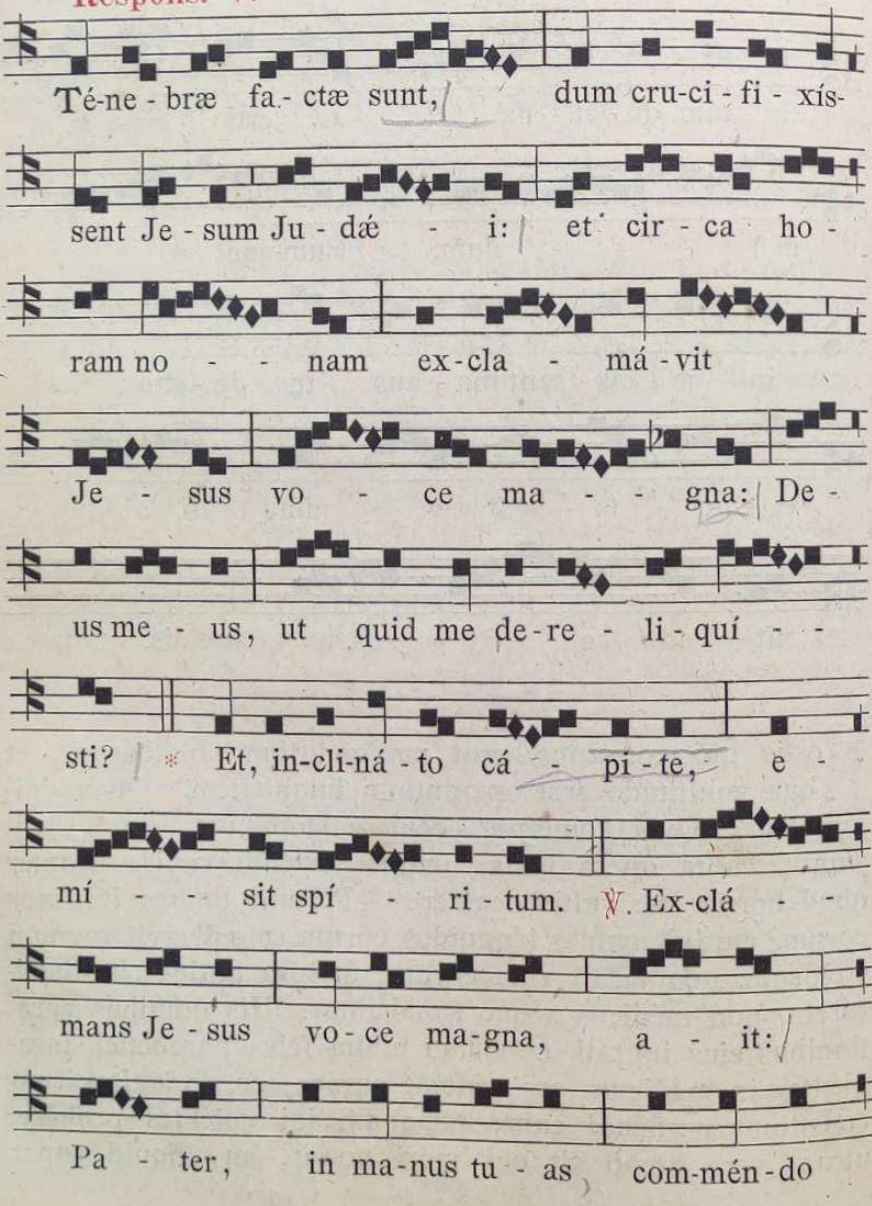

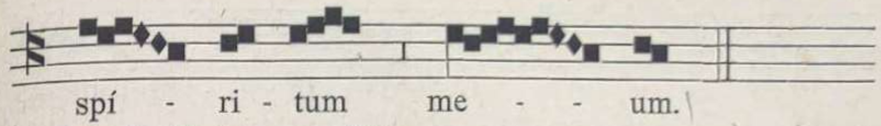
Lectio V.

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cœlórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit qui mori possit, an áliquid super

hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

Respons. V. **Modus 7.** *Sol-re.*

Et inclináto. pag. 272.

Lectio VI.

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judǽi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus, Vos eum occídite, respondérunt: Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit; et vos, o Judǽi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?

Respons. VI. **Modus 8.** *Sol-ut.*

a sic - ut le - - o in sil - va: de -
dit contra me vo - ces ad-ver-sá - - ri-
us, di - cens: Congre-gá - mi - ni, et pro-
pe - rá - te ad de-vo - rán - dum il - lum:
po - su - é - runt me in de - sér - to
so - li - tú - - di - nis, et lu - xit su - per
me omnis ter - ra: * Qui - a non est
in-vén-tus qui me a-gnó - sce - ret, et fá -
ce - ret be - ne. ℣. In - sur-re-xé - - runt
in me vi - ri absque mi - se - ri - cór -
di - a, et non pe - per-cé - runt á - - -

ni - mæ me - æ.
Quia non est invéntus. ut supra.
Animam meam. pag. 273. usque ad ℣.

In III. Nocturno.

1. Antiphona. *Ton. I. Fin. 2.*

Ab in-sur - gén-ti-bus in me lí - be - ra me, Dó-
mi - ne, qui - a oc-cu-pa-vé - runt á - ni-mam me - am.

Ps. 58. Eripe me de inimícis meis.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

2. Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

3. Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

4. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

5. Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

6. Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

7. Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

8. Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

9. Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

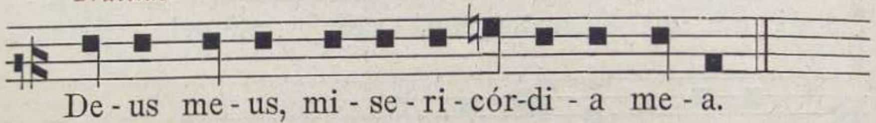
10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia ejus prævéniet me.

11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

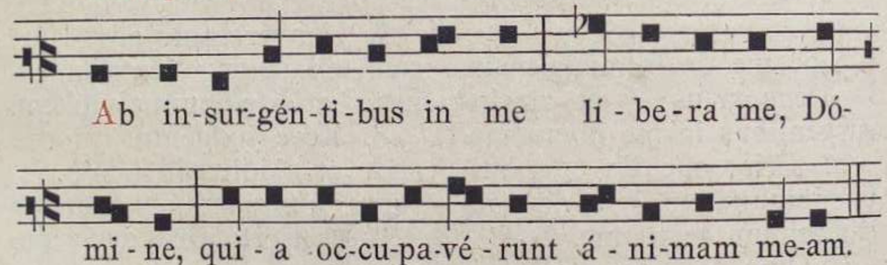
12. Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine.

13. Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.
14. Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne, * in ira consummatiónis, et non erunt.
15. Et scient quia Deus dominábitur Jacob * et fínium terræ.
16. Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.
17. Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
18. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.
19. Quia factus es suscéptor meus: * et refúgium meum in die tribulatiónis meæ.
20. Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: *

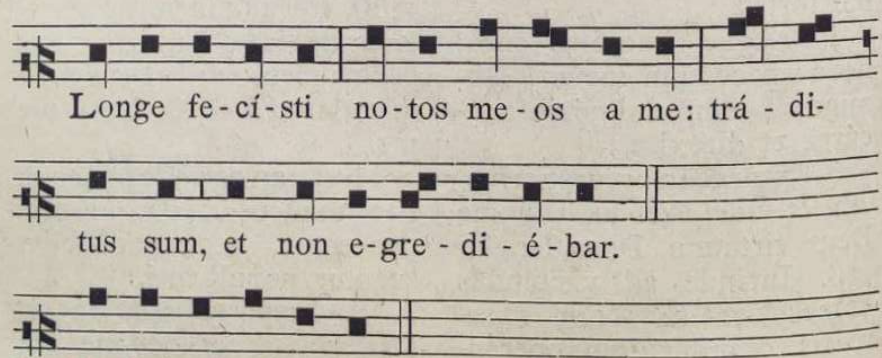
Tractus.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

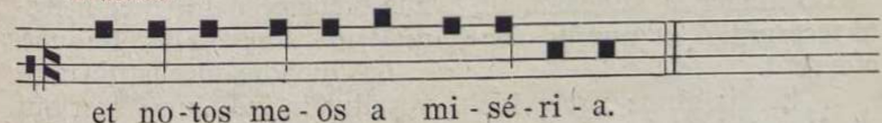

Ps. 87. Dómine Deus.

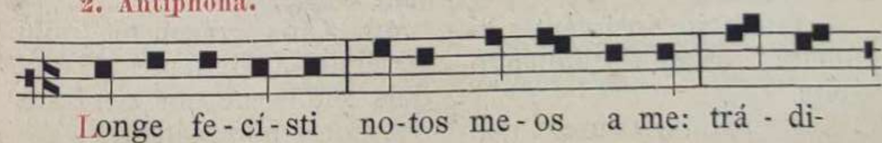
Psalmus 87.

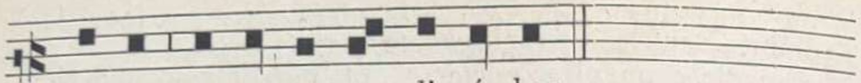
Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi et nocte coram te.
2. Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.
3. Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.
4. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis et in umbra mortis.
7. Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
8. Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
10. Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
11. Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?
14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
17. In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
19. Elongásti a me amícum et próximum, *

Tractus.

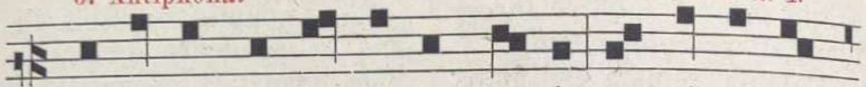
2. Antiphona.

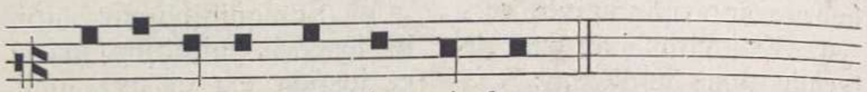

tus sum, et non e-gre - di - é - bar.

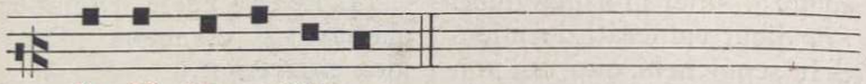
3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ca-ptá-bunt in á - ni-mam ju-sti, et sángui-nem

in-no-cén-tem con-de-mná - bunt.

Ps. 93. Deus ultiónum.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

2. Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

3. Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

4. Effabúntur, et loquéntur iniquitátem:* loquéntur omnes qui operántur injustítiam?

5. Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

6. Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

7. Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

8. Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

9. Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

10. Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

11. Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

12. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum:

13. Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

14. Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

15. Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam, omnes qui recto sunt corde.

16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

17. Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

18. Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

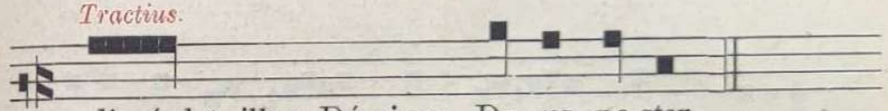
20. Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

21. Captábunt in ánimam justi, * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

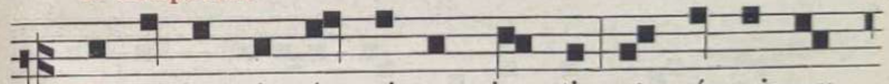
23. Et reddet illis iniquitátem ipsórum, et in malítia eórum dispérdet eos: *

Tractus.

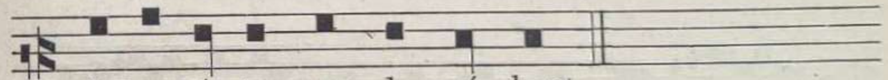

dispérdet illos Dóminus De - us no-ster.

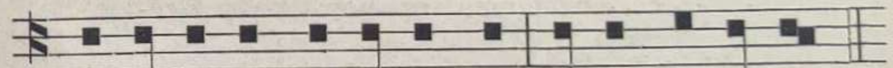
3. Antiphona.

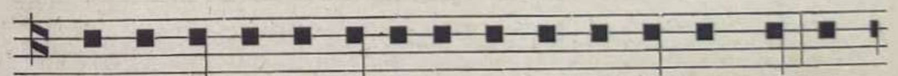
Ca-ptá-bunt in á - ni-mam ju - sti, et sángui-nem

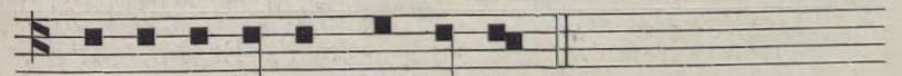
in-no - cén-tem con - de-mná - bunt.

℣. Lo-cú - ti sunt ad-vér-sum me lingua do - ló - sa.

℟. Et ser-mó - ni - bus ó - di - i cir-cumde - dé-runt me, et

ex-pugna - vé - runt me gra - tis.

Pater noster, secreto.

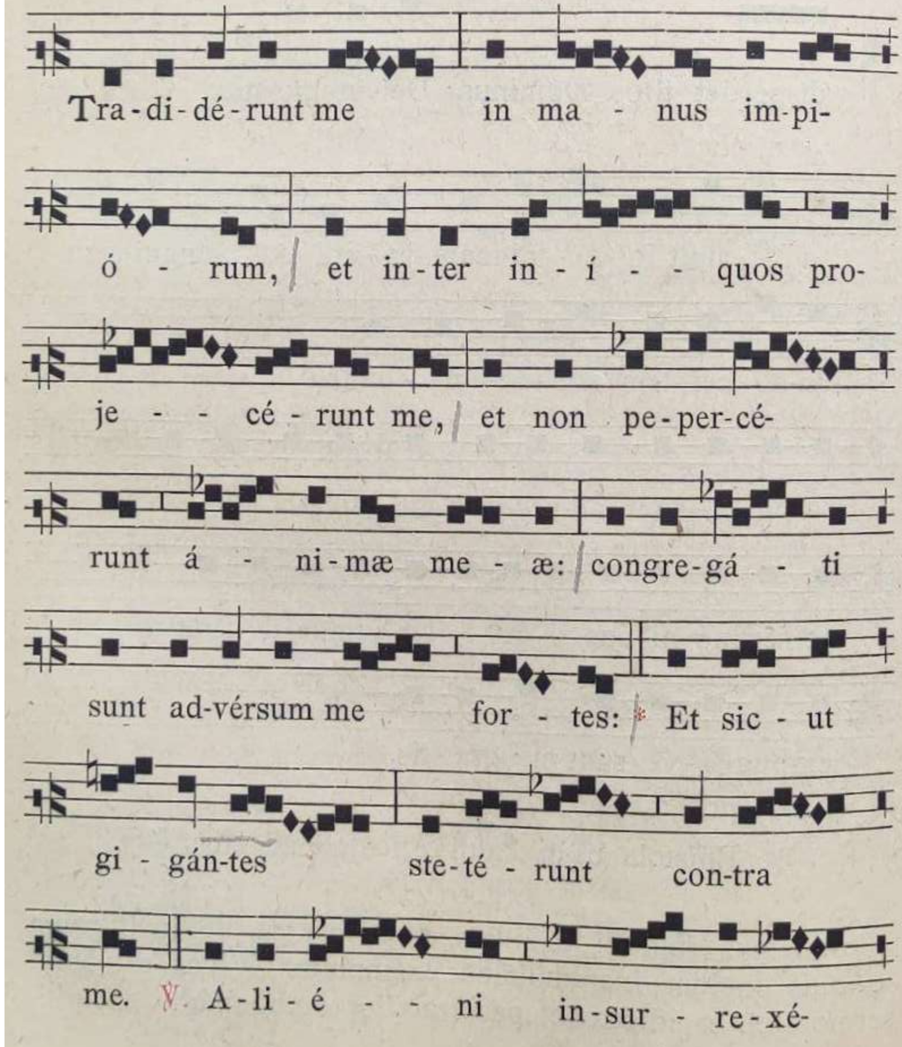
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio VII. Cap. 4. c. et 5.

Festinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti,

et pertingens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jesum, Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Respons. VII. Modus 6. *Fa-la.*

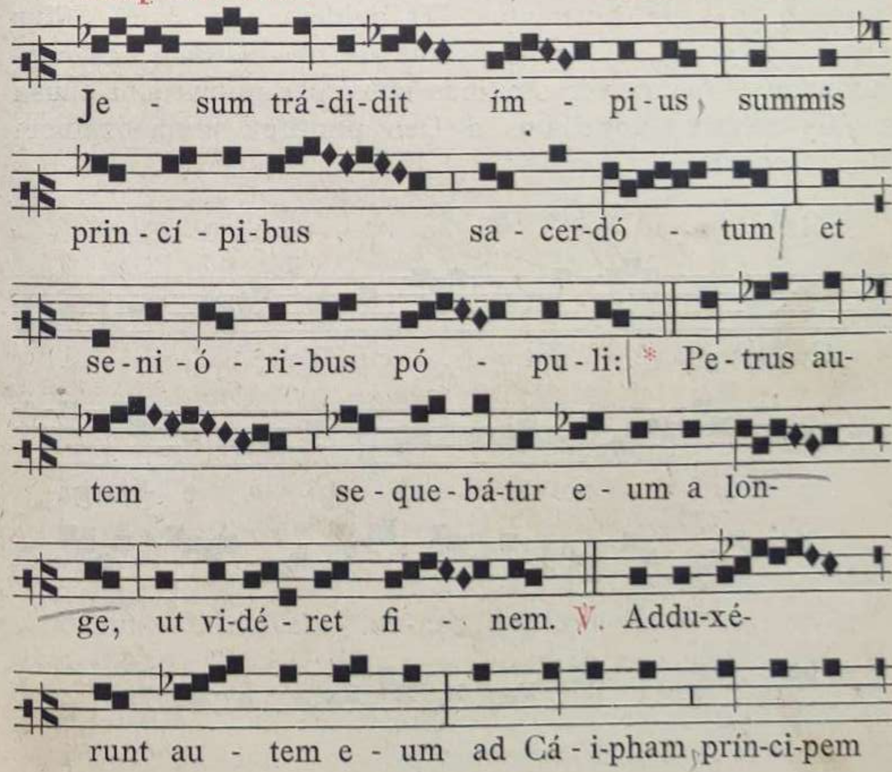

Lectio VIII.

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

Respons. VIII. Modus 6. *Fa-la.*

sa - cer - dó - tum, u - bi scri-bæ et pha-ri-
sǽ - i con-vé - - - ne-rant.

Petrus autem. pag. 281.

Lectio IX.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces supplicationésque ad eum qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex juxta órdinem Melchísedech.

Respons. IX. **Modus 6.** *Fa-la.*

Ca - li - ga - vé - runt ó - cu - li me - i a
fle - tu me - o, qui - a e - lon-gá-
tus est a me, qui con-so - la - bá - tur
me. Vi-dé - te, o-mnes pó - pu - li, * Si

est do - lor sí - mi - lis sic - ut do - -
lor me - us. V. O vos omnes, qui
trans - í - tis per vi - am, at - tén-di - te
et vi - dé - te. Si est dolor. pag. 282.

Caligavérunt ibidem. usque ad V.

Ad Laudes.

1. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Pró-pri - o Fí - li - o su - o non pe - pér- cit De-
us, sed pro no - bis ómni-bus trá - di - dit il - lum.

Ps. 50. Miserére mei, Deus.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et

in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Adspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te convertántur.

15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

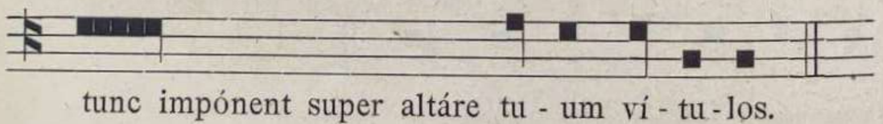
17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

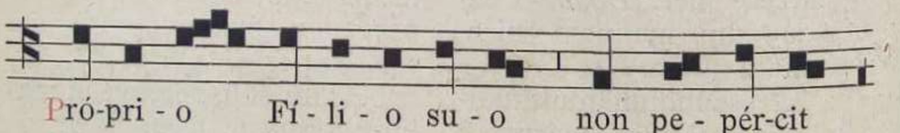
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

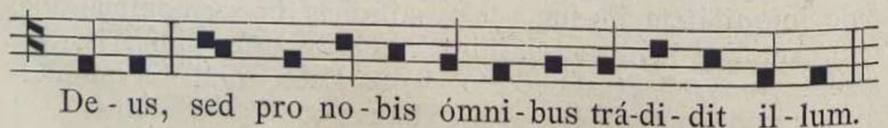
20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocaústa: *

Tractus.

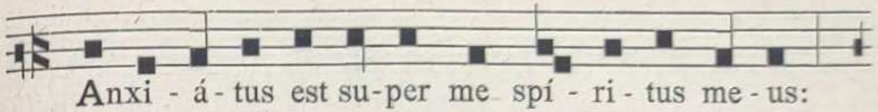

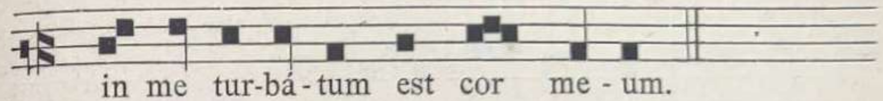
1. Antiphona.

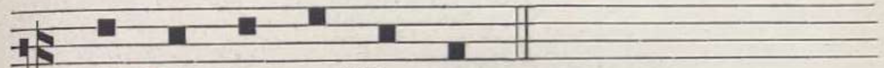

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Ps. 142. Dómine, exaúdi.

Psalmus 142.

Dómine, exaúdi oratiónem meam: aúribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exaúdi me in tua justítia.

2. Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

3. Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

4. Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

5. Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

6. Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

7. Velóciter exaúdi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

8. Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

9. Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

10. Notam fac mihi viam in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

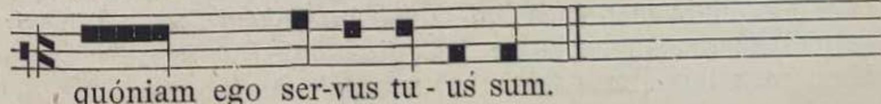
11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

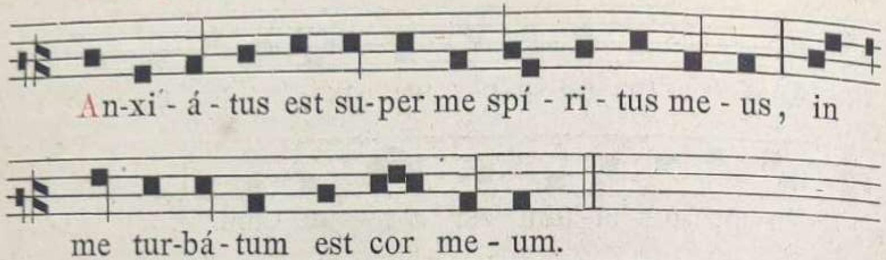
13. Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

14. Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam: *

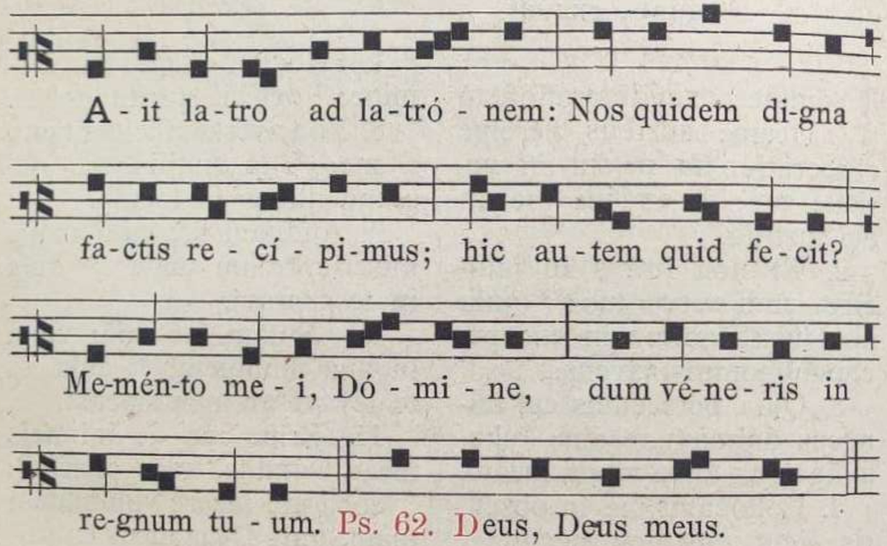
Tractus.

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. I. Fin. 1.*

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

2. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

5. Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea, * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo, * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

11. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

12. Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

13. Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

14. Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

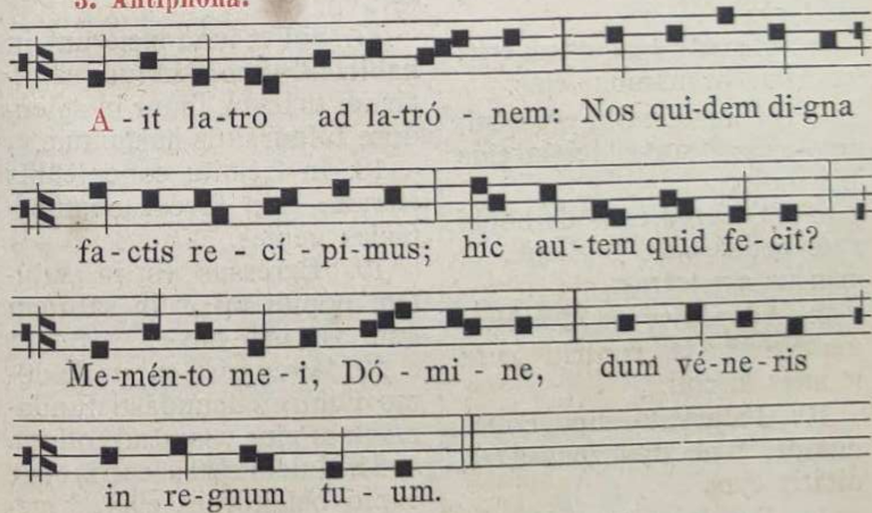
15. Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

16. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: *

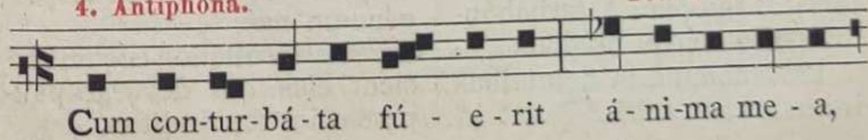
Tractius.

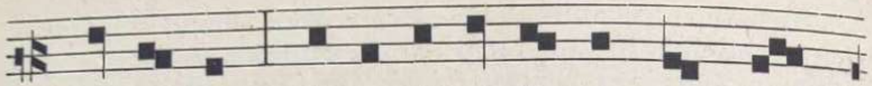

3. Antiphona.

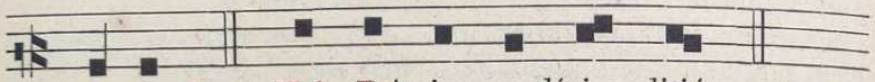

4. Antiphona. *Ton. I. Fin. 1.*

Dó-mi - ne, mi - se - ri - cór-di - æ me - mor

e-ris. Cant. Hab. Dómine, audívi auditiónem tuam.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

2. Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

3. In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

4. Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

5. Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

6. Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.

7. Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

8. Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

9. Adspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi.

10. Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

11. Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabúntur pelles terræ Mádian.

12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

13. Qui adscéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

14. Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es.

15. Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

16. Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

17. Sol et luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

18. In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies gentes.

19. Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

20. Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

21. Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

22. Exsultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat paúperem in abscóndito.

23. Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

24. Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

25. Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat:

26. Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut adscéndam ad pópulum accínctum nostrum.

27. Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

28. Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

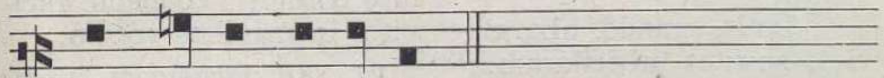
29. Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

30. Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

31. Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

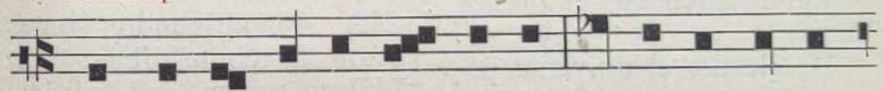
32. Et super excélsa mea dedúcet me victor *

Tractius.

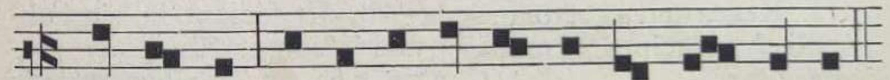

in psal-mis ca-nén-tem.

4. Antiphona.

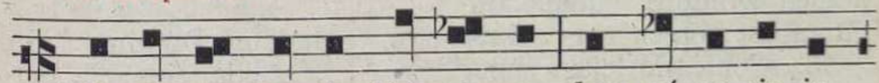

Cum con-tur-bá-ta fú - e-rit á-ni-ma me-a,

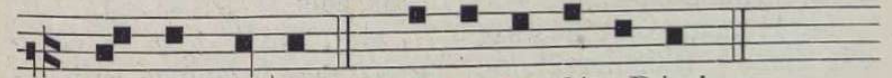

Dó-mi - ne, mi-se-ri-cór-di - æ me-mor e-ris.

5. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Me-mén-to me - i, Dó-mi - ne, dum vé-ne-ris in

re-gnum tu - um. Ps. 148. Laudáte Dóminum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

2. Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum, sol et

luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

4. Laudáte eum, cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7. Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi:

8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes et omnes colles, * ligna fructífera et omnes cedri:

10. Béstiæ et univérsa pécora, * serpéntes et vólucres pennátæ:

11. Reges terræ et omnes pópuli, * príncipes et omnes júdices terræ.

12. Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

13. Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

14. Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

15. Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

16. Lætétur Israël in eo qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

17. Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

18. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * et exaltábit mansuétos in salútem.

19. Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

20. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

21. Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis:

22. Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis:

23. Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

24. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

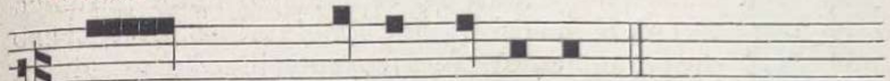
25. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

26. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

27. Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

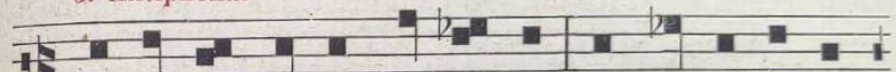
28. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: *

Tractius.

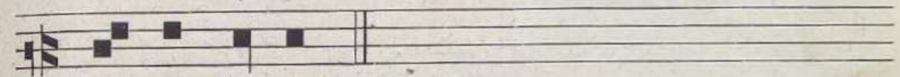

omnis spíritus lau-det Dó-mi-num.

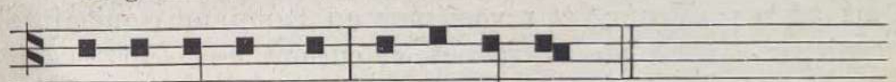
5. Antiphona.

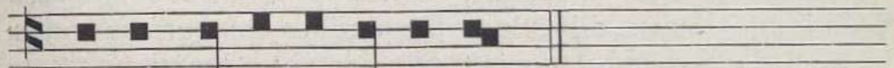
Me-mén-to me-i, Dó-mi-ne, dum vé-ne-ris in

re-gnum tu-um.

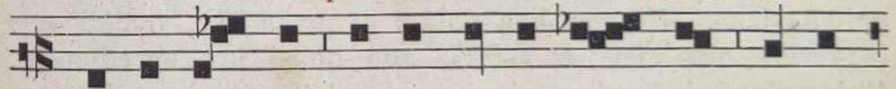

℣. Col-lo-cá-vit me in obscú-ris.

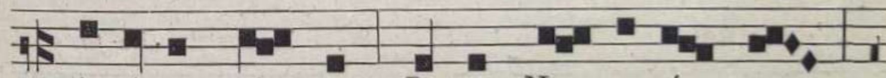

℟. Sic-ut mór-tu-os sæ-cu-li.

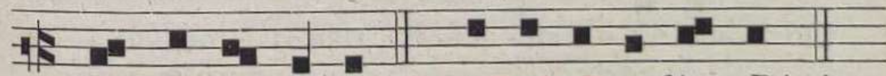
Ad Benedictus Antiphona. *Ton. I. Fin. 2.*

Po-su-é-runt su-per ca-put e-jus cau-sam

ip-sí-us scri-ptam: Je-sus Na-za-ré-nus,

Rex Ju-dæ-ó-rum. Cant. Zach. Benedíctus Dóminus.

Reliqua ut supra. pag. 198.

Antiph. Posuérunt. ut supra.

Deinde dic. Christus factus est. cum reliqu. pag. 199.

Ad Horas, omnia ut supra. pag. 201.

Statio
ad Sanctam Crucem in Jerusalem.

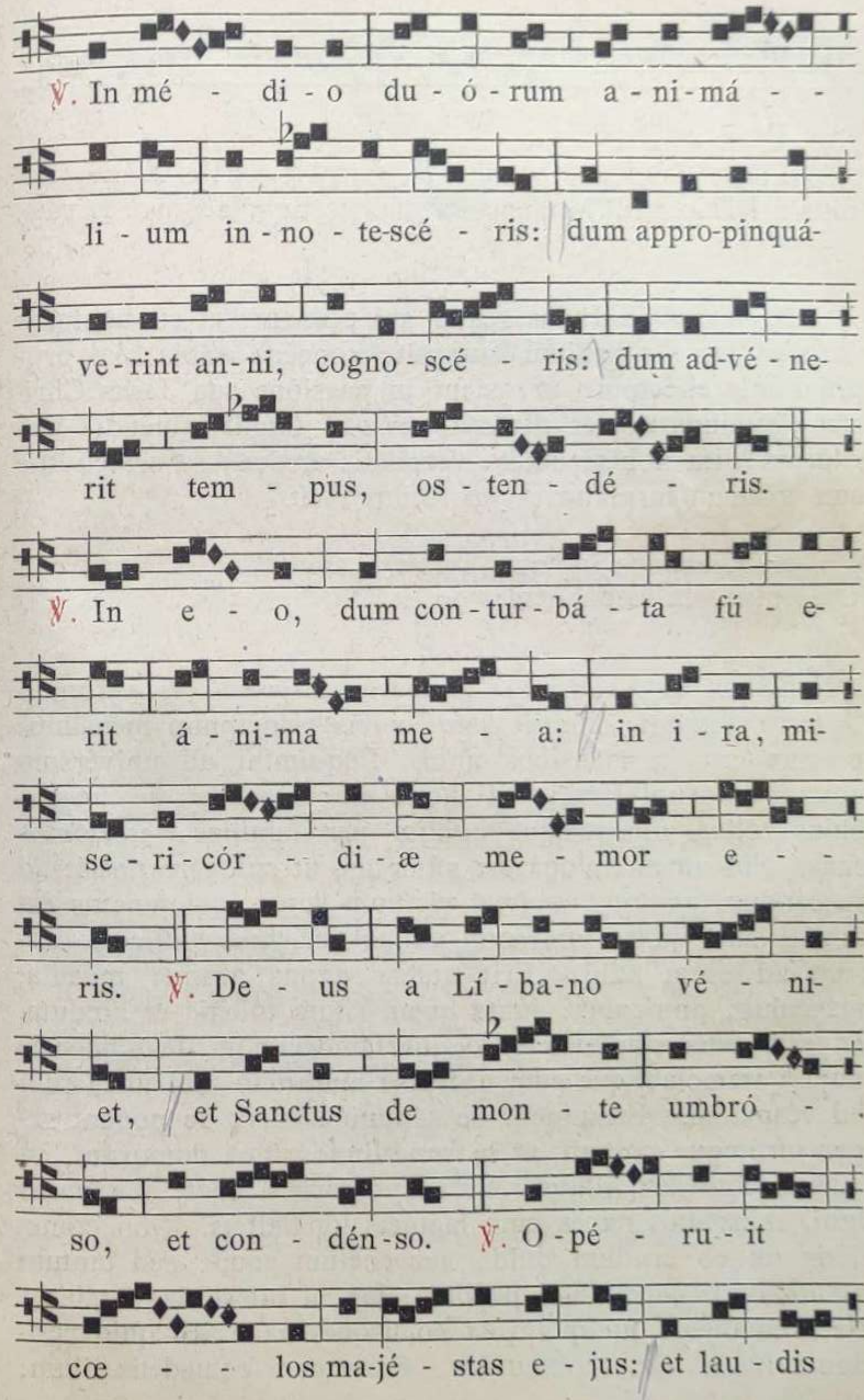
Finita Nona, Sacerdos, et ministri induti paramentis nigri coloris, sine luminaribus et incenso, procedunt ad Altare: et ante illud prostrati aliquamdiu orant. Interim Acolythi unam tantum tobaleam extendunt super Altare. Sacerdos cum ministris facta oratione adscendit ad Altare, et osculatur illud in medio: deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco, ubi legitur Epistola, et incipit eam sine titulo: quam etiam Sacerdos legit submissa voce apud Altare in cornu Epistolæ.

Osee 6.

Hæc dicit Dóminus: In tribulatióne sua mane consúrgent ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terræ. Quid fáciam tibi Ephraïm? Quid fáciam tibi Juda? misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei: et judícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, et sciéntiam Dei, plus quam holocaústa.

Tractus. Modus 2. *Re-fa.*

Finito Tractu, Sacerdos in cornu Epistolæ dicit: Orémus. Diaconus: Flectámus génua. et Subdiaconus: Leváte.

Oratio.

Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur. Qui tecum vivit.

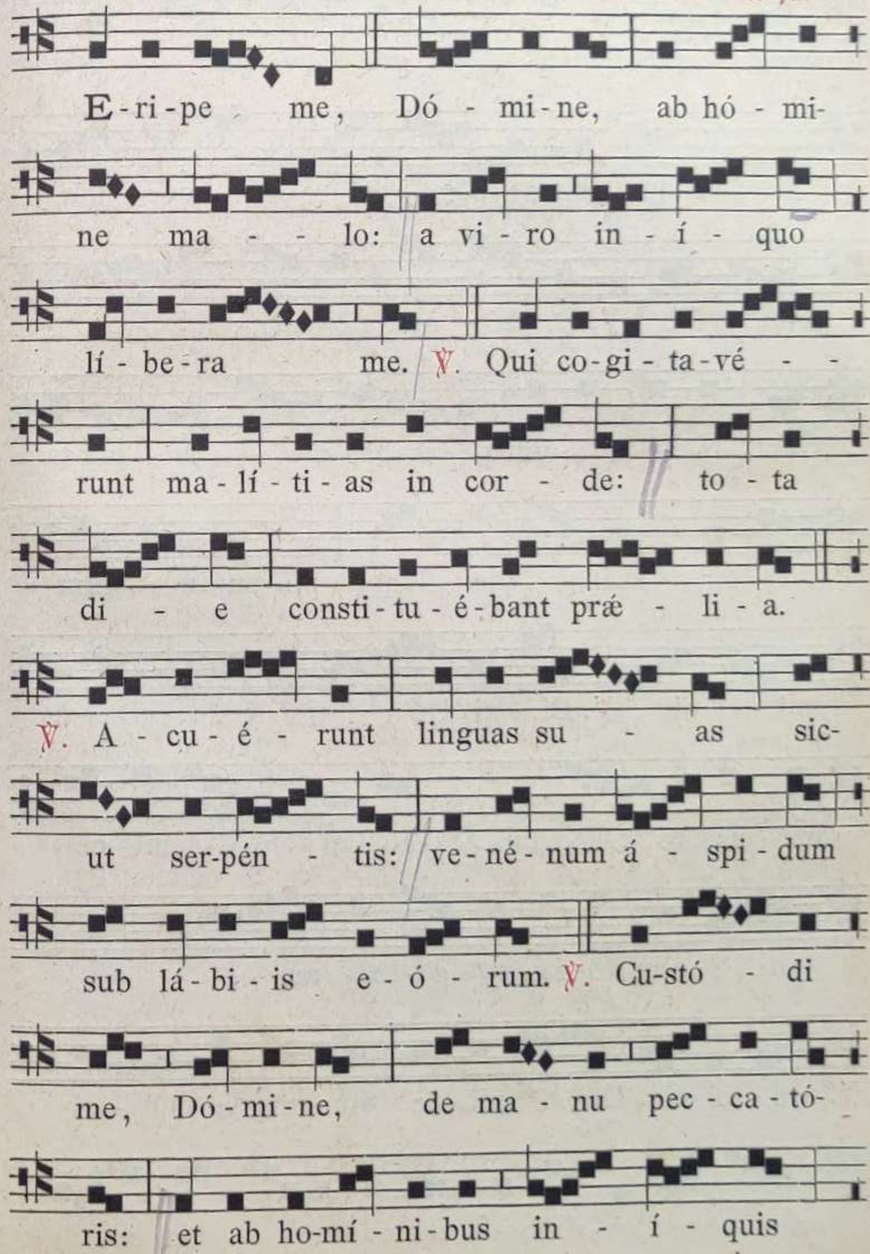
Subdiaconus in tono Epistolæ similiter sine titulo cantat sequentem Lectionem:

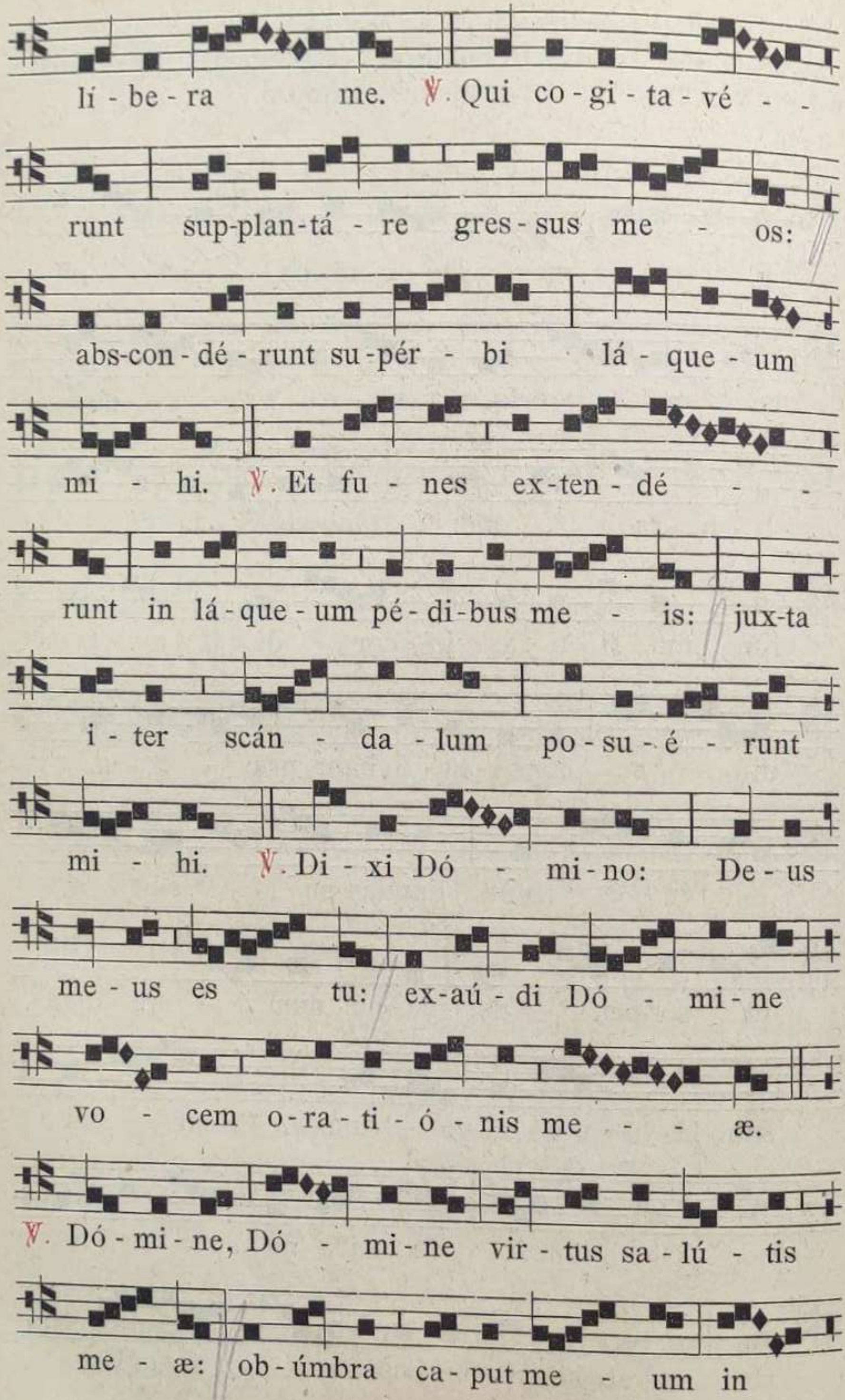
Exod. 12.

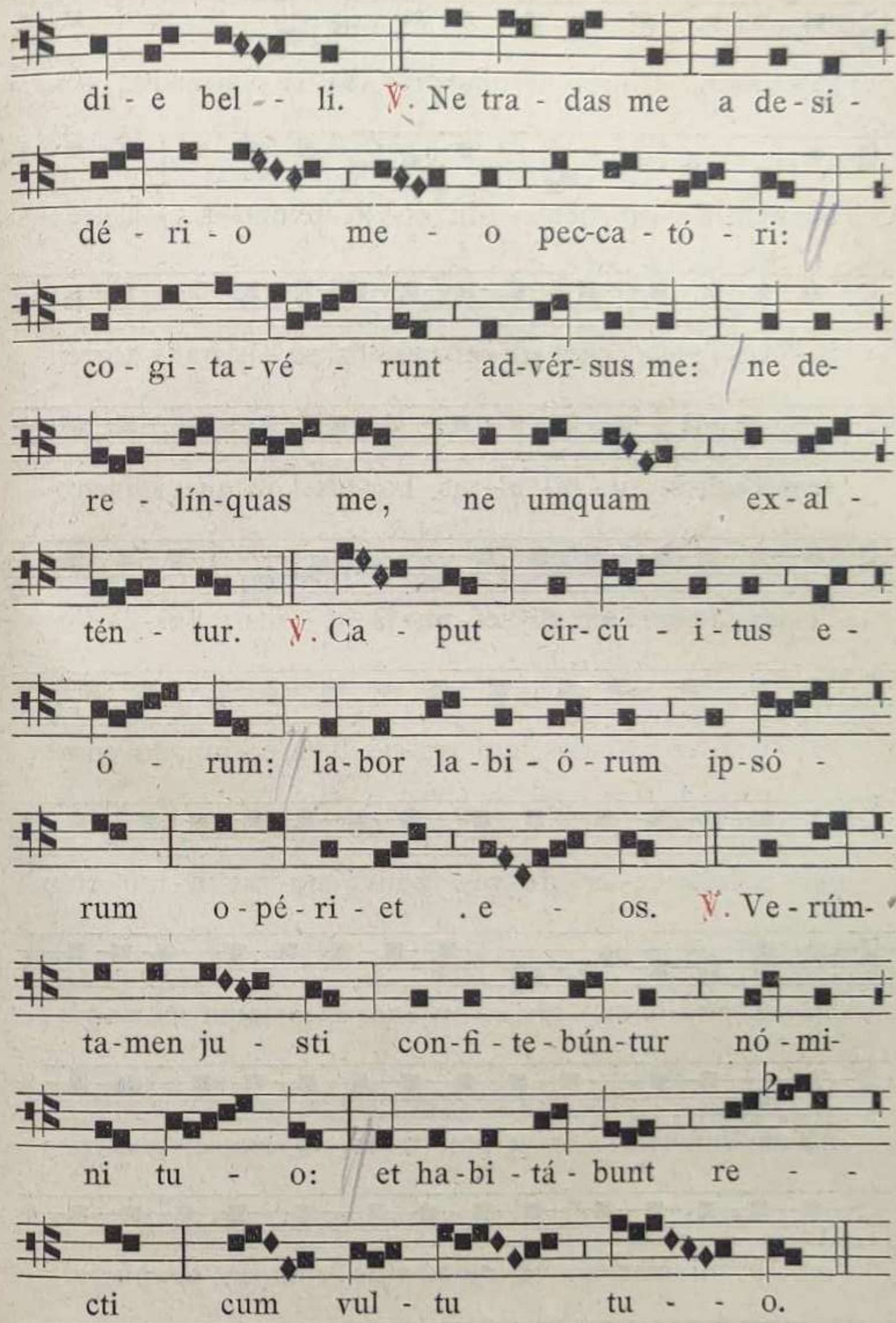
In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias, et dómos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hœdum. Et servábitis eum usque ad quartamdécimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum:

Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

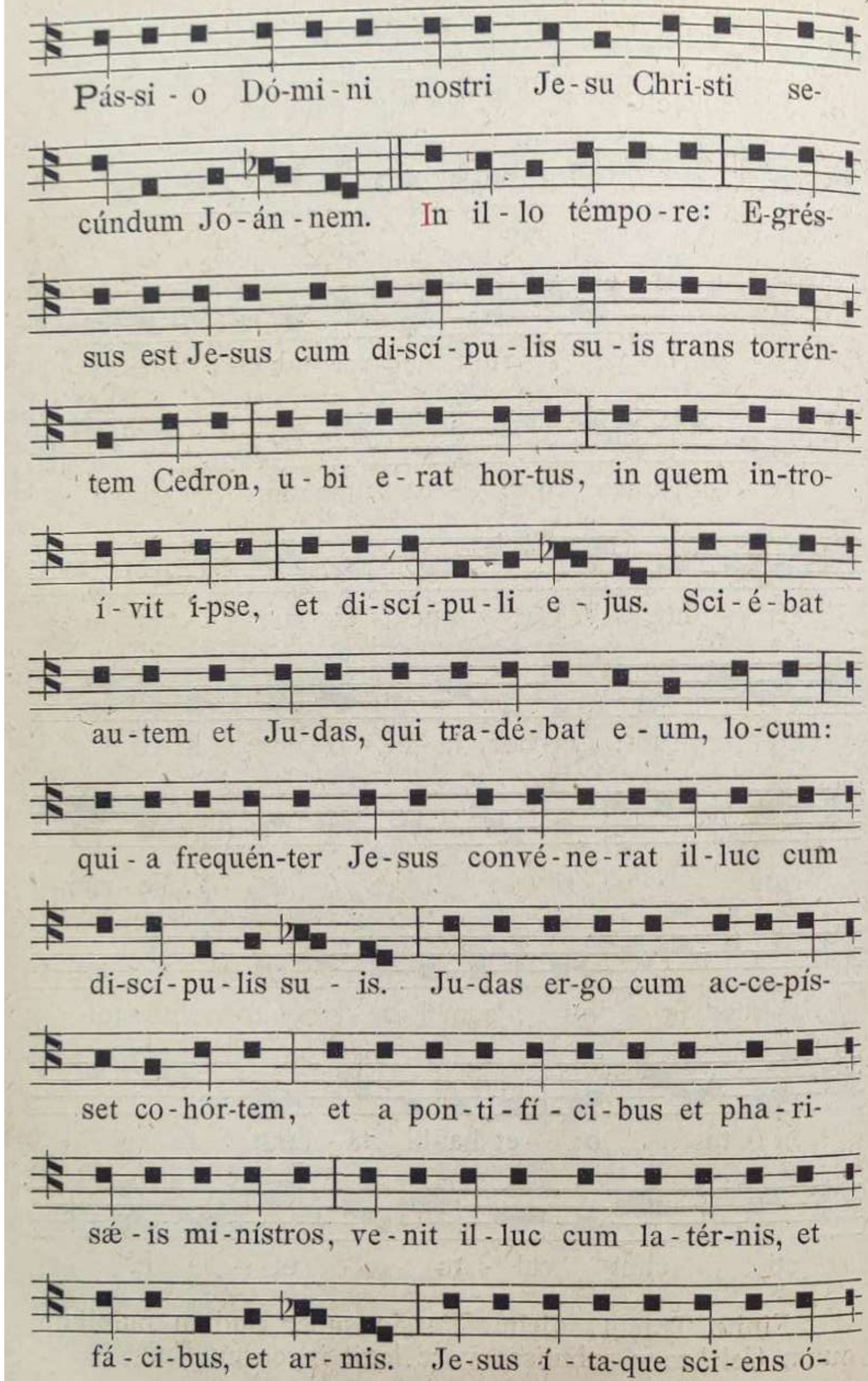
Tractus. Modus 2. *Re-fa.*

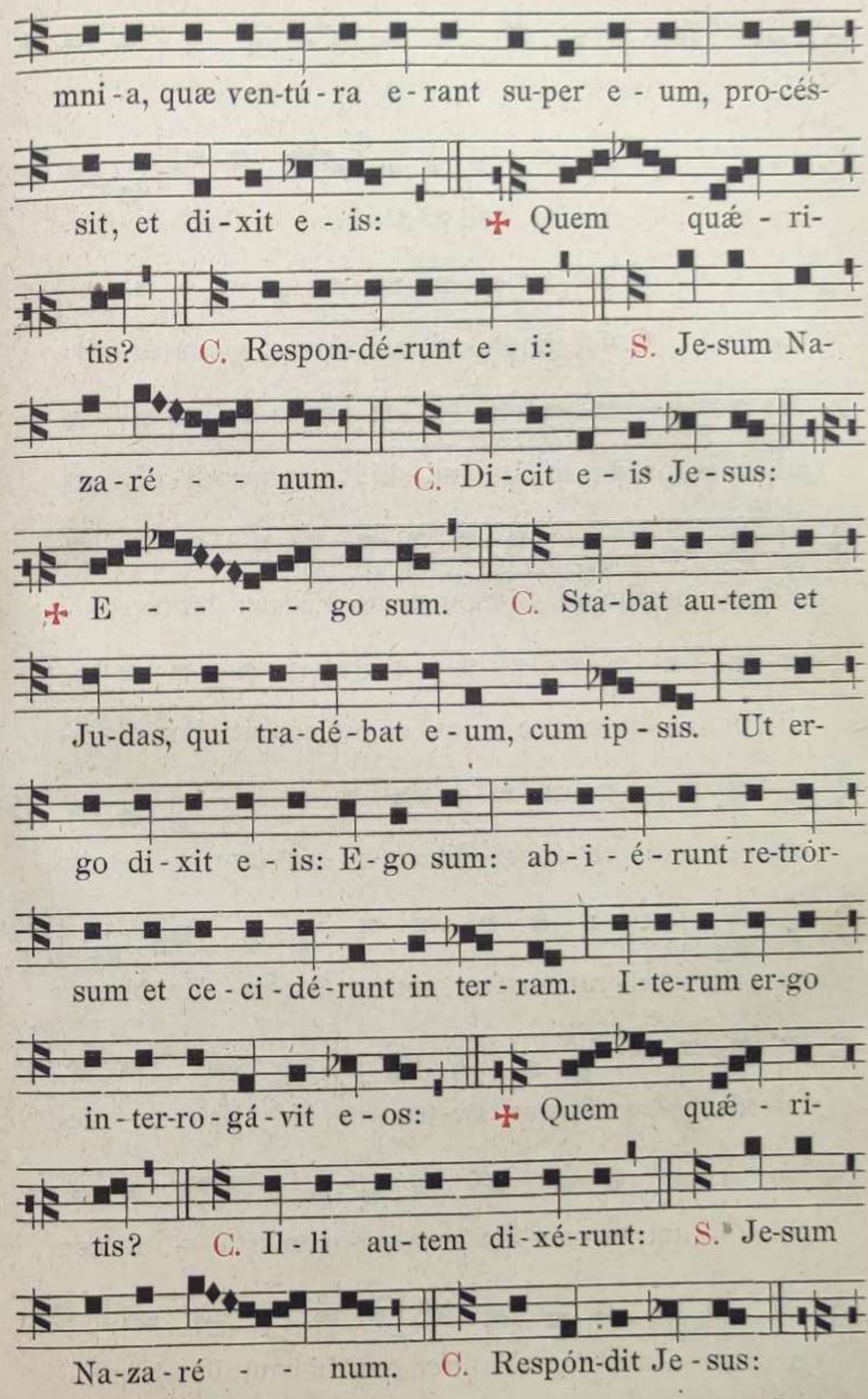

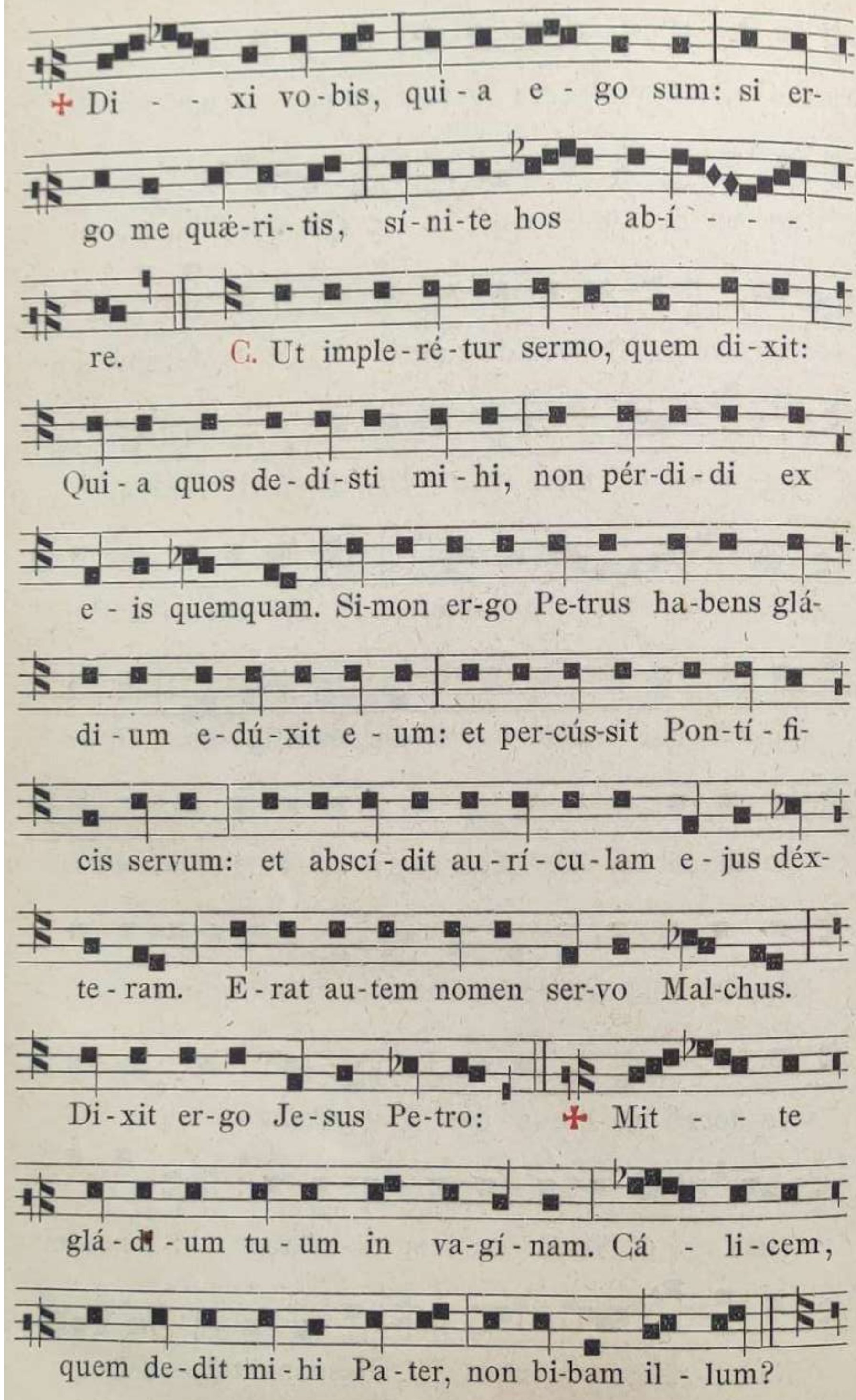

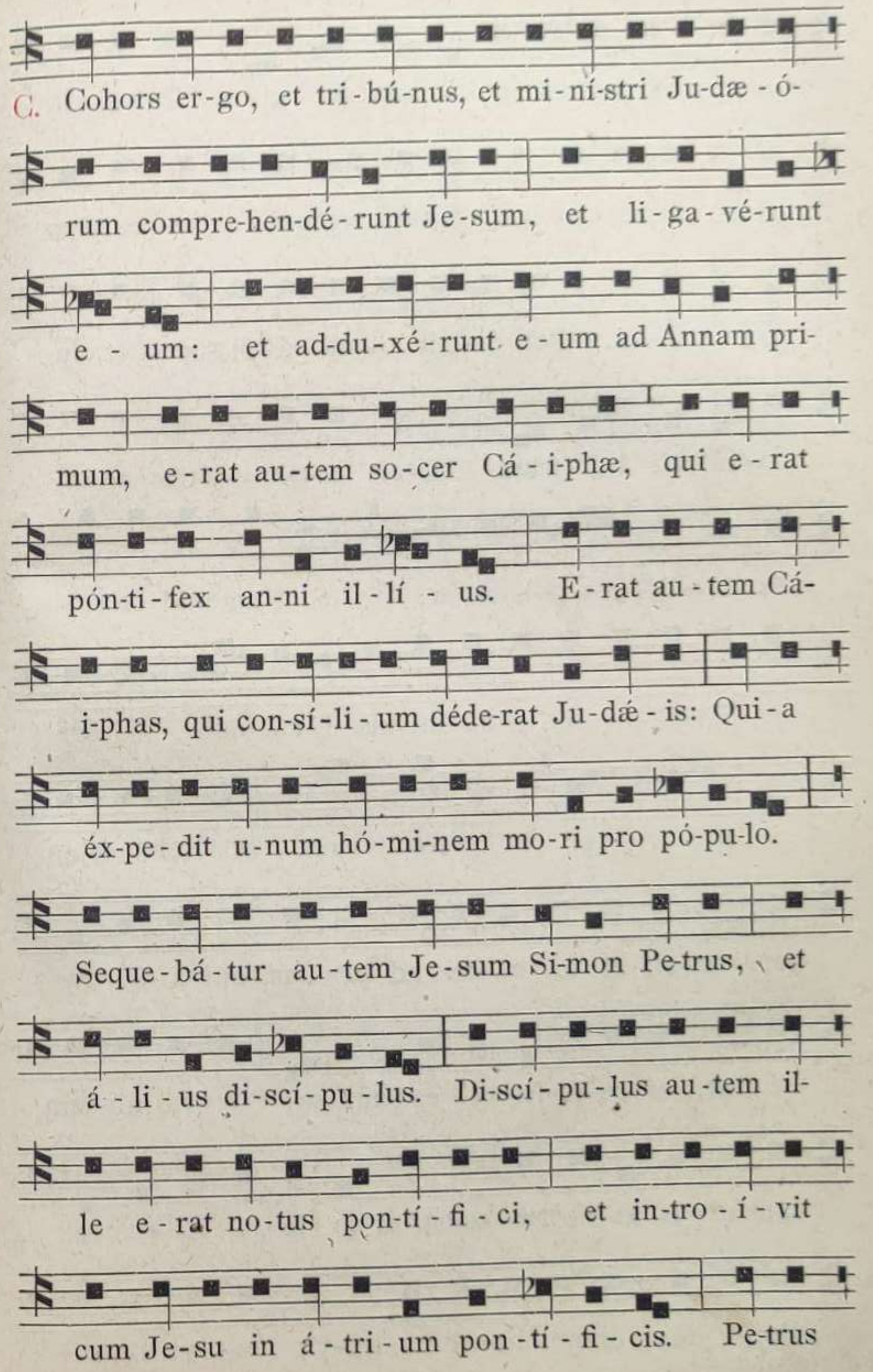

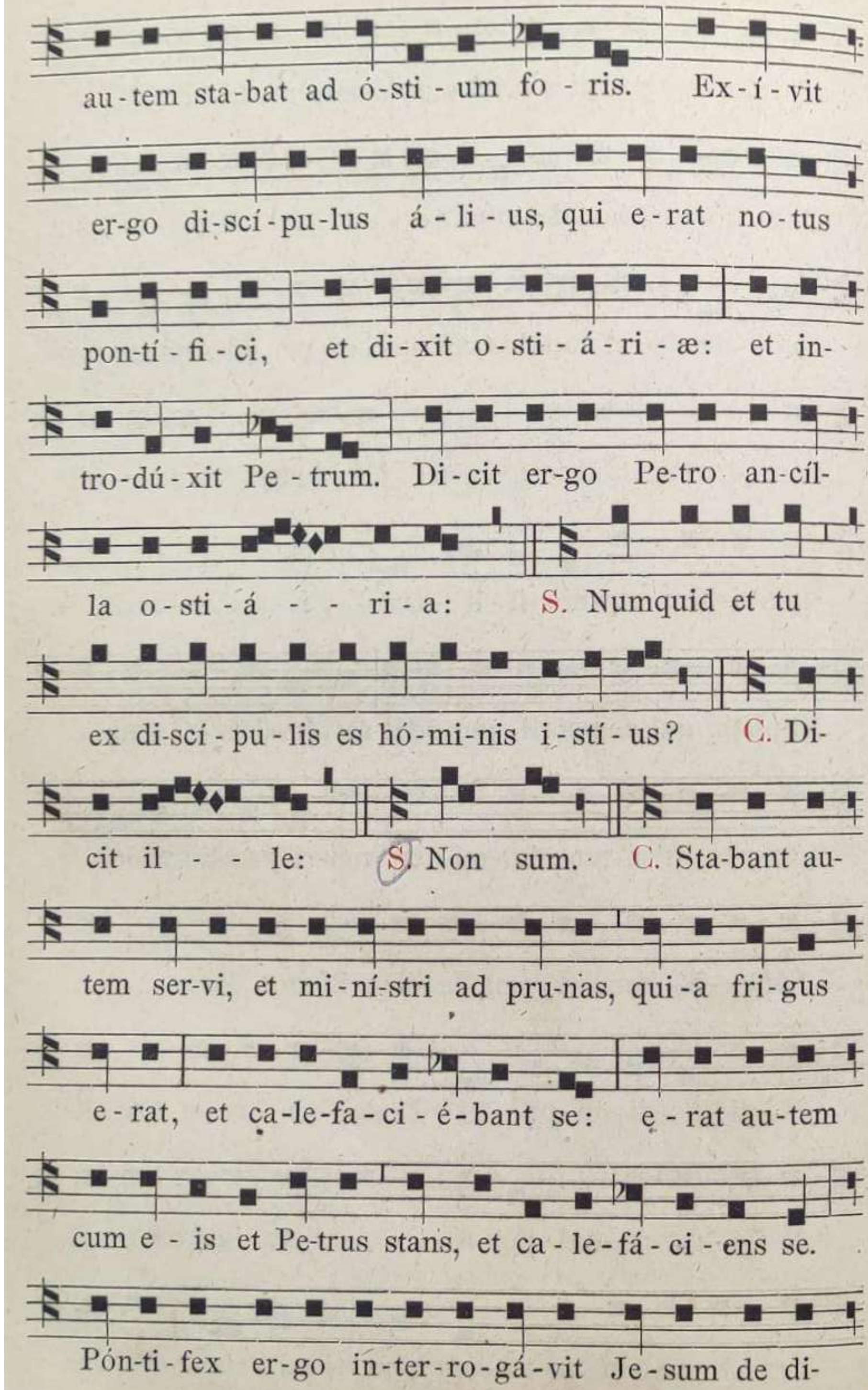
Finito Tractu, dicitur Passio super nudum pulpitum: quam Celebrans submissa voce legit in cornu Epistolæ.

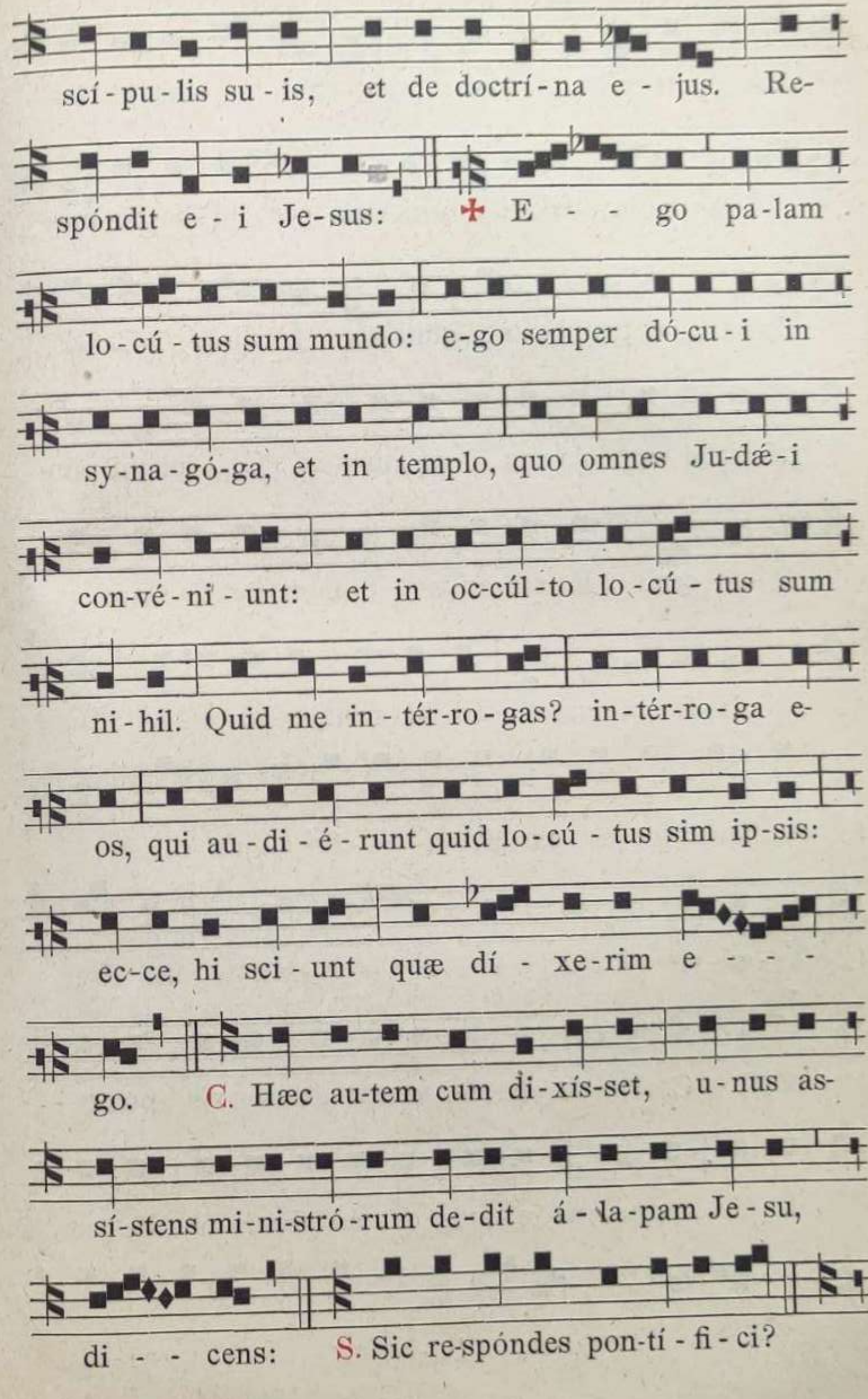

Pás-si - o Dó-mi - ni nostri Je - su Chri-sti se-
cúndum Jo - án - nem. In il - lo témpo - re: E-grés-
sus est Je-sus cum di-scí - pu - lis su - is trans torrén-
tem Cedron, u - bi e - rat hor-tus, in quem in-tro-
í - vit í-pse, et di-scí - pu - li e - jus. Sci - é - bat
au - tem et Ju-das, qui tra - dé - bat e - um, lo-cum:
qui - a frequén-ter Je - sus convé - ne - rat il - luc cum
di-scí - pu - lis su - is. Ju-das er-go cum ac-ce-pís-
set co - hór-tem, et a pon - ti - fí - ci - bus et pha - ri-
sǽ - is mi - nístros, ve - nit il - luc cum la - tér-nis, et
fá - ci - bus, et ar - mis. Je-sus í - ta-que sci - ens ó-

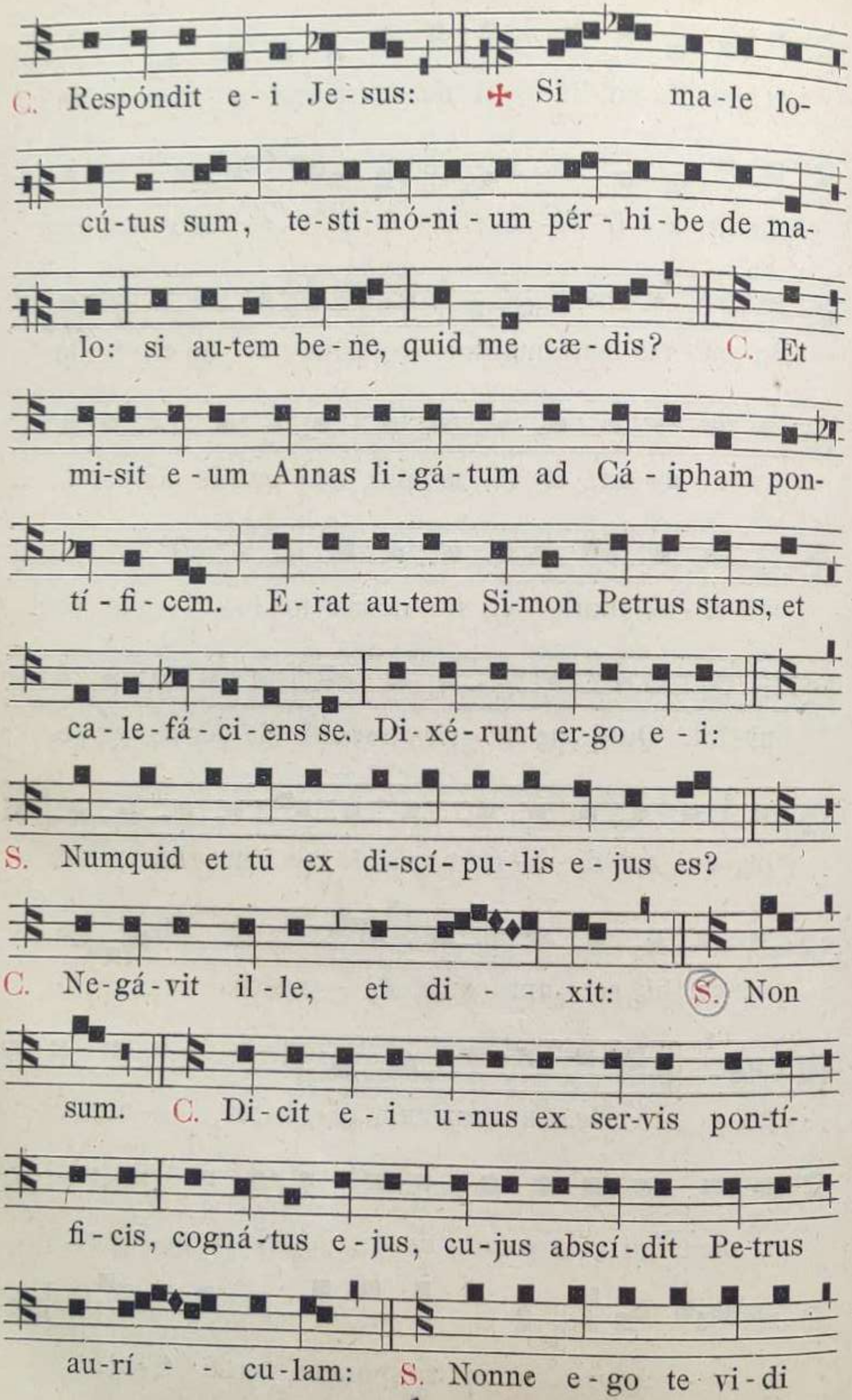

mni - a, quæ ven-tú - ra e - rant su-per e - um, pro-cés-
sit, et di - xit e - is: ✠ Quem quǽ - ri-
tis? C. Respon-dé-runt e - i: S. Je-sum Na-
za - ré - - num. C. Di - cit e - is Je - sus:
✠ E - - - - go sum. C. Sta - bat au-tem et
Ju-das, qui tra - dé - bat e - um, cum ip - sis. Ut er-
go di - xit e - is: E - go sum: ab - i - é - runt re-trór-
sum et ce - ci - dé - runt in ter - ram. I - te-rum er-go
in - ter-ro - gá - vit e - os: ✠ Quem quǽ - ri-
tis? C. Il - li au - tem di - xé - runt: S. Je-sum
Na - za - ré - - num. C. Respón-dit Je - sus:

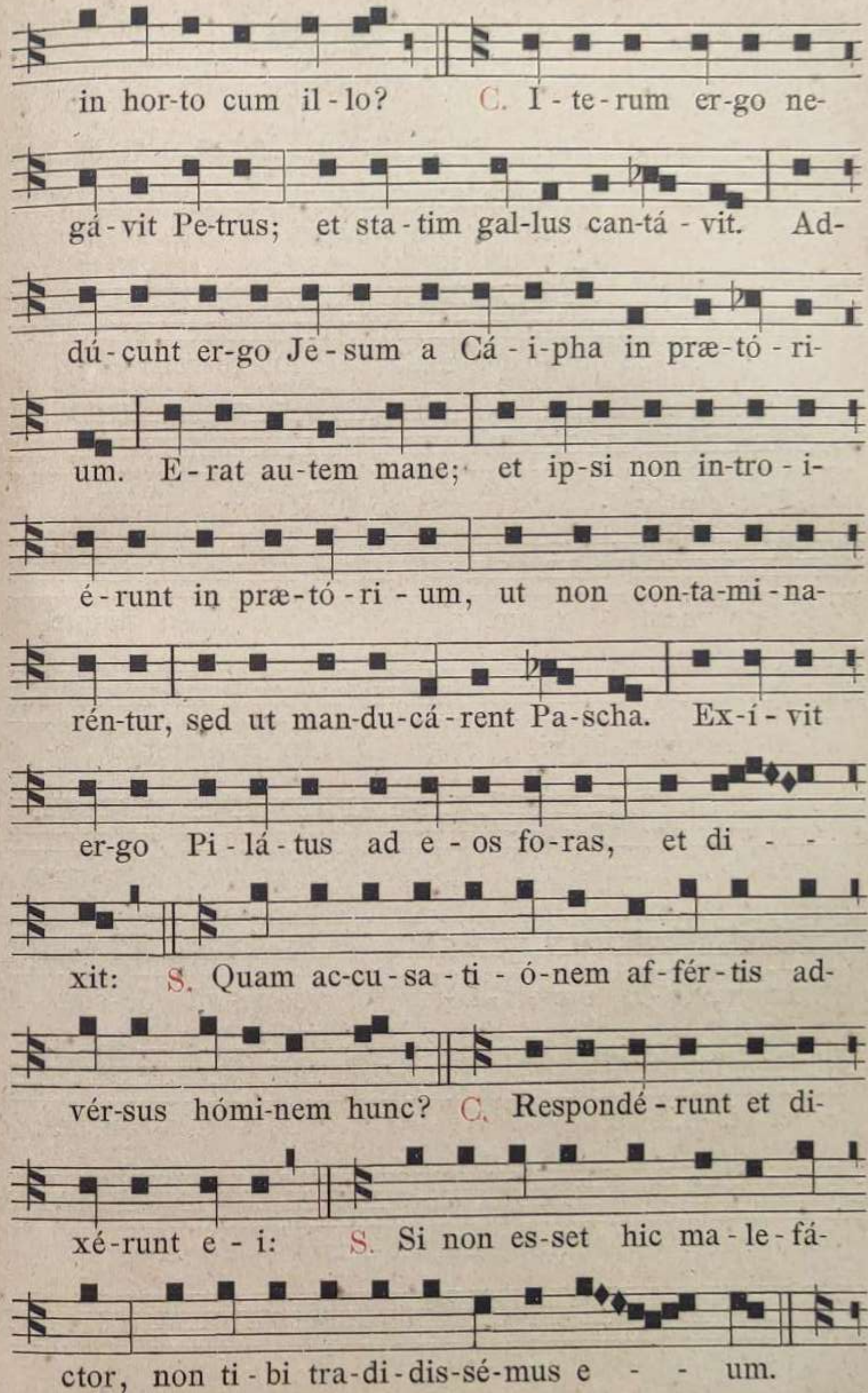

✠ Di - - xi vo-bis, qui-a e-go sum: si er-
go me quæ-ri-tis, sí-ni-te hos ab-í - - -
re. C. Ut imple-ré-tur sermo, quem di-xit:
Qui-a quos de-dí-sti mi-hi, non pér-di-di ex
e-is quemquam. Si-mon er-go Pe-trus ha-bens glá-
di-um e-dú-xit e-um: et per-cús-sit Pon-tí-fi-
cis servum: et abscí-dit au-rí-cu-lam e-jus déx-
te-ram. E-rat au-tem nomen ser-vo Mal-chus.
Di-xit ergo Je-sus Pe-tro: ✠ Mit - - te
glá-di-um tu-um in va-gí-nam. Cá - li-cem,
quem de-dit mi-hi Pa-ter, non bi-bam il-lum?

C. Cohors er-go, et tri-bú-nus, et mi-ní-stri Ju-dæ-ó-
rum compre-hen-dé-runt Je-sum, et li-ga-vé-runt
e - um: et ad-du-xé-runt e-um ad Annam pri-
mum, e-rat au-tem so-cer Cá-i-phæ, qui e-rat
pón-ti-fex an-ni il-lí - us. E-rat au-tem Cá-
i-phas, qui con-sí-li-um déde-rat Ju-dǽ-is: Qui-a
éx-pe-dit u-num hó-mi-nem mo-ri pro pó-pu-lo.
Seque-bá-tur au-tem Je-sum Si-mon Pe-trus, et
á-li-us di-scí-pu-lus. Di-scí-pu-lus au-tem il-
le e-rat no-tus pon-tí-fi-ci, et in-tro-í-vit
cum Je-su in á-tri-um pon-tí-fi-cis. Pe-trus

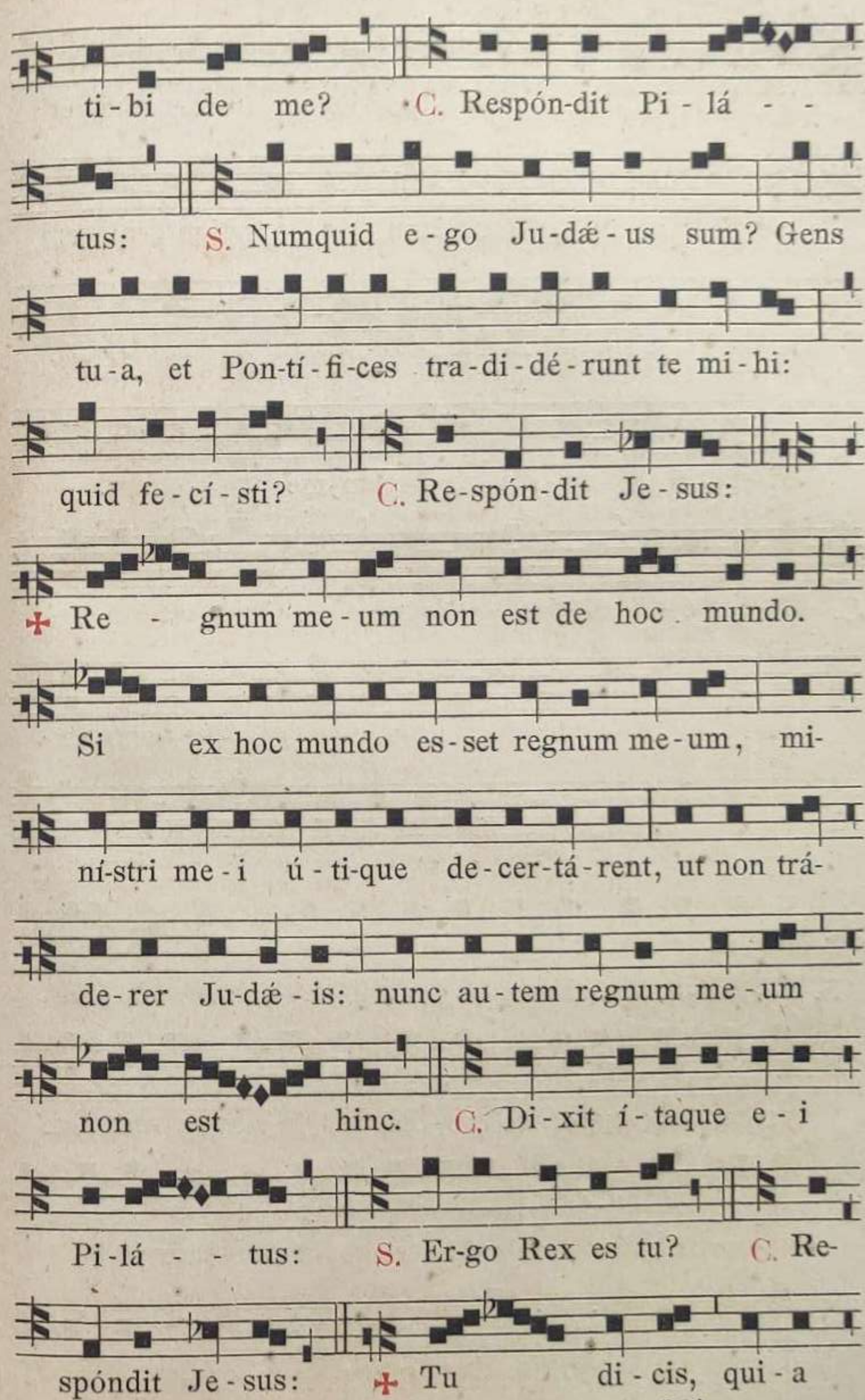

au-tem sta-bat ad ó-sti-um fo-ris. Ex-í-vit
er-go di-scí-pu-lus á-li-us, qui e-rat no-tus
pon-tí-fi-ci, et di-xit o-sti-á-ri-æ: et in-
tro-dú-xit Pe-trum. Di-cit er-go Pe-tro an-cíl-
la o-sti-á - - ri-a: S. Numquid et tu
ex di-scí-pu-lis es hó-mi-nis i-stí-us? C. Di-
cit il - - le: S. Non sum. C. Sta-bant au-
tem ser-vi, et mi-ní-stri ad pru-nas, qui-a fri-gus
e-rat, et ca-le-fa-ci-é-bant se: e-rat au-tem
cum e-is et Pe-trus stans, et ca-le-fá-ci-ens se.
Pón-ti-fex er-go in-ter-ro-gá-vit Je-sum de di-

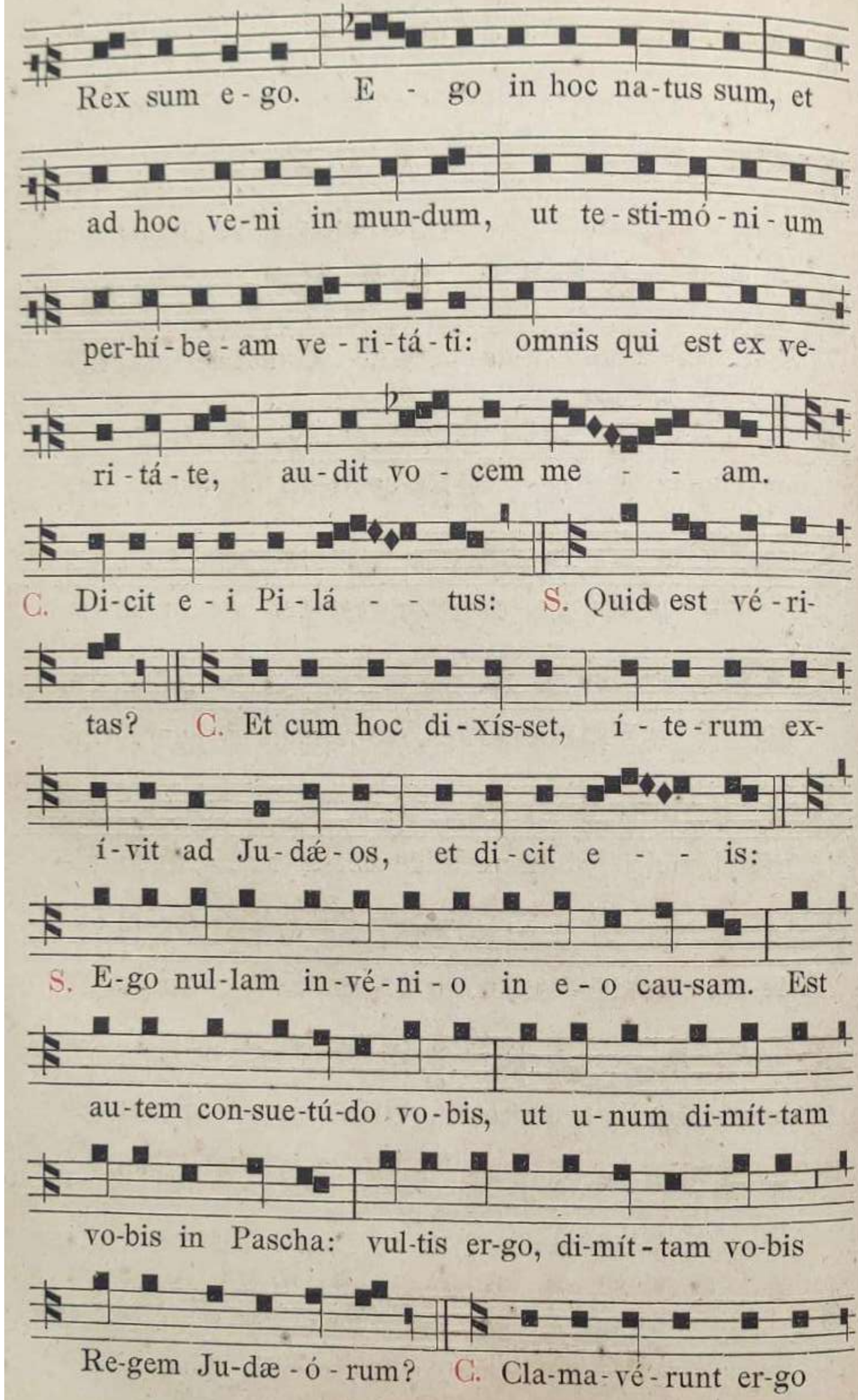

scí-pu-lis su-is, et de doctrí-na e-jus. Re-
spóndit e-i Je-sus: ✠ E - - go pa-lam
lo-cú-tus sum mundo: e-go semper dó-cu-i in
sy-na-gó-ga, et in templo, quo omnes Ju-dǽ-i
con-vé-ni-unt: et in oc-cúl-to lo-cú-tus sum
ni-hil. Quid me in-tér-ro-gas? in-tér-ro-ga e-
os, qui au-di-é-runt quid lo-cú-tus sim ip-sis:
ec-ce, hi sci-unt quæ dí-xe-rim e - - -
go. C. Hæc au-tem cum di-xís-set, u-nus as-
sí-stens mi-ni-stró-rum de-dit á-la-pam Je-su,
di - - cens: S. Sic re-spóndes pon-tí-fi-ci?

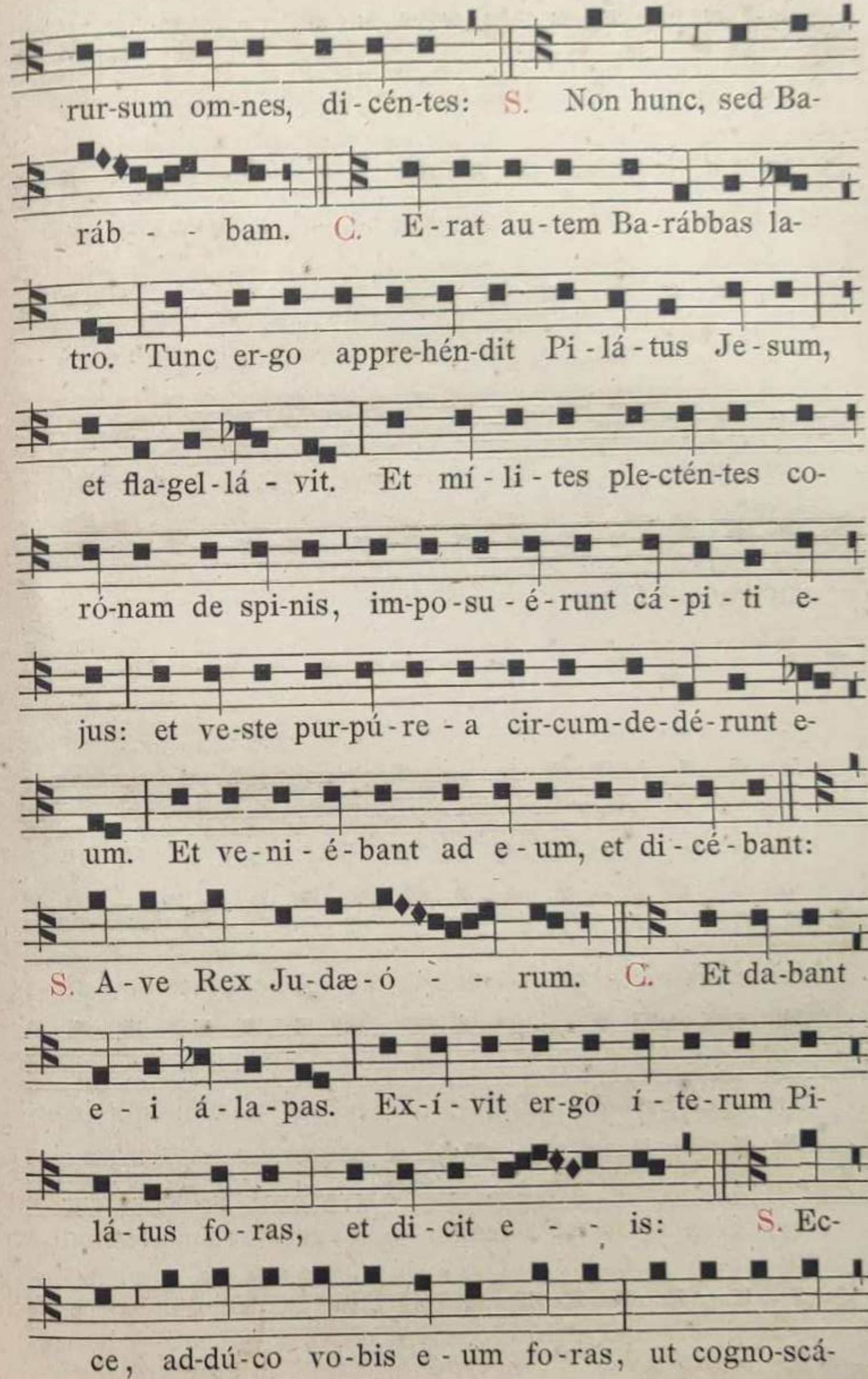

C. Respóndit e-i Je-sus: ✠ Si ma-le lo-
cú-tus sum, te-sti-mó-ni-um pér-hi-be de ma-
lo: si au-tem be-ne, quid me cæ-dis? C. Et
mi-sit e-um Annas li-gá-tum ad Cá-ipham pon-
tí-fi-cem. E-rat au-tem Si-mon Petrus stans, et
ca-le-fá-ci-ens se. Di-xé-runt er-go e-i:
S. Numquid et tu ex di-scí-pu-lis e-jus es?
C. Ne-gá-vit il-le, et di - - xit: S. Non
sum. C. Di-cit e-i u-nus ex ser-vis pon-tí-
fi-cis, cogná-tus e-jus, cu-jus abscí-dit Pe-trus
au-rí - - cu-lam: S. Nonne e-go te vi-di

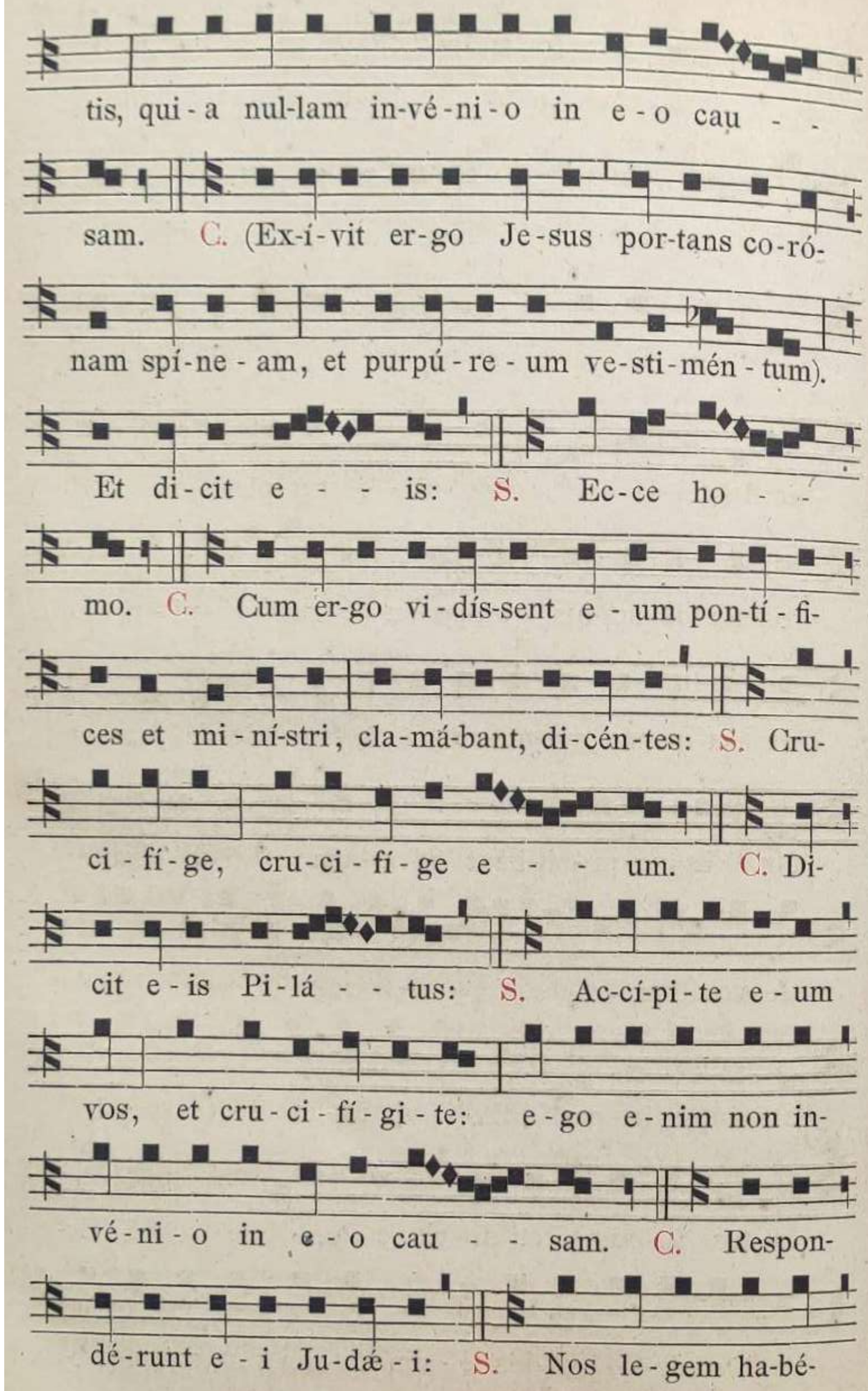

in hor-to cum il-lo? C. I-te-rum er-go ne-
gá-vit Pe-trus; et sta-tim gal-lus can-tá-vit. Ad-
dú-cunt er-go Je-sum a Cá-i-pha in præ-tó-ri-
um. E-rat au-tem mane; et ip-si non in-tro-i-
é-runt in præ-tó-ri-um, ut non con-ta-mi-na-
rén-tur, sed ut man-du-cá-rent Pa-scha. Ex-í-vit
er-go Pi-lá-tus ad e-os fo-ras, et di - -
xit: S. Quam ac-cu-sa-ti-ó-nem af-fér-tis ad-
vér-sus hómi-nem hunc? C. Respondé-runt et di-
xé-runt e-i: S. Si non es-set hic ma-le-fá-
ctor, non ti-bi tra-di-dis-sé-mus e - - um.

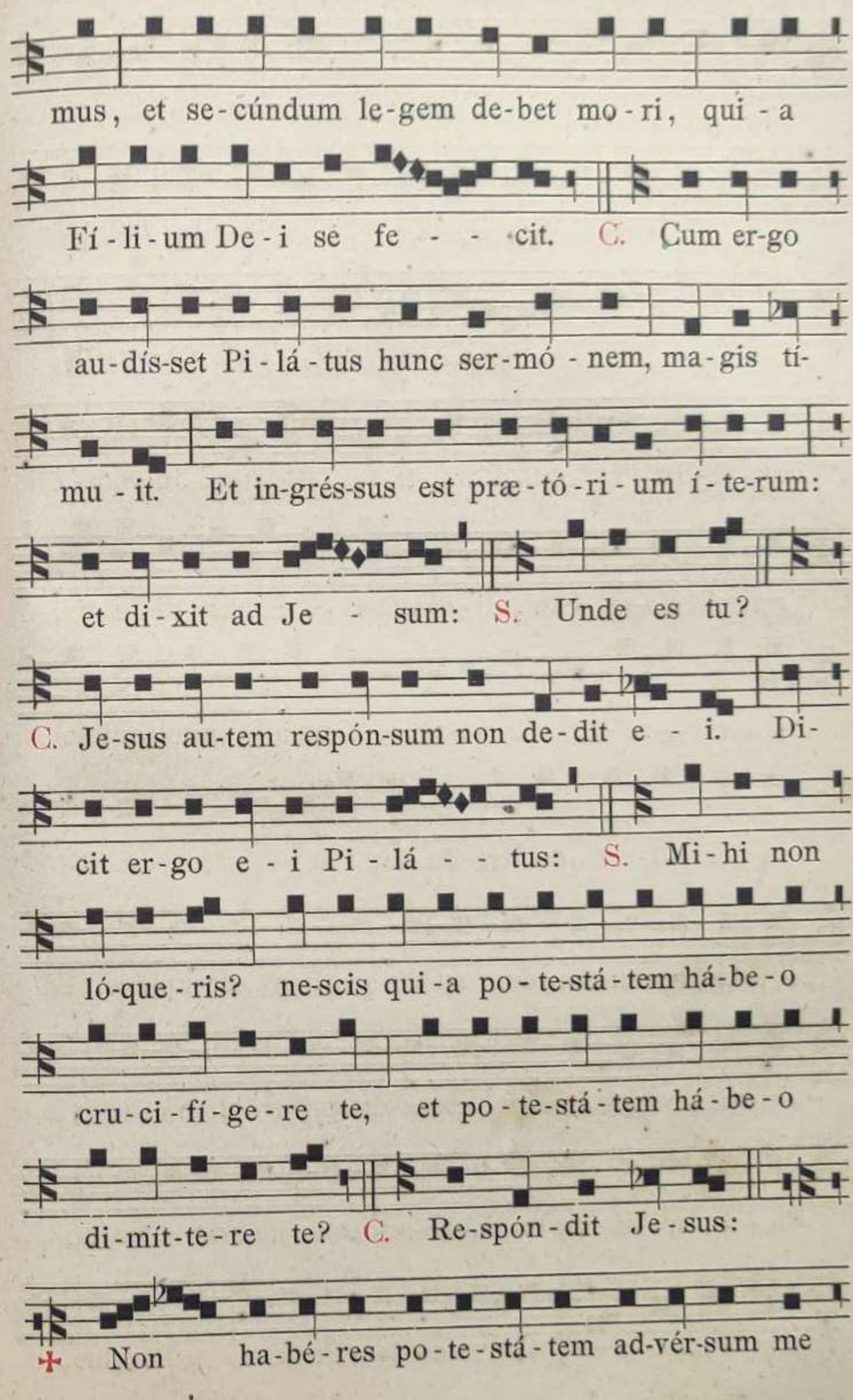

C. Di-xit er-go e - is Pi - lá - - tus: S. Ac-cí-
pi - te e - um vos, et se-cúndum le - gem vestram
ju - di - cá - te e - - um. C. Di-xé-runt er-go
e - i Ju - dǽ - i: S. No-bis non li-cet in-ter-fí-
ce-re quem - quam. C. Ut sermo Je-su imple-
ré-tur, quem di-xit, si-gní - fi-cans qua mor-te es-
set mo-ri-tú - rus. In-tro-í-vit er-go í - te-rum
in præ-tó-ri-um Pi-lá-tus, et vo-cá-vit Je-sum,
et di-xit e - - i: S. Tu es Rex Ju-dæ-
ó-rum? C. Respóndit Je-sus: ✠ A
te-met-íp-so hoc di-cis, an á-li-i di-xé-runt

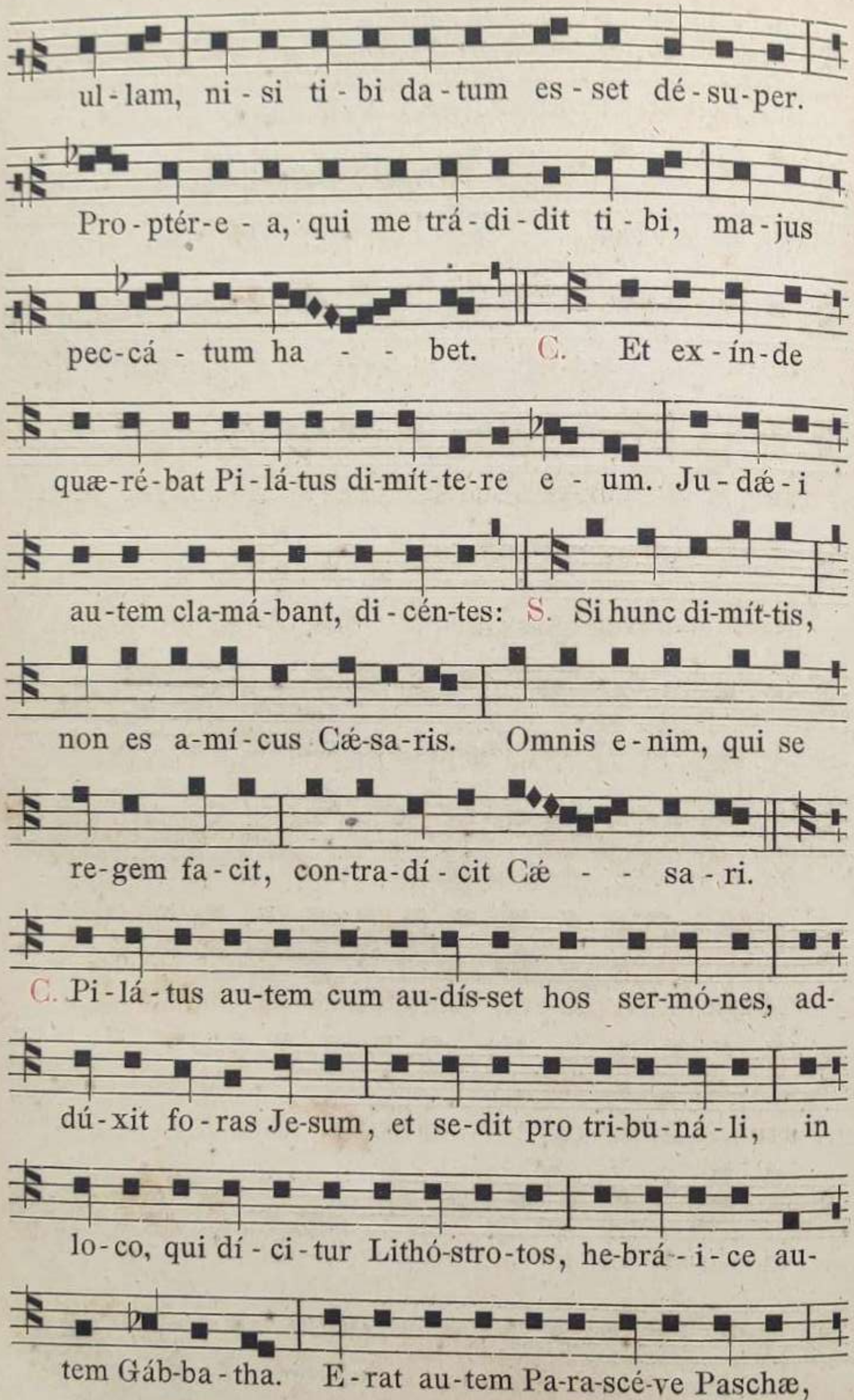

ti-bi de me? C. Respón-dit Pi - lá - -
tus: S. Numquid e-go Ju-dǽ-us sum? Gens
tu-a, et Pon-tí-fi-ces tra-di-dé-runt te mi-hi:
quid fe-cí-sti? C. Re-spón-dit Je-sus:
✠ Re - gnum me-um non est de hoc mundo.
Si ex hoc mundo es-set regnum me-um, mi-
ní-stri me-i ú-ti-que de-cer-tá-rent, ut non trá-
de-rer Ju-dǽ-is: nunc au-tem regnum me-um
non est hinc. C. Di-xit í-taque e-i
Pi-lá - - tus: S. Er-go Rex es tu? C. Re-
spóndit Je-sus: ✠ Tu di-cis, qui-a

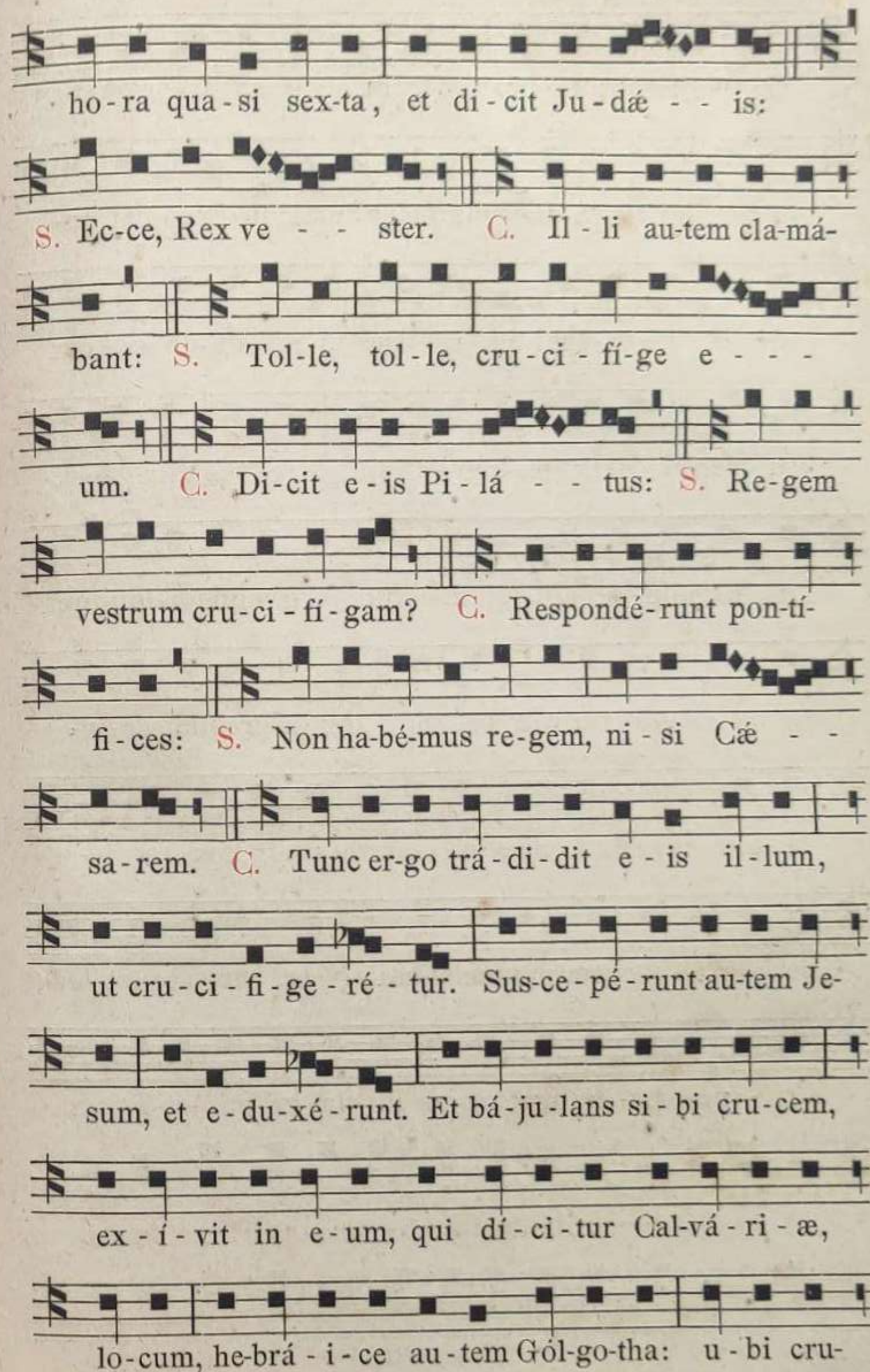

Rex sum e - go. E - go in hoc na-tus sum, et
ad hoc ve-ni in mun-dum, ut te - sti-mó - ni - um
per-hí - be - am ve - ri - tá - ti: omnis qui est ex ve-
ri - tá - te, au-dit vo - cem me - - am.
C. Di-cit e - i Pi - lá - - tus: S. Quid est vé - ri-
tas? C. Et cum hoc di - xís-set, í - te - rum ex-
í - vit ad Ju-dǽ - os, et di - cit e - - is:
S. E-go nul-lam in-vé - ni - o in e - o cau-sam. Est
au-tem con-sue-tú-do vo-bis, ut u-num di-mít-tam
vo-bis in Pascha: vul-tis er-go, di-mít - tam vo-bis
Re-gem Ju-dæ - ó - rum? C. Cla-ma-vé - runt er-go

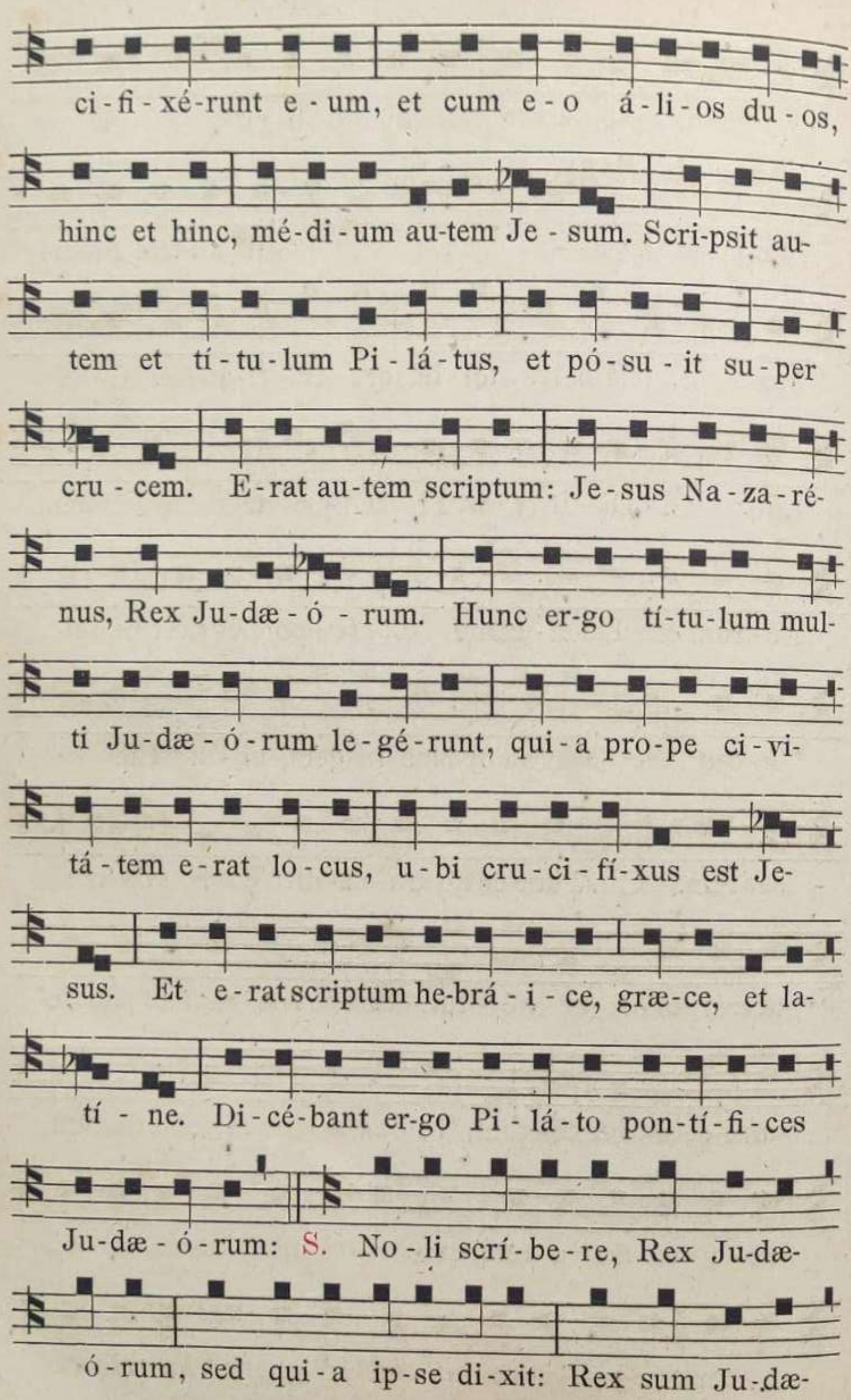

rur-sum om-nes, di - cén-tes: S. Non hunc, sed Ba-
ráb - - bam. C. E - rat au-tem Ba-rábbas la-
tro. Tunc er-go appre-hén-dit Pi - lá - tus Je - sum,
et fla-gel - lá - vit. Et mí - li - tes ple-ctén-tes co-
ró-nam de spi-nis, im-po-su - é - runt cá - pi - ti e-
jus: et ve-ste pur-pú - re - a cir-cum-de-dé - runt e-
um. Et ve-ni - é - bant ad e - um, et di - cé - bant:
S. A - ve Rex Ju-dæ - ó - - rum. C. Et da-bant
e - i á - la - pas. Ex-í - vit er-go í - te-rum Pi-
lá - tus fo - ras, et di - cit e - - is: S. Ec-
ce, ad-dú-co vo-bis e - um fo-ras, ut cogno-scá-

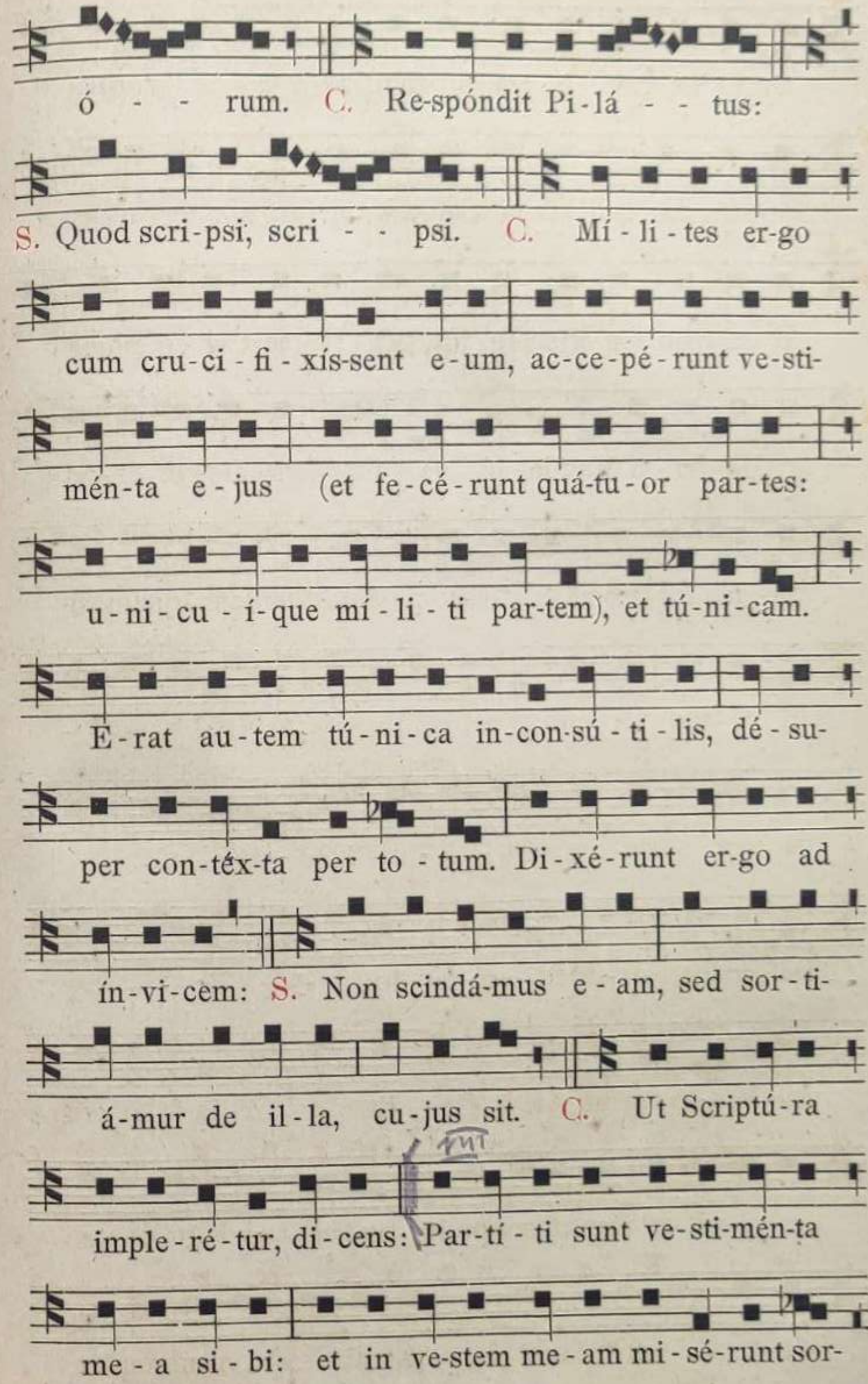

tis, qui - a nul-lam in-vé-ni - o in e - o cau - -
sam. C. (Ex-í-vit er-go Je-sus por-tans co-ró-
nam spí-ne - am, et purpú - re - um ve-sti-mén - tum).
Et di-cit e - - - is: S. Ec-ce ho - -
mo. C. Cum er-go vi-dís-sent e - um pon-tí - fi-
ces et mi-ní-stri, cla-má-bant, di-cén-tes: S. Cru-
ci - fí - ge, cru-ci - fí - ge e - - - um. C. Di-
cit e - is Pi-lá - - tus: S. Ac-cí-pi-te e - um
vos, et cru - ci - fí - gi - te: e - go e - nim non in-
vé-ni - o in e - o cau - - sam. C. Respon-
dé-runt e - i Ju-dæ - i: S. Nos le-gem ha-bé-

mus, et se-cúndum le-gem de-bet mo-ri, qui - a
Fí - li - um De - i se fe - - - cit. C. Cum er-go
au-dís-set Pi - lá - tus hunc ser-mó - nem, ma-gis tí-
mu - it. Et in-grés-sus est præ - tó - ri - um í - te-rum:
et di-xit ad Je - sum: S. Unde es tu?
C. Je-sus au-tem respón-sum non de-dit e - i. Di-
cit er-go e - i Pi - lá - - tus: S. Mi-hi non
ló-que - ris? ne-scis qui-a po - te-stá - tem há-be - o
cru-ci - fí - ge-re te, et po - te-stá - tem há - be - o
di-mít-te-re te? C. Re-spón-dit Je - sus:
✠ Non ha-bé-res po-te-stá-tem ad-vér-sum me

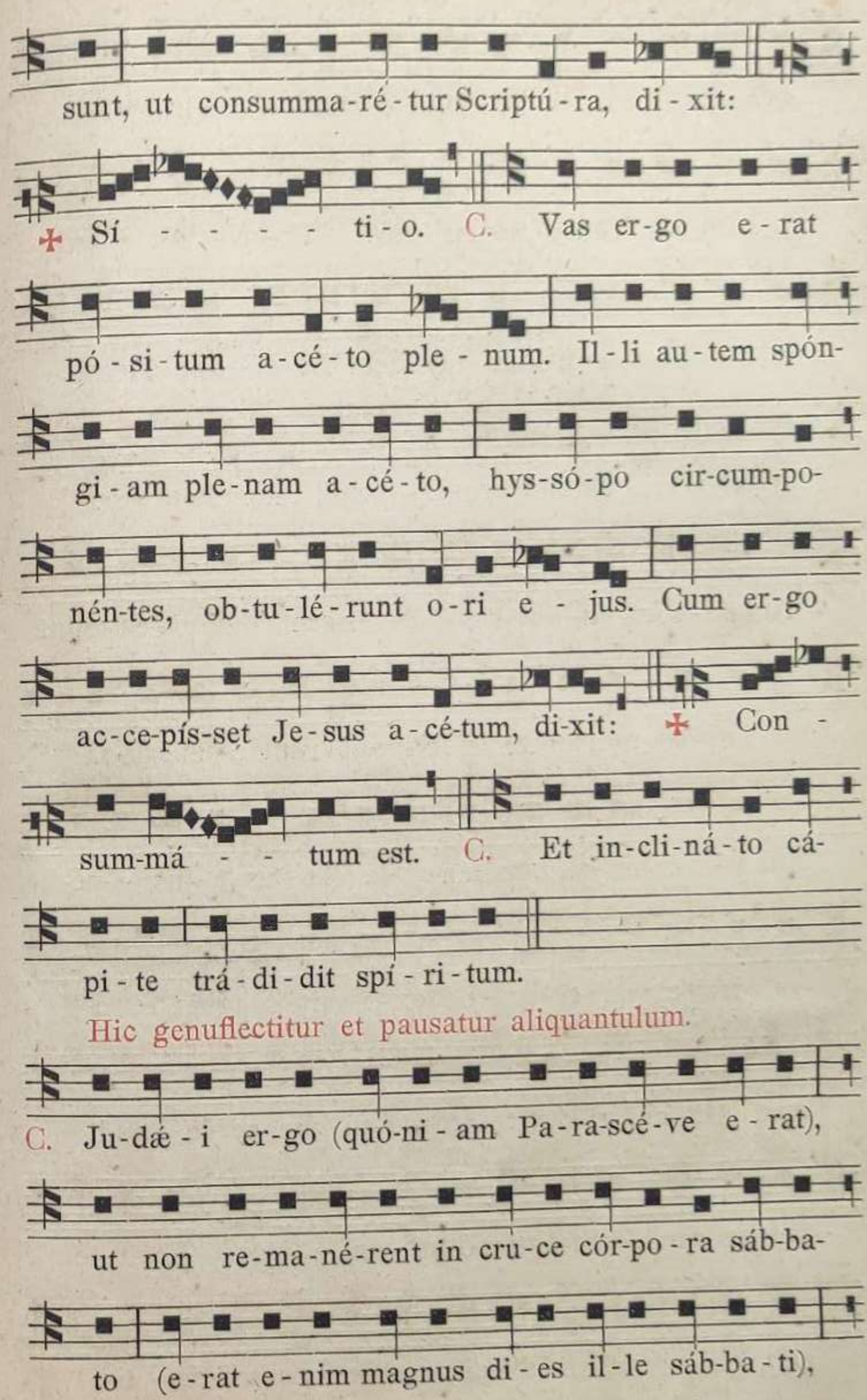

ul-lam, ni-si ti-bi da-tum es-set dé-su-per.
Pro-ptér-e-a, qui me trá-di-dit ti-bi, ma-jus
pec-cá-tum ha - - bet. C. Et ex-ín-de
quæ-ré-bat Pi-lá-tus di-mít-te-re e - um. Ju-dǽ-i
au-tem cla-má-bant, di-cén-tes: S. Si hunc di-mít-tis,
non es a-mí-cus Cǽ-sa-ris. Omnis e-nim, qui se
re-gem fa-cit, con-tra-dí-cit Cǽ - - sa-ri.
C. Pi-lá-tus au-tem cum au-dís-set hos ser-mó-nes, ad-
dú-xit fo-ras Je-sum, et se-dit pro tri-bu-ná-li, in
lo-co, qui dí-ci-tur Lithó-stro-tos, he-brá-i-ce au-
tem Gáb-ba-tha. E-rat au-tem Pa-ra-scé-ve Paschæ,

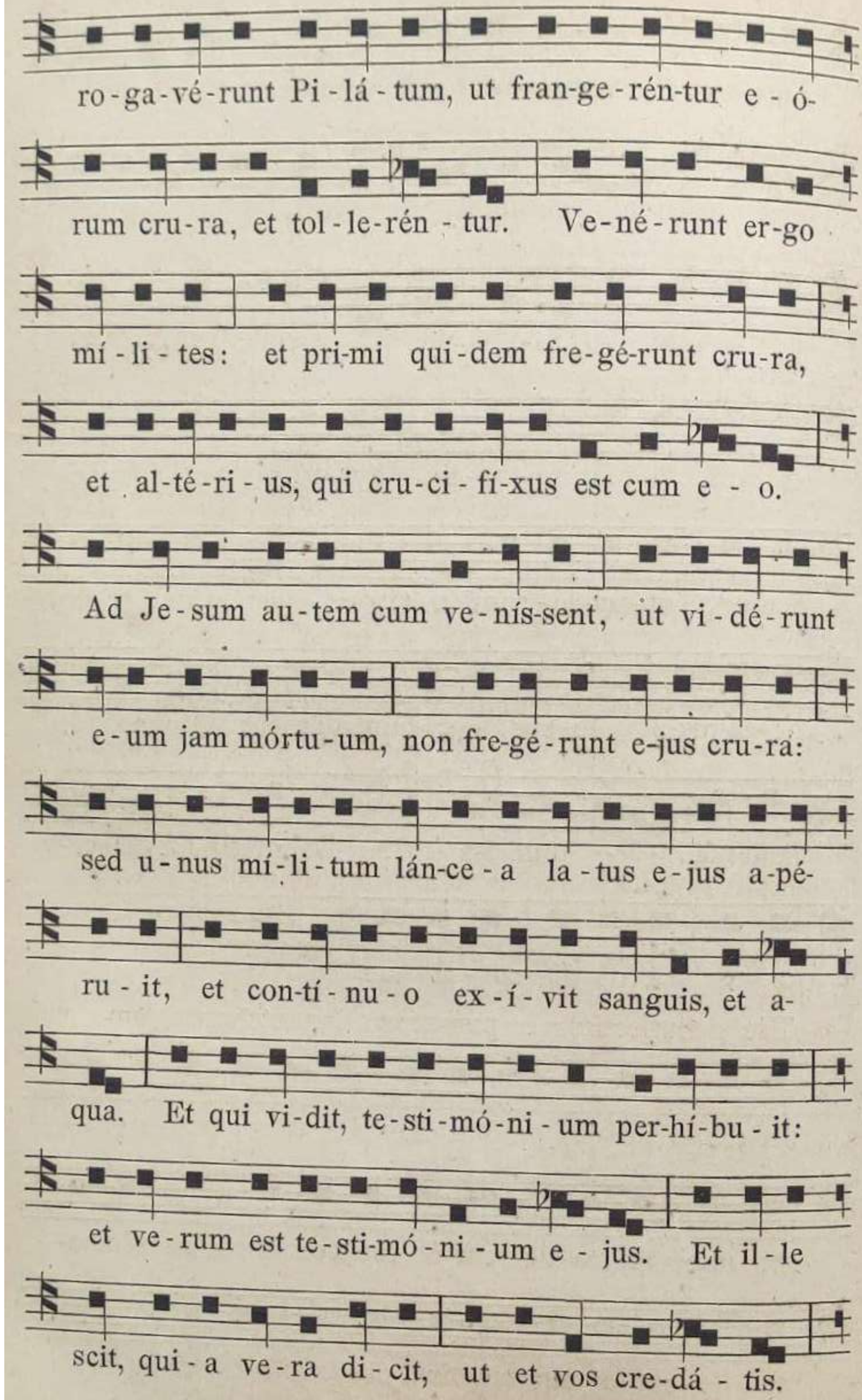

ho-ra qua-si sex-ta, et di-cit Ju-dǽ - - is:
S. Ec-ce, Rex ve - - ster. C. Il-li au-tem cla-má-
bant: S. Tol-le, tol-le, cru-ci-fí-ge e - - -
um. C. Di-cit e-is Pi-lá - - tus: S. Re-gem
vestrum cru-ci-fí-gam? C. Respondé-runt pon-tí-
fi-ces: S. Non ha-bé-mus re-gem, ni-si Cǽ - -
sa-rem. C. Tunc er-go trá-di-dit e-is il-lum,
ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Sus-ce-pé-runt au-tem Je-
sum, et e-du-xé-runt. Et bá-ju-lans si-bi cru-cem,
ex-í-vit in e-um, qui dí-ci-tur Cal-vá-ri-æ,
lo-cum, he-brá-i-ce au-tem Gól-go-tha: u-bi cru-

ci-fi-xé-runt e-um, et cum e-o á-li-os du-os,
hinc et hinc, mé-di-um au-tem Je-sum. Scri-psit au-
tem et tí-tu-lum Pi-lá-tus, et pó-su-it su-per
cru-cem. E-rat au-tem scriptum: Je-sus Na-za-ré-
nus, Rex Ju-dæ-ó-rum. Hunc er-go tí-tu-lum mul-
ti Ju-dæ-ó-rum le-gé-runt, qui-a pro-pe ci-vi-
tá-tem e-rat lo-cus, u-bi cru-ci-fí-xus est Je-
sus. Et e-rat scriptum he-brá-i-ce, græ-ce, et la-
tí-ne. Di-cé-bant er-go Pi-lá-to pon-tí-fi-ces
Ju-dæ-ó-rum: S. No-li scrí-be-re, Rex Ju-dæ-
ó-rum, sed qui-a ip-se di-xit: Rex sum Ju-dæ-

ó - - rum. C. Re-spóndit Pi-lá - - tus:
S. Quod scri-psi, scri - - psi. C. Mí-li-tes er-go
cum cru-ci-fi-xís-sent e-um, ac-ce-pé-runt ve-sti-
mén-ta e-jus (et fe-cé-runt quá-tu-or par-tes:
u-ni-cu-í-que mí-li-ti par-tem), et tú-ni-cam.
E-rat au-tem tú-ni-ca in-con-sú-ti-lis, dé-su-
per con-téx-ta per to-tum. Di-xé-runt er-go ad
ín-vi-cem: S. Non scindá-mus e-am, sed sor-ti-
á-mur de il-la, cu-jus sit. C. Ut Scriptú-ra
imple-ré-tur, di-cens: Par-tí-ti sunt ve-sti-mén-ta
me-a si-bi: et in ve-stem me-am mi-sé-runt sor-

tem. Et mí - li - tes qui-dem hæc fe - cé - runt.
Sta-bant au - tem jux-ta cru - cem Je - su, ma - ter e - jus,
et so - ror ma-tris e - jus, Ma - rí - a Cléo - o-phæ,
et Ma - rí - a Magda - lé - ne. Cum vi - dís-set er-go
Je-sus ma-trem, et di-scí-pu-lum stantem, quem di-
li - gé - bat, di - cit ma-tri su - æ: ✠ Mú - - -
li - er, ec-ce, fí - li - us tu - - us.
C. De - ín-de di - cit di-scí-pu - lo: ✠ Ec - - ce
ma - - ter tu - a. C. Et ex il - la ho - ra
ac-cé-pit e - am di-scí-pu-lus in su - a. Póst-e - a
sci - ens Je-sus, qui - a ó-mni - a con-summá-ta

sunt, ut consumma - ré - tur Scriptú - ra, di - xit:
✠ Sí - - - - ti - o. C. Vas er-go e - rat
pó - si - tum a - cé - to ple - num. Il - li au - tem spón-
gi - am ple-nam a - cé - to, hys-só-po cir-cum-po-
nén-tes, ob-tu - lé - runt o - ri e - jus. Cum er-go
ac-ce-pís-set Je - sus a - cé-tum, di-xit: ✠ Con -
sum-má - - tum est. C. Et in-cli-ná - to cá-
pi - te trá - di - dit spí - ri - tum.
Hic genuflectitur et pausatur aliquantulum.
C. Ju-dæ - i er-go (quó-ni - am Pa - ra-scé-ve e - rat),
ut non re-ma-né-rent in cru-ce cór-po - ra sáb-ba-
to (e - rat e - nim magnus di - es il - le sáb-ba - ti),

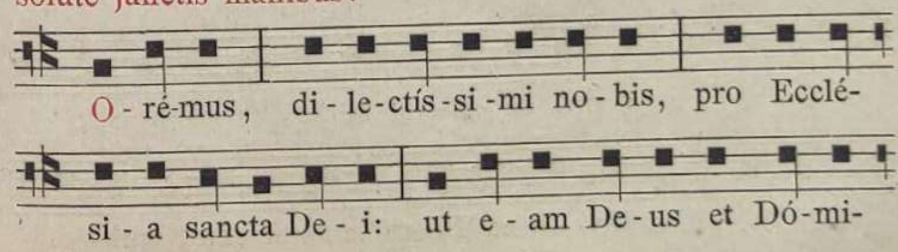

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et dicitur Munda cor meum. sed non petitur benedictio, et non deferuntur luminaria, neque incensum, et Celebrans in fine non osculatur librum.

Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judǽis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, incipit absolute junctis manibus:

nus no-ster pa - ci - fi - cá - re, ad - u - ná - re, et

cu-sto - dí - re digné - tur to - to or-be ter-rá-rum:

sub-jí - ci - ens e - i prin-ci - pá - tus, et po - te-stá-

tes: detque no-bis qui - é - tam et tranquíl - lam vi-

tam de-gén-ti - bus, glo - ri - fi - cá - re De - um Pa-

trem omni - po - tén-tem. O - ré - mus.

Diaconus. *Subdiaconus.*

Fle-ctá-mus gé - nu - a. ℟. Le - vá - te.

Oratio cantatur in tono feriali Orationis Missæ, extensis manibus: Et hic modus servatur in subsequentibus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

O - ré-mus et pro be - a - tís - si-mo Pa-pa no-stro

N . . . . ut De - us et Dó-mi - nus no-ster, qui e-

lé - git e - um in ór-di - ne e - pi-sco - pá - tus, sal-

vum, atque in-có - lumem cu-stó - di - at Ecclé-si-

æ su - æ sanctæ, ad re-gén - dum pó-pu-lum san-

Diaconus.

ctum De - i. O - ré - mus. Fle - ctá - mus

Subdiaconus.

gé - nu - a. ℟. Le - vá - te.

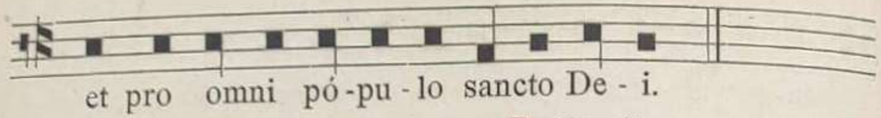
Omnípotens sempitérne Deus, cujus judício univérsa fundántur: réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum. ℟. Amen.

O - ré-mus et pro ómni - bus E - pí-sco - pis, Presbý-

te - ris, Di - a - có - ni - bus, Sub-di - a - có - ni - bus, A-

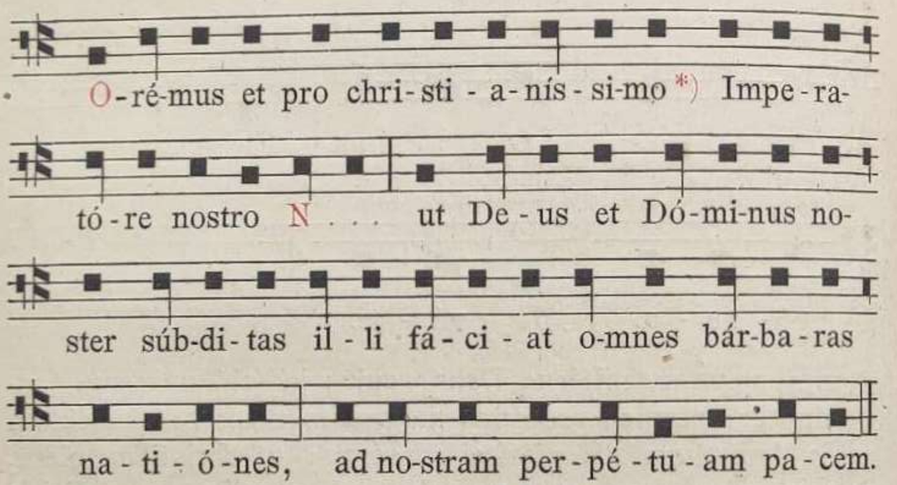
có - ly-this, Ex-or-cí - stis, Le-ctó - ri - bus, O-sti - á-

ri - is, Con-fes-só - ri - bus, Virgí - ni-bus, Ví-du - is:

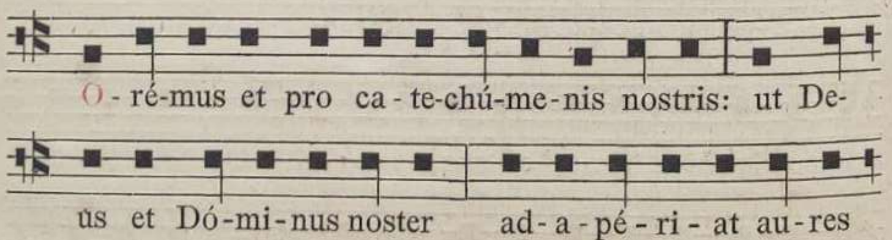
Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, cujus spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur, et régitur: exaúdi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum. ℟. Amen.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum: réspice ad Románum benígnus Impérium; ut gentes, quæ in sua feritáte confídunt, poténtiæ tuæ déxtera comprimántur. Per Dóminum. ℟. Amen.

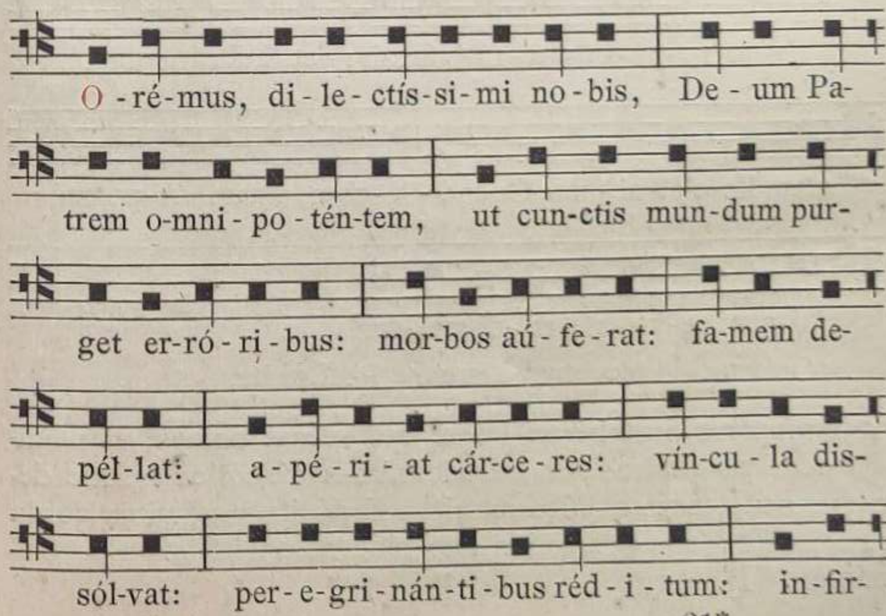

*) Si non est coronatus, dicatur: elécto Imperatóre.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole fœcúndas: auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris; ut renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur. Per Dóminum. ℟. Amen.

mán-ti-bus sa-ni-tá-tem: na-vi-gán-ti-bus por-

tum sa-lú-tis in-dúl-ge-at.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, mœstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitátibus suis misericórdiam tuam gaúdeant affuísse. Per Dóminum. ℟. Amen.

O-ré-mus et pro hæ-ré-ti-cis et schismá-ti-cis:

ut De-us et Dó-mi-nus no-ster é-ru-at e-os

ab er-ró-ri-bus u-ni-vér-sis; et ad sanctam ma-

trem Ec-clé-si-am Ca-thó-li-cam, atque A-po-stó-

li-cam re-vo-cá-re di-gné-tur.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus; qui salvas omnes, et néminem vis períre; réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni hærética pravitáte depósita, errántium corda resipíscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum. ℟. Amen.

O-ré-mus et pro pér-fi-dis Ju-dæ-is: ut De-us

et Dó-mi-nus no-ster aú-fe-rat ve-lá-men de cór-

di-bus e-ó-rum; ut et ip-si a-gnóscant Je-sum

Chri-stum Dó-mi-num no-strum.

Non respondetur Amen, sed statim dicitur:

Omnípotens sempitérne Deus, qui étiam judáicam perfídiam a tua misericórdia non repéllis: exaúdi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcæcatióne deférimus; ut, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

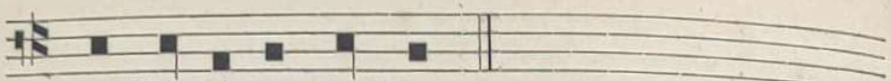
O-ré-mus et pro pa-gá-nis: ut De-us omní-po-

tens aú-fe-rat in-i-qui-tá-tem a cór-di-bus e-

ó-rum; ut re-lí-ctis i-dó-lis su-is, conver-

tán-tur ad De-um vi-vum et ve-rum, et ú-ni-

cum Fi-li-um e-jus Je-sum Chri-stum De-um

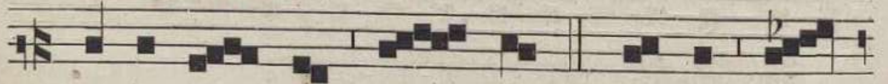

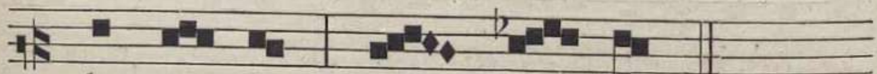
Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris: súscipe propítius oratiónem nostram, et líbera eos ab idolórum cultúra; et ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ, ad laudem et glóriam nóminis tui. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣ Completis Orationibus, Sacerdos deposita casula accedit ad cornu Epistolæ, et ibi in posteriori parte anguli Altaris accipit a Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam, versa facie ad populum, a summitate parum discooperit, incipiens solus Antiph. Ecce lignum Crucis. ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a ministris usque ad Veníte, adorémus. Choro autem cantante Veníte, adorémus. omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epistolæ: et discooperiens brachium dextrum Crucis, elevansque eam paulisper, altius quam primo, incipit: Ecce lignum Crucis. aliis cantantibus et adorantibus, ut supra. Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris: et discooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius incipit: Ecce lignum Crucis. aliis cantantibus et adorantibus, ut supra.

Modus 6. *Fa-la.*

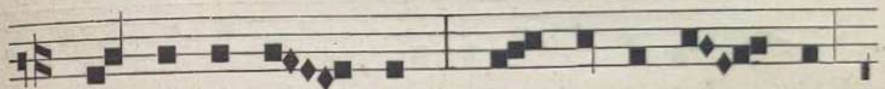

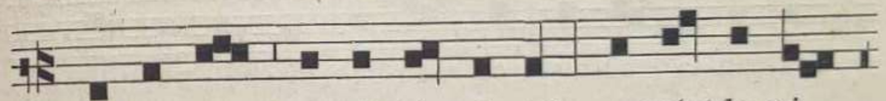
Postea Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, et genuflexus ibidem eam locat: mox

depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deosculetur. Hoc facto revertitur, et accipit calceamenta, et casulam. Postmodum ministri Altaris, deinde alii Clerici, et laici, bini et bini, ter genibus flexis, ut dictum est, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quæ sequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium, vel paucitas requirit, hoc modo:

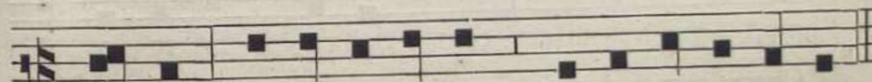
Duo cantores in medio chori cantant ℣. Pópule meus. usque ad Agios o Theós.

Modus 1. *Re-la.*

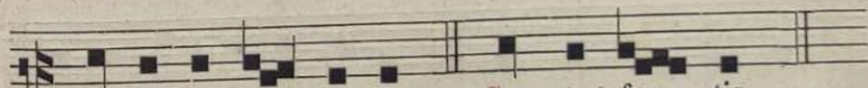

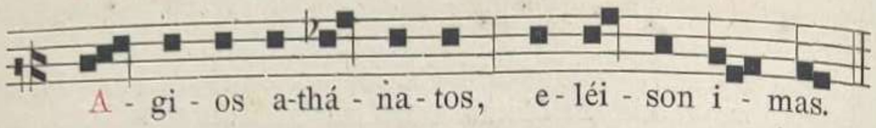
Unus Chorus cantat: Alius Chorus respondet:

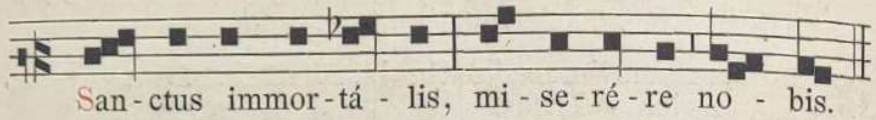
Primus Chorus. Secundus Chorus.

Primus Chorus.

Secundus Chorus.

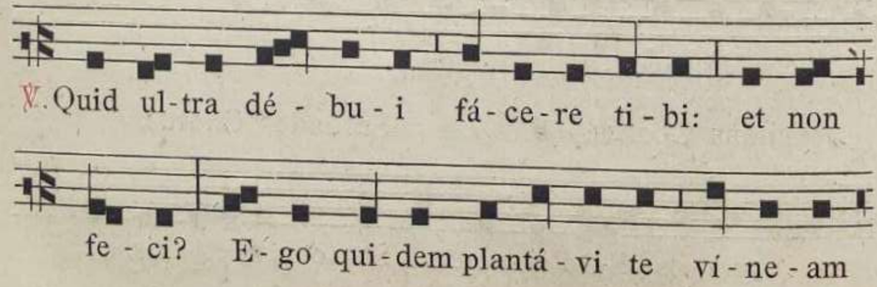

Postea duo de secundo Choro cantant:

Chori respondent alternatim: Agios o Theós. etc. Sanctus Deus. etc. ita tamen, ut primus Chorus semper repetat Agios. ut supra. pag. 327.

Deinde duo de primo Choro cantant:

Item Chori alternatim respondent: Agios o Theós. Sanctus Deus. etc.

℟ Versus sequentis Improperii a duobus cantoribus alternatim cantantur: utroque Choro simul repetente post quemlibet versum: Pópule meus. usque ad Quia edúxi. pag. 327.

Duo de secundo Choro cantant:

Chorus repetit: Pópule meus.

Duo de primo Choro:

Pha-ra-ó-ne in Ma-re ru-brum: et tu me tra-

di-dí-sti prin-cí-pi-bus sa-cer-dó-tum.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

℣. E-go an-te te a-pé-ru-i ma-re: et tu

a-pe-ru-í-sti lán-ce-a la-tus me-um.

Chorus. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

℣. E-go an-te te præ-í-vi in co-lúmna nu-

bis: et tu me du-xí-sti ad præ-tó-ri-um

Pi-lá-ti. Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

℣. E-go te pa-vi manna per de-sér-tum: et

tu me cæ-ci-dí-sti á-la-pis et fla-gél-lis.

Chorus. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

℣. E-go te po-tá-vi a-qua sa-lú-tis de pe-

tra: et tu me po-tá-sti fel-le, et a-cé-to.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

℣. E-go pro-pter te Cha-na-næ-ó-rum re-ges per-

cús-si: et tu per-cus-sí-sti a-rún-di-ne ca-

put me-um. Chorus. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

℣. E-go de-di ti-bi sceptrum re-gá-le: et tu

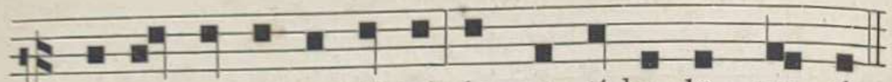
de-dí-sti cá-pi-ti me-o spí-ne-am co-ró-nam.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

℣. E - go te ex-al-tá-vi ma-gna vir-tú - te:

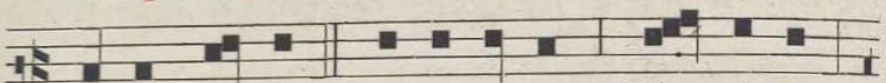

et tu me sus-pen-dí-sti in pa-tí-bu-lo cru-cis.

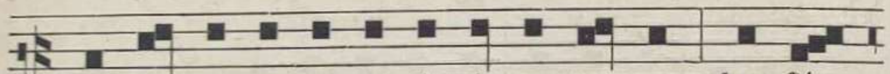
Chorus. Pópule meus.

Deinde cantatur communiter:

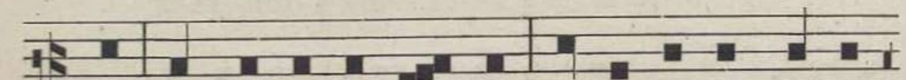
Antiphona. Modus 4. *Mi-la.*

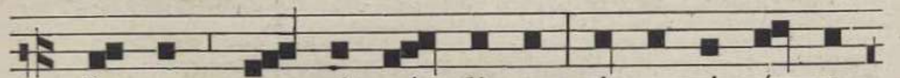
Cru-cem tu - am ad-o-rá-mus, Dó - mi-ne:

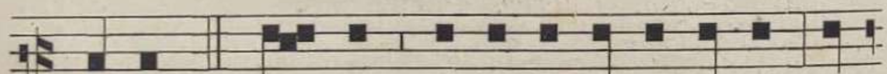
et sanctam re-sur-re-cti - ó-nem tu - am lau-dá -

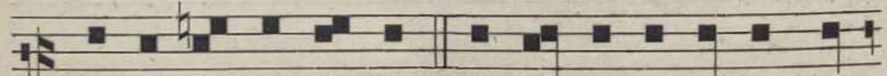
mus, et glo-ri - fi-cá - mus: ec-ce e-nim propter

li-gnum ve - nit gaú - di - um in u-ni-vér-so

mundo. Ps. De - us mi-se-re - á-tur nostri, et

be-ne-dí - cat no - bis: il-lú-mi-net vul-tum su-

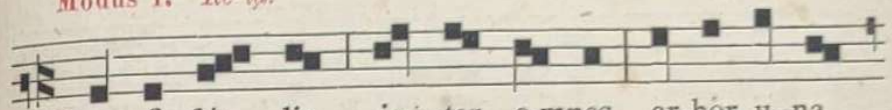

um su-per nos, et mi-se-re-á - tur nostri.

Et repetitur immediate Antiph. Crucem tuam.

Postea cantatur ℣. Crux fidélis. cum Hymno Pange lingua gloriósi. et post quemlibet ejus versum repetitur Crux fidélis. vel Dulce lignum. eo modo quo inferius notatur.

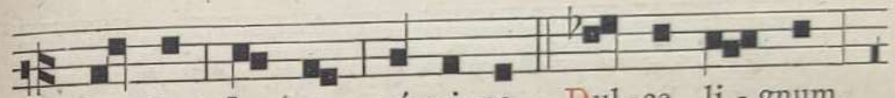
Modus 1. *Re-la.*

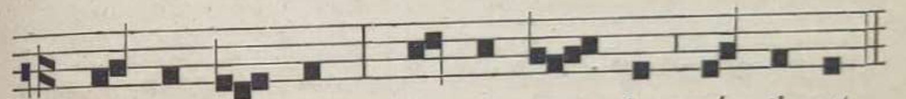
Crux fi-dé - lis, in - ter o-mnes ar-bor u-na

nó-bi-lis: nul - la sil - va ta - lem pro - fert,

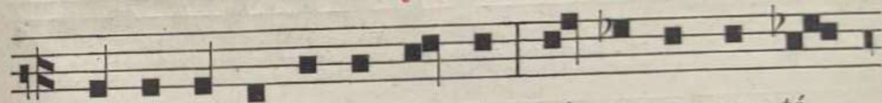

fron-de, flo - re, gérmi-ne. Dul-ce li - gnum,

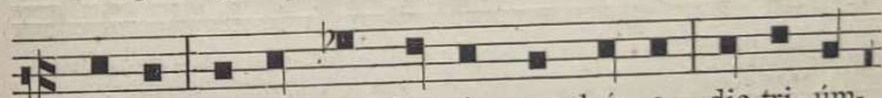

dul-ces cla - vos, dul - ce pon - dus sús-ti-net.

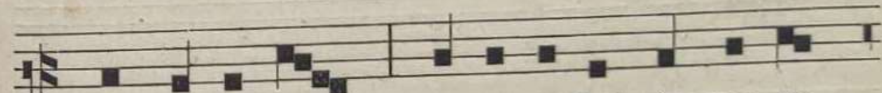
Hymnus. Modus 1. *Re-la.*

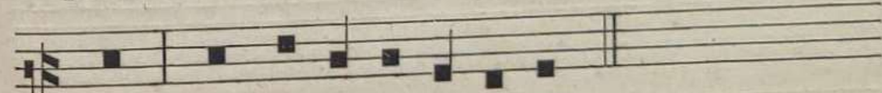
Pange lingua glo-ri - ó - si laú-re-am cer-tá -

mi-nis, et su - per Cru-cis tro-phǽ - o dic tri-úm-

phum nó-bi-lem: quá - li-ter Red-ém-ptor or -

bis im-mo-lá-tus ví-ce-rit.

Repetitur: Crux fidélis. usque ad Dulce lignum. Et sic fit, quotiès repetitur Crux fidélis.

℣. De pa-rén-tis pro-to-plá-sti frau-de Factor cón-
do-lens, quando po-mi no-xi-á-lis in ne-cem
mor-su ru-it: ip-se lignum tunc no-tá-vit,
da-mna ligni ut sól-ve-ret. Repetitur: Dulce lignum.
℣. Hoc o-pus nostræ sa-lú-tis or-do de-po-pó-sce-
rat: mul-ti-fórmis pro-di-tó-ris ars ut ar-tem
fál-le-ret: et me-dé-lam fer-ret in-de, ho-
stis un-de lǽ-se-rat. Repetitur: Crux fidélis.
℣. Quando ve-nit er-go sa-cri ple-ni-tú-do tém-
po-ris, mis-sus est ab ar-ce Pa-tris Na-tus,

or-bis Cón-di-tor: atque ventre vir-gi-ná-li
carne a-mí-ctus pród-i-it. Repetitur: Dulce lignum.
℣. Va-git in-fans in-ter ar-cta cón-di-tus præ-sé-
pi-a: membra pannis in-vo-lú-ta Vir-go
ma-ter ál-li-gat: et De-i ma-nus, pe-dés-
que stri-cta cin-git fá-sci-a. Repetitur: Crux fidélis.
℣. Lustra sex qui jam per-é-git, tem-pus im-plens
córpo-ris, spon-te lí-be-ra Red-émptor pas-si-
ó-ni dé-di-tus, Agnus in cru-cis le-vá-
tur immo-lándus stí-pi-te. Repetitur: Dulce lignum.

Repetitur: Dulce lignum.

℟ Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ super Altare: et Diaconus accipiens bursam corporalium, extendit corporale more solito, et juxta illud ponit purificatorium: et finita adoratione, Crucem reverenter accipit, et reportat ad Altare. Postea ordinatur Processio ad locum, ubi pridie Sacramentum repositum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accensis, et Clerus per ordinem, ultimus Sacerdos cum ministris. Cum perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non exstinguuntur, nisi post sumptionem Sacramenti: et Sacerdos genuflectit ante Sacramentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: postea Sacerdos surgens, absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, et genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens calicem cum Sacramento de capsula, dat ad ma-

nus Sacerdotis, et tegit extremitatibus veli, quod humeros illius circumdat: et procedunt ordine quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: et duo Acolythi cum thuribulis continue Sacramentum incensant: interim cantatur Hymnus Vexílla Regis pródeunt. ut supra: pag. 69.

Cum venerit Sacerdos ad Altare, posito super illud calice, genuflexus rursum incensat, et accedens deponit Hostiam ex calice super patenam, quam Diaconus tenet: et accipiens patenam de manu Diaconi, Hostiam sacram ponit super corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase. Interim Diaconus imponit vinum in calicem, et Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedicit, nec dicit super eam Orationem consuetam: sed accipiens calicem a Diacono, ponit super Altare, nihil dicens: et Diaconus illum cooperit palla: deinde imponit incensum in thuribulo absque benedictione, et incensat oblata et Altare more solito, genuflectens ante et post, et quandocumque transit ante Sacramentum.

Cum incensat oblata, dicit:

Incénsum istud a te benedíctum, adscéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Cum incensat Altare, dicit: Ps. 140.

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Quando reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.

Et ipse non incensatur.

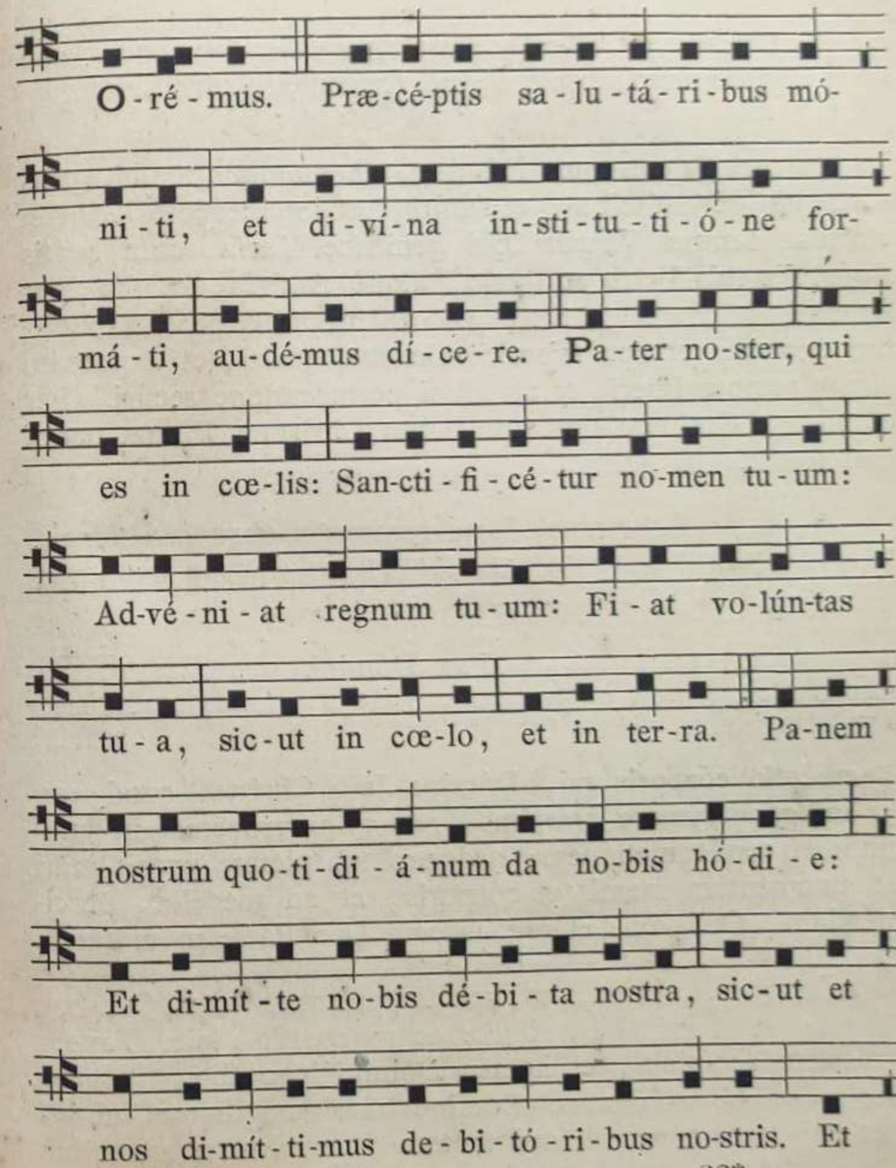
Postea aliquantulum extra Altare in cornu Epistolæ lavat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatus, junctis manibus, dicit:

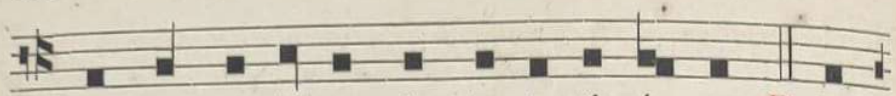
In spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

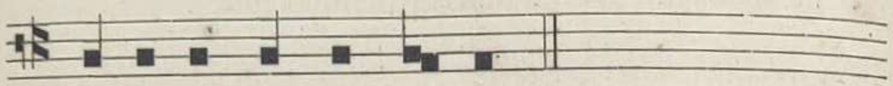
Deinde versus ad populum in cornu Evangelii, dicit more solito:

Oráte fratres, ut meum, ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Et per eamdem viam revertitur, non perficiens circulum: et consequenter, omissis aliis, dicit:

Sacerdos, sub silentio dicto Amen, eadem voce, qua dixit Pater noster, absolute sine Orémus, in tono Orationis Missæ ferialis dicit:

Líbera nos, quǽsumus Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, (non signat se patena) da propítius pacem in diébus nostris; ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum. ℟. Amen.

☩ Tunc Celebrans, facta reverentia usque ad terram, supponit patenam Sacraménto, quod in dextera accipiens, elevat ut videri possit a populo: et statim supra calicem dividit in tres partes, quarum ultimam mittit in calicem more solito, nihil dicens. Pax Dómini. non dicitur, nec Agnus Dei. neque pacis osculum datur. Postmodum prætermissis duabus primis Orationibus, dicit tantum sequentem:

Percéptio córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte.

Tunc genuflectit, et accipit patenam cum Corpore Christi: et maxima humilitate ac reverentia dicit: Panem cœléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo. Percutit pectus suum, ter dicens: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur

ánima mea. Postea signat se Sacramento, dicens: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sumit Corpus reverenter.

Deinde, omissis omnibus, quæ dici solent ante sumptionem Sanguinis, immediate particulam Hostiæ cum vino reverenter sumit de calice. Et more solito facta ablutione digitorum, et sumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis, dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Non dicitur Corpus tuum, Dómine. nec Postcommunio, nec Pláceat tibi. nec datur benedictio: sed facta reverentia Altari, Sacerdos cum ministris discedit: et dicuntur Vesperæ sine cantu: et denudatur Altare.

Ad Vesperas, Antiph. et Psalmi præteriti diei dicuntur sine cantu. pag. 222.

Ad Magnificat, Antiph. Cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est; et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Deinde dic. Christus factus est. cum reliquis. pag. 199.

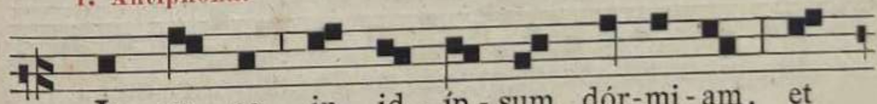
Ad Completorium, omnia ut supra. pag. 234.

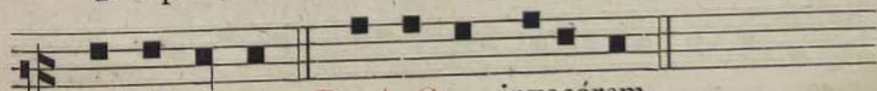
SABBATO SANCTO.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ps. 4. Cum invocárem.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

2. Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * Ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

4. Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me, cum clamávero ad eum.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

6. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino; * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

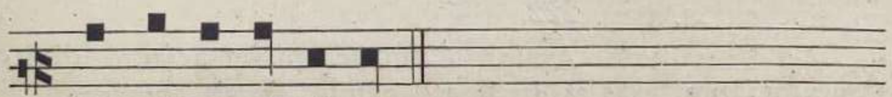
7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

8. A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

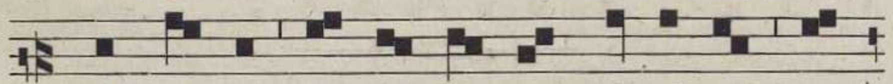
10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe *

Tractus.

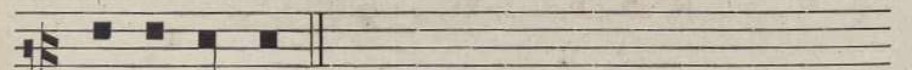

con-sti-tu-í-sti-me.

1. Antiphona.

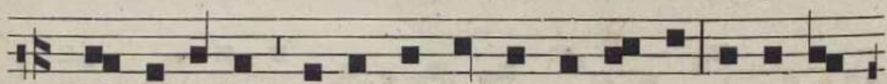

In pa-ce in id-íp-sum dór-mi-am, et

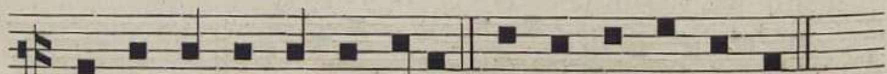

re-qui-é-scam.

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Ha-bi-tá-bit in ta-ber-ná-cu-lo tu-o, re-qui-é-

scet in mon-te sancto tu-o. Ps. 14. Dómine, quis habitábit.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

2. Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

3. Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

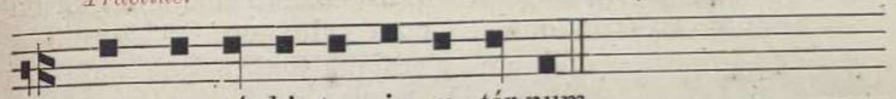
4. Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

5. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

6. Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

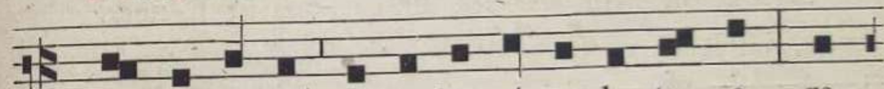
7. Qui facit hæc, *

Tractus.

non mo-vé-bi-tur in æ-tér-num.

2. Antiphona.

Ha-bi-tá-bit in ta-ber-ná-cu-lo tu-o, re-

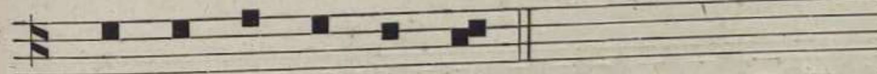

qui-é-scet in mon-te san-cto tu-o.

3. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Ca-ro me-a re-qui-é-scet in spe.

Ps. 15. Consérva me, Dómine.

Psalmus 15.

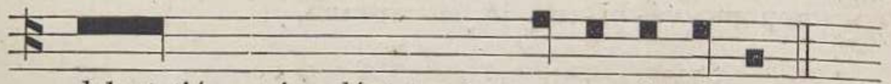
Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

2. Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

3. Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

4. Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
5. Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
6. Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
7. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
8. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
9. Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe:
10. Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
11. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: *

Tractus.

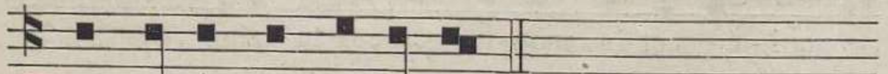

delectatiónes in déxtera tua us-que in fi-nem.

3. Antiphona.

Ca-ro me - a re-qui-é-scet in spe.

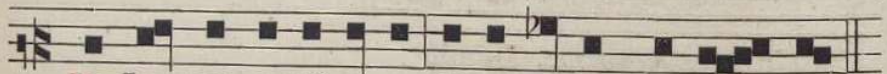

℣. In pa-ce in id-íp-sum.

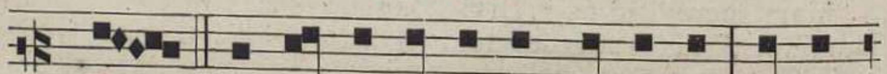
℟. Dór-mi-am, et re-qui-é-scam.

Pater noster, secreto.

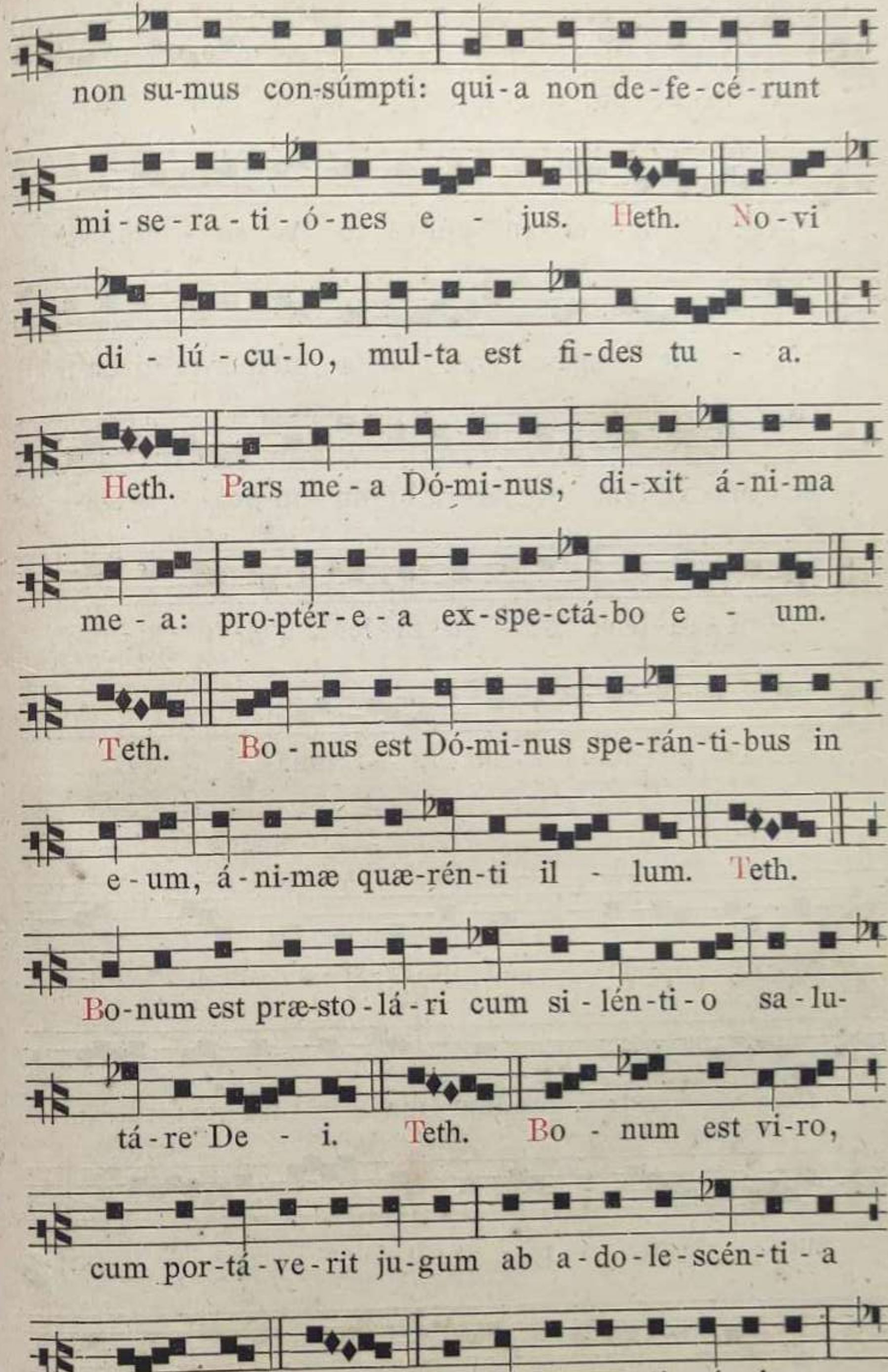

De La-men-ta-ti-ó-ne Je-re-mí-æ Pro-phé - tæ.

Lectio I.

Heth. Mi - se - ri - cór-di - æ Dó-mi-ni, qui - a

non su-mus con-súmpti: qui-a non de-fe-cé-runt mi-se-ra-ti-ó-nes e - jus. Heth. No-vi di - lú - cu-lo, mul-ta est fi-des tu - a. Heth. Pars me-a Dó-mi-nus, di-xit á-ni-ma me - a: pro-ptér-e-a ex-spe-ctá-bo e - um. Teth. Bo - nus est Dó-mi-nus spe-rán-ti-bus in e-um, á-ni-mæ quæ-rén-ti il - lum. Teth. Bo-num est præ-sto-lá-ri cum si-lén-ti-o sa-lu-tá-re De - i. Teth. Bo - num est vi-ro, cum por-tá-ve-rit ju-gum ab a-do-le-scén-ti-a su - a. Jod. Se-dé-bit so-li-tá-ri-us,

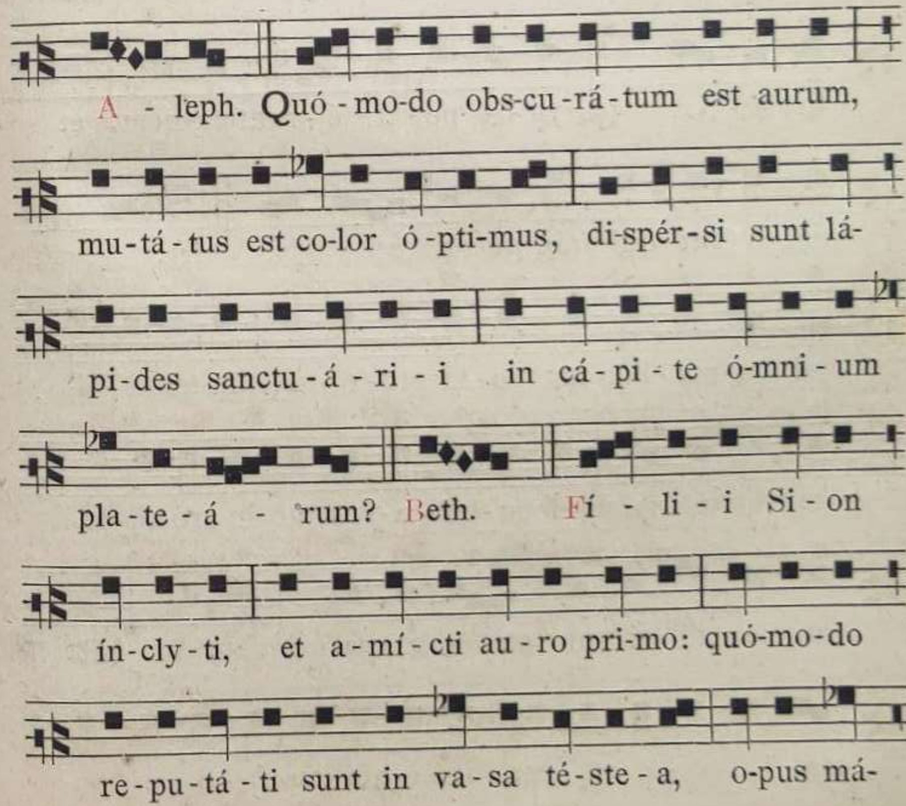
Respons. I. Modus 4. *Mi-la.*

Ut vivificáret. ut supra.

Lectio II.

nu-um fí - gu-li? Ghi - mel. Sed et lá-
mi-æ nu-da-vé-runt mammam, la-cta-vé-runt cá-tu-
los su-os: fí-li-a pó-pu-li me-i cru-dé-lis,
qua-si strú-thi-o in de - sér-to. Da - leth.
Adhæ - sit lingua la-ctén-tis ad pa-lá-tum e-jus
in si-ti: pár-vu-li pe-ti-é-runt pa-nem, et
non e-rat qui frán-ge-ret e - is. He.
Qui ve-sce-bán-tur vo-lu-ptu-ó-se, in-ter-i-é-
runt in vi-is: qui nu-tri-e-bán-tur in cró-ce-is,
ample-xá-ti sunt stér - co-ra. Vau. Et
ma-jor ef-féc-ta est in-í-qui-tas fí-li-æ pó-

pu-li me-i pec-cá-to So-do-mó-rum, quæ sub-
vér-sa est in momén-to, et non ce-pé-runt in
e-a ma - nus.

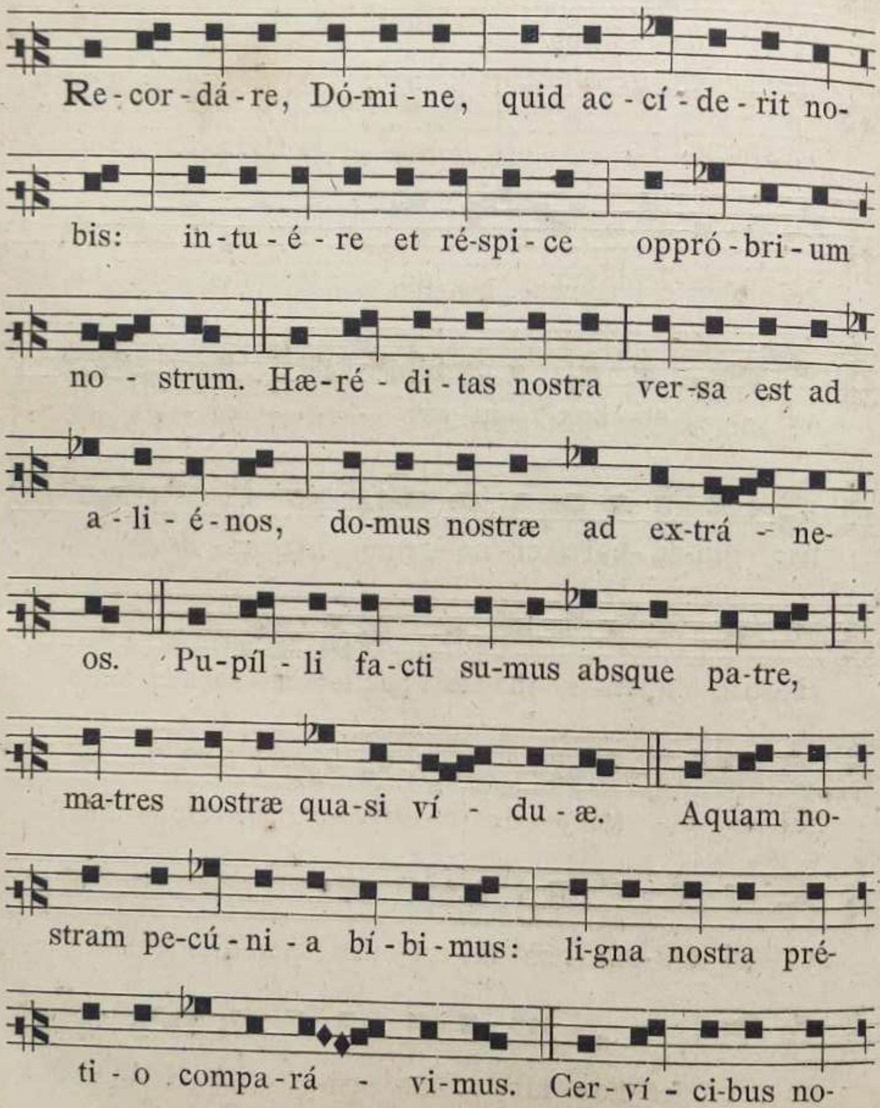
Jerúsalem. ut supra. pag. 346.

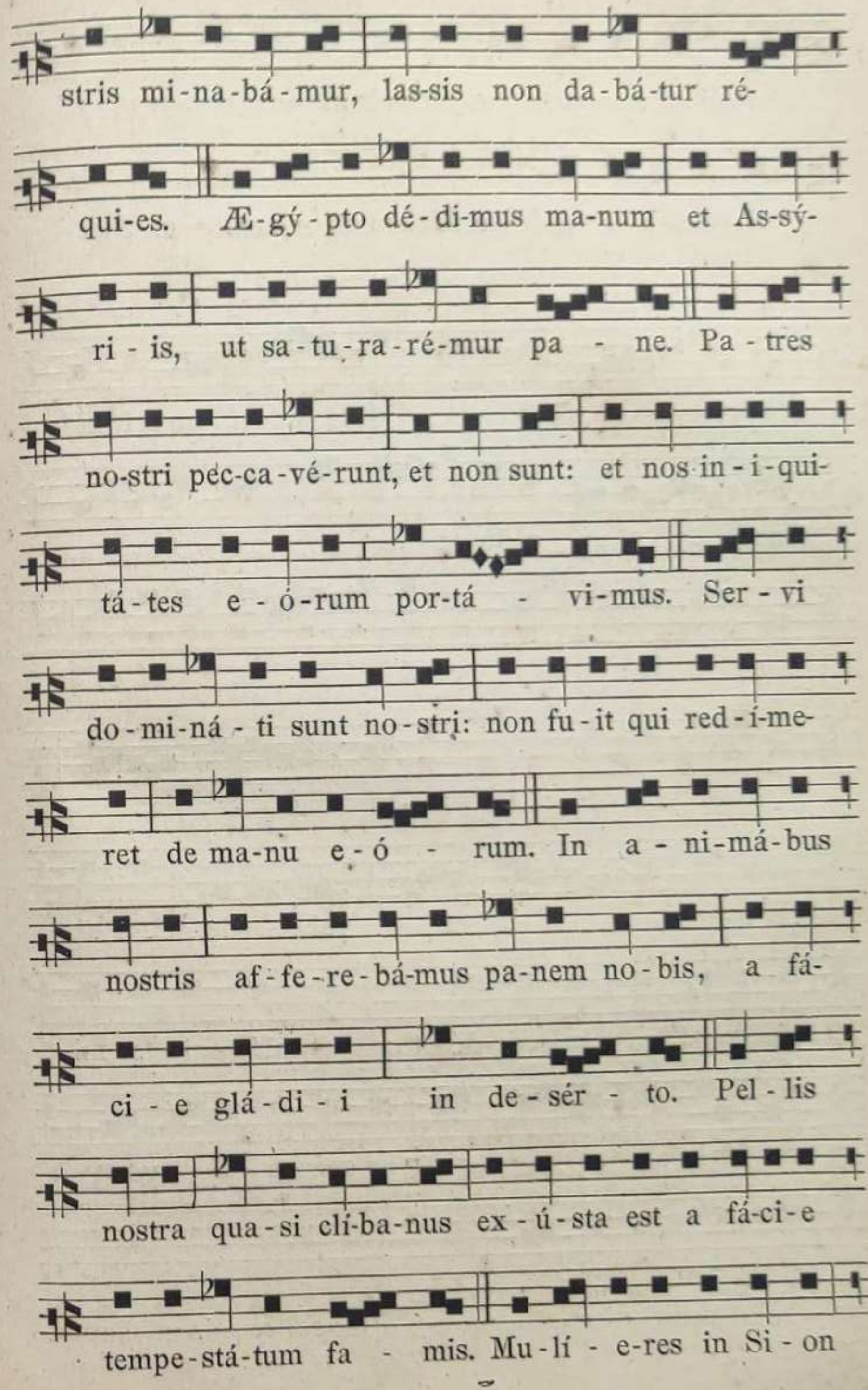
Respons. II. *Modus 5. Fa-ut.*

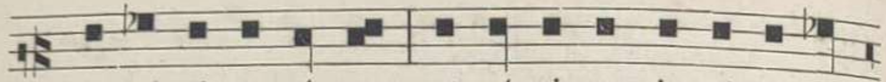
Je-rú-sa-lem, sur - ge, et éx-u-e te
vé - - sti-bus ju-cun - - - - di-tá-
tis: in-dú-e-re cí-ne-re et ci-lí-
ci-o: * Qui-a in te oc - cí - sus est
Sal-vá - - tor Is - ra-ël. ℣. De - duc
qua-si tor-rén-tem lá-cri-mas per di-em et
no-ctem, et non tá-ce-at pu-píl-la ó - cu-

li tu - - i. Quia in te. pag. 349.
In - ci-pit O-rá-ti-o Je-re-mí-æ Pro - phé-tæ.

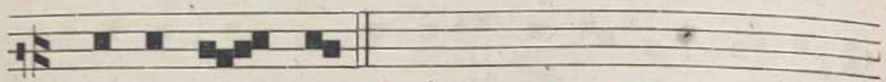
Lectio III.

Re-cor-dá-re, Dó-mi-ne, quid ac-cí-de-rit no-
bis: in-tu-é-re et ré-spi-ce oppró-bri-um
no - strum. Hæ-ré-di-tas nostra ver-sa est ad
a-li-é-nos, do-mus nostræ ad ex-trá - ne-
os. Pu-píl-li fa-cti su-mus absque pa-tre,
ma-tres nostræ qua-si ví - du-æ. Aquam no-
stram pe-cú-ni-a bí-bi-mus: li-gna nostra pré-
ti-o compa-rá - vi-mus. Cer-ví - ci-bus no-

stris mi-na-bá-mur, las-sis non da-bá-tur ré-
qui-es. Æ-gý-pto dé-di-mus ma-num et As-sý-
ri-is, ut sa-tu-ra-ré-mur pa - ne. Pa-tres
no-stri pec-ca-vé-runt, et non sunt: et nos in-i-qui-
tá-tes e-ó-rum por-tá - vi-mus. Ser-vi
do-mi-ná-ti sunt no-stri: non fu-it qui red-í-me-
ret de ma-nu e-ó - rum. In a-ni-má-bus
nostris af-fe-re-bá-mus pa-nem no-bis, a fá-
ci-e glá-di-i in de-sér - to. Pel-lis
nostra qua-si clí-ba-nus ex-ú-sta est a fá-ci-e
tempe-stá-tum fa - mis. Mu-lí - e-res in Si-on

hu-mi-li-a-vé-runt, et vír-gi-nes in ci-vi-tá-

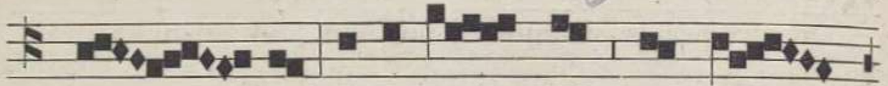

ti-bus Ju - da. Jerúsalem. ut supra. pag. 346.

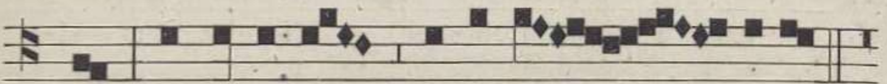
Respons. III. Modus 5. *Fa-ut.*

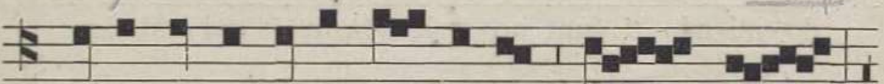
Plan-ge qua-si vir-go, plebs

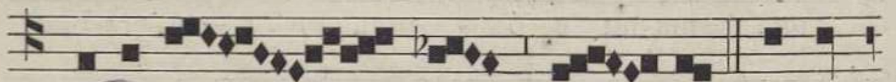
me - - a: u-lu-lá - te, pa-stó -

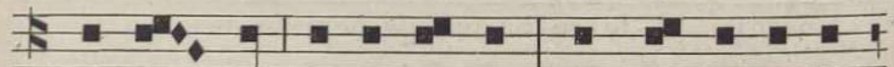
res, in cí-ne-re et ci-lí - - - ci-o: *

Qui-a ve-nit di-es Dó-mi-ni ma - gna

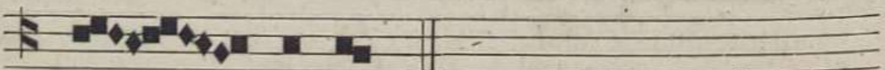
et a-má - - - ra val - de. ℣. Ac-cín-

gi-te vos, sa-cer-dó-tes, et plán-gi-te, mi-

ní-stri al-tá - ris, ad-spér-gi-te vos

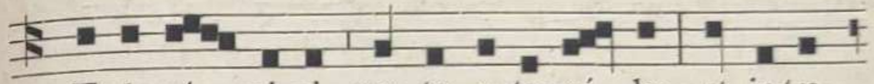

cí - - ne-re.

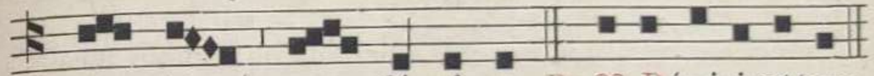
Quia venit dies. ut supra. Plange quasi. ut supra. usque ad ℣.

In II. Nocturno.

1. Antiphona. *Ton. V.*

E-le-vá-mi-ni, por-tæ æ-ter-ná-les, et in-tro-

í - bit rex gló-ri-æ. Ps. 23. Dómini est terra.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

2. Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

3. Quis adscéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

4. Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

5. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

6. Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

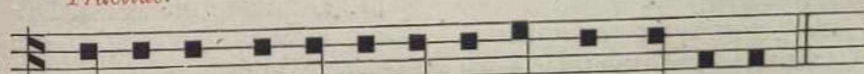
7. Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

8. Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

9. Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

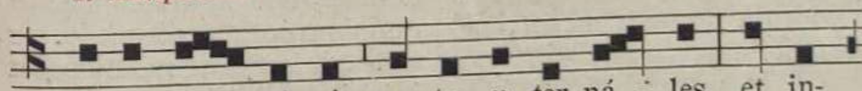
10. Quis est iste rex glóriæ? *

Tractus.

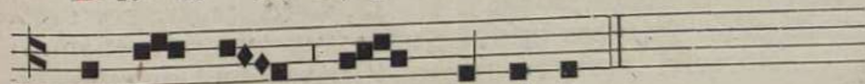

Dó-mi-nus vir-tú-tum ip-se est rex gló-ri-æ.

1. Antiphona.

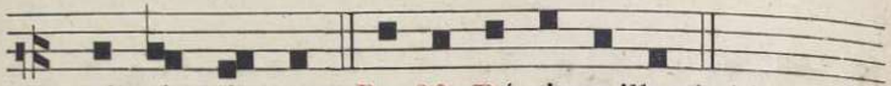
E-le-vá-mi-ni, por-tæ æ-ter-ná-les, et in-

tro-í - bit rex gló-ri-æ.

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea et salus mea:* quem timébo?

2. Dóminus protéctor vitæ meæ: * a quo trepidábo?

3. Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

4. Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

5. Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

6. Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

11. Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

12. Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

14. Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

15. Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

16. Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

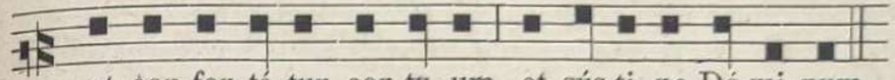
17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

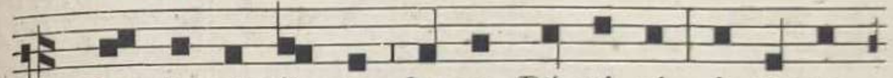
19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

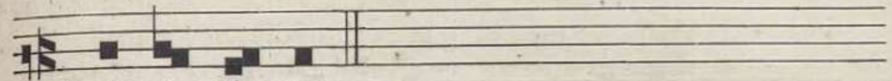
20. Exspécta Dóminum, viríliter age: *

Tractus.

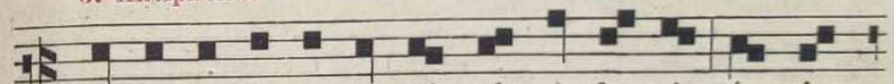

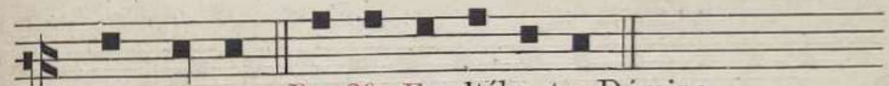
2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

2. Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

3. Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

4. Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

5. Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

6. Ad vésperum demorábitur fletus, * et ad matutínum lætítia.

7. Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

8. Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

9. Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

10. Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

11. Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

12. Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

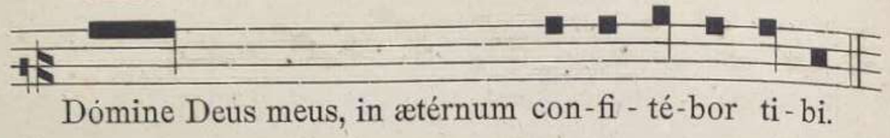
13. Audívit Dóminus, et

misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

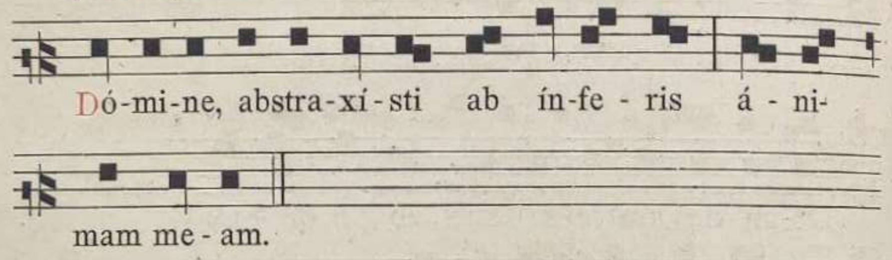
14. Convertísti planctum meum in gaúdium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

15. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: *

Tractius.

3. Antiphona.

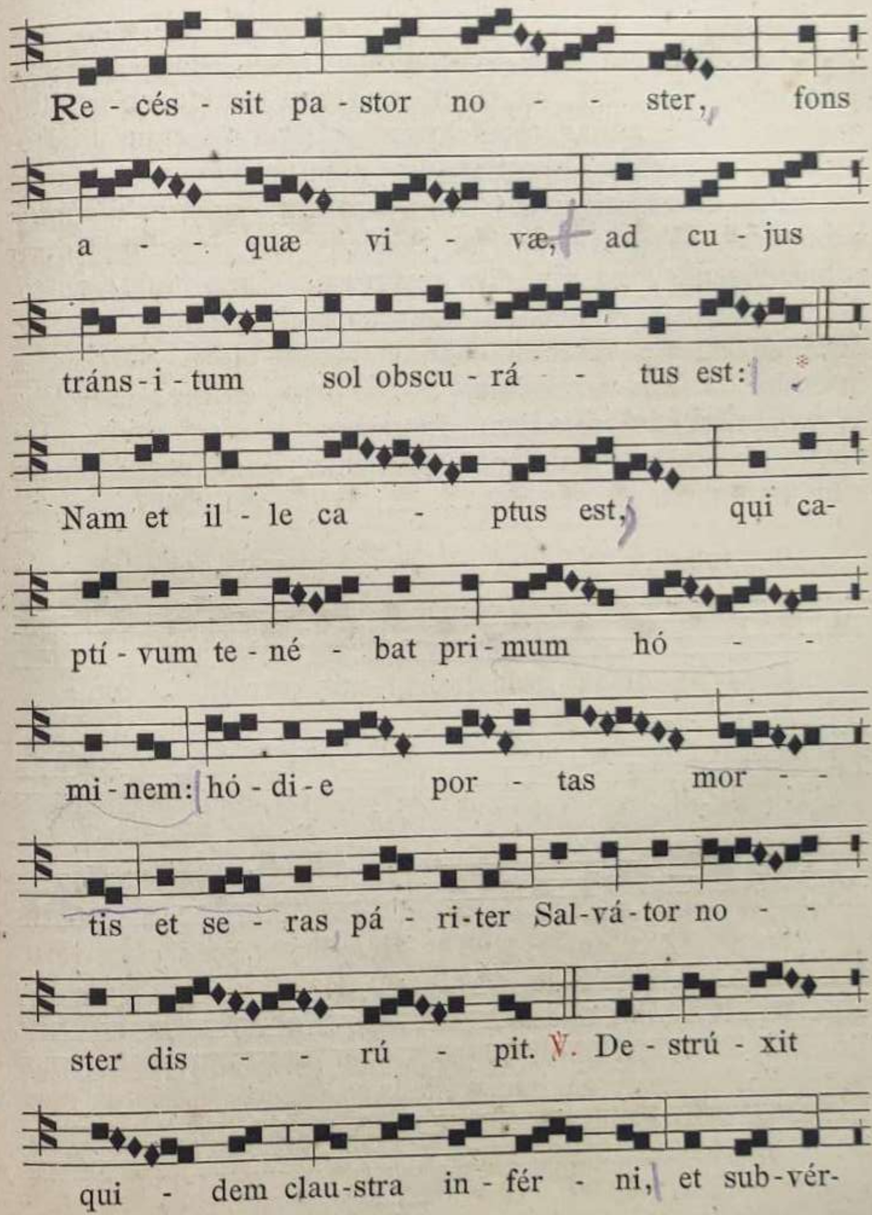
Pater noster. secreto.

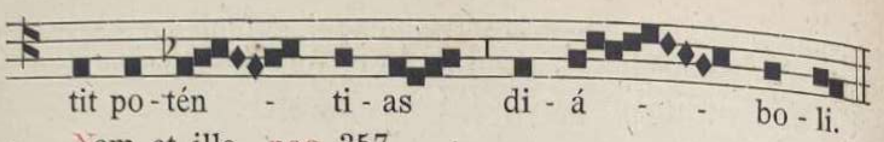
Ex Tractátu Sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio IV. In Ps. 63. ad vers. 7.

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt: Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens adspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum, celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

Respons. IV. Modus 7. *Sol-re.*

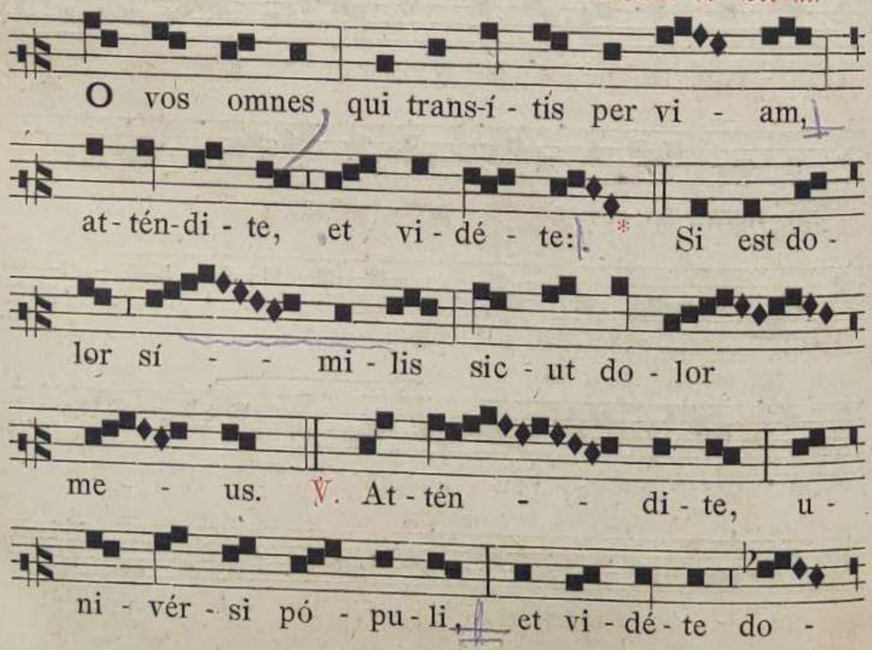

Nam et ille. pag. 357.

Lectio V.

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlchrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille: hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

Respons. V. Modus 8. *Sol-ut.*

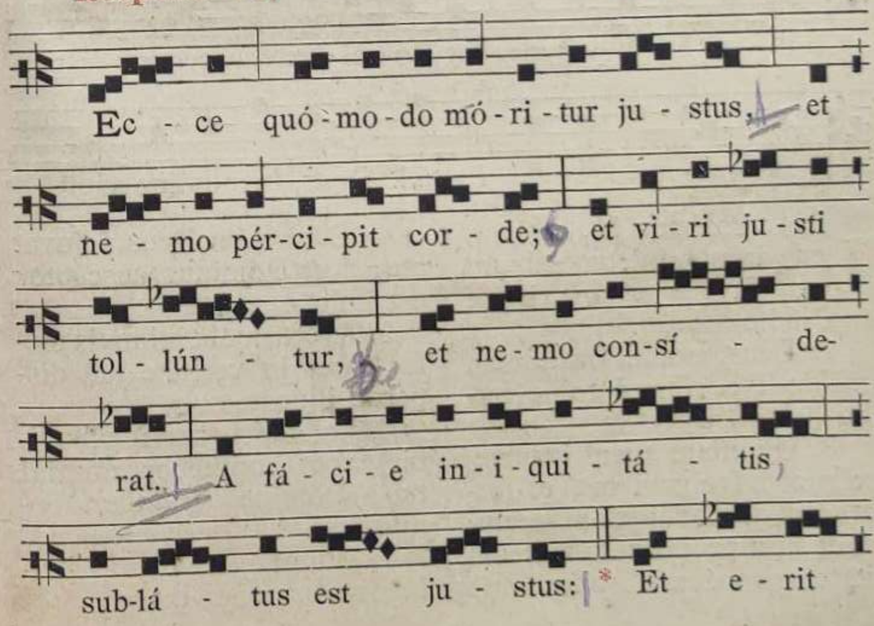

Si est dolor. pag. 358.

Lectio VI.

Posuérunt custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra, Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlchri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam, et dícite quia, vobis dormiéntibus, venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: dícite quia, vobis dormiéntibus, venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

Respons. VI. Modus 4. *Mi-la.*

Et erit pag. 359. Ecce quómodo. ibidem usque ad ℣.

In III. Nocturno.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

2. Deus, exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

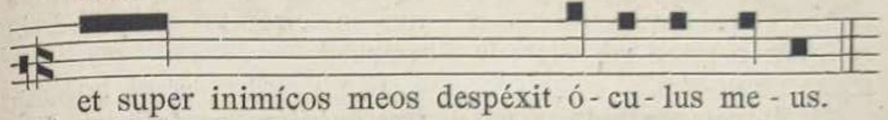
4. Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

5. Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: *

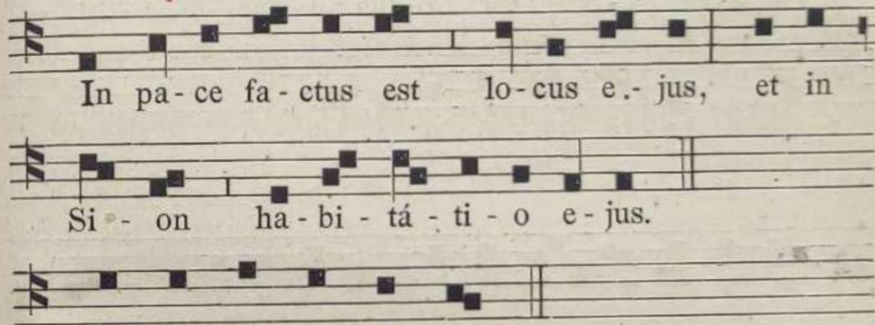
Tractius.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 3.*

Ps. 75. Notus in Judæa.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

6. Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui adscendérunt equos.

7. Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

8. De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, et quiévit.

9. Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

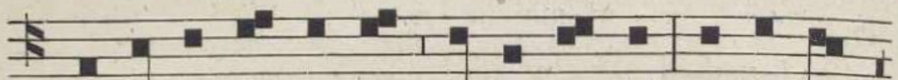
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

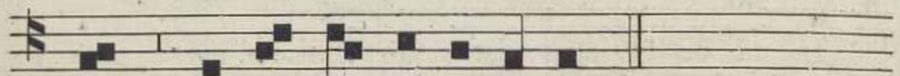
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, *

Tractus.

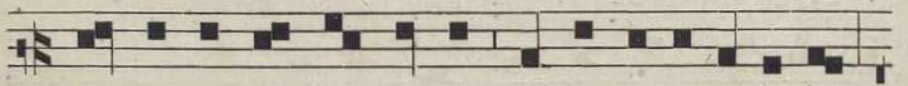

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 3.*

Ps. 87. Dómine Deus.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

3. Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

4. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis et in umbra mortis.

7. Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

8. Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi me languérunt præ inópia.

10. Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

11. Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis orationem meam: * avértis fáciem tuam a me?

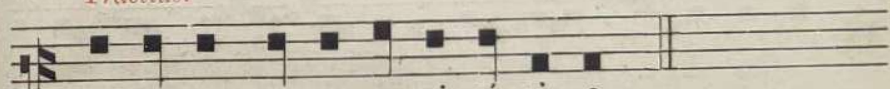
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

17. In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

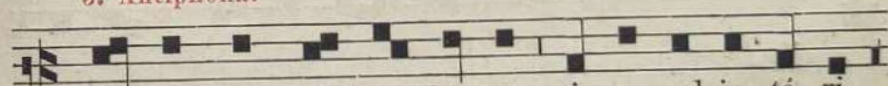
18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

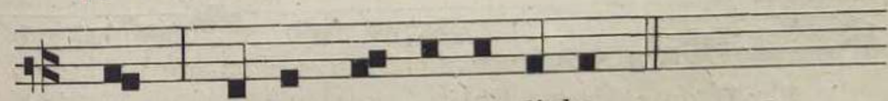
19. Elongásti a me amícum et próximum, *

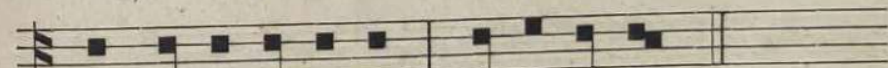
Tractus.

3. Antiphona.

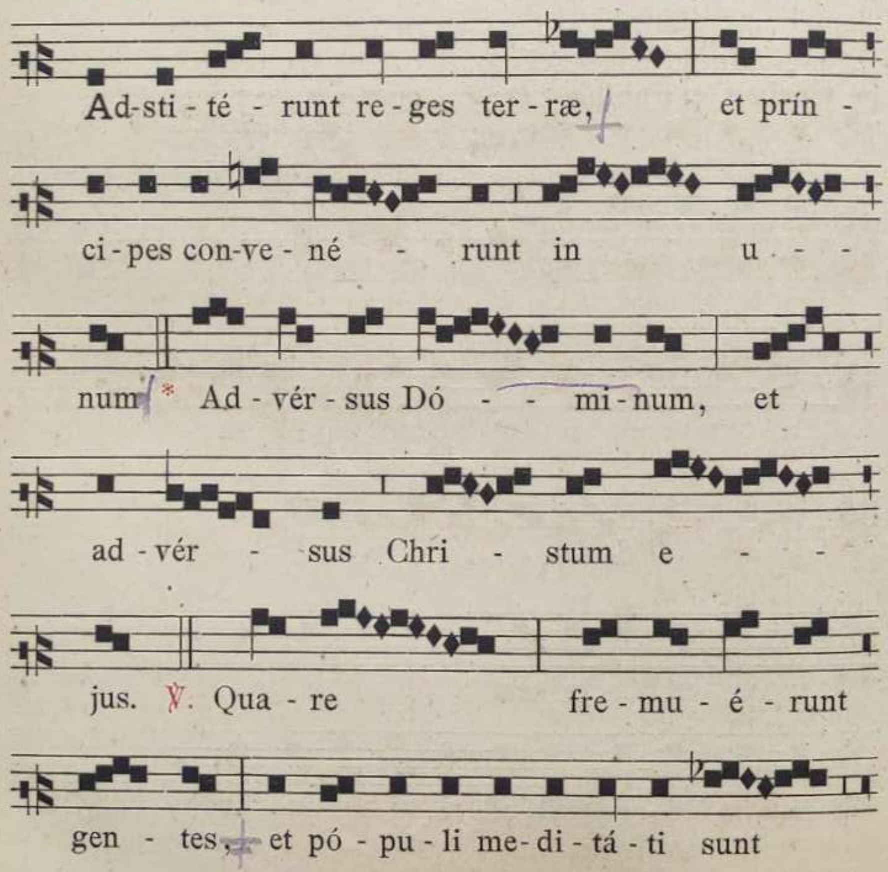
Pater noster. *Secreto.*

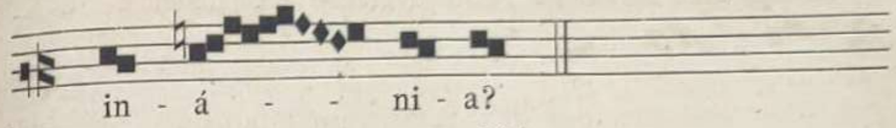
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Lectio VII. Cap. 9. c.

Christus assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ adspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

Respons. VII. Modus 8. *Sol-ut.*

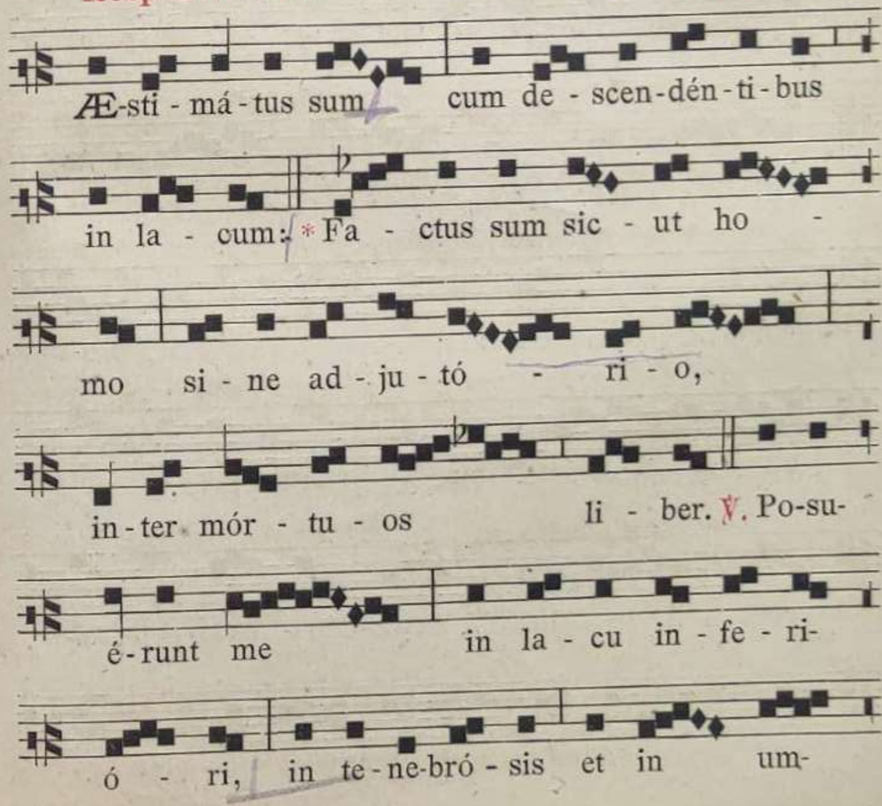

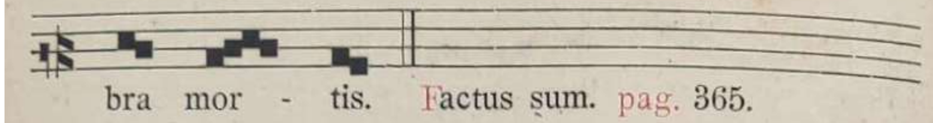
Advérsus Dóminum. pag. 364.

Lectio VIII.

Et, ídeo novi testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

Respons. VIII. Modus 4. *Mi-la.*

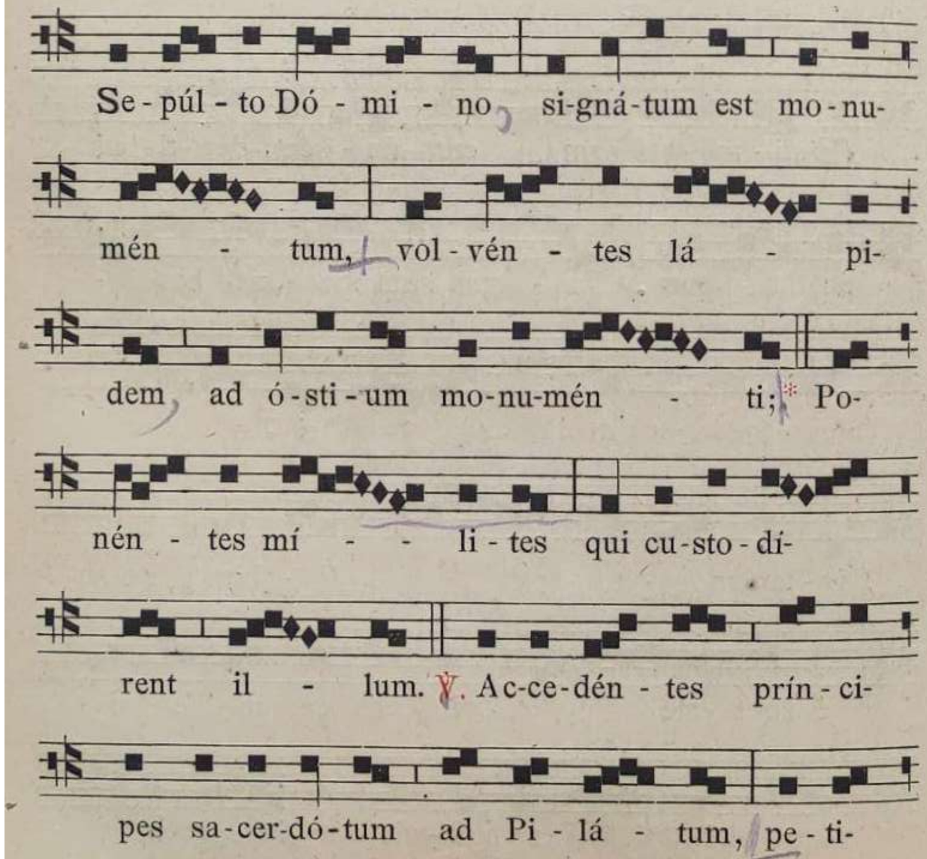

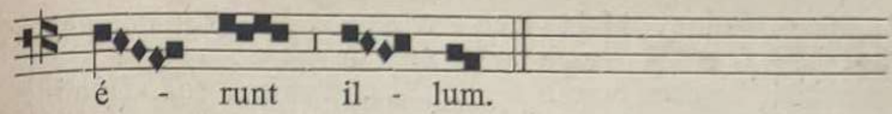

Lectio IX.

Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea et hyssópo, ipsum quoque librum et omnem pópulum adspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter adspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

Respons. IX. **Modus 2.** *Re-fa.*

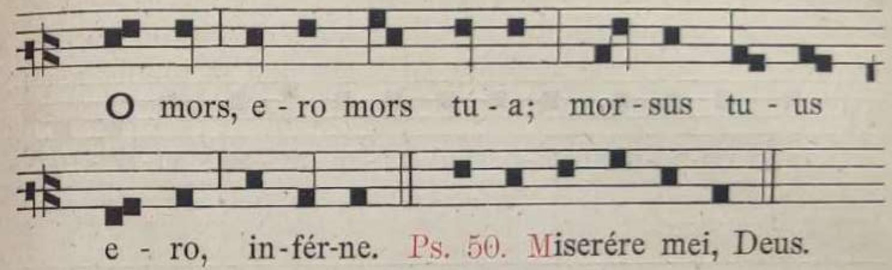

Ponéntes mílites. pag. 366. Sepúlto Dómino. íbidem. úsque ad ℣.

Ad Laudes.

1. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Adspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

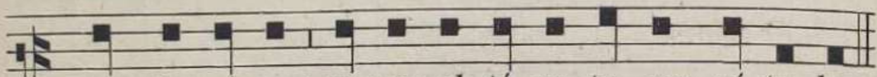
13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te convérténtur.

15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.
18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocaústa: *

Tractus.

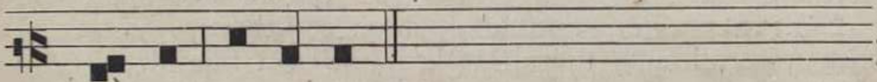

tunc im-pó-nent su-per al-tá-re tu-um ví-tu-los.

1. Antiphona.

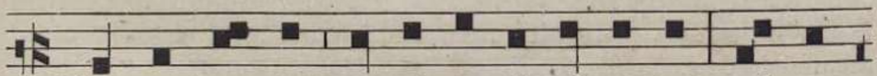

O mors, e-ro mors tu-a; mor-sus tu-us

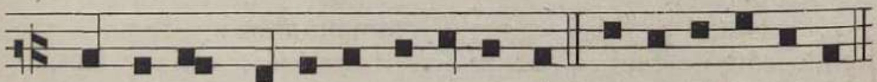

e-ro, in-fér-ne.

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Plan-gent e-um qua-si u-ni-gé-ni-tum, qui-a

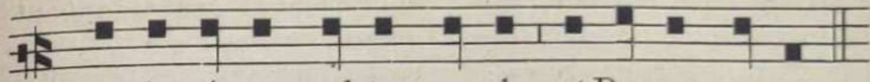
ín-no-cens Dó-mi-nus oc-cí-sus est. Ps. 42. Júdica me.

Psalmus 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo et dolóso érue me.
2. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?
3. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

4. Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.
5. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?
6. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: *

Tractus.

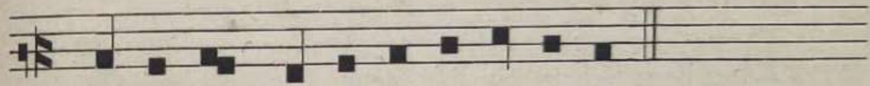

sa-lu-tá-re vul-tus me-i, et De-us me-us.

2. Antiphona.

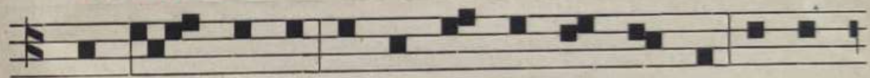

Plan-gent e-um qua-si u-ni-gé-ni-tum, qui-a

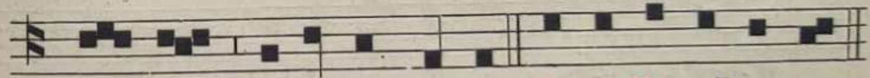

ín-no-cens Dó-mi-nus oc-cí-sus est.

3. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

At-tén-di-te, u-ni-vér-si pó-pu-li, et vi-

dé-te do-ló-rem me-um. Ps. 62. Deus, Deus meus.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
2. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
5. Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea, * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
7. Si memor fui tui super

stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo, * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

1. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

2. Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

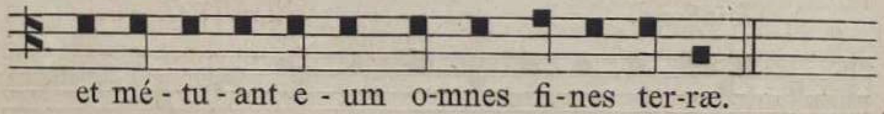
3. Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

4. Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

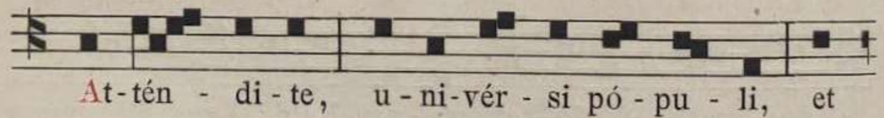
5. Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

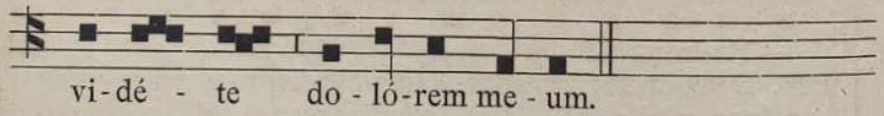
6. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: *

Tractus.

3. Antiphona.

4. Antiphona. *Ton. II.*

Canticum Ezechiæ.
Isaiæ 38. b.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

2. Quæsívi resíduum annórum meórum; * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

3. Non adspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

4. Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

5. Præcísa est velut a texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

6. Sperábam usque ad mane: * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

7. De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

8. Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

9. Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

10. Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

11. Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

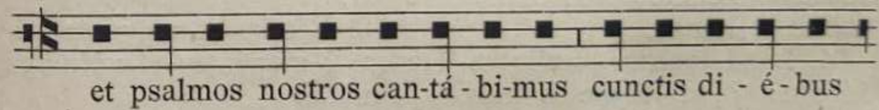
12. Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

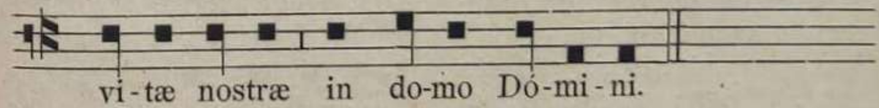
13. Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

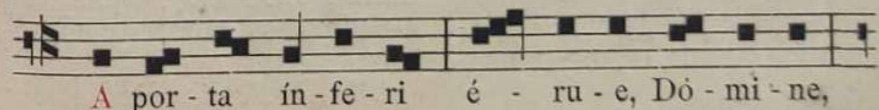
15. Dómine, salvum me fac, *

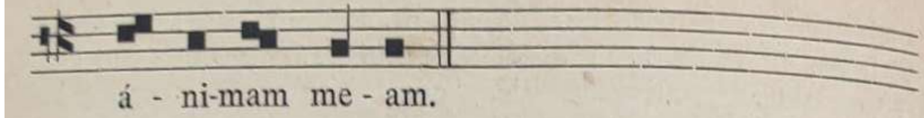
Tractus.

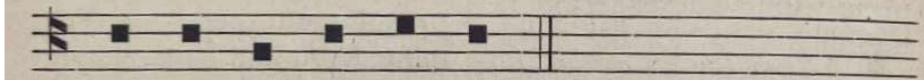
4. Antiphona.

5. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Ps. 148. Laudáte Dóminum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

2. Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

4. Laudáte eum, cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7. Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi:

8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes et omnes colles, * ligna fructífera et omnes cedri:

10. Béstiæ et univérsa pécora, * serpéntes et vólucres pennátæ:

11. Reges terræ et omnes pópuli, * príncipes et omnes júdices terræ.

12. Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

13. Conféssio ejus super

cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

14. Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

1. Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

2. Lætétur Israël in eo qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

3. Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

4. Quia beneplácitum est Dño in pópulo suo, * et exaltábit mansuétos in salútem.

5. Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

6. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

7. Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis:

8. Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis:

9. Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

1. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

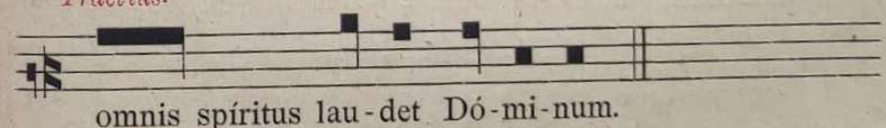
2. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

3. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

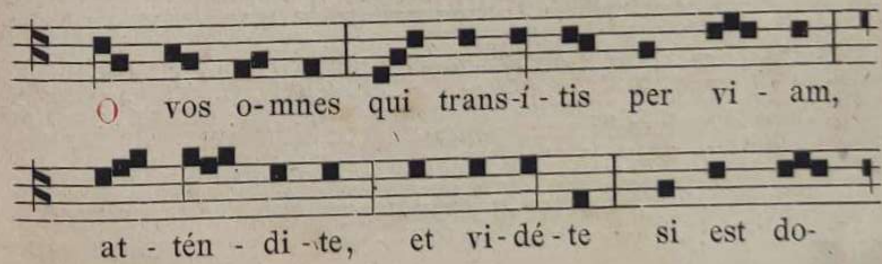
4. Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

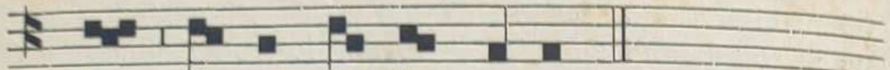
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: *

Tractus.

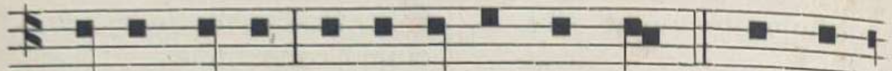

5. Antiphona.

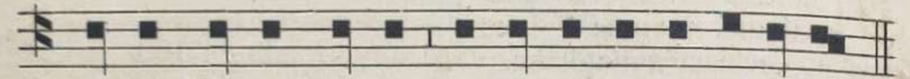

lor sic - ut do - lor me - us.

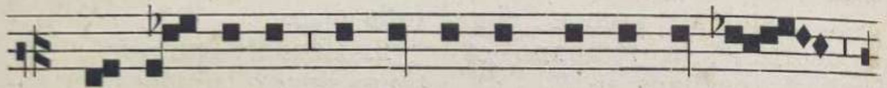

℣. Ca - ro me - a re-qui - é-scet in spe. ℟. Et non

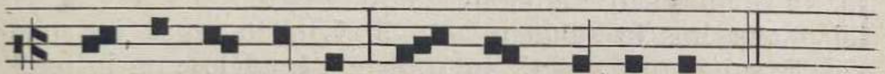

da - bis Sanctum tu - um vi - dé - re cor-ru-pti - ó-nem.

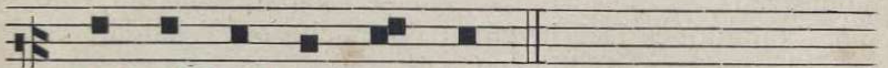
Ad Benedictus Antiphona. *Ton. I. Fin. 2.*

Mu - lí - e-res se-dén-tes ad mo-nu-mén-tum

la - men - ta - bán-tur, flen - tes Dó - mi-num.

Cant. Zach. Benedíctus. pag. 198.

Antiph. Mulíeres. ut supra.

Deinde dicitur Christus factus est. cum reliquis ut supra. pag. 199.

Dictis Horis ut supra. pag. 201. dicitur Missa.

Statio
ad Sanctum Joannem in Laterano.

Hora competenti cooperiuntur Altaria, et dicuntur Horæ, candelis Altaris exstinctis usque ad principium Missæ. Interim excutitur ignis de lapide foris Ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones.

Dicta Nona, Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali violaceo, vel sine casula, adstantibus sibi ministris cum Cruce, aqua benedicta, et incenso, ante portam Ecclesiæ, si commode potest, vel in ipso aditu Ecclesiæ benedicit novum ignem, dicens:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti: prodúctum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sanctí ✠ fica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cœléstibus desidériis inflammári; ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertíngere. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne ✠ dic hoc lumen, quod a te sanctificátum, atque benedíctum est, qui illuminásti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: et sicut illuminásti Móysen exeúntem de Ægýpto, ita illúmines corda, et sensus nostros; ut ad vitam, et lucem ætérnam perveníre mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus sancti, cooperári dignéris; et ádjuva nos contra ignîta tela inimíci, et illústra grátia cœlésti. Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu sancto, Deus: per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

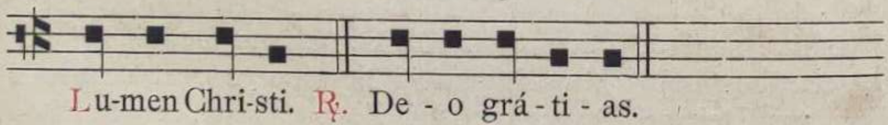
Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolute hanc Orationem.

Véniat, quæsumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ✠ dictiónis infúsio: et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde: ut non solum

sacrifícium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsa diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ majestátis assístat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣ Dum benedicit grana incensi, Acolythus assumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo: et finita Oratione supradicta, Sacerdos de navicula ponit incensum in thuribulo, benedicens illud more solito: deinde prædicta grana incensi et ignem ter adspergit aqua benedicta, dicens: Adspérges me Dómine. sine cantu, et sine Psalmo, et ter adolet incenso.

Interim omnia luminaria Ecclesiæ exstinguuntur, ut de igne benedicto postmodum accendantur. Tum Diaconus indutus dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in summitate illius, triangulo distinctis. Præcedit Thuriferarius cum Acolytho deferente in vase quinque grana incensi: sequitur Subdiaconus cum Cruce, et Clerus per Ordinem: deinde Diaconus cum arundine, post eum Celebrans. Cum Diaconus ingressus est Ecclesiam, inclinat arundinem, et Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis: et Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter et omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem: et cantat solus:

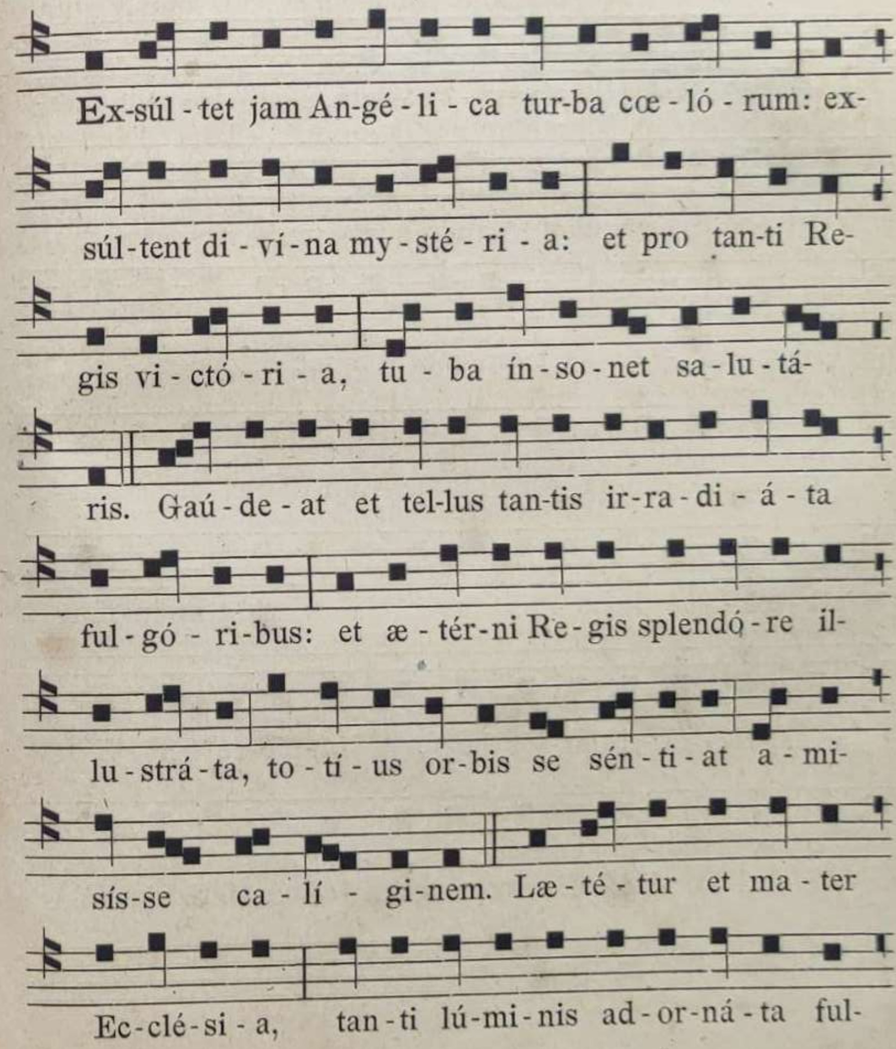
Et procedens ad medium Ecclesiæ, ibi accenditur alia candela: et iterum genuflexus, ut supra, altius cantat: Lumen Christi. ℟. Deo grátias.

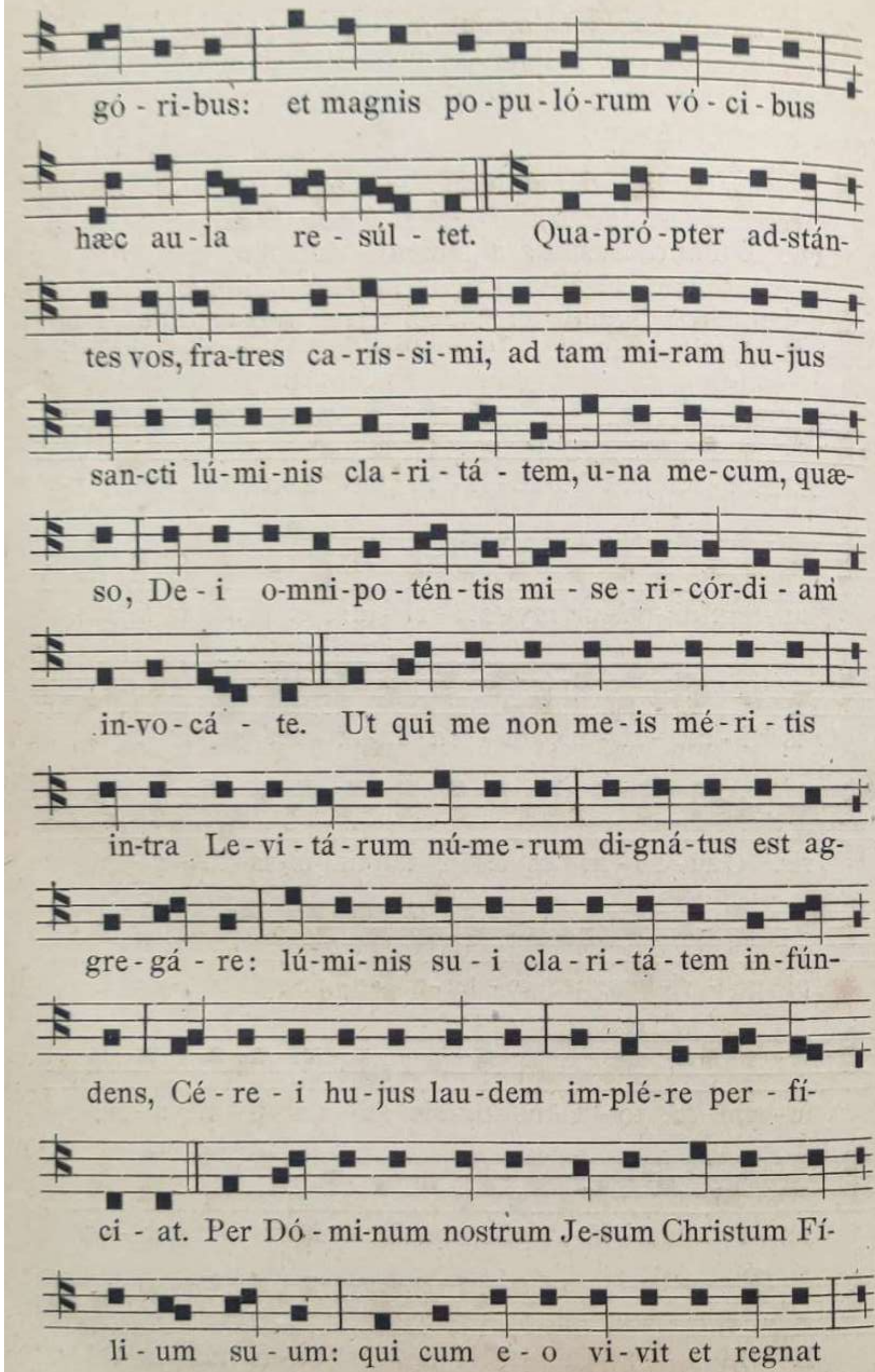
Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela: et rursum genuflexus, ut prius, adhuc altius dicit: Lumen Christi. ℟. Deo grátias.

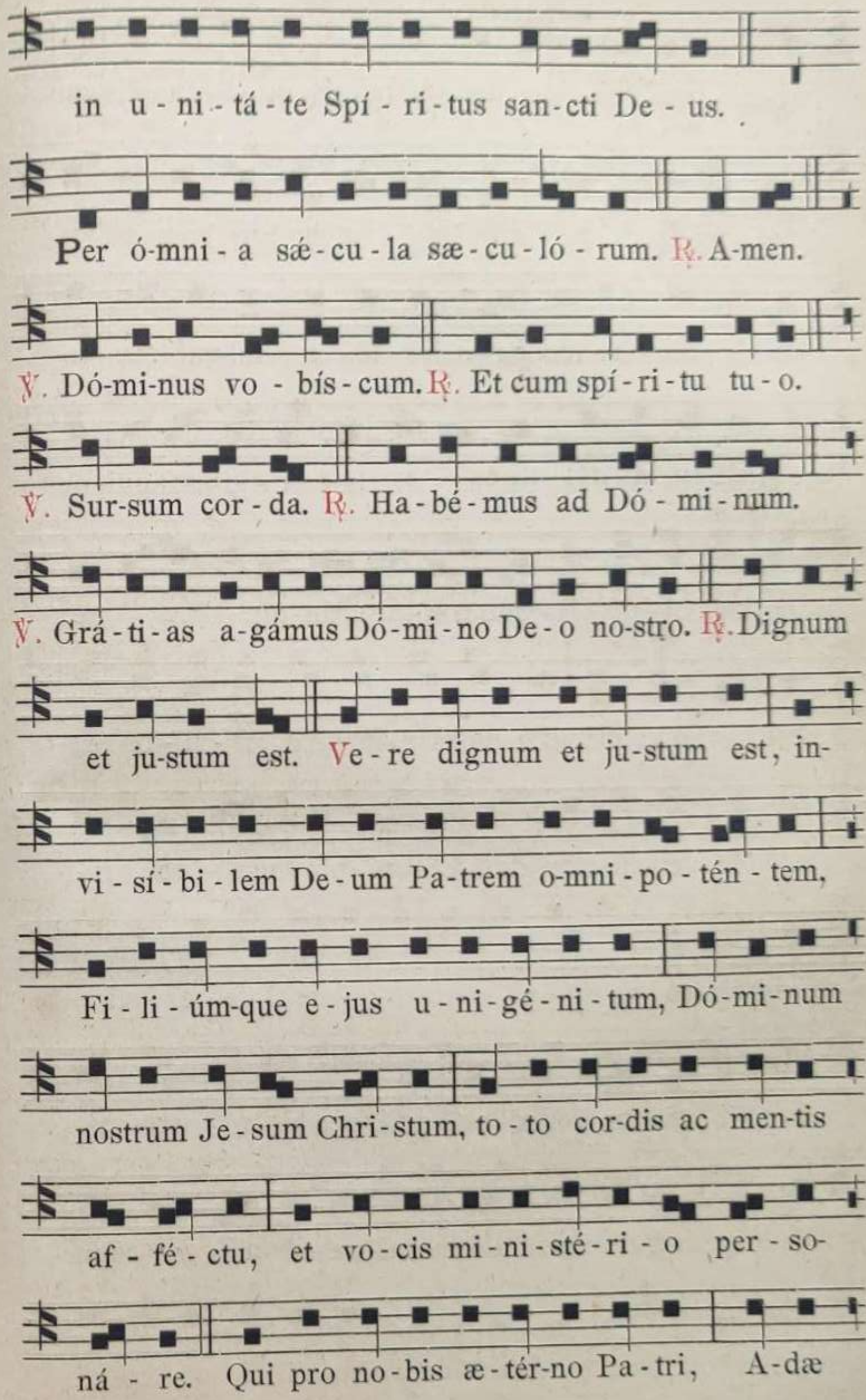
Deinde Celebrans adscendit ad Altare in cornu Epistolæ, et Diaconus dat arundinem uni Acolytho: et accipiens librum, petit a Celebrante benedictionem, ut fit ad

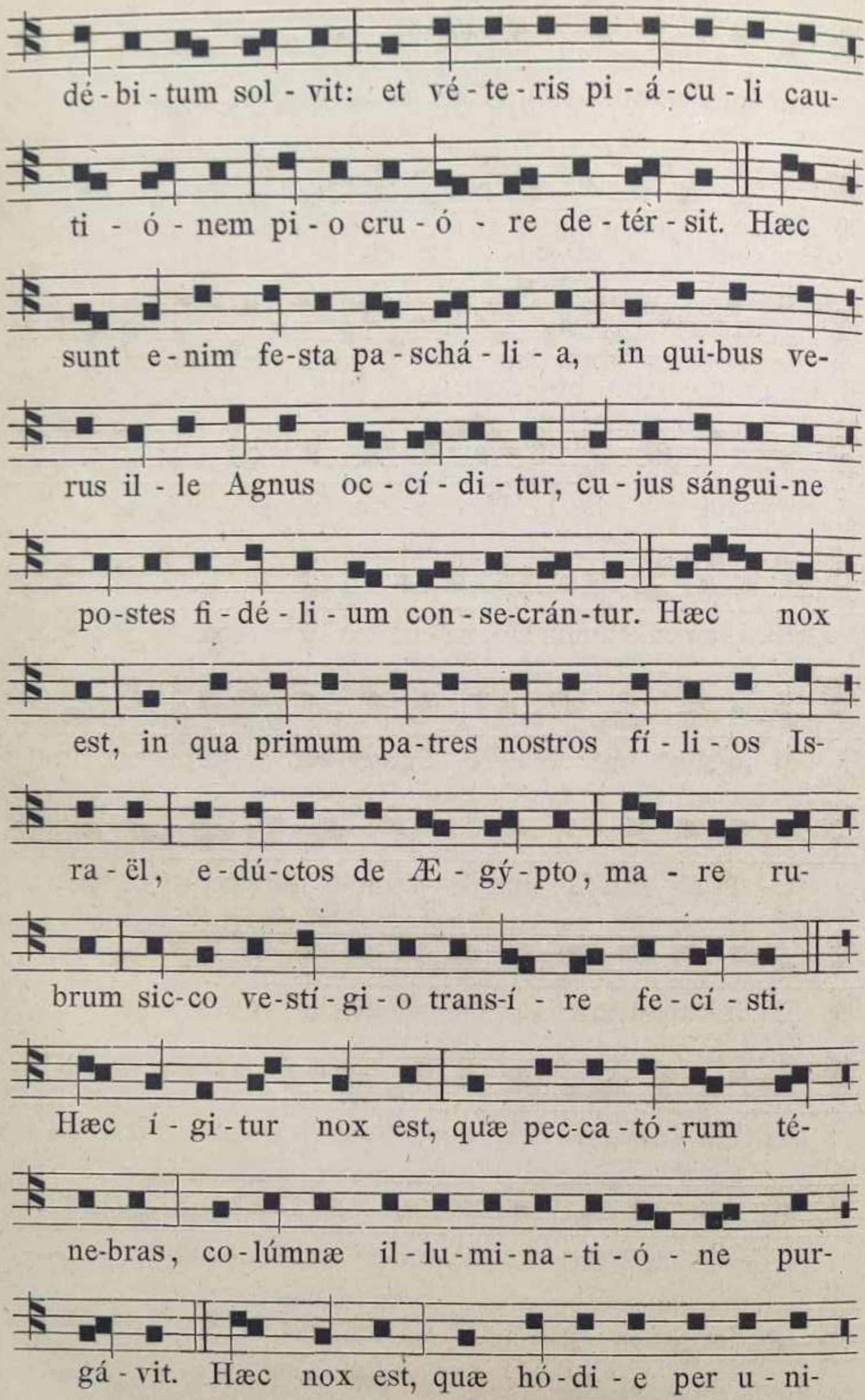
Evangelium, Sacerdote dicente: Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis tuis: ut digne, et competénter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus sancti. Amen.

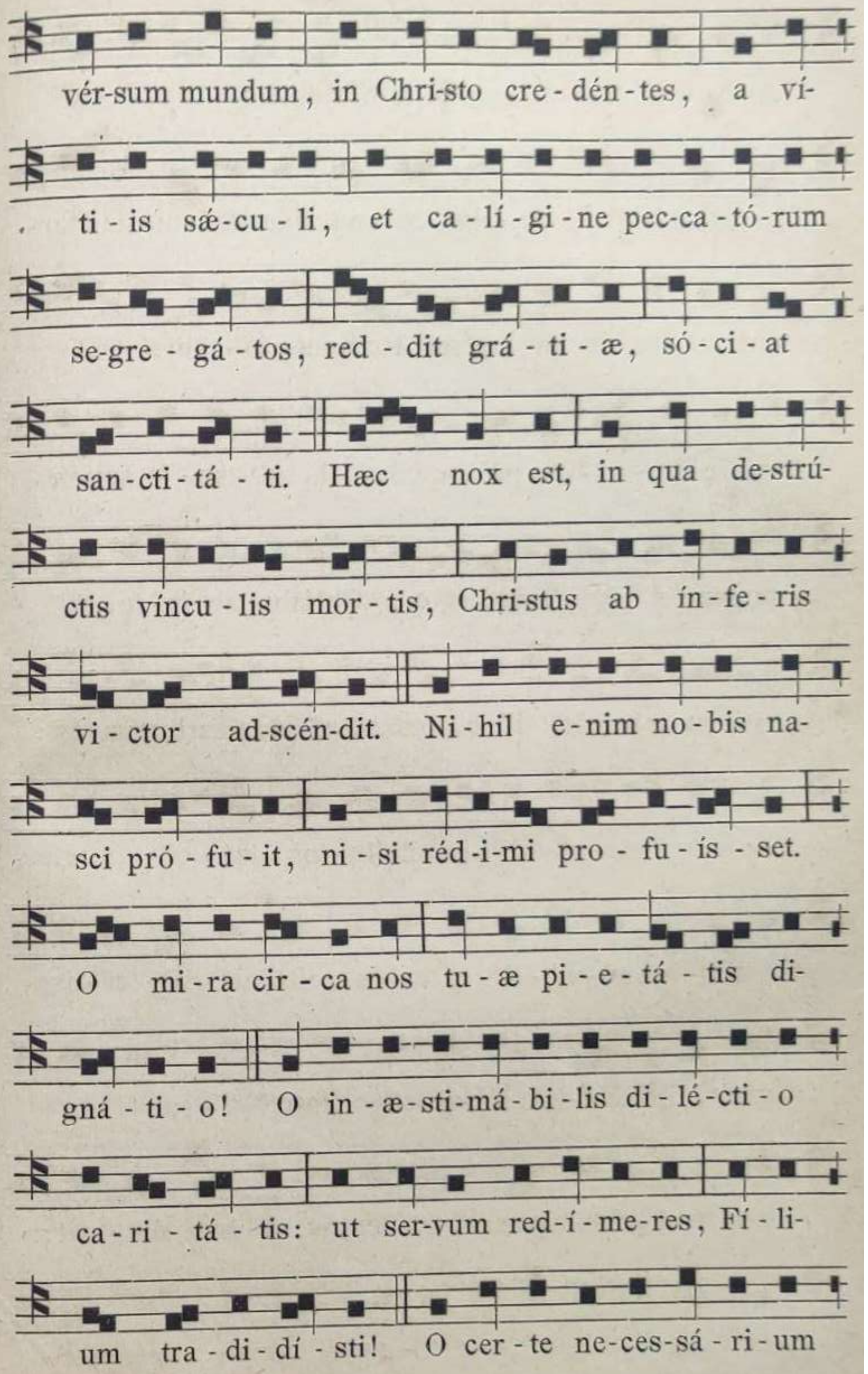
Postea vadit ad pulpitum, et ponit super eo librum, et incensat. A dextris Diaconi stent Subdiaconus cum Cruce, et Thuriferarius: a sinistris duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, et alius tenens in vase quinque grana incensi benedicti figenda in Cereo. Tunc, surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad Evangelium, Diaconus cantat:

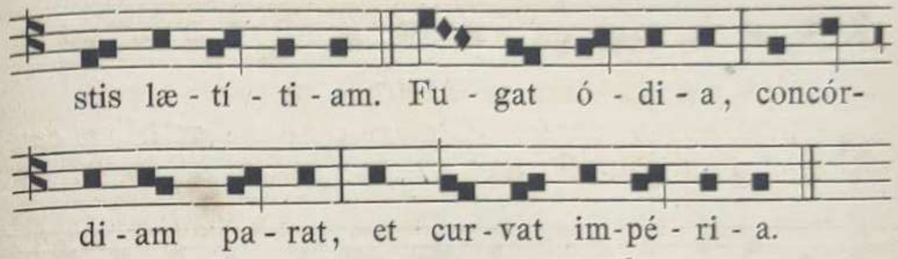

gó - ri-bus: et magnis po-pu-ló-rum vó - ci - bus
hæc au-la re - súl - tet. Qua-pró-pter ad-stán-
tes vos, fra-tres ca-rís-si-mi, ad tam mi-ram hu-jus
san-cti lú-mi-nis cla-ri-tá - tem, u-na me-cum, quæ-
so, De - i o-mni-po-tén-tis mi - se-ri-cór-di - am
in-vo-cá - te. Ut qui me non me-is mé-ri-tis
in-tra Le-vi-tá-rum nú-me-rum di-gná-tus est ag-
gre-gá - re: lú-mi-nis su - i cla-ri-tá-tem in-fún-
dens, Cé - re - i hu-jus lau-dem im-plé-re per - fí-
ci - at. Per Dó-mi-num nostrum Je-sum Christum Fí-
li - um su - um: qui cum e - o vi-vit et regnat

in u-ni-tá-te Spí - ri-tus san-cti De - us.
Per ó-mni - a sǽ-cu-la sæ-cu-ló - rum. ℟. A-men.
℣. Dó-mi-nus vo - bís-cum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu - o.
℣. Sur-sum cor - da. ℟. Ha-bé-mus ad Dó - mi-num.
℣. Grá-ti-as a-gámus Dó-mi-no De-o no-stro. ℟. Dignum
et ju-stum est. Ve-re dignum et ju-stum est, in-
vi - sí - bi - lem De-um Pa-trem o-mni-po-tén - tem,
Fi - li - úm-que e - jus u-ni-gé-ni-tum, Dó-mi-num
nostrum Je-sum Chri-stum, to-to cor-dis ac men-tis
af - fé - ctu, et vo-cis mi-ni-sté-ri - o per-so-
ná - re. Qui pro no-bis æ-tér-no Pa-tri, A-dæ

dé - bi - tum sol - vit: et vé - te - ris pi - á - cu - li cau-
ti - ó - nem pi - o cru - ó - re de - tér - sit. Hæc
sunt e - nim fe-sta pa - schá - li - a, in qui-bus ve-
rus il - le Agnus oc - cí - di - tur, cu - jus sángui-ne
po-stes fi - dé - li - um con - se-crán-tur. Hæc nox
est, in qua primum pa-tres nostros fí - li - os Is-
ra - ël, e - dú - ctos de Æ - gý - pto, ma - re ru-
brum sic-co ve-stí - gi - o trans-í - re fe - cí - sti.
Hæc í - gi - tur nox est, quæ pec-ca - tó - rum té-
ne-bras, co - lúmnæ il - lu - mi - na - ti - ó - ne pur-
gá - vit. Hæc nox est, quæ hó - di - e per u - ni-

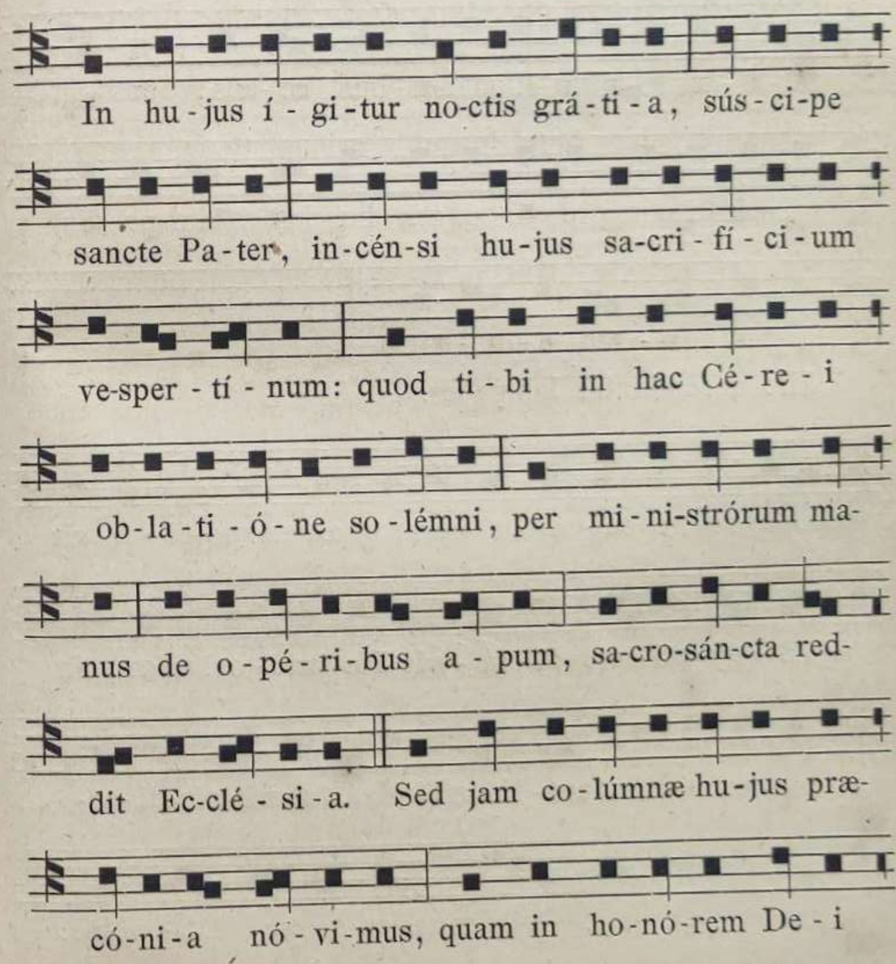

vér-sum mundum, in Chri-sto cre - dén - tes, a ví-
ti - is sǽ-cu - li, et ca - lí - gi - ne pec-ca - tó-rum
se-gre - gá - tos, red - dit grá - ti - æ, só - ci - at
san-cti - tá - ti. Hæc nox est, in qua de-strú-
ctis víncu - lis mor - tis, Chri-stus ab ín - fe - ris
vi - ctor ad-scén-dit. Ni - hil e - nim no - bis na-
sci pró - fu - it, ni - si réd-i-mi pro - fu - ís - set.
O mi-ra cir - ca nos tu - æ pi - e - tá - tis di-
gná - ti - o! O in - æ - sti-má - bi - lis di - lé-cti - o
ca - ri - tá - tis: ut ser-vum red-í - me-res, Fí - li-
um tra - di - dí - sti! O cer - te ne-ces-sá - ri - um

Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum Crucis, hoc ordine:

	1	
4	2	5
	3	

rú - ti-lans i - gnis ac-cén-dit.

Hic Diaconus accendit Cereum cum una ex tribus candelis in arundine positis.

Qui li-cet sit di-ví-sus in par-tes, mu-tu - á - ti

ta-men lú-mi-nis de-tri-mén-ta non no-vit.

A - li-tur e-nim li-quán-ti-bus ce-ris, quas in

substán-ti-am pre-ti - ó-sæ hu-jus lám-pa-dis,

a-pis ma - ter e-dú - xit.

Hic accenduntur lampades.

O ve-re be - á - ta nox, quæ ex-spo-li - á - vit

Æ - gý-pti-os, di - tá - vit He-brǽ - os! Nox, in

qua ter-ré-nis cœ - lé - sti - a, hu-má-nis di - ví-

na jun-gún-tur. O-rá-mus er-go te, Dó-mi-ne:

ut Cé-re-us i-ste in ho-nó-rem tu-i nó-mi-nis

con-se-crá-tus, ad noc-tis hu-jus ca-lí-gi-nem

de-stru-én-dam, in-de-fí-ci-ens per-se-vé-ret.

Et in o-dó-rem su-a-vi-tá-tis ac-cé-ptus,

su-pér-nis lu-mi-ná-ri-bus mi-sce-á-tur. Flam-

mas e-jus lú-ci-fer ma-tu-tí-nus in-vé-

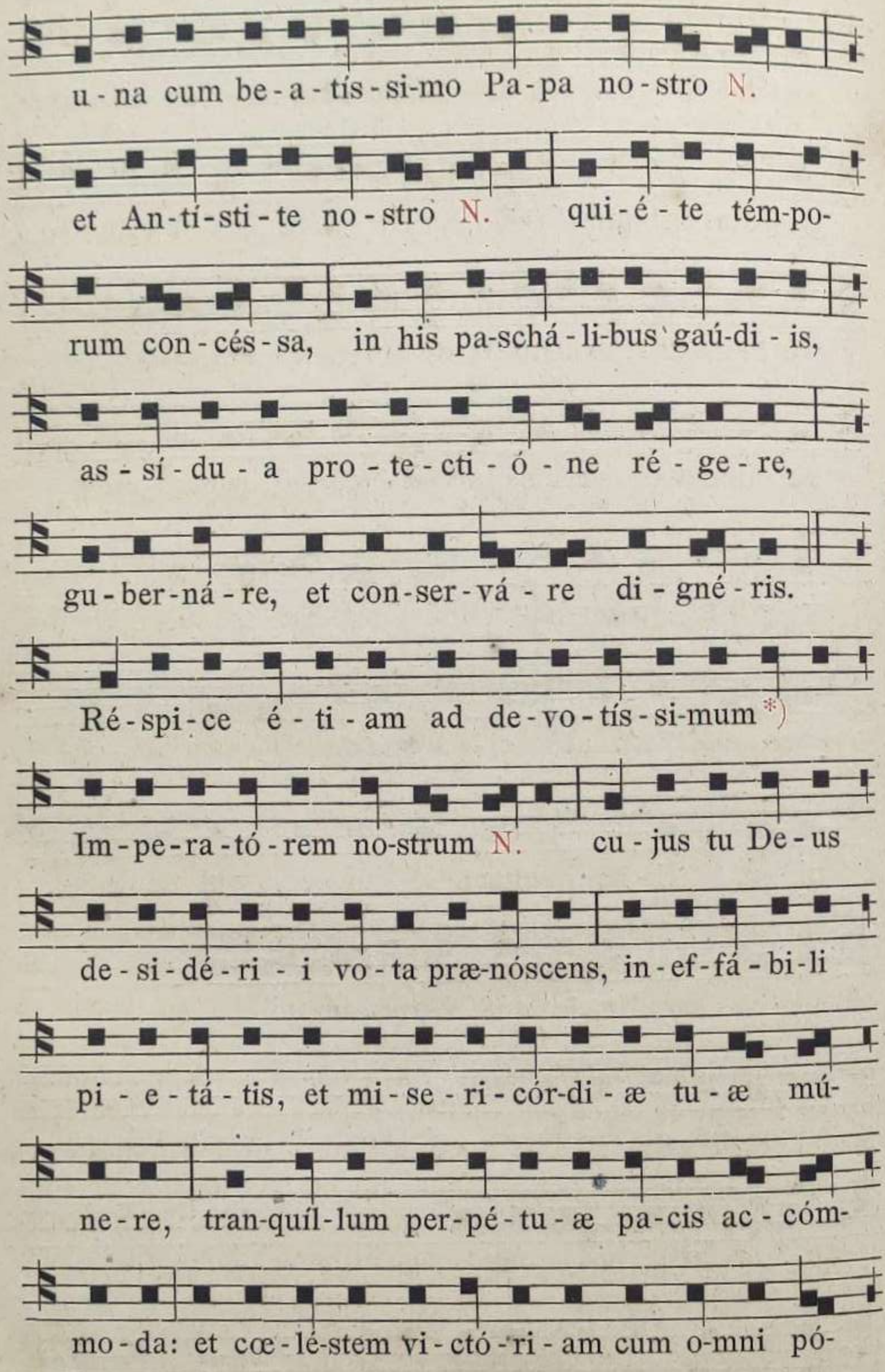
ni-at. Il-le, in-quam, lú-ci-fer, qui ne-scit

oc-cá-sum. Il-le, qui re-grés-sus ab ín-fe-ris,

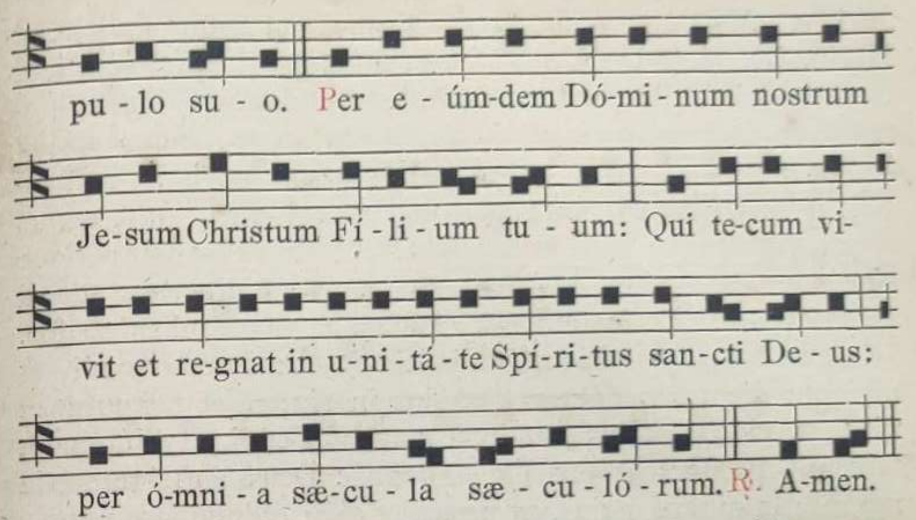
hu-má-no gé-ne-ri se-ré-nus il-lú-xit. Pre-cá-

mur er-go te, Dó-mi-ne: ut nos fá-mu-los tu-os,

omnémque cle-rum, et de-vo-tís-si-mum pó-pu-lum:

*) Si non est coronatus, dicatur: eléctum Imperatórem.

℣ Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacea paramenta, et vadit ad Celebrantem: qui exuitur pluviali, et sumit manipulum et casulam violacei coloris. Postea leguntur Prophetiæ sine titulo, nec in earum fine respondetur Deo grátias, et Celebrans legit eas submissa voce ad altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo subscripto. Ante, vel interim dum Prophetiæ leguntur, presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, et præparent ad baptismum.

Prophetia prima. Gen. 1. et 2.

IN princípio creávit Deus cœlum et terram. Terra autem erat inánis, et vácua, et ténebræ erant super fáciem abýssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est véspere, et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cœlum: et factum est véspere, et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus

áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere, et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cœli, et dívidant diem, ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos: ut lúceant in firmaménto cœli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præésset diéi: et lumináre minus, ut præésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cœli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem, ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere, et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cœli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere, et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in género suo: juménta et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem, et similitúdinem nostram: et præsit píscibus maris, et volatílibus cœli, et béstiis, universǽque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris, et volatílibus cœli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super

terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est véspere, et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cœli, et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere, quod patrárat.

Qua completa, Sacerdos dicit: Orémus. Diaconus: Flectámus génua. et Subdiaconus: Leváte.

Oratio.

Deus, qui mirabíliter creásti hóminem, et mirabílius redemísti: da nobis, quǽsumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persístere, ut mereámur ad ætérna gaúdia perveníre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum.

Prophetia secunda.

Gen. 5. 6. 7. et 8.

Noë vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum, quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illǽque genuérunt, isti sunt poténtes a sǽculo viri famósi. Videns autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum, quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem

creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cœli: pœnitet enim me fecísse eos. Noë vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noë: Noë vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham, et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noë: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem ejus: óstium autem arcæ pones ex látere: deórsum cœnácula, et trístega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interfíciam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cœlum. Univérsa quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque fœdus meum tecum: et ingrediéris arcam tu, et fílii tui, uxor tua, et uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: masculíni sexus, et feminíni. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terræ secúndum genus suum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, et comportábis apud te: et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit ígitur Noë ómnia, quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cœli apértæ sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë, et Sem, et Cham, et Japheth, fílii ejus, uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne, quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porro arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram: opertíque sunt omnes montes excélsi sub univérso cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro, quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quæ reptant super terram. Remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noë, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abýssi, et cataráctæ cœli: et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversǽque sunt aquæ de terra eúntes, et redeúntes: et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noë fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super univérsam terram: extendítque manum, et apprehénsam íntulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noë, quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu, et uxor tua, fílii tui, et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béstiis, et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram: créscite, et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noë, et fílii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília, quæ reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus, et volúcribus mun-

dis, óbtulit holocaústa super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, incommutábilis virtus, et lumen ætérnum: réspice propítius ad totíus Ecclésiæ tuæ mirábile sacraméntum, et opus salútis humánæ, perpétuæ dispositiónis effédtu tranquíllius operáre; totúsque mundus experiátur et vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Prophetia tertia. Gen. 22.

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocaústum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocaústum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego, et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocaústi, et impósuit super Isaac fílium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem, et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis, et ligna: ubi est víctima holocaústi? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocaústi, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum. Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quídquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocaústum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde usque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cœlo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me: benedícam tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et velut arénam, quæ est in líttore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obedísti voci meæ. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

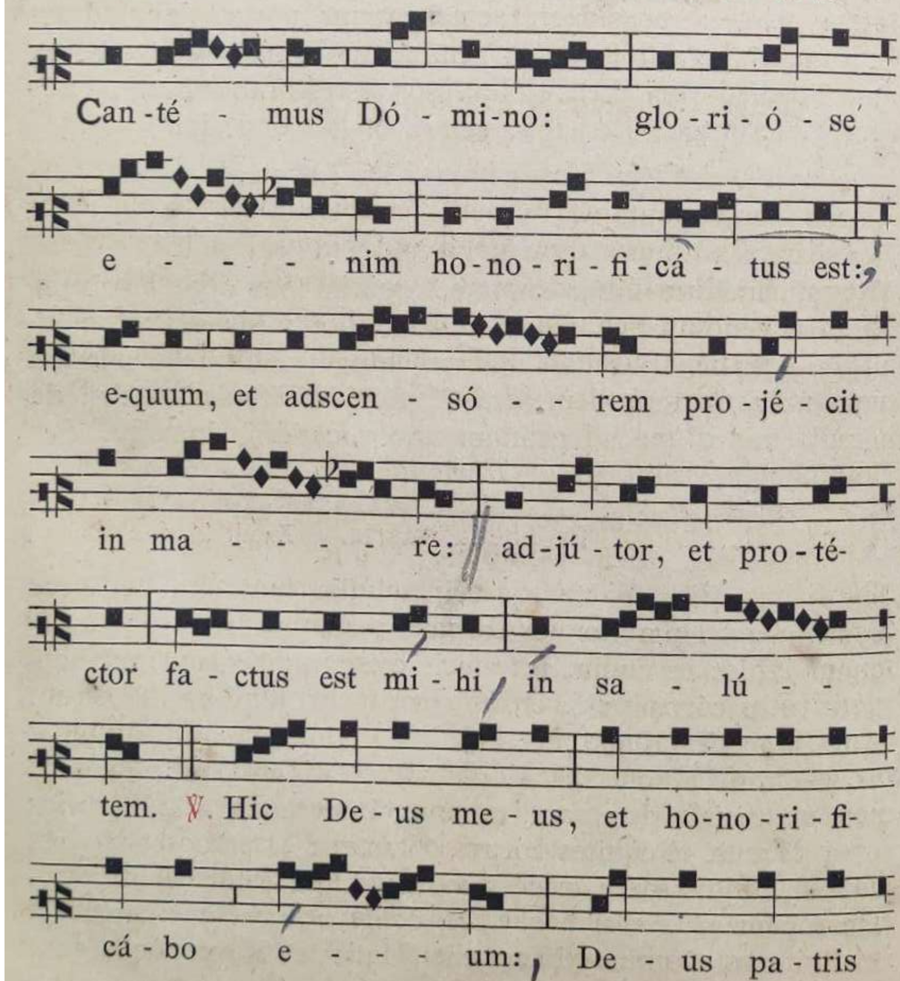
Deus, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuæ fílios diffúsa adoptiónis grátia multíplicas: et per paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis introíre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Prophetia quarta. Exodi 14. f. et 15.

In diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis, et nubis, interfécit exércitum eórum: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii: Fugiámus Israélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus, et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversǽque sunt

aquæ, et operuérunt currus, et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israël perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris: liberavítque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timuítque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cécinit Móyses, et fílii Israël carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Tractus. **Modus 8.** *Sol-ut.*

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, cujus antíqua mirácula étiam nostris sæculis coruscáre sentímus: dum quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptíaca liberándo, déxteræ tuæ poténtia contulísti, id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ fílios, et in Israëlíticam dignitátem, totíus mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia quinta. Isa. 54. g. et 55.

Hæc est hæréditas servórum Dómini: et justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes veníte ad aquas; et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite: veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne, vinum, et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem, ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum

tuum, et sanctum Israël, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ: neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cœli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber, et nix de cœlo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen seménti, et panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, multíplica in honórem nóminis tui, quod patrum fídei spopondísti: et promissiónis fílios sacra adoptióne diláta; ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Prophetia sexta. Baruch. 3. b.

Audi Israël mandáta vitæ: áuribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israël, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitæ, et victus, ubi sit lumen oculórum, et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesaúros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus cœli ludunt, qui argéntum thesaurízant, et aurum, in quo confídunt hómines, et non est finis acquisitiónis eórum? qui argéntum fábricant, et sollíciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Extermináti sunt, et ad ínferos descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplínæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque fílii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquírunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ, et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ, et intelligéntiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israël, quam magna est domus Dei, et ingens locus possessiónis ejus! Magnus est, et non habet finem: excélsus, et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplínæ invenérunt: proptérea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis adscéndit in cœlum, et accépit eam, et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invénit illam? et áttulit illam super aurum eléctum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam, et adinvénit eam prudéntia sua: qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúdibus, et quadrupédibus: qui emíttit lumen, et vadit: et vocávit illud, et obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, et lætátæ sunt: vocátæ sunt, et dixérunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádidit illam Jácob púero suo, et Israël diléto suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam semper géntium vocatióne multíplicas: concéde propítius; ut quos aqua baptísmatis ábluis, contínua protectióne tueáris. Per Dóminum.

Prophetia septima. Ezech. 37.

IN diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, siccaque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótio: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes adscendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: et ingréssus est in ea spíritus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israël est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlchris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israël. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum, utriúsque testaménti páginis ínstruis: da nobis intellígere misericórdiam tuam: ut ex perceptióne præséntium

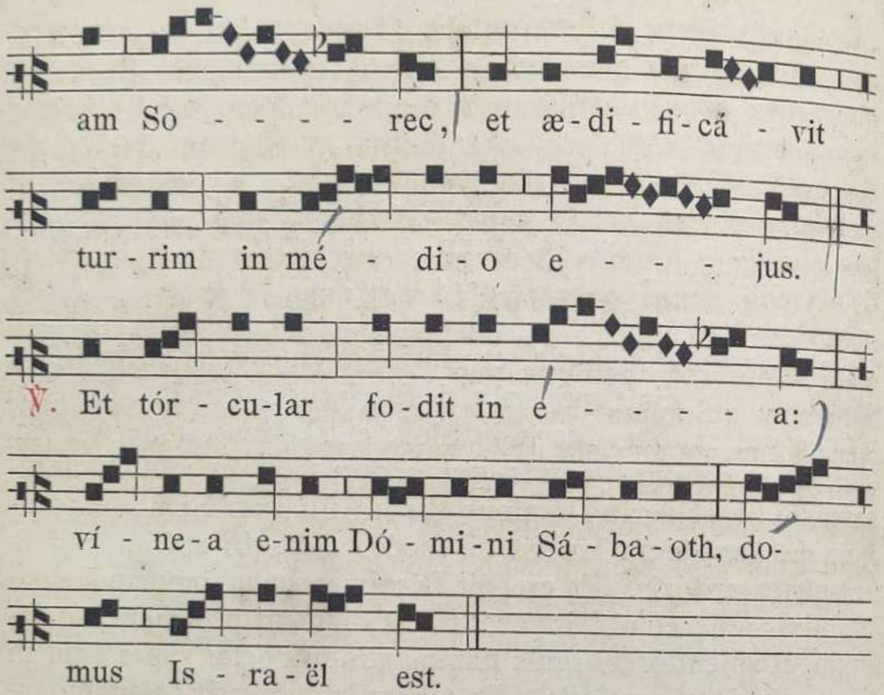
múnerum, firma sit exspectátio futurórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Prophetia octava. Isaiæ 4.

Apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur; tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícii, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum, et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem, et absconsiónem a túrbine, et a plúvia.

Tractus. **Modus 8.** *Sol-ut.*

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ fíliis, sanctórum prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultórem: tríbue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur, et ségetum; ut, spinárum, et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fœcúndi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Prophetia nona. Exodi 12.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ sufficere possunt ad

esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus: juxta quem ritum tollétis et hœdum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intélligant redémpti tui, non fuísse excelléntius quod inítio factus est mundus, quam quod in fine sæculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Prophetia decima. Jonæ 3.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prædica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere diérum trium. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus: et clamávit, et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum: et prædicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et príncipum ejus, dicens: Hó-

mines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur, et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo, Dóminus Deus noster.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

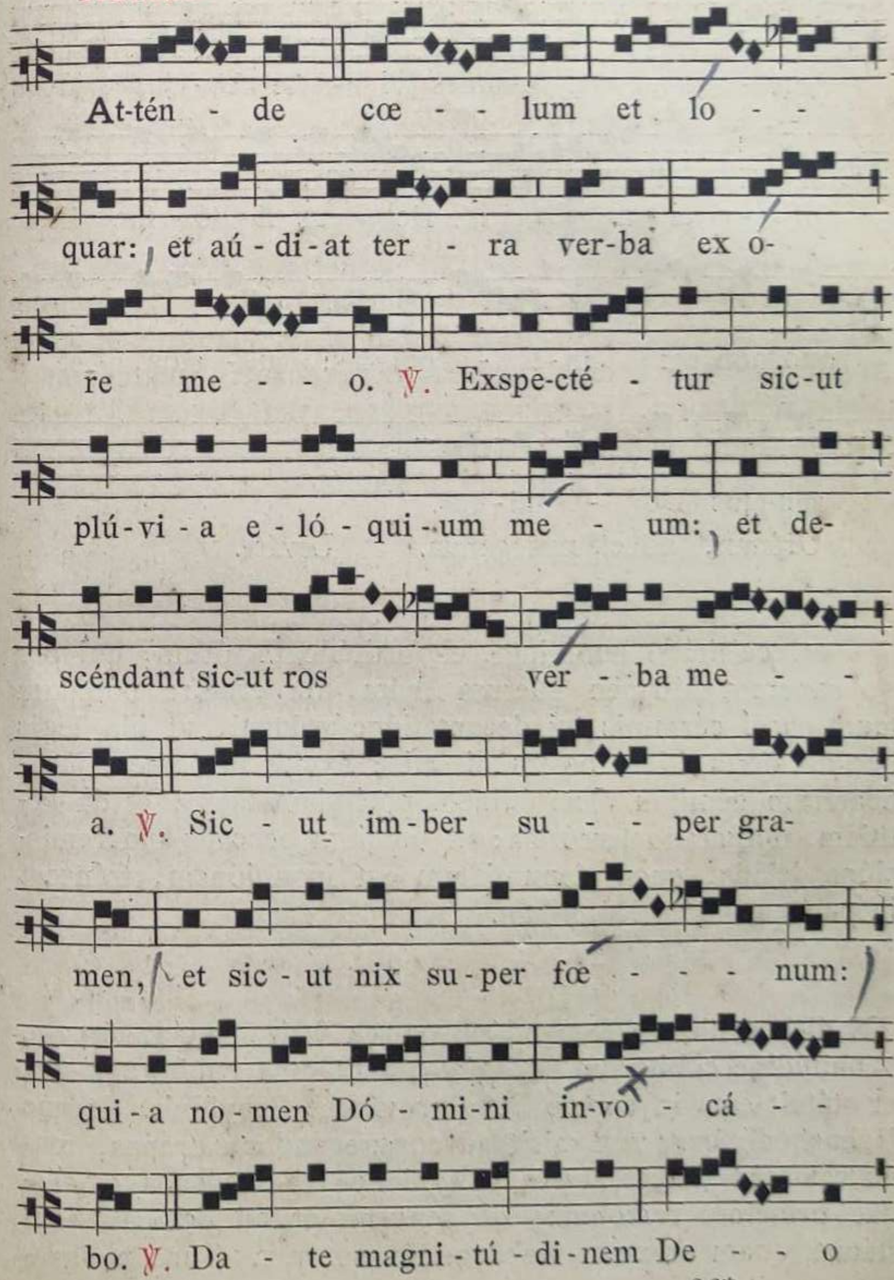
Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da nobis, et velle, et posse quæ præcipis; ut pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Prophetia undecima. Deut. 31. f.

In diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit fílios Israël. Præcepítque Dóminus Jósue fílio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces fílios Israël in terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cœlum, et terram. Novi enim quod post mortem meam iníque agétis, et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occúrrent vobis mala in extrémo témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo

Móyses, audiénte univérso cœtu Israël, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Tractus. Modus 8. *Sol-ut.*

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, celsitúdo humílium, et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fíeret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætítiam, mitigándo terrórem; ut ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum.

Prophetia duodecima. Dan. 3.

In diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam aúream, altitúdine cubitórum sexagínta, latitúdine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provínciæ Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et præféctos, omnésque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et præco clamábat valénter: Vobis dícitur pópulis, tríbubus, et linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam aúream, quam constítuit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post hæc ígitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus, et linguæ adoravérunt státuam aúream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statímque in ipso témpore accedéntes viri Chaldæi accusavérunt Judǽos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex in ætérnum vive: tu rex posuísti decrétum, ut omnis homo, qui audíerit sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, prostérnat se, et adóret státuam aúream: si quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judǽi, quos constituísti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach, et Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decrétum tuum: deos tuos non colunt, et státuam aúream, quam erexísti, non adórant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira præcépit ut adduceréntur Sidrach, Misach, et Abdénago: qui conféstim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non cólitis, et státuam aúream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnísque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea? Respondéntes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac

re respondére tibi. Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam aúream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et adspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcépit, ut succenderétur fornax séptuplum, quam succéndi consuéverat. Et viris fortíssimis de exércitu suo jussit, ut ligátis pédibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféstim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiáris, et calceaméntis, et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

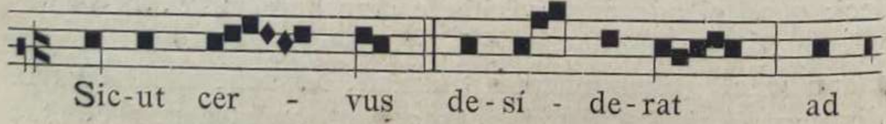
Hic non dicitur Flectámus génua, sed tantum:

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui prophetárum tuórum præcónio, præséntium témporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placátus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

His expletis, si ecclesia habuerit fontem baptismalem, Sacerdos benedicturus fontem, accipit pluviale violaceum, et præcedente Cruce, cum candelabris, et Cereo benedicto accenso, descendit cum Clero, et ministris paratis ad fontem: et interim cantátur sequens

Tractus. *Modus 8. Sol-ut.*

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit hanc Orationem juxta fontem.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fontem: et concéde propítius; ut fídei ipsíus sitis, baptísmatis mystério ánimam, corpúsque sanctíficet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat. ℟. Amen.

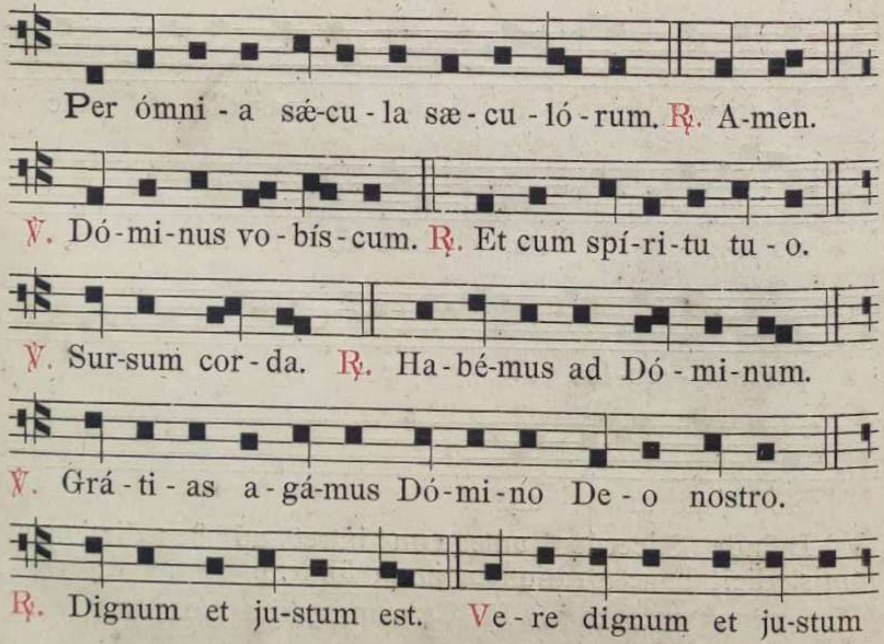
Postea procedit ad benedictionem fontis, dicens:

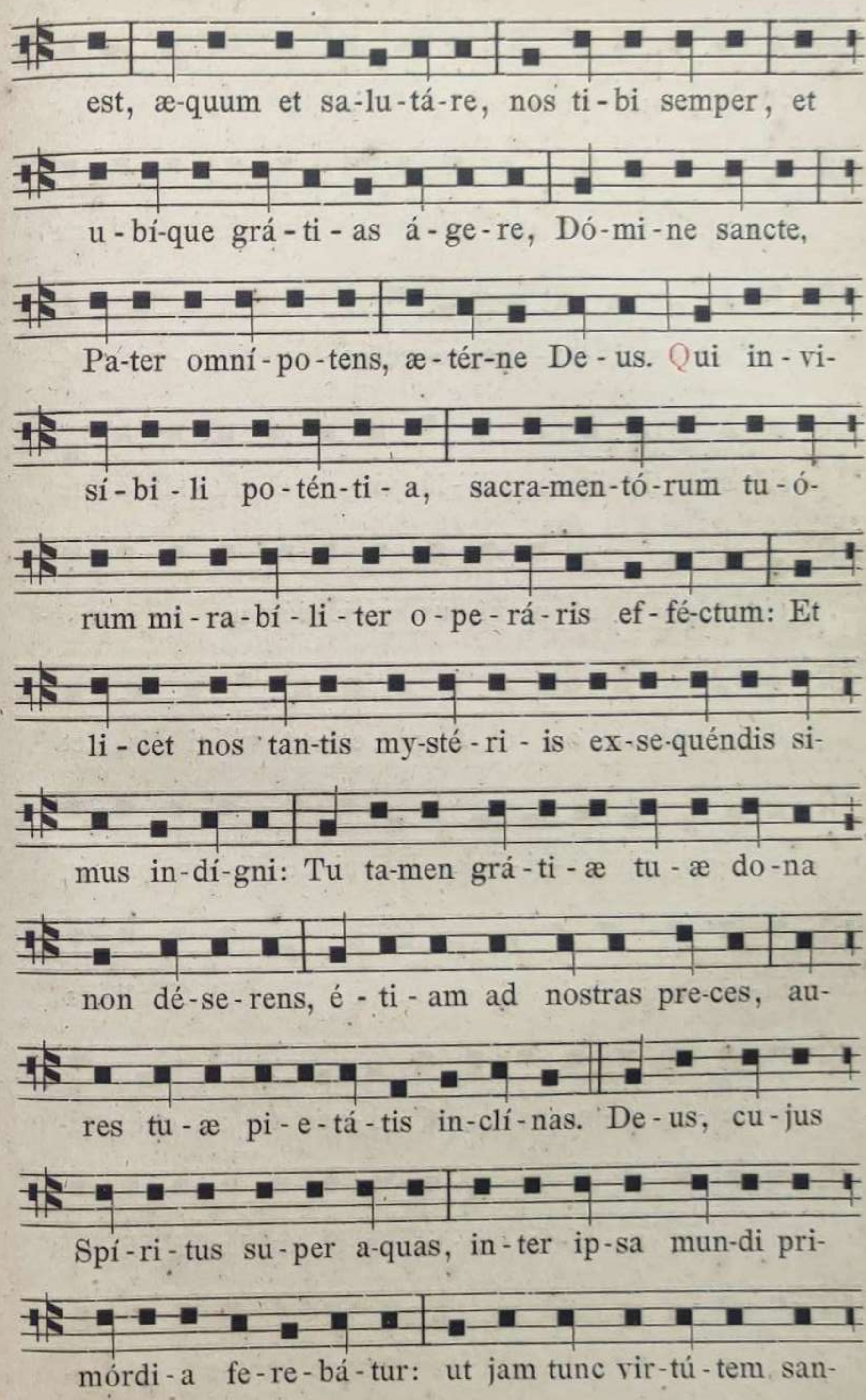
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

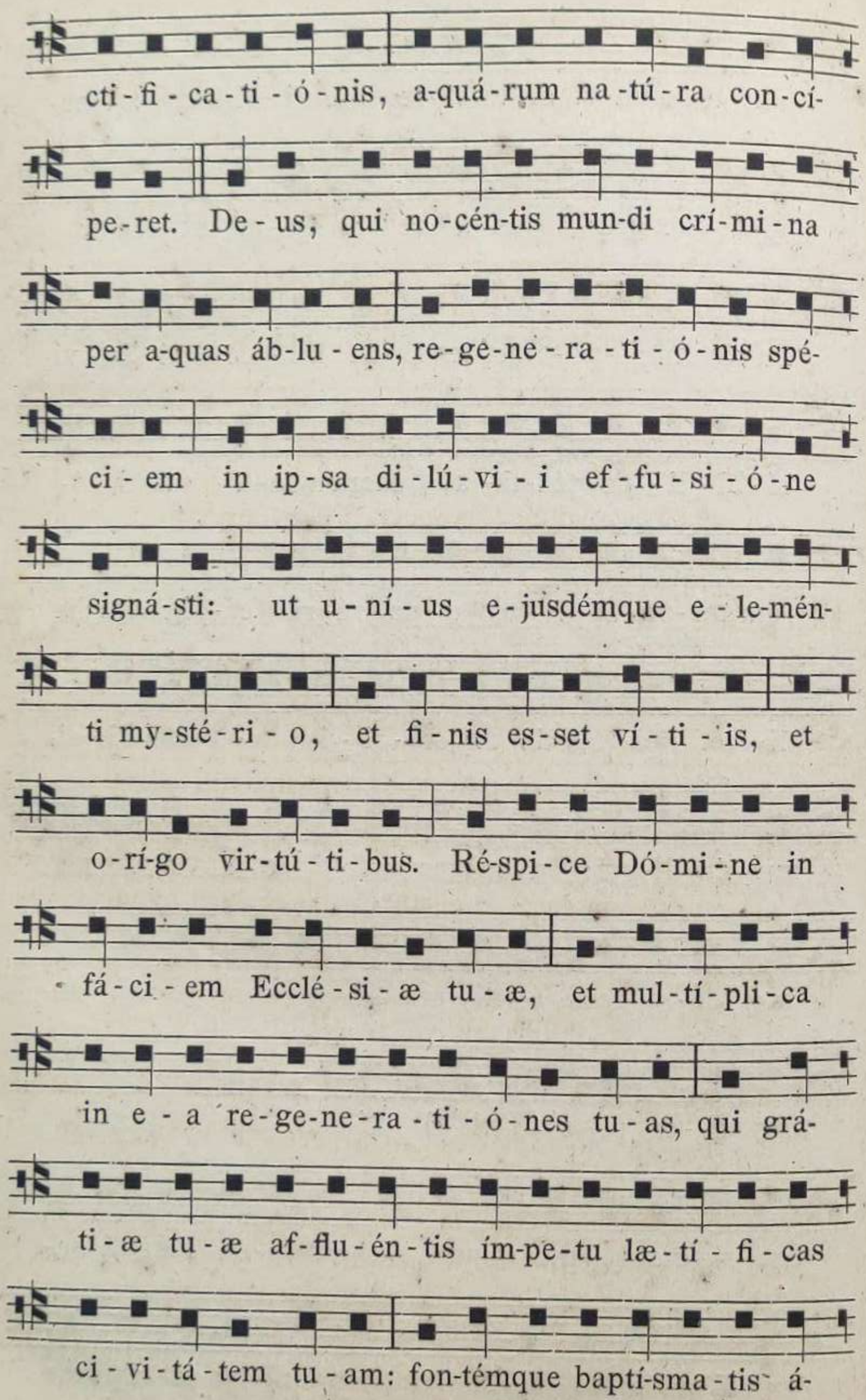
Orémus. Oratio.

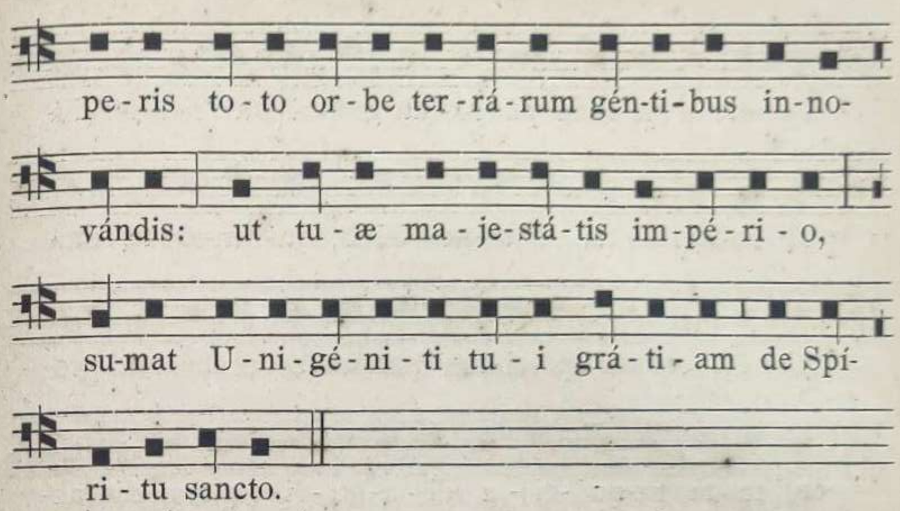
Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte: ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur effécto. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Elevans vocem in modum Præfationis, prosequitur junctis manibus.

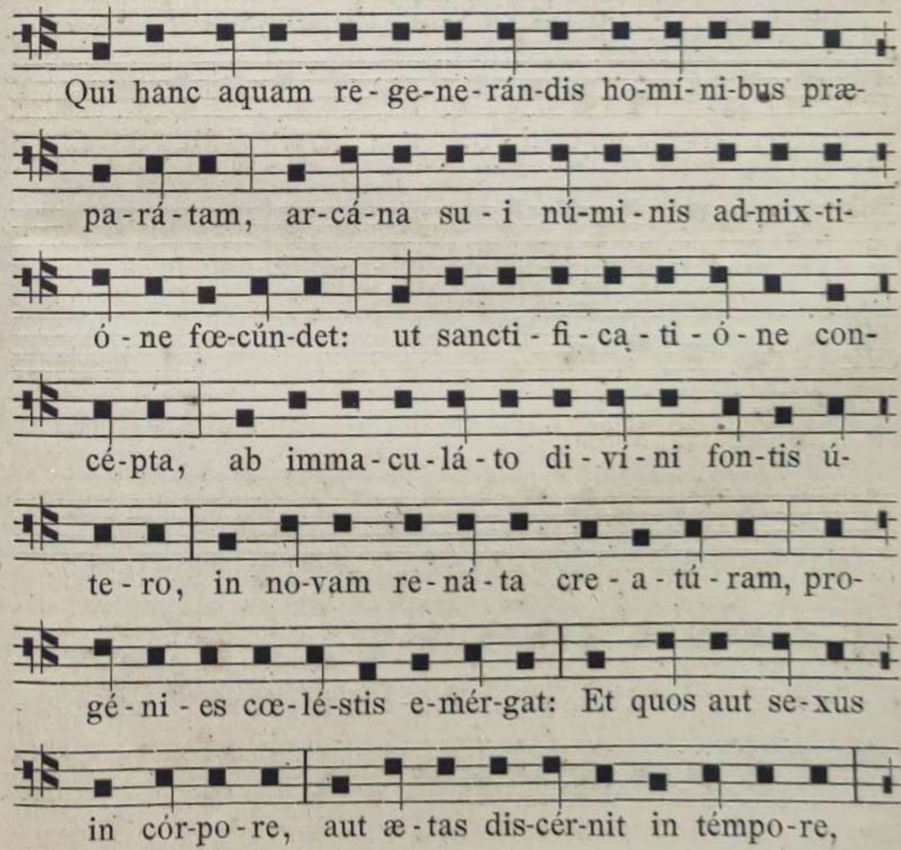

Hic Sacerdos manu extensa dividit aquam in modum crucis, et eam statim linteo extergit, dicens:

omnes in u-nam pá-ri-at grá-ti-a ma-ter in-
fán-ti-am. Pro-cul er-go hinc, ju-bén-te te, Dó-
mi-ne, omnis spí-ri-tus immúndus abscé-dat: pro-
cul to-ta ne-quí-ti-a di-a-bó-li-cæ frau-dis ab-
sí-stat. Ni-hil hic lo-ci há-be-at contrá-ri-æ
vir-tú-tis ad-míx-ti-o: non in-si-di-án-do cir-
cúmvo-let: non la-tén-do sub-ré-pat: non in-fi-ci-
én-do cor-rúmpat.

Aquam manu tangit.

Sit hæc sancta, et ín-no-cens cre-a-tú-ra, lí-be-
ra ab o-mni im-pugna-tó-ris in-cúr-su, et to-
tí-us ne-quí-ti-æ pur-gá-ta dis-cés-su. Sit fons

vi-vus, a-qua re-gé-ne-rans, un-da pu-rí-fi-cans:
ut omnes hoc la-vá-cro sa-lu-tí-fe-ro di-lu-én-
di, o-pe-rán-te in e-is Spí-ri-tu sancto, per-fé-
ctæ pur-ga-ti-ó-nis in-dul-gén-ti-am con-sequán-tur.

Facit tres cruces super fontem, dicens:

Un-de be-ne-dí-co te, cre-a-tú-ra a-quæ, per
De-um ✠ vi-vum, per De-um ✠ ve-rum, per De-um ✠
sanctum: per De-um, qui te in prin-cí-pi-o, ver-
bo se-pa-rá-vit ab á-ri-da: cu-jus Spí-ri-tus
su-per te fe-re-bá-tur.

Hic manu aquam dividit, et effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:

Qui te de pa-ra-dí-si fon-te ma-ná-re fe-cit,

et in quá-tu-or flu-mí-ni-bus to-tam ter-ram ri-

gá-re præ-cé-pit. Qui te in de-sér-to a-má-

ram, su-a-vi-tá-te ín-di-ta fe-cit es-se po-

tá-bi-lem, et si-ti-én-ti pó-pu-lo de pe-tra

pro-dú-xit. Be ✠ ne-dí-co te et per Je-sum

Chri-stum Fí-li-um e-jus ú-nicum, Dó-mi-num no-

strum: qui te in Ca-na Ga-li-lǽ-æ si-gno ad-mi-

rá-bi-li, su-a po-tén-ti-a convér-tit in vi-

num. Qui pé-di-bus su-per te am-bu-lá-vit: et

a Jo-án-ne in Jor-dá-ne in te ba-pti-zá-tus

est. Qui te u-na cum sángui-ne de lá-te-re

su-o pro-dú-xit: et di-scí-pu-lis su-is jus-sit,

ut cre-dén-tes ba-pti-za-rén-tur in te, di-cens:

I-te, do-cé-te omnes gen-tes, ba-pti-zán-tes

e-os in nó-mi-ne Pa-tris, et Fí-li-i, et

Spí-ri-tus san-cti.

Mutat vocem, et prosequitur in tono Lectionis.

Hæc nobis præcépta servántibus, tu Deus omnípotens clemens adésto: tu benígnus adspíra.

Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:

Tu has símplices aquas tuo ore benedícito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

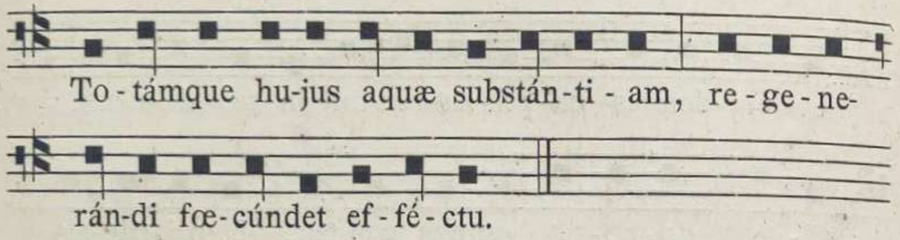
Hic Sacerdos paululum demittit Cereum in aquam: et resumens tonum Præfationis, dicit:

De-scéndat in hanc ple-ni-tú-di-nem fontis, vir-tus

Spí-ri-tus sancti.

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens: Descéndat in hanc. Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immergens

usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit: Descéndat, ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram Ψ prosequitur:

Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur:

Sequentia dicit legendo:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde per assistentes sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem aqua ad adspergendum in domibus, et aliis locis. His peractis, Sacerdos qui benedicit fontem, infundit de oleo catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens:

Sanctificétur, et fœcundétur fons iste óleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde infundit de chrismate, modo quo supra, dicens:

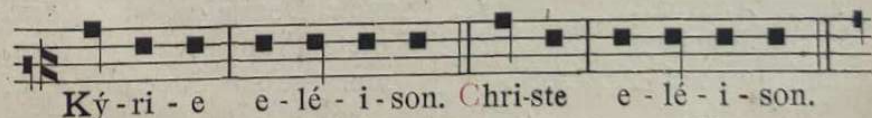
Infúsio chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus sancti Paráclìti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

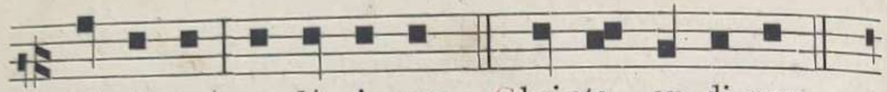
Postea accipit ambas ampullas dicti olei sancti, et chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio chrísmatis sanctificatiónis, et ólei unctiónis, et aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

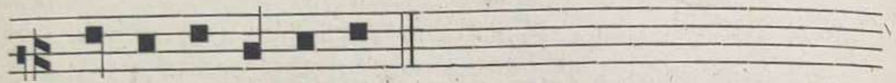
Tunc miscet ipsum oleum cum aqua, et spargit manu sua per omnem fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto. Deinde revertentibus Sacerdote, et ministris ad Altare, cantantur Litaniæ a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

☞ Ubi vero non est fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, Celebrans casulam deponit, et cum ministris ante Altare procumbit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ in medio Chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente. Cum autem perventum fuerit ad ℣. Peccatóres, Te rogámus. Sacerdos, et ministri surgunt, et accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa solemniter celebranda: et interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur solemniter Kýrie eléison. et repetuntur, ut in Missa moris est.

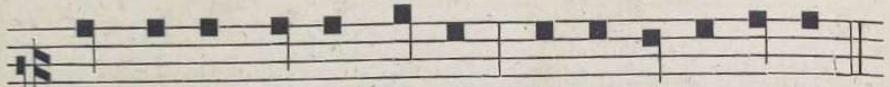

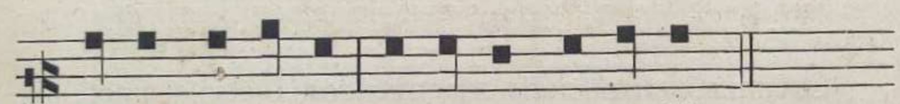
Ký-ri-e e-lé-i-son. Chri-ste au-di nos.

Chri-ste ex-aú-di nos.

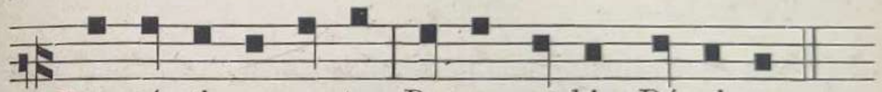
Pa-ter de cœ-lis De-us, Mi-se-ré-re no-bis.
Fili Redémptor mundi De-us, Mi-se-ré-re no-bis.
Spí-ri-tus sancte De-us, Mi-se-ré-re no-bis.
Sancta Trínitas, unus De-us, Mi-se-ré-re no-bis.

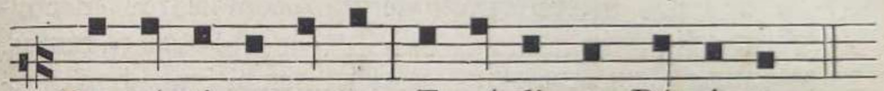
Sancta Ma-rí-a, O-ra pro no-bis.
O-rá-te pro no-bis.

Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spírituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ, oráte.

Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Pro-pí-ti-us e-sto, Par-ce no-bis Dó-mi-ne.

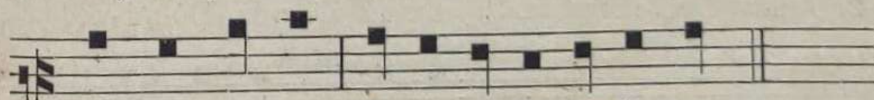

Pro-pí-ti-us e-sto, Ex-aú-di nos Dó-mi-ne.

Ab omni ma-lo, Lí-be-ra nos Dó-mi-ne.

Ab omni peccáto, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum, et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem, et passiónem tuam, líbera.
Per mortem, et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem adscensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.

Pec-ca-tó-res, Te ro-gámus au-di nos.
Ut nobis par-cas, Te ro-gámus au-di nos.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre di-gné-ris,

Te ro-gá-mus au-di nos.

Ut régibus et princípibus christiánis pacem, et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.

1. Agnus De - i, qui tol-lis pec-cá - ta mun - di,

Par-ce no - bis Dó-mi - ne.

2. Agnus Dei. ut supra. Ex-aú - di nos Dó-mi - ne.

3. Agnus Dei. ut supra. Mi - se - ré - re no-bis.

Chri-ste au - di nos. Chri-ste ex-aú - di nos.

Hic Cantores solemniter incipiunt:

Modus 7. *Sol-re.*

Ký - - ri - e e - - léi - son. III.

Chri - ste e - léi - son. III.

Ký - ri - e e - léi - - - son. III.

Interim Sacerdos cum ministris in paramentis albis accedit ad Altare: et dicto Psalmo Júdica me. cum Glória Patri. facit Confessionem, ut moris est, in loco consueto: deinde adscendens, osculatur Altare, incensat more solito, et finitis a Choro Kýrie eléison. incipit solemniter

Modus 8. *Sol-ut.*

Gló - ri - a in ex-cél-sis De - o.

Et pulsantur campanæ.

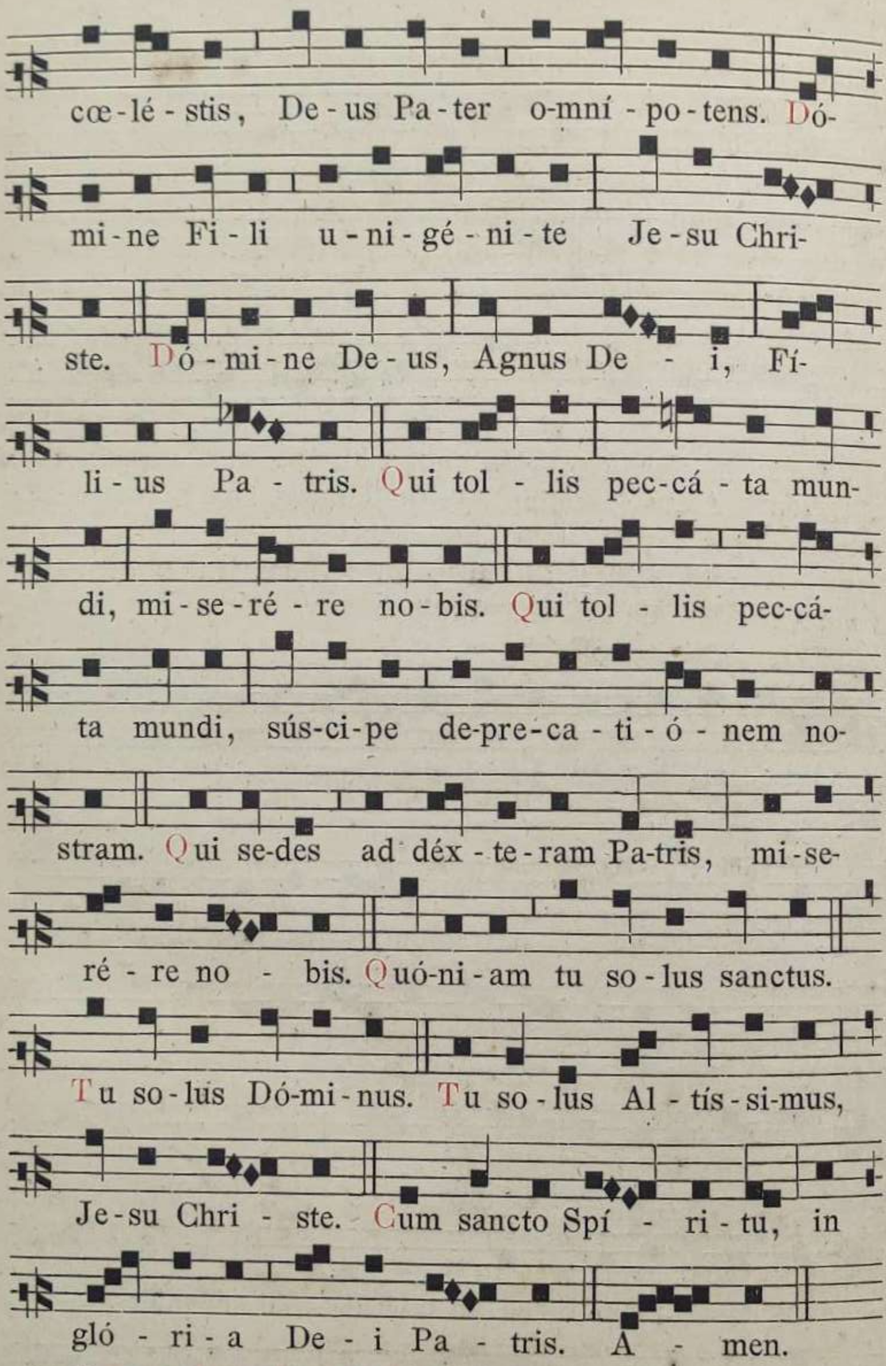
Et in ter-ra pax ho-mí - ni-bus bo - næ

vo - lun-tá - tis. Lau - dá-mus te. Be - ne - dí - ci-

mus te. Ad-o-rá - mus te. Glo-ri-fi-cá- -

mus te. Grá-ti-as á-gi-mus ti - bi propter ma-

gnam gló-ri - am tu - am. Dó-mi-ne De - us, Rex

Postea Sacerdos dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicæ Resurrectiónis illústras: consérva in nova famíliæ tuæ progénie adoptiónis spíritum, quem dedísti; ut córpore et mente renováti, puram tibi exhíbeant servitútem. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Coloss. 3.

Fratres: Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Finita Epistola Celebrans incipit:

Modus 8. *Sol-ut.*

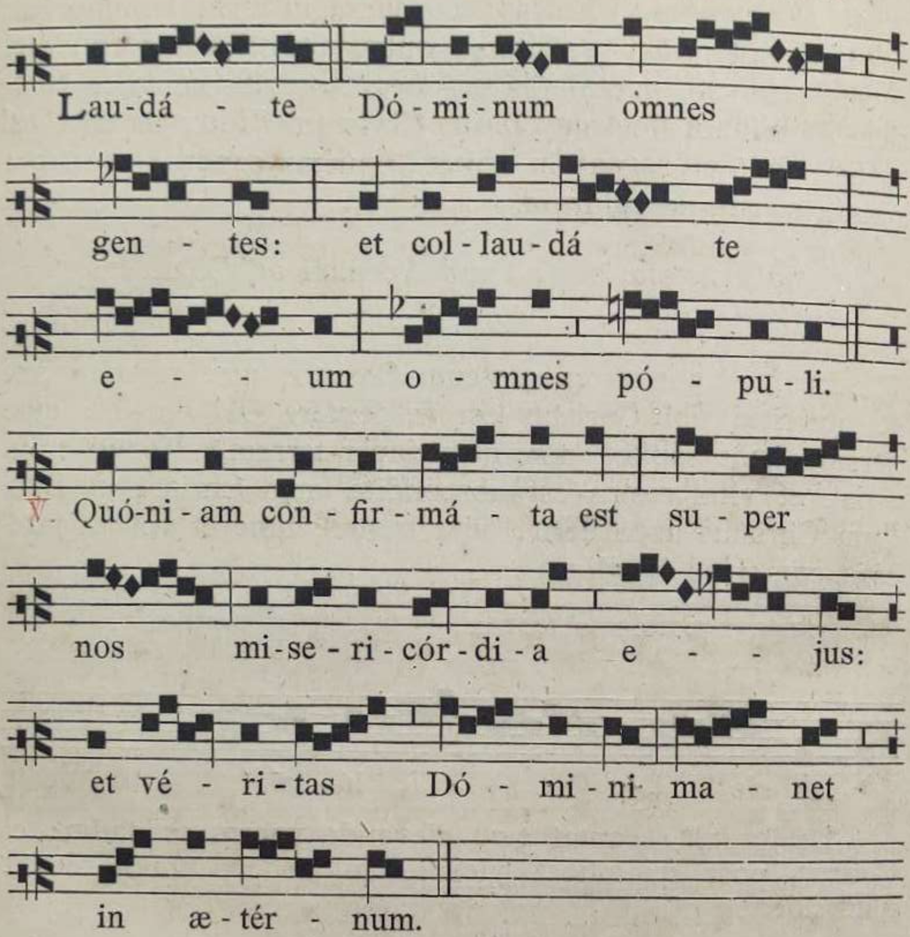
Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem, in eodem tono repetit illud idem.

Postea Chorus prosequitur:

Deinde dicitur:

Tractus. Modus 8. *Sol-ut.*

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum: petitur benedictio, et alia fiunt de more.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Matth. 28.

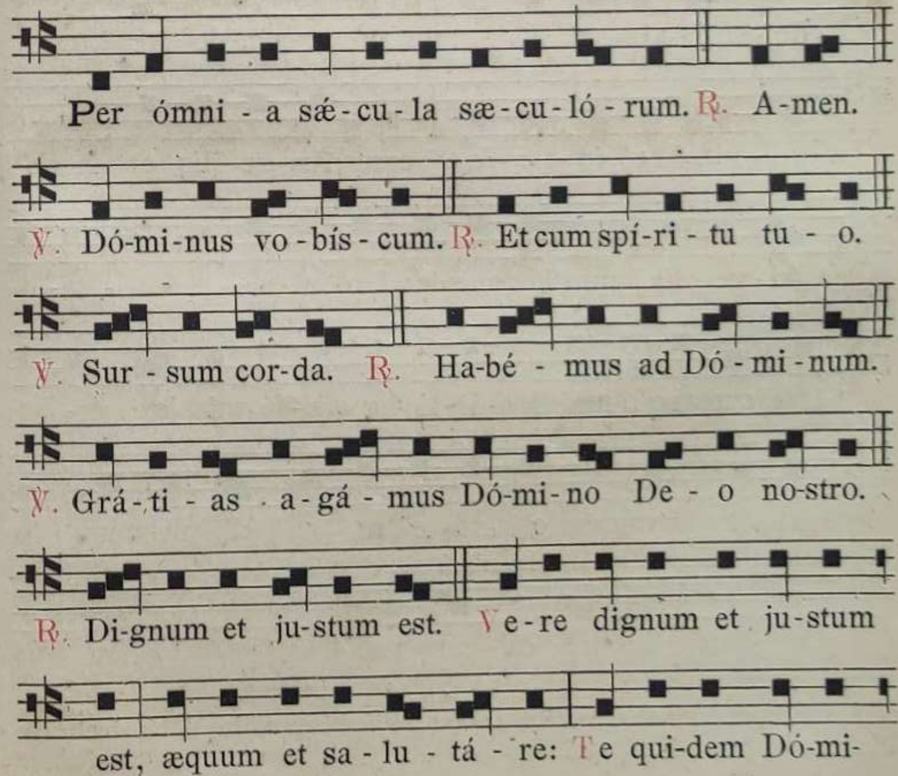
Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléna, et áltera María vidére sepúlchrum. Et ecce terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cœlo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem adspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem

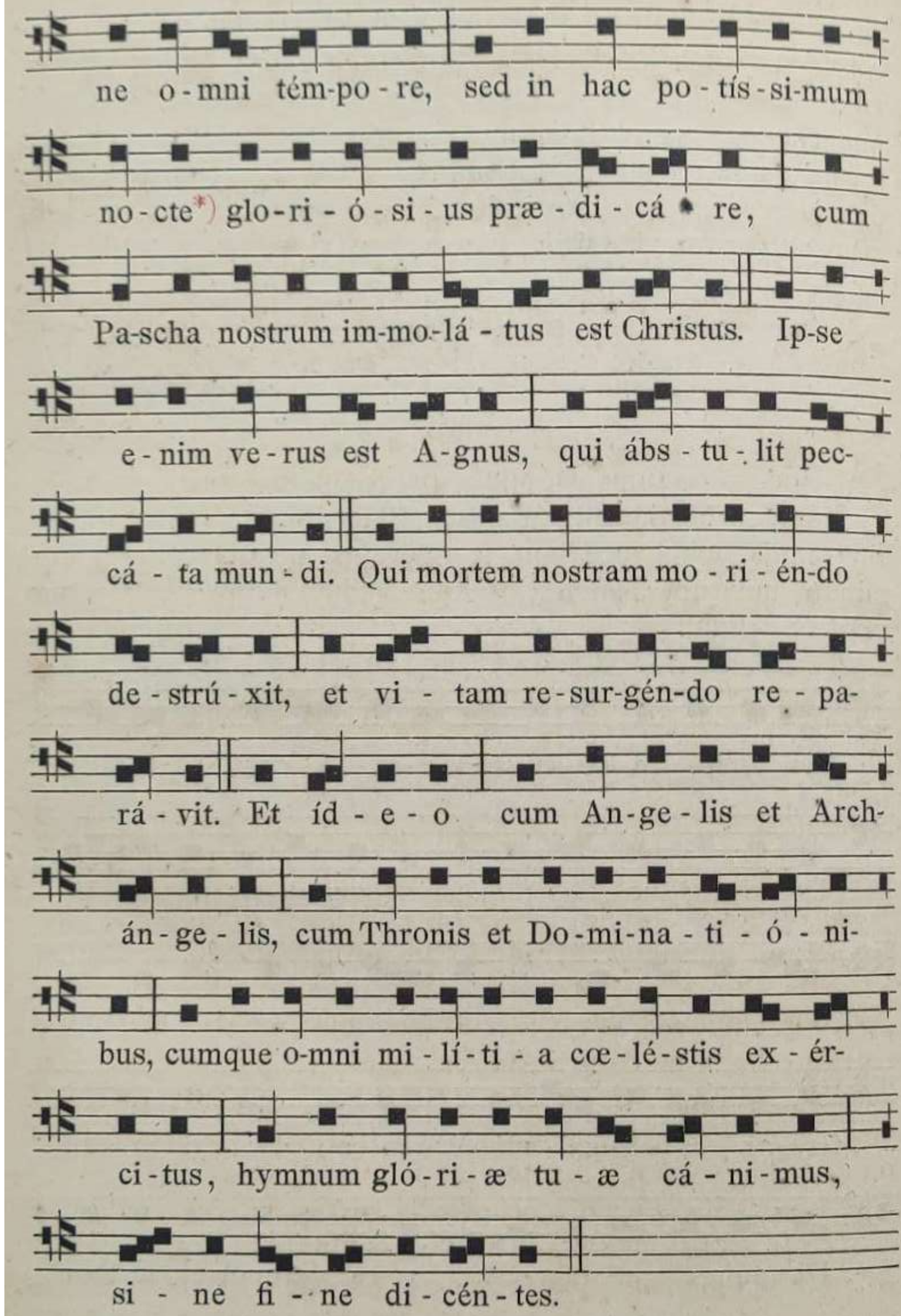
ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifíxus est, quæritis: non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis ejus, quia surréxit: et ecce præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis. Ecce prædíxi vobis.

Non dicitur Credo, sed finito Evangelio Sacerdos dicit Dóminus vobíscum. postea Orémus. Non dicitur Offertorium. Ad Lavábo. dicitur Glória Patri.

Secreta.

Súscipe, quæsumus Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

*) In die Paschæ autem usque ad Sabbatum in Albis inclusive dicitur: in hac potíssimum die.

Modus 8. *Sol-ut.*

Infra actionem.

Communicántes, et noctem sacratíssimam*) celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

*) In die Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusive dicitur: diem sacractíssimum.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quæsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem. ut in Canone.

Dicitur Pax Dómini sit semper vobíscum. sed pacis osculum non datur.

Agnus Dei. non dicitur, nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur Antiphona:

Modus 6. *Fa-la.*

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

2. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

3. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

4. Sicut erat in princípio, et nunc et semper: * et in sæcula sæculórum. Amen.

Repetitur Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja. ut supra.

Capitulum, Hymnus, et Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magnificat, et prosequitur Chorus: Quæ lucéscit.

Modus 8. *Sol-ut.* *Chorus.*

Canticum B. Mariæ Virg.
Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:

2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc et semper * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Et fit incensatio, ut alias in Vesperis.

Repetita Antiphona Véspere autem. Celebrans dicit:
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

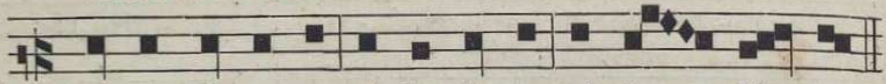
Orémus.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicit: Dóminus vobíscum.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat:

Modus 8. *Sol-ut.*

I - te mis-sa est, al - le - lú - ja, al - le - lú - ja.
℟. De - o grá - ti - as, al - le - lú - ja, al - le - lú - ja.

Et Sacerdos dicto Pláceat tibi, sancta Trínitas. dat benedictionem more solito.

Extra Chorum, dicto Pater noster, et Ave María, Vesperæ inchoantur absolute ab Antiph. Allelúja. cum reliquis ut supra. pag. 428. et loco Ite missa est, allelúja, allelúja, dicitur ℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

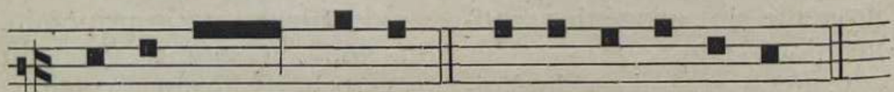
Deinde additur Pater noster, et nihil aliud.

Ad Completorium.

Omnia ut supra. pag. 73.

Post ℣. Sicut erat. amplius non dic. Laus tibi, Dómine. sed ejus loco deinceps dicitur Allelúja. ut infra. pag. 433.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi consueti in Ton. VIII. Fin. 1.

Ps. 4. Cum invocárem. E u o u a e.

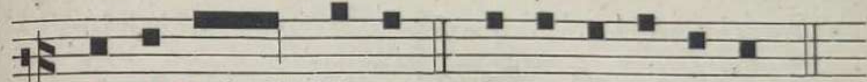
Ps. 4, 30, 90 et 133 ut supra. pag. 75.

Capitulum, Vérsiculus et Hymnus non dicuntur.

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Vé - spe - re au - tem sáb - ba - ti.

Cant. Nunc dimíttis. E u o u a e.

Canticum Simeonis.
Luc. 2. c.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace.

2. Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

3. Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

4. Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

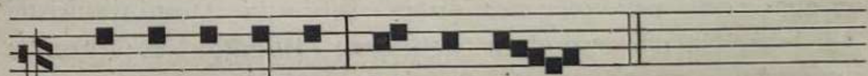
6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Repetita Antiph. Véspere autem. ut supra. pag. 429, dicitur: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

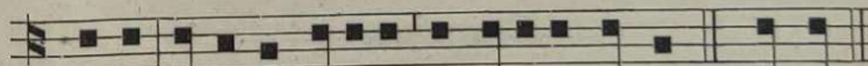

℣. Be - ne - di - cá-mus Dó - mi - no.
℟. De - o grá - ti - as.

Benedictio.

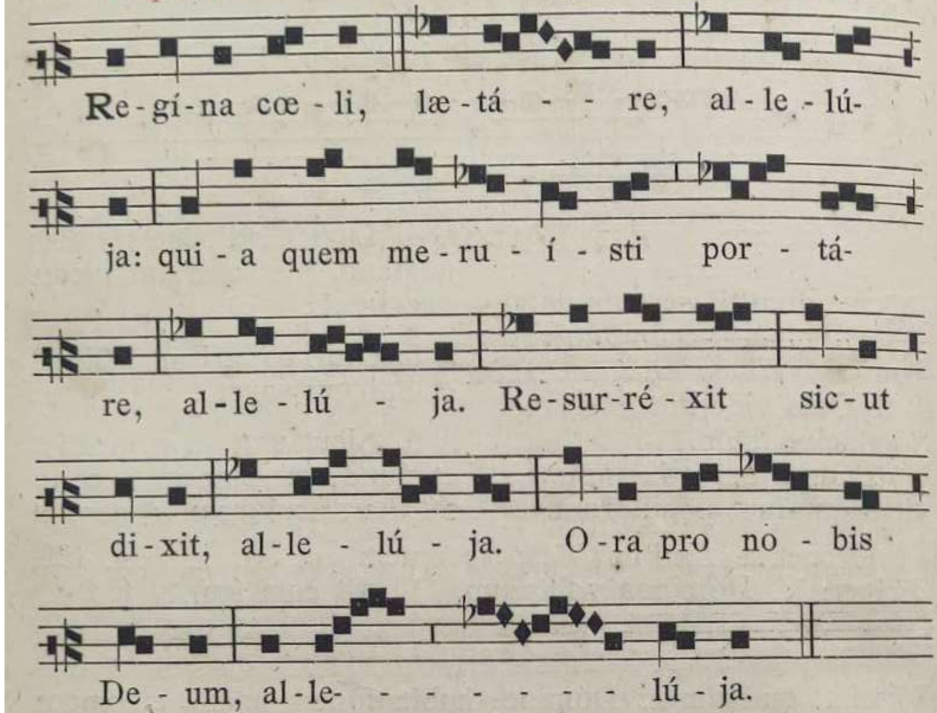
Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dó-

mi-nus, Pater et Fí-li-us, et Spí-ri-tus sanctus. ℟. A-men.

Deinde dicitur immediate

Antiphona. Modus 6. *Fa-la.*

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja.
℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. Oratio.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quǽsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

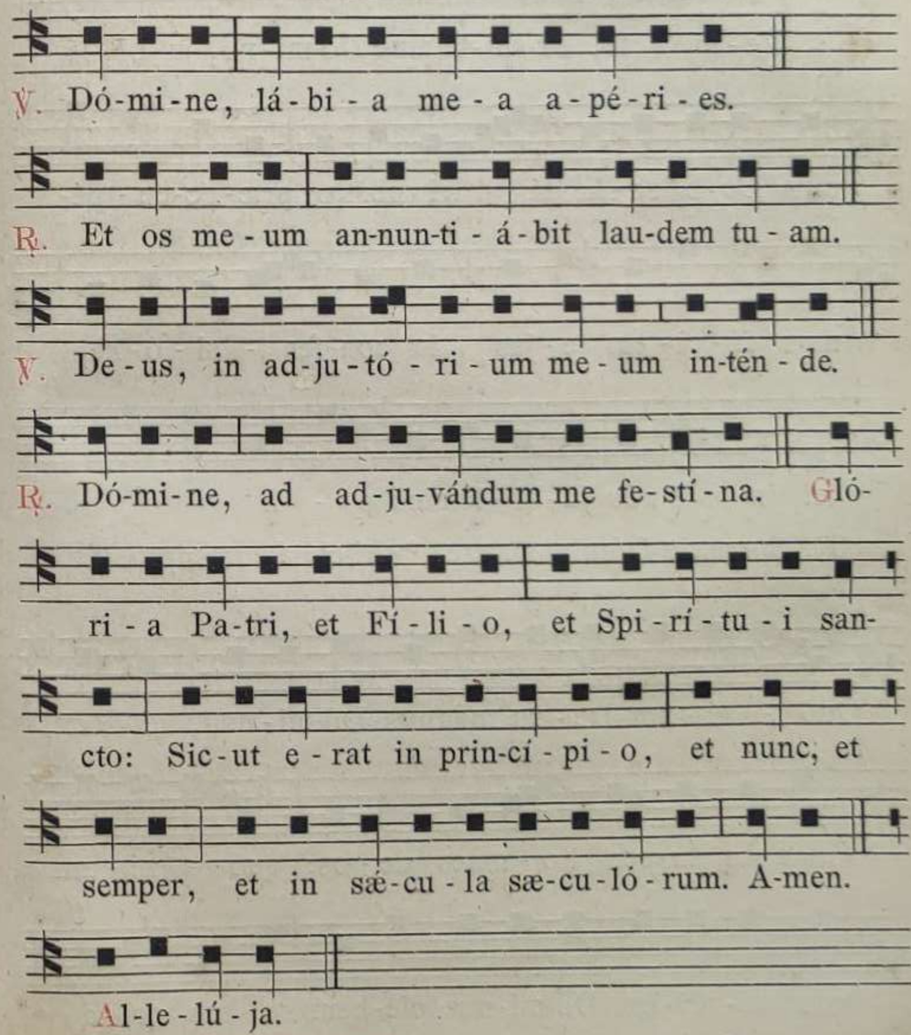
℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo. Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

DOMINICA RESURRECTIONIS.

Ad Matutinum.

Pater noster. Ave Maria. Credo.

Invitatorium. Modus 4. *Mi-la.*

SUr-ré-xit Dó-mi-nus ve-re, *

Al-le-lú-ja. Repetitur Surréxit.

Ps. 94. Ve-ní-te, ex-sul-té-mus Dó-mi-no, ju-bi-lé-

mus De-o sa-lu-tá-ri nostro: præ-oc-cu-pé-

mus fá-ci-em e-jus in con-fes-si-ó-ne,

et in psal-mis ju-bi-lé-mus e-i.

℟. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. ut supra.

Quó-ni-am De-us magnus Dó-mi-nus, et Rex

magnus su-per o-mnes de-os: quó-ni-am

non re-pél-let Dó-mi-nus ple-bem su-am, qui-a

in ma-nu e-jus sunt omnes fi-nes ter-ræ,

et al-ti-tú-di-nes món-ti-um ip-se cón-spi-cit.

℟. Allelúja. ut supra.

Quó-ni-am ip-sí-us est ma-re, et ip-se fe-

cit il-lud, et á-ri-dam fun-da-vé-runt ma-nus

e-jus: ve-ní-te, ad-o-ré-mus, et pro-ci-dá-

mus an-te De-um: plo-ré-mus co-ram Dó-mi-no,

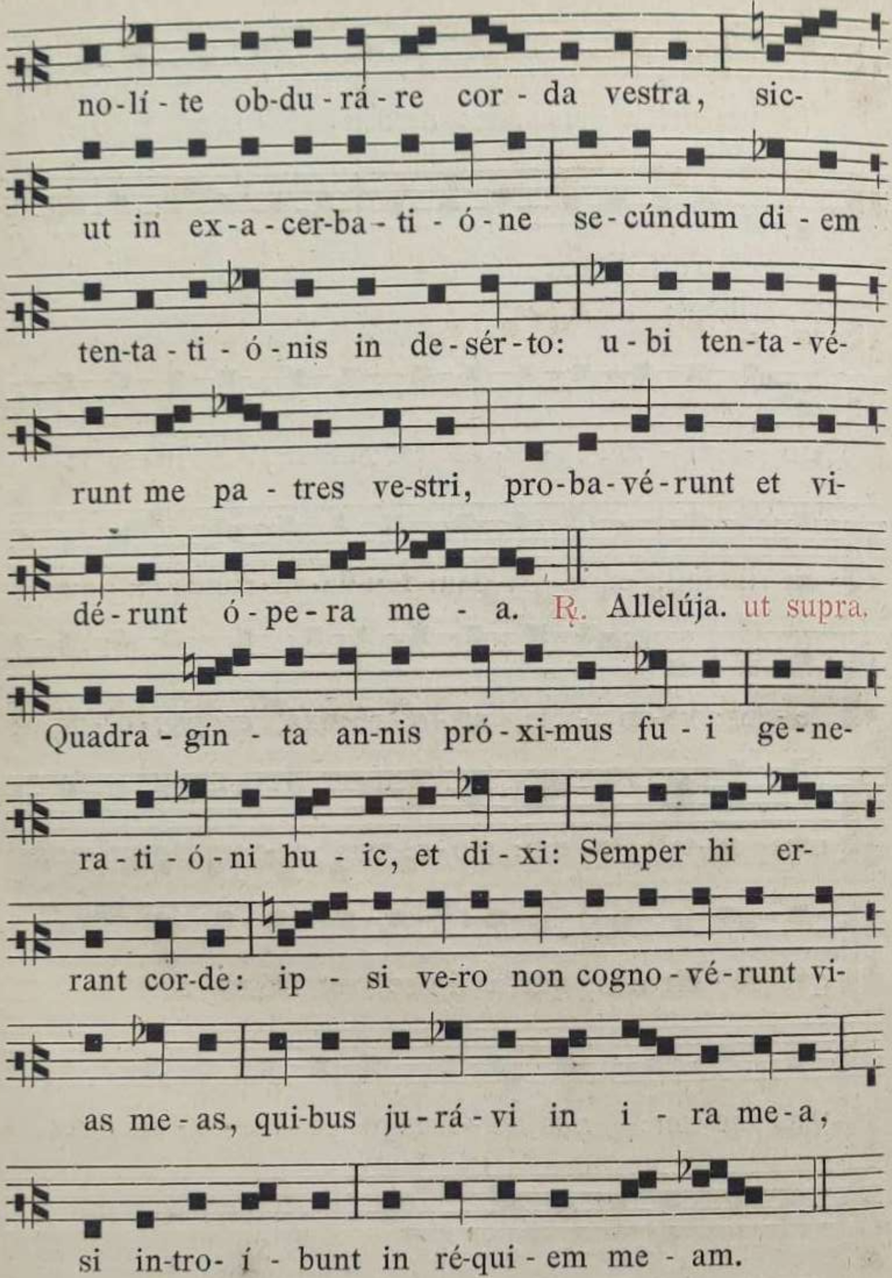
qui fe-cit nos; qui-a ip-se est Dó-mi-nus De-

us no-ster: nos au-tem pó-pu-lus e-jus, et

o-ves pá-scu-æ e-jus.

℟. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. ut supra.

Hó-di-e si vo-cem e-jus au-di-é-ri-tis,

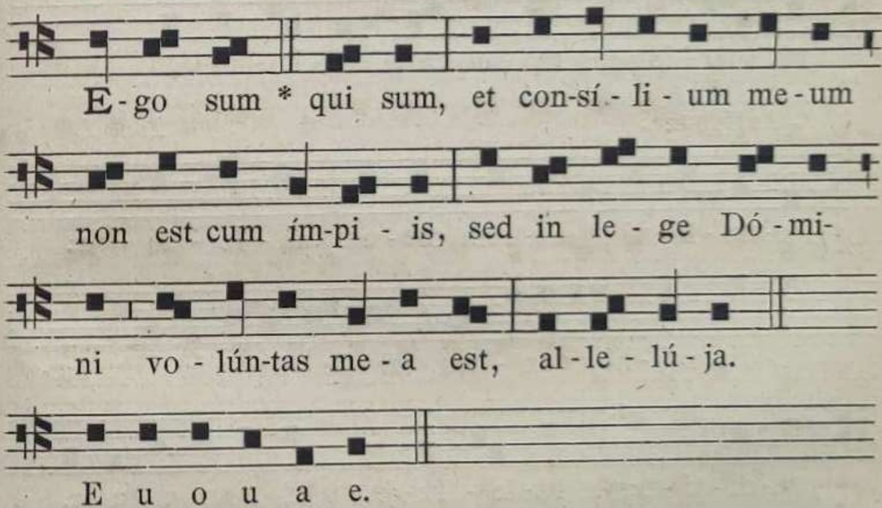
℟. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. ut supra.

℟. Allelúja. Cant. Surréxit Dóminus vere, * Chor. Allelúja. Hymnus non dicitur.

1. Antiphona. *Ton. II.*

Psalmus 1.

Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

2. Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

3. Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

4. Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

5. Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

6. Ideo non resúrgent ím-

pii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

7. Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. II.*

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

2. Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

4. Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

10. Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

11. Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

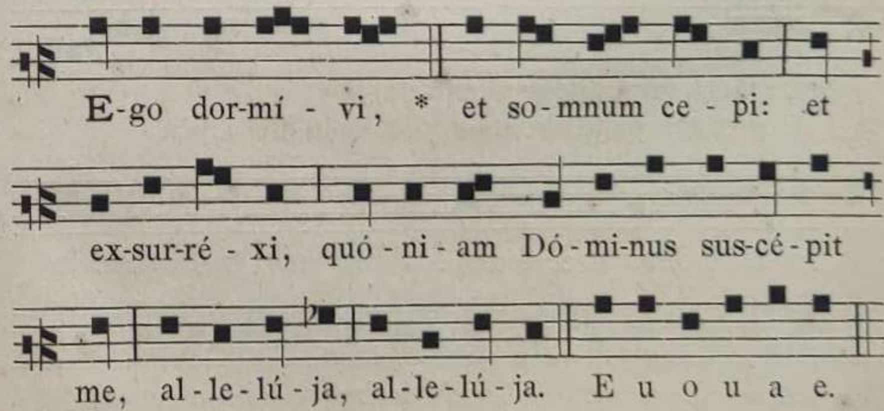
14. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

15. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

2. Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

3. Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

4. Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

5. Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

6. Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

7. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

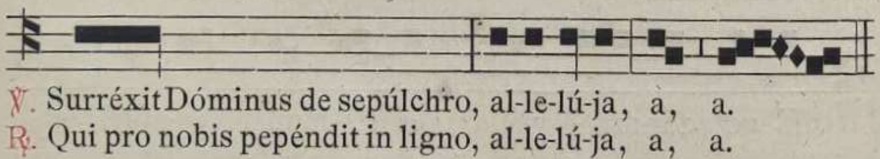
8. Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

3. Antiphona.

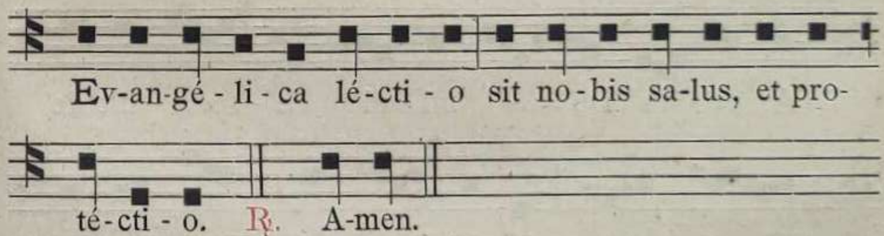

Absolutio.

Benedictio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio I. Cap. 16.

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. Hom. 21. in Ev.

Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in

sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíéres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes supérnos cives adspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur.

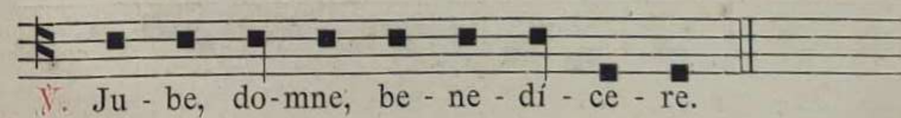
Respons. I. **Modus 3.** *Mi-ut.*

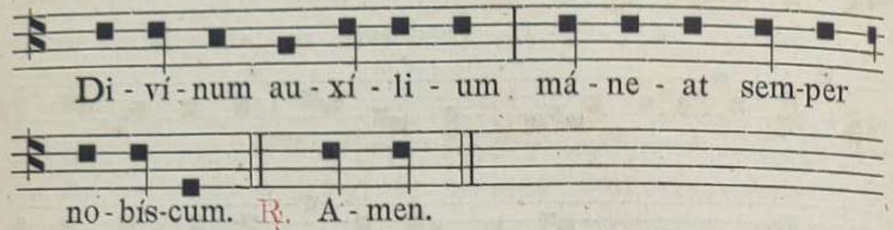

Et repetitur ℟. Angelus. usque ad ℣.

Benedictio.

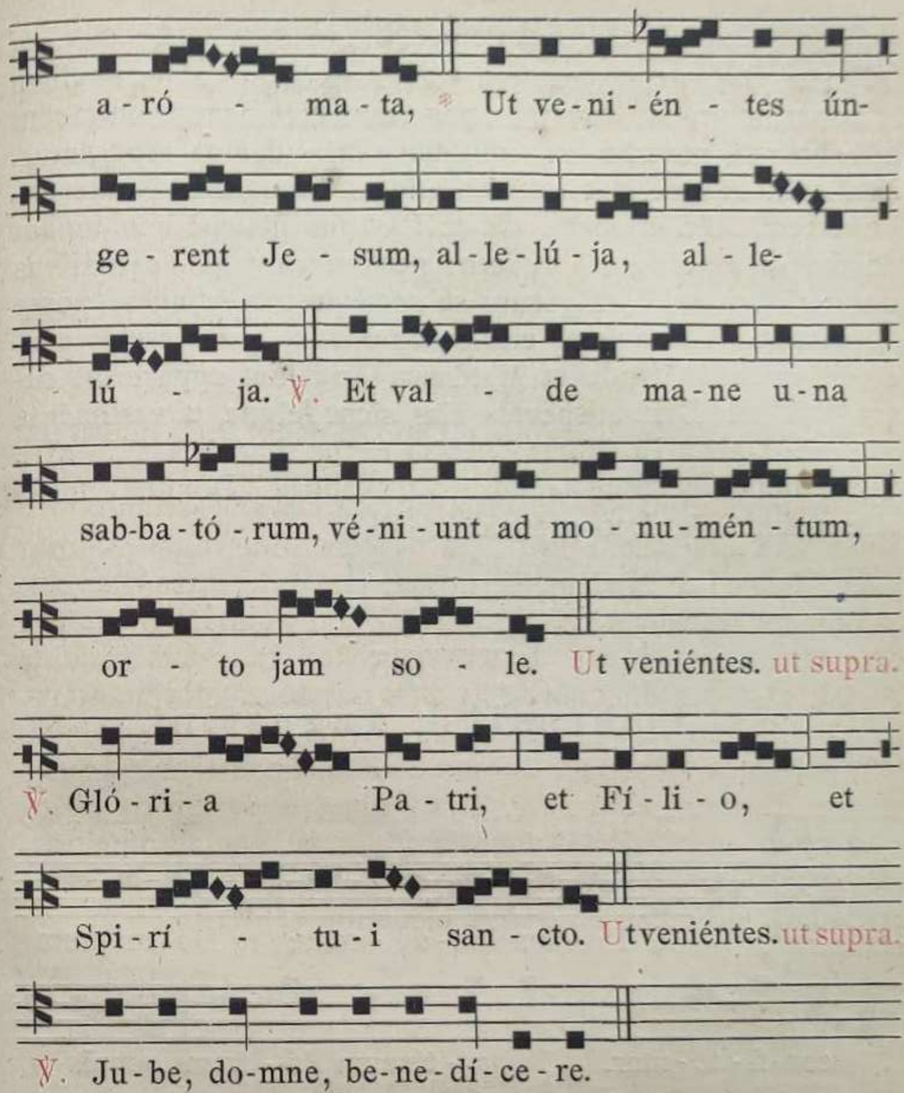

Lectio II.

Notándum vero nobis est quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens? quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est: Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit: quia festivitátis nostræ gaúdia nuntiávit. Candor étenim vestis splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed, ut fateámur vérius, et suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit; et Angelórum festívitas éxstitit, quia nos revocándo ad cœléstia, eórum númerum implévit. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. Modus 4. *Mi-la.*

Benedictio.

Lectio III.

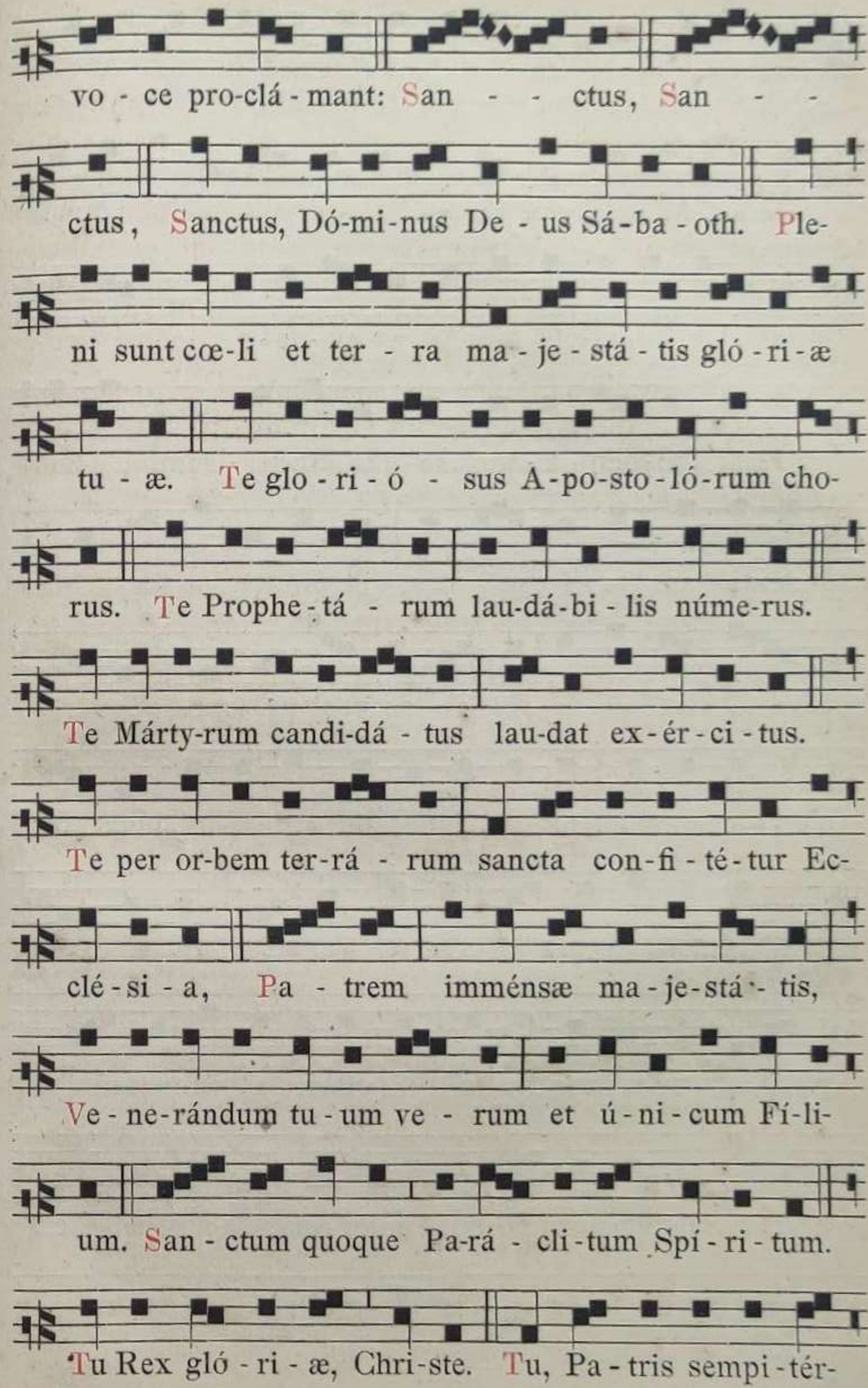
In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit: quia, dum nos per resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cœléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat: Páveant illi qui non amant advéntum supernórum cívium: pertiméscant qui, carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat adspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

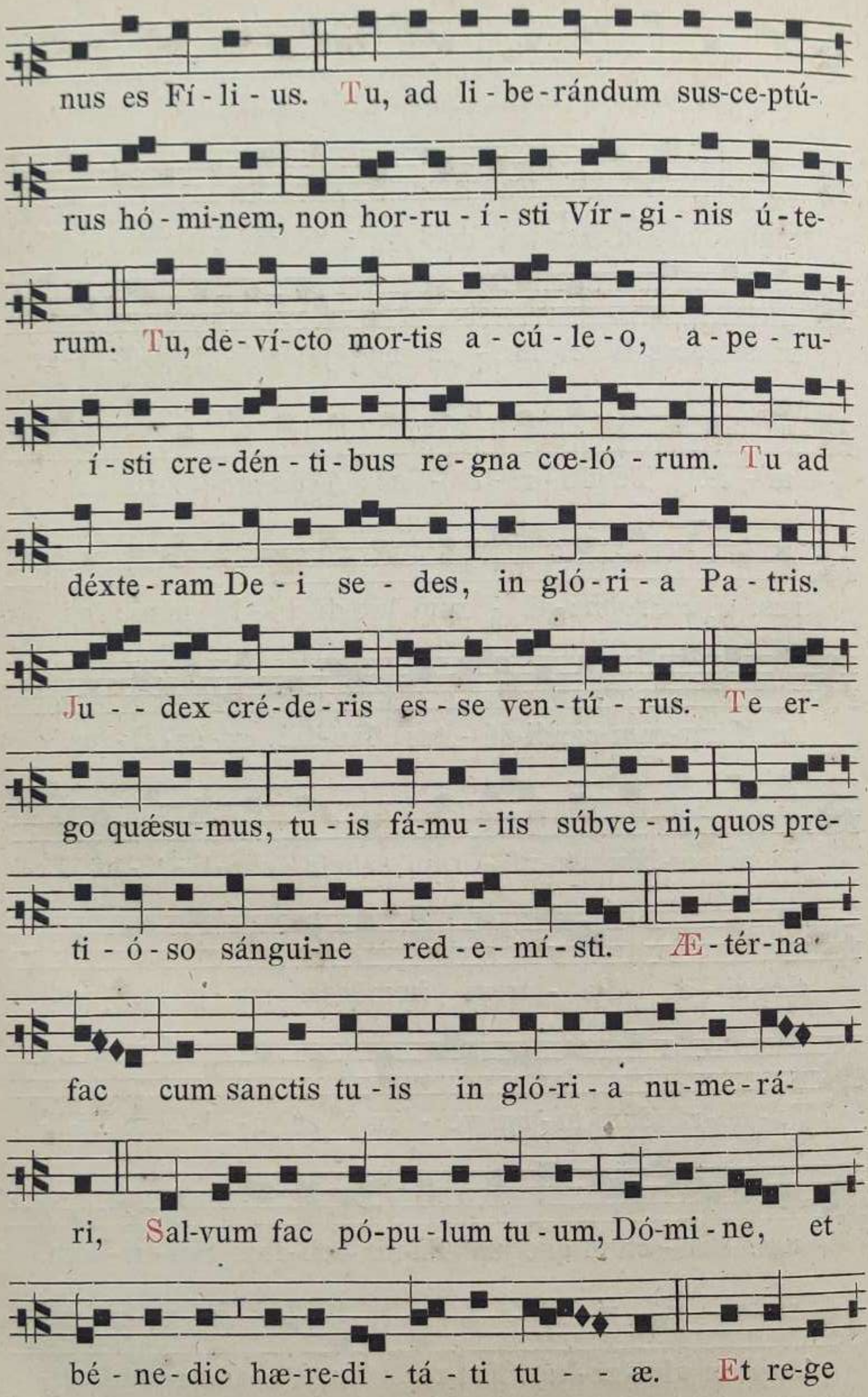
Hymnus

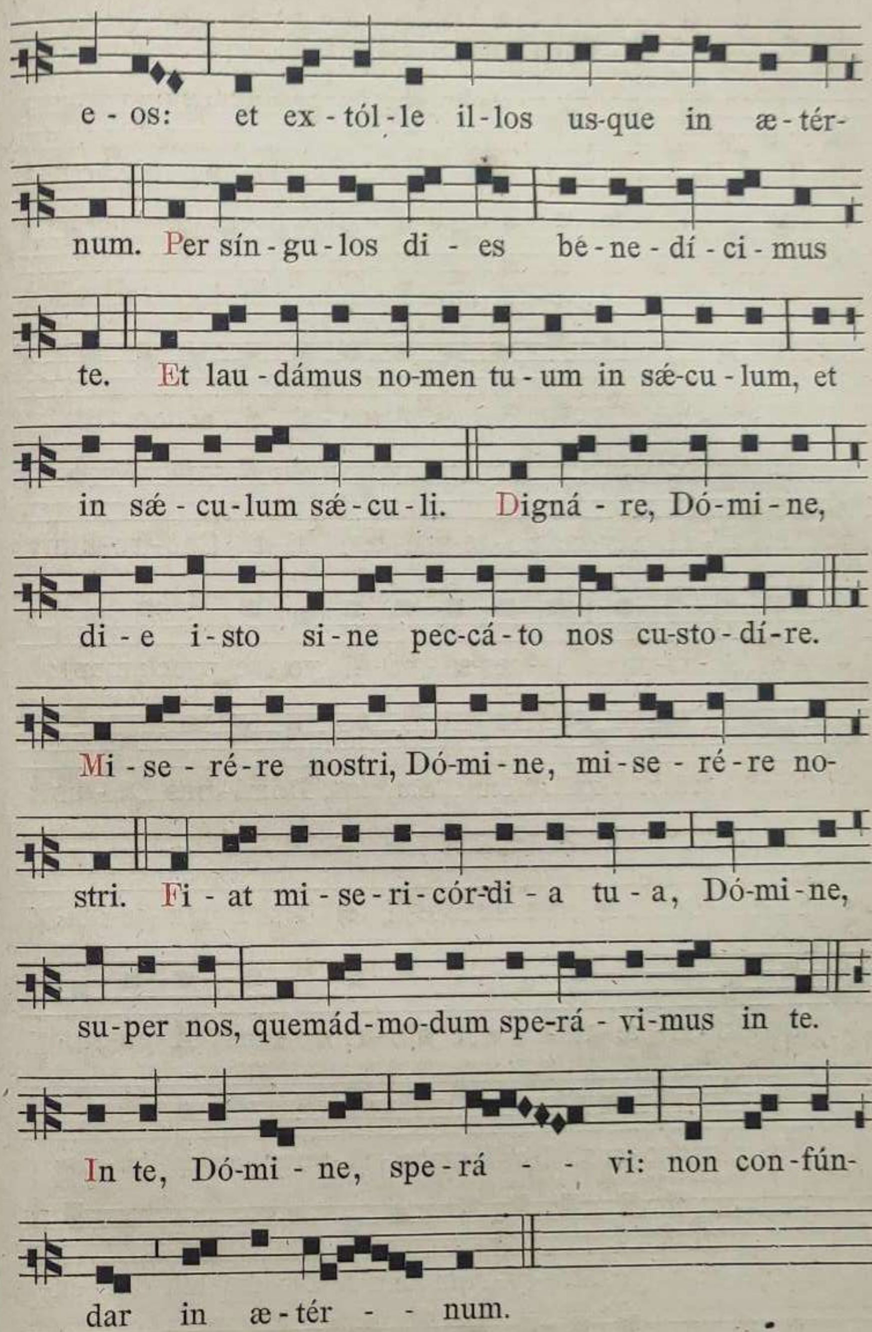
Ss. Ambrosii et Augustini.

Modus 4. *Mi-la.*

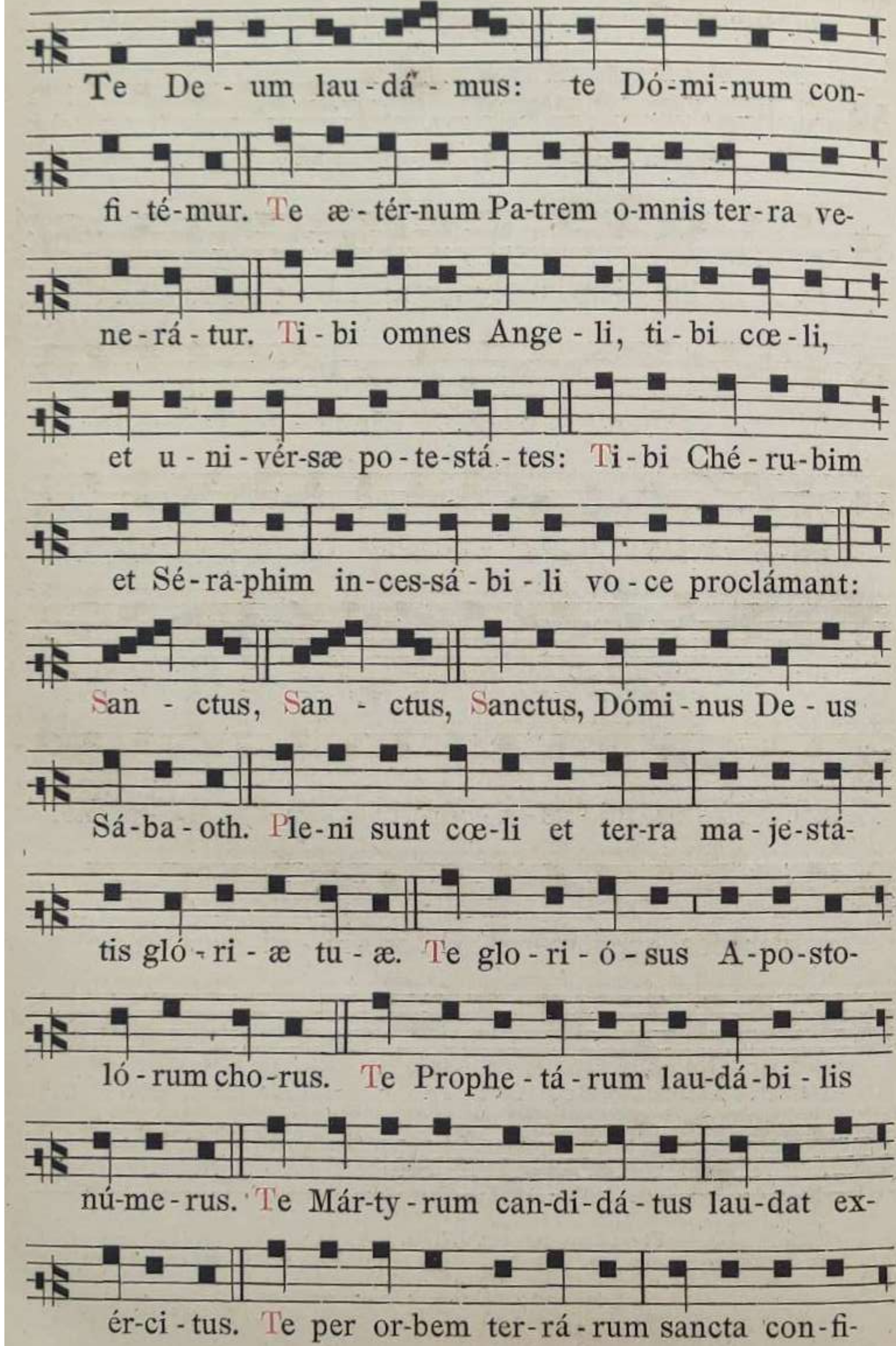

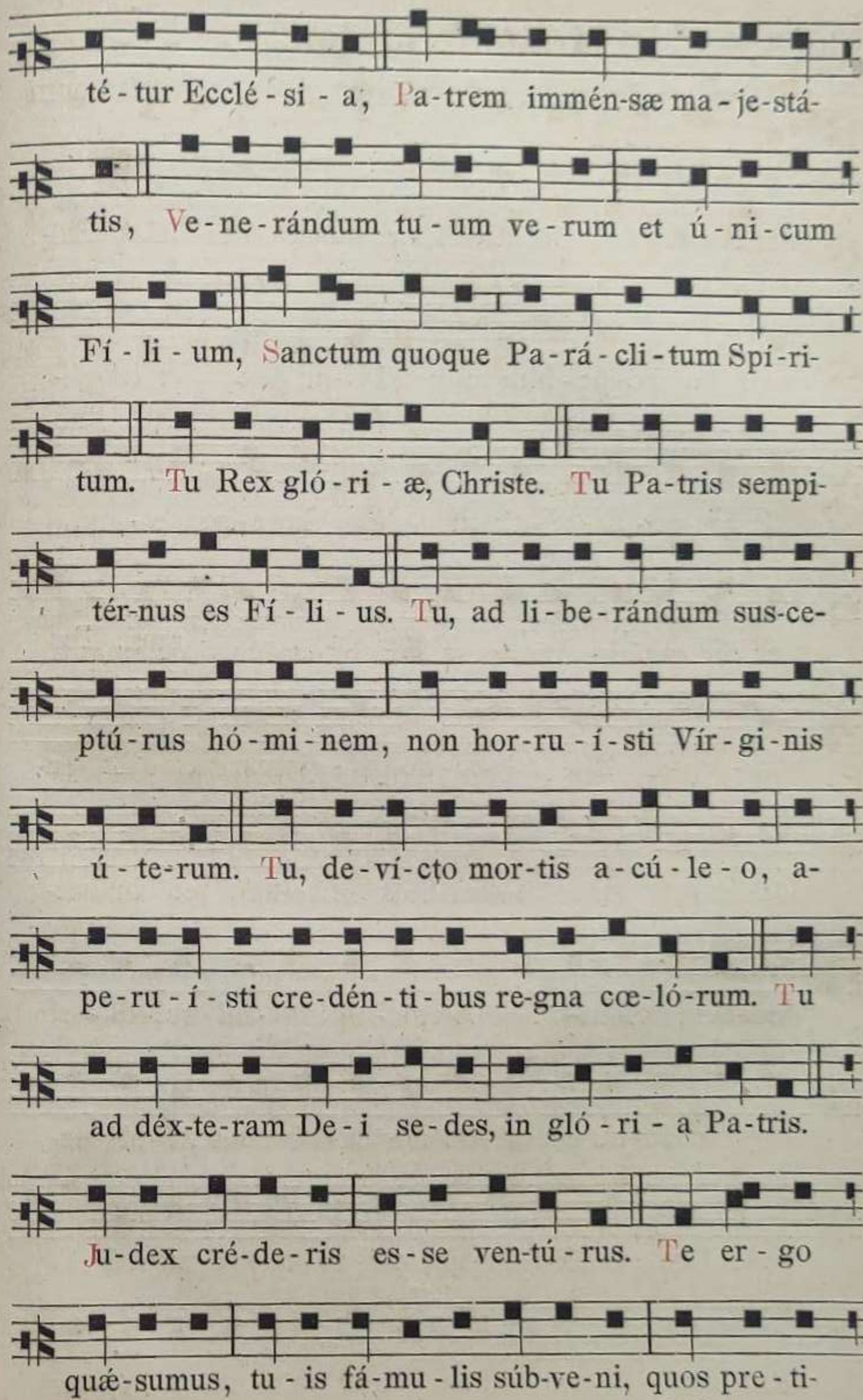

nus es Fí - li - us. Tu, ad li - be - rándum sus-ce-ptú-
rus hó - mi-nem, non hor-ru - í - sti Vír - gi - nis ú - te-
rum. Tu, de - ví-cto mor-tis a - cú - le - o, a - pe - ru-
í - sti cre - dén - ti - bus re - gna cœ-ló - rum. Tu ad
déxte - ram De - i se - des, in gló - ri - a Pa - tris.
Ju - - dex cré - de - ris es - se ven - tú - rus. Te er-
go quæsu - mus, tu - is fá-mu - lis súbve - ni, quos pre-
ti - ó - so sángui-ne red - e - mí - sti. Æ - tér-na
fac cum sanctis tu - is in gló - ri - a nu-me - rá-
ri, Sal-vum fac pó-pu - lum tu - um, Dó-mi - ne, et
bé - ne - dic hæ-re-di - tá - ti tu - - æ. Et re-ge

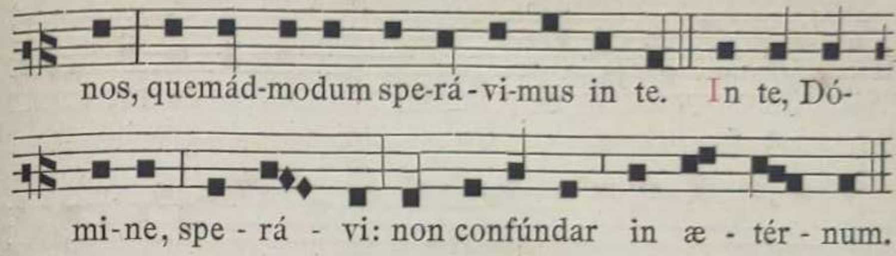

e - os: et ex - tól - le il - los us-que in æ - tér-
num. Per sín - gu - los di - es bé - ne - dí - ci - mus
te. Et lau - dámus no-men tu - um in sǽ-cu - lum, et
in sǽ - cu - lum sǽ - cu - li. Digná - re, Dó-mi - ne,
di - e i - sto si - ne pec-cá - to nos cu-sto - dí - re.
Mi - se - ré - re nostri, Dó-mi - ne, mi - se - ré - re no-
stri. Fi - at mi - se - ri - cór-di - a tu - a, Dó-mi - ne,
su - per nos, quemád - mo - dum spe-rá - vi-mus in te.
In te, Dó-mi - ne, spe - rá - - vi: non con - fún-
dar in æ - tér - - num.

Modus simplex.

Ad Laudes.

℣. Deus, in adjutórium. ut supra. pag. 433.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

2. Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

3. Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

4. Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

5. Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

6. Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

7. Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Psalmus 99.

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

2. Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

3. Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

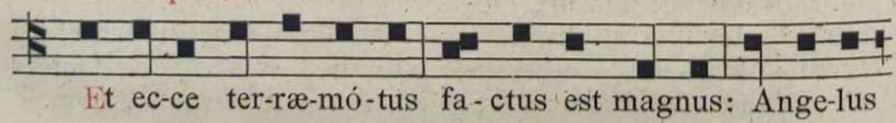
4. Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus, * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

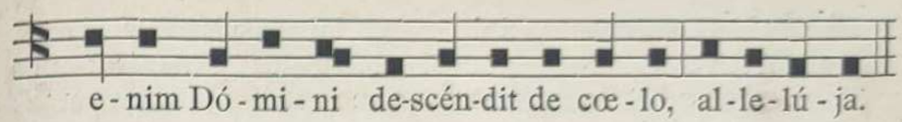
5. Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus: in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

7. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

2. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

5. Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea, * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo, * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

1. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

2. Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

3. Confiteántur tibi pó-

puli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

4. Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

5. Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

6. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

7. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

8. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

3. Antiphona.

4. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 3.*

Canticum trium puerorum.
Danielis 3. c.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

2. Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

3. Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

4. Benedícite, sol et luna,

Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

5. Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

6. Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

7. Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

8. Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

9. Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

10. Benedícat terra Dóminum, * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

11. Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

12. Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

13. Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

14. Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

15. Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

16. Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

17. Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

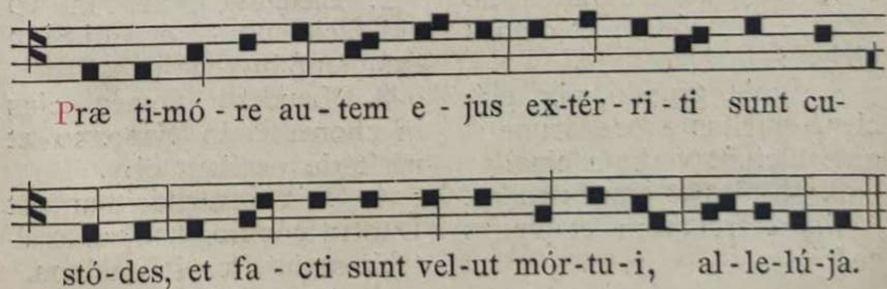
18. Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

19. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

20. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur Glória Patri.

4. Antiphona.

5. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

2. Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

4. Laudáte eum, cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7. Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi:

8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes et omnes colles, * ligna fructífera et omnes cedri:

10. Béstiæ et univérsa pécora, * serpéntes et vólucres pennátæ:

11. Reges terræ et omnes pópuli, * príncipes et omnes júdices terræ.

12. Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

13. Confessio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

14. Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

1. Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

2. Lætétur Israël in eo qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

3. Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

4. Quia beneplácitum est Dño in pópulo suo, * et exaltábit mansuétos in salútem.

5. Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

6. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

7. Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis:

8. Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis:

9. Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

1. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

2. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

3. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

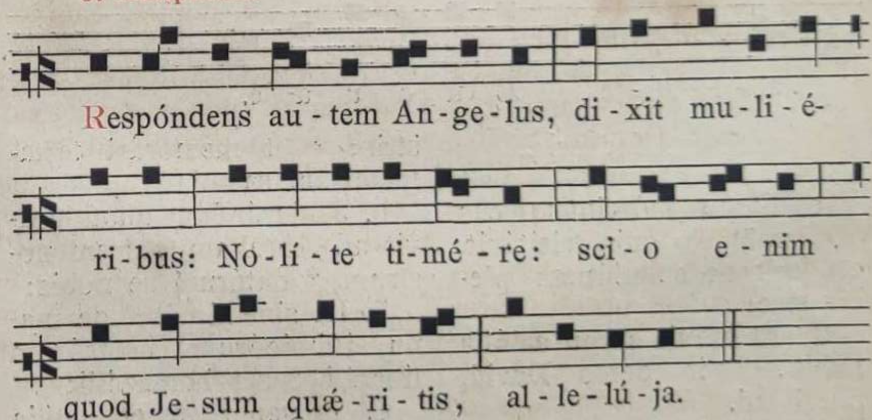
4. Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

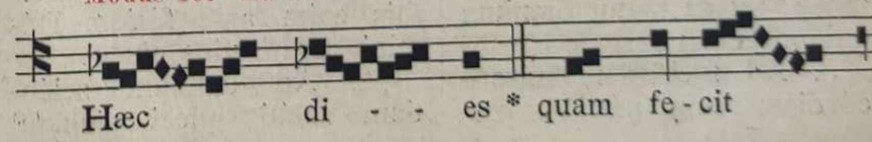
7. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

5. Antiphona.

Capitulum, Hymnus et ℣. non dicuntur, sed eorum loco dicitur Antiphona

Modus 10. *La-ut.*

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Canticum Zachariæ.
Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israël: * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

2. Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi:

8. In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:

11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos óriens ex alto:

12. Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

13. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

14. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Ad Benedictus Antiphona.

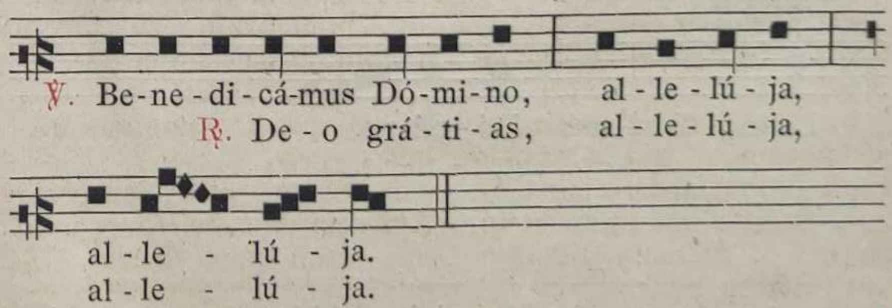

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo adspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Sic dicitur in Vesperis et Laudibus tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen. Pater noster. secreto.

℣. Dóminus det nobis suam pacem.

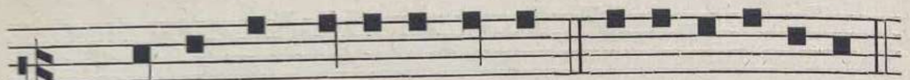
℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Antiph. Regína cœli. ut supra. pag. 432.

Ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. Deus in adjutórium. ut supra pag. 433.

Ton. VIII. Fin. 1.

Ps. 53. De-us in nó-mi-ne tu - o. E u o u a e.

Et rel. Ps. Beáti. Retríbue. ut supra. pag. 202.

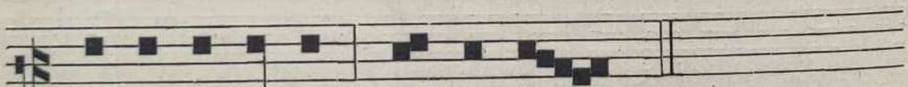
Quibus finitis, dicitur Antiph. Hæc dies. ut supra. pag. 459.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no.
℟. De - o grá - ti-as.

Deinde in choro legitur Martyrologium.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter. Ultimo additur. Glória Patri. Sicut erat. Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi. Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

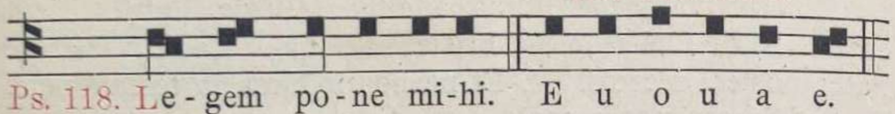
℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo defendat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Tertiam.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. ut supra. pag. 433.

Ton. VII. Fin. 1.

Et rel. Ps. Memor esto. Bonitátem. ut supra. p. 204.

Quibus finitis, dicitur Antiph. Hæc dies. ut supra. p. 459.

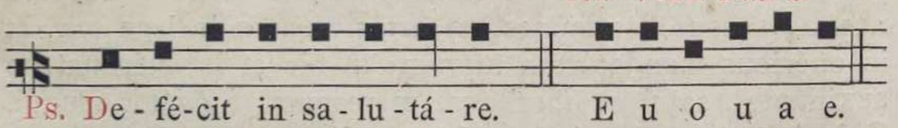
Oratio. Deus, qui hodiérna. ut supra. pag. 461.

℣. Dóminus vobíscum. ℣. Benedicámus. ut supra. pag. 462.
℣. Fidélium. ut supra. pag. 462.

Ad Sextam.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. ut supra. pag. 433.

Ton. VIII. Fin. 2.

Et rel. Ps. Quómodo. Iníquos. ut supra. pag. 206.

Quibus finitis, dicitur Antiph. Hæc dies. ut supra. pag. 459.

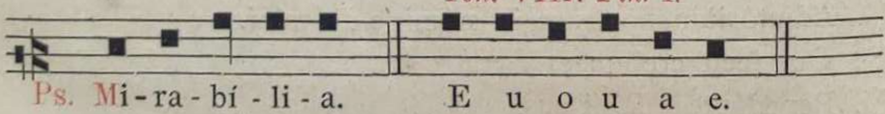
Oratio. Deus, qui hodiérna. ut supra. pag. 461.

℣. Dóminus vobíscum. ℣. Benedicámus. ut supra. pag. 462.
℣. Fidélium. ut supra. pag. 462.

Ad Nonam.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. ut supra. pag. 433.

Ton. VIII. Fin. 1.

Et rel. Ps. Clamávi. Príncipes. ut supra. pag. 207.

Quibus finitis, dicitur Antiph. Hæc dies. ut supra. pag. 459.

Oratio. Deus, qui hodiérna. ut supra. pag. 461.

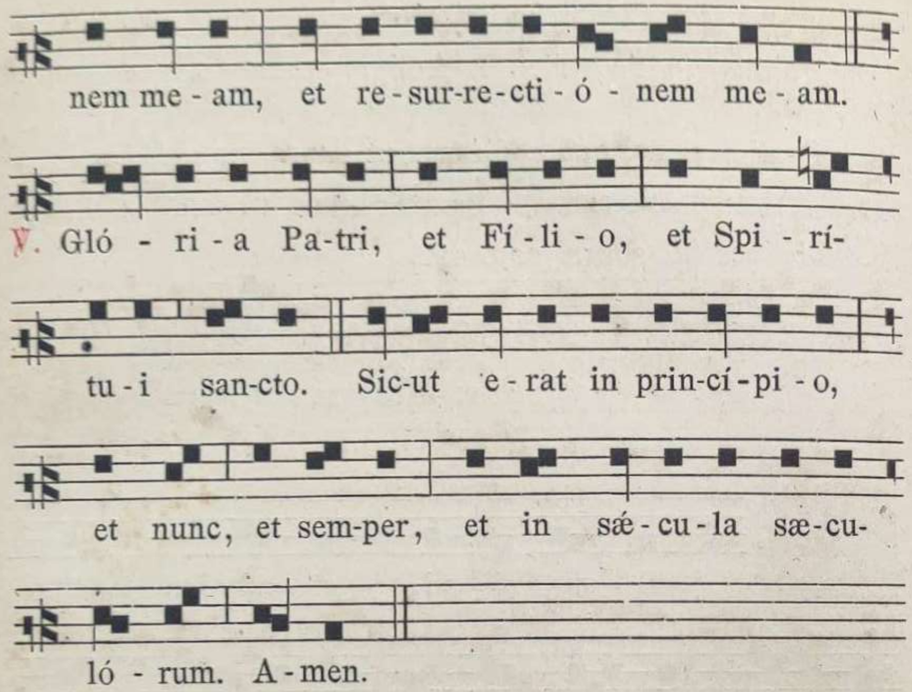
℣. Dóminus vobíscum. ℣. Benedicámus. ut supra. pag. 462.
℣. Fidélium. ut supra. pag. 462.

Ad Missam.

Statio ad Sanctam Mariam majorem.

Introitus. Modus 4. *Mi-la.*

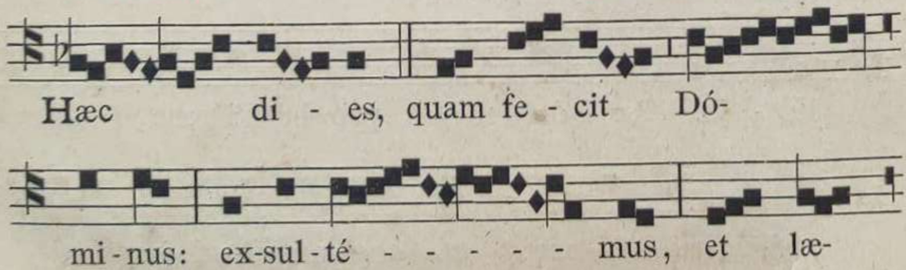

Kýrie. ut supra. pag. 421. Glória. ut supra. pag. 421.
Oratio. Deus, qui hodiérna die. ut supra. pag. 461.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
1. Cor. 5. c.

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur: non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, et nequítiæ; sed in ázymis sinceritátis, et veritátis.

Graduale. Modus 10. *La-ut.*

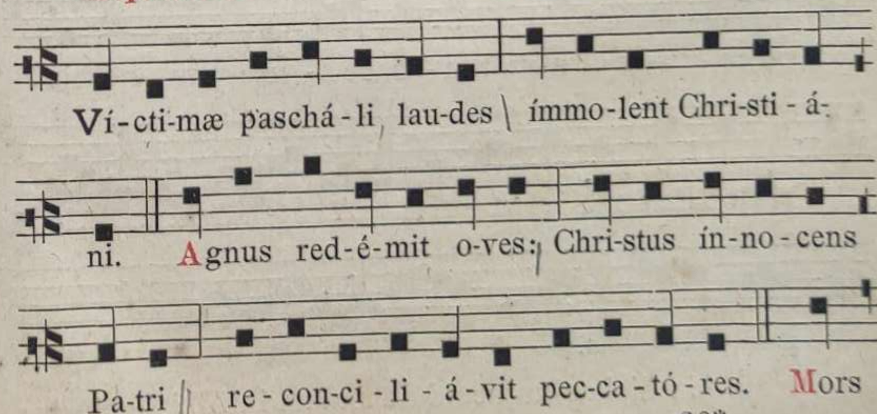

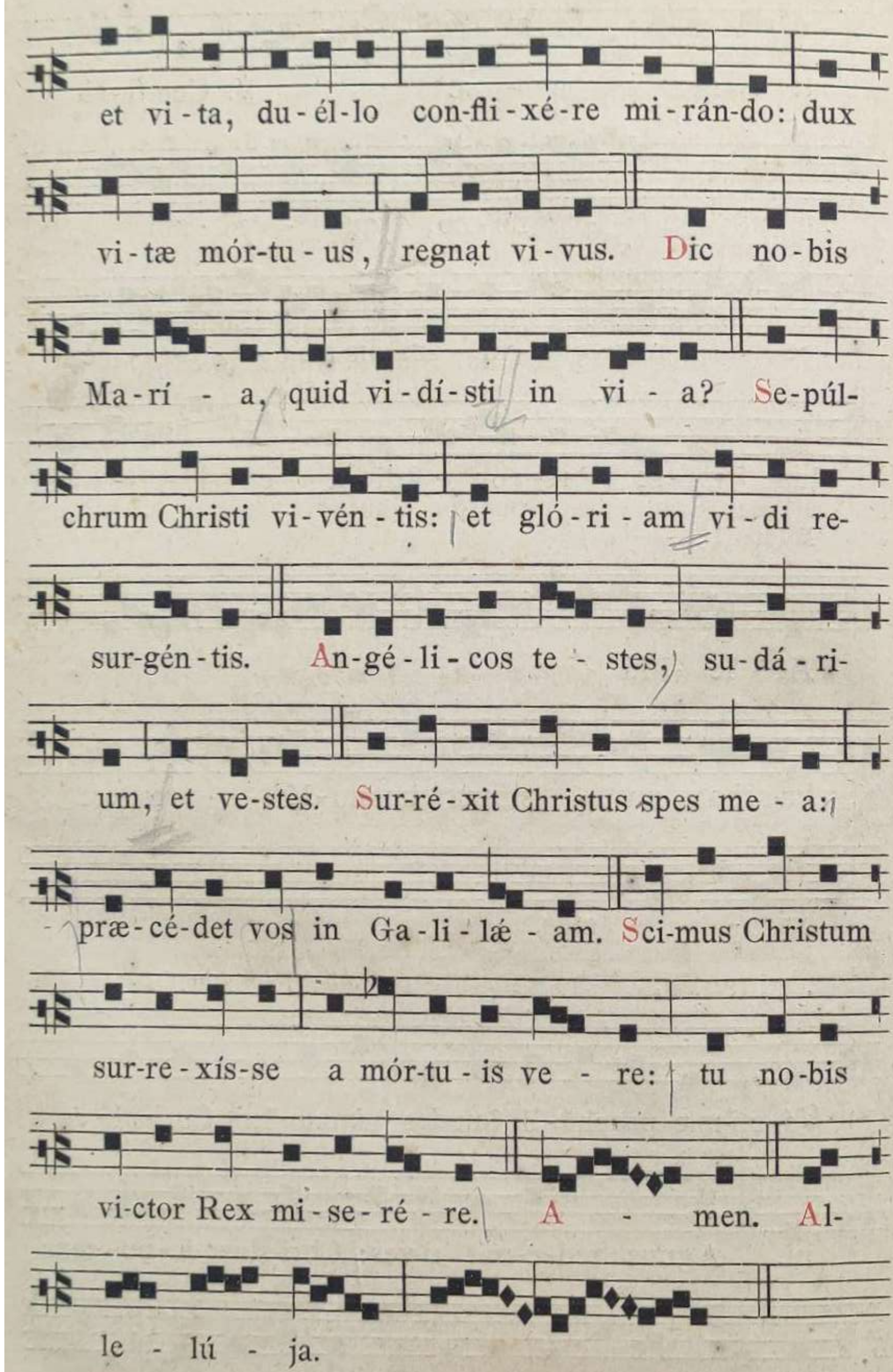

Modus 1. *Re-la.*

Sequentia. Modus 1. (mixtus.) *Re-la.*

Sequentia dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 16.

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Et dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introëúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis: Nolíte expavéscere: Jesum quæritis Nazarénum, crucifíxum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus, et Petro, quia præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

Credo. ut supra, pag. 57.

Offertorium. **Modus 1.** *Re-la.*

Secreta.

Súscipe, quæsumus Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum.

Præfatio. Te quidem Dómine omni témpore, sed in hac potíssimum die. ut supra. pag. 425.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

Sanctus. Benedíctus. ut supra. pag. 427.

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

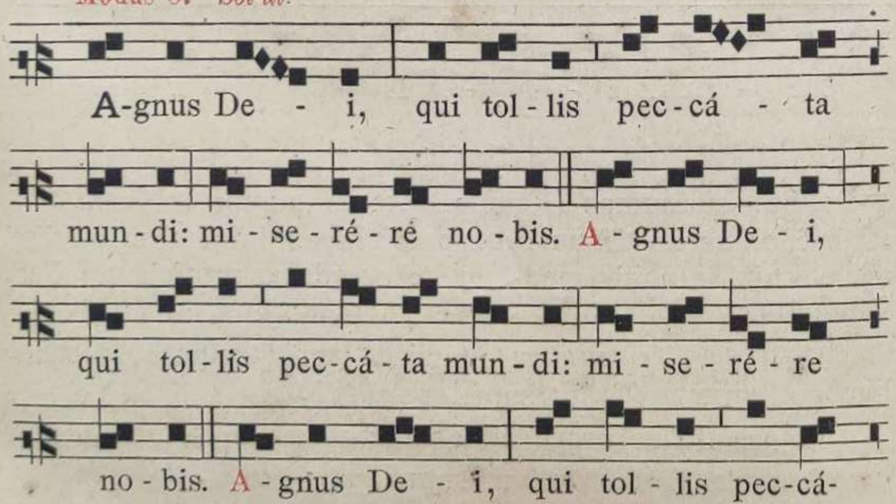
Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

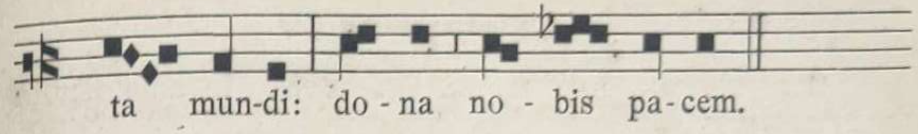
Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

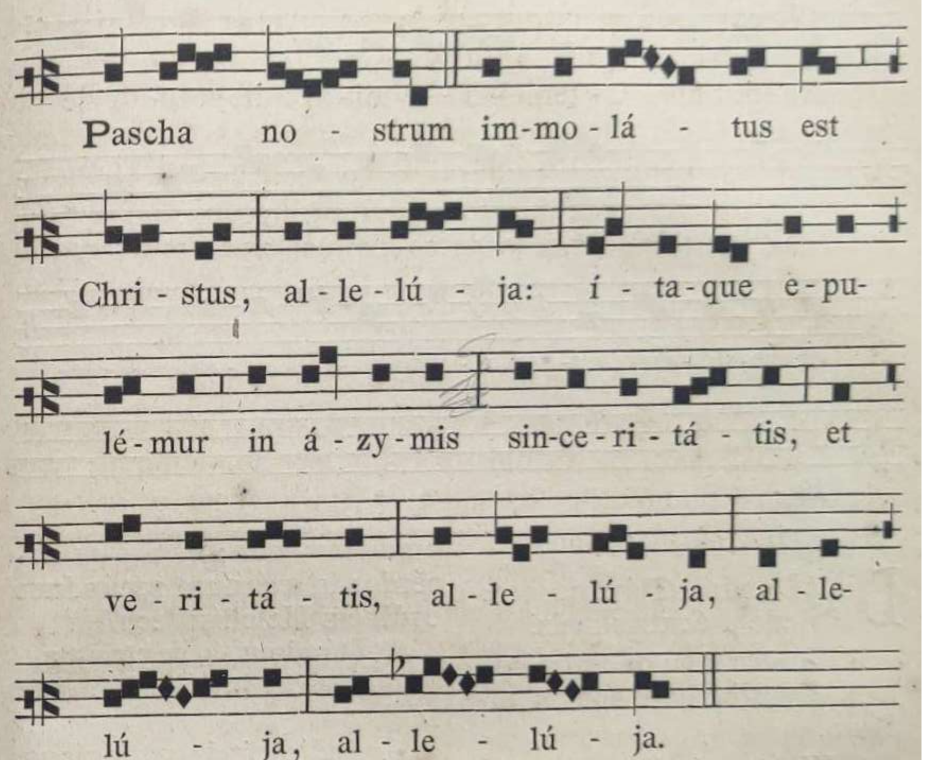
Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Modus 8. *Sol-ut.*

Communio. Modus 6. *Fa - la.*

Postcommunio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

Post Dóminus vobíscum dicitur: Ite missa est. p. 430.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

℟ Infra Octavam Paschæ non fit de aliquo Festo Duplici, vel Semiduplici, sed post Octavam celebrantur. De simplicibus autem occurrentibus post hoc triduum fit tantum commemoratio.

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María. ℣. Deus, in adjutórium. ut supra. pag. 433.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

2. Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.

3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dominàre in médio inimicórum tuórum.

4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

5. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech.

6. Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

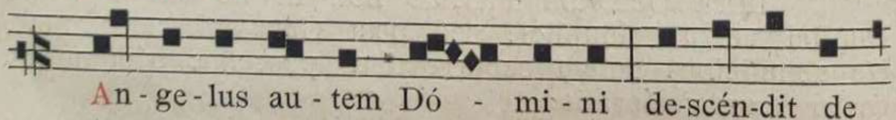
7. Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

8. De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

2. Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

5. Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

6. Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

7. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

8. Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

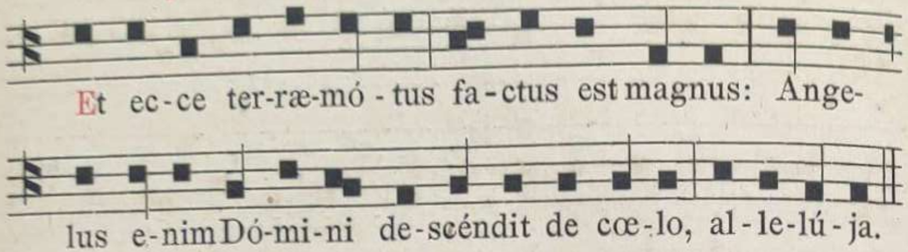
9. Sanctum et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Psalmus 111.

Beátus vir qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

3. Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

4. Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

5. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

6. In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

8. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi: * cornu ejus exaltábitur in glória.

9. Peccátor vidébit, et irascétur: déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

3. Antiphona.

4. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 3.*

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

2. Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dñi.

4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

5. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

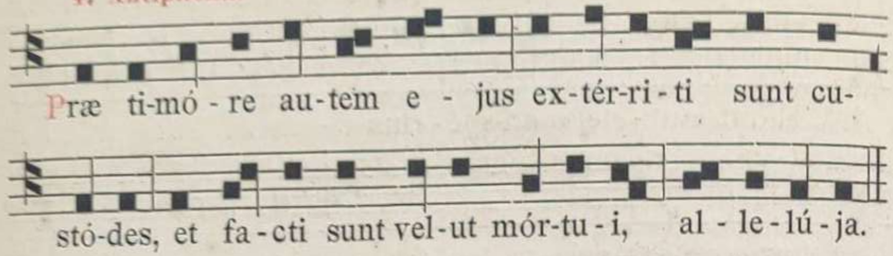
7. Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

8. Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

4. Antiphona.

5. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 113.

In éxitu Israël de Ægýpto,* domus Jacob de pópulo bárbaro:

2. Facta est Judæa sanctificátio ejus,* Israël potéstas ejus.

3. Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

4. Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

5. Quid est tibi, mare, quod fugísti? * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

6. Montes, exsultástis sicut aríetes,* et, colles, sicut agni óvium?

7. A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob:

8. Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

9. Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

10. Super misericórdia tua et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

11. Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

12. Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

13. Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

14. Aures habent, et non aúdient: * nares habent, et non odorábunt.

15. Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

16. Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

17. Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

18. Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

19. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

20. Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis.

21. Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

22. Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

23. Adjíciat Dóminus super vos: * super vos et super fílios vestros.

24. Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

25. Cœlum cœli Dómino:* terram autem dedit fíliis hóminum.

26. Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes qui descéndunt in inférnum.

27. Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino,* ex hoc nunc, et usque in sæculum.

28. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

29. Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

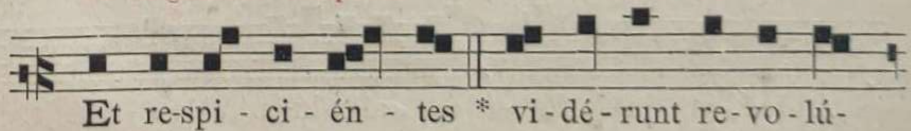
5. Antiphona.

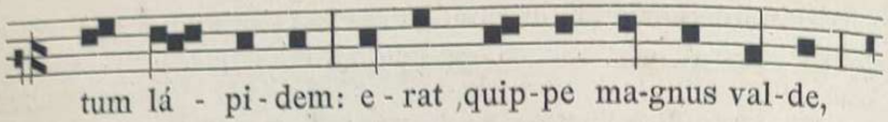

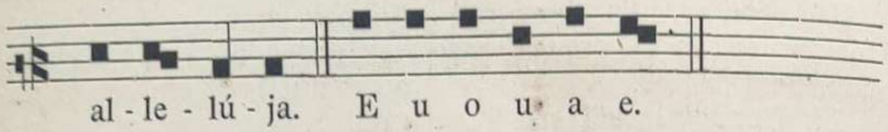
Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati.

Postea Antiph. Hæc dies. ut supra. pag. 459.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. III. Fin. 1.*

Canticum B. Mariæ Virg.
Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:
2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
12. Sicut erat in princípio, et nunc et semper * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiph. Et respiciéntes. ut supra. pag. 477.

Oratio. Deus, qui hodiérna. ut supra. pag. 461.

Ad Completorium.

Dicto ℣. Jube, domne. Fratres: Sóbrii estóte. ℣. Adjutórium nostrum. Pater noster. et facta Confessione, et Absolutione, post ℣. Convérte nos, Deus. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja, dicuntur Psalmi consueti Ton. VIII. Fin. 1: quibus finitis dicitur:

Deinde Cant. Nunc dimíttis. ut supra. pag. 431.

Postea Antiph. Hæc dies. ut supra. pag. 459.

℣. Dóminus vobíscum. et reliqua ut supra. pag. 431. et pag. 432.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

Feria II. post Pascha.

Ad Matutinum. Omnia dicuntur ut supra in die Paschæ per totam Octavam. pag. 433. sequ.

℣. Surréxit Dóminus. ut supra. pag. 440. Pater noster.

Absolutio. Exaúdi, Dómine. ℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Evangélica léctio. ut supra. pag. 441.

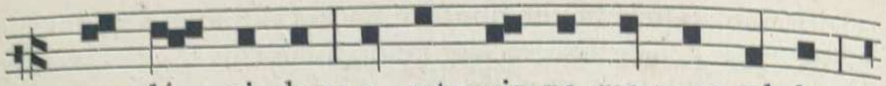
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio I. Cap. 24. b.

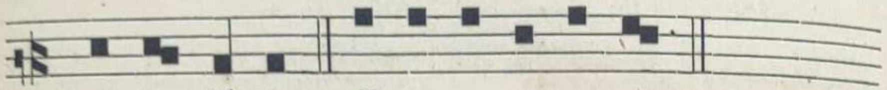
IN illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. Hom. 23. in Evang.

Audístis, fratres caríssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit: sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant: eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit: sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

tum lá - pi-dem: e-rat quip-pe ma-gnus val-de,

al-le-lú-ja. E u o u a e.

Canticum B. Mariæ Virg.
Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:
2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
12. Sicut erat in princípio, et nunc et semper * et in sǽcula sæculórum. Amen.

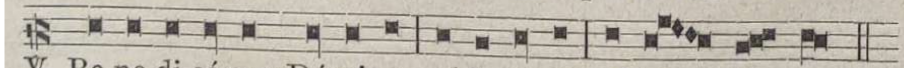
Antiph. Et respiciéntes. ut supra. pag. 477.

Oratio. Deus, qui hodiérna. ut supra. pag. 461.

Ad Completorium.

Post Orationem Deus, qui hodiérna. *dicitur:*

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cámus Dómino, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.
℟. De-o grá-ti-as, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde Cant. Nunc dimíttis. ut supra. pag. 431.

Postea Antiph. Hæc dies. ut supra. pag. 459.

℣. Dóminus vobíscum. et reliqua ut supra. pag. 431. et pag. 432.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

Feria II. post Pascha.

Ad Matutinum. Omnia dicuntur ut supra in die Paschæ per totam Octavam. pag. 433. sequ.

℣. Surréxit Dóminus. ut supra. pag. 440. Pater noster.

Absolutio. Exaúdi, Dómine. ℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Evangélica léctio. ut supra. pag. 441.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

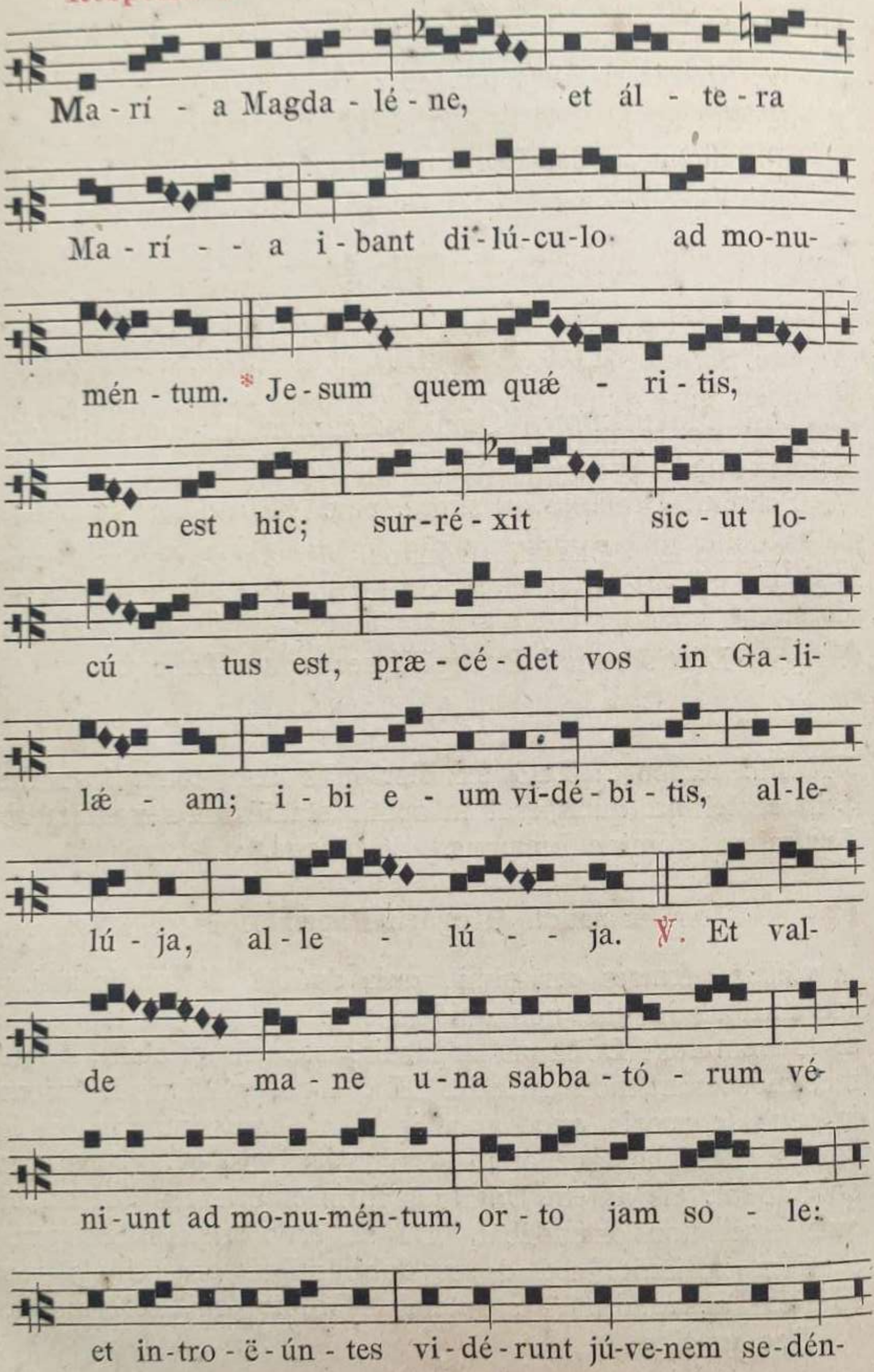
Lectio I. Cap. 24. b.

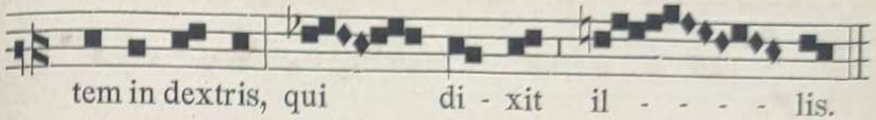
In illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. Hom. 23. in Evang.

Audístis, fratres caríssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit: sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant: eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit: sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. **Modus 8.** *Sol-ut.*

Jesum quem quǽritis. ut supra. pag. 480.

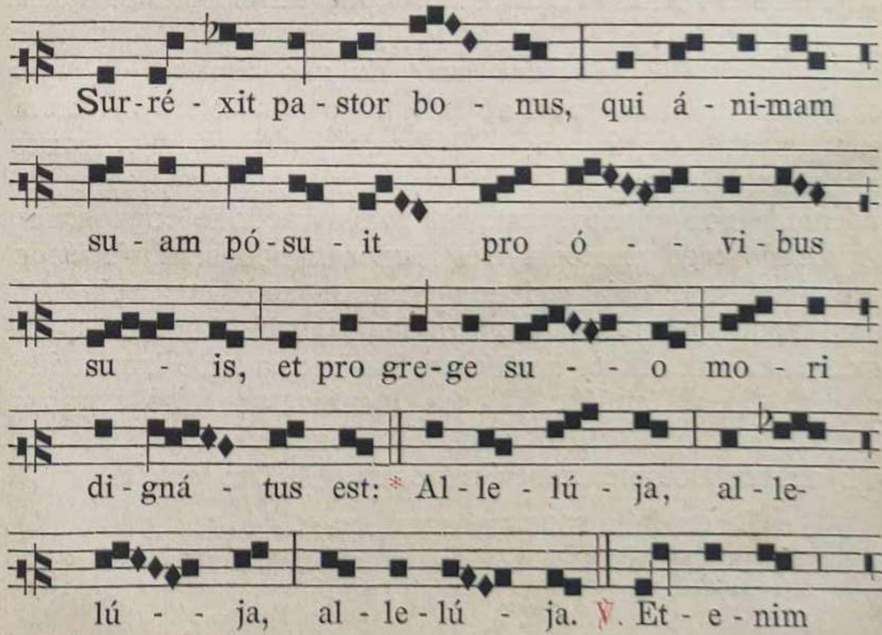
℣. Jube, domne, benedícere.

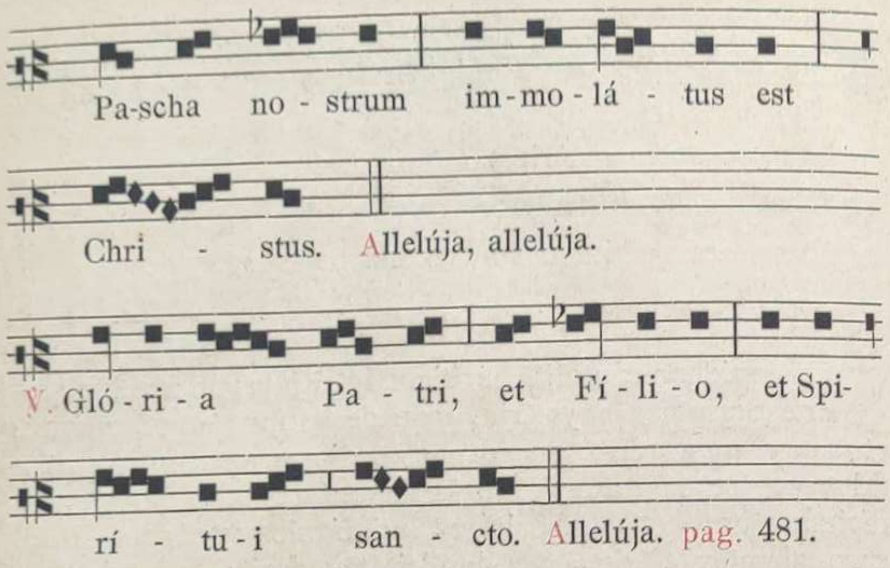
Benedictio. Divínum auxílium. ut supra. pag. 444.

Lectio II.

Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de se ipso erant, apéruit; et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus: unde et compositóres luti fígulos vocámus. Nihil ergo simplex Véritas per duplicitátem fecit: sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, si hi qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. **Modus 1.** *Re-la.*

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem. ut supra. pag. 445.

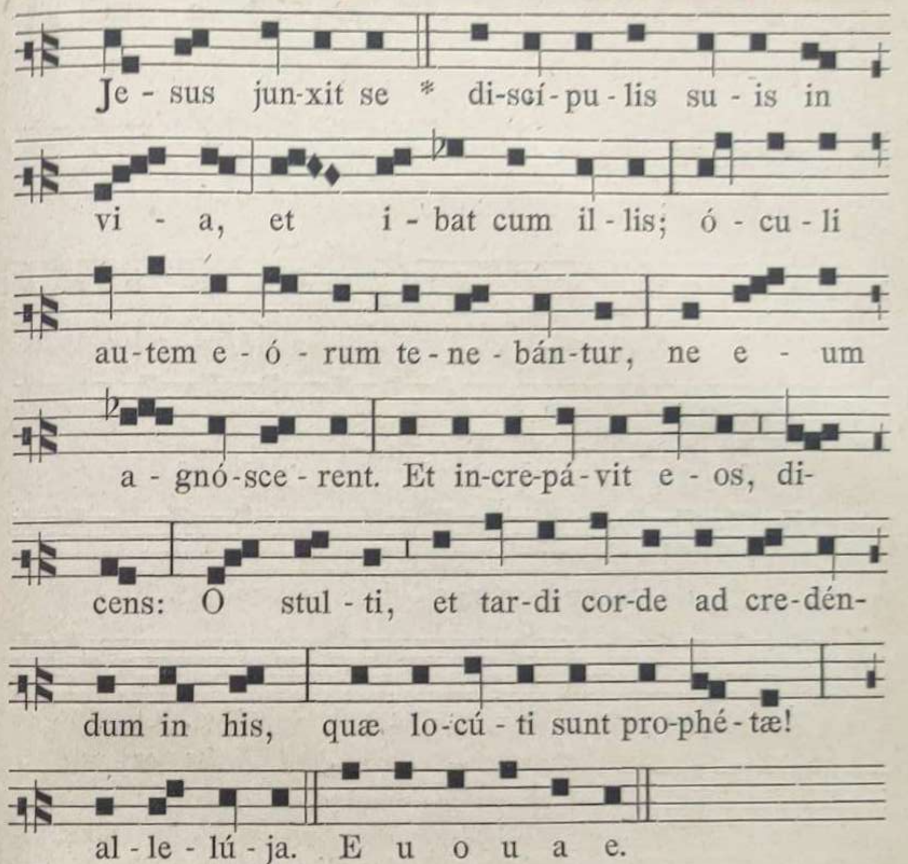
Lectio III.

Sed quia esse extránei a caritáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur, eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cum illic scriptum sit: Et coëgérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt, et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt: quia scriptum est: Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festínet ea quæ jam audíre pótuit, ópere implére. Ecce Dóminus non est cógnitus dum loquerétur, et dignátus est cognósci dum páscitur. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. ut supra. pag. 446.

Ad Laudes et alias Horas, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ. pag. 453. sequ.

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Cant. Benedíctus. ut supra. pag. 460.

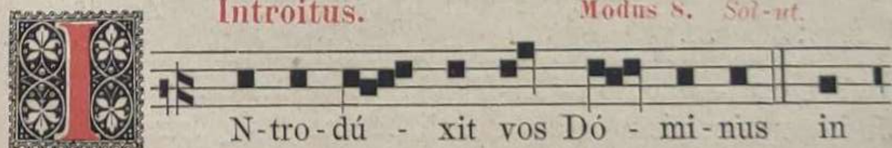
Oratio.

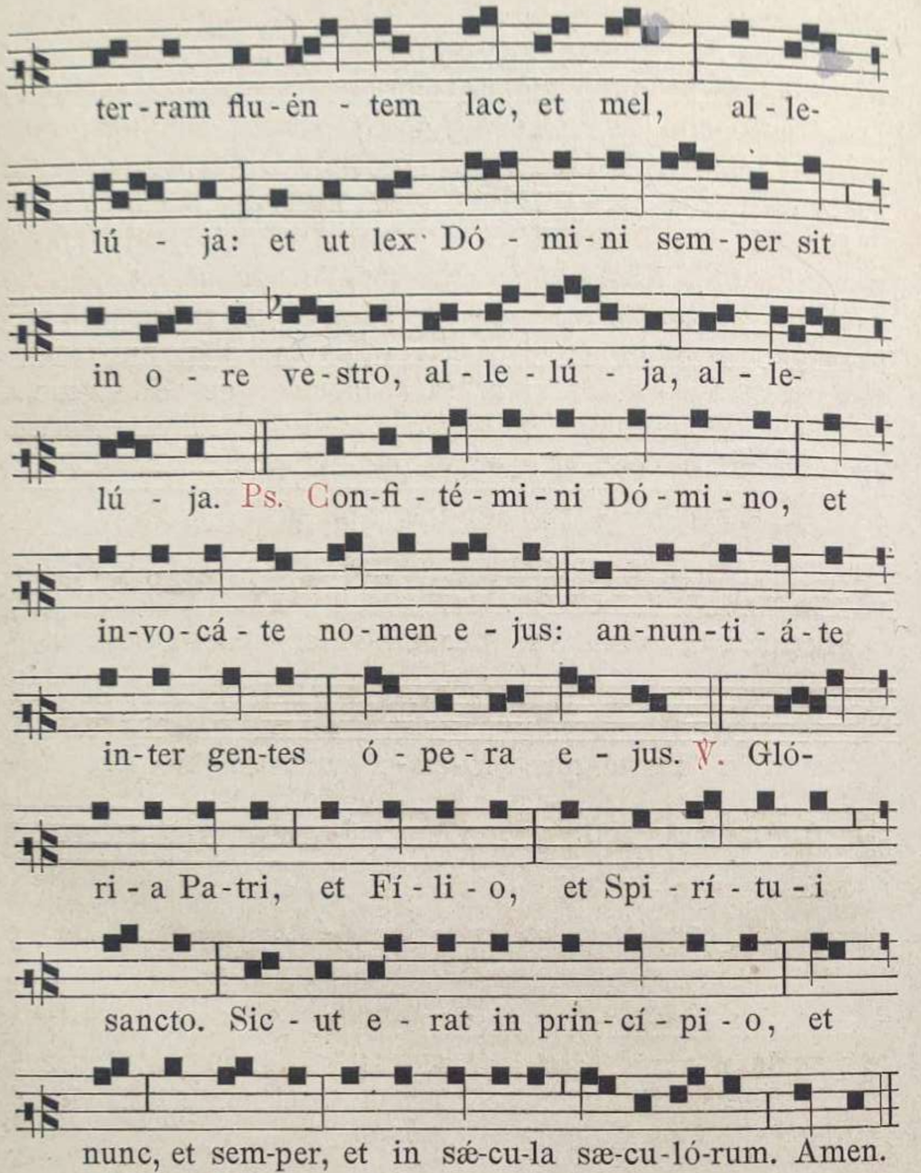
Deus, qui solemnitáte paschali mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono proséquere; ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

Ad Missam.

Statio ad Sanctum Petrum.

Introitus. Modus 8. Sol-ut.

Kýrie. Glória. ut supra. pag. 421.

Oratio. Deus, qui solemnitáte. ut supra. pag. 483.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 10. f.

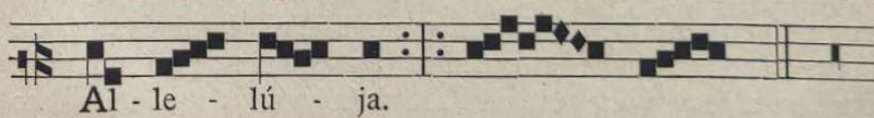
IN diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judǽam: incípiens enim a Galilǽa, post baptísmum, quod

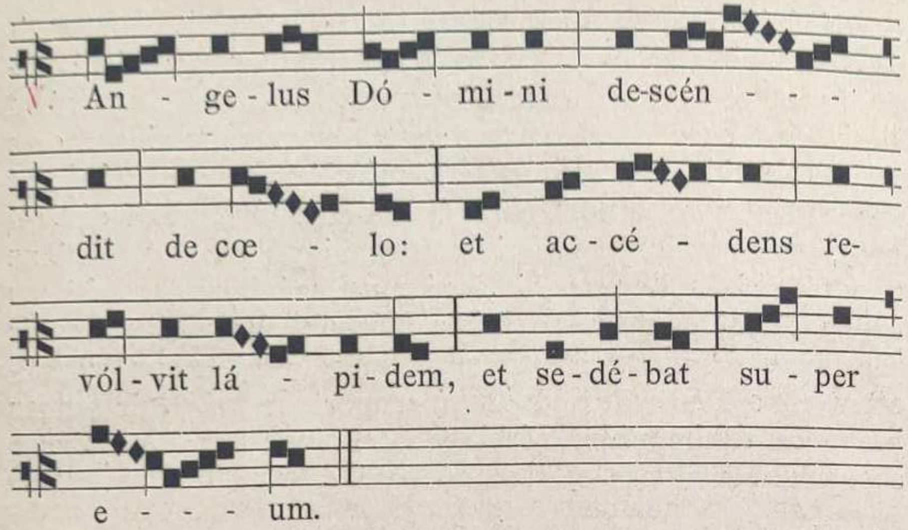
prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum, et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus, et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo judex vivórum, et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Graduale. Modus 10. *La-ut.*

Modus 8. *Sol-ut.*

Sequentia. Víctimæ paschàli. cum Allelúja in fine, ut supra in Dominica Paschæ. pag. 467. sequ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.
Luc. 24. b.

IN illo tempore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur, et secum quǽrerent: et ipse Jesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, et non cognovísti, quæ facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixérunt: De Jesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta potens in ópere et sermóne, coram Deo, et omni pópulo: et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes, et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixérunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israël; et nunc super hæc ómnia, tértia dies est hódie, quod hæc facta sunt. Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum, et, non invénto

córpore ejus, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum: et ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti, et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quæ locúti sunt prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? Et incípiens a Móyse, et ómnibus prophétis, interpretabátur illis in ómnibus scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castéllo, quo ibant: et ipse se finxit lóngius ire. Et coëgérunt illum, dicéntes: Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recúmberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem; et invenérunt congregátos úndecim, et eos, qui cum illis erant, dicéntes: Quod surréxit Dóminus vere, et appáruit Simóni. Et ipsi narrábant, quæ gesta erant in via; et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Credo. ut supra. pag. 57.

Offertorium. **Modus 8.** *Sol-ut.*

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum nostrum.

Sanctus. Benedíctus. ut supra. pag. 427.

Agnus Dei. ut supra. pag. 470.

Communio. **Modus 6.** *Fa-la.*

Postcommunio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

Ad Vesperas omnia ut supra in Dom. Paschæ. p. 472.

Ad Magnif. Antiph. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Cant. Magníficat. ut supra. pag. 478.

Oratio. Deus, qui solemnitáte. ut supra. pag. 483.

Ad Completorium. Omnia ut supra. pag. 478.

Feria III. post Pascha.

Ad Matutinum. Omnia dicuntur ut in die Paschæ. pag. 433. seq.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.
℟. Et appáruit Simóni, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio I. Cap. 24. c.

In illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

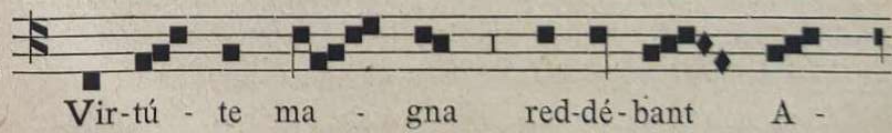
Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

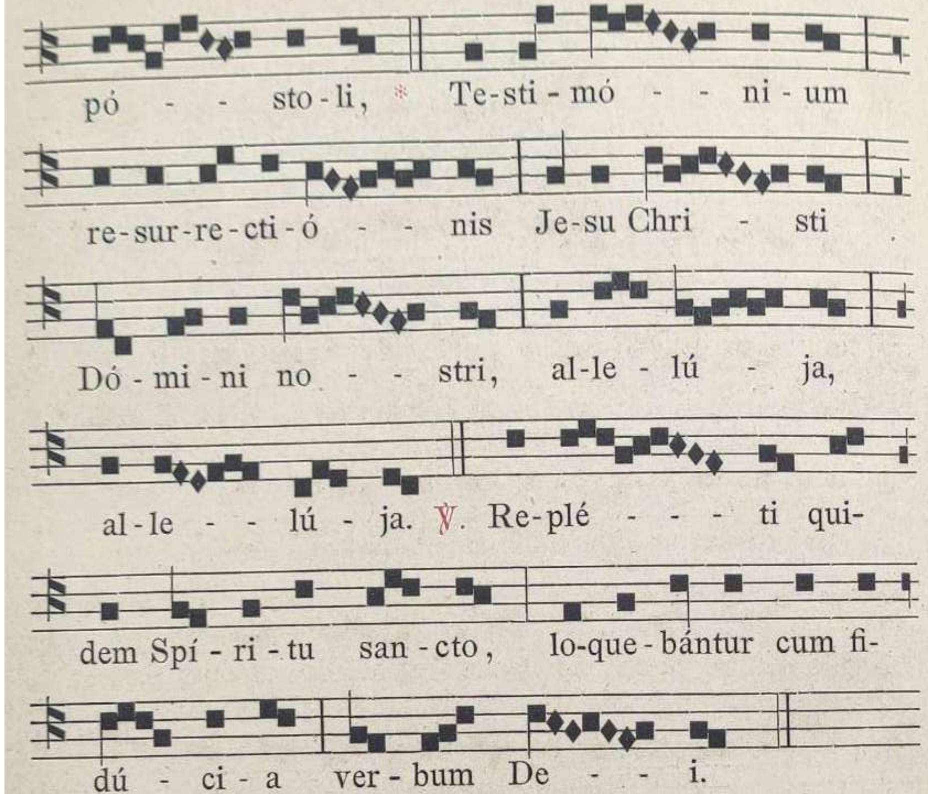
Lib. 10. Comm. in Luc. c. 24. ante finem.

Mirum, quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu, tangi fácilis, diffícilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet: Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est: quod palpátur, corpus est.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. **Modus 3.** *Mi-ut.*

Testimónium. ut supra.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

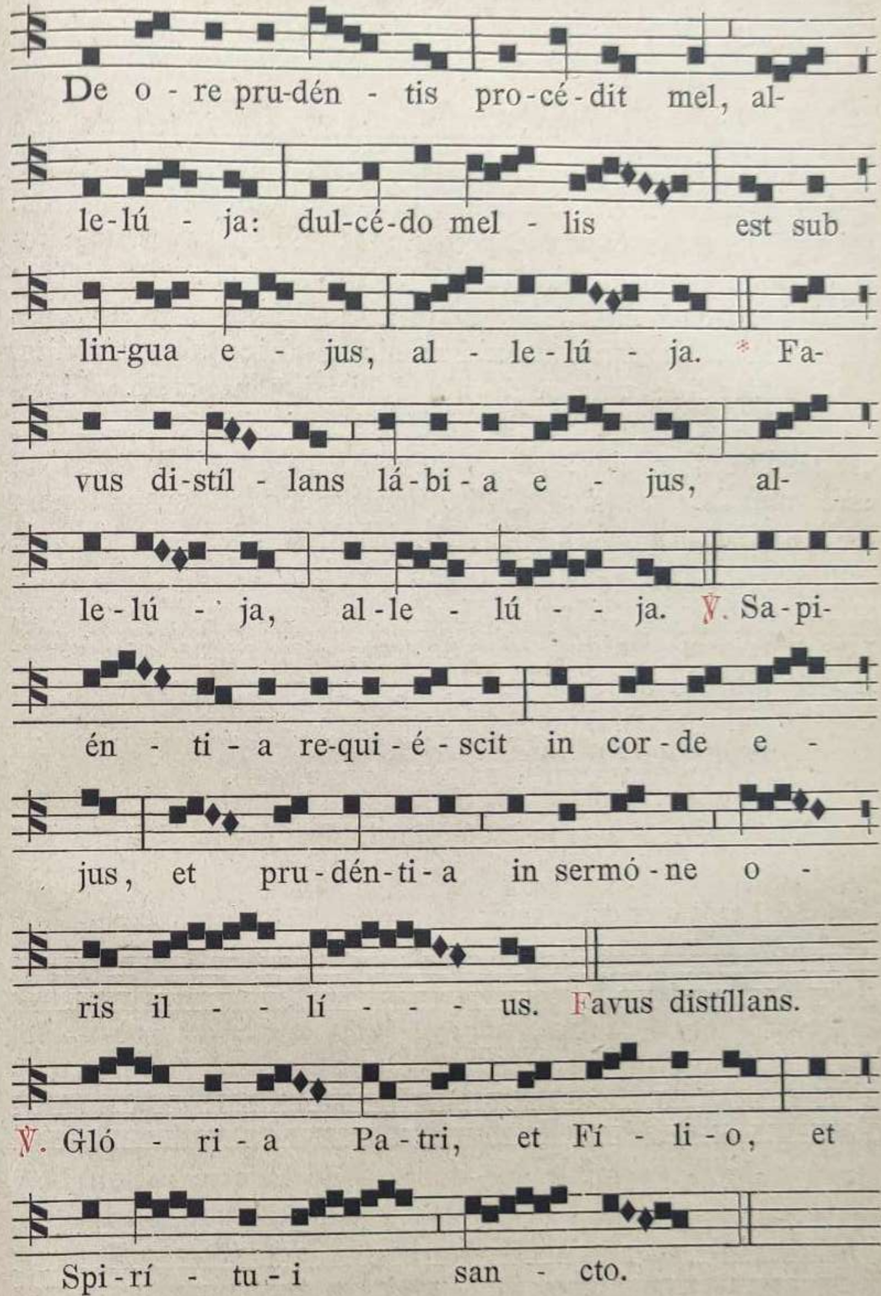
Lectio II.

In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále: surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? in quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit, ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis ampléctens: tales illic mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II.

Modus 7. Sol-re.

Favus distíllans. ut supra.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio III.

ET quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur: ibi Spíritum sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigíssé, hic sequéntia, et humánis próxima: hic histórico usus circúitu, ille compéndio: quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus: et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat; etsi prima considerémus, contrária sunt; si sequéntia, certum est convenire.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. ut supra. pag. 446.

Ad Laudes et alias Horas, omnia dicuntur ut in die Paschæ ut supra. pag. 453.

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Cant. Benedíctus. ut supra. pag. 460.

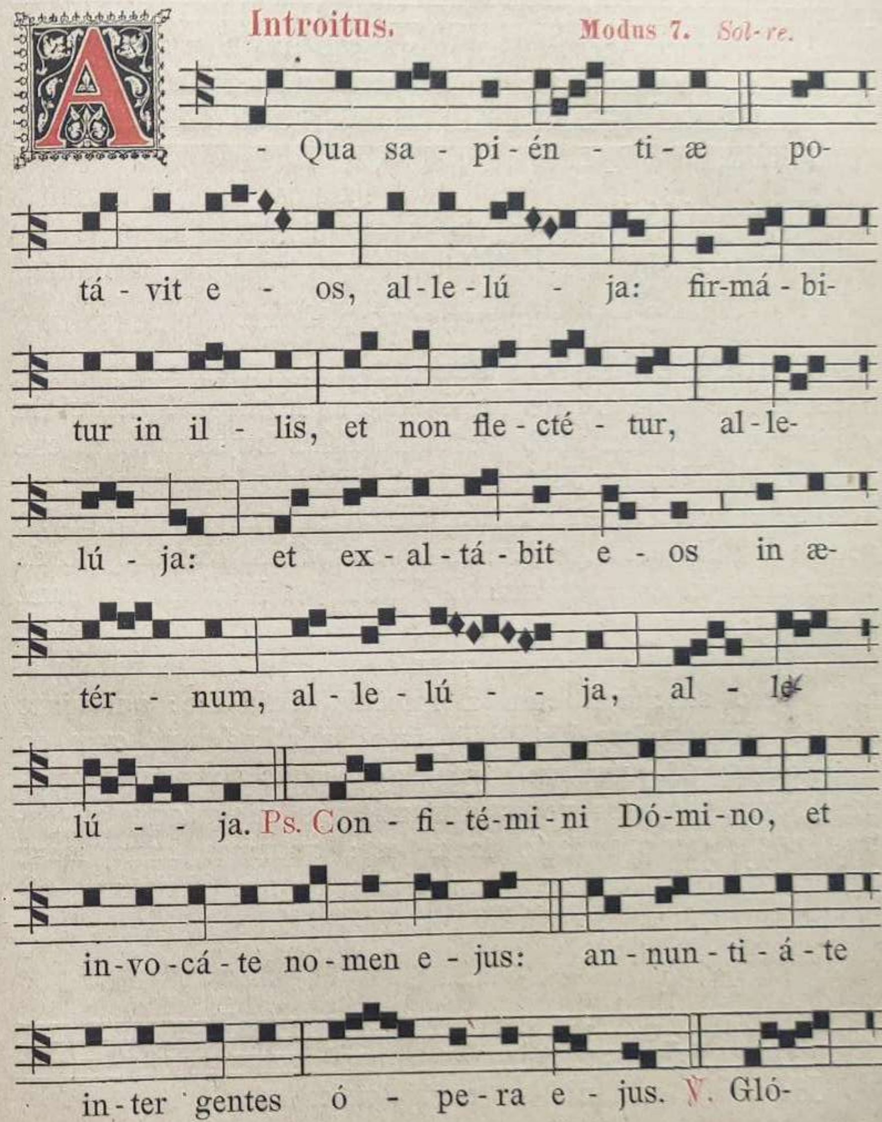
Oratio.

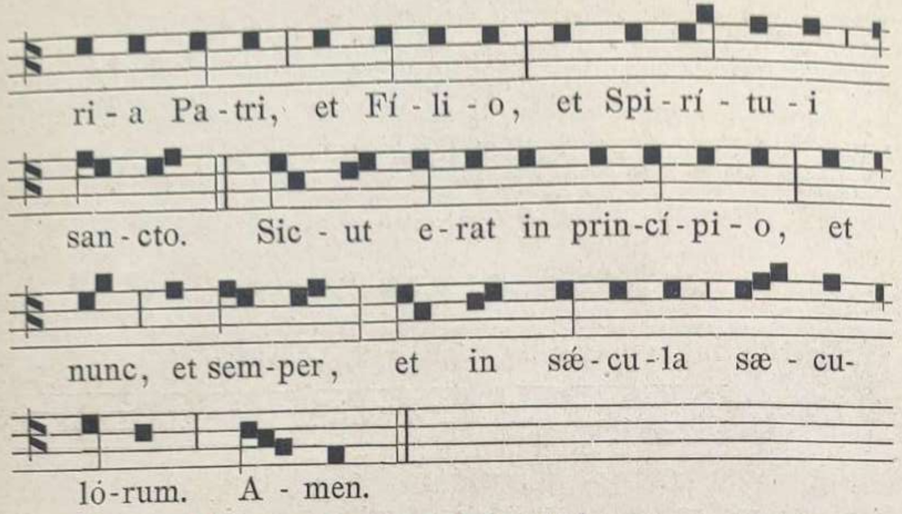
Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Ad Missam.

Statio ad Sanctum Paulum.

Introitus. **Modus 7.** *Sol-re.*

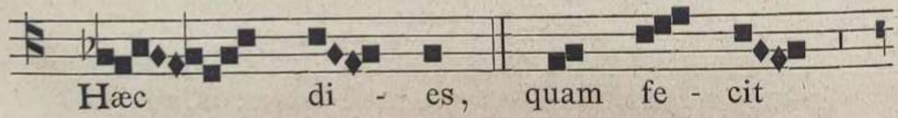
Kýrie. Glória. ut supra. pag. 421.

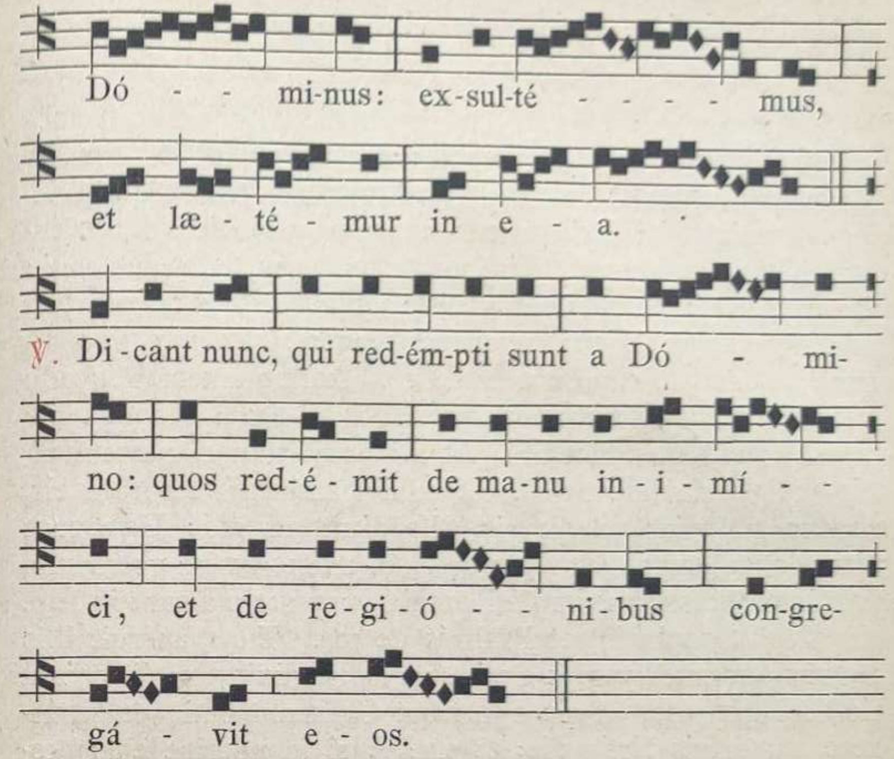
Oratio. Deus, qui Ecclésiam. ut supra. pag. 493.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 13. d.

IN diébus illis: Surgens Paulus, et manu siléntium indícens, ait: Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, ignorántes Jesum, et voces prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul adscénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum Christum Dóminum nostrum.

Graduale. **Modus 10.** *La-ut.*

Modus 1. *Re-la.*

Sequentia. Víctimæ pascháli. cum Allelúja in fine, ut supra in Dominica Paschæ. pag. 467. sequ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.
Luc. 24. c.

IN illo tempore: Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Conturbáti vero, et contérriti, existimábant se spíritum vidére. Et dixit eis: Quid turbáti estis, et cogitatiónes adscéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas, et pedes, quia ego ipse sum: palpáte, et vidéte: quia spíritus carnem, et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus, et pedes. Adhuc autem illis non credéntibus, et mirántibus præ gaúdio, dixit: Habétis hic áliquid, quod manducétur? At illi obtulérunt ei partem piscis assi, et favum mellis. Et cum manducásset coram eis, sumens relíquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia, quæ scripta sunt in lege Móysi, et Prophétis, et Psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras. Et dixit eis: Quóniam sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere a mórtuis tértia die: et prædicári in nómine ejus pœniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes.

Credo. ut supra. pag. 57.

Offertorium. Modus 1. *Re-la.*

Secreta.

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum: ut per hæc piæ devotiónis offícia, ad cœléstem glóriam transeámus. Per Dóminum.

Sanctus. Benedíctus. ut supra. pag. 427.

Agnus Dei. ut supra. pag. 477.

Communio. Modus 7. *Sol-re*

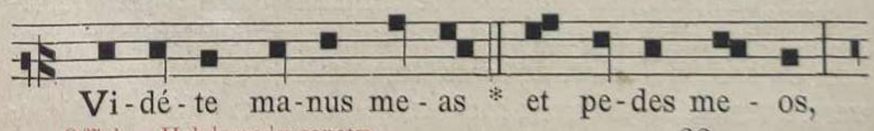

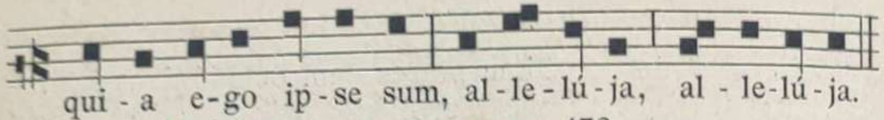
Postcommunio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut paschális percéptio sacraménti, contínua in nostris méntibus persevéret. Per Dóminum.

Ad Vesperas omnia ut supra in Dom. Paschæ. p. 472.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton VIII. Fin. 1.*

Cant. Magníficat. ut supra. pag. 478.

Oratio. Deus, qui Ecclésiam. ut supra. pag. 493.

Ad Completorium. Omnia ut supra. pag. 478.

Infra Oct. Paschæ non fit de aliquo Festo Duplici vel Semidupl., sed post Oct. celebrantur. De Simpl. autem occurrent. post hoc triduum (vide finem libri), fit tantum commemoratio.

Feria IV. post Pascha.

Ad Matutinum. Omnia dicuntur ut in die Paschæ. pag. 433. sequ.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja. Pater noster.

Absolutio. A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio I. Cap. 21.

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

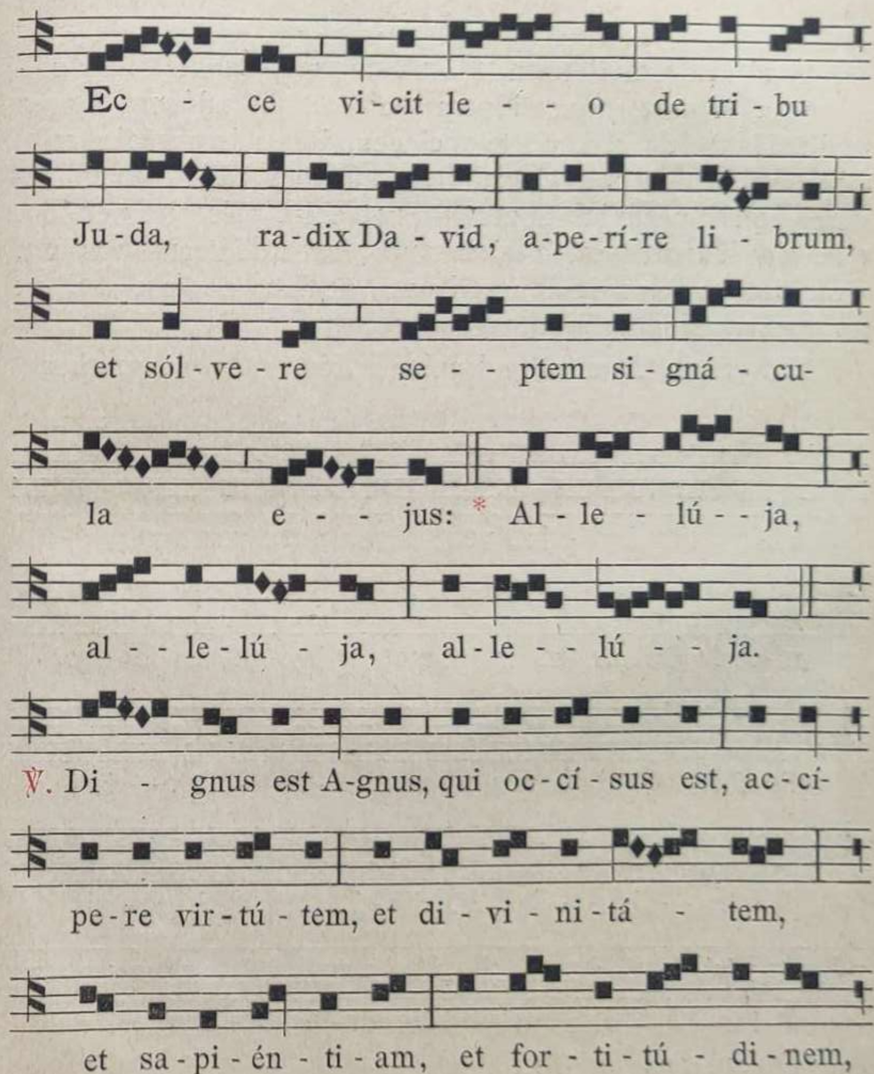
Homilía S. Gregórii Papæ. Hom. 24. in Evang.

Léctio sancti Evangélii, quæ modo in aúribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: et cum Véritas dicat:

Nemo mittens manum suam ad arátrum, et adspíciens retro, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítius vidétur, quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxstitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. Modus 7. Sol-re.

Allelúja. ut supra. p. 499.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio II.

Nam piscatórem Petrum, Matthæum vero teloneárium scimus: et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthæus vero ad telónei negótium non resédit: quia áliud est victum per piscatiónem quǽrere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. **Modus 5.** *Fa-ut.*

Qui manet. ut supra.

Qui manet.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio III.

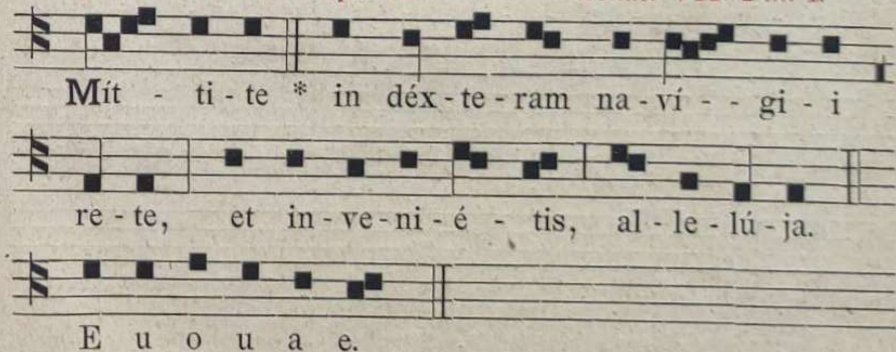
Quæri étiam potest, cur, discípulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sǽculum signat, quod se cásuum tumúltibus et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant. Quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. ut supra. pag. 446.

Ad Laudes et alias Horas, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ. pag. 453. sequ.

Ad Benedictus Antiphona. *Tonus. VII. Fin. 1.*

Cant. Benedíctus Dóminus. ut supra. pag. 460.

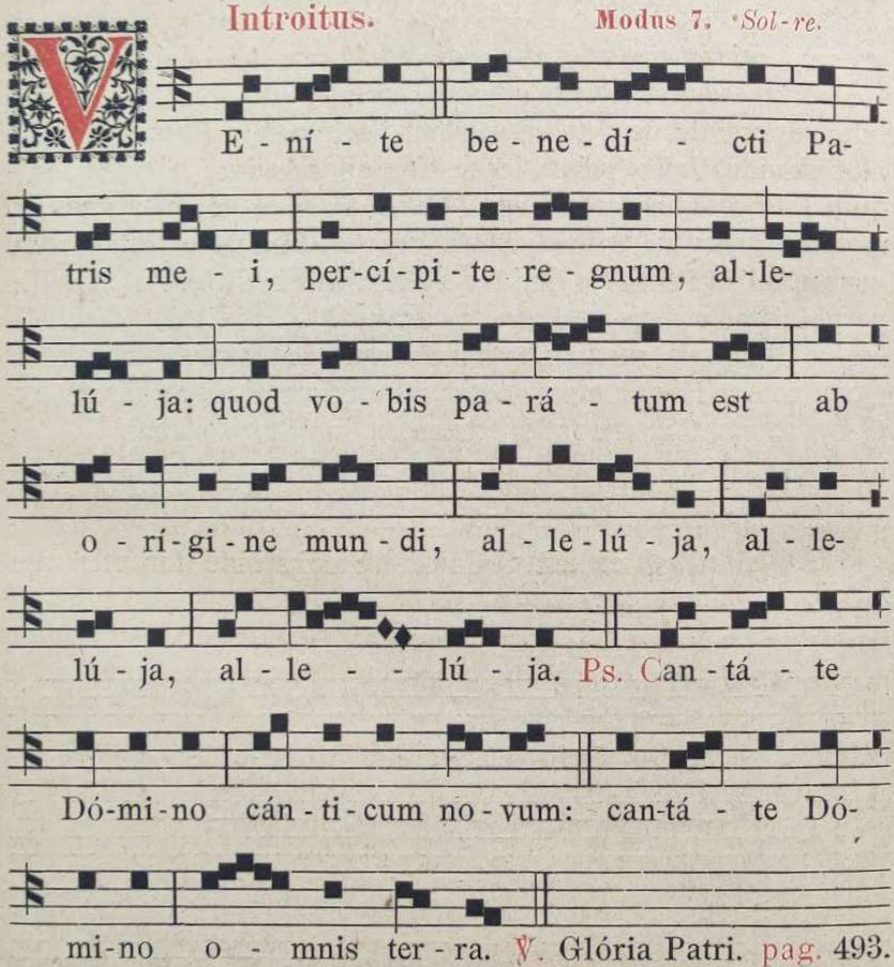
Oratio.

Deus, qui nos Resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gaúdia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Missam.

Statio ad Sanctum Laurentium extra muros.

Introitus. **Modus 7.** *Sol-re.*

Kýrie. Glória. ut supra. pag. 421.

Oratio. Deus, qui nos. ut supra.

Ab hac die usque ad Sabbatum in Albis inclusive, post Orationem diei dicitur una ex sequentibus Orationibus tantum, nisi facienda sit commemoratio alicujus Festi Simplicis occurrentis.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

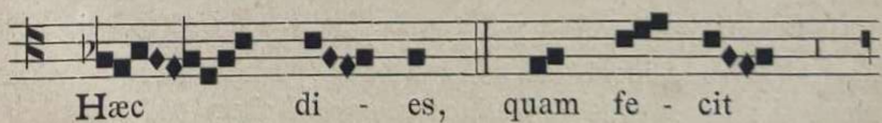
Vel pro Papa. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 3. b.

In diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri Israëlítæ, et qui timétis Deum, audíte. Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum, et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecístis, sicut et príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini ígitur, et convertímini, ut deleántur peccáta vestra.

Graduale. **Modus 10.** *La-ut.*

Modus 8. *Sol-ut.*

Sequentia. Víctimæ pascháli. cum Allelúja in fine ut in Dominica Paschæ. ut supra. pag. 467.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 21.

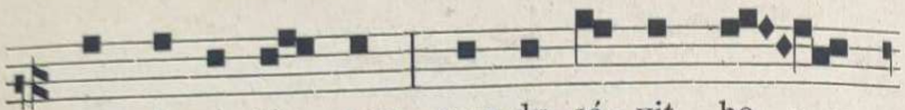
In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic. Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus, et

Nathánaël, qui erat a Cana Galilǽæ, et fílii Zebedǽi, et álii ex discípulis ejus duo. Dicit eis Simon Petrus: Vado piscári. Dicunt ei: Venímus et nos tecum. Et exiérunt, et adscendérunt in navim: et illa nocte nihil prendidérunt. Mane autem facto, stetit Jesus in líttore: non tamen cognovérunt discípuli, quia Jesus est. Dixit ergo eis Jesus: Púeri, numquid pulmentárium habétis? Respondérunt ei: Non. Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis. Misérunt ergo: et jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium. Dixit ergo discípulus ille, quem diligébat Jesus, Petro: Dóminus est. Simon Petrus cum audísset, quia Dóminus est, túnica succínxit se (erat enim nudus), et misit se in mare. Alii autem discípuli navígio venérunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cúbitis ducéntis), trahéntes rete píscium. Ut ergo descendérunt in terram, vidérunt prunas pósitas, et piscem superpósitum, et panem. Dicit eis Jesus: Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Adscéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram, plenum magnis píscibus centum quinquagínta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. Dicit eis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes, quia Dóminus est. Et venit Jesus, et áccipit panem, et dat eis, et piscem simíliter. Hoc jam tértio manifestátus est Jesus discípulis suis, cum resurrexísset a mórtuis.

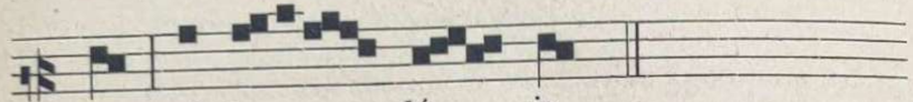
Credo. ut supra. pag. 57.

Offertorium. Modus 8. *Sol-ut.*

nem An-ge-ló - rum man-du-cá - vit ho - -

mo, al-le - - lú - ja.

Secreta.

Sacrifícia, Dómine, paschálibus gaúdiis immolámus: quibus Ecclésia tua mirabíliter et páscitur et nutrítur. Per Dóminum.

Contra persecutores Ecclesiæ. Secreta.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

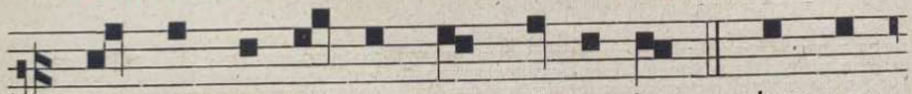
Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum.

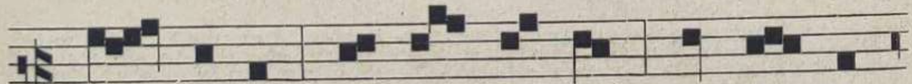
Sanctus. Benedíctus. ut supra. pag. 427.

Agnus Dei. ut supra. pag. 470.

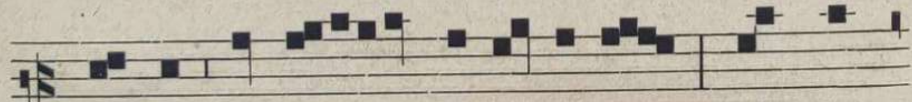
Communio. **Modus 8.** *Sol-ut.*

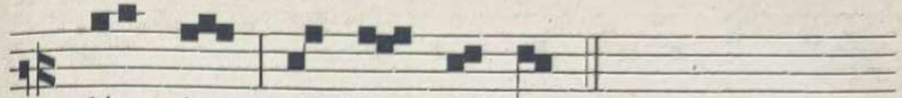
Chri - stus re-súr-gens ex mór-tu-is, jam non

mó - ri-tur, al - le - lú - ja: mors il - li

ul-tra non do - mi-ná-bi-tur, al - le-

lú - ja, al - le - lú - ja.

Postcommunio.

Ab omni nos, quæsumus Dómine, vetustáte purgátos: sacraménti tui veneránda percéptio in novam tránsferat creatúram: Qui vivis et regnas.

Contra persecutores Ecclesiæ. Postcommunio.

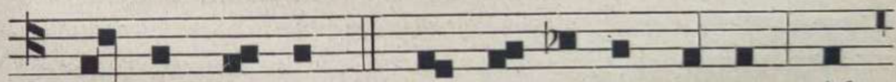
Quæsumus Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Postcommunio.

Hæc nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum.

Ad Vesperas omnia ut supra in Dominica Paschæ. pag. 472.

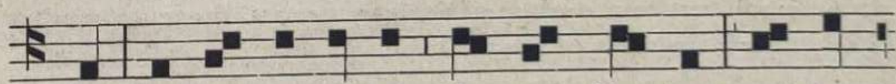
Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

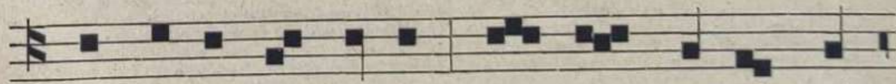
Di-xit Je - sus * di - scí - pu-lis su - is: Af-

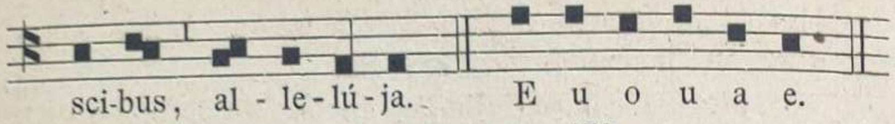
fér - te de pí - sci-bus, quos pren-di - dí - stis

nunc. Adscén-dit au-tem Si - mon Pe - trus, et tra-

xit re-te in ter-ram ple - num magnis pí-

Cant. Magníficat. ut supra. pag. 478.

Oratio. Deus, qui nos. ut supra. pag. 502.

Ad Completorium. Omnia ut supra. pag. 478.

Feria V. post Pascha.

Ad Matutinum. Omnia dicuntur ut in die Paschæ. pag. 433. sequ.

℣. Surréxit Dóminus. ut supra. pag. 440. Pater noster.

Absolutio. Exaúdi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio I. Cap. 20. c.

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes. Et réliqua.

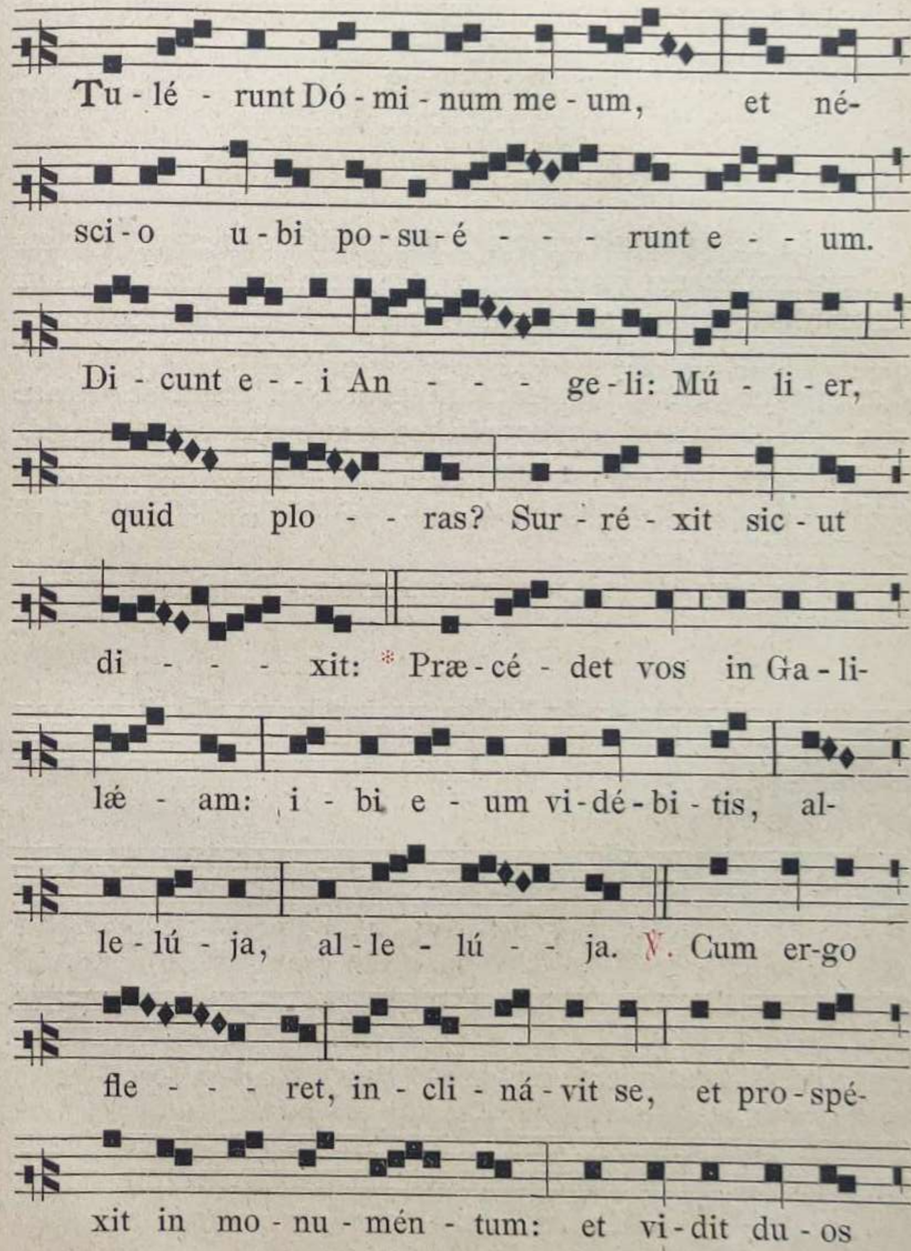
Homilía S. Gregórii Papæ. Hom. 25. in Evang.

María Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrimis máculas críminis; et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo

discípuli ad semetípsos; ac deínde subjúngitur: María autem stabat ad monuméntum foris plorans.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. Modus 8. *Sol-ut.*

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio II.

Qua in re pensándum est hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quǽreret: quia nimírum virtus boni óperis perseverántia est: et voce Veritátis dícitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. **Modus 3.** *Mi-ut.*

℣. Glória Patri. pag. 443. Et dum flerem.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

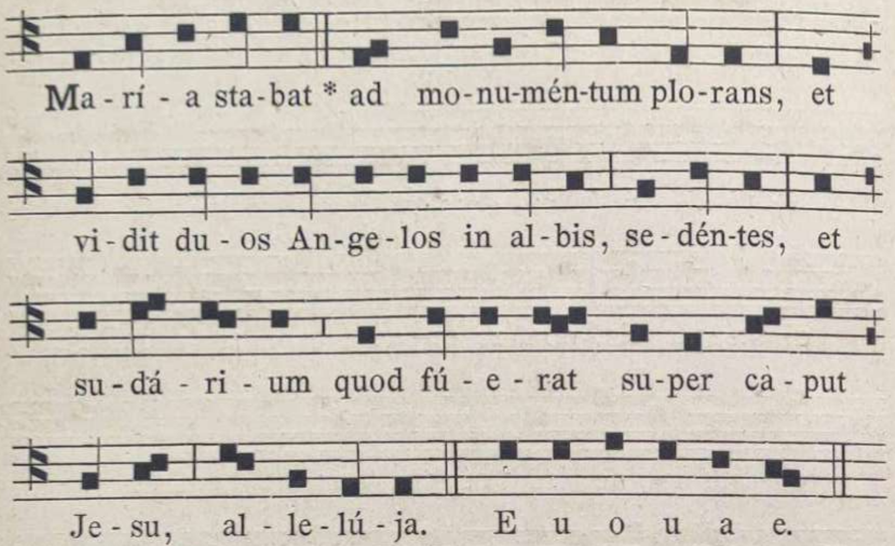
Lectio III.

María ergo, cum fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum. Certe jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed amánti semel adspexísse non súfficit: quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit: perseverávit ut quǽreret, unde et cóntigit ut inveníret; actúmque est ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenissent.

Te Deum laudámus. ut supra. pag. 446.

Ad Laudes et alias Horas, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ. pag. 453. sequ.

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VII. Fin. 3.*

Cant. Benedíctus. ut supra. pag. 460.

Oratio.

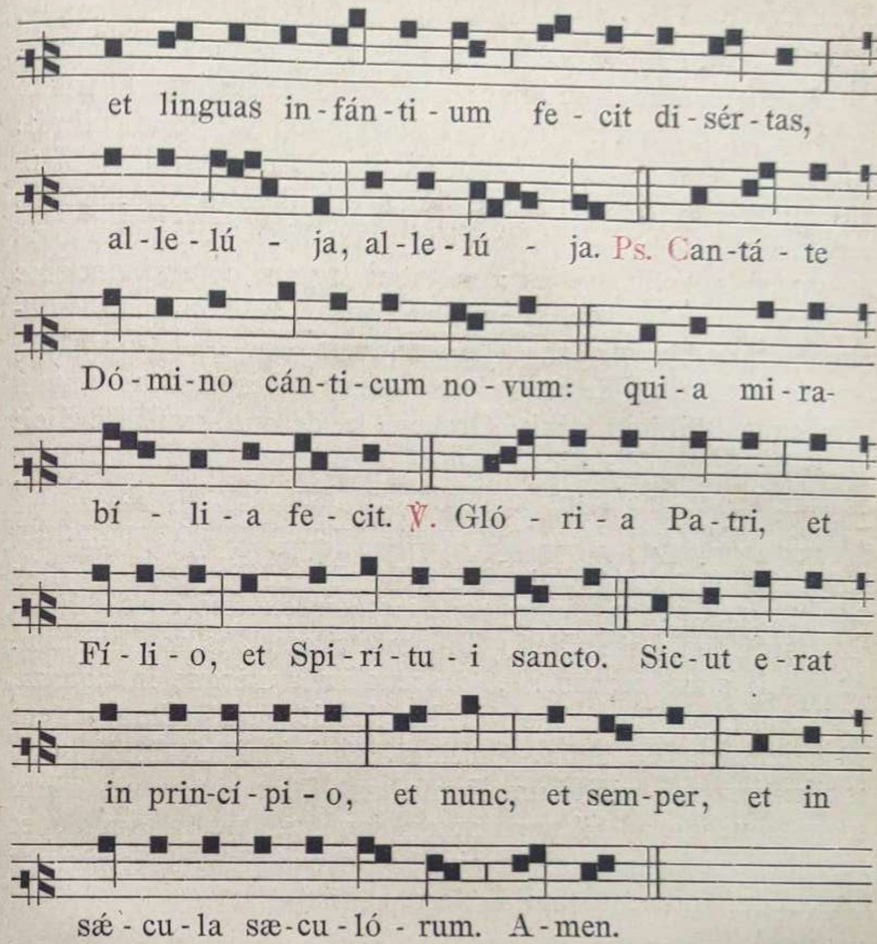
Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da, ut renátis fonte baptísmatis, una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum.

Ad Missam.

Statio ad Sanctos duodecim Apostolos.

Introitus. **Modus 3.** *Mi-ut.*

Kýrie. Glória. ut supra. pag. 421.

Oratio. Deus, qui diversitátem. ut supra. pag. 512.

Secunda Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. ut in Feria IV. præcedenti. pag. 503.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 8, e.

In diébus illis: Angelus Dómini locútus est ad Philíppum, dicens: Surge, et vade contra meridiánum, ad viam, quæ descéndit ab Jerúsalem in Gazam: hæc est desérta. Et surgens ábiit. Et ecce vir Æthiops eunúchus, potens Candácis regínæ Æthíopum, qui erat super omnes gazas ejus, vénerat adoráre in Jerúsalem: et revertebátur sedens super

currum suum, legénsque Isaíam prophétam. Dixit autem Spíritus Philíppo: Accéde, et adjúnge te ad currum istum. Accúrrens autem Philíppus, audívit eum legéntem Isaíam prophétam, et dixit: Putásne intélligis, quæ legis? Qui ait: Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi? Rogavítque Philíppum, ut adscénderet, et sedéret secum. Locus autem Scriptúræ, quam legébat, erat hic: Tamquam ovis ad occisiónem ductus est: et sicut agnus coram tondénte se, sine voce, sic non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est. Generatiónem ejus quis enarrábit, quóniam tollétur de terra vita ejus? Respóndens autem Eunúchus Philíppo, dixit: Obsecro te, de quo prophéta dicit hoc? de se, an de álio áliquo? Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Jesum. Et dum irent per viam, venérunt ad quamdam aquam: et ait Eunúchus: Ecce aqua, quid próhibet me baptizári? Dixit autem Philíppus: Si credis ex toto corde, licet. Et respóndens, ait: Credo, Fílium Dei esse Jesum Christum. Et jussit stare currum: et descendérunt utérque in aquam, Philíppus, et Eunúchus, et baptizávit eum. Cum autem adscendíssent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philíppum, et ámplius non vidit eum Eunúchus. Ibat autem per viam suam gaudens. Philíppus autem invéntus est in Azóto, et pertránsiens evangelizábat civitátibus cunctis (donec veníret Cæsaréam) nomen Dómini Jesu Christi.

Graduale. Modus 10. *La-ut.*

Modus 2. *Re-fa.*

Sequentia. Víctimæ pascháli. cum Allelúja in fine, ut supra in Dominica Paschæ. pag. 467. sequ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 20. c.

In illo témpore: Maria stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, unum ad caput, et unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Jesu. Dicunt ei illi: Múlier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulérunt Dóminum meum; et néscio, ubi posuérunt eum. Hæc cum dixísset, convérsa est retrórsum, et vidit Jesum stantem; et non sciébat quia Jesus est. Dicit ei Jesus: Múlier, quid ploras? quem quæris? Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum; et ego eum tollam. Dicit ei Jesus: María. Convérsa illa, dicit ei: Rabbóni (quod dícitur Magíster). Dicit ei Jesus: Noli me tángere, nondum enim adscéndi ad Patrem meum; vade autem ad fratres meos, et dic eis: Adscéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum; Deum meum, et Deum vestrum. Venit María Magdaléne annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum: et hæc dixit mihi. Credo. ut supra. pag. 57.

Offertorium. **Modus 4.** *Mi-la.*

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, múnera populórum tuórum propítius: ut confessióne tui nóminis et baptísmate renováti, sempitérnam beatitúdinem consequántur. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta. Prótege nos. vel Oblátis. ut in Feria IV. præcedenti. pag. 506.

Sanctus. Benedíctus. ut supra. pag. 427.

Agnus Dei. ut supra. pag. 470.

Communio. **Modus 11. (13.)** *Ut-sol.*

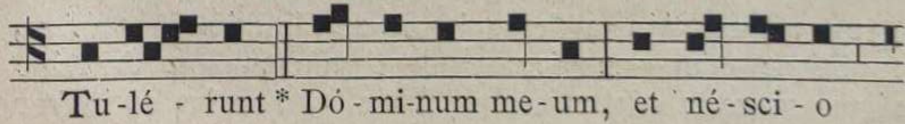
Postcommunio.

Exaúdi, Dómine, preces nostras: ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia, et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium, et gaúdia sempitérna concílient. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio. Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. ut in Feria IV. præcedenti. pag. 507.

Ad Vesperas omnia ut supra in Dominica Paschæ. pag. 472.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Canticum. Magníficat. ut supra. pag. 478.

Oratio. Deus, qui diversitátem. ut supra. pag. 512.

Ad Completorium. Omnia ut supra. pag. 478.

Feria VI. post Pascha.

Ad Matutinum. Omnia dicuntur ut in die Paschæ. pag. 433. sequ.

℣. Surréxit Dóminus. ut supra. pag. 489. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio I. Cap. 28. d.

In illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam, in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

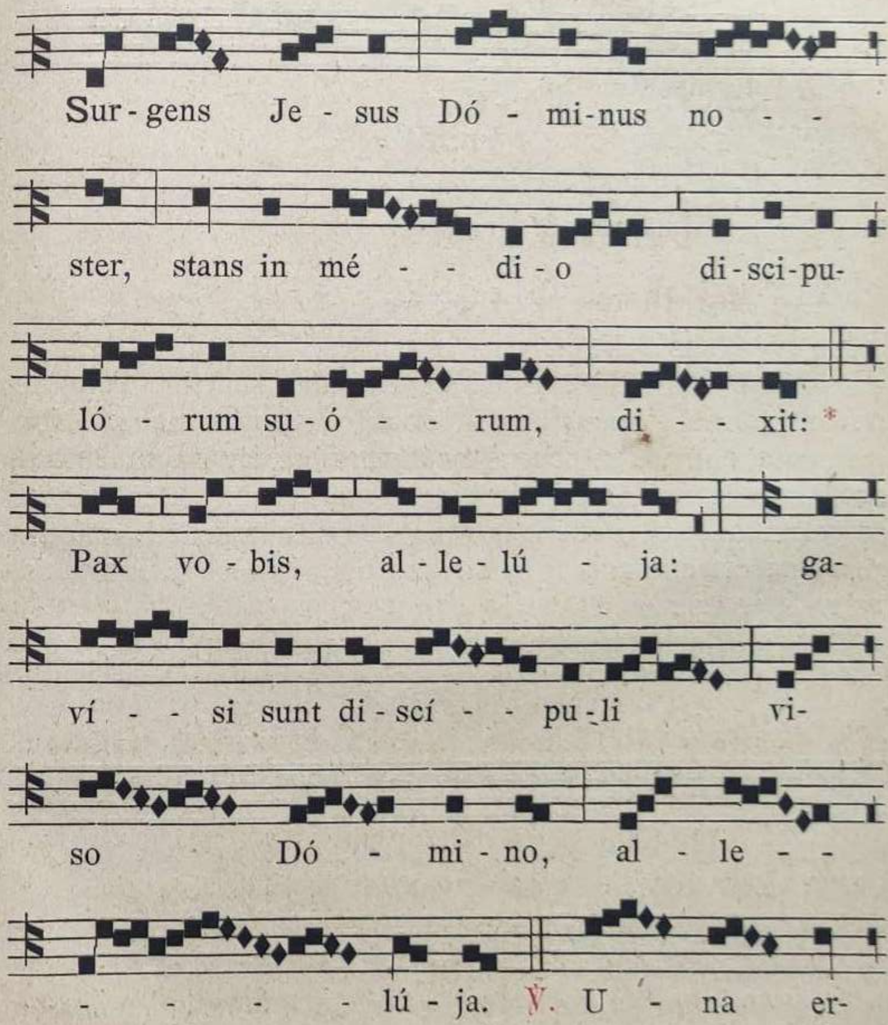
Lib. 4. Comment. in Matth. in fine.

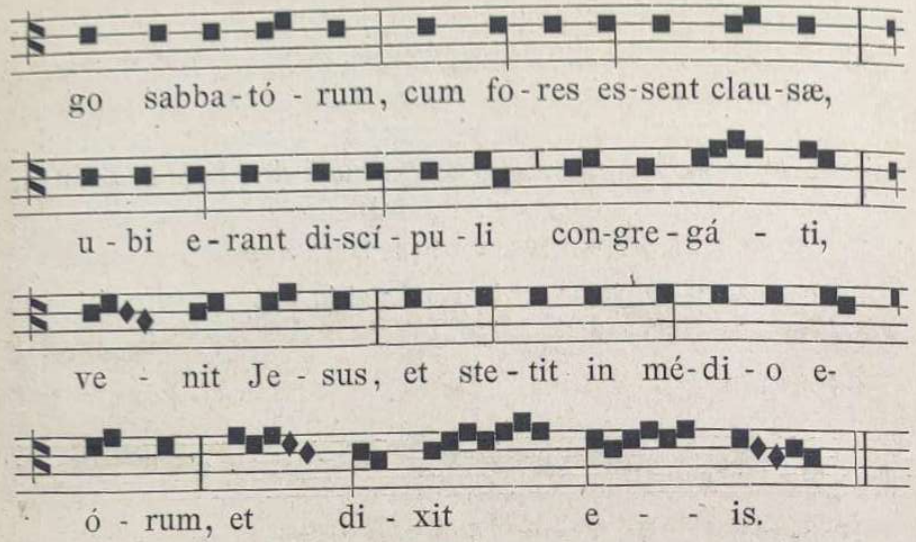
Post resurrectiónem Jesus in monte Galilǽæ conspícitur, ibíque adorátur: licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram aúgeat fidem. Tunc manuféstius osténditur

Thomæ, et latus láncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cœlo autem et in terra potéstas data est, ut qui ante regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet et in terris.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. Modus 7. *Sol-re.*

Pax vobis. ut supra. pag. 519.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

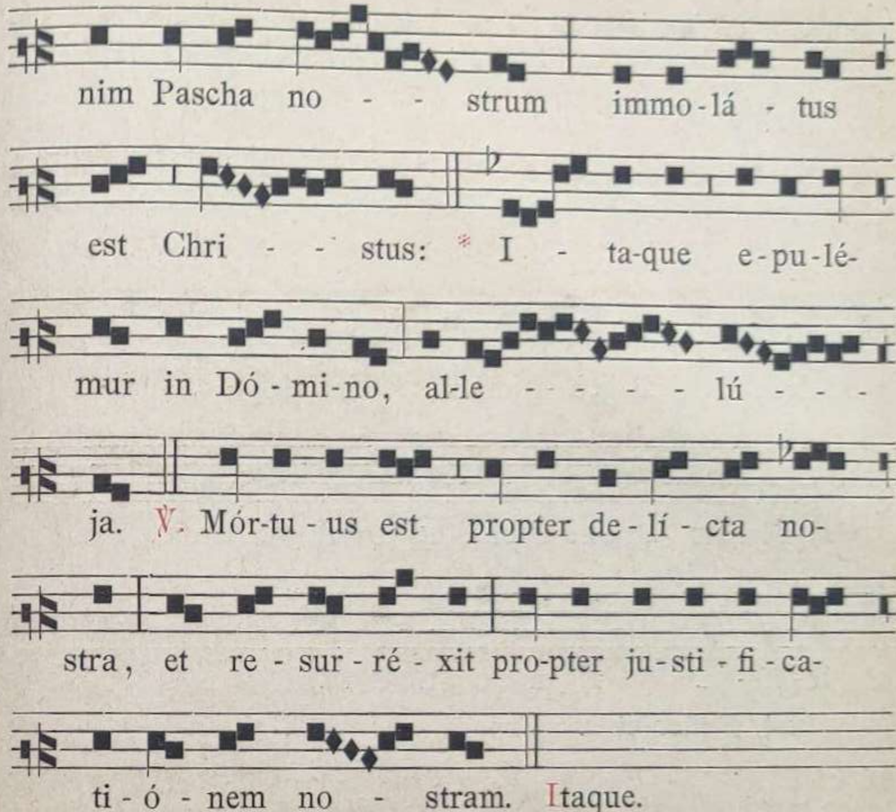
Lectio II.

Eúntes autem, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Primum docent omnes gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fíeri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fídei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti: ut quorum una est divínitas, una sit largítio; noménque Trinitátis, unus Deus est.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. **Modus 1.** *Re-la.*

Glória Patri. ut supra. pag. 482. Itaque.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio III.

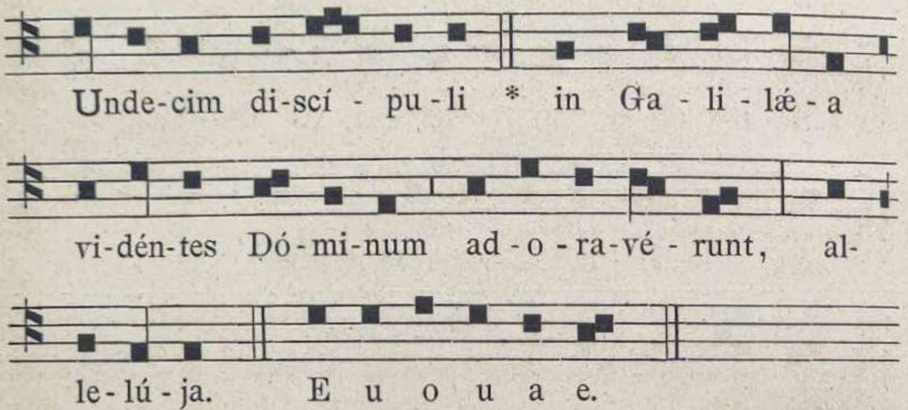
Docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus. Jussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas gentes, deínde fídei intíngerent sacraménto: et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda præcíperent. Ac ne putémus lévia esse quæ jussa sunt, et pauca, áddidit: Omnia quæcúmque mandávi vobis: ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sǽculi. Qui usque ad consummatiónem sǽculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit

semper esse victúros, et se numquam a credéntibus recessúrum. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. ut supra. pag. 446.

Ad Laudes et alias Horas, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ. pag. 453. sequ.

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Cant. Benedíctus. ut supra. pag. 460.

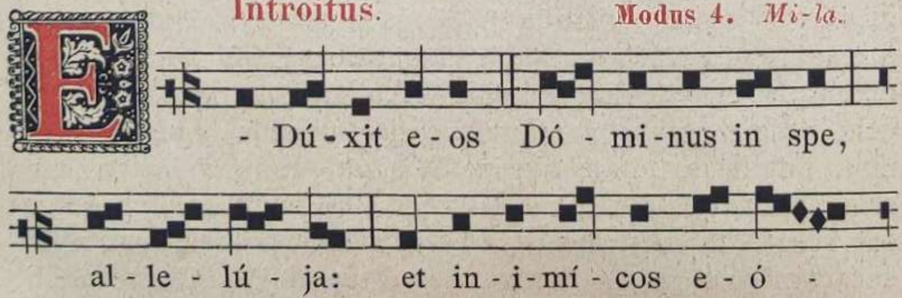
Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti: da méntibus nostris; ut quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Ad Missam.

Statio ad Sanctam Mariam ad Martyres.

Introitus. **Modus 4.** *Mi-la.*

℣. Glória Patri. ut supra. pag. 466.

Kýrie. Glória. ut supra. pag. 421.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. ut supra. pag.522.

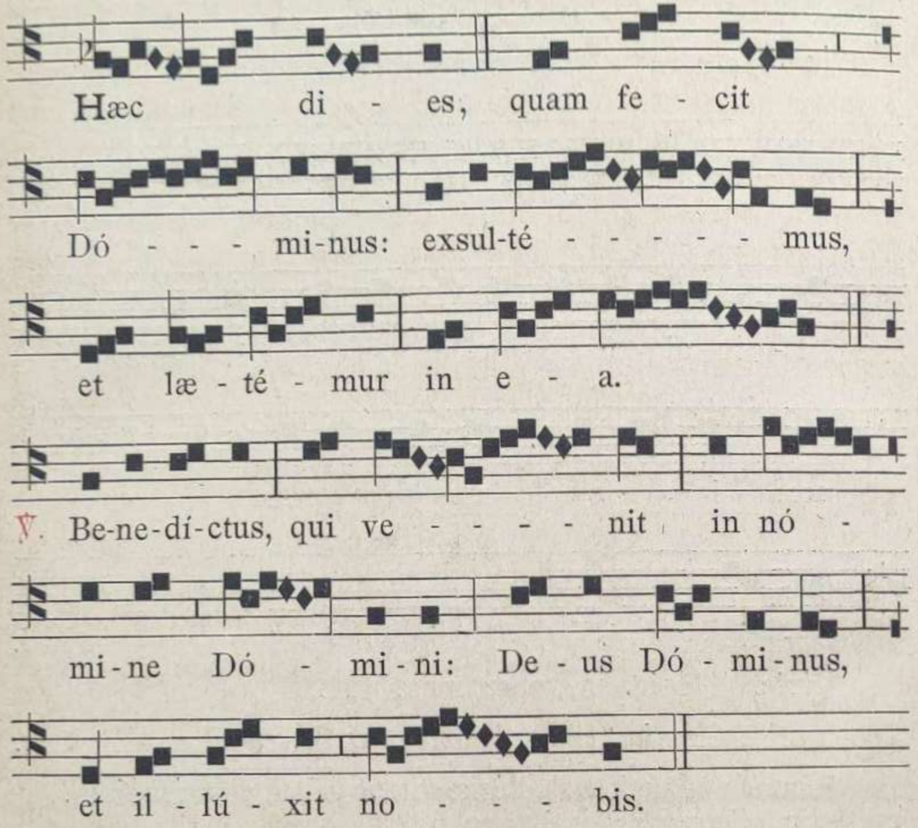
Secunda Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. ut in Feria IV. præcedénti. pag. 503.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

1. Petr. 3. d.

Caríssimi: Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu. In quo et his, qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit: qui incréduli fúerant aliquándo, quando exspectábant Dei patiéntiam in diébus Noë, cum fabricarétur arca, in qua pauci, id est, octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam. Quod et vos nunc símilis formæ salvos facit baptísma: non carnis depositio sórdium, sed consciéntiæ bonæ interrogátio in Deum per resurrectiónem Jesu Christi Dómini nostri, qui est in déxtera Dei.

Graduale. **Modus 10.** *La-ut.*

Modus 8. *Sol-ut.*

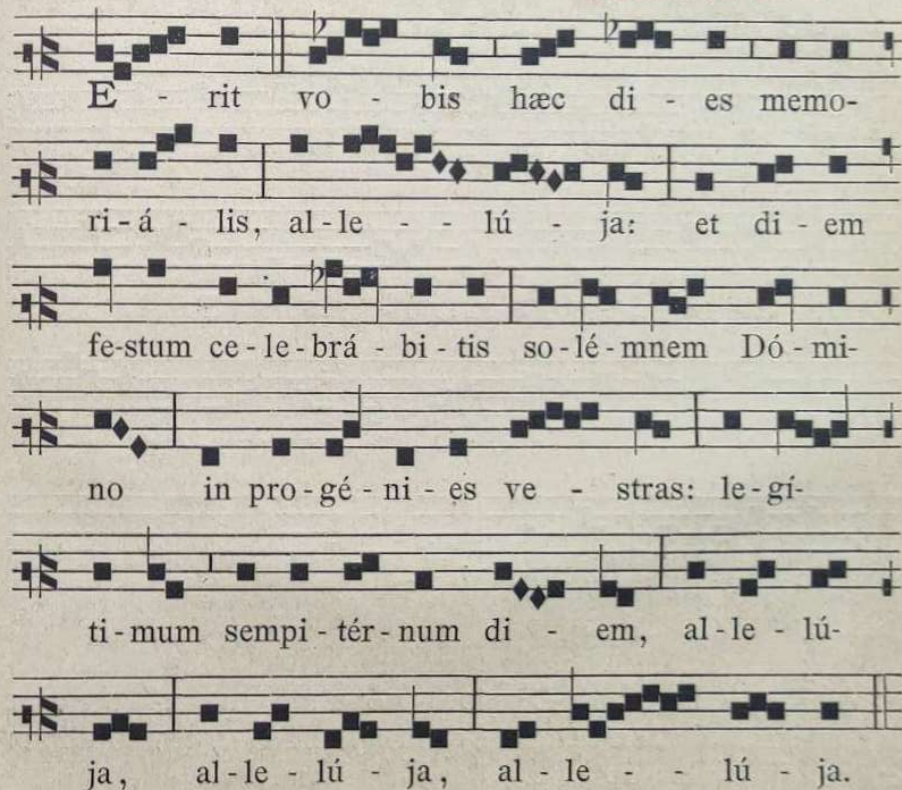
Sequentia. Víctimæ pascháli. cum Allelúja in fine, ut in Dominica Paschæ. pag. 467. sequ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 28. d.

IN illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilæam, in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et vidéntes eum adoravérunt: quidam autem dubitavérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo, et in terra. Eúntes ergo, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti: docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sæculi. Credo. ut supra. pag. 57.

Offertorium. **Modus 6.** *Fa-la.*

Secreta.

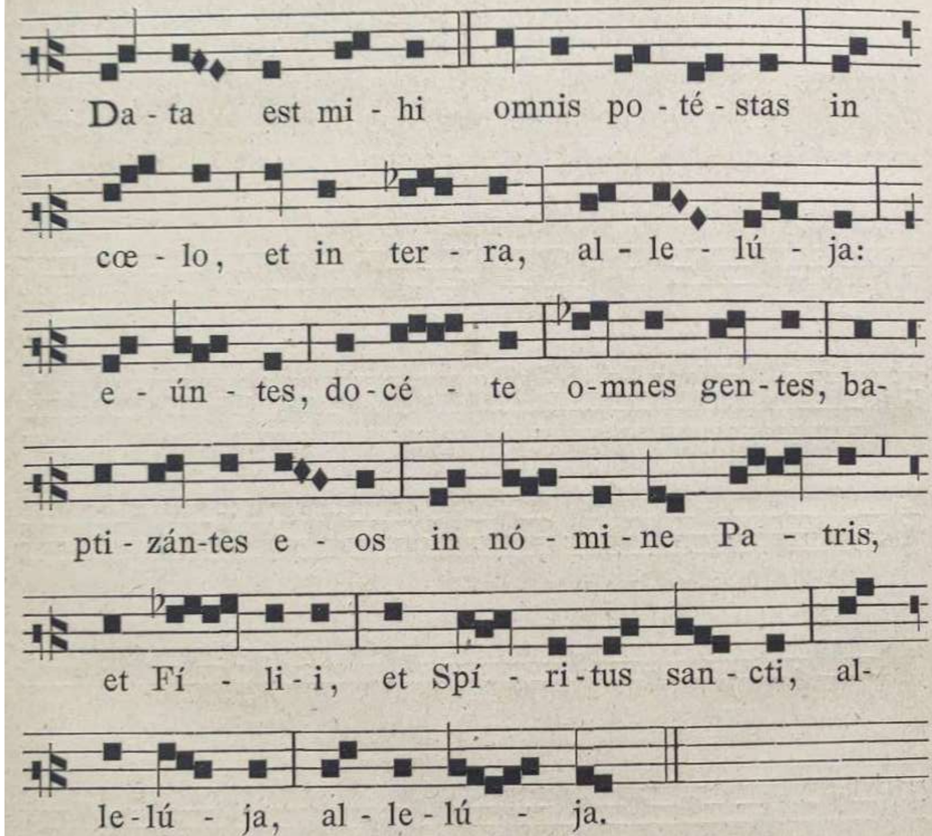
Hóstias, quæsumus Dómine, placátus assúme: quas et pro renatórum expiatióne peccáti deférimus, et pro acceleratióne cœléstis auxílii. Per Dóminum.

Alia Secreta. Prótege nos. vel Oblátis. ut in Feria IV. præcedenti. pag. 506.

Sanctus. Benedíctus. ut supra. pag. 427.

Agnus Dei. ut supra. pag. 470.

Communio. **Modus 1.** *Re-la.*

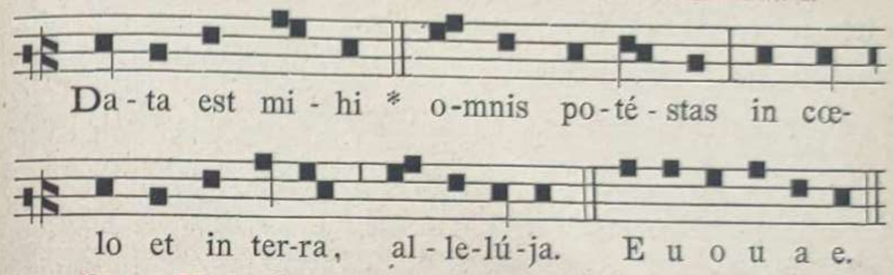
Postcommunio.

Réspice, quǽsumus Dómine, pópulum tuum: et quem ætérnis dignátus es renováre mystériis, a temporálibus culpis dignánter absólve. Per Dóminum.

Altera Postcommunio. Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. ut in Feria IV. præcedenti. pag. 507.

Ad Vesperas omnia ut supra in Dominica Paschæ. pag. 472.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Cant. Magníficat. ut supra. pag. 478.

Oratio. Omnípotens. ut supra. pag. 522.

Ad Completorium. Omnia ut supra. pag. 478.

Sabbato in Albis.

Ad Matutinum. Omnia dicuntur ut in die Paschæ. pag. 433. sequ.

℣. Gavísi sunt. ut supra. pag. 498. Pater noster.

Absolutio. A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et misericors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio I. Cap. 20.

In illo témpore: Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

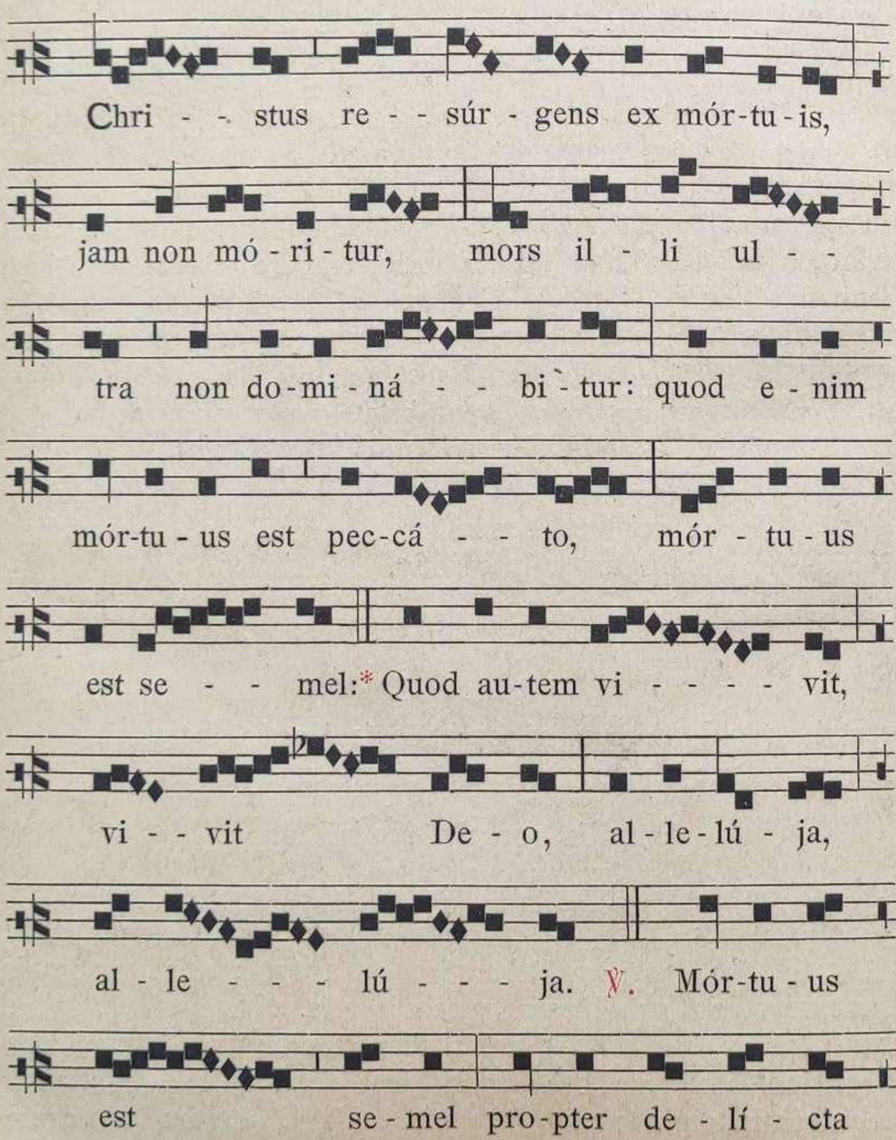
Homilía sancti Gregórii Papæ.

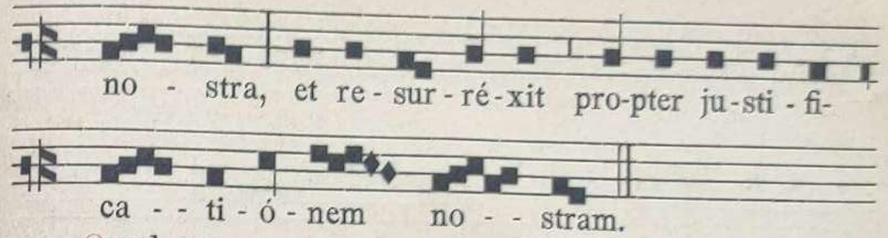
Homil. 22. in Evang.

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, valde in superfície história est apérta: sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum vero mýsticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem

ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto: et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus et Joánnes. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. Modus 4. *Mi-la.*

Quod autem. ut supra. pag. 528.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio II.

Currébant autem duo simul: sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, et íngredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus signíficat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descríptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præísse, et non intrásse díceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur?

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. Modus 7. *Sol-re.*

℣. Glória Patri. ut supra. pag. 491. Repléti.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio III.

Nec mirum esse videátur quod per juniórem synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclésia géntium, ad usum tamen sǽculi prior est multitúdo géntium quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia géntium: per juniórem vero Joánnem, synagóga Judæórum. Currunt ambo simul: quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, gentílitas cum synagóga concúrrit. Venit synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit: quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac passióne Domínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. ut supra. pag. 446.

Ad Laudes et alias Horas, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ. pag. 453. sequ.

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. I. Fin. 1.*

Cant. Benedíctus. ut supra. pag. 460.

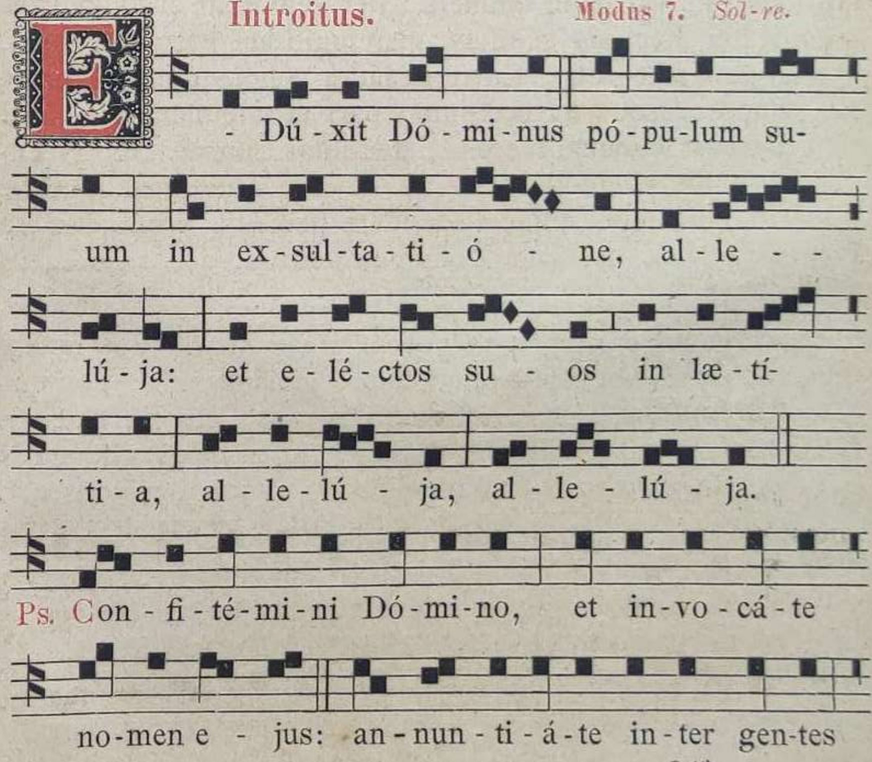
Oratio.

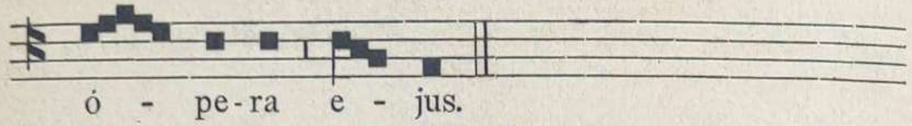
Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui festa paschália venerándo égimus; per hæc contíngere ad gaúdia ætérna mereámur. Per Dóminum.

Ad Missam.

Statio ad Sanctum Joannem in Laterano.

Introitus. Modus 7. *Sol-re.*

℣. Glória Patri. ut supra. pag. 493.

Kýrie. Glória. ut supra. pag. 421.

Oratio. Concéde, quæsumus. ut supra. pag. 531.

Secunda Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. ut in Feria IV. præcedenti. pag. 503.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

1. Petr. 2.

Caríssimi: Deponéntes ígitur omnem malítiam, et omnem dolum, et simulatiónes, et invídias, et omnes detractiónes, sicut modo géniti infántes, rationábile, sine dolo lac concupíscite: ut in eo crescátis in salútem: si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, a Deo autem eléctum, et honorificátum: et ipsi tamquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum angulárem, eléctum, pretiósum: et qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus: non credéntibus autem lapis, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli, et lapis offensiónis, et petra scándali his, qui offéndunt verbo, nec credunt in quo et pósiti sunt. Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis: ut virtútes annuntiétis ejus, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei: qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti.

℟ Ab hac die usque ad Octavam Pentecostes, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, non dicitur Graduale: sed ejus loco dicuntur duo Versus cum quatuor Allelúja, ordine infrascripto: præterquam in Missis Rogationum, et Vigiliæ Pentecostes, in quibus dicitur unum Allelúja, cum uno Versu: similiter et post quamlibet Lectionem in Sabbato Quatuor Temporum post Pentecosten. Alio Tempore usque ad Septuagesimam, quando dicitur Graduale, dicuntur tria Allelúja post Graduale, bis ante Versum et semel post Versum: cum autem dicitur Sequentia, Allelúja, quod dicendum esset post Versum, dicitur post Sequentiam. .

Modus 8. *Sol-ut.*

Modus 4. *Mi-la.*

Sequentia. Víctimæ pascháli. cum Allelúja in fine, ut supra in die Paschæ. pag. 467.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 20.

In illo témpore: Una sábbati, María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum: et vidit lápidem sublátum a monuménto. Cucúrrit ergo, et venit ad Simónem Petrum, et ad álium discípulum, quem amábat Jesus, et dicit illis: Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescímus ubi posuérunt eum. Exiit ergo Petrus,

et ille álius discípulus, et venérunt ad monuméntum. Currébant autem duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit primus ad monuméntum. Et cum se inclinásset, vidit pósita linteámina, non tamen introívit. Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introívit in monuméntum, et vidit linteámina pósita, et sudárium, quod fúerat super caput ejus, non cum linteamínibus pósitum, sed separátim involútum in unum locum. Tunc ergo introívit et ille discípulus, qui vénerat primus ad monuméntum: et vidit, et crédidit: nondum enim sciébant Scriptúram, quia oportébat eum a mórtuis resúrgere. Credo. pag. 57.

Offertorium. Modus 8. *Sol-ut.*

Secreta.

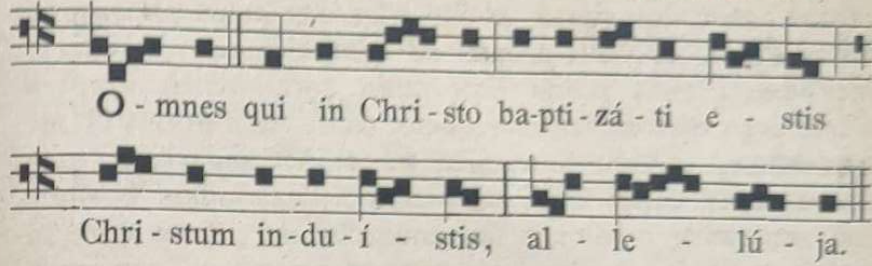
Concéde, quæsumus Dómine, semper nos per hæc mystéria paschália gratulári: ut contínua nostræ reparatiónis operátio, perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ. Per Dóminum.

Alia Secreta: Prótege nos. vel Oblátis. ut in Féria IV. præcedénti: pag. 506.

Sanctus. Benedíctus. ut supra. pag. 427.

Agnus Dei. ut supra. pag. 470.

Communio. Modus 2. *Re-fa.*

Postcommunio.

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti, quæsumus Dómine: ut hoc perpétuæ salútis auxílio, fides semper vera profíciat. Per Dóminum.

Altera Postcommunio. Quæsumus Dómine. vel Hæc nos. ut in Feria IV. præcédenti. pag. 507.

℈ Festa quæ possunt occurrere a Feria III. post Pascha usque ad Dominicam in Albis, de quibus est facienda commemoratio.

Die 14. Aprilis.

Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi, Martyrum.

Ad Vesperas. Antiphona.

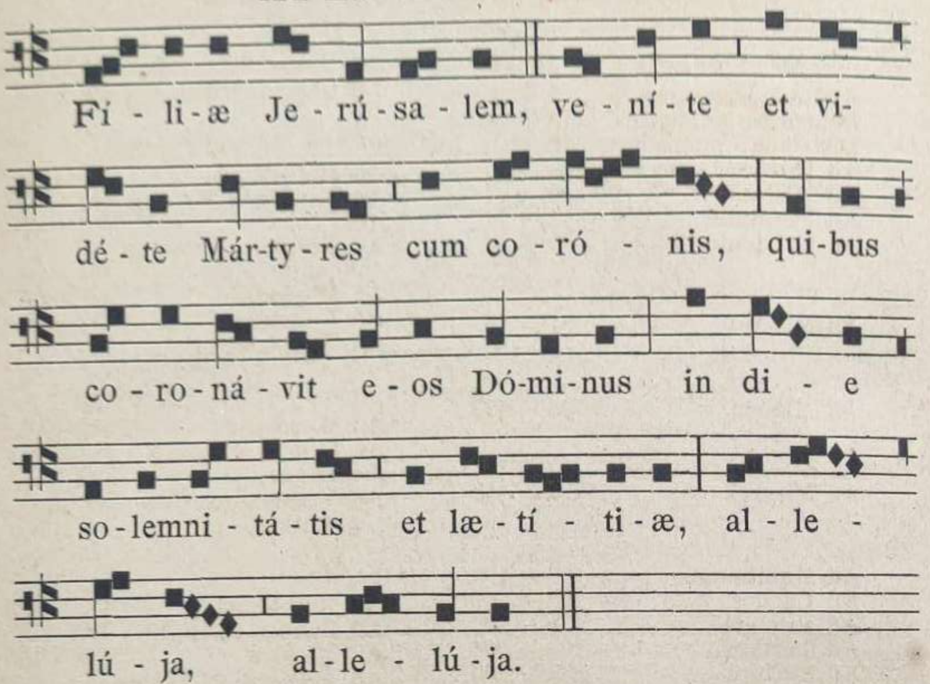

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus, eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Ad Laudes. Antiphona.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Quæ Antiph. et ℣℣. etiam dicuntur in sequ. Festis.

Die 17. Aprilis. S. **Aniceti,** Papæ et Martyris.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Anicéti, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Die 28. Aprilis. S. **Vitalis,** Martyris.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Vitális Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur.

INDEX GENERALIS.

Index alphabeticus

singularum cantionum hujus Officii.

XVIII. Responsorium:

XIX. Sequentia:

XX. Tractus:

APPENDIX.

℈ Festa quæ possunt occurrere a Feria III. post Pascha usque ad Dominicam in Albis, de quibus est facienda commemoratio.

Die 2. Aprilis.

S. Francisci de Paula *Confessoris.*

In I. Vesperis.

Antiphona. *Ton. II.*

Si-mi-lá-bo e-um vi-ro sa-pi-én-ti

qui æ-di-fi-cá-vit domum su-am su-pra pe-tram,

al-le-lú-ja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue quǽsumus; ut ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes.

Antiphona. *Ton. I.*

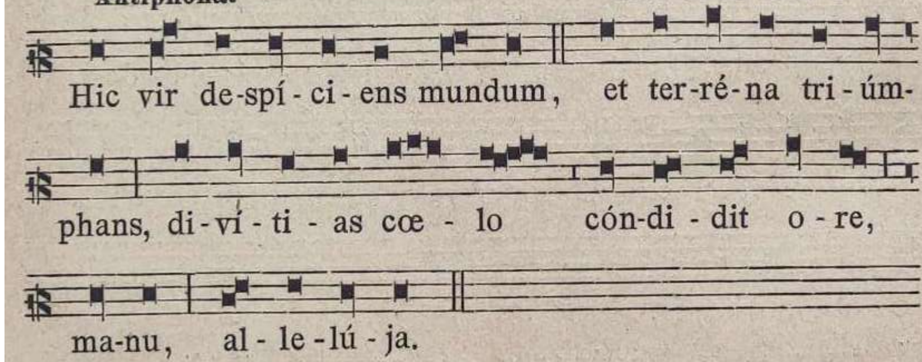
Eu-ge ser-ve bo-ne, et fi-dé-lis, qui-a in

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.
℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In II. Vesperis.

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja.
℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja

Die 5. Aprilis.

S. Vincentii Ferrerii, *Confessoris.*

Antiph. et Vers. ad Vesp. et Laud. ut supra.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis, et prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Die 13. Aprilis.

S. Hermenegildi, *Martyris.*

In I. Vesperis.

Antiphona. *Ton. II.*

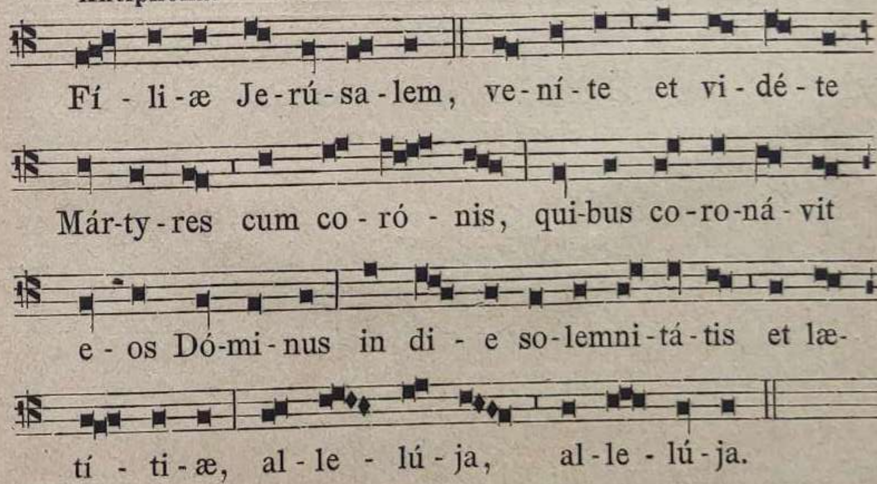
℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cœlésti regno terrénum postpónere docuísti: da, quǽsumus; nobis ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum.

Ad Laudes.

Antiphona. *Ton. II.*

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 14. Aprilis.

S. Justini, *Martyris.*

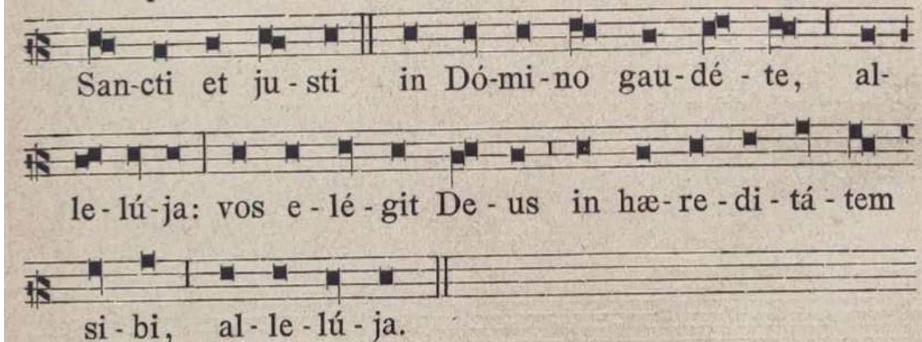
In I. Vesperis. *Antiph.* Lux perpétua. ℣. Sancti et justi. *ut supra pag.* 3*.

Oratio.

Deus, qui per stultítiam crucis, eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde Comm. S. Hermenegildi, Mart.

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio ut supra.

Postea Comm. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi, Mart. Antiph. Fíliæ Jerúsalem. *ut supra pag.* 3*.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja.
℟. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes. *Antiph.* Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa. *ut supra pag.* 3*.

Pro Comm. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi, Mart. Antiph. Lux perpétua. *ut supra pag.* 3*.

℣. Sancti et justi. *ut supra pag.* 3*.

In II. Vesperis. *Antiph.* Sancti et justi. *ut supra. p.* 4*. ℣. Pretiósa. *ut supra pag.* 4*.

Die 17. Aprilis.

S. Aniceti, *Papæ et Martyris.*

Ad Vesperas. *Antiph.* Lux perpétua. ℣. Sancti et justi. *ut supra pag.* 3*.

Oratio.

Deus qui nos beáti Anicéti Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Ad Laudes. *Antiph.* Fíliæ. ℣. Pretiósa. *ut supra p.* 3*.

Die 22. Aprilis.

Ss. Soteris *et* Caji, *Pont. et Mart.*

In I. Vesp. *Antiph.* Lux perpétua. ℣. Sancti. *ut supra pag.* 3*.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quǽsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Ad Laudes. *Antiph.* Fíliæ. ℣. Pretiósa. *ut supra p.* 3*.

Die 23. Aprilis.

S. Georgii, *Martyris.*

In I. Vesp. *Antiph.* Lux perpétua. ℣. Sancti et justi. *ut supra pag.* 3*.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde Comm. Ss. Soteris et Caji, Mart. Ant. Sancti. ℣. Pretiósa. *ut supra pag.* 4*.

Ad Laudes. *Antiph.* Fíliæ. ℣. Pretiósa. *ut supra p.* 3*.

Die 24. Aprilis.

S. Fidelis a Sigmaringa, *Martyris.*

In I. Vesp. *Ant.* Lux perpétua. ℣. Sancti. *ut supra p.* 3*.

Oratio.

Deus, qui beátum Fidélem seráphico spíritus ardóre succénsum in veræ fídei propagatióne martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide, et caritáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum.

Deinde Comm. S. Georgii Mart. Ant. Sancti. ℣. Pretiósa. *ut supra pag.* 4*.

Ad Laudes. *Antiph.* Fíliæ. ℣. Pretiósa. *ut supra p.* 3*.

In II. Vesp. *Antiph.* Sancti. ℣. Pretiósa. *ut supra p.* 4*.

Die 26. Aprilis.

Ss. Cleti *et* Marcellini, *Pont. et Mart.*

In I. *et* **II. Vesp.** *et* **ad Laudes.** *Antiph. et Vers. ut supra in festo S. Fidelis a Sigmar.*

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Die 28. Aprilis.

S. Pauli a Cruce, *Confessoris.*

In I. Vesperis. *Antiph.* Similábo. *ut supra pag.* 1.*

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúja.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad mystérium crucis prædicándum sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et per eum novam in Ecclésia famíliam floréscere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; ut passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cœlis: Qui vivis.

Deinde Comm. S. Vitalis, Mart. Antiph. Lux perpétua. ℣. Sancti. *ut supra pag.* 3*.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Vitális, Mártyris tui, natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Laud. *Antiph.* Euge. ℣. Justum. *ut supra p.* 1*.

Deinde Comm. S. Vitalis Antiph. Fíliæ. ℣. Pretiósa. *ut supra pag.* 3*.

In II. Vesp. *Antiph.* Hic vir. ℣. Justum. *ut supra p.* 2*.

Die 29. Aprilis.

S. Petri, *Martyris.*

In I. *et* **II. Vesp.** *et* **ad Laudes.** *Antiph. et Vers. ut supra in festo S. Fidelis a Sigmaringa.*

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Die 30. Aprilis.

S. Catharinæ Senensis, *Virginis.*

In I. Vesperis.

Antiphona. *Ton. VIII.*

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ, natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dñm.

Ad Laudes.

Antiphona. *Ton. VIII.*

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesp. *Antiph.* Veni sponsa. *ut supra.*
℣. Diffúsa est. *ut supra.*